

ЄВРОПЕЙСЬКА КОМІСІЯ
ГЕНЕРАЛЬНИЙ ДИРЕКТОРАТ
З ОПОДАТКУВАННЯ ТА МИТНОГО СОЮЗУ
Митниця
Митна політика

Брюссель, 19 -04-2021 року

TAXUD/A1/TRA/005/2020-1-EN

ПОСІБНИК З ТРАНЗИТУ

Департамент запровадження
міжнародної транзитної системи

№14/300 від 17.12.2021

Передмова

План щодо транзиту в Європі¹ передбачав підготовку посібника, який містив би детальний опис процедури спільного транзиту та транзитної процедури ЄС та роз'яснення ролі як органів влади, так і суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності. Посібник покликаний допомогти у формуванні кращого розуміння того, як працює процедура транзиту, та ролей різноманітних її учасників. Він також є інструментом гармонізації застосування правил транзиту та рівного ставлення до всіх операторів.

Даний текст є консолідованою версією, що включає у себе різноманітні оновлення, внесені з часу його першого опублікування у травні 2004 року, та узгоджена з Митним кодексом ЄС, чинним з 1 травня 2016 року.

Посібник охоплює дев'ять основних розділів: Загальний вступ; Статус товарів; Гарантії; Стандартна процедура транзиту NCTS (нова комп'ютеризована транзитна система); Процедура забезпечення безперервної роботи; Спрощення; Закриття та запит інформації; Борг та стягнення; процедура МДП.

Посібник буде оновлюватись, коли така необхідність виникатиме у зв'язку із нововведеннями у системах спільного та Союзного транзиту.

Слід підкреслити, що посібник не є юридично обов'язковим актом і носить роз'яснювальний характер. Однак посібник містить єдине тлумачення транзитних правил всіма митними органами, що застосовують спільний/Союзний транзит, завдяки міждержавним адміністративним домовленостям. Правові норми щодо транзиту, а також інше митне законодавство, мають пріоритет над змістом посібника і завжди повинні враховуватись. Автентичними текстами конвенцій та правовими документами ЄС є ті, що опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу. Що стосується рішень Суду Європейських Співтовариств, автентичними текстами є ті, що наведені у доповідях по справам у Європейському Суді і Суді першої інстанції з юрисдикцією на території держав-членів ЄС.

Цей посібник можуть доповнювати інструкції на національних рівнях або примітки. Вони можуть бути включені до відповідного пункту кожної глави посібника, що публікується у відповідній країні, або ж вони можуть бути опубліковані окремо. Будь ласка, звертайтеся до своїх національних митних органів, щоб отримати додаткову детальну інформацію.

Брюссель, 30 червня 2020 року

¹ Комюніке Комісії Європейському парламенту та Раді COM(97) 188 остаточна редакція, 30.04.1997 р.

Загальний зміст

Передмова

Загальний зміст

Частина I: Загальний вступ

Частина II: Статус товарів

Частина III: Гарантії

Частина IV: Стандартна процедура транзиту

Частина V: Процедура забезпечення безперервної роботи

Частина VI: Спрощення

Частина VII: Закриття транзитної операції, процедура запиту інформації

Частина VIII: Борг та стягнення

Частина IX: Процедура МДП

Перелік часто вживаних скорочень

Перелік визначень термінів

Джерела інформації

ПОСІБНИК З ТРАНЗИТУ	1
ЧАСТИНА I – ЗАГАЛЬНИЙ ВСТУП	30
I.1. Коротка історія транзиту	31
I.2. Статус товарів	34
I.3. Спільний транзит	34
I.3.1. Законодавство	34
I.3.2. Опис процедури	35
I.4. Транзит у межах Союзу	36
I.4.1. Союзний транзит	36
I.4.1.1. Законодавство	36
I.4.1.2. Опис процедури	37
I.4.1.2.1. Транзитна процедура (вивезення з ЄС)	38
I.4.1.2.2. Процедура внутрішнього транзиту ЄС	39
I.4.1.3. Нова комп'ютеризована транзитна система (NCTS)	39
I.4.1.3.1. Основні пункти або повідомлення, що використовуються у роботі NCTS	40
I.4.1.3.2. Митниця відправлення	41
I.4.1.3.3. Митниця призначення	42
I.4.1.3.4. Митниця транзиту	43
I.4.1.3.5. Зміна митниці транзиту або призначення	43
I.4.1.3.6. Спрощені процедури: авторизований вантажовідправник та авторизований вантажоодержувач	43
I.4.2. Інші транзитні системи в межах Європейського Союзу	44
I.4.2.1. Вступ	44
I.4.2.2. Процедура МДП (Міжнародні дорожні перевезення)	45
I.4.2.3. А.Т.А. (тимчасове ввезення)	46
I.4.2.3.1. Попередня історія та законодавство	46
I.4.2.3.2. Опис процедури	48
I.4.2.4. Рейнський маніфест	49
I.4.2.4.1. Попередня історія та законодавство	49
I.4.2.4.2. Опис процедури	49
I.4.2.5. Переміщення для НАТО	50
I.4.2.5.1. Попередня історія та законодавство	50
I.4.2.5.2. Опис процедури	50
I.4.2.6. Поштові відправлення	52
I.4.2.6.1. Попередня історія та законодавство	52
I.4.2.6.2. Опис процедури	53
I.5. Винятки (для відміток)	54
I.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)	54
I.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів	54
I.8. Додатки	54
I.8.1. Правила та принципи, що регулюють ухвалення законодавства щодо Союзного транзиту	55

I.8.2. Правила та принципи, що регулюють ухвалення законодавства щодо спільного транзиту.....	65
ЧАСТИНА II – СТАТУС ТОВАРІВ	71
II.1. Вступ.....	71
II.2. Загальна теорія та законодавство.....	72
II.2.1. Митний статус товарів	72
II.2.1.1. Товари ЄС.....	72
II.2.1.2. Не союзні товари	72
II.2.1.3. Яка транзитна процедура?	73
II.2.2. Переміщення товарів ЄС	73
II.2.2.1. З митною процедурою.....	74
II.2.2.2. Без митної процедури, але з наданням підтвердження Союзного статусу	75
II.2.2.3. Без митної процедури та без надання підтвердження Союзного статусу	75
II.2.3. Підтвердження митного статусу товарів ЄС	76
II.2.3.1. Презумпція митного статусу товарів ЄС	76
II.2.3.2. Вимога про підтвердження митного статусу товарів ЄС	76
II.2.3.3. Звільнення від підтвердження митного статусу товарів ЄС	77
II.2.3.4. Засоби підтвердження Союзного статусу	77
II.2.3.4.1. Загальні засоби.....	78
II.2.3.4.2. Окремі ситуації	78
II.2.4. Огляд тимчасового переміщення товарів ЄС за його межі.....	84
II.3. Переміщення товарів ЄС із підтвердженням Союзного статусу.....	88
II.3.2. Загальні підтвердження Союзного статусу – детальна інформація	89
II.3.2.1. Документи T2L або T2LF	89
II.3.2.2. Вантажний маніфест	93
II.3.2.4. Рахунок-фактура або транспортний документ	95
II.3.2.5. Книжка МДП, книжка А.Т.А. або Форма 302	97
II.3.3. Уповноважений емітент.....	98
II.3.3.1. Загальні положення	98
II.3.3.2. Документ T2L / T2LF, або рахунок-фактура або транспортний документ, виданий уповноваженим емітентом(<i>перехідні положення</i>).....	100
II.3.3.2.1. Дозвіл.....	100
II.3.3.2.2. Використання документів T2L/T2LF, рахунків-фактур або транспортних документів, виданих уповноваженим емітентом	101
II.3.3.3. Вантажний маніфест, виданий уповноваженим емітентом.....	106
II.3.3.4. Маніфест судноплавної компанії, виданий уповноваженою особою(<i>перехідні положення</i>)	106
II.3.3.4.1. Дозвіл.....	106
II.3.3.4.2. Оформлення підтвердження	108
II.3.3.4.3. Процедура у порту відправлення	111
II.3.3.4.4. Процедура у порту призначення	111
II.3.3.4.5. Порухення	111
II.3.3.4.6. Відповідальність судноплавної компанії	112

П.3.4. Країна спільного транзиту	112
П.4. Переміщення товарів ЄС без підтвердження Союзного статусу.....	116
П.4.1. Перевезення повітряним транспортом	116
П.4.2. Регулярні каботажні служби ЄС	116
П.4.2.1. Визначення	116
П.4.2.2. Процедура надання дозволу регулярним каботажним службам ЄС	117
П.4.2.3. Домовленості щодо часткового фрахтування.....	120
П.4.2.4. Перевірка умов для регулярних каботажних служб ЄС	121
П.4.2.5. Регулярні каботажні служби ЄС або нерегулярні каботажні служби	121
П.4.3. Коридор Т2	125
П.5. Спеціальні умови стосовно продуктів морського рибного промислу та товарів, одержаних з таких продуктів	126
П.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)	129
П.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів.....	129
П.7.1. Документи T2L(T2LF), автентифіковані електронними засобами.....	129
П.8. Додатки.....	130
П.8.1. Приклад договору "фрахту", що включає у себе домовленості щодо субпідряду та часткового фрахтування	130
П.8.2. Вантажний маніфест – дозвіл ТС12.....	137
П.8.3. Підтвердження митного статусу механізованих автомобільних транспортних засобів ЄС	139
П.8.4. Перелік компетентних органів щодо регулярних каботажних служб ЄС	169
П.8.5. Сертифікат про незмінність щодо продуктів та товарів морського рибного промислу	170
П.8.6. Сертифікат про незмінність, виданий Сингапуром	172
ЧАСТИНА III – ГАРАНТІЇ	174
III.1. Вступ.....	174
III.1.1. Призначення гарантії	175
III.1.2. Форми гарантії.....	175
III.1.3. Звільнення від гарантії.....	175
III.1.4. Зона чинності.....	176
III.1.5. Таблиця гарантій	177
III.2. Загальні положення.....	178
III.2.1. Необхідність гарантії	178
III.2.1.1. Вступ.....	178
III.2.1.2. Порушення	178
III.2.2. Розрахунок суми гарантії	179
III.2.2.1. Вступ.....	179
III.2.2.2. Розрахунок	179
III.2.3. Гарант	181
III.2.3.1. Вступ.....	181
III.2.3.2. Встановлення та схвалення	181
III.2.3.3. Відповідальність.....	182

III.2.3.4. Відкликання схвалення гаранта або зобов'язання та скасування зобов'язання	183
III.3. Індивідуальна гарантія.....	183
III.3.1. Грошовий внесок.....	184
III.3.1.1. Вступ.....	184
III.3.1.2. Повернення оплати	184
III.3.2. Індивідуальна гарантія у формі зобов'язання, наданого гарантом.....	184
III.3.3. Індивідуальна гарантія у формі ваучера (ТС32)	185
III.3.3.1. Відповідальність та погодження.....	185
III.3.3.2. Повідомлення.....	185
III.3.3.3. Ваучер (ТС32).....	186
III.4. Загальна гарантія та звільнення від гарантії.....	188
III.4.1. Загальні положення.....	188
III.4.1.1. Вступ.....	188
III.4.1.2. Загальні умови	188
III.4.1.3. Розрахунок референтної суми.....	188
III.4.1.4. Розмір гарантії	189
III.4.1.5. Сертифікат гарантії	189
III.4.1.6. Зобов'язання суб'єкта процедури та перегляд референтної суми.....	190
III.4.1.7. Використання загальної гарантії	191
III.4.1.8. Тимчасова заборона на використання загальної гарантії.....	192
III.4.1.8.1. Індивідуальні гарантії багаторазового використання – лише країни спільного транзиту.....	193
III.4.1.8.2. Відступ від рішення про тимчасову заборону використання загальної гарантії або загальної фінансової гарантії із зменшенням розміру забезпечення референтної суми (включаючи звільнення).....	194
III.4.1.9. Анулювання та скасування дозволу	195
III.4.2. Зменшення суми гарантії та звільнення від гарантії	196
III.4.2.1. Вступ.....	196
III.4.2.2. Критерії зменшення суми.....	196
III.5. Особливі національні інструкції (зарезервовано).....	196
III.6. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів.....	196
III.7. Додатки.....	196
III.7.1. Перелік гарантів, уповноважених видавати ваучери індивідуальної гарантії ТС32	197
III.7.2. Перелік водних шляхів	197
ЧАСТИНА IV – СТАНДАРТНА ТРАНЗИТНА ПРОЦЕДУРА NCTS (НОВА КОМП'ЮТЕРИЗОВАНА ТРАНЗИТНА СИСТЕМА)	199
ГЛАВА 1 – СТАНДАРТНА ТРАНЗИТНА ДЕКЛАРАЦІЯ	200
IV.1.1. Вступ	200
IV.1.2. Загальна теорія та законодавство	200
IV.1.3. NCTS	202
IV.1.3.1. Організація NCTS	202

IV.1.3.2. Сфера застосування NCTS	203
IV.1.3.3. Доступ операторів до NCTS.....	203
IV.1.4. Процедура декларування.....	204
IV.1.4.1. Навантаження	204
IV.1.4.2. Транзитна декларація (IE015)	207
IV.1.4.2.1. Форма та заповнення транзитної декларації	207
IV.1.4.2.2. Змішані відправлення	208
IV.1.4.2.3. Подання транзитної декларації.....	209
IV.1.4.2.4. Транзитна декларація/декларація безпеки.....	209
IV.1.5. Окремі ситуації.....	212
IV.1.5.1. Угоди між ЄС та іншими країнами щодо даних про безпеку та захист	212
IV.1.5.2. Правила, що застосовуються до товарів з пакуванням	213
IV.1.5.3. Товари у супроводжуваному багажу	218
IV.1.5.4. Перевезення товарів ЄС до країни спільного транзиту, з неї або через неї.....	218
IV.1.6. Винятки (для відміток)	223
IV.1.7. Особливі національні інструкції (зарезервовано).....	223
IV.1.8. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів	223
IV.1.9. Додатки	223
ГЛАВА 2 – ФОРМАЛЬНОСТІ НА МИТНИЦІ ВІДПРАВЛЕННЯ.....	224
IV.2.1. Вступ	224
IV.2.2. Загальна теорія та законодавство	224
IV.2.3. Опис процедури на митниці відправлення.....	224
IV.2.3.1. Прийняття та реєстрація транзитної декларації.....	225
IV.2.3.2. Внесення змін до транзитної декларації.....	226
IV.2.3.3. Визнання транзитної декларації недійсною	227
IV.2.3.4. Перевірка транзитної декларації та контроль товарів.....	228
IV.2.3.5. Маршрут переміщення товарів.....	229
IV.2.3.6. Термін пред'явлення товарів	230
IV.2.3.7. Засоби ідентифікації	231
IV.2.3.7.1. Вступ	232
IV.2.3.7.2. Методи пломбування	235
IV.2.3.7.3. Характеристики пломб	235
IV.2.3.7.4. Використання пломб спеціального типу	237
IV.2.3.8. Випуск товарів.....	238
IV.2.3.8.1. Документація при випуску.....	239
IV.2.3.9. Закриття транзитної процедури.....	239
IV.2.4. Окремі ситуації.....	239
IV.2.5. Винятки (для відміток)	240
IV.2.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано).....	240
IV.2.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів	240
IV.2.7.1 Інформаційна система для боротьби з шахрайством (ATIS).....	240
IV.2.7.2 SMS.....	240
IV.2.8. Додатки	240

Глава 3 – Формальності та інциденти під час переміщення товарів під операцією спільного/Союзного транзиту	242
IV.3.1. Вступ	242
IV.3.2. Загальна теорія та законодавство	242
IV.3.3. Формальності у випадку виникнення інцидентів та митниця транзиту	242
IV.3.3.1. Формальності у випадку виникнення інцидентів	243
IV.3.3.2. Формальності у митниці транзиту.....	245
IV.3.3.2.1. Митниця транзиту.....	246
IV.3.3.2.2. Формальності у митниці транзиту	248
IV.3.3.2.3. Зміна митниці транзиту	248
IV.3.3.2.4. Дії у разі суттєвих порушень	250
IV.3.4. Окремі ситуації (для відміток).....	250
IV.3.5. Винятки (для відміток)	250
IV.3.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано).....	250
IV.3.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів	250
IV.3.8. Додатки	250
ГЛАВА 4 – ФОРМАЛЬНОСТІ НА МИТНИЦІ ПРИЗНАЧЕННЯ.....	251
IV.4.1. Вступ	251
IV.4.2. Загальна теорія та законодавство	251
IV.4.3. Формальності у митниці призначення	252
IV.4.3.1. Пред'явлення товарів.....	252
IV.4.3.2. Контроль закінчення транзитної процедури	254
IV.4.4. Окремі ситуації.....	262
IV.4.4.1. Видача розписки.....	262
IV.4.4.2. Видача альтернативних підтверджень	263
IV.4.4.3. Пред'явлення товарів та документів поза межами встановлених для цього робочих днів та годин, а також у іншому, ніж митниця призначення, місці	265
IV.4.4.4. Порушення.....	265
IV.4.4.4.1. Порушення, що стосуються пломб.....	265
IV.4.4.4.2. Інші порушення	266
IV.4.4.5. Зміна митниці призначення/відхилення від маршруту	266
IV.4.5. Пред'явлення товарів та ТСД після спливу терміну	270
IV.4.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано).....	271
IV.4.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів	271
IV.4.8. Додатки	271
IV.4.8.1. Структуровані повідомлення та зміст даних для ОІ (Обміну Інформацією)..	272
IV.4.8.2. Коди країн.....	273
IV.4.8.3. Коди вантажних місць	273
ГЛАВА 5 – АНДОРРА, САН-МАРИНО І НЕФІСКАЛЬНІ ТЕРИТОРІЇ.....	273
IV.5.1. Вступ	273
IV.5.2. Андорра.....	273
IV.5.2.1. Попередня історія та законодавство	274

IV.5.2.2. Формальності.....	274
IV.5.2.2.1. Товари, що підпадають під дію глав з 1 – 24 ГС	274
IV.5.2.2.2. Товари, що підпадають під дію глав з 25 – 97 ГС	278
IV.5.3. Сан-Маріно	283
IV.5.3.1. Попередня історія та законодавство	283
IV.5.3.2. Формальності.....	284
IV.5.4. Спеціальні фіскальні території	286
IV.5.4.1. Попередня історія та законодавство	286
IV.5.4.2. Процедура внутрішнього транзиту ЄС	288
IV.5.5. Винятки (для відміток)	289
IV.5.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано).....	289
IV.5.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів	289
IV.5.8. Додатки (для відміток)	289
РОЗДІЛ 5 – ПРОЦЕДУРА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОЇ РОБОТИ ДЛЯ СПІЛЬНОГО/СОЮЗНОГО ТРАНЗИТУ	290
ГЛАВА 1 – ВСТУП.....	290
V.1.1. Загальна теорія та законодавство.....	290
V.1.1. Транзитна декларація у разі процедури забезпечення безперервної роботи:	291
V.1.2. Штамп у разі процедури забезпечення безперервної роботи	291
V.1.3. Тимчасовий збій NCTS на митниці відправлення	291
V.1.4. Тимчасовий збій комп'ютеризованої системи, що використовується суб'єктом процедури.....	292
V.1.5. Процедури	293
V.1.5.1. Відправлення – стандартна процедура.....	293
V.1.5.2. Відправлення – авторизований вантажовідправник	293
V.1.5.3. Призначення – стандартна процедура.....	294
V.1.5.4. Призначення – авторизований вантажоодержувач	294
V.1.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)	294
V.1.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів.....	294
V.1.8. Додатки.....	294
V.1.8.1. Штамп, що використовується для процедури забезпечення безперервної роботи	295
ГЛАВА 2 – ЗАГАЛЬНІ ІНСТРУКЦІЇ СТОСОВНО ЄАД ТА ТСД.....	305
ГЛАВА 3 – СТАНДАРТНА ТРАНЗИТНА ДЕКЛАРАЦІЯ	306
V.3.1. Вступ.....	306
V.3.2. Загальна теорія та законодавство.....	307
V.3.3. Процедура декларування	308
V.3.3.1. Транзитна декларація у паперовій формі.....	308
V.3.3.1.1. Форми та заповнення транзитної декларації у паперовій формі для ЄАД....	308
V.3.3.1.2. Відвантажувальні специфікації, форма та заповнення	313
V.3.3.1.3. Форма та заповнення транзитної декларації у паперовій формі у вигляді ТСД	315

V.3.3.1.4. Змішані відправлення	316
V.3.3.1.5. Підписання транзитної декларації	317
V.3.4. Окремі ситуації (для відміток)	319
V.3.4.1. Правила, що застосовуються до товарів з вантажними місцями.....	319
V.3.4.2. Товари у супроводжуваному багажу	319
V.3.4.3. Перевезення товарів ЄС до країни спільного транзиту, з неї або через неї	319
V.3.4.4. Дублікати.....	319
V.3.5. Винятки (для відміток)	320
V.3.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)	320
V.3.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів.....	320
V.3.8. Додатки.....	320
ГЛАВА 4 – ФОРМАЛЬНОСТІ НА МИТНИЦІ ВІДПРАВЛЕННЯ.....	321
V.4.1. Вступ.....	321
V.4.2. Загальна теорія та законодавство.....	321
V.4.3. Опис процедури на митниці відправлення	321
V.4.3.1. Подача транзитної декларації у паперовій формі	322
V.4.3.2. Подання гарантії.....	323
V.4.3.3. Прийняття та реєстрація транзитної декларації	324
V.4.3.4. Внесення змін до транзитної декларації	325
V.4.3.5. Визнання транзитної декларації недійсною	326
V.4.3.6. Перевірка транзитної декларації та контроль товарів	327
V.4.3.7. Маршрут переміщення товарів	328
V.4.3.8. Термін пред'явлення товарів	330
V.4.3.9. Засоби ідентифікації.....	331
V.4.3.9.1. Вступ.....	331
V.4.3.9.2. Методи пломбування	333
V.4.3.9.3. Характеристики пломб	334
V.4.3.9.4. Використання пломб спеціального типу.....	336
V.4.3.10. Випуск товарів	337
V.4.4. Окремі ситуації (для відміток)	338
V.4.5. Винятки (для відміток)	339
V.4.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)	339
V.4.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів.....	339
V.4.8. Додатки.....	339
V.4.8.1. Засвідчення "звільнення"	340
V.4.8.2. ЗАСВІДЧЕННЯ "ЗАДОВІЛЬНО"	341
ГЛАВА 5 – ФОРМАЛЬНОСТІ ТА ІНЦИДЕНТИ ПІД ЧАС ПЕРЕМІЩЕННЯ ТОВАРІВ ЗА ОПЕРАЦІЄЮ СПІЛЬНОГО/СОЮЗНОГО ТРАНЗИТУ	342
V.5.1. Вступ.....	342
V.5.2. Загальна теорія та законодавство.....	342
V.5.3. Формальності у випадку виникнення інцидентів та на митниці транзиту	342
V.5.3.1. Формальності у випадку виникнення інцидентів під час переміщення товарів	343

V.5.3.2. Формальності у митниці транзиту	345
V.5.3.2.1. Митниця транзиту	345
V.5.3.2.2. Формальності у митниці транзиту	346
V.5.3.2.3. Дії у разі суттєвих порушень.....	347
V.5.4. Окремі ситуації (для відміток)	347
V.5.5. Винятки (для відміток)	348
V.5.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)	348
V.5.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів.....	348
V.5.8. Додатки.....	348
ГЛАВА 6 – ФОРМАЛЬНОСТІ НА МИТНИЦІ ПРИЗНАЧЕННЯ.....	349
V.6.1. Вступ.....	349
V.6.2. Загальна теорія та законодавство.....	349
V.6.3. Формальності у митниці призначення	350
V.6.3.1. Пред'явлення товарів разом з документами.....	350
V.6.3.2. Контроль закінчення процедури	352
V.6.4. Окремі ситуації.....	357
V.6.4.1. Видача розписки.....	358
V.6.4.2. Видача альтернативних підтверджень	359
V.6.4.3. Пред'явлення товарів та документів поза межами призначених для цього робочих днів та годин, а також у іншому, ніж митниця призначення, місці	361
V.6.4.4. Порушення	361
V.6.4.4.1. Порушення, що стосуються пломб.....	361
V.6.4.4.2. Інші порушення	362
V.6.4.5. Зміна митниці призначення.....	363
V.6.5. Пред'явлення товарів та подача транзитної декларації після спливу терміну	367
V.6.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)	367
V.6.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів.....	367
V.6.8. Додатки.....	367
V.6.8.1. Стандартне візування "задовільно"	368
V.6.8.2. Фраза "альтернативні підтверження"	368
V.6.8.3. Перелік центральних установ для повернення примірників 5 ЄСД або других примірників ТСД.....	369
V.6.8.4. Фраза "розбіжність"	370
V.6.8.5. Фраза: "невідповідність" Цей Додаток був видалений, оскільки він більше не актуальний!	373
V.6.8.6. Фраза "зроблено запит"	373
V.6.8.7. Фраза "збори стягнуто".....	374
V.6.8.8. Фраза "розбіжності: митний орган, в якому було пред'явлено товари...(назва та країна)"	375
V.6.8.9. Фраза "виїзд з... підлягає обмеженням або стягненню зборів відповідно до регламенту/директиви/рішення №..."	376
РОЗДІЛ VI – СПРОЩЕННЯ	378
VI.1. Вступ	378

VI.2. Загальна теорія та законодавство	378
VI.2.1. Види спрощень транзиту та умови.....	379
VI.2.2. Процедура отримання дозволу	389
VI.2.3. Контроль дозволу.....	393
VI.2.4. Анулювання, відкликання та внесення змін до дозволу	394
VI.2.5. Призупинення дії дозволу	395
VI.2.6. Повторне оцінювання дозволу.....	397
VI.3. Опис спрощень	399
VI.3.1. Загальна гарантія та звільнення від гарантії	402
VI.3.2. Використання пломб спеціального типу	402
VI.3.3. Авторизований вантажовідправник	403
VI.3.3.1. Вступ	404
VI.3.3.2. Дозвіл	404
VI.3.3.3. Процедури.....	406
VI.3.3.3.1. Стандартна процедура транзиту – зобов'язання авторизованого вантажовідправника	406
VI.3.3.3.2. Процедура забезпечення безперервної роботи – зобов'язання авторизованого вантажовідправника	407
VI.3.3.3.2.1. Заходи ідентифікації	410
VI.3.3.3.2.2. Відправлення товарів.....	410
VI.3.4. Авторизований вантажоодержувач	413
VI.3.4.1. Вступ	413
VI.3.4.2. Дозвіл	413
VI.3.4.3. Тимчасове зберігання	414
VI.3.4.4. Процедури.....	415
VI.3.4.4.1. Стандартна процедура транзиту.....	415
VI.3.4.4.2. Процедура забезпечення безперервної роботи	416
VI.3.5. Товари, що перевозяться залізничним транспортом	418
VI.3.5.1. Спрощення, що застосовуються до процедур транзиту, здійснюваного залізничним транспортом.....	418
VI.3.5.2. Стандартна процедура для перевезень залізничним транспортом та її особливості	419
VI.3.5.3. Процедура транзиту з оформленням у паперовій формі для залізничного транспорту (перехідні положення)	421
VI.3.5.3.1. Вступ	421
VI.3.5.3.2. Умови використання залізничної накладної СІМ у паперовій формі у якості транзитної декларації.....	422
VI.3.5.3.3. Авторизовані підприємства залізничного транспорту	423
VI.3.5.3.4. Порядок застосування транзитної процедури з оформленням у паперовій формі.....	426
VI.3.5.3.5. Контроль за переміщеннями за процедурою транзиту з оформленням у паперовій формі для залізничного транспорту.	440
VI.3.5.3.6. Гарантія у контексті спрощеної транзитної процедури для залізничного транспорту.....	444

VI.3.5.3.7. Сценарії можливих випадків.....	448
VI.3.5.4. Інша транзитна процедура з оформленням у паперовій формі для перевезень залізничним транспортом (перехідні положення)	455
VI.3.5.5. Коридор T2	455
VI.3.6. Товари, що перевозяться повітряним транспортом – використання вантажних маніфестів у паперовій формі для поміщення товарів у процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС.....	456
VI.3.6.1. Вступ	457
VI.3.6.2. Застосування процедури спільного/Союзного транзиту з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом.....	458
VI.3.6.2.1. Дозвіл на застосування процедури спільного/Союзного транзиту з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом	459
VI.3.6.2.2. Застосування процедури спільного/Союзного транзиту з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом.....	460
VI.3.6.2.3. Застосування процедури спільного/Союзного транзиту з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом.....	462
VI.3.6.4. Конкретні випадки (застосування процедури спільного/Союзного транзиту з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом)	467
VI.3.6.4.1. Транспортування кур'єрськими експрес-службами.....	473
VI.3.7. Товари, що перевозяться морським транспортом.....	475
VI.3.7.1. Вступ	475
VI.3.7.2. Застосування Союзної транзитної процедури з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом	476
VI.3.7.2.1. Дозвіл на застосування Союзної транзитної процедури з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом.....	477
VI.3.7.2.2. Застосування Союзної транзитної процедури з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом	478
VI.3.7.2.3. Приклади.....	483
VI.3.7.4. Конкретні випадки (застосування транзитної процедури ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом)	488
VI.3.7.4.1. Групування	488
VI.3.7.4.2. Переміщення товарів морським транспортом на судах, що надають послуги, відмінні від послуг регулярних каботажних служб ЄС	494
VI.3.8. Спрощені процедури на основі статті 6 Конвенції.....	495
VI.3.9. Товари, що перевозяться повітряним транспортом – застосування електронного транспортного документу (ЕТД) у якості транзитної декларації для поміщення товарів у процедуру спільного/Союзного транзиту.....	495
VI.3.9.1. Вступ	496
VI.3.9.2. Загальна інформація	496
VI.3.9.3. Дозвіл на використання ЕТД	497
VI.3.9.4. Регламент використання ЕТД.....	501
VI.3.9.4.1. Дані, що вимагаються для ЕТД	501

VI.3.9.4.2. Процедура на митниці відправлення	508
VI.3.9.4.3. Процедура на митниці призначення.....	511
VI.3.10. Товари, що перевозяться морським транспортом – використання електронного транспортного документу (ЕТД) у якості транзитної декларації для поміщення товарів під транзитну процедуру ЄС	514
VI.3.10.1. Вступ	515
VI.3.10.2. Загальна інформація	515
VI.3.10.3. Дозвіл на використання ЕТД	516
VI.3.10.4. Регламент використання ЕТД.....	520
VI.3.10.4.1. Дані, що вимагаються для ЕТД	520
VI.3.10.4.2. Процедура на митниці відправлення	525
VI.3.10.4.3. Процедура на митниці призначення	528
VI.4. Окремі ситуації (для відміток).....	532
VI.5. Винятки (для відміток)	532
VI.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано).....	532
VI.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів	532
VI.8. Додатки	532
VI.8.1. Зразок спеціального штампу, що використовується авторизованим вантажовідправником	533
VI.8.2. Відхилення – спеціальний штамп (ІТ)	534
VI.8.3. Перелік аеропортів та контролюючих митних органів	535
VI.8.4. Зразок дозволу на використання процедури спільного/Союзного транзиту на основі електронного вантажного маніфесту для товарів, що перевозяться повітряним транспортом.....	536
VI.8.5. Схема групування для перевезень повітряним транспортом	537
VI.8.6. Зразок дозволу на використання транзитної процедури ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом.....	538
VI.8.7. Схема групування для перевезень морським транспортом	544
VI.8.8. Повідомлення щодо спрощених процедур	545
VI.8.9. Перелік органів влади, відповідальних за процедуру консультацій у разі використання ЕТД в якості транзитної декларації для товарів, що перевозяться повітряним транспортом	546
VI.8.10. Зразок письмового запиту на консультацію щодо ЕТД.....	547
VI.8.11. Перелік органів влади, відповідальних за процедуру консультацій у разі використання ЕТД в якості транзитної декларації для товарів, що перевозяться морським транспортом	549
VI.8.12. Таблиця відповідності CIM – CIM/SMGS	550
VI.8.13. Декларації підприємств залізничного транспорту.....	551
РОЗДІЛ VII – ЗАКРИТТЯ ТРАНЗИТНОЇ ПРОЦЕДУРИ ТА ПРОЦЕДУРА ЗАПИТУ ІНФОРМАЦІЇ	553
VII.1. Вступ, законодавство та загальна теорія	554
VII.1.1. Вступ.....	554
VII.1.2. Законодавство та загальна теорія.....	554

VII.1.2.1. Правові джерела.....	554
VII.1.2.2. Загальна теорія.....	555
VII.1.2.2.1. Закінчення та закриття транзитної операції.....	555
VII.1.2.2.2. Процедура запиту інформації для перевірки закінчення процедури	556
VII.1.2.2.3. Інформаційний обмін	557
VII.2. Закриття транзитної процедури та запит щодо статусу.....	558
VII.2.1. Вступ.....	558
VII.2.2. Умови закриття	558
VII.2.3. Наслідки закриття.....	559
VII.2.4. Форма закриття	559
VII.2.5. Запит щодо статусу та відповідь	560
VII.3. Процедура запиту інформації.....	561
VII.3.1. Вступ.....	561
VII.3.2. Запит інформації, що починається з суб'єкта процедури	563
VII.3.2.1. Цілі запиту інформації	563
VII.3.2.2. Загальна процедура запиту інформації до суб'єкта процедури.....	565
VII.3.2.3. Процедура запиту інформації у випадку спрощених процедур, специфічних для певних видів транспорту.....	566
VII.3.3. Альтернативне підтвердження закінчення процедури	568
VII.3.3.1. Альтернативне підтвердження, що товари були пред'явлені на митниці призначення або авторизованому вантажоодержувачу.....	569
VII.3.3.2. Альтернативне підтвердження, що відповідні товари були поміщені під митні процедури у третій країні	571
VII.3.4. Запит інформації у митниці призначення	573
VII.3.4.1. Компетентний орган та період для подання запиту інформації	573
VII.3.4.2. Відправлення повідомлення "Запит інформації" (IE142)	574
VII.3.4.2.1. Використання повідомлень обміну інформацією.....	575
VII.3.4.3. Анулювання повідомлення "Запит інформації" (IE142).....	576
VII.3.4.4. Реакція країни призначення.....	576
VII.3.4.4.1. Пошук записів	576
VII.3.4.4.2. Результат пошуку у записах	576
VII.3.4.4.3. Строк для надання відповіді у випадку, якщо процедура запиту інформації розпочалася з митниці призначення.....	579
VII.3.4.4.4. Коди відповідей на запит інформації.....	579
VII.3.4.5. Запит до суб'єкта процедури після початку процедури запиту інформації у митниці призначення	580
VII.3.4.6. Наслідки результатів процедури запиту інформації	581
VII.4. Процедура забезпечення безперервної роботи	583
VII.4.1. Повідомлення про запит інформації у випадку процедури забезпечення безперервної роботи або спрощеної процедури, специфічної для певного виду транспорту.....	584
VII.4.1.1. Вступ.....	584
VII.4.1.2. Запит інформації, що починається з суб'єкта процедури	585

VII.4.1.3. Компетентний орган та термін для подання повідомлення про запит інформації	586
VII.4.1.4. Повідомлення про запит інформації ТС20	587
VII.4.1.5. Реакція країни призначення на повідомлення про запит інформації	587
VII.4.1.6. Відповідь митниці транзиту на повідомлення про запит інформації	592
VII.4.1.7. Наслідки процедури запиту інформації.....	593
VII.5. Процедура перевірки після митного оформлення.....	594
VII.5.1. Цілі та методи перевірки після митного оформлення.....	595
VII.5.2. Документи, що підлягають перевірці	595
VII.5.2.1. Транзитна декларація (процедура забезпечення безперервної роботи)	595
VII.5.2.2. Електронний транспортний документ у якості транзитної декларації	596
VII.5.2.3. Альтернативне підтвердження	597
VII.5.2.4. Документи T2L	597
VII.5.2.5. Комерційні документи, еквівалентні документу T2L	597
VII.5.3. Наслідки перевірки	598
VII.6. Винятки (для відміток).....	598
VII.7. Особливі національні інструкції (зарезервовано)	598
VII.8. Додатки.....	598
VII.8.1. Перелік компетентних органів	599
VII.8.2. Зразок інформаційного листа суб'єкту процедури	600
VII.8.3. Зразок повідомлення про запит інформації ТС20 та пояснювальні примітки .	602
VII.8.4. Зразок відправлення інформації ТС20А.....	606
VII.8.5. Зразок запиту пост-митного контролю ТС21	607
VII.8.6. Зразок запиту пост-митного контролю ТС21А.....	608
VII.8.7. Приклади ситуацій у процедурі запиту інформації	611
РОЗДІЛ VIII – БОРГ ТА СТЯГНЕННЯ	613
VIII.1. Сфера застосування положень	613
VIII.1.1. Визначення понять	613
VIII.1.2. Різниця між положеннями про фінансові зобов'язання та штрафні санкції....	614
VIII.2. Виникнення/невиникнення боргу, невиконання вимог та визначення боржників і гарантів.....	614
VIII.2.1. Виникнення/невиникнення боргу	615
VIII.2.1.1. Коли виникає борг.....	615
VIII.2.1.1.1. Незаконне вилучення товарів з процедури.....	615
VIII.2.1.1.2. Невідповідність умовам.....	615
VIII.2.2. Невиконання процедури	616
VIII.2.2.1. Ситуації незаконного вилучення	616
VIII.2.2.2. Ситуації, що не є незаконним вилученням	617
VIII.2.2.3. Ситуації невиконання однієї або кількох умов, що регулюють поміщення товарів під процедуру	617
VIII.2.2.4. Борг, що виник у зв'язку з транзитною процедурою	618
VIII.2.3. Погашення боргу	619
VIII.2.4. Визначення боржників і гарантів.....	620

VIII.2.4.1. Хто є боржниками	620
VIII.2.4.2. Вимоги до боржників	622
VIII.2.4.3. Різні боржники та їх солідарна відповідальність	622
VIII.2.4.4. Повідомлення боржника	623
VIII.2.4.5. Вимоги до гаранта	624
VIII.2.4.5.1. Відповідальність та звільнення від відповідальності гаранта	624
VIII.2.4.5.2. Обмеження відповідальності гарантом	624
VIII.2.4.5.3. Повідомлення гаранта	625
VIII.2.4.6. Розрахунок суми боргу	627
VIII.3. Стягнення боргу	630
VIII.3.1. Загальний аналіз	630
VIII.3.2. Визначення органу, відповідального за стягнення боргу	630
VIII.3.2.1. Орган, відповідальний за стягнення боргу	630
VIII.3.2.2. Місце виникнення боргу	631
VIII.3.2.2.1. Місце, де відбуваються події, які спричиняють виникнення боргу	631
VIII.3.2.2.2. Місце, де компетентні органи доходять висновку, що товари перебували у ситуації, яка спричинила виникнення боргу	632
VIII.3.2.2.3. Місце, що визначається за замовчуванням	632
VIII.3.3. Процедура стягнення	635
VIII.3.3.1. Повідомлення інформаційного обміну	635
VIII.3.3.2. Обмін інформацією та співпраця з метою стягнення боргу	636
VIII.3.3.3. Запит на стягнення від компетентного органу місця відправлення	637
VIII.3.3.4. Запит на стягнення від іншого компетентного органу	638
VIII.3.3.5. Прийняття стягнення органом, який отримав запит	639
VIII.3.3.6. Повідомлення про початок процедури стягнення	642
VIII.3.4. Подальше визначення місця, де виник борг	643
VIII.3.4.1. Нові дані після початку процедури стягнення боргу	643
VIII.3.4.2. Новий компетентний орган та нові заходи зі стягнення боргу	645
VIII.3.4.3. Наслідки для первинного стягнення	645
VIII.3.4.4. Наслідки для стягнення	646
VIII.3.4.4.1. Повідомлення митниці відправлення та гарантія стягнення або закриття	646
VIII.3.4.4.2. Повідомлення гаранта про стягнення або закриття	646
VIII.4. Окремі ситуації (для відміток)	646
VIII.5. Винятки (для відміток)	647
VIII.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)	647
VIII.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів	647
VIII.8. Додатки	647
VIII.8.1. Перелік органів, відповідальних за стягнення при процедурі забезпечення безперервної роботи	648
VIII.8.2. Інформаційне повідомлення ТС24 та повідомлення про стягнення ТС25	649
VIII.8.3. Запит про надання адреси (адрес) ТС30	653
ЧАСТИНА IX – ПРОЦЕДУРА МДП (ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ В МЕЖАХ ЄС)	654
IX.1. Процедура МДП (Міжнародні дорожні перевезення)	655

IX.1.1. Інформація та законодавство	655
IX.1.2. Принципи системи МДП	656
IX.2. Дозволи	657
IX.2.1. Дозвіл гарантуючої асоціації	657
IX.2.1.1. Процес надання дозволу	657
IX.2.1.2. Критерії для надання дозволу	658
IX.2.1.3. Письмова угода	658
IX.2.1.4. Моніторинг отримання дозволу	658
IX.2.2. Надання дозволу власникам книжки МДП	658
IX.2.2.1. Процес надання дозволу	659
IX.2.2.2. Поділ повноважень щодо процесу надання дозволу	659
IX.2.2.2.1. Перевірки митних органів	660
IX.2.2.2.2. Моніторинг отримання дозволу	660
IX.2.2.3. Скасування дозволу	661
IX.2.2.3.1. Застосування статті 38 проти статі 6.4	662
IX.2.2.3.2. Застосування статті 38 Конвенції МДП	662
IX.2.2.3.3. Застосування статті 6.4. Конвенції МДП	663
IX.2.2.3.4. Повідомлення Європейській комісії та Державам-членам	663
IX.2.2.4. Повідомлення про рішення про відновлення доступу до системи МДП	664
IX.3. Гарантії	664
IX.3.1. Вступ	664
IX.3.2. Сума гарантії	665
IX.3.2.1. Максимальна сума гарантії	665
IX.3.2.2. Правила, що стосуються курсу обміну валют	665
IX.3.3. Обсяг гарантійного покриття	665
IX.3.4. Відповідальність гарантуючої асоціації ЄС	666
IX.4. Формальності у митниці відправлення або в'їзду	666
IX.4.1. Вступ	667
IX.4.2. Приймання даних книжки МДП	668
IX.4.3. Безпека транспортного засобу/контейнера	670
IX.4.3.1. Рекомендації щодо використання системи кодів для повідомлення про зауваження щодо дефектів у Сертифікаті схвалення	670
IX.4.4. Заходи у митниці відправлення та в'їзду	671
IX.4.4.1. Належне використання книжки МДП	672
IX.4.4.2. Рекомендація щодо використання коду ГС	673
IX.4.4.3. Підтвердження митного статусу товарів ЄС	673
IX.4.4.4. Пред'явлення гарантії	674
IX.4.4.5. Пломбування транспортних засобів/ контейнерів	674
IX.4.4.6. Термін	674
IX.4.4.7. Маршрут переміщення товарів за операцією МДП	675
IX.4.4.8. Випуск товарів у вільний обіг в операції МДП	676
IX.4.5. Проміжне навантаження	676
IX.4.5.1. Тимчасове призупинення транспортування МДП	677
IX.4.6. Розбіжності	678

IX.4.6.1. Робота з розбіжностями.....	678
IX.4.6.2. Розбіжності, виявлені митницею відправлення.....	678
IX.4.6.3. Розбіжності, виявлені митницею в'їзду.....	679
IX.5. Формальності у митниці призначення або виїзду.....	680
IX.5.1. Вступ.....	680
IX.5.2. Закриття операції МДП митницею відправлення або в'їзду.....	680
IX.5.3. Заходи у митниці призначення або виїзду.....	681
IX.5.4. Зміна митниці призначення або виїзду.....	682
IX.5.5. Інциденти під час переміщення товарів та використання завіреного звіту.....	684
IX.5.6. Порухення, виявлені у митниці призначення або виїзду.....	686
IX.5.6.1. Порухення, що стосуються товарів.....	686
IX.5.6.2. Порухення, що стосуються пломб.....	686
IX.5.6.3. Інші порухення.....	687
IX.5.7. Система контролю книжок МДП.....	687
IX.5.8. Проміжне вивантаження.....	688
IX.5.9. Робота з повернутим транспортом МДП.....	688
IX.6. Процедура запиту інформації.....	690
IX.6.1. Дії, що передують запиту інформації.....	690
IX.6.2. Процедура запиту інформації.....	690
IX.6.3. Альтернативні підтвердження припинення.....	692
IX.6.4. Борг та стягнення.....	693
IX.6.4.1. Визначення особи/осіб, які несуть безпосередню відповідальність.....	694
IX.6.4.2. Стягнення боргу та/або інших зборів.....	694
IX.6.5. Вимоги до гарантуючої асоціації.....	695
IX.6.6. Застосування статей 163-164 ІА.....	696
IX.6.6.1. Передача відповідальності за стягнення боргу.....	696
IX.7. Авторизований вантажоодержувач.....	697
IX.7.1. Вступ.....	697
IX.7.2. Повноваження на порушення цілісності та зняття пломб.....	698
IX.7.3. Прибуття товарів.....	698
IX.7.4. Пред'явлення книжки МДП.....	699
IX.7.5. Візування та повернення книжки МДП власнику книжки МДП.....	699
IX.8. Додатки до частини ІХ.....	700
IX.8.1. Координаційні центри у ЄС.....	700
IX.8.2. Таблиця відповідності.....	701
IX.8.3. Заповнення книжки МДП.....	703
IX.8.4. Операції МДП за конкретних обставин (аварійна процедура/процедура забезпечення безперервної роботи).....	713
IX.8.5. Письмове повідомлення.....	716
IX.8.6. Зразок запиту на інформацію.....	718
IX.8.7. Модельна угода/зобов'язання ЄС.....	720
IX.8.8. Зразок штампу для аварійної процедури/процедури забезпечення безперервної роботи.....	722
IX.8.9. Приклади ситуацій подання електронних даних книжки МДП.....	722

Перелік часто вживаних скорочень

e-АД (e-AD)	Електронний адміністративний документ
АТ	Австрія
А.Т.А.	Книжка А.Т.А. (тимчасове ввезення)
BE	Бельгія
BG	Болгарія/Болгарська мова
ССП (CAP)	Спільна сільськогосподарська політика
ЄМТ (CCT)	Єдиний митний тариф (ЄС)
CH	Швейцарія
CIM	<i>фр. Contrat de transport International ferroviaire des Marchandises</i> (Міжнародна накладна для перевезення товарів залізничним транспортом)
CMR	<i>фр. Contrat de transport international de Marchandises par Route</i> (Міжнародна накладна для перевезення товарів автомобільним транспортом)
КОМІСІЯ Конвенція	Комісія Європейського союзу Конвенція про процедуру спільного транзиту від 20 травня 1987 року
CS	Чеська мова
CY	Кіпр
CZ	Чехія
DA	Датська мова
ДА	Регламент (ЄС) № 2015/2446 від 28 липня 2015 року, що доповнює Регламент (ЄС) Європейського парламенту та Ради, у якому викладено Митний кодекс ЄС)
DE	Німеччина / німецька мова
DK	Данія
ЕСД (EAD)	Експортний супровідний документ
СЕК (ECS)	Система експортного контролю
ЕОД (EDI)	Електронний обмін даними
EE	Естонія / естонська мова
ЄАВТ (EAFT)	Європейська асоціація вільної торгівлі
EL	Грецька мова
EN	Англійська мова
ЗДП (ENS)	Загальна декларація прибуття
ES	Іспанія / іспанська мова
FI	Фінляндія / фінська мова
FR	Франція / французька мова
GB	Великобританія
GR	Греція
ГС (HS)	Гармонізована система опису та класифікації товарів
HR	Хорватія / хорватська мова
HU	Угорщина / угорська мова
IE	Ірландія
ІА	Регламент (ЄС) 2015/2447 від 24 листопада 2015 року, що встановлює детальні правила реалізації деяких положень

	Регламенту (ЄС) № 952/2013 Європейського Парламенту та Ради про встановлення Митного кодексу Союзу
MCAT (IRU)	Міжнародний Союз Автомобільного Транспорту
IS	Ісландія/ісландська мова
IT	Італія/італійська мова
LT	Литва/литовська мова
ПТ (LoI)	Перелік товарів
LU	Люксембург
LV	Латвія / латвійська мова
МК	Республіка Північна Македонія
MT	Мальта / мальтійська мова
NCTS	Нова комп'ютеризована транзитна система
NL	Нідерланди / нідерландська мова
NO	Норвегія / норвезька мова
OB (OJ)	Офіційний вісник
PL	Польща / польська мова
PT	Португалія / португальська мова
RO	Румунія / румунська мова
RS	Сербія / сербська мова
РП (RSS)	Регулярні перевезення
ЄАД (SAD)	Єдиний адміністративний документ
Конвенція про спрощення формальностей у торгівлі товарами	Конвенція про спрощення формальностей у торгівлі товарами від 20 травня 1987 року
SE	Швеція
SI	Словенія
SK	Словацька Республіка / словацька мова
SL	Словенська мова
SV	Шведська мова
TDA	Регламент Комісії (ЄС) 2016/341 від 17.12.2015 р., який доповнює Регламент (ЄС) № 952/2013 Європейського Парламенту та Ради в частині перехідних правил до окремих положень Митного кодексу ЄС з урахуванням неготовності відповідних електронних систем та внесення змін до Делегованого Регламенту (ЄС) 2015/2446 (Офіційний вісник L 69, 15.03.2016 ст.1)
TR	Туреччина / турецька мова
ТСД (TAD)	Транзитний супровідний документ
МДП (TIR)	Книжка МДП (<i>Transport Internationaux Routiers</i>) (Міжнародні дорожні перевезення)
TSAD	Транзитний супровідний документ, доповнений відомостями безпеки
TSLoi	Перелік товарів, доповнений відомостями безпеки
МК ЄС (UCC)	Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 від 9 жовтня 2013 року про встановлення Митного кодексу Союзу (Офіційний вісник L 269, 10 жовтня 2013 р.)
UK	Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії

Перелік визначень термінів

Електронний адміністративний документ (e-АД)	Лише для транзиту в межах Союзу – контрольний документ, що використовується для переміщення підакцизних товарів, що перебувають у вільному обігу, між двома пунктами в межах Союзу.
Книжка А.Т.А.	Митний документ, що використовується для тимчасового експорту, транзиту та тимчасового ввезення товарів для конкретних цілей, наприклад, для показів, виставок і ярмарків в якості професійного обладнання та в якості комерційних зразків.
Авторизований вантажовідправник	Особа, уповноважена здійснювати транзитні операції без пред'явлення товарів на митниці відправлення.
Авторизований вантажоодержувач	Особа, уповноважена приймати у своєму приміщенні або в будь-якому іншому визначеному місці товари, що переміщуються за транзитною процедурою, та MRN (ідентифікаційного номеру перевезення) транзитної операції без пред'явлення товарів митниці призначення.
Спільний транзит	Митна процедура перевезення вантажів між Європейським Союзом та країнами спільного транзиту, а також між самими країнами спільного транзиту (відповідно до визначення, наведеного нижче).
Товари ЄС	Товари, що підпадають під будь-яку з таких категорій: <ul style="list-style-type: none">- товари, що повністю отримані на митній території Союзу та не включають товари, ввезені з країн або територій, які не є частиною митної території Союзу;- товари, переміщувані на митну територію Союзу з країн або територій, які не є частиною такої території, та випущені для вільного обігу;- товари, отримані або вироблені на митній території Союзу виключно із товарів, зазначених у другому пункті, або з товарів, зазначених у першому та другому пунктах
Транзитна процедура ЄС	Митна процедура, яка забезпечує переміщення товарів з одного місця ЄС до іншого.
Компетентний орган	Митний орган або будь-який інший орган, відповідальний за застосування митних правил.
Договірна сторона	Сторона Конвенції про процедуру спільного транзиту від 20 травня 1987 року та Конвенції про спрощення формальностей у торгівлі товарами від 20 травня 1987 року. Договірних сторін сім: Європейський Союз, Ісландія, Норвегія, Швейцарія, Туреччина, Республіка Північна Македонія та Сербія.
Митний статус	Митний статус означає статус товарів як товарів Союзу або

Митна територія
Європейського
Союзу

товарів із третіх країн.

Митна територія Європейського Союзу включає наступні території, включаючи їх територіальні води, внутрішні води та повітряний простір:

- територія Королівства Бельгія,
- територія Республіки Болгарія,
- територія Чехії,
- територія Королівства Данія, крім Фарерських островів та Гренландії,
- територія Федеративної Республіки Німеччина, крім острова Геліголанд та території Бюзінгена (Договір від 23 листопада 1964 р. між Федеративною Республікою Німеччина та Швейцарською Конфедерацією),
- територія Естонської Республіки,
- територія Ірландії,
- територія Грецької Республіки,
- територія Королівства Іспанія, крім Сеути та Мелільї,
- територія Французької Республіки та територія Монако відповідно до визначення, що міститься у Митній конвенції, підписаній у Парижі 18 травня 1963 р., крім заморських територій та островів Сен-П'єр та Мікелон,
- територія Італійської Республіки, окрім муніципалітета Лівіньо та національних вод озера Лугано, що знаходяться між берегом та політичним кордоном зони між Понте-Треза та Порто-Черезіо,
- територія Республіки Кіпр у відповідності до положень Акту про приєднання 2003 року,
- територія Латвійської Республіки,
- територія Литовської Республіки,
- територія Великого Герцогства Люксембург,
- територія Угорщини,
- територія Мальти,
- територія Королівства Нідерландів у Європі,

- територія Австрійської Республіки,
- територія Республіки Польща,
- територія Португальської Республіки,
- територія Румунії,
- територія Республіки Словенія,
- територія Словацької Республіки,
- територія Республіки Фінляндія,
- територія Королівства Швеція,
- територія Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії, а також Нормандських островів та острова Мен.
- територія Республіки Хорватія,

Наступні території, у тому числі їх територіальні води, внутрішні води та повітряний простір, розташовані поза межами території держав-членів, із врахуванням конвенцій та договорів, застосованих до них, вважаються такими, що входять до митної території Союзу:

(a) ФРАНЦІЯ

Територія Монако, як визначено у Митній Конвенції, підписаній у Парижі 18 травня 1963 року (*Journal officiel de la République française* (Офіційний вісник Французької Республіки) від 27 вересня 1963 року);

(b) КІПР

Територія дислокації ЗС Великобританії Акротірі та Декелія, як визначено у Договорі про Створення Республіки Кіпр, підписаному у Нікосії 16 серпня 1960 року (Збірка міжнародних договорів Великобританії № 4 (1961) Директива 1252).

Експортний
супровідний
документ (ЕСД)

Лише для Союзного транзиту – ЕСД супроводжує товари, коли експортна декларація опрацьовується на митниці експорту СЕК. ЕСД відповідає зразку та приміткам у Додатках Н1 та Н2, Додатку 9 до ТДА

Європейський Союз
(ЄС)

Державами-членами є Австрія, Бельгія, Данія, Фінляндія, Франція, Німеччина, Греція, Ірландія, Італія, Люксембург, Нідерланди, Португалія, Іспанія, Швеція, Чехія, Кіпр, Естонія, Угорщина, Латвія, Литва, Мальта, Польща, Словацька

Республіка, Словенія, Болгарія, Румунія та Хорватія.

Європейська асоціація вільної торгівлі (ЄАВТ)

Це група країн, що включає у себе Ісландію, Норвегію, Швейцарію та Ліхтенштейн.

Країна спільного транзиту

Будь-яка країна, крім держав-членів Союзу, яка є Договірною стороною Конвенції

Гарантія

Фінансове забезпечення для гарантування сплати мита та інших зборів за товари, що оформлюються суб'єктом процедури.

Відвантажувальна специфікація

Документ, що може використовуватись замість ЄАД-BIS у випадку перевезення в режимі транзиту більше ніж одного найменування товарів відповідно до процедури забезпечення безперервної роботи. Відвантажувальна специфікація відповідає зразку та приміткам у Додатку В4, Додаток III, Конвенція/Додаток 72-04.

Перелік товарів (ПТ)

ПТ супроводжує ТСД і товари, коли транзитна декларація на митниці відправлення обробляється NCTS, а декларація містить більше одного найменування товарів. ПТ відповідає зразку та приміткам у Додатках А5 та А6, Додаток III, Конвенція / Додаток F2, Додаток 9, TDA.

Вантажний маніфест

Для морського та повітряного транспорту – документ, в якому перелічується вантаж на борту транспортного засобу. Цей документ може використовуватись для митних цілей за умови попереднього дозволу, якщо він містить необхідні відомості, зокрема щодо митного статусу товарів та їх ідентифікаційні дані.

Не союзні товари

Товари, що не є товарами ЄС

Митниця відправлення

Митниця, в якій приймаються декларації, відповідно до яких товари поміщуються у режим спільного транзиту.

Митниця призначення

Митниця, якій пред'являють поміщені під процедуру спільного транзиту товари для завершення такої процедури.

Митниця гарантії

Митниця, в якій, за рішенням компетентних органів кожної країни, ухвалюються рішення про надання гарантій.

Митниця транзиту

Означає митницю, розташовану у

	Спільний транзит	Союзний транзит
Пункт в'їзду	- до Договірної сторони	- на митну територію Європейського Союзу, коли товари перетнули територію поза

		межами митної території Європейського Союзу у ході транзитної операції
Пункт виїзду	- з Договірної сторони, коли товари залишають митну територію цієї Договірної сторони під час транзитної операції через кордон між цією Договірною стороною та третьою країною.	- з митної території Європейського Союзу, коли товари залишають цю територію під час транзитної операції через кордон із територією, що знаходиться поза межами митної території Європейського Союзу, що не є країною спільного транзиту

Особа, зареєстрована на території Договірної сторони

- у випадку фізичної особи – будь-яка особа, яка постійно проживає на території Договірної сторони;
- у випадку юридичної особи або об'єднання осіб, це будь-яка особа, що має юридичну адресу, центральний офіс або постійне комерційне представництво на території Договірної сторони.

Суб'єкт процедури

Особа, яка подає транзитну декларацію або від імені якої подається ця декларація.

Митне представництво

Будь-яка особа, призначена іншою особою для здійснення дій та формальностей, передбачених митним законодавством, у відносинах з митними органами.

Єдиний адміністративний документ (ЄАД)

Це форма із кількома копіями, що використовується в межах Союзу та країн спільного транзиту для розміщення товарів для транзитної процедури у випадку застосування процедури забезпечення безперервної роботи.

ЄАД BIS

Форма, що використовується для доповнення копій ЄАД, коли декларується більше одного найменування товарів у випадку застосування процедури забезпечення безперервної роботи.

Спеціальні фіскальні території	Частина митної території Європейського Союзу, на якій не застосовуються положення Директиви Ради 2006/112/ЄС від 28 листопада 2006 року про спільну систему податку на додану вартість або Директиви Ради 2008/118/ЄС від 16 грудня 2008 року про загальний режим акцизних зборів та скасування Директиви 92/12/ЄЕС. Сюди входять: Аландські острови, Канарські острови, Нормандські острови, Афон і французькі території (Гваделупа, Французька Гвіана, Мартініка, Реюньон, Майотта, Сен-Бартелемі та Сен-Мартен).
Транзитний супровідний документ (ТСД)	Документ, що роздруковується з NCTS для супроводу товарів на основі даних транзитної декларації. ТСД відповідає зразку та приміткам у Додатку III, Додатках A3 та A4, Додаток III, Конвенція / Додаток F1, Додаток 9, TDA.
Транзитний супровідний документ, доповнений відомостями безпеки (TSAD)	Лише для Союзного транзиту – TSAD супроводжує товари, коли транзитна декларація обробляється на митниці відправлення NCTS і містить як транзитні дані, так і дані безпеки. TSAD відповідає зразку та приміткам у Додатку F3, Додаток 9 TDA. Однак він може бути роздрукований також і у країнах спільного транзиту, якщо митниці транзиту та/або призначення знаходяться в межах ЄС.
Перелік товарів, доповнений відомостями безпеки (TSLoI)	Лише для Союзного транзиту – TSLoI супроводжує TSAD та товари, якщо транзитна декларація на митниці відправлення обробляється NCTS, декларація містить більше одного найменування товарів та декларація містить дані про транзит та дані безпеки. TSLoI відповідає зразку та приміткам у Додатку F4, Додаток 9 TDA. Однак він може бути роздрукований також і у країнах спільного транзиту, якщо митниці транзиту та/або призначення знаходяться в межах ЄС.
Третя країна	Будь-яка країна, яка не є членом ЄС і не є Договірною стороною Конвенції про процедуру спільного транзиту
Транзитна декларація	Акт, відповідно до якого особа в установленій формі та установленим способом повідомляє про бажання помістити товари під транзитну процедуру.

Джерела інформації

Європейський Союз

<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html>

Митне законодавство

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/procedural_aspects/transit/index_en.htm

- ПОСІБНИК З ТРАНЗИТУ
- Перелік митниць транзиту
- Адресна книга транзитної мережі
- Нова система митного транзиту (NSCT) для Європи (брошура)
- Законодавство
- Консультації з питань торгівлі
- Веб-сайти національних митниць:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/links/customs/index_en.htm

Інші:

Всесвітня митна організація:
ЄЕК ООН – Конвенція МДП

Всесвітня митна організація
<http://www.unece.org/trans/bcf/welcome.html>

ЧАСТИНА I – ЗАГАЛЬНИЙ ВСТУП

Частина I дає історичну довідку та огляд транзитних систем.

Пункт 1 пояснює характер і мету транзиту, а також містить коротку історію.

Пункт 2 стосується статусу товарів для митних цілей.

Пункт 3 наводить стислий опис процедури спільного транзиту.

Пункт 4 наводить стислий опис транзитної процедури ЄС, а також інших транзитних процедур, що застосовуються в межах Європейського Союзу.

У пункті 5 описані винятки.

Пункт 6 зарезервовано для особливих національних інструкцій.

Пункт 7 зарезервовано для використання митними органами.

Пункт 8 містить Додатки.

I.1. Як працює транзит

Переміщення товарів Коли товари ввозяться у країну/на певну територію, митні органи вимагатимуть сплати ввізного мита та інших зборів, а також, у відповідних випадках, застосовуватимуть заходи торговельної політики (наприклад, антидемпінгові мита). Це також має місце, навіть коли товари мають тільки пройти через (здійснити транзит) таку країну/територію на своєму шляху до іншої країни/території. За певних умов податки і збори, що сплачуються, можуть бути відшкодовані, коли товари залишають цю країну /територію. У наступній країні/території цю процедуру може бути необхідно повторити. Товарам, можливо, доведеться пройти низку адміністративних процедур при перетині кордонів до прибуття до свого кінцевого пункту призначення.

Основні функції транзиту

Транзит – це митний режим, доступний для операторів, які переміщують товари через кордони або території без сплати належних платежів, коли товари ввозяться на територію (або залишають її), що, таким чином, вимагає виконання тільки одного (заключного) набору митних формальностей. У порівнянні з ситуацією, описаною в першому пункті, він пропонує адміністративно просту і економічно більш привабливу процедуру для перевезення вантажів через митні території. Транзит є особливо актуальним в Європейському Союзі, де єдина митна територія поєднується з безліччю фіскальних територій: товари можуть переміщуватися в рамках транзиту з свого пункту в'їзду в Союз до пункту їх призначення, де після закінчення транзиту виконуються митні та місцеві податкові зобов'язання, а товари випускаються у вільний обіг, або розпочинається інша призупиняюча процедура. Також призупиняюча процедура може бути завершена шляхом поміщення не союзних товарів у режим транзиту, наприклад, для їх реекспорту з митної території Європейського Союзу.

Розвиток системи транзиту

Після завершення Другої світової війни спостерігалось стрімке зростання товарообігу у Європі. Скоро стало зрозуміло, що тривалі і складні митні процедури кожного разу, коли товари перетинають кордон, створюють значне напруження і тягар для торгівлі. На тлі зростаючого духу співробітництва між країнами розпочалися переговори під егідою Європейської економічної

комісії ООН із метою складання міжнародної Угоди, яка спростила б переміщення товарів у Європі.

Угода МДП

У 1949 році було підготовлено першу Угоду МДП. В результаті цієї Угоди у низці Європейських країн було впроваджено систему гарантій, які покривали б мита та інші збори, пов'язані із ризиком щодо товарів, які переміщуються Європою, у ході міжнародної торгівлі. Успіх Угоди МДП 1949 року призвів до створення у 1959 році Конвенції МДП². Конвенцію було переглянуто у 1975 році і наразі до неї входять 76 сторін-учасниць (станом на червень 2019 року).

Європейське
Співтовариство

Паралельно із глобальним розвитком міжнародної торгівлі з'ясувалось, що Європейське Співтовариство, яке утворюється та розширюється, вимагало особливої транзитної системи для спрощення переміщення товарів і митних формальностей в межах самих держав-членів і між ними.

Європейське Співтовариство/Європейський Союз

Угоду про заснування Європейського Співтовариства було укладено у 1957 році; вона набрала чинності 1 січня 1958 року.

Засновниками були Бельгія, Франція, Німеччина, Італія, Люксембург та Нідерланди.

У 1973 приєдналися Данія, Ірландія та Великобританія, вслід за ними у 1981 році приєдналася Греція, у 1986 році – Португалія та Іспанія, у 1995 році – Австрія, Фінляндія та Швеція, у 2004 році – Чеська Республіка, Естонія, Кіпр, Латвія, Литва, Угорщина, Мальта, Польща, Словенія та Словацька Республіка, у 2007 році – Болгарія та Румунія, а у 2013 році – Хорватія.

Система транзиту
Співтовариства

Потреба у особливій транзитній системі для Європейського Співтовариства стала більш очевидною у 1968 році після впровадження Єдиного митного тарифу.

Система транзиту Співтовариства була впроваджена у 1968 році. Вона спростила переміщення в межах Європейського Співтовариства як товарів Співтовариства, так і товарів третіх країн. Було вперше застосовано позначки "Т1" для товарів, що не є товарами Співтовариства, і "Т2" для товарів Співтовариства.

Переміщення товарів
через країни-члени
ЄАВТ в рамках

У зв'язку з активізацією торгівлі та з метою сприяння переміщенню товарів Європою у 1972 році було розширено

² Митна конвенція про міжнародні перевезення із застосуванням книжки МДП (Конвенція про МДП, 1975 рік).

Співтовариства систему транзиту Співтовариства за допомогою двох Угод, що охоплювали торгівлю із Австрією та Швейцарією. Ці дві країни із важливим географічним розташуванням у Європі були членами Європейської асоціації вільної торгівлі (ЄАВТ).

Європейська асоціація вільної торгівлі (ЄАВТ)

Угоду про ЄАВТ було укладено у 1959 році. Вона набрала чинності у 1960 році. Першими її учасниками були Австрія, Данія, Норвегія, Португалія, Швеція, Швейцарія та Сполучене Королівство. Ісландія та Фінляндія стали членами Асоціації пізніше. Австрія, Данія, Фінляндія, Португалія, Швеція та Сполучене Королівство вже не є членами ЄАВТ після приєднання їх до Європейського Співтовариства.

Спільний транзит Угоди 1972 року із країнами-членами ЄАВТ Швейцарією та (на той час) Австрією у 1987 році було замінено двома Конвенціями, укладеними між Європейським Співтовариством та всіма країнами-членами ЄАВТ. Ці Конвенції сприятимуть імпорту, експорту та переміщенню товарів на територію Європейського Співтовариства, з неї та між Європейським Співтовариством і країнами-членами ЄАВТ, а також між окремими країнами-членами ЄАВТ. Одна з Конвенцій запровадила процедуру спільного транзиту³, а друга передбачала спрощення формальностей імпорту, експорту та транзиту шляхом впровадження Єдиного адміністративного документа (ЄАД)⁴. Конвенції відомі під назвами "Конвенція" та "Конвенція про спрощення формальностей у торгівлі товарами" відповідно.

Країни Вишеградської групи 1 липня 1996 року Конвенції було розширено для включення чотирьох країн Вишеградської групи (Чеської Республіки, Угорщини, Польщі та Словацької Республіки) до їх приєднання до Співтовариства.

Конвенція була поширена також і на інші країни, крім країн Вишеградської групи, а саме на Хорватію – з 1 липня 2012 року (до вступу до Союзу), Туреччину – з 1 грудня 2012 року, Республіку Північна Македонія – з 1 липня 2015 року та Сербію – з 1 лютого 2016 року.

Країни-заявники Усі майбутні Договірні сторони вважаються "країнами спільного

³ Конвенція про процедуру спільного транзиту ЄС/ЄАВТ від 20 травня 1987 року, Офіційний вісник L 226, 18.8.1987 + зміни.

⁴ Конвенція про спрощення формальностей у торгівлі товарами ЄС/ЄАВТ (включаючи єдиний адміністративний документ для використання у такій торгівлі), Офіційний вісник L 134, 22.5.1987 + зміни.

транзиту".

Багато інших країн висловили своє бажання приєднатися до системи спільного транзиту (в основному це західнобалканські країни та країни Східного партнерства, такі як Албанія, Вірменія, Азербайджан, Боснія та Герцеговина, Грузія, Республіка Молдова та Україна).

Реформування
транзиту

Створення у 1993 році єдиного ринку разом із змінами політичного середовища у центральній та східній Європі призвели до нових викликів, які, в свою чергу, привели до необхідності переглянути транзитні системи.

I.2. Статус товарів

Після впровадження транзиту Співтовариства у 1968 році митний статус товарів по суті є тією ознакою, яка визначає, чи переміщуються товари, що перебувають у транзиті, під транзитною декларацією "T1" або "T2".

За певних обставин необхідно буде також надати підтвердження статусу товарів.

Більш детальну інформацію про статус товарів ЄС можна знайти у Частині II.

I.3. Спільний транзит

I.3.1. Законодавство

Правовою основою для процедури спільного транзиту є Конвенція про процедуру спільного транзиту від 20 травня 1987 року (див. виноску 3). Європейський Союз та три країни-члена ЄАВТ (Швейцарія, Норвегія та Ісландія), Туреччина, Республіка Північна Македонія та Сербія є сторонами-учасницями Конвенції. Конвенція також застосовується до Князівства Ліхтенштейн, оскільки воно має митний союз із Швейцарією.

Правовою основою для спрощення формальностей торгівлі товарами між Союзом та країнами спільного транзиту, а також між самими країнами спільного транзиту, є Конвенція про спрощення формальностей у торгівлі товарами від травня 1987

року (див. виноску 4).

Роз'яснення правил та процедур, що регулюють ухвалення законодавства для спільного транзиту, наводиться у Додатку I.8.2.

I.3.2. Опис процедури

Процедура спільного транзиту передбачає тимчасове незастосування митних зборів та акцизів, ПДВ та інших зборів з вартості товарів під час їх переміщення з митниці відправлення до митниці призначення. Вона може використовуватись суб'єктами господарювання для сприяння переміщенню товарів з території однієї Договірної сторони до іншої. Однак, зобов'язання щодо її використання немає.

Процедурою спільного транзиту керують митні адміністрації різних Договірних сторін за допомогою мережі митних органів, що називаються митницями відправлення, митницями транзиту, митницями призначення та митницями гарантії.

Процедура спільного транзиту розпочинається на митниці відправлення та завершується, коли товари та ТСД пред'являються на митниці призначення у відповідності до положень про транзит. Відбувається обмін електронними повідомленнями в NCTS (див. Розділ I.4.1.3) між митницею призначення та митницею відправлення.

У випадку процедури забезпечення безперервної роботи (див. Частину V) митниця призначення повертає один примірник транзитної декларації у паперовій формі (ЄАД або ТСД) митниці відправлення (або центральному органу в країні відправлення).

Після отримання електронного повідомлення або копії транзитної декларації митниця відправлення закриває транзитну процедуру та припиняє відповідальність суб'єкта процедури, якщо не було виявлено істотних розбіжностей.

Суб'єкт процедури у спільному транзиті

Оформлюючи транзитну декларацію на митниці відправлення, суб'єкт процедури просить про поміщення товарів під транзитну процедуру. Після поміщення товарів під транзитну процедуру він несе відповідальність за пред'явлення товарів у непошкодженому вигляді (із непошкодженими пломбами, де це потрібно) разом із транзитною декларацією на митниці призначення протягом

встановленого часу, за дотримання митних положень стосовно транзитної процедури та за сплату (митного) боргу, який може підлягати сплаті у разі виникнення порушень. Суб'єкт процедури повинен надати гарантію покриття суми можливої заборгованості (коли він не отримав звільнення відповідно до закону або дозволу). Гарантією може бути грошовий внесок або зобов'язання, надане фінансовою установою, яка виступає гарантом (див. Частина III для отримання додаткової інформації щодо гарантій та гарантів).

Стаття 2 Конвенції Є дві категорії процедури спільного транзиту: T1 і T2, які відображають різний статус товарів, що переміщуються.

T1 Процедура "T1" (зовнішня транзитна процедура) застосовується до переміщення не союзних товарів, призупиняючи заходи, що зазвичай застосовуються до них під час імпорту.

T2 Процедура "T2" (внутрішня транзитна процедура) застосовується до переміщення товарів ЄС, призупиняючи заходи, що зазвичай застосовуються до них під час імпорту до країни спільного транзиту.

Транзитні спрощення За певних обставин та за умови надання дозволу відповідним митним органом процедуру спільного транзиту може бути спрощено (див. Частина VI для отримання інформації про транзитні спрощення).

I.4. Транзит у межах Союзу

Цей розділ розділений таким чином:

- інформація про транзитну процедуру ЄС (пункт I.4.1.);
- інформація про інші системи транзиту, які застосовуються у межах Союзу (пункт I.4.2.).

I.4.1. Союзний транзит

I.4.1.1. Законодавство

Нормативно-правову базу Союзного транзиту складають Митний кодекс ЄС (Регламент (ЄС) № 952/2013) та Делегований Регламент (ЄС) № 2015/2446), Делегований регламент про перехідні заходи (Регламент (ЄС) № 2016/341 та Імплементативний Регламент (Регламент (ЄС) № 2015/2447).

Домовленості про Союзний транзит були розширені для включення торгівлі певними товарами з Андоррою в рамках митного союзу між Співтовариством та Андоррою. Подібне розширення існує також для торгівлі між Співтовариством та Сан-Марино відповідно до домовленостей про митний союз із Сан-Марино (для отримання додаткової інформації щодо Андорри та Сан-Марино див. Частина IV, Розділ 5).

Роз'яснення правил та процедур, що регулюють ухвалення законодавства, що регулює Союзний транзит, наводиться у Додатку I.8.1.

I.4.1.2. Опис процедури

Транзитна процедура ЄС описана у цьому пункті таким чином:

- зовнішня транзитна процедура ЄС (пункт I.4.1.2.1.);
- внутрішня транзитна процедура ЄС (пункт I.4.1.2.2.).

Використання
транзитної
процедури ЄС

Транзитна процедура ЄС застосовується до переміщення не союзних товарів, а в певних випадках – до товарів ЄС між двома пунктами в межах Союзу (див. також пункт I.4.2 щодо інших транзитних процедур у Союзі).

Транзитна процедура ЄС управляється митними органами різних держав-членів через мережу митниць, відомих як митниці відправлення, митниці транзиту, митниці призначення та митниці гарантії.

Транзитна процедура ЄС розпочинається на митниці відправлення та закінчується тоді, коли товари і ТСД пред'являються на митниці призначення відповідно до транзитних положень. Відбувається обмін електронними повідомленнями в NCTS між митницею призначення та митницею відправлення.

У випадку процедури забезпечення безперервної роботи один примірник транзитної декларації у паперовій формі (ЄАД або ТСД/TSAD) повертається митницею призначення на митницю відправлення (або до центрального офісу в державі-члені, з якої відбулось відправлення).

Після отримання електронних повідомлень або копії транзитної декларації митниця відправлення закриває транзитну процедуру та припиняє відповідальність суб'єкта процедури, якщо не були

Суб'єкт процедури у
Союзному транзиті

виявлені істотні розбіжності.

Оформлюючи транзитну декларацію на митниці відправлення, суб'єкт процедури просить про поміщення товарів під транзитну процедуру. Після випуску товарів для транзиту він несе відповідальність за пред'явлення товарів у непошкодженому вигляді (із непошкодженими пломбами, у відповідних випадках) разом із транзитною декларацією на митниці призначення протягом встановленого часу, за дотримання митних положень стосовно транзитної процедури та за сплату митних зборів та інших платежів (митного боргу), які можуть підлягати сплаті у разі виникнення порушень. Суб'єкт процедури повинен надати гарантію покриття суми можливого митного боргу (якщо він не отримав звільнення відповідно до закону або дозволу).

Гарантією може бути грошовий внесок або зобов'язання, надане фінансовою установою, яка виступає гарантом (див. Частину III для отримання додаткової інформації щодо гарантій та гарантів).

Зовнішній та
внутрішній транзит

Існує дві категорії транзитної процедури ЄС: T1 (зовнішній транзит) та T2 (внутрішній транзит), які, як правило, відображають статус переміщуваних товарів.

*Статті 226 та 227
Митного кодексу ЄС*
Транзитні
спрощення

За певних обставин та за умови надання дозволу відповідною митницею транзитну процедуру ЄС може бути спрощено (див. Частину VI для отримання інформації про транзитні спрощення).

I.4.1.2.1. Зовнішня транзитна процедура ЄС

T1

Зовнішня транзитна процедура ЄС (T1) застосовується головним чином до не союзних товарів. Вона призупиняє нарахування ввізних мит, інших зборів та заходів комерційної політики, поки товари не досягнуть місця призначення на території Союзу.

Стаття 189 ДА

Однак зовнішня транзитна процедура ЄС є також обов'язковою, коли товари ЄС експортуються до країни спільного транзиту або коли вони експортуються і проходять через одну або кілька країн спільного транзиту, а транзитна процедура, яка слідує за експортом (як варіант) застосовується у таких випадках:

(а) товари ЄС пройшли експорті митні формальності з метою отримання відшкодувань при експорті до третіх країн відповідно до спільної аграрної політики;

- (b) товари ЄС походять з інтервенційних запасів, вони підлягають заходам контролю щодо їх використання або місця призначення і вони пройшли митні формальності при експорті до третіх країн відповідно до спільної аграрної політики;
- (c) на товари ЄС розповсюджується право на відшкодування або звільнення від імпорتنих мит (відповідно до статті 118 (4) Митного кодексу ЄС);
- (d) товари ЄС, зазначені у статті 1 Директиви 2008/118/ЄС⁵

I.4.1.2.2. Внутрішня транзитна процедура ЄС

T2 Внутрішня транзитна процедура ЄС (T2) застосовується до товарів ЄС, коли вони переміщуються з однієї точки в іншу в межах митної території Європейського Союзу та проходять через країну або територію за межами цієї території без будь-яких змін їх митного статусу. Якщо товари переміщуються з території Союзу до країни спільного транзиту, а транзитна процедура супроводжує експортну процедуру, внутрішня транзитна процедура ЄС також застосовується. Ця процедура не застосовується, якщо перевезення товарів повністю здійснюється морським або повітряним транспортом.

T2F Внутрішня транзитна процедура ЄС T2F застосовується тоді, коли товари ЄС переміщуються зі спеціальної фіскальної території в іншу частину митної території Європейського Союзу, яка не є спеціальною фіскальною територією, і таке переміщення закінчується у місці, розташованому поза межами держави-члена, у якій вони в'їхали на цю частину митної території Європейського Союзу.

Проте в інших ситуаціях внутрішня транзитна процедура (T2F) є необов'язковою. Товари також можуть переміщуватися на підставі підтвердження митного статусу товарів ЄС.

I.4.1.3. Нова комп'ютеризована транзитна система (NCTS)

У сучасному світі митні органи повинні швидко та гнучко пристосовуватися до потреб торгівлі та тримати руку на пульсі постійних змін у бізнес-середовищі. NCTS, яка була впроваджена

⁵ Директива Ради 2008/118/ЄС від 16 грудня 2008 року про загальний режим акцизних зборів та скасування Директиви 92/12/ЄЕС (Офіційний вісник L 009, 14.1.2009, с. 12)

багато років тому, служить інструментом управління та контролю системи транзиту. Заснована на використанні електронних методів обробки даних, вона гарантує набагато ефективніше управління, ніж система управління паперовою документацією.

Основні цілі NCTS:

- підвищити ефективність транзитних процедур;
- вдосконалити попередження та виявлення шахрайства;
- прискорити операції, що здійснюються за транзитною процедурою, та забезпечити їх безпечність.

Як правило, NCTS використовується в обов'язковому порядку як для зовнішньої і внутрішньої транзитної процедури ЄС, так і для процедури спільного транзиту (крім спрощень, що стосуються певних видів транспорту, процедури забезпечення безперервної роботи та для фізичних осіб, які подорожують, які в певних ситуаціях можуть використовувати декларацію у паперовій формі).

I.4.1.3.1. Основні пункти або повідомлення, що використовуються у роботі NCTS

Перед детальним розглядом варто згадати основні пункти та повідомлення у роботі NCTS.

- Транзитна декларація подається у електронній формі (повідомлення "Дані митної декларації окремого типу" (IE015).
- Ідентифікаційний номер перевезення (MRN) – це унікальний реєстраційний номер, який система присвоює декларації для ідентифікації переміщення.
- Транзитний супровідний документ (ТСД) супроводжує товари від митниці відправлення до митниці призначення.
- Повідомлення "Очікується відмітка про прибуття" (IE001) надсилається митницею відправлення до задекларованої митниці призначення, зазначеної у декларації.
- Повідомлення "Очікується відмітка про транзит" (IE050) відправляється митницею відправлення до задекларованої митниці (митниць) транзиту для повідомлення про передбачуваний перетин кордону товарами.

- Повідомлення "Повідомлення про перетин кордону" (IE118) надсилається фактичною митницею транзиту, що використовується після перевірки товару.
- Повідомлення "Повідомлення про доставку товарів" (IE006) надсилається фактичною митницею призначення до митниці відправлення після прибуття товарів.
- Повідомлення "Результати контролю" (IE018) надсилається фактичною митницею призначення митниці відправлення (після перевірки товарів, коли це необхідно)

Крім того, важливо розуміти, що система передбачає усі можливі комбінації звичайних та спрощених процедур у пункті відправлення (авторизований вантажовідправник) та у пункті призначення (авторизований вантажоодержувач).

У Додатку IV.4.8.1. наведені інші повідомлення (їх номери, назви та скорочення в системі)

I.4.1.3.2. Митниця відправлення

Транзитна декларація передається митниці відправлення в електронній формі. Електронні декларації можуть подаватися на митниці відправлення або з власного приміщення суб'єкта господарювання.

Декларація повинна містити усі необхідні дані та відповідати специфікаціям системи, оскільки дані в системі кодуються та перевіряються автоматично. Якщо дані містять невідповідність, система повідомить про це. Декларанту надається відповідна інформація, щоб він міг внести необхідні виправлення до остаточного прийняття декларації. "Виправлення" не означає "внесення змін" до транзитної декларації, як зазначено у статті 31 Додатка I до Конвенції/Статті 173 Митного кодексу ЄС.

Після виправлення та прийняття декларації система присвоює декларації унікальний реєстраційний номер – ідентифікаційний номер перевезення (MRN).

Потім, після проведення будь-яких оглядів або безпосередньо митницею відправлення, або у приміщенні авторизованого вантажовідправника, та після прийняття гарантій, товари випускаються для транзиту. Система роздруковує транзитний

супровідний документ (ТСД) та, у відповідних випадках, Перелік товарів або на митниці відправлення, або у приміщенні авторизованого вантажовідправника. ТСД та Перелік товарів повинні супроводжувати товари та пред'являтися на будь-якій митниці транзиту та на митниці призначення.

Після роздрукування ТСД та Переліку товарів митниця відправлення одночасно надсилає повідомлення IE001 задекларованій митниці призначення. У цьому повідомленні в основному міститься інформація, отримана з декларації, що дозволяє митниці призначення контролювати товари після їх прибуття. Митниці призначення необхідно мати доступ до даних транзитної декларації, щоб прийняти правильне та належне рішення щодо заходів, які потрібно вжити після прибуття товарів.

Якщо переміщення відбувається через митницю транзиту, митниця відправлення також надсилає повідомлення IE050, щоб будь-яка митниця транзиту отримала попереднє повідомлення про відповідні товари та могла перевірити процес переміщення.

I.4.1.3.3. Митниця призначення

Після прибуття товари повинні бути пред'явлені на митниці призначення або авторизованому вантажоодержувачу разом із ТСД та Переліком товарів, якщо це доречно. Ця митниця після отримання повідомлення IE001 вже має повну інформацію про дані транзитної декларації, а отже, має можливість заздалегідь прийняти рішення про необхідні заходи контролю.

Коли митниця призначення вводить ідентифікаційний номер MRN у NCTS, вона автоматично розміщує відповідне повідомлення IE001, яке використовується як підстава для будь-яких заходів або засобів контролю, і надсилає повідомлення IE006 митниці відправлення.

Після здійснення відповідних засобів контролю митниця призначення повідомляє митницю відправлення про результати контролю, використовуючи повідомлення IE018, та зазначаючи, чи були виявлені порушення і які.

Повідомлення IE006 та IE018 необхідні для здійснення транзитної операції на митниці відправлення та зняття гарантій, які для неї використовувалися.

I.4.1.3.4. Митниця транзиту

Коли товари пропускаються митницею транзиту, товари, ТСД та, у відповідних випадках, Перелік товарів повинні бути пред'явлені цій митниці. Повідомлення IE050, яке вже є в NCTS, автоматично розміщується при введенні ідентифікаційного номеру MRN, і після цього може бути схвалене проходження переміщення. Повідомлення IE118 надсилається митницею транзиту до митниці відправлення.

I.4.1.3.5. Зміна митниці транзиту або призначення

Якщо товари проходять через митницю транзиту, яка не є задекларованою митницею транзиту, повідомлення, яке спочатку було надіслане задекларованій митниці транзиту (IE050), вже не потрібне. У цьому випадку фактична митниця транзиту надсилає повідомлення "Запит ATR" (IE114) до митниці відправлення із запитом про повідомлення IE050, щоб вона могла отримати доступ до даних декларації. Митниця відправлення надсилає повідомлення "Відповідь ATR" (IE115).

Так само товари можуть бути пред'явлені на митниці призначення, яка не є задекларованою митницею призначення. За допомогою повідомлення "Запит AAR" (IE002) фактична митниця призначення просить митницю відправлення надіслати повідомлення IE001, щоб нова митниця призначення могла отримати необхідну інформацію про дані декларації. Після отримання повідомлення "Відповідь AAR" (IE003) та після перевірки переміщення митниця призначення відправляє повідомлення IE018.

У випадку зміни митниці транзиту або митниці призначення повідомлення, надіслані до задекларованих митниць, не потрібні і залишаються відкритими. З цією метою NCTS автоматично надсилає повідомлення до задекларованих митниць, повідомляючи їх про те, де і коли були пред'явлені товари, щоб вони могли закрити повідомлення.

I.4.1.3.6. Спрощені процедури: авторизований вантажовідправник та авторизований вантажоодержувач

Використання обох спрощених процедур є оптимальним використанням ресурсів в рамках NCTS. Можливість

здійснювати усі процедури у власному приміщенні та обмінюватися інформацією з митними органами в електронному вигляді, очевидно, є найшвидшим, найкомфортнішим, найбезпечнішим та найбільш економним способом ведення бізнесу.

Авторизований вантажовідправник та авторизований вантажоодержувач повинні мати відповідні електронні системи для обміну інформацією з митницями відправлення та призначення в NCTS.

NCTS дає можливість авторизованим вантажовідправникам:

- створити транзитну декларацію у власній комп'ютерній системі;
- надіслати повідомлення IE015 митниці відправлення без пред'явлення товарів;
- надсилати та отримувати інші наступні повідомленнями від митниці відправлення, у тому числі запити про внесення змін до даних декларації, повідомлення про прийняття декларації та повідомлення про випуск товарів.

NCTS дозволяє авторизованим вантажоодержувачам:

- отримувати товари та ТСД та Перелік товарів, якщо це доречно, у своїх власних приміщеннях;
- надсилати повідомлення "Повідомлення про прибуття" (IE007) відповідній митниці призначення;
- отримувати та надсилати наступні повідомлення про дозвіл на вивантаження товару та повідомлення про результати вивантаження.

I.4.2. Інші системи транзиту в межах Європейського Союзу

I.4.2.1. Вступ

Статті 226 (3) та 227 (2) Митного кодексу ЄС

Окрім спільного транзиту, внутрішня/зовнішня транзитні процедури ЄС також охоплюють використання транзитних процедур, описаних нижче.

На відміну від процедури спільного транзиту та транзитної процедури ЄС, процедура МДП побудована на міжнародній

системі гарантій, що базується на ланцюгу національних гарантійних асоціацій (для отримання інформації про МДП див. Пункт I.4.2.2 та Частину IX).

Процедура з використанням книжки А.Т.А. подібна до процедури МДП, але вона обмежена певними видами товарів (інформацію про А.Т.А. див. у Пункті I.4.2.3).

Процедура з використанням Рейнського маніфесту застосовується до водних перевезень не союзних товарів річкою Рейн та її притоками (для отримання інформації про Рейнський маніфест див. Пункт I.4.2.4).

Процедура переміщення для НАТО застосовується до товарів, що переміщуються для сил НАТО (для отримання інформації про процедуру переміщення для НАТО див. Пункт I.4.2.5).

Процедура поштових відправлень застосовується до товарів, що надсилаються поштою (для отримання інформації про процедуру поштових відправлень див. Пункт I.4.2.6).

Зовнішня транзитна процедура ЄС застосовується також у тому випадку, коли товари ЄС експортуються до третьої країни та переміщуються в межах митної території Європейського Союзу за операцією МДП або за транзитною процедурою відповідно до Конвенції АТА або Стамбульської конвенції.

I.4.2.2. Процедура МДП (Міжнародні дорожні перевезення)

Статті 226(3)(b) та 227(2)(b) Митного кодексу ЄС

Основним нормативно-правовим актом, що регулює процедуру МДП, є Конвенція МДП 1975 року, яка була розроблена під егідою Європейської економічної комісії ООН (ЄЕК ООН). До неї входять 75 Договірних сторін, у тому числі Європейський Союз та його держави-члени.

Конвенція МДП дозволяє здійснювати міжнародне переміщення товарів з однієї або декількох митниць відправлення до однієї або декількох митниць призначення (загалом до чотирьох митниць відправлення та призначення) та через необхідну кількість країн.

Відповідно до законодавства Союзу, процедура МДП може застосовуватися на території Союзу лише для транзитного переміщення, яке починається або закінчується за межами Союзу, або здійснюється між двома пунктами на території Союзу через

територію третьої країни.

Конвенція МДП застосовується до перевезень автомобільними транспортними засобами, комбінованих перевезень, а також до перевезень у контейнерах і дозволяє використовувати книжку МДП для всіх видів транспорту за умови, що певна частина перевезення здійснюється автодорогами.

Конвенція МДП також містить конкретні технічні вимоги до конструкції вантажних відсіків транспортних засобів або контейнерів для попередження контрабанди. Крім того, перевезення за процедурою МДП можуть здійснювати лише перевізники, авторизовані митними органами.

Для покриття ризикованих митних зборів та податків протягом усього маршруту Конвенція МДП передбачає створення міжнародного ланцюга гарантування, яким керує Міжнародний союз автомобільного транспорту (МСАТ). МСАТ також відповідає за друк та розповсюдження книжки МДП, яка служить одночасно і митною декларацією, і підтвердженням гарантії.

Загальне спостереження за застосуванням Конвенції МДП на території усіх Договірних сторін здійснюється Адміністративним комітетом МДП (міжурядовий орган, до складу якого входять усі Договірні сторони) та Виконавчим комітетом МДП (TIRExB), до складу якого входять дев'ять виборних членів з різних Договірних сторін.

Див. детальну інформацію про використання процедури МДП на території Союзу у Частині ІХ.

І.4.2.3. А.Т.А. (тимчасове ввезення)

І.4.2.3.1. Попередня історія та законодавство

Статті 226(3)(с) та 227(2)(с) Митного кодексу ЄС

Нормативно-правовою базою для цієї процедури є Конвенція АТА та Конвенція про тимчасове ввезення, також відома як Стамбульська конвенція.

Конвенція АТА, укладена у 1961 році, залишається чинною, і на сьогодні до неї входять 63 Договірні сторони.

Стамбульська конвенція, яка спочатку повинна була замінити Конвенцію АТА, була укладена 26 червня 1990 року в Стамбулі

під егідою Ради з митного співробітництва, яка тепер називається Всесвітньою митною організацією (ВМО). Управління нею здійснюється Адміністративним комітетом, і наразі до неї входять 69 Договірних Сторін.

Положення щодо використання книжки А.Т.А. як транзитного документа на території Союзу містяться у статтях 283 та 284 ІА.

I.4.2.3.2. Опис процедури

Для цілей книжки А.Т.А. територія Союзу вважається єдиною територією.

На митниці відправлення

Митниця відправлення або митниця в'їзду до Союзу відриває транзитний ваучер № 1, заповнює графу "Н" (пункти А-D) та, щоб допомогти у поверненні транзитного ваучера № 2, вносить повне найменування та адресу митниці, до якої потрібно повернути ваучер № 2, у пункті (Е) графи "Н".

Коли це можливо, ця адреса повинна вноситься за допомогою штампа. Ця митниця також повинна заповнити та засвідчити дозвіл на транзит (пункти 1-7) відповідного транзитного талону перед поверненням книжки власнику.

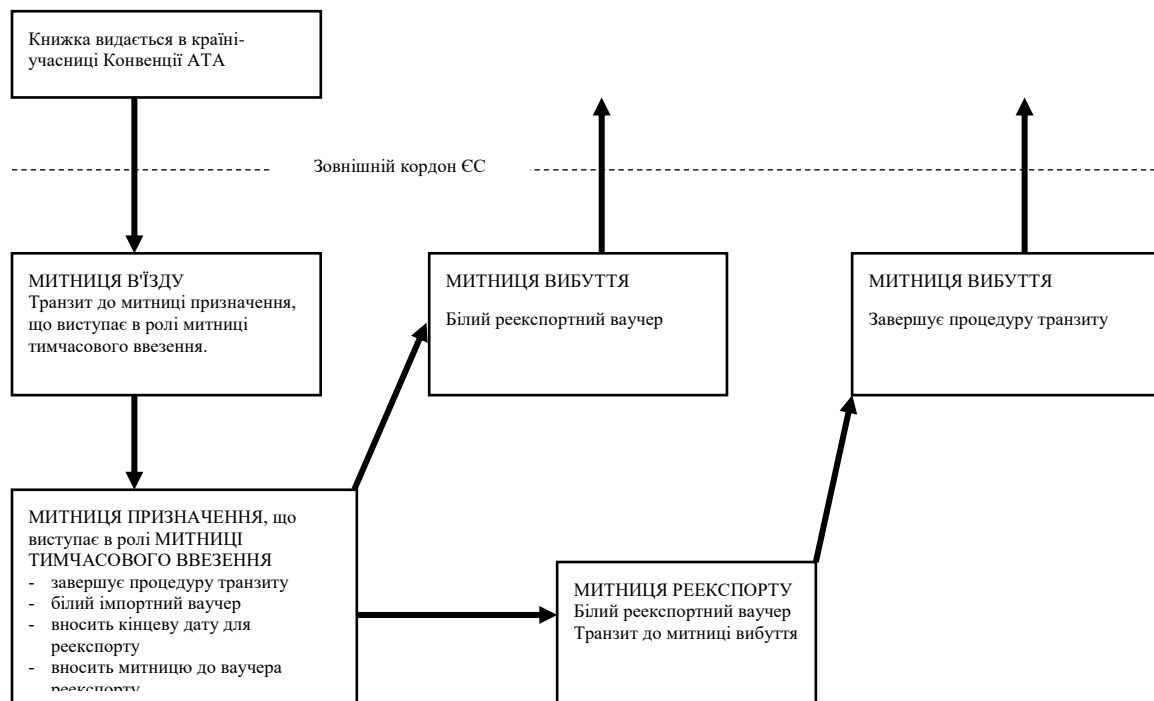
На митниці призначення

Митниця призначення або виїзду з Союзу, залежно від ситуації, відриває транзитний ваучер № 2, засвідчує графу "Н" (пункт F), вносить помітки до пункту G та негайно надсилає його до митниці, зазначеної у графі Н (пункт Е) цього ваучера. Ця митниця також повинна заповнити та засвідчити сертифікат закриття (пункти 1-6) відповідного транзитного талону перед поверненням книжки власнику.

Процедура запиту інформації

Усі запити інформації, що стосуються книжок А.Т.А., повинні здійснюватися з посиланням на перелік центральних офісів Держав-членів, який Комісія надає іншим державам-членам через офіційний веб-сайт Європейського Союзу (див. https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customsprocedures/what-is-customs-transit/customs-transit-ata-temporary-admission_en).

Наступна принципова схема ілюструє використання книжки А.Т.А. як транзитного документа для переміщення товарів через митну територію Європейського Союзу або у її межах в рамках процедури тимчасового ввезення.

I.4.2.4. Рейнський маніфест

I.4.2.4.1. Попередня історія та законодавство

Статті 226(3)(d) та 227(2)(d) Митного кодексу ЄС

Нормативно-правова база цієї процедури складається з Мангеймської конвенції від 17 жовтня 1868 року та Протоколу, прийнятого Центральною комісією судноплавства на Рейні 22 листопада 1963 року.

I.4.2.4.2. Опис процедури

Процедура Рейнського маніфесту дозволяє перетин національних кордонів при пред'явленні Рейнського маніфесту під час перевезень Рейном та його притоками.

Мангеймська конвенція діє у таких країнах, у який протікає Рейн: Нідерланди, Бельгія, Німеччина, Франція та Швейцарія, які для цілей Конвенції вважаються єдиною територією. Статтею 9 Конвенції встановлено, що якщо судно йде Рейном без навантаження або вивантаження на території цих країн, воно може рухатися без проходження митного контролю. Процедура Рейнського маніфесту була запроваджена для полегшення переміщення товарів Рейном та його притоками. За необхідності, його можна використовувати у якості транзитної декларації для

транзитної процедури ЄС.

I.4.2.5. Переміщення для НАТО

I.4.2.5.1. Попередня історія та законодавство

Статті 226(3)(e) та 227(2)(e) Митного кодексу ЄС

Правила ввезення, вивезення та транзиту товарів для збройних сил НАТО передбачені Угодою між Сторонами Організації Північноатлантичного договору про статус їхніх військових сил, підписаною у Лондоні 19 червня 1951 року. Документом, що використовується для переміщення таких товарів, є Форма 302 НАТО. Форма 302 НАТО може використовуватися лише тоді, коли товари переміщуються за мандатом та під командуванням збройних сил НАТО. Положення Союзного законодавства, яке передбачає використання Форми 302 НАТО в якості транзитної декларації для транзитної процедури ЄС, містяться у статтях 285-287 ІА.

I.4.2.5.2. Опис процедури

До Організації Північноатлантичного договору (НАТО) входять 28 країн, а саме: Бельгія, Болгарія, Данія, Естонія, Німеччина, Греція, Іспанія, Франція, Італія, Латвія, Литва, Люксембург, Нідерланди, Португалія, Румунія, Словаччина, Словенія, Сполучене Королівство, Канада, Чехія, Угорщина, Ісландія, Норвегія, Польща, Туреччина, Албанія, Хорватія та Сполучені Штати Америки.

Митний орган кожної із зазначених вище країн за погодженням з підрозділом НАТО, який розміщується на її території, призначає митний орган (або центральний офіс), що відповідає за виконання митних формальностей та здійснення контролю за переміщенням товарів підрозділом НАТО або від його імені.

Кожна призначена митниця у державі-члені відправлення повинна подати відповідному підрозділу НАТО Форми 302, які будуть використовуватися у якості транзитних декларацій:

- попередньо засвідчені печаткою та підписом цієї митниці;
- послідовно пронумеровані;
- містять повну адресу призначеної митниці (для повернення

копії Форми 302)

Митниця веде облік кількості та порядкових номерів попередньо засвідчених Форм 302, які були видані підрозділам НАТО.

Кожне відправлення має бути відправлене у супроводі попередньо засвідченої Форми 302.

Не пізніше часу відправлення компетентний орган НАТО здійснює одну з наступних дій:

- подає дані форми 302 в електронному вигляді на митницю відправлення або в'їзду;
- заповнює форму 302 у паперовій формі із заявою, що товари переміщуються під його контролем, та засвідчує справжність цієї заяви шляхом проставлення підпису, печатки та дати.

Якщо Форма 302 подається у паперовій формі, копія заповненої та підписаної форми негайно передається призначеній митниці, відповідальній за виконання митних формальностей та здійснення контролю, що застосовуються до сил НАТО, які відправляють товари або від імені яких відправляються товари.

Інші примірники Форми 302 супроводжують товари до сил НАТО у місці призначення, де ці сили НАТО проставляють штамп та підпис на цих формах.

У момент прибуття товарів два примірники форми передаються призначеній митниці. Ця митниця залишає у себе один примірник, проставляє штамп і повертає другий примірник митниці, відповідальній за виконання митних формальностей та здійснення контролю, що застосовуються до сил НАТО, які відправляють товари або від імені яких відправляються товари (на адресу, що зазначена у Формі 302).

Проте слід зазначити, що коли товари, які перебувають в обігу у супроводі Форми 302, протягом усього маршруту або його частини транспортуються за транзитною процедурою з використанням документу у паперовій формі, що застосовується до товарів, що перевозяться залізничним транспортом, то операція, що здійснюється за Формою 302, призупиняється протягом частини маршруту, для якої використовується процедура для залізничного транспорту з використанням

документу у паперовій формі.

I.4.2.6. Поштові відправлення

I.4.2.6.1. Попередня історія та законодавство

Статті 226(3)(f) та 227(2)(f) Митного кодексу ЄС

Принцип свободи транзиту закріплений у статті 1 Статуту Всесвітнього поштового союзу (ВПС) (1964 р.) та статті 4 Конвенції ВПС (2008 р.).

Свобода транзиту передбачає обов'язок кожного оператора поштового зв'язку найшвидшими маршрутами та найбільш безпечними засобами пересилати відправлення, які йому передаються іншим оператором поштового зв'язку. Це означає, що національні поштові монополії зберігаються, але національний оператор поштового зв'язку повинен транспортувати відправлення, які йому передаються іншою поштовою службою країни-учасниці ВПС.

Транзитна процедура в рамках поштової системи відкрита для суб'єктів прав ВПС ("уповноважений оператор", далі "оператор поштового зв'язку"⁶). Національне законодавство про поштове сполучення визначає, хто вважається оператором поштового зв'язку.

Якщо транзитне поштове відправлення не передається оператору поштового зв'язку країни, через яку здійснюється транзит, а транспортується через цю країну приватним оператором, застосовуватимуться стандартні митні процедури.

Для цілей транзитних поштових відправлень митна територія Союзу вважається єдиною територією. Тому оператор поштового зв'язку однієї Держави-члена може перевозити товари по всій митній території Європейського Союзу, використовуючи транзитну процедуру для поштових перевезень. Це означає, що оператор поштового зв'язку Держави-члена може, але не зобов'язаний, передавати вантаж оператору поштового зв'язку Держави-члена, через яку здійснюється транзит.

Оператор поштового зв'язку може забезпечити транспортні

⁶ "Оператор поштового зв'язку" означає призначеного оператора, створеного та уповноваженого Державою-членом надавати міжнародні послуги, що регулюються Конвенцією Всесвітнього поштового союзу у чинній редакції.

засоби для перевезення товарів через внутрішні кордони. Субпідрядники повинні мати можливість надавати транспортні послуги для оператора поштового зв'язку Держави-члена за умови належного ідентифікації оператора поштового зв'язку, наприклад, у транспортному документі.

I.4.2.6.2. Опис процедури

Статті 288-290 ІА

Правила транзитної процедури для товарів, що перевозяться в рамках поштової системи, визначені у статтях 288-290 ІА.

Якщо не союзні товари перевозяться поштою (включаючи посилки) з одного пункту в інший в межах митної території Європейського Союзу відповідно до транзитної процедури (вивезення з ЄС), пакування та будь-які супровідні документи повинні мати жовтий ярлик (Додаток 72-01 ІА).

Якщо у пакунку, поштовому мішку або контейнері міститься кілька відправлень, на зовнішню упаковку наклеюється лише один жовтий ярлик.

У разі відсутності жовтого ярлика або інших підтверджень статусу товарів як несоюзних, товари будуть вважатися товарами ЄС.

Якщо у поштовому відправленні містяться як товари ЄС, так і не союзні товари, для товарів ЄС оператору поштового зв'язку країни призначення окремо надсилається або додається до вантажу підтвердження їх митного статусу ("T2L") або посилання на основний довідковий номер (MRN).

Якщо підтвердження було надіслано оператору поштового зв'язку країни призначення окремо, він подає це підтвердження митниці призначення разом із вантажем.

Якщо підтвердження митного статусу товарів ЄС або його MRN додається до вантажу, на зовнішній стороні вантажного місця повинне бути чітке маркування, у якому зазначається, що документ про статус або основний довідковий номер (MRN) додається. Документу "T2L" може бути виданий апостеріорі.

Жовті ярлики наклеюються на зовнішню сторону упаковки та на товарно-транспортну накладну. Жовтий ярлик також наклеюється

на митну декларацію для поштових пакетів CN22/CN23.

Якщо товари ЄС переміщуються на спеціальні фіскальні території, з них або між ними під процедурою внутрішнього транзиту ЄС, поштове відправлення та будь-які супровідні документи повинні містити ярлик, передбачений у Додатку 72-02 ІА.

Якщо товари ЄС переміщуються під процедурою внутрішнього транзиту ЄС з митної території Європейського Союзу до країни спільного транзиту для подальшої передачі на митну територію Європейського Союзу, ці товари супроводжуються підтвердженням митного статусу товарів ЄС одним із засобів, наведених у статті 199 ІА.

Підтвердження митного статусу товарів ЄС пред'являється митниці при повторному в'їзді на митну територію Європейського Союзу.

В якості альтернативи для уникнення затримок при перетині кордонів для таких товарів ЄС рекомендується використовувати транзитну процедуру ЄС. Однак, відповідно до статті 2 Доповнення 1 до Конвенції про процедуру спільного транзиту, процедура спільного транзиту не застосовується до поштових відправлень. Тому транзитна процедура ЄС призупиняється під час перетину країн спільного транзиту.

I.5. Винятки (для відміток)

I.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)

I.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів

I.8. Додатки

I.8.1. Правила та принципи, що регулюють ухвалення законодавства щодо Союзного транзиту

Останню версію Регламенту Комітету Митного кодексу та експертної групи можна знайти за посиланням:

<https://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetailDoc&id=23818&no=1>

РЕГЛАМЕНТ ЕКСПЕРТНОЇ ГРУПИ З МИТНИХ ПИТАНЬ

ЕКСПЕРТНА ГРУПА З МИТНИХ ПИТАНЬ

Враховуючи положення Митного кодексу ЄС (МК ЄС) та Регламенту МК ЄС (зокрема статтю 211 (6) МК ЄС та статтю 259 Регламенту МК ЄС),

Враховуючи технічне завдання Митної експертної групи,

Враховуючи стандартні регламенти експертних груп,

ПРИЙНЯЛА НАСТУПНИЙ РЕГЛАМЕНТ:

Стаття 1

Представництво

1. Кожна Держава-член вважається одним членом Експертної групи з митних питань (далі – "група"). Кожен член групи приймає рішення про склад своєї делегації з урахуванням необхідного професійного рівня та повідомляє його голові.
2. Протягом зазначеного у запрошенні терміну та в будь-якому випадку не пізніше ніж за 5 календарних днів до дати засідання групи органи Держав-членів повідомляють Комісії:
 - а) склад кожної делегації, за винятком випадків, коли такий склад уже відомий голові;
 - б) про відсутність делегації на засіданні.
3. Делегація-член може представляти тільки одного члена. Представлений член повинен письмово повідомити про це голову перед засіданням або у випадку постійного мандату – до першого засідання, на якому цей мандат є дійсним.

Мандат на представництво іншого члена може мати такий зміст:

- a) член може надати постійний мандат, до інших розпоряджень, іншому члену, який представлятиме його на обговореннях на усіх засіданнях та з усіх питань порядку денного цих засідань;
- b) член може надати разовий мандат іншому члену для представництва на конкретному засіданні щодо всіх пунктів порядку денного цього засідання; або
- c) член може надати разовий мандат іншому члену стосовно одного конкретного пункту/кількох конкретних пунктів порядку денного конкретного засідання.

Стаття 2

Секретаріат

Комісія надає секретарську підтримку для групи та будь-яких секцій або підгруп, створених відповідно до статті 6.

Стаття 3

Скликання засідання

1. Засідання групи скликаються Головою за власною ініціативою або на вимогу абсолютної більшості членів за згодою Голови.
2. Спільні засідання секцій групи або групи з іншими експертними групами можуть скликатися для обговорення питань, що належать до їх сфер відповідальності.

Стаття 4

Порядок денний

1. Голова надає відповідні розпорядження щодо переліку питань порядку денного, а секретаріат оформлює його та передає членам групи.
2. Порядок денний затверджується групою на початку засідання.
3. Порядок денний повинен окремо передбачати:
 - a) Проекти делегованих актів для обговорення;
 - b) Вивчення економічних умов у зв'язку із заявкою або дозволом на спеціальну процедуру відповідно до статті 211 (6) МК ЄС та відповідно до статті 259 Регламенту МК ЄС;
 - c) інші питання, що поставив перед групою для інформаційних цілей або для обміну думками Голова або член групи, подавши відповідний письмовий запит.

Стаття 5

Документація, що подається членам групи

1. Секретаріат надає членам групи запрошення на засідання, проект порядку денного та делегований акт, заяву або дозвіл на спеціальну процедуру, щодо якої проводяться консультації групи, не пізніше ніж за чотирнадцять календарних днів до дати засідання.
2. Секретаріат надає членам групи інші документи, що стосуються засідання, у той самий термін, якщо це можливо.
3. У термінових або виняткових випадках терміни подання документації, зазначені у пунктах 1 та 2, можуть бути скорочені до п'яти календарних днів до дати засідання.

Стаття 6

Секції та підгрупи

1. Група складається з наступних секцій:

Загальне митне законодавство

- Інтеграція та гармонізація даних – Модель митних даних ЄС
 - Авторизований економічний оператор
 - Митний контроль та управління ризиками
 - Тарифна та статистична номенклатура
 - Тарифні заходи
 - Звільнення від сплати мита
 - Походження
 - Митна оцінка
 - Митний борг та гарантії
 - Імпортні та експортні формальності
 - Митний статус і транзит
 - Конвенція МДП та інші митні конвенції ЄЕК ООН
 - Інші спеціальні процедури, крім транзиту
 - Забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності
 - Міжнародні митні питання
2. Секція загального митного законодавства повинна підтримувати загальну структуру та узгодженість митного законодавства.
 3. Консультації з питань, що входять до сфери компетенції двох і більше секцій, проводяться у секції загального митного законодавства з урахуванням висновків, зроблених відповідними секціями.
 4. У належним чином обґрунтованих випадках та за пропозицією голови у випадках, зазначених у пункті 3, секція загального митного законодавства відповідно до статті 7 може прийняти рішення про проведення консультацій у іншій секції, ніж секція загального митного законодавства.
 5. Після проведення консультацій з секцією, Голова, обговоривши це з групою, може створити спеціальні підгрупи для вивчення конкретних питань на основі

конкретного технічного завдання; такі підгрупи розпускаються після виконання свого завдання.

6. Для цілей цих правил та крім випадків, коли передбачено інше, посилання на "групу" включає будь-яку відповідну секцію або підгрупу.

Стаття 7

Висновки групи

1. По можливості, група повинна робити висновки в результаті консенсусу.
2. За відсутності консенсусу та якщо Голова попросить групу проголосувати, висновки групи приймаються абсолютною більшістю членів. Учасники мають право окремо викласти причини своєї позиції.

Стаття 8

Рекомендації групи щодо виконання економічних умов

Якщо відповідно до статті 211 (6) МК ЄС та статті 259 Регламенту МК ЄС групі буде запропоновано надати Комісії рекомендації щодо виконання економічних умов у зв'язку із заявою або дозволом на спеціальну процедуру, застосовуються наступні спеціальні правила:

- a) Групі буде запропоновано надати Комісії рекомендації лише після перевірки того, чи були виконані усі інші відповідні умови (крім надання гарантії) для надання дозволу, і, якщо це доречно, коли члени та Комісія провели усі інші необхідні консультації щодо заяви, зокрема консультації, що стосуються антидемпінгових або компенсаційних заходів.
- b) Перед голосуванням група повинна висловити свої попередні/орієнтовні думки щодо заяви або дозволу. Якщо відповідно до попередніх/орієнтовних думок групи економічні умови не виконуються, відповідний член повідомляє особі, яка подала заяву, або власнику дозволу про підстави, на яких група прийшла до такої думки.
- c) Якщо група не досягне згоди, члени голосують з питання заяви або дозволу.
- d) Група вважає, що економічні умови є виконаними, якщо на користь заяви або дозволу проголосує більше присутніх або представлених членів, ніж присутніх або представлених членів, що проголосували проти. В усіх інших випадках думка групи полягатиме в тому, що економічні умови не виконуються або перестали виконуватись. Голоси членів, що утрималися, не беруться до уваги.

- e) Члени, які голосують проти, повинні вказати причини своєї позиції.
- f) Якщо член не завершив процедуру внутрішніх консультацій і тому не може надати свої висновки щодо заяви або дозволу на час проведення засідання, такий член з дозволу голови може надати свій висновок у письмовій формі протягом двох тижнів після засідання. Якщо письмовий висновок не буде прийнятий, відповідний член може проголосувати під час засідання групи або утриматися від голосування.

Стаття 9

Відносини з Європейським Парламентом та Радою

1. Комісія надає Парламенту та Раді ту саму документацію, яку вона надсилає членам для наступної участі у засіданні щодо підготовки та імплементації митного законодавства ЄС, включаючи інструменти м'якого права (документи рекомендаційного характеру) та делеговані акти. Експерти Європейського парламенту та Ради можуть відвідувати засідання групи.
2. Обмін конфіденційною інформацією та доступ до неї регулюються Додатком II до Рамкової угоди про відносини між Європейським Парламентом та Європейською Комісією.
3. Під час підготовки та складання делегованих актів Комісія забезпечує своєчасну та одночасну передачу проєктів актів Європейському Парламенту та Раді.

Стаття 10

Треті країни та сторонні експерти

1. За необхідності в якості спостерігачів Голова запрошує:
 - a) Представників Туреччини для участі у засіданнях групи з питань, що мають відношення до Рішення № 1/95 Ради Асоціації ЄС-Туреччина від 22 грудня 1995 року про реалізацію заключного етапу Митного союзу;
 - b) Представників Андорри для участі у засіданнях групи з питань, що стосуються Рішення № 1/2003 Спільного комітету ЄС-Андорра від 3 вересня 2003 р. щодо законів, норм та адміністративних положень, необхідних для належного функціонування Митного союзу;
 - c) Представників Швейцарії для участі у засіданнях групи з питань, що стосуються Угоди між Європейським Співтовариством та Конфедерацією Швейцарія про

спрощення перевірок та формальностей при перевезенні вантажів та про заходи митної безпеки, підписаної у Брюсселі 25 червня 2009 року;

- d) Представників Норвегії для участі у засіданнях групи з питань, що стосуються Угоди ЄЕЗ про спрощення перевірок та формальностей при перевезенні вантажів в редакції Рішення 76/2009 Спільного комітету ЄЕЗ.
 - e) Представників країн, що приєднуються, для участі у засіданнях групи з дати підписання Угоди про приєднання.
3. За власною ініціативою або на вимогу члена групи Голова може запросити для участі у роботі групи або секцій представників інших третіх сторін або сторонніх експертів, що не входять до групи, але є компетентними в питаннях порядку денного. Голова надає відповідну інформацію членам групи у запрошенні на засідання. Абсолютна більшість членів групи може заперечити проти такої участі до наради, але не пізніше дати, що зазначена у запрошенні.

Стаття 11

Письмова процедура

1. У разі потреби консультації групи можуть проводитися у письмовій формі. З цією метою у терміни, зазначені у статті 5, секретаріат надсилає учасникам групи документ (документи), щодо якого проводиться консультація з групою.
2. Проте, якщо абсолютна більшість членів групи вимагає розглянути питання на засіданні групи, письмова процедура припиняється без прийняття будь-якого рішення, а Голова якомога швидше скликає засідання групи.
3. Голова повідомляє членам групи про результати письмової процедури не пізніше 14 календарних днів після кінцевого терміну голосування.

Стаття 12

Протоколи засідань

1. Протокол обговорення кожного пункту порядку денного та висновки, зроблені групою відповідно до статті 8, повинен бути змістовним та повним. Протокол складається секретаріатом під наглядом Голови.
2. Протокол надається членам якнайшвидше, але в будь-якому випадку не пізніше, ніж за п'ять календарних днів до наступного засідання тієї ж секції.
3. Члени групи можуть вимагати внесення змін до протоколу.

Стаття 13

Список присутніх

На кожному засіданні секретаріат під наглядом Голови складає список присутніх із зазначенням, коли це доречно, державних органів, організацій або органів, до яких належать учасники.

Стаття 14

Конфлікт інтересів

У разі виникнення конфлікту інтересів з зовнішнім експертом, запрошеним у якості незалежного експерта на засідання відповідно до статті 9 (3), Голова вживає усіх відповідних заходів відповідно до правил щодо конфлікту інтересів серед експертів Комісії.

Стаття 15

Повідомлення

1. Повідомлення, що стосуються групи, надсилаються Комісії на ім'я Голови.
2. Повідомлення для членів групи надсилаються на електронну адресу (адреси), яку вони надають для цієї мети і яка може включати постійні представництва Держав-членів.

Стаття 16

Доступ до документів

Заяви про доступ до документів, що знаходяться у експертній групі, розглядаються відповідно до Регламенту (ЄС) № 1049/2001 та детальних правил про його застосування.

Стаття 17

Процес розгляду

За згодою Голови група абсолютною більшістю членів може прийняти рішення про відкритий процес розгляду.

Стаття 18

Захист персональних даних

Обробка персональних даних для цілей цього регламенту здійснюється відповідно до Регламенту (ЄС) № 45/2001.

Стаття 19

Застосування

Цей регламент застосовується з дати його прийняття групою.

I.8.2. Правила та принципи, що регулюють ухвалення законодавства щодо спільного транзиту

Об'єднані комітети ЄС-країни спільного транзиту та робочі групи з питань спільного транзиту та спрощення формальностей у торгівлі товарами

Положення про об'єднані комітети ЄС-країни спільного транзиту та робочі групи з питань спільного транзиту та спрощення формальностей у торгівлі товарами, що встановлюють їхні відповідні регламенти та створюють робочу групу

ОБ'ЄДНАНИЙ КОМІТЕТ ЄС-КРАЇНИ СПІЛЬНОГО ТРАНЗИТНУ з питань спільного транзиту (далі – "ОБ'ЄДНАНИЙ КОМІТЕТ з питань спільного транзиту);

беручи до уваги Конвенцію про процедуру спільного транзиту від 20 травня 1987 року, і зокрема її статті 14 (4) та (5),

та

ОБ'ЄДНАНИЙ КОМІТЕТ ЄС-КРАЇНИ СПІЛЬНОГО ТРАНЗИТНУ з питань спрощення формальностей у торгівлі товарами (далі – "ОБ'ЄДНАНИЙ КОМІТЕТ з питань спрощення формальностей у торгівлі товарами");

беручи до уваги Конвенцію про спрощення формальностей у торгівлі товарами від 20 травня 1987 року, і зокрема її статті 10 (4) та (5),

ПРИЙНЯЛИ НАСТУПНЕ ПОЛОЖЕННЯ:

Глава I

Об'єднаний комітет

Стаття 1

В Об'єднаному комітеті по черзі протягом одного календарного року головуватимуть представник Європейської комісії та представник однієї з країн-членів ЄАВТ.

Стаття 2

Завдання Секретаріату Об'єднаного комітету по черзі виконуються представником Європейської комісії та представником країни-члена ЄАВТ, які головуєть у Об'єднаному комітеті.

Стаття 3

Після отримання згоди Сторін Голова Об'єднаного комітету призначає дату та місце проведення засідань.

Стаття 4

Перед кожним засіданням Голові повідомляється склад кожної делегації.

Стаття 5

Якщо не буде прийнято рішення про інше, засідання Об'єднаного комітету проходять у закритому режимі. В залежності від обговорюваних тем Об'єднаний комітет може запросити будь-яких осіб або організації, які мають відношення до цих питань.

Стаття 5 а

1. Якщо Об'єднаний комітет приймає рішення про запрошення третьої країни до приєднання до Конвенцій, ця третя країна може бути представлена спостерігачами в Об'єднаному комітеті, підкомітетах та робочих групах відповідно до статті 15 (6) Конвенції про процедуру спільного транзиту та відповідно до статті 10 (6) Конвенції про спрощення формальностей у торгівлі товарами.
2. Об'єднаний комітет може запропонувати іншим третім країнам надати своїх неофіційних спостерігачів до Об'єднаного комітету, підкомітетів та/або до робочих груп до дати, зазначеної у статті 15 (6) Конвенції про процедуру спільного транзиту та у статті 10 (6) Конвенції про спрощення формальностей у торгівлі товарами, відповідно. Це запрошення складається у письмовій формі Головою та може бути обмеженим у часі або обмежуватися певними групами або пунктами порядку денного. Воно може бути відкликано у будь-який час.

Стаття 6

Рішення та рекомендації Об'єднаного комітету щодо невідкладних питань можуть прийматися шляхом письмової процедури.

Стаття 7

Усі повідомлення Голови та Договірних сторін відповідно до цього регламенту надсилаються Сторонам та Секретаріату Об'єднаного комітету.

Стаття 8

1. Голова складає попередній порядок денний кожного засідання. Він передається Договірним Сторонам не пізніше ніж за п'ятнадцять днів до початку засідання.
2. Попередній порядок денний включає пункти, щодо яких голова отримав вимогу про включення до порядку денного не пізніше, ніж за двадцять один день до початку засідання, якщо документація надіслана не пізніше дати відправлення порядку денного.
3. Порядок денний затверджується Об'єднаним комітетом на початку кожного засідання. До порядку денного можуть бути внесені інші питання, крім тих, що містяться у попередньому порядку денному.
4. За погодженням з Договірними сторонами Голова може скоротити терміни, зазначені в пунктах 1 та 2, з метою врахування вимог.

Стаття 9

Об'єднаний комітет, створений відповідно до Конвенції про процедуру спільного транзиту, та Об'єднаний комітет, створений відповідно Конвенції про спрощення формальностей у торгівлі товарами, можуть проводити спільні засідання.

Стаття 10

1. Секретаріат Об'єднаного комітету складає протокол кожного засідання, який включає, зокрема, висновки, зроблені Об'єднаним комітетом.
2. Після схвалення Об'єднаним комітетом протокол підписується Головою та Секретаріатом Об'єднаного комітету і подається до документів Європейської Комісії.
3. Копії протоколу надсилаються Договірним сторонам.

Стаття 11

Документи Об'єднаного комітету підписуються Головою.

Стаття 12

Рекомендації та рішення Об'єднаного комітету у значенні статті 15 Конвенції про процедуру спільного транзиту та статті 11 Конвенції про спрощення формальностей у торгівлі товарами матимуть назву "Рекомендація" або "Рішення", відповідно, за якою будуть йти порядковий номер та їх предмет.

Стаття 13

1. Рекомендації та рішення Об'єднаного комітету у розумінні статті 15 Конвенції про процедуру спільного транзиту та статті 11 Конвенції про спрощення формальностей у торгівлі товарами, відповідно, поділяються на статті. Як правило, рішення повинні містити положення, що встановлюють дату, з якої вони набувають чинності.
2. Рекомендації та рішення, зазначені в першому абзаці, закінчуються словами "Прийнято (дата)", причому дата – це дата, на яку вони були прийняті відповідним Об'єднаним комітетом.
3. Рекомендації та рішення, зазначені у першому абзаці, надсилаються адресатам, зазначеним у статті 7 вище.

Стаття 14

Кожна зі Сторін самостійно сплачує витрати, які вона несе для участі у засіданнях Об'єднаного комітету, як витрати на персонал, проїзд та проживання, так і витрати на поштові та телекомунікаційні послуги.

Стаття 15

1. Витрати на усний переклад на засіданнях та письмовий переклад документів несе Європейський Союз, якщо усний або письмовий переклад здійснюється на офіційні мови Європейського Союзу.
2. Якщо країна спільного транзиту використовує мову, яка не є офіційною мовою Європейського Союзу, ця країна несе витрати на усний або письмовий переклад на офіційну мову Європейського Союзу.
3. Матеріальну витрати на організацію засідань несе Договірна сторона, яка головує відповідно до статті 1.

Стаття 16

Без шкоди для інших положень, які застосовуються у цьому питанні, діяльність Об'єднаного комітету є конфіденційною.

Глава II

Робоча група

Стаття 17

Для надання допомоги Об'єднаному комітету у виконанні його завдань буде створена Робоча група, у якій будуть представлені усі Договірні сторони відповідної Конвенції.

Стаття 18

Голову та секретаріат Робочої групи призначає Європейська Комісія.

Стаття 19

Статті 3 – 5, 7 – 10 та 14 – 16 застосовуються до Робочої групи з урахуванням відповідних змін.

Прийнято Об'єднаними комітетами ЄС-країнами спільного транзиту з питань спільного транзиту та спрощення формальностей у торгівлі товарами 5 грудня 2017 року у м. Осло.

ЧАСТИНА II – СТАТУС ТОВАРІВ

II.1. Вступ

У Частині II розглядається поняття статусу товарів, як і коли необхідно доводити митний статус товарів ЄС, та впливу статусу на транзитні системи.

Пункт 2 містить загальну теорію та законодавство щодо митного статусу товарів.

У пункті 3 докладно описано стандартні засоби, за допомогою яких можна підтвердити митний статус товарів ЄС.

У пункті 4 розглядається переміщення товарів ЄС без надання підтвердження Союзного статусу.

У пункті 5 міститься детальна інформація про підтвердження митного статусу продукції морського рибного промислу ЄС.

Пункт 6 зарезервовано для особливих національних інструкцій.

Пункт 7 зарезервовано для використання митними органами.

У пункті 8 містяться Додатки до Частини II.

П.2. Загальна теорія та законодавство

П.2.1. Митний статус товарів

П.2.1.1. Товари ЄС

*Стаття 5 (23) МК
ЄС, Стаття 2
Конвенції*

Товари ЄС – це товари:

- 1. що повністю отримані на митній території Європейського Союзу; або**
- 2. переміщені на митну територію Європейського Союзу з країн або територій, які не є частиною такої території, та випущені для вільного обігу; або**
- 3. отримані або вироблені на митній території Європейського Союзу** або виключно з товарів, переміщених на митну територію Європейського Союзу з країн або територій, які не є частиною такої території, та випущені для вільного обігу, або з поєднання таких товарів і товарів, повністю отриманих на митній території Європейського Союзу.

*Стаття 153(3) МК
ЄС*

Якщо товари повністю отримані з товарів, поміщених під зовнішній транзит, вони не мають статусу товарів ЄС. Це, наприклад, стосується тварин. Такі новонароджені тварини вважаються не союзними товарами.

П.2.1.2. Не союзні товари

*Стаття 5 (24) МК
ЄС*

Не союзні товари – це товари, що не є зазначеними вище товарами, або товари, що втратили свій митний статус товарів ЄС.

*Стаття 154 МК ЄС,
Статті 2(3)(а) 2
Конвенції*

Товари ЄС втрачають свій статус у разі:

- їх переміщення за межі митної території Європейського

Союзу, за винятком випадків, детально описаних у розділі 0;

- їх поміщення під транзитну процедуру (вивезення з ЄС), у зону безмитної торгівлі, процедуру зберігання або процедуру перероблення на митній території; або
- їх поміщення під процедуру цільового використання та подальшої відмови від них на користь держави або їх знищення із залишенням відходів.

П.2.1.3. Яка транзитна процедура?

Від зазначеної вище різниці у митному статусі товарів залежить, в разі декларування товарів для транзиту, чи будуть вони поміщатися під процедуру "Т1" чи під процедуру "Т2/Т2F".

Додаткові роз'яснення щодо використання цих кодів див. у пунктах І.4.1.2.1. та І.4.1.2.2.

*Стаття 227(1) МК
ЄС*

Транзитні процедури Т2 можуть мати місце лише за участі третьої країни. Якщо товари ЄС тимчасово залишають митну територію Європейського Союзу і жодна третя країна не бере участі у такому переміщенні, то, в якості альтернативи, ці товари можуть переміщуватися відповідно до положень, що регулюють статус товарів ЄС, описаних у розділі 0 нижче.

П.2.2. Переміщення товарів ЄС

*Стаття 154 (а) МК
ЄС та стаття 119
(2) і (3) ДА*

При переміщенні товарів ЄС з одного пункту в інший пункт в межах митної території Європейського Союзу та тимчасово за межі цієї території, такі товари втрачають статус товарів ЄС з моменту їх вибуття з митної території Європейського Союзу. Однак у окремих випадках товари ЄС можуть тимчасово залишати митну територію Європейського Союзу без зміни їх статусу товарів ЄС. Це може відбуватись у трьох випадках:

1. З митною процедурою

2. Без митної процедури, але з підтвердженням Союзного статусу

3. Без митної процедури та без підтвердження Союзного

Ці три випадки детально розглянуті у наступних розділах.

II.2.2.1. З митною процедурою

Товари ЄС можуть переміщуватися з одного пункту в інший пункт у межах митної території Європейського Союзу і тимчасово залишати цю територію, коли вони перебувають під процедурою внутрішнього транзиту ЄС.

*Стаття 155(1) МК
ЄС*

Якщо процедура внутрішнього транзиту ЄС виконується одним із наступних способів, товари зберігатимуть статус товарів ЄС лише у тому випадку, якщо такий статус встановлений за певних умов та з використанням засобів, встановлених митним законодавством:

- відповідно до Конвенції МДП;
- відповідно до Конвенції АТА/Стамбульської конвенції;
- у супроводі Рейнського маніфесту;
- у супроводі Форми 302;
- у межах поштової системи відповідно до актів ВПС.

Див. також: 0. та 0.

*Стаття 154(b) МК
ЄС*

Слід зазначити, що коли товари ЄС поміщуються під транзитну процедуру (вивезення з ЄС) (Т1) замість процедури внутрішнього транзиту ЄС (Т2), вони втрачають статус товарів ЄС і будуть вважатися не союзними товарами.

Детальна інформація щодо застосування транзитної процедури наведена в інших частинах цього посібника.

II.2.2.2. Без митної процедури, але з підтвердженням статусу товарів ЄС

Стаття 119(3) ДА

Товари ЄС можуть **переміщуватися** з одного пункту в інший пункт у межах митної території Європейського Союзу і **тимчасово залишати** цю територію без застосування митної процедури та без зміни їх статусу, **якщо їх митний статус товарів ЄС підтверджений**, у таких випадках:

- вони тимчасово залишили територію повітряним або морським транспортом;
- вони перевозяться у супроводі єдиного транспортного документа, виданого в державі-члені, та не перевантажуються за межами території Союзу;
- вони перевантажуються за межами території Союзу на транспортний засіб, що не є транспортним засобом, на який вони були навантажені спочатку, з оформленнями нового транспортного документа, що видається на перевезення з-поза меж Союзу, за умови, що новий документ супроводжується екземпляром оригіналу єдиного транспортного документа;
- це моторизовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані у Державі-члені;
- це пакування, піддони та інше подібне обладнання, за винятком контейнерів, що належать особі, заснованій на території Союзу, та використовуються для перевезення вантажів, які тимчасово залишили територію Союзу; або
- це товари в багажі, що перевозяться пасажирами, які не призначені для комерційного використання.

II.2.2.3. Без митної процедури та без підтвердження статусу товарів ЄС

Стаття 119(2) ДА

Товари ЄС можуть **переміщуватися** з одного пункту в інший пункт у межах митної території Європейського Союзу і

тимчасово залишати цю територію **без застосування митної процедури** та **без зміни їх статусу** у таких окремих випадках:

- вони перевозяться повітряним транспортом і навантажуються або перевантажуються в аеропорту ЄС для відправлення в інший аеропорт ЄС у супроводі єдиного транспортного документа, виданого у Державі-члені (див. розділ 0.);
- вони перевозяться морем судном регулярних каботажних служб ЄС між двома портами ЄС (див. розділ 0.); або
- вони перевозяться залізничним транспортом та транспортуються через країну-Договірну сторону Конвенції у супроводі єдиного перевізного документа, виданого у Державі-члені та передбаченого міжнародною угодою (див. VI.3.5.).

II.2.3. Підтвердження митного статусу товарів ЄС

II.2.3.1. Презумпція митного статусу товарів ЄС

Стаття 153 (1) МК ЄС

Загалом, усі товари на митній території Європейського Союзу вважаються такими, що мають митний статус товарів ЄС, якщо тільки не буде встановлено, що вони не є товарами ЄС.

Однак, існують обставини, описані у наступному розділі, коли, незважаючи на це загальне правило, презумпція митного статусу товарів ЄС не застосовується та вимагається підтвердження статусу товарів.

II.2.3.2. Вимога щодо підтвердження митного статусу товарів ЄС

Стаття 119 (1) ДА

Презумпція митного статусу товарів ЄС не застосовується:

- якщо товари ввозяться на митну територію Європейського Союзу і залишаються під митним наглядом для визначення їх митного статусу;
- якщо товари перебувають на тимчасовому зберіганні;

- якщо товари поміщуються під будь-яку із спеціальних процедур, за винятком процедур внутрішнього транзиту ЄС, переробки за межами митної території та цільового використання;
- якщо продукція морського рибальського промислу, виловлена рибальським судном ЄС за межами митної території Європейського Союзу у водах, які не є територіальними водами третьої країни, ввозиться на митну територію Європейського Союзу;
- якщо товари, отримані з продукції морського рибальського промислу, виловленої рибальським судном ЄС за межами митної території Європейського Союзу у водах, які не є територіальними водами третьої країни, на борту цього судна або на переробному судні ЄС, при виробництві яких могли використовуватися інші товари, що мають митний статус товарів ЄС, ввозяться на митну територію Європейського Союзу;
- якщо продукція морського рибальського промислу або інша продукція отримується або виловлюється суднами під прапором третьої країни на митній території Європейського Союзу.

*Стаття 2(2)
Доповнення II до
Конвенції*

Товари, стосовно яких немає підтвердження, що вони мають митний статус товарів ЄС, відповідно до вище зазначених вимог, будуть вважатися не союзними товарами.

П.2.3.3. Звільнення від обов'язку підтвердження митного статусу товарів ЄС

Тим не менше, підтвердження Союзного статусу товарів не вимагається, якщо товари переміщувались так, як це описано вище у розділі 0.

П.2.3.4. Засоби підтвердження Союзного статусу

П.2.3.4.1. Загальні засоби

*Стаття 199 ІА,
Стаття 4
Доповнення II до
Конвенції*

Якщо необхідно підтвердити митний статус товарів ЄС, як це зазначено у розділі П.2.3.2, а товари ЄС переміщувалися відповідно до способів переміщення, описаних у розділі 0, для підтвердження їхнього статусу товарів ЄС може бути використаний один із наступних засобів:

- документ "T2L" **або** "T2LF" (див. детальну інформацію у розділах 0 та 0);
- **вантажний маніфест** (див. детальну інформацію у розділах 0 та 0);
- **маніфест судноплавної компанії** із зазначенням усіх символів товарів (перехідні положення, див. детальну інформацію у розділах 0 та 0);
- **належним чином заповнений рахунок-фактура або транспортний документ**, у якому можуть бути лише товари ЄС із зазначенням коду "T2L" або "T2LF", відповідно (див. детальну інформацію у розділах 0 та 0);

Використання цих загальних засобів підтвердження більш докладно описане у розділі 0.

П.2.3.4.2. Окремі ситуації

Окремі засоби, адаптовані до певних операцій, можуть бути використані в якості підтвердження статусу товарів ЄС у перелічених нижче випадках. Проте можливість використання цих окремих засобів не виключає використання зазначених вище загальних засобів, якщо статус не може вважатися підтвердженим з використанням окремих засобів.

Стаття 199(1)(а) ІА

- **Дані декларації внутрішнього транзиту як підтвердження статусу ЄС**
Дані декларації внутрішнього транзиту є підтвердженням статусу

ЄС у тому розумінні, що лише товари ЄС можуть бути поміщені під процедуру внутрішнього транзиту ЄС. Тому при пред'явленні декларації "T2" митниця може вважати, що ці товари мають статус товарів ЄС.

Однак таке підтвердження не може бути використане для переміщень, описаних у розділі 0.

*Стаття 207 ІА,
Стаття 12
Доповнення II до
Конвенції*

- МДП або АТА переміщення:

Коли товари ЄС переміщуються відповідно до Конвенції МДП або Конвенції АТА, ваучер книжки МДП або книжки А.Т.А. із зазначенням символів "T2L" або "T2LF", відповідно, засвідчений митницею відправлення, буде служити підтвердженням статусу ЄС. Див. детальну інформацію у розділі 0.

Стаття 207 ІА

- Переміщення продукції військового призначення:

Коли товари ЄС переміщуються у супроводі Форми 302, ця Форма 302 із зазначенням символів "T2L" або "T2LF", відповідно, засвідчена митницею відправлення, буде служити підтвердженням статусу ЄС. Додатково детальна інформація про використання Форми 302 надається в "Керівництві з переміщення продукції військового призначення для Держав-членів та їхніх збройних сил".

*Статті 199(1)(h) та
290 ІА, Додаток 72-
02 ІА*

- Поштові відправлення:

Якщо вантажні місця перевозяться в рамках поштової системи до нефіскальної зони, з неї або між нефіскальними зонами, на вантажних місцях та супровідних документах повинен бути наклеєний спеціальний ярлик, передбачений у Додатку 72-02 до ІА.

*Стаття 2(3)
Доповнення II до
Конвенції*

Примітка: за інших обставин для товарів ЄС, що переміщуються у рамках поштової системи, не передбачені жодні інші ярлики. Отже, при переміщенні товарів ЄС:

(1) безпосередньо з однієї точки в іншу в межах митної території Європейського Союзу з тимчасовим вибуттям з цієї території

повітряним транспортом, до таких товарів застосовується презумпція митного статусу товарів ЄС при повторному в'їзді;

(2) з однієї точки в іншу точку в межах митної території Європейського Союзу з перерозподілом для подальшої передачі на територію ЄС за межами цієї території, при повторному їх в'їзді статус товарів ЄС повинен бути підтверджений з використанням одного із "загальних" засобів, описаних у пункті 0 вище.

Стаття 208 ІА

- Транспортні засоби як засоби пересування:

Якщо механічні автомобільні транспортні засоби тимчасово виїжджають з митної території Європейського Союзу, а потім повертаються на неї, номерні знаки та документи про реєстрацію механічних транспортних засобів, зареєстрованих у Державі-члені, служитимуть підтвердженням статусу ЄС. Див. детальну інформацію у Додатку 0.

Стаття 119(3)(e)

ДА та стаття 209

ІА

- Пакування, що використовується для перевезення товарів:

Якщо ємності, пакування, піддони та інше подібне обладнання, крім контейнерів, використовується для перевезення товарів, що тимчасово залишають митну територію Європейського Союзу, встановлення та засвідчення того факту, що вони належать особі, створеній на території ЄС, служитимуть підтвердженням статусу ЄС у разі відсутності сумнівів щодо достовірності декларації.

Примітка:

Параграф вище застосовується лише до вантажних місць, що використовуються для перевезення товарів відповідно до статті 119(3)(e) ДА.

При поверненні порожніх вантажних місць, які не використовуються повторно для перевезення товарів, застосовується один із інших засобів, перелічених у статті 199 ІА.

Якщо вантажні місця використовуються для перевезення товарів до третьої країни, вони втрачають статус товарів ЄС. У цьому випадку застосовуються положення щодо повернутих товарів (стаття 203 МК ЄС). Наприклад, товари експортуються до Швейцарії, а порожні вантажні місця повертаються до ЄС.

Стаття 199(4) ІА

Примітка: Пакування, що не має митного статусу товарів ЄС

Для товарів, що мають митний статус товарів ЄС, у пакуванні, що не має митного статусу товарів ЄС, у документі, що засвідчує митний статус товарів ЄС, повинна бути одна з наступних відміток:

BG	опаковка N
CS	obal N
DA	N-emballager
DE	N-Umschließungen
EE	N-pakendamine
EL	Συσκευασία N
EN	N packaging (пакування N)
ES	envases N
FI	N-pakkaus
FR	emballages N
HR	N pakiranje
HU	N csomagolás
IT	imballaggi N
LT	N pakuotė
LV	N iepakojums
MT	ippakkjar N
NL	N-verpakkingen
PL	opakowania N
PT	embalagens N
RO	ambalaj N
SI	N embalaža
SK	N – obal
SV	N förpackning

Стаття 119(3)(f) ДА

та стаття 210 ІА

Стаття 13

Доповнення II до

Конвенції

- Некомерційні товари в багажі

Якщо некомерційні товари, що перевозяться в багажі пасажирів, тимчасово залишили митну територію Європейського Союзу і знову повернулися на неї, декларування пасажирів митного статусу товарів ЄС буде достатнім у разі відсутності сумнівів щодо достовірності декларації.

Стаття 205(2) ІА

Якщо фізична особа, яка подорожує, вимагає подати запит на затвердження "T2L"/"T2LF," вона повинна скористатися формою,

встановленою в Додатку 51-01 до ІА.

Стаття 199(1)(g) ІА

- Підакцизні товари

Для підакцизних товарів як спосіб підтвердження статусу ЄС може бути використана роздруківка електронного адміністративного документа (е-АД), передбаченого Директивою Ради 2008/118/ЄС та Регламентом № 684/2009, що використовується для супроводу переміщення між двома пунктами в межах ЄС підакцизних товарів, випущених у вільний обіг, але з призупиненням застосування акцизного збору.

Стаття 199(1)(e) ІА

- Продукція рибного промислу

Для продуктів морського рибного промислу та товарів, отриманих з таких продуктів, виловлених рибальськими суднами ЄС за межами митної території Європейського Союзу у водах, які не є територіальними водами третьої країни, у якості підтвердження Союзного статусу може бути використаний рибальський журнал, декларація про приземлення, декларація про перевантаження та дані моніторингу суден, залежно від ситуації (Також див. розділ 0)

Стаття 199(6) ІА

Стаття 2(2)(a)

Доповнення II до

Конвенції

- Товари для експорту

Документи чи правила щодо статусу не можуть застосовуватися щодо товарів, для яких були виконані експортні формальності або які були поміщені під процедуру переробки за межами митної території.

Стаття 199(5) ІА

Стаття 4(2)

Доповнення II до

Конвенції

- Видача підтвердження, що має зворотну силу

За умови виконання умов для видачі документів, що підтверджують митний статус товарів ЄС, ці документи можуть видаватися такими, що мають зворотну силу, тобто їх дія може поширюватись на період, що передує даті видачі. У цьому випадку у них повинна міститися одна з наступних фраз, надрукована червоним кольором:

BG	Издаден впоследствие
CS	Vystaveno dodatečně
DA	Udstedt efterfølgende

DE	Nachträglich ausgestellt
EE	Välja antud tagasiulatuvalt
EL	Εκδοθέν εκ των υστέρων
EN	Issued retrospectively – [code 98201] 99210 (видано апостеріорі – [код 98201] 99210)
ES	Expedido a posteriori
FI	Annettu jälkikäteen
FR	Délivré a posteriori
HR	Izdano naknadno
HU	Kiadva visszamenőleges hatállyal
IS	Útgefið eftir á
IT	Rilasciato a posteriori
LT	Retrospektyvusis išdavimas
LV	Izsniegts retrospektīvi
MT	Mahrug b'mod retrospectiv
NL	Achteraf afgegeven
NO	Utstedt i etterhånd
PL	Wystawione retrospektywnie
PT	Emitido a posteriori
RO	Eliberat ulterior
SI	Izdano naknadno
SK	Vyhotovené dodatočne
SV	Utfärdat i efterhand

Додаткову інформацію про видачу підтвердження, що має зворотну силу, можна отримати у розділах щодо відповідних підтверджень, тобто розділ 0 для документа "T2L"/"T2LF", у розділі 0 для CGM, розділі 0 для маніфесту судноплавної компанії та розділі 0 для рахунку-фактури або транспортного документа.

П.2.4. Огляд тимчасового переміщення товарів ЄС за його межі

Специфікації	Підтвердження	Митна декларація	Інші вимоги	Законодавчі положення
Повітрям				
• З одного аеропорту ЄС до іншого аеропорту ЄС без зупинки за межами ЄС	Не вимагається	Відсутня	Разова авіанакладна, видана у Державі-члені	Стаття 119(2)(а) ДА
• З одного аеропорту ЄС до іншого аеропорту ЄС з можливою зупинкою за межами ЄС	Підтвердження вимагається	Відсутня	Авіанакладна	Стаття 119(3)(а) та (b) ДА
• З одного аеропорту ЄС до іншого аеропорту ЄС з перевантаженням за межами ЄС	Підтвердження вимагається	Відсутня	Нова авіанакладна + копія оригіналу авіанакладної, виданої у Державі-члені	Стаття 119(3)(с) ДА
Морем				
• З одного порту ЄС до іншого порту ЄС без зупинки за межами ЄС	Не вимагається	Відсутня	Дозвіл регулярних каботажних служб ЄС	Стаття 119(2)(b) ДА
• З одного порту ЄС до іншого порту ЄС з можливою зупинкою за межами ЄС	Вимагається	Відсутня	Коносамент	Стаття 119(3)(а) та (b) ДА
• З одного порту ЄС до іншого порту ЄС з перевантаженням за межами ЄС	Вимагається	Відсутня	Новий коносамент + копія оригіналу коносаменту, виданого у Державі-члені	Стаття 119(3)(с) ДА

Специфікації	Підтвердження	Митна декларація	Інші вимоги	Законодавчі положення
Залізницею				
• З однієї станції ЄС до іншої станції ЄС з транспортуванням через третю країну, яка є договірною стороною Конвенції про процедуру спільного транзиту	Не вимагається	Відсутня*	- Міжнародна угода про застосування статті 119 (2) (с) ДА. Наприклад Коридор Т2 у Швейцарії - Залізнична накладна СІМ, видана у Державі-члені	Стаття 119(2)(с) ДА
• З однієї станції ЄС до іншої станції ЄС з транспортуванням через третю країну, яка не є договірною стороною Конвенції про процедуру спільного транзиту, без перевантаження за межами ЄС	Вимагається	Відсутня*	Залізнична накладна СІМ, видана у Державі-члені	Стаття 119(3)(b) ДА
• З однієї станції ЄС до іншої станції ЄС з перевантаженням за межами ЄС	Вимагається	Відсутня*	Нова залізнична накладна СІМ + копія оригіналу залізничної накладної СІМ, виданої у Державі-члені	Стаття 119(3)(с) ДА
Автомобільними дорогами				
• З одного пункту в інший пункт в межах	Вимагається	Відсутня*	Міжнародна автомобільна	Стаття 119(3)(b) ДА

Специфікації	Підтвердження	Митна декларація	Інші вимоги	Законодавчі положення
ЄС без перевантаження за межами ЄС			накладна (CMR), видана у Державі-члені	
• З одного пункту в інший пункт в межах ЄС з перевантаженням за межами ЄС	Вимагається	Відсутня*	Нова міжнародна автомобільна накладна (CMR) + копія оригіналу міжнародної автомобільної накладної (CMR), виданої у Державі-члені	Стаття 119(3)(с) ДА
Транспортні засоби**				
• Автомобільні транспортні засоби, зареєстровані у Державі-члені	Вважається підтвердженим	Відсутня	Номерний знак та реєстраційні документи	Стаття 119(3)(d) ДА, Стаття 208(1) ІА
• Автомобільні транспортні засоби, зареєстровані у Державі-члені	Вимагається	Відсутня	Відсутні	Стаття 119(3)(d) ДА, Стаття 208(2) ІА
• Пакування, піддони та інше подібне обладнання	Вважається підтвердженим	Відсутня	- Ідентифікація належності особі ЄС - Декларація про Союзний статус - Відсутність сумнівів щодо достовірності	Стаття 119(3)(е) ДА, Стаття 209(1) ІА
• Пакування, піддони та інше подібне	Вимагається	Відсутня	Відсутні	Стаття 119(3)(е) ДА,

Специфікації	Підтвердження	Митна декларація	Інші вимоги	Законодавчі положення
обладнання				Стаття 209(2) ІА
• Контейнер	Товари, що завжди повертаються!	А.Т.А.	Відповідно до Стамбульської конвенції	Конвенція АТА
Подорожуючі**				
• Некомерційні товари, що перевозяться подорожуючими	Вважається підтвердженим	Відсутня	- Декларація пасажира - Відсутність сумнівів щодо достовірності	Стаття 119(3)(f) ДА
Поштові відправлення				
• Поштові відправлення, що транспортуються з одного пункту в інший пункт в межах ЄС без перевантаження за межами ЄС	Відсутнє	T2	Ідентифікація у якості поштового відправлення	
• Поштові відправлення, що транспортуються з одного пункту в інший пункт в межах ЄС з подальшою передачею з країни-сторони Конвенції	Вимагається	T2	Ідентифікація у якості поштового відправлення	Стаття 290(2) ІА
• Поштове відправлення на спеціальну фіскальну територію, з неї або між	Ярлики, передбачені у додатку 72-02 до ІА	T2F	Ідентифікація у якості поштового відправлення	Стаття 290(1) ІА

Специфікації	Підтвердження	Митна декларація	Інші вимоги	Законодавчі положення
спеціальними фіскальними територіями				

* Вимога щодо подання або неподання митної декларації стосується лише митної території ЄС. Третя країна може вимагати помістити товари ЄС під митну транзитну процедуру під час проїзду через її територію. Наприклад, у випадку коридору T2, коридор T2 використовується як транзитна процедура на території Швейцарії.

** Транспортні засоби та некомерційні товари, що перевозяться подорожуючими, не втрачають їх Союзний статус лише в тому випадку, якщо вони переміщуються відповідно до статті 119 (3) ДА. Наприклад, транспортування з Німеччини через Швейцарію до Італії. В інших ситуаціях застосовується процедура повернених товарів, передбачена статтею 203 МК ЄС.

П.3. Переміщення товарів ЄС із підтвердження Союзного статусу

У попередньому розділі було пояснено, коли **товари ЄС** можуть **переміщуватися** з одного пункту в інший пункт у межах митної території Європейського Союзу і **тимчасово залишати** цю територію **без застосування митної процедури** та без зміни їх статусу, **якщо їх митний статус товарів ЄС підтверджений** (див. розділ 0). У розділі 0 пояснено, які засоби можуть бути використані для підтвердження Союзного статусу. У цьому розділі детально описуються особливості та застосування загальних засобів підтвердження Союзного статусу.

П.3.1. Використання підтвердження Союзного статусу

Підтвердженням Союзного статусу є:

1. Зацікавлена особа надає підтвердження Союзного статусу, використовуючи один із засобів, перелічених у розділі 0.
2. За необхідності, митниця відправлення візує підтвердження.
3. За необхідності, митниця відправлення реєструє підтвердження.

Вони послідовно **використовуються** наступним чином:

1. Зацікавлена особа може переміщувати товари. При повторному в'їзді на митну територію Європейського Союзу особа при прибутті пред'являє підтвердження митному органу.
2. Митниця повторного в'їзду повинна контролювати правильність застосування підтвердження Союзного статусу, тобто достовірність підтвердження, правильність використання тощо.

Для полегшення цього завдання митниця повторного в'їзду, якій було пред'явлено підтвердження, повинна поставити штамп на форму для повторного в'їзду, щоб запобігти повторному використанню форми, якщо це можливо.

П.3.2. Загальні засоби підтвердження Союзного статусу – детальна інформація

П.3.2.1. Документи T2L або T2LF

*Стаття 124а ДА
Статті 5 та 6
Доповнення II
Конвенції*

До впровадження електронної системи PoUS, документ "T2L"/"T2LF" у якості підтвердження Союзного статусу складається з:

- документу "T2L": копія 4 Єдиного адміністративного

документа (ЄАД), (див. детальніше у пункті V.3.3.1.1.);

або

- документу "T2LF": копія 4 ЄАД для товарів, що транспортуються у нефіскальні зони, з них або між ними (див. детальніше у пункті IV.5.4); та
- в окремих випадках – відвантажувальної специфікації.

Щодо вимог до форми документів "T2L"/"T2LF", застосовуються положення пункту IV.1.4.2.1 "Форма та порядок заповнення транзитної декларації".

Стаття 124а ДА

Статті 6 та 8 Додатку II до Конвенції

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Зацікавлена особа вносить "T2L" або "T2LF" у правій частині графи 1 форми та "T2Lbis" або "T2LFbis" у правій частині графи 1 у разі використання додаткових аркушів та відвантажувальної специфікації.

Документ складається в одному екземплярі.

Статті 200 та 202

ІА

Документи T2L/T2LF, додаткові аркуші та відвантажувальна специфікація візуються та реєструються митницею.

Стаття 124а ДА

Стаття 8 Додатку II до Конвенції

МИТНИЦЯ

Митниця відправлення візує та реєструє документ та зазначає у графі С:

- форми:
 - o найменування та штамп митниці, підпис посадової особи цієї митниці, дату візування, реєстраційний номер або номер декларації про відправлення, якщо це потрібно
- додаткові аркуші або відвантажувальні специфікації:

- номер в документі "T2L"/"T2LF" за допомогою штампа або від руки. Штampi повинні містити назву уповноваженої митниці, або запис повинен супроводжуватися офіційним штампом уповноваженої митниці.

Документи повертаються особі.

Стаття 123 ДА

Після того, як документ "T2L"/"T2LF" буде завізовано, термін його дії обмежується 90 днями. На вимогу зацікавленої особи та за наявності обґрунтованих причин митниця може встановити довший термін дії.

Одноразове використання підтвердження

Стаття 205(1) ІА

Документи "T2L"/"T2LF" можуть використовуватися лише при їх першому пред'явленні. Якщо документи були використані лише для частини товарів при їх першому пред'явленні, для решти товарів повинно бути надане нове підтвердження відповідно до описаної вище процедури.

Заміна

Якщо це необхідно в силу обставин, документ "T2L"/"T2LF" може бути замінений одним або кількома новими документами митним органом, який завізував оригінал документу "T2L"/"T2LF".

Додаткові примірники

Якщо потрібні три примірники, вони можуть бути надані у формі одного оригіналу та двох ксерокопій, за умови, що на останніх буде позначка "копія".

Видача документу "T2L"/"T2LF", який має зворотну силу

Стаття 199(5) ІА

Стаття 4(2)

Документ "T2L"/"T2LF" може бути виданий як такий, що має зворотну силу, якщо видача такого документа прямо не

*Доповнення II до
Конвенції*

заборонена законодавством та якщо така видача із зворотною силою вчиняється обґрунтовано та після ретельної перевірки виконання усіх умов для надання цього документа.

*Стаття 212 ІА
Стаття 21
Доповнення II до
Конвенції*

Однак документи "T2L"/"T2LF", видані як такі, що мають зворотну силу, приймаються митними органами без шкоди для застосування процедур контролю із зворотною силою або інших процедур адміністративної допомоги, зокрема у разі підозри у шахрайстві або порушень.

Документи "T2L"/"T2LF", видані як такі, що мають зворотну силу, повинні містити відповідну фразу, яка зазначена у примітці 2 до розділу II.2.3.4.2.

Митний орган, уповноважений видавати документ "T2L"/"T2LF", що має зворотну силу, – це орган, який би був уповноваженим завізувати оригінал документу "T2L"/"T2LF".

*Стаття 148(4)(b)
ДА*

Помилково складена декларація T1

Документ "T2L"/"T2LF" може бути виданий як такий, що має зворотну силу, щодо товарів, на які була помилково складена декларація T1.

У такому випадку документ "T2L"/"T2LF" повинен містити посилання на цю декларацію T1.

Дублікати

Дублікат документа "T2L"/"T2LF" може бути виданий, якщо це прямо не заборонено законодавством, і якщо такий дублікат видається добросовісно, обґрунтовано та після ретельної перевірки виконання усіх умов для надання цього документа. Детальна інформація про видачу дублікатів наведена у частині V.3.4.4.

П.3.2.2. Вантажний маніфест

Цей розділ буде завершений, коли буде впроваджена система PoUS та припинене використання маніфесту судноплавної компанії в якості підтвердження Союзного статусу.

П.3.2.3. Маніфест судноплавної компанії (лише для морських перевезень – перехідні положення)

Стаття 199(2) ІА Поки не буде впроваджена електронна система PoUS, суб'єкти
Стаття 10 господарювання можуть продовжувати використовувати
Доповнення II до маніфест судноплавної компанії в якості підтвердження
Конвенції Союзного статусу.

Стаття 126а ДА

Стаття 10 Доповнення II до Конвенції

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Маніфест судноплавної компанії (нерегулярні каботажні служби) повинен містити таку інформацію:

- найменування та повну адресу судноплавної компанії;
- найменування судна;
- місце та дату навантаження;
- місце вивантаження;
- підпис вантажовідправника.

Та для кожного відправлення:

- посилання на коносамент або інший комерційний документ;
- кількість, опис, маркування та ідентифікаційні номери вантажних місць;
- звичайний комерційний опис товарів, що включає достатньо детальну інформацію для можливості їх ідентифікації;
- вагу брутто в кілограмах;
- ідентифікаційний номер контейнера, якщо це можливо; та
- наступні записи щодо статусу товарів, за необхідності:

- літера "С" (еквівалент "Т2L") для товарів, митний статус товарів ЄС яких може бути підтверджений,
- літера "F" (еквівалент "Т2LF") для товарів, які мають митний статус товарів ЄС, який можна довести, та які відправляються з або на частину митної території Європейського Союзу, де не застосовуються положення Директиви 2006/112/ЄС, тобто нефіскальні зони; або
- літера "N" для усіх інших товарів.

Стаття 203 ІА

Стаття 10

Доповнення II до

Конвенції

На вимогу судноплавної компанії належним чином заповнений та підписаний вантажний маніфест візується уповноваженою митницею.

МИТНИЦЯ

Якщо маніфест судноплавної компанії візується, уповноважена митниця вносить наступні записи:

- найменування та штамп уповноваженої митниці;
- підпис посадової особи цієї митниці;
- дату візування

Стаття 199(5) ІА

Стаття 4(2)

Доповнення II до

Конвенції

Маніфест судноплавної компанії, виданий як такий, що має зворотну силу, повинен містити відповідну фразу, передбачену в розділі 0.

II.3.2.4. Рахунок або транспортний документ

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Рахунок або транспортний документ повинен містити щонайменше таку інформацію:

- повну назву та адресу вантажовідправника або зацікавленої особи, якщо ця особа не є вантажовідправником;
- кількість та вид маркування та ідентифікаційні номери вантажних місць;
- опис товарів;
- вагу бруто в кілограмах;
- вартість товарів;
- номери контейнерів, якщо доречно;
- символ "T2L" або "T2LF" відповідно; та
- власноручний підпис зацікавленої особи

Примітка: рахунок або транспортний документ повинні стосуватися лише товарів ЄС.

Рахунки або транспортний документ, якщо загальна вартість товарів не перевищує 15 000 євро.

*Статті 199(1) d) та 211 МК ЄС-ІА
Стаття 9
Доповнення II до Конвенції*

Якщо загальна вартість товарів ЄС у рахунку або транспортному документі не перевищує 15 000 євро, віза уповноваженої митниці не вимагається. Тим не менше, найменування та адреса уповноваженої митниці повинна бути вказана у рахунку або документі на додачу до зазначеної вище інформації.

Рахунки або транспортний документ, якщо загальна вартість товарів перевищує 15 000 євро.

*Стаття 126 ДА та стаття 201 ІА
Стаття 9
Доповнення II до Конвенції*

На вимогу зацікавленої особи належним чином заповнений та підписаний нею рахунок або транспортний документ повинен бути завізований уповноваженою митницею. Якщо рахунок-фактура або транспортний документ не будуть завізовані, вони не можуть служити підтвердженням оюзного статусу.

Стаття 126 ДА

Стаття 9 Доповнення II до Конвенції

МИТНИЦЯ

Візування рахунку або транспортного документа уповноваженою митницею має включати наступне:

- найменування та штамп уповноваженої митниці;
- підпис посадової особи цієї митниці;
- дату візування; та
- реєстраційний номер або номер декларації про відправлення, якщо така декларація вимагається;

Стаття 199(5) ІА
Стаття 4(2)
Доповнення II до
Конвенції

Рахунки або транспортні документи, видані як такі, що мають зворотну силу, повинні містити відповідну фразу, передбачену в розділі 0.

П.3.2.5. Книжка МДП, книжка А.Т.А. або Форма 302

Стаття 127 ДА
Стаття 207 ІА
Стаття 12
Доповнення II до
Конвенції

Якщо усі товари, що перевозяться у супроводі книжки МДП, книжка А.Т.А. або форми 302, є товарами ЄС, декларант повинен чітко внести символ "T2L" або "T2LF" у відповідне місце, відведене для опису товарів, разом із своїм підписом на всіх відповідних ваучерах книжки та пред'явити книжку на митниці відправлення для візування.

Якщо у книжці МДП, книжці А.Т.А. або Формі 302 є як товари ЄС, так і не союзні товари, дві категорії товарів вказуються окремо, а символ "T2L" або "T2LF", відповідно, проставляється таким чином, щоб він чітко відносився лише до товарів ЄС.

МИТНИЦЯ

Якщо з метою підтвердження митного статусу товарів ЄС на митниці відправлення пред'являється книжка МДП, книжка А.Т.А. або форма 302 для візування, слід подбати про те, щоб товари ЄС відображалися окремо від інших товарів та щоб символ "T2L" або "T2LF", відповідно, зазначався таким чином, щоб він стосується лише товарів ЄС.

Символ "T2L" або "T2LF", відповідно, повинен бути засвідчений печаткою митниці відправлення та підписом уповноваженої посадової особи.

П.3.3. Уповноважений емітент

П.3.3.1. Загальні положення

Стаття 128 ДА
Стаття 14
Доповнення II до
Конвенції

Митні органи можуть уповноважити особу, яка називається "уповноваженим емітентом", видавати такі підтвердження Союзного статусу:

1. Документи "T2L", "T2LF" без візування (див. пункт 0) (перехідний);
 - a) з попередньою автентифікацією митницею;
 - b) із самостійною автентифікацією;
 - c) з електронною самостійною автентифікацією без підпису.
2. вантажний маніфест без візування та без реєстрації (див. пункт 0);
3. маніфести судноплавної компанії без візування (див. пункт 0) (перехідне положення);
 - a) видавати маніфест судноплавної компанії в якості підтвердження;
 - b) видавати маніфест судноплавної компанії після відправлення.
4. рахунки або транспортні документи на товари, вартість яких перевищує 15 000 євро, без візування (перехідне положення) (див. пункт 0).

Слід зауважити, що дозвіл на видачу документів "T2L"/"T2LF" без візування є перехідним положенням, оскільки підтвердженням будуть документи "T2L"/"T2LF" замість даних,

що вносяться в систему PoUS.

Дозвіл на видачу певних підтверджень Союзного статусу без візування (та реєстрації) митницею є митним рішенням, що приймається за заявою. Це означає, що якщо не передбачено інше, застосовуються загальні правила щодо митних рішень, описані у частині VI.

Якщо інше не передбачено нижче, необхідно дотримуватися процедури, яка відповідає розділу 2.2 частини VI.

Заява подається до митного органу за місцем, де ведуться або доступні основні рахунки особи, яка подає заяву, для митних цілей та де повинна здійснюватися принаймні частина видів діяльності, що передбачені дозволом.

Заявник повинен виконати загальні та спеціальні умови. Загальні умови застосовуються за будь-яких обставин, і наведені в таблиці нижче. Інші спеціальні умови перераховані в розділах нижче, і стосуються кожного конкретного засобу або об'єкта.

Загальні умови <i>Стаття 128(1) ДА</i> <i>Стаття 14 Доповнення II до Конвенції</i>
- заявник зареєстрований в ЄС або у країні спільного транзиту;
- заявник повинен мати номер EORI (номер у системі реєстрації та ідентифікації економічних операторів), якщо він зареєстрований в ЄС
- зацікавлена особа не вчинила серйозних або повторних порушень митного або податкового законодавства;
- уповноважені митні органи можуть здійснювати нагляд під процедурою та здійснювати контроль без адміністративних зусиль, непропорційних вимогам зацікавленої особи;
- зацікавлена особа веде документацію, які дасть митним органам можливість здійснювати ефективний контроль.

П.3.3.2. Документ T2L / T2LF, рахунок або транспортний документ, виданий уповноваженим емітентом(перехідні положення)

П.3.3.2.1. Дозвіл

Крім загальних умов, перелічених у розділі 0 вище, заявник повинен виконати наступні спеціальні умови, щоб мати право видавати документи, рахунки або транспортні документи "T2L"/"T2LF" у якості підтвердження Союзного статусу без візування митницею.

Спеціальні умови для видачі документів "T2L"/"T2LF", рахунку-фактури або транспортного документа

*Стаття 128(2) та (4) ДА
Стаття 14 Доповнення II до Конвенції*

- зацікавлена особа регулярно видає підтвердження митного статусу товарів ЄС, або митним органам відомо, що вона може виконувати юридичні зобов'язання щодо використання цих підтверджень

Крім загальних умов, перелічених у розділі 0 вище, та спеціальних умов, заявник повинен виконати наступні спеціальні умови, щоб мати право видавати документи електронної самостійної автентифікації "T2L"/"T2LF" у якості підтвердження Союзного статусу без візування митницею.

Спеціальні умови для електронної самостійної автентифікації без підпису
--

*Стаття 128b ДА
Стаття 17 Доповнення II до Конвенції*

- Уповноважений емітент дав письмові зобов'язання, взявши на себе відповідальність за юридичні наслідки, що випливають з усіх документів T2L/T2LF або комерційних документів, що мають спеціальний штамп.

<p><i>Стаття 128a(2) ДА Стаття 15 Доповнення II до Конвенції</i></p>
--

МИТНИЦЯ

Зокрема, у дозволі повинно бути зазначено:

- a) митниця, на яку покладено відповідальність за попередню автентифікацію бланків "T2L" або "T2LF";
- b) спосіб, яким уповноважений емітент повинен встановлювати, що бланки використовувались належним чином;
- c) виключені категорії або переміщення товарів;
- d) термін та спосіб повідомлення уповноваженим емітентом уповноваженій митниці, щоб вона могла здійснити будь-які необхідні заходи контролю перед відправленням товарів.
- e) чи повинні бути підтвердження
 - (i) попередньо автентифіковані митницею
 - (ii) самостійно автентифіковані підписом уповноваженого емітента
 - (iii) самостійно автентифіковані в електронній формі уповноваженим емітентом (без підпису)
- f) що авторизований вантажовідправник повинен заповнити та підписати форму не пізніше часу відправлення товарів.
- g) Митний орган може дозволити використання описів вантажу, які не відповідають усім вимогам

П.3.3.2.2. Використання документів T2L/T2LF, рахунків або транспортних документів, виданих уповноваженим емітентом

Коли підтвердження попередньо автентифіковані митницею:

Стаття 128а ДА

Стаття 16 Доповнення II до Конвенції

МИТНИЦЯ

Митниця заздалегідь поставить штамп і підпис:

- На лицьовій стороні рахунків або транспортних документів; або
- У графі "С. Орган відправлення" на лицьовій стороні документів "Т2L"/"Т2LF" та, у відповідних випадках, додаткових аркушів.

Підпис посадової особи митниці, відповідальної за попередню автентифікацію, не обов'язково повинен бути власноручним, а штамп цієї митниці може бути попередньо надрукований, якщо попередня автентифікація адмініструється централізовано одним митним органом

Якщо підтвердження самостійно автентифікуються уповноваженим емітентом:

*Стаття 128а ДА та Частина II Глави II Додатку 72-04 до ІА
Стаття 16 Доповнення II та Додаток В9, Доповнення III, до Конвенції*

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Уповноважений емітент проставить спеціальний штамп:

- На лицьовій стороні рахунків або транспортних документів; або
- У графі "С. Орган відправлення" на лицьовій стороні документів "T2L"/"T2LF" та, у відповідних випадках, додаткових аркушів.

Штамп може бути попередньо надрукований на бланках, якщо друк буде доручено затвердженій для цієї мети типографії. У графі 1, 2 і 4 – 6 спеціального штампа повинні вноситься така інформація:

- Герб або будь-які інші знаки або літери, що позначають країну;
- Уповноважена митниця;
- Дата;
- Уповноважений емітент;
- Номер дозволу.

Примітка: Попередній друк штампу схвалюється уповноваженим органом країни, у якій зареєстрований уповноважений емітент, а не органами влади країни, у якій зареєстрована типографія.

Подальше заповнення підтвердження уповноваженим емітентом:

*Стаття 128а ДА
Статті 16(4), 19 та 20 Доповнення II до Конвенції*

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Не пізніше часу відправлення товару уповноважений емітент повинен заповнити та підписати форму, зазначивши:

- у чітко визначеній графі на комерційному документі або

- у графі "D. Контроль органу відправлення" у документах "T2L"/"T2LF" та, у відповідних випадках, на додаткових аркушах,

наступні дані

- найменування уповноваженої митниці,
 - дату заповнення документа та підпису уповноваженого емітента,
- та

- одну з наступних віз:

BG	Одобен издател
CS	Schválený vydavatel
DA	Autoriseret udsteder
DE	Zugelassener Aussteller
EL	Ευκεκριμένοσ εκδότησ
EN	Уповноважений емітент
ES	Emisor autorizado
ET	Volitatud väljastaja
FI	Valtuutettu antaja
FR	Emetteur agréé
HR	Ovlaštenog izdavatelja
HU	Engedélyes kibocsátó
IT	Emittente autorizzato
LT	Įgaliotasis išdavėjas
LV	Atzītais izdevējs
MT	Emittent awtorizzat
NL	Toegelaten afgever
PL	Upoważnionego wystawcę
PT	Emissor autorizado
RO	Emitent autorizat
SK	Schválený vystaviteľ
SL	Pooblaščeni izdajatelj
SV	Godkänd utfärdare

Уповноважений емітент повинен:

- зробити копію кожного виданого підтвердження,
 - подати копії митниці, зазначеній у дозволах для цілей контролю,
- та
- зберігати їх не менше трьох років

У випадку електронної автентифікації уповноваженого емітента без підпису:

Стаття 128b ДА

Стаття 17 Доповнення II до Конвенції

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Не пізніше часу відправлення товару уповноважений емітент повинен заповнити та підписати бланк так, як це передбачено в попередній графі "Торгівля", за винятком наступного:

Документи "T2L", "T2LF" або комерційні документи замість підпису уповноваженого емітента повинні містити одну з таких віз:

BG	Освободен от подпис
CS	Podpis se nevyžaduje
DA	Fritaget for underskrift
DE	Freistellung von der Unterschriftsleistung
EE	Allkirjanõudest loobutud
EL	Δεν απαιτείται υπογραφή
EN	Signature waived (Звільнення від проставлення підпису)
ES	Dispensa de firma
FI	Vapautettu allekirjoituksesta
FR	Dispense de signature
HR	Oslobodeno potpisa
HU	Aláírás alól mentesítve
IS	Undanþegið undirskrift
IT	Dispensa dalla firma
LT	Leista nepasirašyti
LV	Derīgs bez paraksta
MT	Firma mhux meħtieġa
NL	Van ondertekening vrijgesteld
NO	Fritatt for underskrift
PL	Zwolniony ze składania podpisu
PT	Dispensada a assinatura
RO	Dispensă de semnătură
SI	Opustitev podpisa
SK	Oslobodenie od podpisu
SV	Befrielse från underskrift

Додаткова інформація про використання цих підтверджень також міститься у розділі 0 для документів "T2L"/"T2LF" та у розділі 0 для рахунків та транспортних документів.

П.3.3.3. Вантажний маніфест, виданий уповноваженим емітентом

Цей розділ буде завершений, коли буде впроваджена система PoUS та припинене використання маніфесту судноплавної компанії в якості підтвердження Союзного статусу.

П.2.3.4. Маніфест судноплавної компанії, виданий уповноваженою особою(перехідні положення)

П.3.3.4.1. Дозвіл

Крім загальних умов, перелічених у розділі 0 вище, заявник повинен виконати наступні спеціальні умови, щоб мати право скласти **маніфест судноплавної компанії** у якості підтвердження статусу товарів ЄС без візування митницею.

Спеціальні умови
<p style="text-align: right;"><i>Стаття 128(2) та (4) ДА</i></p> <p>- згадана особа регулярно видає підтвердження митного статусу товарів ЄС, або якщо уповноваженим митним органам відомо, що вона може виконувати юридичні зобов'язання щодо використання цих підтверджень</p>

Однак з логістичних причин вантажний маніфест іноді недоступний для автентифікації під час відплиття. У таких випадках судноплавна компанія може передати вміст вантажного маніфесту в електронній формі з порту відправлення після відправлення судна, щоб він був доступний в порту призначення до прибуття судна. Митні органи можуть дозволити судноплавній компанії **скласти** такі вантажні маніфести не пізніше

наступного дня після відправлення судна, але до його прибуття до порту призначення – дозвіл ТС12 (див. Додаток 8.2). Крім загальних умов, перелічених вище у розділі 0, заявник повинен виконати наступні спеціальні умови.

Спеціальні умови	
	<i>Стаття 128d(1) та (2) ДА Стаття 18 Доповнення II до Конвенції</i>
-	компанія є міжнародною судноплавною компанією;
-	компанія використовує системи електронного обміну даними для передачі інформації між портом відправлення та портом призначення на митній території Європейського Союзу;
-	компанія здійснює значну кількість рейсів між портами Держав-членів або країнами спільного транзиту на визнаних маршрутах.

Застосування

*Статті 128с та
128d ДА
Стаття 18
Доповнення II до
Конвенції*

У заяві судноплавної компанії повинні бути перелічені усі країни та усі порти відправлення та призначення.

У своїй заяві судноплавна компанія також повинна вказати ім'я (імена) свого (своїх) представника (представників) у цих портах.

Процедура проведення консультацій щодо отримання дозволу

Отримавши заявку, митні органи Держави-члена, у якій зареєстрована судноплавна компанія, повідомляють про цю заяву інші Держави-члени, на відповідних територіях яких розташовані порти відправлення та передбачуваного призначення.

Відповідні контактні особи перелічені у Додатку II.8.2 – Додаток В.

Потім митні органи в портах відправлення та призначення разом

місцевими відділеннями судноплавної компанії перевіряють, чи дотримані умови для застосування спрощеної процедури і, зокрема, вимога щодо значної кількості рейсів між країнами на визначених маршрутах.

Після завершення цієї процедури консультації митні органи в портах відправлення та призначення повідомляють своїм компетентним органам, чи обладнані ці порти для використання електронної системи обміну даними та чи відповідає судноплавна компанія переліченим вище критеріям.

Якщо з дати повідомлення протягом 60 днів (у випадку Держави-члени) або протягом 45 днів (у випадку країни спільного транзиту) не надійшло заперечення, митні органи дозволяють застосовувати спрощений порядок оформлення маніфесту судноплавної компанії в якості підтвердження статусу товарів ЄС без візи митниці.

Цей дозвіл дійсний у відповідних Державах-членах і застосовується лише до транспортних операцій між портами, зазначеними у ньому. Спрощення поширюється на перевезення всіх вантажів, які судноплавна компанія перевозить морем між портами Держав-членів Союзу та країнами спільного транзиту, переліченими у дозволі.

II.3.3.4.2. Складання підтвердження

Такий вантажний маніфест повинен бути автентифікований судноплавною компанією до того, як судно вийде з порту відправлення.

Однак з логістичних причин вантажний маніфест іноді недоступний для автентифікації під час відплиття. У таких випадках судноплавна компанія може передати вміст вантажного маніфесту в електронній формі з порту відправлення після

відправлення судна, щоб він був доступний в порту призначення до прибуття судна.

Статті 128с та 128d ДА
Стаття 18
Доповнення II до Конвенції

Відповідно до Статті 128с та 128d ДА (стаття 18 Доповнення II до Конвенції) такий вантажний маніфест дозволяється видавати апостеріорі для підтвердження статусу та, за певних умов, передавати його до порту призначення через електронну систему обміну даними.

Стаття 126а ДА
Стаття 18
Доповнення II до Конвенції

У разі використання маніфесту судноплавної компанії у якості підтвердження митного статусу товарів ЄС, він повинен містити принаймні такі дані:

- найменування та повну адресу судноплавної компанії;
- назву судна;
- місце та дату завантаження;
- місце розвантаження;
- та для кожного відправлення:
 - посилання на коносамент або інший комерційний документ;
 - кількість, опис, маркування та ідентифікаційні номери вантажних місць;
 - звичайний комерційний опис товарів, що включає достатньо детальну інформацію для можливості їх ідентифікації;
 - вагу брутто в кілограмах;
 - у відповідних випадках, ідентифікаційні номери контейнерів;

- наступні записи щодо статусу товару:
 - літера "С" (еквівалент "Т2L") для товарів, митний статус товарів ЄС яких може бути підтверджений,
 - літера "F" (еквівалент "Т2LF") для товарів, що перевозяться із нефіскальних зон або між ними, митний статус товарів ЄС яких може бути підтверджений; або
 - літера "N" для усіх інших товарів.

П.3.3.4.3. Процедура у порту відправлення

Судноплавна компанія повинна скласти вантажний маніфест, що підтверджує митний статус товарів ЄС, не пізніше наступного дня після виходу судна та, у будь-якому випадку, до його прибуття до порту призначення.

Після цього судноплавна компанія передає вантажний маніфест до порту призначення за допомогою електронного обміну даними.

На вимогу судноплавна компанія передає вантажний маніфест митним органам у порту відправлення або через електронну систему обміну даними, або у паперовій формі якщо митні органи не мають обладнання для отримання даних електронною поштою.

Уповноважені органи у порту відправлення проведуть аудит шляхом аналізу ризиків.

П.3.3.4.4. Процедура у порту призначення

Судноплавна компанія подає копію вантажного маніфесту митним органам у порту призначення або через електронну систему обміну даними, або у паперовій формі якщо митні органи не мають обладнання для отримання даних електронною поштою.

Уповноважені органи в порту призначення перевіряють заявлений митний статус товарів ЄС, провівши аудит за допомогою аналізу ризиків та, за необхідності, перехресних звірок з уповноваженими органами порту відправлення.

П.3.3.4.5. Порухення

Судноплавна компанія повинна повідомити уповноваженим

органам в портах відправлення та призначення про будь-які виявлені порушення або протиправні дії. Вона також зобов'язаний надати допомогу для усуненню будь-яких протиправних дій або правопорушень, виявлених уповноваженими органами в портах відправлення та призначення.

У разі неможливості усунення протиправних дій або правопорушень в порту призначення, уповноважені органи в порту призначення повідомлять про це уповноваженим органам в порту відправлення та органу, який видав дозвіл, які потім вживуть необхідних заходів.

П.3.3.4.6. Обов'язки судноплавної компанії

Судноплавна компанія повинна:

- вести відповідну документацію, яка дасть можливість уповноваженим органам перевірити операції у пункті відправлення та призначення;
- надавати усі відповідні документи уповноваженим органам;
- взяти на себе повну відповідальність перед уповноваженими органами за виконання своїх зобов'язань, а також за подання звітності та надання допомоги для усунення будь-яких протиправних дій та порушень.

П.3.4. Країна спільного транзиту

Стаття 9 Конвенції

Якщо товари ЄС прибули до країни спільного транзиту під процедурою T2, вони зберігають свій статус товарів ЄС за умови, що:

- вони залишались під процедурою T2 або процедурою митного складу;
- період процедури митного складу не перевищував 5 років (або

6 місяців для деяких спеціальних категорій товарів);

- вони постійно залишались під контролем митного органу.

Товари ЄС у країнах спільного транзиту

*Статті 2(3)(b) та 9
Конвенції
Стаття 2
Доповнення II до
Конвенції*

У країнах спільного транзиту товари ЄС можуть бути поміщені під процедуру T2 лише тоді, коли:

- Товари прибули до цієї країни під процедурою T2,
 - Товари переадресовуються за умов, що:
 - вони постійно залишалися під контролем митного органу, щоб забезпечити відсутність змін ідентифікаційних даних або стану,
 - вони не були поміщені під іншу митну процедуру транзиту, крім процедур транзиту або митного складу,
 - якщо вони були поміщені під процедуру митного складу:
 - період не перевищує п'яти років,
 - для товарів, що підпадають під дію глав 1 – 24 Номенклатури класифікації товарів, термін не може перевищувати 6 місяців,
 - товари зберігались у спеціальних місцях і та піддавалися жодній обробці окрім обробки, необхідної для їх збереження у вихідному стані або для поділу відправлень без заміни пакування, та
 - будь-яка обробка здійснювалася під митним наглядом
- та
- Нова процедура T2 містить посилання на процедуру T2, згідно з якою товари ЄС прибули до цієї спільної країни

транзиту, включаючи всі спеціальні візи та їх поєднання.

Надання підтвердження Союзного статусу у країні спільного транзиту

*Статті 5, 9, 10 та
18а Конвенції*

У країні спільного транзиту можуть бути видані наступні засоби підтвердження:

- Документ "T2L"
- Рахунок-фактура або транспортний документ
- Маніфест судноплавної компанії

Див. детальну інформацію про надання та використання цих підтверджень у розділах 0 та 0.

Будь-який документ, що засвідчує митний статус товарів ЄС, виданий компетентною митницею країни спільного транзиту, повинен містити посилання на відповідну декларацію T2 або документ, що засвідчує митний статус товарів ЄС, за якими товари прибули до цієї країни спільного транзиту, та містити всі спеціальні підтвердження, що в них передбачені.

Товари ЄС, що повторно ввозяться з країни спільного транзиту

*Стаття 9 Конвенції
Стаття 12
Доповнення II до
Конвенції*

Якщо товари ЄС, які були ввезені до країни спільного транзиту і які мають бути повторно ввезені за транзитною процедурою, відмінною від процедури спільного транзиту, документ "T2L"/"T2LF" не потребує поновлення за умови, що товари не зберігалися на складі до переадресування. Для підтвердження, що товари залишалися під постійним наглядом митних органів, уповноважена митниця країни спільного транзиту проставляє штамп у верхній частині на лицьовій стороні документа, додаючи дату повторного ввезення.

Приклад: Товари ЄС були ввезені до країни спільного транзиту

судном, що не є судном регулярних каботажних служб ЄС, і ввозяться повторно вантажівками під процедурою МДП. Слід звернути увагу, що термін дії документа T2L/T2LF обмежений 90 днями.

Видача підтверджень у країнах спільного транзиту

*Стаття 2
Доповнення II до
Конвенції*

Підтвердження для товарів ЄС, що переміщуються з країни спільного транзиту, можуть бути надані лише в тому випадку, якщо вони переміщуються безпосередньо з цієї країни спільного транзиту до іншої країни спільного транзиту або Держави-члена:

- без проїзду територією третьої країни; або
- при проїзді через третю країну вони переміщуються у супроводі єдиного транспортного документа, оформленого в договірній стороні.

Товари ЄС, що вивозяться з країни спільного транзиту

*Стаття 2
Доповнення II до
Конвенції*

Підтвердження Союзного статусу не можуть бути використані для товарів ЄС, що призначені для експорту з країни спільного транзиту або ЄС.

Презумпція Союзного статусу товарів

Тимчасове ввезення

*Стаття 9(2)
Конвенції*

Підтвердження Союзного статусу не вимагається для товарів ЄС, що перебувають у країні спільного транзиту та поміщені під процедуру тимчасового ввезення і які не піддавались будь-якій обробці, окрім обробки, необхідної для їх збереження у первісному стані або для поділу відправлень.

Коридор T2

*Стаття 2a
Доповнення II до
Конвенції*

Товари, що мають митний статус товарів ЄС, які перевозяться залізничним транспортом, можуть переміщуватися без застосування митної процедури з однієї точки в іншу в межах митної території

Європейського Союзу та транспортуватися через територію країни спільного транзиту без зміни їх митного статусу. Див. детальну інформацію про коридор T2 у Частині VI, розділі 3.5.5.

II.4. Переміщення товарів ЄС без підтвердження Союзного статусу

II.4.1. Перевезення повітряним транспортом

*Стаття 119(2)(a)
ДА*

Товари ЄС, що перевозяться повітряним транспортом з одного аеропорту ЄС до іншого аеропорту ЄС без зупинки за межами ЄС, користуються презумпцією Союзного статусу за умови, що на них поширюється єдиний транспортний документ, тобто авіанакладна, видана в державі-члені. Таким чином, за цих обставин підтвердження для товарів ЄС не вимагаються.

II.4.2. Регулярні каботажні служби ЄС

II.4.2.1. Визначення

Стаття 120 ДА

Судноплавні компанії, що надають лише послуги (каботажного) перевезення між двома або більше портами ЄС та перевозять товари ЄС, можуть подати заяву на отримання дозволу як регулярна каботажна служба ЄС (RSS).

Товари ЄС, що перевозяться на борту авторизованого судна регулярної каботажної служби ЄС між двома або більше портами ЄС, зберігають Союзний статус без необхідності підтвердження цього статусу митниці в портах прибуття ЄС. Авторизоване судно регулярної каботажної служби ЄС не може заходити:

- до будь-якого порту за межами митної території Європейського Союзу; або
- до порту, який не входить до погоджених маршрутів регулярної каботажної служби ЄС; або
- до порту у вільній зоні порту ЄС; а також

- не має права здійснювати будь-яке перевантаження товарів у морі.

Стаття 119(2)(b)

ДА

Тому регулярні каботажні служби ЄС можна порівняти із сухопутним мостом між двома або більше портами ЄС без митних перевірок з обох кінців мосту. Проте не союзні товари, що перевозяться авторизованим судном регулярної каботажної служби ЄС, поміщуються під транзитну процедуру T1.

Якщо судно, яке не є судном регулярної каботажної служби ЄС, здійснює рейси між портами ЄС та залишає митну територію Європейського Союзу, товари ЄС на борту втрачають свій Союзний статус. Після повернення на територію ЄС статус товарів ЄС повинен бути підтверджений, інакше усі товари, що перебувають на борту, вважатимуться митницею не союзними товарами.

Якщо регулярна каботажна служба ЄС здійснює рейси між портами ЄС та не союзними портами, на цих маршрутах їм не надається дозвіл регулярної каботажної служби ЄС. Товари ЄС, що перевозяться на борту судна, що не є судном регулярної каботажної служби ЄС, і які прибувають для розвантаження в порт ЄС, вимагають підтвердження свого митного статусу.

Конвенція про процедуру спільного транзиту не передбачає спрощення для регулярних каботажних служб ЄС та використання ЄТД в якості транзитної декларації для морського транспорту.

Цю концепцію регулярної каботажної служби ЄС не слід плутати з терміном "регулярне сполучення", що використовується операторами морського транспорту.

П.4.2.2. Процедура видання дозволу регулярним каботажним службам ЄС

Стаття 120 та 121

ДА

Стаття 39(а) МК

ЄС

Дозвіл надається лише судноплавним компаніям, які:

- зареєстровані на митній території Європейського Союзу;
- не мають жодних зареєстрованих серйозних порушень або неодноразових порушень митного законодавства та правил оподаткування, у тому числі не були притягнуті до відповідальності за кримінальні злочини, пов'язані з їх господарською діяльністю (Примітка: ця умова вважається виконаною для осіб, які мають статус АЕО);
- зобов'язуються після видачі дозволу повідомляти митному органу, який видав дозвіл:
 - найменування суден, призначених для регулярних каботажних служб ЄС,
 - порт, де судно починає свою роботу як регулярна каботажна служба ЄС, та
 - порти заходу;
- зобов'язується не заходити у будь-який порт за межами митної території Європейського Союзу або в будь-яку вільну зону порту ЄС, а також не здійснювати жодних перевантажень товарів у морі;

Горизонтальні правила, що регулюють митні рішення за заявою, повністю застосовуються до дозволу на створення регулярної каботажної служби ЄС. Таким чином рекомендації, описані в Частині VI, розділах 2.2 – 2.5, застосовуються однаково на додаток до описаних нижче вимог.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

У заяві зазначаються Держави-члени, на території яких регулярна каботажна служба ЄС буде здійснювати діяльність, та можуть бути зазначені Держави-члени, щодо яких

заявник планує майбутні послуги.

Стаття 195 ІА

Після розгляду запиту уповноважений митний орган (уповноважуючий митний орган) повинен через систему митних рішень повідомити митні органи (митні органи, з якими проводились консультації), інших Держав-членів, яких фактично або потенційно стосується регулярна каботажна служба ЄС, що просить їхньої згоди. Інші уповноважені органи повідомляють про свою згоду або відмову протягом п'ятнадцяти днів після отримання повідомлення уповноваженого митного органу. Якщо Держава-член, з якою проводилися консультації, повідомляє про свою відмову, вона через систему митних рішень повідомляє про причину (причини) та які саме правопорушення вчинив заявник, із зазначенням відповідних правових норм. Органи влади Держави-члена, у якій було подано заяву, не видають дозвіл та повідомляють про це заявнику із зазначенням причин відмови.

Стаття 195 ІА

Якщо протягом п'ятнадцяти днів з моменту отримання повідомлення не надійде відповіді або відмови, уповноважені митні органи видають дозвіл відповідній судноплавній компанії.

Цей дозвіл має бути прийнятий іншими державами-членами, яких фактично або потенційно стосується каботажна служба.

Стаття 121 ДА

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Після отримання дозволу на створення регулярної каботажної служби ЄС судноплавна компанія реєструє в уповноваженому митному органі:

- a) найменування суден, призначених для регулярних каботажних служб ЄС;
- b) перший порт, де судно починає свою роботу як регулярна каботажна служба ЄС;
- c) порти заходу;

та повідомляє уповноважений митний орган про:

- d) будь-які зміни в інформації в пунктах a), b) та c)

- e) дату та час набуття чинності змінами та, у відповідних випадках,
- f) найменування часткових фрахтувальників

Стаття 121 ДА та стаття 196 ІА

МИТНИЦЯ

Усі зміни до дозволу, повідомлені судноплавною компанією, повинні бути зареєстровані в системі митних рішень протягом 1 робочого дня з дня їх повідомлення та доступні митним органам, яких стосується регулярна каботажна служба ЄС. Зміни в реєстраційних даних набувають чинності в перший робочий день після їх внесення в систему.

Уся кореспонденція з іншими митними органами щодо регулярної каботажної служби ЄС повинна вестися через систему митних рішень.

У Додатку П.8.4 міститься перелік органів, уповноважених на здійснення процедури видачі дозволу та комунікацію щодо регулярних каботажних служб ЄС.

МИТНИЦЯ

Авторизація => реєстрація в електронній інформаційно-комунікаційній системі регулярних каботажних служб ЄС.

У відповідних випадках необхідно заповнити графу "Інша інформація" дозволу на регулярну каботажну службу ЄС із зазначенням назви фрахтувальника (фрахтувальників) для кожного судна.

Ця інформація буде заповнена після оновлення CDMS, запланованого на кінець 2020 року.

П.4.2.3. Домовленості стосовно часткового фрахтування

У випадку домовленостей про часткове фрахтування заява на видачу дозволу на регулярну каботажну службу ЄС подається особою (орендодавцем або фрахтувальником) або її представником, із зазначенням регулярної каботажної служби ЄС. Уповноважені митні органи можуть вимагати будь-яку

додаткову інформацію, необхідну для розгляду заяви.

Приклади договору фрахту, що включає умови субфрахтування та часткового фрахтування, наведені в Додатку П.8.1.

П.4.2.4. Перевірка умов для регулярних каботажних служб

Митні органи можуть вимагати від судноплавної компанії надання доказів, що вона дотримується положень, що стосуються роботи регулярної каботажної служби ЄС, а саме, що регулярна каботажна служба ЄС працює відповідно до інформації, зареєстрованої в компетентному митному органі, та робить заходи виключно в зареєстровані порти заходу.

Якщо митний орган встановить, що вимоги до регулярної каботажної служби ЄС не дотримуються, він негайно інформує через систему митних рішень митні органи інших Держав-членів, в яких працює регулярна каботажна служба ЄС, щоб ті могли вжити необхідних заходів.

П.4.2.5. Регулярні або нерегулярні перевезення

Не союзні товари, а в деяких випадках і товари ЄС, що перевозяться на судні регулярної каботажної служби ЄС, повинні переміщуватися під митною процедурою ("вантажний автомобіль на поромі") або вони повинні бути поміщені під транзитну процедуру ЄС ("T1" або "T2F") для перевезення регулярною каботажною службою ЄС. Для цього регулярна каботажна служба ЄС може обрати або отримання дозволу на використання електронного транспортного документа (ЕТД) в якості транзитної декларації для морського транспорту, або використання стандартної транзитної процедури (використовуючи декларацію NCTS на основі ЄАД та гарантію) для товарів "T1" або "T2F". У разі використання ЕТД в якості транзитної декларації для морського транспорту, можуть використовуватися власні вантажні маніфести регулярної

каботажної служби ЄС, при цьому гарантія не вимагається.

Якщо каботажні служби працюють між двома або більше портами ЄС і первозять переважно не союзні товари, цим операторам слід враховувати необхідність адміністративних дій. Вони повинні оцінити, чи варто виконувати адміністративні вимоги, необхідні для отримання дозволу (дозволів) на регулярну каботажну службу ЄС та ЕТД в якості транзитної декларації для морського транспорту, та вимоги до роботи, що повинні застосовуватися для використання цих дозволів. В якості альтернативи, замість цього оператори можуть розглянути можливість використання нерегулярної каботажної служби. Таким чином, не було б необхідності отримувати дозвіл в якості регулярної каботажної служби ЄС, а натомість оператор міг би надати просте підтвердження митного статусу товарів ЄС у відповідних випадках.

Непередбачені обставини під час перевезення регулярними каботажними службами ЄС:

Якщо судно, зареєстроване для регулярної каботажної служби ЄС, через непередбачені обставини змушене перевантажувати товари в морі, заходити або навантажувати чи вивантажувати товари в не союзному порту, або в порту ЄС, не передбаченому для цієї регулярної каботажної служби ЄС, або у вільній зоні в порту ЄС, судноплавна компанія повинна негайно повідомити митні органи про усі наступні порти ЄС заходу на запланованому маршруті судна.

Митний статус товарів на борту цього судна не повинен змінюватися, якщо тільки це не нові навантажені товари, або товари, вивантажені та залишені в цих місцях.

Приклад 1

Нью-Йорк/Гавр/ Антверпен – перевезення нерегулярними

каботажними службами:

Усі товари вважаються не союзними товарами при прибутті їх до Гавра.

- Для товарів ЄС (крім підакцизних товарів), завантажених у Гаврі, слід використовувати документ "T2L" або маніфест судноплавної компанії з кодом "С" на вимогу судноплавної компанії.
- Для підакцизних товарів ЄС, завантажених у Гаврі: використовується роздруківка електронного адміністративного документа (е-АД) (передбаченого статтями 21 та 34 Директиви Ради 2008/118/ЄС та Регламентом №684/2009).

Приклад 2

Гавр/Пуент-а-Пітр (Гваделупа) – перевезення нерегулярними каботажними службами:

Усі товари вважаються не союзними товарами при прибутті їх до Пуент-а-Пітр.

- Для товарів ЄС: використовується документ T2LF або маніфест судноплавної компанії з кодом "F" на вимогу судноплавної компанії.

Приклад 3

Генуя/Марсель – перевезення нерегулярними каботажними службами:

Усі товари вважаються не союзними товарами при прибутті їх до Марселя.

- Для товарів ЄС (крім підакцизних товарів), завантажених у Генуї, слід використовувати документ "T2L" або маніфест судноплавної компанії з кодом "С" на вимогу судноплавної компанії.
- Для підакцизних товарів ЄС, завантажених у Генуї: роздруківка е-АД (передбаченого статтями 21 та 34

Директиви Ради 2008/118/ЄС та Регламентом №684/2009).

Приклад 1: Нью-Йорк/Гавр/ Антверпен – перевезення не регулярними каботажними службами:

При прибутті судна в Гавр усі товари вважатимуться не союзними товарами.

Частина вантажу вивантажується в Гаврі, а решта залишається на борту.

Є дві можливості:

- товари перевозяться автомобільним транспортом до Антверпена: використовується транзитна декларація Т1 для автомобільних перевезень та надається гарантія;
- товари, що не розвантажуються, транспортуються морем до Антверпена: транзитна процедура ЄС не вимагається. Після прибуття в Антверпен усі товари вважатимуться не союзними товарами, якщо не буде пред'явлений доказ митного статусу товарів ЄС.

Приклад 5 Експорт товарів із застосуванням відшкодування

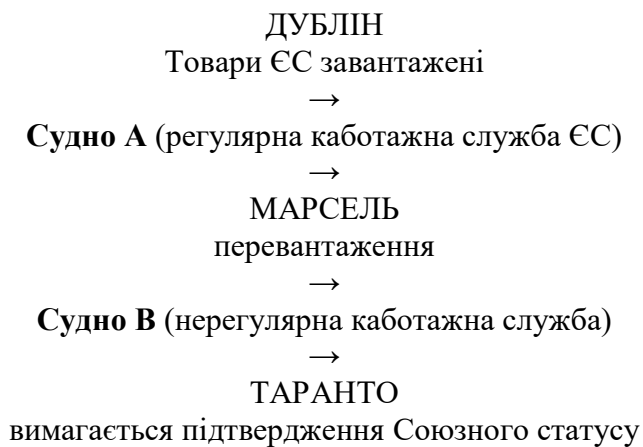
Гавр/Антверпен/Нью-Йорк – перевезення нерегулярними каботажними службами:

Експортні формальності виконуються в Гаврі, де товари вантажаться на судно за одним договором перевезення до третьої країни та перевозяться в Антверпен, де вони завантажуються на інше судно, яке прямує до країни, що не входить до ЄС.

Оскільки ці товари транспортуються не регулярними каботажними службами, вони вважаються не союзними товарами.

Підтвердження митного статусу товарів ЄС у разі їх перевантаження

Товари ЄС транспортуються регулярною каботажною службою ЄС (див. розділ 0) Якщо потім товари перевантажуються в порту ЄС на судно, яке не є судном регулярної каботажної служби ЄС, статус може бути втрачено, а товари поміщаються на тимчасове зберігання. Це створює проблему в кінцевому порту призначення ЄС (закриття). Проблема схематично проілюстрована таким чином:

У таких випадках необхідне підтвердження статусу в кінцевому порту призначення ЄС (закриття), наприклад Таранто, – документ T2L, виданий та засвідчений уповноваженими органами останнього порту перевантаження, тобто Марселю.

Рекомендується, щоб у таких випадках підтвердження статусу супроводжувало товари з самого початку транспортної операції (судно А).

Крім того, необхідне підтвердження може бути продемонстроване маніфестом судноплавної компанії (див. Параграф II.4.2.).

II.4.3. Коридор T2

Див. VI.3.5.5.

П.5. Спеціальні умови стосовно продуктів морського рибного промислу та товарів, одержаних з такої продукції

Підтвердження митного статусу Союзних продуктів морського рибного промислу та інших продуктів, виловлених з моря судами

Стаття 213 ІА

Рибальський журнал, декларація про вивантаження, декларація про перевантаження та дані моніторингу суден, залежно від ситуації, повинні бути пред'явлені для підтвердження Союзного статусу:

- продуктів морського рибного промислу, виловлених рибальським судном ЄС за межами митної території Європейського Союзу у водах, які не є територіальними водами третьої країни; та
- товарів, отриманих з таких продуктів на борту рибальського судна ЄС або на переробному судні ЄС, при виробництві яких могли використовуватися інші товари, що мають митний статус товарів ЄС;

Стаття 129 ДА

Рибальський журнал, декларація про вивантаження, декларація про перевантаження та дані моніторингу суден, залежно від ситуації, подаються:

1. рибальським судном ЄС, яке виловлювало продукти та, у відповідних випадках, здійснювало їхню обробку; або
2. іншим рибальським судном ЄС або переробним судном ЄС, яке переробляло продукти після їх перевантаження з судна, вказаного в пункті 1; або
3. будь-яким іншим судном, на яке зазначені товари та продукти перевантажувались із суден, зазначених у пунктах 1 та 2, без будь-яких подальших змін; або

4. транспортним засобом, на яке поширюється єдиний транспортний документ, оформлений у країні або на території, що не є частиною митної території Європейського Союзу, де продукти або товари вивантажувались із суден, зазначених у пунктах 1, 2 або 3

Стаття 214 ІА

Якщо продукти морського рибного промислу або товари, отримані з таких продуктів, перевантажуються та перевозяться через третю країну або її територію перед їх транспортуванням до ЄС, для цих продуктів та товарів необхідно пред'явити підтвердження митного статусу товарів ЄС при в'їзді на митну територію Європейського Союзу у вигляді роздруківки рибальського журналу, що містить засвідчення митним органом цієї країни або території, що продукти або товари перебували під митним наглядом під час перебування у цій країні або на її території та не піддавалися жодній іншій обробці, крім обробки, що необхідна для їх збереження.

Роздруківка рибальського журналу відповідно до чинного законодавства може означати або роздруківку відповідних частин рибальського журналу (тобто витяг), що містить дані про перевантаження, у відповідних випадках, або роздруківку усього рибальського журналу, за умови, що ці роздруківки дозволяють ідентифікувати відповідну партію продукції морського рибальського промислу та товарів та містять посилання на відповідний рибальський журнал.

Митні адміністрації третіх країн юридично не зобов'язані у роздруківках рибальського журналу засвідчувати незмінність продукції морського рибальського промислу та товарів, що перевантажуються у цих країнах та перевозяться через них. Тому може бути прийняте інше засвідчення, крім роздруківки рибальського журналу.

Форма документів засвідчення не є обов'язковою; приклад з

практики рибної промисловості міститься в додатку 0. Іншим прикладом є свідоцтво про незмінність товару, видане Сінгапуром, роздруківка якого додається у додатку 0.

*Статті 130 та 133
ДА*

У Статті 130 ДА встановлюються вимоги до даних для підтвердження Союзного митного статусу продуктів морського рибного промислу, що доставляються на митну територію Європейського Союзу безпосередньо або з перевантаженням.

У Статті 133 ДА встановлюються вимоги до даних сертифікату про незмінність продуктів морського рибного промислу та товарів, які перевантажуються та перевозяться через третю країну або територію, що є невід'ємною частиною підтвердження Союзного митного статусу для цих продуктів та товарів.

Якщо для цілей засвідчення незмінності використовуються інші документи, крім роздруківки рибальського журналу або роздруківки відповідних частин рибальського журналу, такі інші засоби повинні містити усі відповідні дані, передбачені у Статті 130 та 133 ДА, посилання на рибальський журнал та повинні супроводжуватися відповідною роздруківкою рибальського журналу або роздруківкою відповідних частин рибальського журналу, коли вони пред'являються митним органам Держав-членів при в'їзді на митну територію Європейського Союзу.

Що стосується інформації про місце вилову продуктів морського рибного промислу, що вимагається відповідно до статті 130(1)(а), мається на увазі, що інформація про точне місце вилову повинна вважатися конфіденційною, а передача цієї інформації митним органам третіх країн з метою засвідчення може створювати проблеми. Тому включати цю інформації в документи, що подаються митним органам третіх країн для засвідчення не обов'язково за умови, що інформація про точне місце вилову надаватиметься митним органам Держав-членів при в'їзді на митну територію Європейського Союзу.

П.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)

П.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів

П.7.1. Документи T2L(T2LF), автентифіковані електронними засобами

П.8. Додатки

П.8.1. Приклад договору "фрахту", що включає у себе домовленості щодо субпідряду та часткового фрахтування

Часткове фрахтування

У цьому пункті пояснюються комерційні аспекти часткового фрахтування з особливим акцентом на транспортуванні контейнерів та наслідках для Союзного транзиту.

1. Вступ

При контейнерних перевезеннях часткове фрахтування зазвичай називається "СЛОТ-ЧАРТЕР". "Слот" – це точна частина вантажної площі судна, що відповідає одному контейнеру або контейнерній одиниці.

Існують два типи контейнерів:

- a) TEU = еквівалент двадцяти футів
та
- b) FEU = еквівалент сорока футів (тобто 2 TEU контейнер)

Примітка: інші типи контейнерів – 10 футів, контейнер підвищеної ємності, 45 футів тощо...

2. Типи слот-чартера

Існує дві основні форми:

- a) Звичайний слот-чартер
та
- b) Угода про спільне використання судна

3. Звичайний слот-чартер

За умовами звичайного слот-чартера фрахтувальник (судноплавна компанія) фрахтує кілька "слотів" у власника судна (іншої судноплавної компанії, у якій є надлишок місця на судні). Фрахтувальник (зазвичай) сплачує суму за загальну кількість зарезервованих

слотів, незалежно від того, чи зможе він використати загальну кількість зафрахтованих слотів. Договір про звичайний слот-чартер (зазвичай) укладається окремо на кожен рейс.

4. Угода про спільне використання судна

Відповідно до Угоди про спільне використання судна дві (або більше) судноплавні компанії домовляються про надання у розпорядження одна одній певної кількості слотів на визначених суднах або маршрутах. Як правило, ці угоди мають взаємний характер, і відповідні судноплавні компанії не платять одна одній за слоти.

5. Комерційні наслідки

- (a) Крім того факту, що звичайний слот-чартер передбачає оплату, а угоди про спільне використання судна – ні, правова реалізація двох типів чартеру однакова.
- (b) Система працює як звичайний фрахт, тобто вантаж, що транспортується за угодами про слот-чартер/спільне використання судна, транспортується від імені фрахтувальника у супроводі його коносаменту та вантажних маніфестів. Власник судна видає один морський коносамент на загальну кількість використовуваних слотів, а не по одному коносаменту на контейнер/партію. Власник судна не має первинної документації (крім декларацій про небезпечні вантажі тощо) на окремі партії: вантажовідправник, вантажоодержувач, вміст тощо.
- (c) Вантаж, що транспортується відповідно до угод про слот-чартер/спільне використання судна, фактично транспортується як на борту одного з власних суден фрахтувальника.
- (d) Вантажовідправник/вантажоодержувач може не знати – або йому не обов'язково повідомляти – про те, що частина транспортування здійснюється на борту судна за угодою про слот-чартер/спільне використання судна.
- (e) Вантажовідправник отримує коносамент, виданий судноплавною компанією, з якою він уклав контракт на перевезення.

6. Наслідки для Союзного транзиту

За наявності комерційної угоди про часткове фрахтування, кожна судноплавна компанія може виступати в ролі довірителя за умови, що всі вантажні маніфести повністю відповідають вимогам статей 50 та 51 TDA.

Крім того, в пункті морського коносаменту про вантажний маніфест судна, що перевозить вантаж, компетентним органам порту призначення вказується, що контроль транзиту здійснюється на основі вантажних маніфестів та коносаментів фрахтувальника.

7. Наслідки для регулярних каботажних служб ЄС

а) У випадку домовленостей про часткове фрахтування, заява на дозвіл про здійснення перевезень регулярною каботажною службою ЄС подається особою (орендодавцем або фрахтувальником) або її представником, яка визначає регулярну каботажну службу ЄС, тобто визначає судно (судна), яке використовуватиметься для перевезень регулярної каботажної служби ЄС, та вказує порти заходу.

Митні органи можуть вимагати будь-яку інформацію, яка їм необхідна для оцінки особи, яка подає заяву, та, особливо, сторони домовленостей про фрахтування.

б) Приклади:

Приклад 1:

- Судно Goodwill належить власнику – особі А, яка укладає договір про фрахтування судна на визначений термін із судноплавною компанією В. Відповідно до договору про фрахтування, особа А надає своє судно в користування особі В.
- Особа В відповідає за комерційне управління судном, яке вона орендувала. Вона визначає порти, які обслуговуватимуться цим судном (регулярна каботажна служба ЄС). Особа В укладає з особою С угоду про спільне використання судна (частковий фрахт), щоб забезпечити заповнення судна. Це означає, що були укладені домовленості про частковий фрахт. Особа В передає в комерційну експлуатацію частину судна Goodwill особі С, але зберігає право на операційне використання решти судна. **Заява про дозвіл на здійснення перевезень в**

**якості регулярної каботажної служби ЄС з використанням судна Goodwill
подається особою В.**

Приклад 2:

Порти здійснення перевезень (1)	Судна (2)	Особи, відповідальні за визначення служби (3)	Часткові фрахтувальники (4)
Роттердам – Дублін – Росслер – Антверпен – Гавр – Лісабон – Лейхоес – Віго	Corvette і Caravel	А	В: На Corvette: Росслер – Антверпен – Гавр – Лісабон; на Каравелі: Росслер – Антверпен – Гавр – Лісабон – Віго
			С: На Corvette: Роттердам – Росслер – Антверпен – Гавр – Лісабон; на Каравелі: Росслер – Антверпен – Гавр – Лісабон – Віго
			Д: На Корветі: Роттердам – Росслер – Антверпен – Гавр – Лісабон;
Роттердам – Дублін – Росслер – Антверпен – Гавр – Більбао – Лісабон – Лейхоес – Віго	Dougo	В	А: Роттердам – Дублін – Росслер – Антверпен – Гавр – Більбао
			С: Росслер – Антверпен – Гавр – Більбао – Лісабон – Лейхоес
			Д: Антверпен – Гавр – Більбао – Лісабон – Лейхоес – Віго
Роттердам – Дублін – Росслер – Антверпен – Гавр – Лісабон – Лейхоес – Віго	Angela J	С	А: Роттердам – Дублін – Росслер – Антверпен – Гавр – Лісабон
			А: Роттердам – Росслер – Антверпен – Гавр – Лісабон
			Д: Антверпен – Гавр – Лісабон – Лейхоес – Віго
Роттердам – Дублін – Росслер – Антверпен – Гавр – Більбао – Лісабон – Лейхоес – Віго	Goodwill	D	А: Роттердам – Дублін – Росслер – Антверпен – Гавр – Лісабон
			А: Роттердам – Росслер – Антверпен – Гавр – Лісабон

			С: Антверпен – Гавр – Лісабон – Лейхоес – Віго
--	--	--	---

- У колонці 1 перераховані служби з портами, куди відповідне судно (судна) має право заходу. Заява про дозвіл на регулярну каботажну службу ЄС подається саме на ці порти.
- У колонці 2 перелічені судна, прикріплені до різних служб. Судна повинні заходити до портів, які в ній зазначені, щоб на них поширювалася єдина заява.
- У колонці 3 зазначене ім'я (найменування) особи, відповідальної за визначення місць здійснення діяльності (порти заходу тощо). Це особа, яка подає заяву про надання дозволу та яка повинна повідомити часткових фрахтувальників (див. колонку 4) про "регулярний" статус служби. Ця особа, звичайно, також може перевозити товари, використовуючи цю службу.
- У колонці 4 зазначені різні часткові фрахтувальники, які орендували місце на судні орендодавця. Ці особи не зобов'язані подавати заяву про дозвіл, але вони повинні дотримуватися самі та забезпечувати дотримання їхніми клієнтами митних процедур, що застосовуються (залежно від митного статусу товарів, що перевозяться) до "регулярних" служб.

с) Зміст заяви та дозволу на регулярну каботажну службу ЄС

Дозвіл на регулярну каботажну службу ЄС оформлюється відповідно до наступних інструкцій:

□ Загальні аспекти:

Комісія та митні органи Держав-членів повинні зберігати дозвіл та мати до нього доступ, включаючи будь-які зміни, використовуючи електронну інформаційно-комунікаційну систему регулярних каботажних служб ЄС.

□ Графи:

Графа 1: Зазначається найменування судноплавної компанії або її представника та повна адреса.

Якщо комерційне управління судном здійснюється спільно кількома компаніями, які разом визначають порти, що обслуговуються, зазначається найменування кожної зацікавленої

судноплавної компанії або її представника та повна адреса.

У цьому випадку кожна зацікавлена судноплавна компанія повинна бути зазначена у якості заявника за єдиною заявою на отримання статусу регулярної каботажної служби ЄС.

Графа 2: Зазначаються усі порти заходу в порядку заходу на певному маршруті. Найменування кожного порту супроводжується відповідним кодом країни відповідно до ISO (наприклад: Роттердам (NL), Дублін (IE), Гавр (FR)).

Якщо дозвіл видається більш ніж на один маршрут, кожному маршруту присвоюється номер (наприклад: 1. Роттердам (NL) – Дублін (IE) – Гавр (FR), 2. Лісабон (PT) – Віго (ES) – Більбао (ES) тощо).

Графа 3: Зазначається найменування судна (суден), прикріпленого(их) до маршруту, зазначеного у графі 2. Якщо у графі 2 зазначено більше одного маршруту, судна повинні розрізнятися за номером маршруту, який вони обслуговують (наприклад: 1. Neptune, Goodwill, 2. Corvette, 3. Douro тощо).

Графа 4: Зазначається найменування часткового фрахтувальника (часткових фрахтувальників) (а не найменування суден). Особа, яка подає заяву про надання дозволу, повинна повідомити митним органам найменування часткового фрахтувальника (часткових фрахтувальників). Зверніть увагу, що частковий фрахтувальник (часткові фрахтувальники) не є власниками свідоцтва та не зазначаються у графі 1.

Графа 5: У цій графі судноплавна компанія (компанії) або представник (представники), зазначені у графі 1, ставлять дату та підпис.

Графа А: Найменування Держави-члена супроводжується кодом країни відповідно до ISO в дужках: (AT), (BE), (BG), (CY), (CZ), (DE), (DK), (EE), (ES), (FI), (FR), (GR), (HR), (HU), (IE), (IT), (LT), (LU), (LV), (MT), (NL), (PL), (PT), (RO), (SE), (SI) або (SK).

П.8.2. Вантажний маніфест – дозвіл ТС12

Дозвіл на застосування спрощення, передбаченого статтею 129(с) ДА (Стаття 18 Доповнення II до Конвенції). Див. розділ 0.

Зразок дозволу ТС 12

1. Власник дозволу	(Номер дозволу)
	Дозвіл на застосування спрощення, передбаченого статтею 129(с) ДА (Стаття 18 Доповнення II до Конвенції)
2. Країни та порти відправлення, на які поширюється цей дозвіл, та ім'я (імена) представника (представників) судноплавної компанії.	
3. Країни та порти призначення, на які поширюється цей дозвіл, та ім'я (імена) представника (представників) судноплавної компанії.	

4. Інша інформація

5. Уповноважений орган

Штамп

Найменування

Дата:

Адреса:

Країна:

(Підпис)

П.8.2.В. Додаток В – Перелік компетентних органів для консультацій

Щоб отримати останню версію цього переліку, натисніть на одне з посилань нижче:

ЄВРОПА:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customstransit/common-union-transit_en

П.8.3. Підтвердження митного статусу Союзних механізованих автомобільних транспортних засобів

Для визначення митного статусу механізованих автомобільних транспортних засобів на митній території Європейського Союзу необхідно дотримуватися таких правил:

1. Правила щодо переміщення товарів з одного пункту в інший пункт в межах митної території Європейського Союзу застосовуються однаково до переміщення механізованих автомобільних транспортних засобів, прогулянкових суден та приватних літаків.
2. Умови переміщення означають не тільки використання транспортного засобу під час руху на митній території Європейського Союзу, а також, як і щодо усіх інших товарів ЄС, передачу права власності (доставка/придбання) та зміну постійного місця перебування, що включає зміну місця перебування транспортного засобу без зміни власника.
3. У стаття 153 МК ЄС зазначено: "Всі товари на митній території Європейського Союзу вважаються такими, що мають митний статус товарів ЄС, якщо тільки не буде встановлено, що вони не є товарами ЄС". Ця презумпція застосовується також до обігу транспортних засобів.
4. Тому коли транспортні засоби імпортуються з третьої країни та вводяться у вільний обіг без реєстрації у Державі-члені, вони можуть бути відправлені в іншу Державу-член як товари ЄС, оскільки виконується основна презумпція, передбачена у статті 153 МК ЄС. Для цілей реєстрації такі транспортні засоби розглядаються за аналогією з транспортними засобами, виробленими на території ЄС.
5. За таких обставин реєстрація нових транспортних засобів не повинна залежати від підтвердження митного статусу Союзного транспортного засобу.
6. У разі обґрунтованого сумніву уповноважені органи можуть подати запит на інформацію в рамках процедури взаємодопомоги. Однак такі запити не повинні надсилатися на постійній основі.
7. Отже, Союзні транспортні засоби повинні мати можливість переміщуватися митною територією Європейського Союзу за тих самих умов, що й інші товари ЄС. Жодне втручання митниці не передбачене.
8. Ці правила не впливають на положення, що застосовуються до фіскальних питань, зокрема у зв'язку з вимогою щодо реєстрації власника в країні його проживання.
9. Без шкоди для зазначених вище правил вважається, що будь-який механізований автомобільний транспортний засіб, зареєстрований у Державі-члені, має Союзний статус за умови, що:

- (a) реєстраційний документ щодо нього пред'являється компетентним органам Держави-члена, у яку ввозиться транспортний засіб;
- (b) реєстрація транспортного засобу, що зазначена у документі та на номерному знаку, точно відповідає положенням, що наведені нижче, залежно від країни реєстрації.

У разі відсутності такого підтвердження митного статусу товарів ЄС, він встановлюється відповідно до положень статті 199 ІА.

10. Підтвердження митного статусу Союзних механізованих автомобільних транспортних засобів за посиланням на реєстраційний номер (стаття 208 ІА):

Австрія:

В Австрії система реєстраційних номерів складається із "розпізнавального знаку" та "зарезервованого знаку".

Розпізнавальний знак складається з однієї або двох букв та ідентифікує адміністративний округ, адміністративне місто, держані або федеральні органи влади; префікс складається з комбінації цифр і букв.

На номерних знаках містяться чорні написи на білому фоні, а також вузькі червоно-біло-червоні смужки зверху та знизу. Номерні знаки повинні містити латинські літери та арабські цифри. З листопада 2002 року номерні знаки з лівої сторони мають блакитне поле з білим знаком "А" під зоряним вінком ЄС.

Ідентифікаційні літери та символи розділені емблемою. У випадку звичайних номерних знаків – це герб відповідної федеративної землі, а нижче – назва федеральної землі чорними друкованими літерами.

Номерні знаки, що переважно мають прямокутний горизонтальний формат із заокругленими кутами, мають такі розміри (ширина × висота):

- З одним рядком: 520 × 120 мм, висота символів 67 мм
- З двома рядками: 300 × 200 мм, висота шрифту 67 мм

Зразок:

Бельгія:

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби мають митний статус товарів ЄС у Бельгії, якщо:

1. свідоцтво про реєстрацію, показане нижче, має абrevіатуру T1.
 - a. Якщо воно було видане до 16 листопада 2010 року: на зворотному боці титульного аркуша, зліва в розділі про тимчасовий в'їзд.

- b. Якщо воно було видане після 16 листопада 2010 року, на передній стороні частини 1, у таблиці про тимчасовий в'їзд у нижньому лівому кутку.

2. транспортний засіб має номерний знак «комерсант», він не **може** мати митного статусу товару ЄС. У цьому випадку в транспортному засобі повинен бути дозвіл на тимчасовий в'їзд. Замість характеристик транспортного засобу свідоцтво про реєстрацію містить номерний знак, термін дії, тип "дилерського номерного знаку", номер у національному реєстрі або номер компанії, а також максимальний об'єм циліндрів або максимальну потужність (зазначається за вказівкою власника).

На відповідних номерних знаках є індексний номер, група з 3 букв та група з 3 цифр у таких комбінаціях:

- "дилерські номерні знаки" для автомобілів: 1 – Z + 2 інші літери + 3 цифри
- "дилерські номерні знаки" для мотоциклів: 1 – ZM або 1 – ZW + 1 інша літера + 3 цифри (розміри відрізняються від інших номерних знаків; індекс та літери вгорі, цифри внизу).
- "дилерські номерні знаки" для мопедів: 1 – SZ + 1 інша літера + 3 цифри (розміри відрізняються від інших номерних знаків; індекс та літери вгорі, цифри внизу).
- "дилерські номерні знаки" для причепів: 1 – ZQ або 1 – ZU + 1 інша літера + 3 цифри.

Цифри та літери зеленого кольору на білому фоні. На спеціально відведеному місці також наклеюється самоклеюча наклейка із зазначенням року.

3. якщо транспортний засіб має "тестовий" номерний знак, він не **може** мати митного статусу товару ЄС. У цьому випадку в транспортному засобі повинен бути дозвіл на тимчасовий в'їзд. Однак ці транспортні засоби не допускаються до обігу за межами території Бельгії. Замість характеристик транспортного засобу

свідоцтво про реєстрацію містить номерний знак, термін дії, тип "дилерського номерного знаку", номер у національному реєстрі або номер компанії.

На відповідних номерних знаках є індексний номер, група з 3 букв та група з 3 цифр (2 цифр для мопедів) у таких комбінаціях:

–для автомобілів: 1 – ZZ + 1 інша літера + 3 цифри

–для мотоциклів: 1 – ZZM або 1 – ZZW + 3 цифри (розміри відрізняються від інших номерних знаків; літери вгорі, цифри внизу)

–для мопедів: 1 – SZZ + 2 цифри (розміри відрізняються від інших номерних знаків; літери вгорі, цифри внизу)

–для причепів: 1 – ZZQ або 1 – ZZU + 3 цифри.

Цифри та літери зеленого кольору на білому фоні. На спеціально відведеному місці також наклеюється самоклеюча наклейка із зазначенням року.

Болгарія

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані в Республіці Болгарія, мають митний статус товарів ЄС, якщо вони мають прямокутний номерний знак з реєстрацією, що складається з чорних літер та цифр на світловідбиваючому білому фоні із синьою полосою на лівій стороні номерного знаку.

На синій полосі номерного знаку позначений прапор Болгарії та білі літери BG.

Реєстраційний номер складається з трьох груп (наприклад, С 5027 АВ):

- Перша група складається з літер і відповідає територіальному округу.
- Друга група складається з чотирьох арабських цифр.
- Третя група – це серія (одна або дві літери).

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби у Республіці Болгарія не мають митного статусу товарів ЄС, якщо:

- вони мають прямокутний номерний знак з реєстрацією, що складається з комбінації з шести цифр, розділених посередині літерою "В" чорного кольору на білому фоні, а рік дії позначений на червоному фоні у правій частині номерного знаку.
- вони мають прямокутний номерний з реєстрацією, що складається з комбінації з шести цифр, розділених посередині літерою "Т" або "Н" чорного кольору на білому фоні.

- вони мають прямокутний номерний знак з реєстрацією, що складається з комбінації літер "С", "СС" або "КТ" та цифр білого кольору на червоному фоні;
- вони мають прямокутний номерний знак з реєстрацією, що складається з комбінації літер "ХХ" та цифр білого кольору на синьому фоні.

Механізовані транспортні засоби з номерними знаками цього виду можуть мати, а можуть і не мати митний статус товарів ЄС;

Перевірити їх статус можна лише на підставі відповідної документації.

Хорватія

1. Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані в Республіці Хорватія, мають митний статус товарів ЄС, якщо вони мають відповідні номерні знаки.

Номерні знаки транспортних засобів виготовляються з металу, покритого світловідбиваючою фольгою, із зазначенням адміністративного району та реєстраційного номеру транспортного засобу чорними літерами на білому фоні. Герб Хорватії розміщується між позначенням адміністративного району та реєстраційним номером транспортного засобу.

У виняткових випадках номерні знаки *транспортних засобів, які не відповідають встановленим умовам* щодо габаритів (довжина, ширина, висота), тобто чия максимально допустима маса перевищує встановлену і які перевищують допустиме навантаження на вісь, мають букви та цифри червоним кольором.

На номерних знаках транспортних засобів у власності іноземних громадян, яким надано дозвіл на тимчасове або постійне проживання (тимчасово зареєстровані транспортні засоби, транспортні засоби у власності зовнішніх торгових, транспортних, культурних та інших представництв, іноземних кореспондентських офісів та постійних іноземних кореспондентів), літери та цифри мають зелений колір.

2. Номерні знаки *транспортних засобів, що належать дипломатичним та консульським установам, представництвам іноземних держав та міжнародним організаціям* в Республіці Хорватія та їх співробітникам мають блакитний колір з

жовтими літерами та цифрами. Вони також містять цифровий код країни, якій належить установа, та літеру, що відповідає діяльності агентства, тобто статусу відповідної особи в установі, та реєстраційному номеру транспортного засобу.

Кіпр

Департамент автомобільного транспорту Кіпру комп'ютеризований з 1 січня 1997 року. Всі свідоцтва про реєстрацію, видані з 2 січня 1997 року друкуються на комп'ютерах.

а. Транспортні засоби, що постійно зареєстровані на Кіпрі

Усі транспортні засоби, що постійно зареєстровані на Кіпрі, мають реєстраційний номер, що складається з комбінації однієї, двох або трьох латинських літер та порядкового номера від 1 до 999. Кожен транспортний засіб має два номерні знаки, один спереду з білим світловідбиваючим фоном і один ззаду з жовтим або білим світловідбиваючим фоном, літери та цифри на яких мають чорний колір.

Для того, щоб визначити митний статус товарів ЄС для більшості транспортних засобів, які мають реєстраційні номери у форматі LLNNN (наприклад, YW764) або LLLNNN (наприклад, EAY857), необхідно перевірити відповідні дані, зазначені в реєстраційному посвідченні, відповідно до пояснень у таблиці А.

б. Транспортні засоби, зареєстровані на дипломатів (CD або AT)

У свідоцтві про реєстрацію транспортних засобів, зареєстрованих на дипломатів, є два реєстраційні номери. Перший номер – це постійна реєстрація. Другий номер означає, що транспортний засіб належить дипломатичному корпусу.

Реєстраційний номер дипломатичних транспортних засобів складається з комбінації двох чисел, що вказують код посольства або комісії, після яких йдуть літери "CD" або "AT" та номер транспортного засобу у певному посольстві або комісії.

Протягом терміну, коли вони мають дипломатичний статус, ці транспортні засоби рухаються з дипломатичним реєстраційним номером, а коли дипломатичний статус припиняється, для них використовується постійний реєстраційний номер. Митний

статус товарів ЄС цих транспортних засобів можна перевірити, звернувшись до їхньої документації.

Таблиця А

	Інформація (дані про оподаткування) (Англійською та грецькою мовами, як зазначено у свідоцтвах про реєстрацію)	Можлива форма інформації з перекладом англійською мовою, написаним малими літерами
1	Митний збір Τελωνειακός Δασμός	Не обкладається митом, мито частково сплачене, мито сплачене ΠΛΗΡΗΣ ΑΠΑΛΛΑΓΗ, ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΑΛΛΑΓΗ, ΚΑΤΑΒΛΗΘΗΚΕ
2	Код звільнення від сплати мита Κ.Ε Δασμών (Κωδικός Εξαίρεσης Δασμών)	01.01, 01.18, 01.19, 07.02, 07.03, 07.05, 07.06, 07.07, 11(4)α, 11(4)β, 11(4)γ

Чехія

1. Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані в Чеській Республіці, мають митний статус товарів ЄС, якщо їх реєстраційний номер має одну з таких спеціальних серій:

- Прямокутний білий номерний знак, на якому є принаймні від п'яти до семи знаків чорним кольором (принаймні одна літера та одна цифра), наприклад: 1K3 2246. Перша літера відповідає територіальному округу. **Номерний знак "на вимогу", що складається з п'яти, семи або восьми знаків (принаймні однієї літери та однієї цифри) чорного кольору на білому фоні. Армійські транспортні засоби мають номерний знак, що складається з семи арабських цифр (без букв) на білому фоні.** Спеціальні механізовані транспортні засоби та сільськогосподарські та лісові трактори на номерному знакові мають прямокутний жовтий фон.

В обігу є механізовані автомобільні транспортні засоби з білими номерними знаками, що належать до попередніх серій, утворених комбінацією з двох або трьох літер та чотирьох цифр чорного кольору, розділених попарно дефісом

(наприклад, СНА 63-46). Номерний знак вантажних автомобілів, автобусів, причепів, що належать до попередніх серій, має прямокутний жовтий фон.

- Прямокутний білий номерний знак з цифрами чорного кольору, зареєстрований для експорту, з червоним полем із датою закінчення терміну дії.
 - Спеціальний прямокутний номерний знак білого кольору з цифрами чорного кольору, що складається з літер "EL", за якими йдуть три, чотири або п'ять цифр (електромобілі).
 - Спеціальний прямокутний номерний знак білого кольору із цифрами зеленого кольору, що складається з двох арабських цифр, за якими йде літера "V" та дві, три або чотири арабські цифри (раритетні транспортні засоби).
 - Спеціальний прямокутний номерний знак білого кольору із цифрами зеленого кольору, що складається з двох арабських цифр, за якими йде літера "R" та три або чотири арабські цифри (гоночні машини та мотоцикли).
 - Спеціальний прямокутний номерний знак білого кольору із цифрами зеленого кольору, зареєстрований для постійних операцій, що складається з від п'яти до семи цифр, причому перша літера відповідає територіальному підрозділу, а потім йдуть арабські цифри.
 - Спеціальний прямокутний номерний знак білого кольору із цифрами зеленого кольору, зареєстрований для цілей проведення випробувань, що складається з п'яти цифр з літерою "F", за якою йдуть арабські цифри.
2. Механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані у Чеській Республіці, не вважаються такими, що мають митний статус товарів ЄС, якщо вони мають прямокутний номерний знак **білого** кольору з **трьома арабськими цифрами**, за якими йдуть літери "CD" або "XX", "XS" або "HC" та **дві арабські цифри синього кольору** (дипломатичний корпус або іноземна місія), якщо Союзний статус не підтверджується їхньою документацією.

Данія

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані в Данії, мають митний статус товарів ЄС, якщо у нижній графі реєстраційного свідоцтва міститься такий запис: "IKKE TOLDDOKUMENT VED OMREGISTRERING" (переклад: у разі зміни права власності митний документ не вимагається).

Естонія

Механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані в Естонії на основі положення про механізовані автомобільні транспортні засоби. Номерний знак механізованих автомобільних транспортних засобів є комбінацією з трьох літер та трьох цифр. Після 1 травня 2004 року ліворуч на номерному знаку ставиться позначка "EST".

Фінляндія

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані у Фінляндії, мають митний статус товарів ЄС, якщо вони тимчасово не зареєстровані для цілей експорту (реєстрація для експорту), при цьому вони матимуть номерний знак, що містить одну літеру та не більше чотирьох цифр чорного кольору на світловідбиваючому білому фоні. Крім того, з правого краю цих номерних знаків білим кольором на світловідбиваючому червоному фоні зазначається рік та місяць закінчення терміну реєстрації.

Крім того, вважається, що автомобільні транспортні засоби не мають митного статусу товарів ЄС, якщо вони мають:

1. Транспортний номерний знак, який має одну літеру та не більше чотирьох цифр червоного кольору на світловідбиваючому білому фоні;
2. Тестовий номерний знак, на якому міститься слово КОЕ (= тест) чорним кольором з вертикальним вирівнюванням, одна літера і не більше трьох цифр на світловідбиваючому жовтому фоні.

Франція

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані у Франції, мають митний статус товарів ЄС, якщо вони не зареєстровані в одній з таких спеціальних категорій:

- CMD, CD, C, K (дипломатичний або подібний статус)
- TT (тимчасове проживання)
- IT (тимчасове проживання)
- WW (автобаза)

Німеччина

Підтвердження Союзних технічних вимог для реєстрації автомобільних транспортних засобів у Федеративній Республіці Німеччина (механізовані автомобільні транспортні засоби та причепи до них) **вважається дійсним**, якщо було видане німецьке свідоцтво про реєстрацію та якщо на транспортному засобі є номерний знак прямокутної форми, що складається з **розпізнавальної комбінації літер** для позначення адміністративного округу (до 3 літер) та **цифр для розпізнавання** (група літер і цифр)

(Див. приклад 1).

Після номеру для розпізнавання на цих номерних знаках може міститися додаткова літера для ідентифікації "Н" ("Номерний знак для старого автомобіля" для транспортних засобів попередніх років – див. приклад 2) або вони можуть передбачати певний період для керування автомобілем протягом певного сезону ("Номерний знак на сезон" – див. приклад 3).

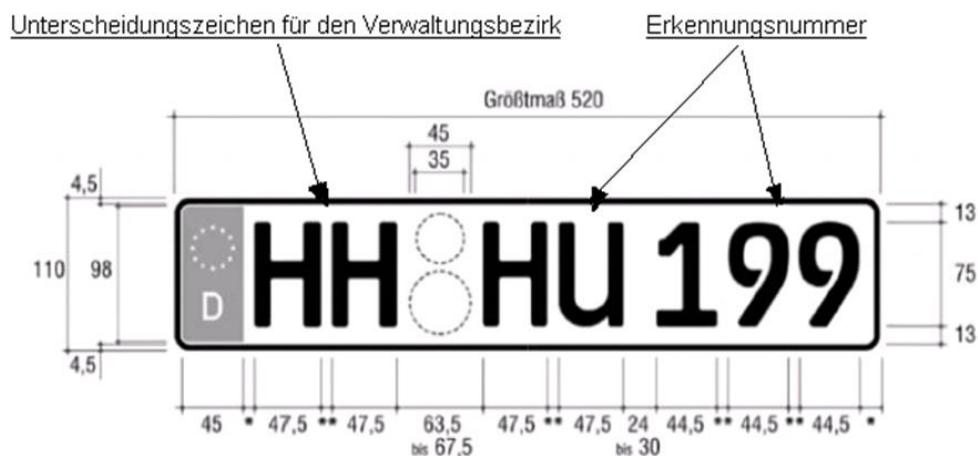
Підтвердження згідно Союзних технічних вимог **вважається недійсним** для транспортних засобів, якщо вони мають номерний знак,

- що має лише число 0 в якості розпізнавальної комбінації літер для позначення адміністративного округу (спеціальний номерний знак для дипломатичного корпусу та привілейованих міжнародних організацій),
- Після номеру для розпізнавання, що складається лише з цифр, містить ідентифікаційну літеру, наприклад, "А", та термін закінчення дії. Поле, в якому зазначено термін дії, має червоний колір.
- (Номерний знак для експорту – див. приклад 4),

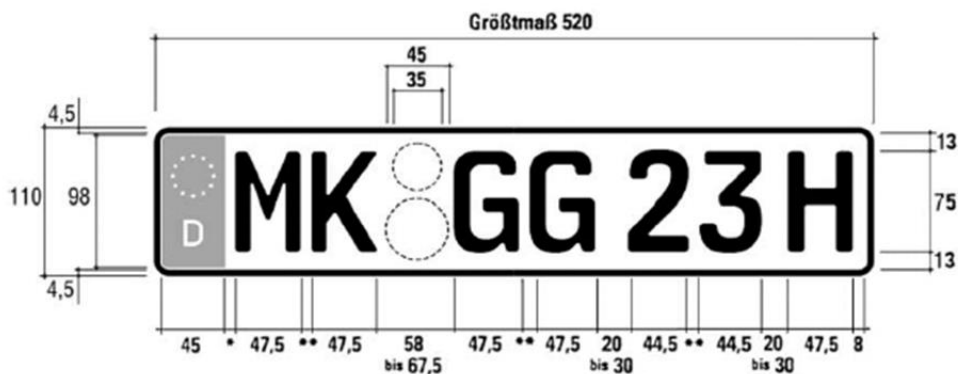
- Короткостроковий номерний знак: номер для розпізнавання на номерному знаку також складається лише з цифр, а також на ньому зазначений термін дії. Поле, в якому зазначено дату закінчення терміну дії, має жовтий колір.
- (Номерний знак, для процедури випробування, тест-драйву або перевезення – див. приклад 5)
- Або номерний знак
- Має написи не чорним, а червоним кольором.
- Реєстраційні номери можуть складатися з одного або двох рядків.

Приклад 1

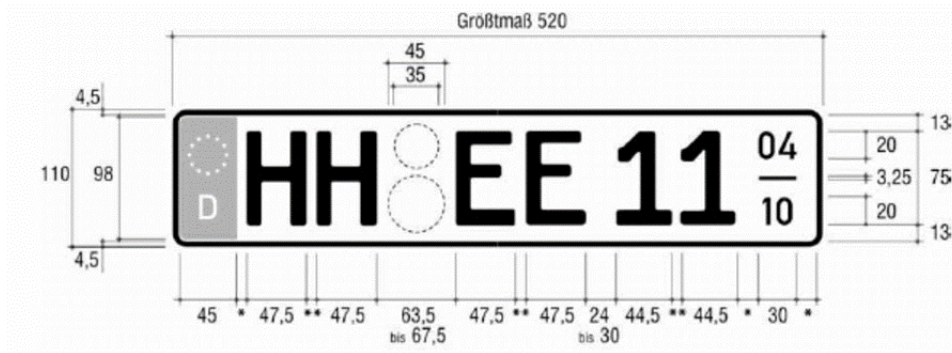
Розпізнавальна комбінація літер для позначення адміністративного округу та номер для розпізнавання

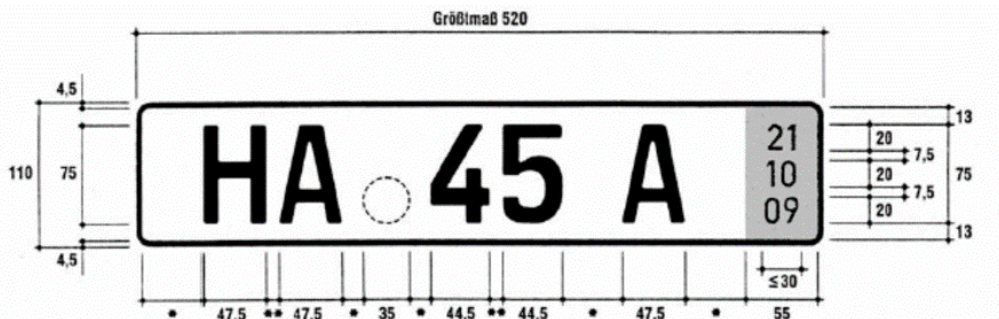
Приклад 2 ("Номерний знак для старого автомобіля" для історичних транспортних засобів)

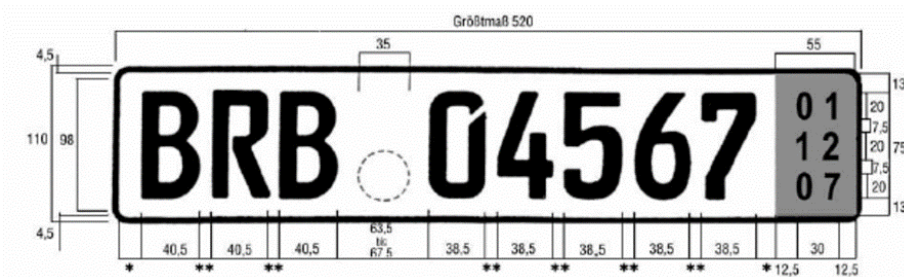
Приклад 3 ("Номерний знак на сезон")

Приклад 4 ("Номерний знак для експорту")

Приклад 5 (Номерний знак, для процедури випробування, тест-драйву або перевезення)

Греція

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані в Греції, відповідають умовам статей 9 та 10 Договору про ЄС у Греції, якщо вони мають білий прямокутний номерний знак з реєстрацією, що складається з комбінації з трьох літер та чотирьох цифр (наприклад, ВАК 7876) або шести цифр (наприклад, 237.568 – колишні номерні знаки продовжують діяти), а їх реєстраційний документ відповідає формі Т-01-19.

Вважається, що вони не мають митного статусу товарів ЄС, якщо вони мають прямокутний номерний знак, що містить:

- літери CD або DS (дипломатичний корпус) перед номером (номерний знак зеленого кольору)
- літери X A (іноземна місія) перед номером (номерний знак жовтого кольору)
- літери EX (тимчасовий в'їзд) перед номером (номерний знак білого кольору).

Угорщина

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані в Угорщині, мають митний статус товарів ЄС, якщо вони не зареєстровані в одній з таких спеціальних категорій:

- V (тимчасове перебування)
- E (тимчасовий)

Ірландія

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані в Ірландії, мають митний статус товарів ЄС, лише якщо вони зареєстровані в серії, відмінній від серії ZZ, а в реєстраційній картці не міститься спеціальної візи, що стосується митниці (наприклад, посилання на посадовців з питань доходів). Ця віза підтверджується митним штампом.

Італія

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані в Італії, мають митний статус товарів ЄС, якщо:

1. вони зареєстровані в одній з таких спеціальних категорій:
 - EE (Іноземні туристи)
 - CD (Дипломатичний корпус)
2. номерний знак не містить слова "PROVA" ("ТЕСТ");
3. На номерному знакові немає позначення "SO", а у реєстраційному документі (libretto di circolazione) немає такої відмітки:

"veicolo soggetto a formalità doganali nel caso di trasferimento di proprietà o di trasferimento di residenza del proprietario dal territorio di Livigno ad altro comune. Produrre documento doganale al p.r.a. di Sondrio."

Латвія

Вважається, що механізовані транспортні засоби, зареєстровані у Латвійській Республіці, мають митний статус товарів ЄС, якщо вони мають прямокутний номерний знак білого кольору з реєстрацією, яка зазвичай складається з комбінації двох літер чорного кольору та від однієї до чотирьох цифр чорного кольору (наприклад, EP-6037) (але також можуть бути лише літери або цифри) і для них було видано латвійський реєстраційний документ. На ньому також зображено національний прапор Латвії або блакитний прапор ЄС з 12 зірками (з 1 травня) та двома літерами чорного кольору (LV) з правого боку.

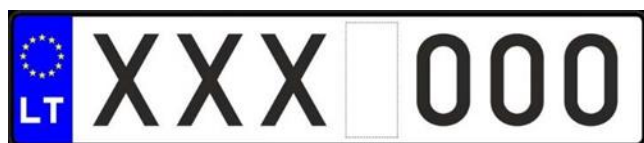
Литва

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані в Литві, мають митний статус товарів ЄС, якщо для них було видано литовське свідоцтво про реєстрацію та якщо транспортний засіб має прямокутний номерний знак (формат 520×110 мм або 300×150 мм) білого кольору зі світловідбиваючим покриттям та з повторюваним захисним знаком. З лівого краю є синя полоса, а край, літери та цифри номерного знаку мають чорний колір. На синій полосі номерного знаку транспортного засобу є символ Європейського Союзу ("ЄС") та розпізнавальний знак Литовської Республіки "LT" білого кольору. Написи на номерному знаку складаються з:

- трьох літер та трьох цифр для автомобіля, двох літер та трьох цифр для причепа та напівпричепа, трьох цифр та двох літер для мотоцикла (розмір 250×150 мм, 185×210 мм або 520×110 мм), двох цифр та трьох літер для мопеда (мотоцикла) (розмір 145×120 мм або 520×110 мм) та двох цифр та двох літер для позначення потужного квадроцикла (розмір 250×150 мм) (див. приклад 1);
- літери "H" та п'яти цифр, які позначають серійний номер для позначення історичного автомобіля. Номерні знаки транспортних засобів цього типу доступні для користувачів з 3 квітня 2018 року (див. приклад 2);
- Від 1 до 6 символів, один з яких повинен бути номером, для номерного знака персонального транспортного засобу (на якому є напис, зроблений відповідно до заяви заявника) (див. приклад 3);
- двох літер (літери "E" та будь-якої іншої літери, що йде після неї в алфавітному порядку) та чотирьох цифр, що позначають серійний номер електромобіля. Номерні знаки транспортних засобів цього типу доступні для користувачів з 1 липня 2016 року (див. приклад 4);
- літери "T" і п'яти цифр для таксі. Номерні знаки транспортних засобів цього типу доступні для користувачів з 3 квітня 2018 року (див. приклад 5).

Приклад 1

Для автомобілів

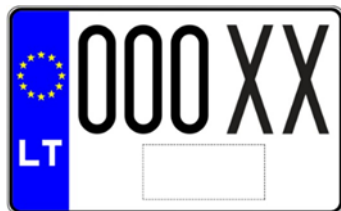

Для причепів та напівпричепів

Для мотоциклів

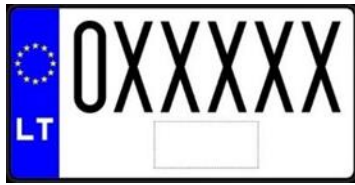

Приклад 2

Приклад 3

Приклад 1:

Приклад 5

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані в Литві, не мають митного статусу товарів ЄС, якщо на транспортному засобі є:

- **дипломатичний** (іноземних представництв та міжнародних організацій) номерний знак прямокутної форми. Поверхня цього номерного знаку має зелений колір, відбиває світло та має повторюваний захисний знак. Край, літери та цифри на номерному знаку транспортного засобу мають білий колір. Написи на номерних знаках транспортних засобів цього типу складаються з шести цифр. Перші дві цифри позначають код іноземної місії, присвоєний Департаментом державного протоколу Міністерства закордонних справ відповідно до порядку акредитації іноземних місій в Литві. Третя цифра позначає категорію транспортного засобу (статус особи, якій належить транспортний засіб). Останні три цифри позначають серійний номер випуску номерних знаків транспортних засобів. Номерні знаки транспортних засобів цього типу доступні для користувачів з 11 жовтня 2004 року (див. приклад 6);

- **тимчасовий комерційний** номерний знак прямокутної форми. Поверхня номерного знака транспортного засобу має білий колір, світловідбиваюче покриття та повторюваний захисний знак. З лівого краю є синя полоса, а край, літери та цифри номерного знаку мають червоний колір. На синій полосі номерного знаку транспортного засобу є символ Європейського Союзу ("ЄС") та розпізнавальний знак Литовської Республіки "LT" білого кольору. Тимчасові реєстраційні номери транспортних засобів можуть бути видані для автомобілів, причепів та мотоциклів. Автомобілі та причепа позначаються літерою "P" та п'ятьма цифрами, які позначають серійний номер, мотоцикли – буквою "P" та чотирма цифрами, які позначають серійний номер. Тимчасові реєстраційні номери транспортних засобів доступні для користувачів з 30 вересня 2004 року. З 3 квітня 2018 року номерні знаки транспортних засобів цього типу видаються на необмежений термін. Оператори можуть використовувати тимчасові номерні знаки транспортних засобів лише для позначення транспортних засобів, що перебувають у їхньому розпорядженні, та можуть брати участь у дорожньому русі з їх використанням лише на території Литви (див. приклад 7);
- **тимчасовий (транзитний)** номерний знак прямокутної форми. Поверхня номерного знака транспортного засобу має білий колір, світловідбиваюче покриття та повторюваний захисний знак. З лівого краю є синя полоса, а край, літери та цифри номерного знаку мають червоний колір. На синій полосі номерного знаку транспортного засобу є символ Європейського Союзу ("ЄС") та розпізнавальний знак Литовської Республіки "LT" білого кольору. Тимчасові (транзитні) реєстраційні номери транспортних засобів можуть видаватися для автомобілів, причепів та мотоциклів, що експортуються з Литви (див. приклад 8).

Механізовані транспортні засоби з реєстраційними номерами зазначених вище видів можуть мати, а можуть і не мати митного статусу товарів ЄС. Перевірити їх статус можна лише на підставі відповідної документації.

Приклад 6

Для автомобілів та причепів:

Розмір 1 520×110 мм

Розмір 2 300×150 мм

Для мотоциклів

Розмір 3 250×150 мм

Розмір 5 182×210 мм

Для мопедів

Розмір 4 145×120 мм

Приклад 7

Для автомобілів та причепів:

520×110 мм

300×150 мм

Для мотоциклів:

250×110 мм

Приклад 8

Для автомобілів та причепів:

520×110 мм

300×150 мм

Для мотоциклів

250×110 мм

Люксембург

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані в Люксембурзі, мають митний статус товарів ЄС, якщо:

1. у реєстраційній картці (carte grise) не міститься надпис:

"DOUANE – ADMISSION TEMPORAIRE
(МИТНИЦЯ – ТИМЧАСОВЕ ВВЕЗЕННЯ)
Мито сплачується при продажу"

Мальта

Вважається, що механізовані транспортні засоби, зареєстровані на Мальті, мають митний статус товарів ЄС, якщо вони мають 2 номерні знаки прямокутної форми.

Один з них повинен бути закріплений спереду, а інший ззаду автотранспортного засобу в такому положенні, щоб кожна буква та цифра на знакові мали вертикальне положення.

Номерний знак повинен складатися з 3 цифрових, буквених або буквено-цифрових комбінацій.

На номерному знаку також є емблема Європейського Союзу з жовтими зірками та літерою М під ним. У нижній частині номерних знаків також є голограма із серійним номером номерного знаку.

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані на Мальті, не мають митного статусу товарів ЄС, якщо номерний знак складається з будь-якої з наступних комбінацій.

CD* ***	ДИПЛОМАТИ
TRIAL RN ***	ІМПОРТЕРИ АВТОМОБІЛІВ
DDV ***	ДИПЛОМАТИЧНІ ГОСТІ
PRO ***	ПРОТОКОЛ
DMS ***	ДИПЛОМАТИЧНІ МІСІЇ
*** **X	ЕКСПОРТ ДИЛЕРАМИ
TF* ***	ВІЛЬНИЙ ВІД ОПОДАТКУВАННЯ
GV* ***	УРЯДОВІ ТРАНСПОРТНІ ЗАСОБИ
GM **	МІНІСТЕРСЬКІ ТРАНСПОРТНІ ЗАСОБИ

Нідерланди

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані в Нідерландах, мають митний статус товарів ЄС, якщо у реєстраційному документі (kentekenbewijs) немає наступних літер та цифр:

CD-xx-xx

xx-CD-xx

CDJ-xxx

BN – xx-xx

GN – xx-xx

1.

Польща

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані в Польщі, мають митний статус товарів ЄС, якщо:

1. на них є номерний знак прямокутної форми, який складається з комбінації літер та цифр (до семи символів, принаймні один з яких є літерою) чорного кольору на світловідбиваючому білому фоні або на світловідбиваючому жовтому фоні (історичні транспортні засоби), червоного кольору на світловідбиваючому білому фоні (транспортні засоби для випробувань), білого кольору на світловідбиваючому блакитному фоні (дипломатичний або подібний статус), білого кольору на чорному фоні (попередні номерні знаки продовжують діяти), та
2. щодо них виданий польський реєстраційний документ.

Португалія

1. Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані в Португалії, мають митний статус товарів ЄС, якщо вони мають прямокутний номерний знак білого кольору з написом, що складається з двох літер та чотирьох цифр чорного кольору, розділених попарно дефісами (наприклад: АВ-32-46). Реєстраційний документ має форму "LIVRETE 1227".
2. Проте механічні автомобільні транспортні засоби, які мають прямокутний номерний знак білого кольору з позначками CD, CC або FM, і належать різним дипломатичним корпусам, можуть як мати так і не мати митного статусу товарів ЄС. Перевірити їхній статус можна лише на підставі їхньої документації.

Румунія

У Румунії існує три типи реєстрації автомобільних транспортних засобів: постійна, тимчасова та для дипломатичного корпусу.

Вважається, що автомобільні транспортні засоби, **постійно зареєстровані** в Румунії, мають митний статус товарів ЄС.

Постійні номерні знаки автомобільних транспортних засобів мають таку структуру: LL NN XXX, де LL – позначення району, що складається з однієї або двох літер, NN – перша частина порядкового номера від 01 до 99, а XXX – друга частина порядкового номеру, що складається з трьох літер від AAA до ZZZ.

Номерний знак має алюмінієвий фіксатор та світловідбиваючий білий фон, а літери та цифри мають чорний колір та зазначені у свідоцтві про реєстрацію відповідного транспортного засобу.

Автомобільні транспортні засоби, які мають **тимчасову реєстрацію** або **відносяться до дипломатичного корпусу**, не вважаються Союзними транспортними засобами, якщо це не підтверджується супровідними документами.

Номерні знаки для тимчасової реєстрації видаються іноземним транспортним засобам та причепам, до яких застосовується митна процедура тимчасового ввезення, або транспортним засобам, призначеним для експорту.

Тимчасові номерні знаки автомобільних транспортних засобів мають таку структуру: LL NNNNNN F, де LL – означає район, який складається з однієї або двох літер, NNNNNN – порядковий номер від 101 до 999999, а F – дріб на червоному фоні, що позначає місяць і рік закінчення реєстрації, позначені двома літерами.

Номерний знак має алюмінієвий фіксатор та світловідбиваючий білий фон, а літери та цифри мають чорний колір та зазначені у свідоцтві про реєстрацію відповідного транспортного засобу. У свідоцтві немає спеціальних вказівок про те, чи походить транспортний засіб з Європейського Союзу.

Номерні знаки дорожніх транспортних засобів, що відносяться до дипломатичних представництв, консульських установ та їх співробітників, а також інших організацій та іноземних громадян, що мають дипломатичний статус, які працюють в Румунії, мають таку структуру: один із показників CD, CO або TC, залежно від обставин, та порядковий номер, який складається з двох груп по три цифри.

Номерний знак має світловідбиваючий білий фон, а літери та цифри мають синій колір та зазначені у свідоцтві про реєстрацію відповідного транспортного засобу.

Словацька Республіка

1. Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані у Словацькій Республіці, мають митний статус товарів ЄС, якщо їх реєстрація має одну з таких спеціальних серій:
 - прямокутний білий номерний знак із написом, що складається з двох літер і п'яти символів (трьох цифр і двох літер) чорного кольору, що розділяються тире (наприклад: ВА-858BL). Перша пара літер відповідає територіальному округу. Друга група цифр після тире може складатися з п'яти літер, або літер на перших чотирьох позиціях і цифри на п'ятій позиції, або літер на перших трьох позиціях і цифр на четвертій та п'ятій позиціях.
 - В обігу також є механізовані автомобільні транспортні засоби з білими номерними знаками, що належать до попередніх серій, утворених комбінацією з двох або трьох літер та чотирьох цифр чорного кольору попарно, розділених дефісом (наприклад, ВА 12-23);
 - спеціальний прямокутний білий номерний знак з червоними цифрами, розміщеними у двох рядках. Перший рядок складається з двох літер, що відповідають територіальному підрозділу, а другий рядок складається з літери "М", за якою йдуть три цифри. Після літери "М" також може бути додана інша літера. Такі номерні знаки видаються для нових транспортних засобів, новопридбаних транспортних засобів, або транспортних засобів, що використовуються для випробувань;
 - спеціальний прямокутний жовтий номерний знак з чорними цифрами, розміщеними у двох рядках. Перший рядок складається з двох літер, що відповідають територіальному підрозділу, а другий рядок складається з літери "V", за якою йдуть три цифри. Після літери "V" також може бути додана інша літера. Такі номерні знаки можуть видаватися для транспортних засобів, зареєстрованих для експорту. У верхньому правому куті розміщене поле з датою закінчення терміну дії;
 - спеціальний прямокутний жовтий номерний знак з червоними цифрами, розміщеними у двох рядках. Перший рядок складається з двох літер, що відповідають територіальному підрозділу, а другий рядок складається з літери "Н", за якою йдуть три цифри. Після літери "Н" також може бути додана інша літера. Такі номерні знаки можуть видаватися для історичних транспортних засобів;
 - спеціальний прямокутний білий номерний знак з синіми цифрами, розміщеними у двох рядках. Перший рядок складається з двох літер, що відповідають територіальному підрозділу, а другий рядок складається з літери "S", за якою

йдуть три цифри. Після літери "S" також може бути додана інша літера. Такі номерні знаки можуть видаватися для спортивних транспортних засобів.

- спеціальний прямокутний білий номерний знак з зеленими цифрами, розміщеними у двох рядках. Перший рядок складається з літери "С", за якою може йти інша літера, а другий рядок складається з п'яти цифр. Такі номерні знаки можуть видаватися для транспортних засобів, що ввозяться до Словацької Республіки в індивідуальному порядку та технічна відповідність яких не була погоджена, або для інших транспортних засобів.
2. Проте, механізовані автомобільні транспортні засоби, які мають прямокутний номерний знак синього кольору з позначеннями "EE" або "ZZ", за якими йдуть п'ять цифр жовтого кольору, належать до різних дипломатичних структур або закордонних представництв та можуть мати або не мати митного статусу товарів ЄС. Перевірити їх Союзний статус можна лише на підставі їхньої документації.

Словенія

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані в Республіці Словенія, мають митний статус товарів ЄС, якщо вони мають номерний знак прямокутної форми з буквено-цифровим (від трьох до шести літер або комбінація літер і цифр) номером (що відповідає регіонам) та для них виданий словенський реєстраційний документ.

Іспанія

1. Номерний знак механізованих автомобільних транспортних засобів являє собою комбінацію з двох груп літер (перша відповідає територіальному підрозділу, наприклад: МА – Малага, М – Мадрид; друга утворюється з однієї або двох літер) та групи цифр (від 0000 до 9999) між двома групами літер (наприклад, МА-6555-АТ).

В обігу також є механізовані автомобільні транспортні засоби з номерними знаками, що належать до попередніх серій, які складаються з комбінації з однієї або двох літер та до шести цифр, наприклад М-636.454.

З жовтня 2002 року, механізовані автомобільні транспортні засоби мають номерні знаки, що складаються з чотирьох цифр, за якими йдуть три літери, без зазначення територіального підрозділу (наприклад, 4382 BRT).

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані в Іспанії відповідно до зазначених вище процедур, мають митний статус товарів ЄС.

2. Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані в Іспанії, не мають митний статус товарів ЄС, якщо їх реєстрація відповідає одній з таких категорій:
 - CD, CC
 - туристичний номерний знак, на якому міститься номер, що поєднує дві групи цифр (перша – від 00 до 99; друга – від 0000 до 9999) і групу літер (одна або дві літери залежно від випадку). Усі групи розділені дефісом між собою, наприклад, 00-M-0000.
 - Для того, щоб встановити дату закінчення терміну дії дозволу на тимчасове переміщення, на туристичному номерному знаку є вертикальна червона полоса довжиною 3 см, що містить дві останні цифри відповідного року (одну над іншою) та місяць римськими цифрами (нижче арабських цифр) білим кольором. Наприклад 00-M-0000 – 86VI

Швеція

Вважається, що механізовані автомобільні транспортні засоби, зареєстровані у Швеції, мають митний статус товарів ЄС, якщо вони не мають тимчасової реєстрації для експорту (експортна реєстрація). У цих випадках реєстраційні знаки мають червоний колір, а символи – білий. З правої та лівої сторони номерних знаків міститься дата закінчення терміну дії (рік, місяць та день) тимчасової реєстрації. Крім цього номерного знаку власник має спеціальне рішення, у якому описаний фактичний тип тимчасової реєстрації.

Вважається, що інші тимчасово зареєстровані механізовані автомобільні транспортні засоби мають митний статус товарів ЄС.

П.8.4. Перелік компетентних органів щодо регулярних каботажних служб ЄС

Щоб отримати останню версію цього переліку, натисніть на одне з посилань нижче:

ЄВРОПА:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customstransit/common-union-transit_en

П.8.5. Сертифікат про незмінність для продуктів та товарів морського рибного промислу

Номер промислового рейсу:		
<i>/Прапор Європи/</i>		
Інформація про судно		
Найменування судна:	Радіопозивні:	Реєстр та сторінка:

СЕРТИФІКАТ ПРО НЕЗМІННІСТЬ	
<p>Митний орган, підпис якого стоїть нижче, засвідчує, що продукти морського рибного промислу та/або товари, отримані із цих продуктів, перебували під митним наглядом протягом усього періоду перебування та не піддавалися жодній іншій обробці, крім обробки, що необхідна для їх збереження.</p>	
Продукти морського рибного промислу (назва та тип):	
Вага брутто (кг):	
Товари, отримані з продуктів морського рибного промислу (вид):	
Опис товарів:	
Вага брутто (кг):	
Дата прибуття продуктів/товарів:	
Дата відправлення продуктів/товарів:	
Транспортні засоби, що використовуються для переадресування на митну територію Європейського Союзу:	
Адреса митного органу:	
Країна або територія:	
Дата:	
Капітан рибальського судна	Митний орган
<div style="border: 1px solid black; width: 100%; height: 40px; margin: 5px 0;"></div> Підпис та штамп	<div style="border: 1px solid black; width: 100%; height: 40px; margin: 5px 0;"></div> Підпис та штамп
<p><i>Сертифікат про незмінність продуктів морського рибного промислу та/або товарів, отриманих із цих продуктів, які перевантажувалися та транспортувалися через країну або територію, що не є частиною митної території Європейського Союзу (статті 130 та 133 Регламенту Комісії (ЄС) 2015/2446 від 28 липня 2015 року та стаття 214 Регламенту Комісії (ЄС) 2015/2447 від 24 листопада 2015 року).</i></p>	

Форма документу не обов'язково відповідає позиції або думці Європейської комісії.
Комісія не несе відповідальності за точність та актуальність форми.

П.8.6. Сертифікат про незмінність товару, виданий Сингапуром

Оригінал

1. Найменування та адреса морського агента/експедитора		МИТНИЦЯ СИНГАПУРУ 55 Ньютон-Роуд № 07-01 Ревенью-Хаус Сингапур 307987 Тел.: 6355 2000 Факс: 6337 6361 Ел. пошта: customs_cnmfshq@customs.gov.sg СЕРТИФІКАТ ПРО НЕЗМІННІСТЬ ТОВАРУ №	
		<i>/МИТНИЦЯ СИНГАПУРУ емблема/</i>	
2. Інформація про вантаж			
Опис товару (товарів)		Кількість/вага брутто	
Країна походження товарів		Номер коносаменту на вивезення/ Номер авіакладної	
Дата вивантаження в Сингапурі		Дата відбуття з Сингапуру	
Країна кінцевого призначення		Номер судна/транспортного засобу/авіарейсу, що відправляється	
3. Декларація морського агента/експедитора			
Я/ми заявляю (заявляємо), що а) Зазначені товари при перевантаженні у Сингапурі не піддаватимуться жодній іншій обробці, крім обробки з метою: i. забезпечення збереження товарів у належному стані для їх транспортування або зберігання; ii. полегшення відвантаження або транспортування; iii. пакування або підготовки товарів для продажу. б) уся наведена вище інформація є правильною та достовірною. Уповноважений представник: Найменування Посада: Дата: (штамп підприємства)			
4. Підтвердження митниці Сингапуру			
Ми підтверджуємо, що, відповідно до наявних у нас відомостей, декларація морського агента / експедитора є правильною та достовірною. Цей Сертифікат видається без будь-якої шкоди для нас або відповідальності з нашого боку незалежно від будь-яких обставин. Уповноважений представник: Найменування Посада: Дата: (штамп)			

SC-A-009 (Ver 3 – 01/17)

Відмова від відповідальності: Ця форма є документом для використання за кордоном і не обов'язково відповідає позиції або думці Європейської комісії. Комісія не несе

відповідальності за точність та актуальність форми.

ЧАСТИНА III – ГАРАНТІЇ

III.1. Вступ

У Частині III розглядаються транзитні гарантії.

У пункті 1 міститься вступ та посилання на нормативно-правові документи щодо транзитних гарантій.

У пункті 2 містяться загальні положення щодо транзитних гарантій.

У пункті 3 описується індивідуальна гарантія.

У пункті 4 описується загальна гарантія та звільнення від гарантії.

Пункт 5 зарезервовано для особливих національних інструкцій.

Пункт 6 зарезервовано для використання митними органами.

Пункт 7 містить Додатки.

III.1.1. Призначення гарантії

Стягнення митних та інших зборів, що застосовуються до товарів, тимчасово призупиняється, якщо ці товари випущені для спільного /Союзного транзиту. Суб'єкт процедури повинен надати гарантію для забезпечення сплати мита та інших зборів у разі виникнення (митного) боргу в процесі транзитної операції.

Нормативно-правова база для транзитних гарантій:

- Стаття 10 Конвенції;
- Статті 9 -13 та 74-80 Доповнення I до Конвенції;
- Додаток I, Доповнення I до Конвенції;
- Додатки C1-C7 до Доповнення III до Конвенції;
- Статті 89-98 МК ЄС;
- Статті 82 та 85 ДА;
- Статті 148, 150-152, 154-162 ІА;
- Статті 32-01, 32-02, 32-03 та 32-06 ІА;
- Додаток 72-04 до ІА.

III.1.2. Форми гарантії

*Статті 11 та 55(a)
Доповнення I до
Конвенції*

*Статті 89(5) та
92(1) МК ЄС*

Гарантія може бути надана у вигляді грошового внеску або гарантом. Гарантією є індивідуальна гарантія, що поширюється на одну транзитну операцію, або загальна гарантія, що поширюється на кілька операцій. Індивідуальна гарантія, надана гарантом, може мати форму ваучерів, які гарант надає суб'єктам процедур, та у формі гарантійного зобов'язання. Використання загальної гарантії є спрощенням стандартних правил, і тому вимагає дозволу.

III.1.3. Звільнення від гарантії

*Стаття 13
Доповнення I*

Як виняток, гарантія не вимагається у таких випадках:

Конвенція

- звільнення від гарантії відповідно до законодавства:

*Статті 89(7), (8) та
(9) МК ЄС*

- товари перевозяться Рейном, судоходними руслами Рейну, Дунаю або судоходними руслами Дунаю;

Стаття 24(2) TDA

- товари транспортуються стаціонарною транспортною установкою;

- товари, поміщено під процедуру спільного транзиту / транзитну процедуру ЄС з використанням спрощення ЕТД, які перевозять повітряним або морським транспортом (останнє стосується лише транзитної процедури ЄС).

- у межах Союзу – якщо сума ввізного мита не перевищує статистичного граничного значення для декларацій, встановленого у статті 3(4) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 471/2009 від 6 травня 2009 року про статистику Співтовариства щодо зовнішньої торгівлі з країнами, що не є членами (О.Ж. L 152, 16.6.2009, ст. 23);

- у межах Союзу – держави, регіональні і місцеві органи влади або інші органи, діяльність яких регулюється публічним правом, щодо діяльності, яку вони здійснюють як державні органи,

Перелік судоходних русел Рейну наведений у додатку 7.2. Інформація була надана митними органами відповідних країн.

- -
-

- звільнення від гарантії відповідно до національного рішення застосовується лише до країн спільного транзиту:

*Стаття 10(2)(a)
Конвенція*

- на основі двосторонньої або багатосторонньої угоди Договірних сторін про операції, що мають відношення лише до їх територій;

*Стаття 10(2)(b)
Конвенція*

- на частину операції між митницею відправлення та першою митницею транзиту відповідно до рішення відповідної Договірної сторони.

III.1.4. Зона чинності

Стаття 10(1)
Конвенція
Статті 19(2) та
21(2) Додатку I

Взагалі, гарантія дійсна лише для Договірних сторін, що беруть участь у операції спільного / Союзного транзиту. Як виняток, індивідуальні гарантії у формі грошового внеску або у формі ваучерів дійсні для всіх Договірних сторін.

Якщо гарантія дійсна лише для Договірних сторін, які беруть участь у операції, можливе обмеження зони її дії. Гарант може видалити найменування Договірної сторони або сторін, Князівства Андорра або Республіки Сан-Марино у зобов'язанні гаранта. В результаті гарантія буде дійсною у всіх Договірних сторонах та державах, які не були викреслені. Однак слід зазначити, що гарантія не покриває операцій спільного транзиту до Андорри та Сан-Марино та з них, оскільки Конвенція не застосовується.

Для транзитної процедури ЄС гарантія дійсна у всіх Державах-членах, а також у Князівстві Андорра та Республіці Сан-Марино. Якщо Союз, Князівство Андорра або Республіка Сан-Марино не були викреслені у зобов'язанні гаранта, а суб'єкт процедури дотримується умов використання гарантії, йому дозволяється надавати гарантію, яка була прийнята або надана уповноваженими органами Договірної сторони, яка не входить до Союзу, для транзитної операції ЄС в межах Союзу та/або між Союзом і однією з цих держав.

III.1.5. Таблиця гарантій

	Індивідуальна гарантія			Загальна гарантія
	Грошовий внесок	зобов'язання гаранта	ваучер	
Покриття	одна операція	одна операція	одна операція	кілька операцій
Зона	необмежена дія	можливі обмеження	необмежена дія	можливі обмеження
Сума, що вимагається як гарантія	100% (митного) боргу	100% (митного) боргу	100% (митного) боргу	100% 50% 30% 0% референтної суми
Термін дії	Н/Д	Н/Д	Не більше одного	Два роки

сертифікатів			року з дати видачі	(можливе одне продовження на два роки)
Підтвердження надання гарантії	Грошовий внесок, наданий суб'єктом процедури	Зобов'язання гаранта (зразок у Додатку С1 Доповнення III до Конвенції/Додатку у 32-01 до ІА)	Зобов'язання гаранта (зразок у Додатку С2 Доповнення III до Конвенції/Додатку у 32-02 до ІА)	Зобов'язання гаранта (зразок у Додатку С4 Доповнення III до Конвенції/Додатку у 32-03 до ІА)

III.2. Загальні положення

III.2.1. Необхідність гарантії

III.2.1.1. Вступ

*Стаття 10(1)
Доповнення I
Конвенція*

Надання гарантії, яка забезпечує виплату будь-якого (митного) боргу, що може виникнути, є умовою перевезення товарів під процедурою спільного транзиту/ транзитною процедурою ЄС.

*Стаття 89(2) МК
ЄС*

Виплата відповідних сум вважається забезпеченою, якщо розмір гарантії обчислюється згідно з відповідними положеннями щодо використаної гарантії.

III.2.1.2. Порухення

*Стаття 30
Доповнення I
Конвенція*

У випадках, якщо у транзитну декларацію не вносяться дані про гарантію, або якщо у випадку процедури забезпечення безперервної роботи необхідний гарантійний документ не пред'являється на митниці відправлення, декларація не приймається.

*Статті 89(2), 94(3)
та 95 МК ЄС*

У випадках, якщо сума гарантії виявляється недостатньою, митниця відправлення не повинна випускати товари для транзиту, якщо не буде надана гарантія, що покриває повну суму (митного) боргу, що виникне.

Митниця відправлення також повинна відмовити у випуску, якщо у випадку процедури забезпечення безперервної роботи пред'явлені документи підтверджують, що суб'єкту процедури відповідної транзитної операції не була видана гарантія.

III.2.2. Розрахунок суми гарантії

III.2.2.1. Вступ

*Стаття 10(1)
Доповнення I
Конвенція
Стаття 89(2) МК
ЄС*

Сума гарантії повинна обчислюватися таким чином, щоб вона покривала повну суму (митного) боргу, який виникне.

III.2.2.2. Розрахунок

*Статті 18 та 74
Доповнення I
Конвенція
Статті 148 та 155
IA*

Взагалі, обчислення повинно здійснюватися на основі найвищих ставок, що застосовуються до відповідних товарів у країні відправлення. При обчисленні необхідно враховувати усі митні та інші збори, наприклад акцизні збори та податок на додану вартість, які застосовуються до цих товарів при ввезенні. Найвищі ставки митних зборів розраховуються з договірних ставок. Наприклад, не беруться до уваги пільги, для яких вимагається підтвердження під час випуску у вільний обіг, наприклад, пільгова ставка або квота.

Обчислення повинно проводитися на підставі ввізних мит, які застосовувалися б до товарів того ж самого виду в країні відправлення у разі випуску товарів у вільний обіг. Товари, які перебувають у вільному обігу в Договірній стороні, повинні вважатися товарами, що ввозяться з третьої країни.

Це стосується також і тих випадків, коли товари ЄС поміщуються під транзитну процедуру ЄС з місцем призначення у країні спільного транзиту. Для обчислення суми гарантії ці товари вважаються не союзними товарами з метою забезпечення можливої сплати (митного) боргу в Договірній стороні поза Союзом.

*Стаття 74 (2)
Доповнення I
Конвенція
Стаття 155(3) IA*

Відповідні товари класифікуються на основі митного тарифу, але якщо класифікація неможлива або не підходяща, сума гарантії може бути встановлена на основі оцінки. Оцінка повинна гарантувати, що гарантія покриє повну суму (митного) боргу, що виникне. У виняткових випадках, коли така оцінка також неможлива, вважається, що сума гарантії складає 10 000 євро. Ця

основна концепція стосується як загальної, так і індивідуальної гарантії.

III.2.3. Гарант

III.2.3.1. Вступ

Стаття 12

Гарантом є третя фізична або юридична особа.

Доповнення I

Конвенція

Гарант і суб'єкт процедури не повинні бути однією особою.

Стаття 94 МК ЄС

III.2.3.2. Встановлення та схвалення

Гарант повинен бути зареєстрований у Договірній стороні, у якій гарантія надається та схвалюється митними органами, що вимагають надання гарантії.

Таке схвалення відбувається відповідно до чинних положень законодавства відповідної країни. Таким чином, національне законодавство визначає загальні правові відносини між гарантом та компетентними органами в загальних рамках транзитних правил.

У межах Союзу для гаранта не вимагається схвалення митними органами, якщо гарант не є кредитною установою, фінансовою установою або страховою компанією, акредитованою в Союзі відповідно до чинних Союзних положень.

Митні органи можуть відмовити у схваленні гаранта, якщо вони не будуть впевнені, що гарант зможе забезпечити сплату суми (митного) боргу протягом встановленого терміну.

Гарант повинен мати адресу для вручення документів в кожній країні, на яку поширюється гарантія, або він повинен призначити агента, якщо законодавство країни не передбачає наявності такої адреси. Адреса для вручення документів є адресою здійснення господарської діяльності, зареєстрованою згідно законодавства відповідної країни, за якою компетентні органи можуть здійснювати усі формальності та процедури щодо гаранта у письмовій юридично обов'язковій формі. Призначеним агентом є фізична або юридична особа, що призначається гарантом.

Це гарантуватиме підтверджену доставку письмових повідомлень гаранту та можливість порушення судових проваджень щодо

нього в будь-якій країні, в якій може виникнути (митний) борг у зв'язку з товарами під транзитною процедурою.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

- 1) Гарант бере на себе письмове зобов'язання щодо сплатити суми (митного) боргу.
- 2) Гарант зобов'язується не змінювати свої адреси для вручення документів без подання митниці гарантії додатку до свого зобов'язання із зазначенням нової адреси для вручення документів.

III.2.3.3. Відповідальність

Стаття 117

Доповнення I до

Конвенції

Стаття 94 МК ЄС

Стаття 85 ДА

Відповідальність гаранта базується на прийнятті його зобов'язання митницею гарантії. Вона набуває чинності з дати випуску товарів митницею відправлення для транзитної операції, на яку поширюється ця гарантія.

Відповідальність гаранта обмежується максимальною сумою, що зазначена в зобов'язанні гаранта. Претензії понад зазначену суму не допускаються.

Якщо процедура спільного /Союзного транзиту не була закрита, протягом дев'яти місяців з моменту пред'явлення товарів на митниці призначення митні органи країни відправлення повідомляють гаранта про те, що процедура не була закрита.

Якщо процедура все ще залишається відкритою після зазначеного вище дев'ятимісячного терміну, протягом трьох років з дати прийняття транзитної декларації митні органи країни відправлення повідомляють гаранта про те, що він зобов'язаний або може бути зобов'язаний сплатити (митний) борг. У повідомленні зазначається довідковий номер MRN та дата транзитної декларації, назва митниці відправлення, ім'я (найменування) суб'єкта процедури та відповідна сума.

Гарант звільняється від своїх зобов'язань, якщо йому не були надіслані ці повідомлення до закінчення зазначеного строку. Але якщо будь-яке з цих повідомлень було надіслане, гаранту повинно бути повідомлено про стягнення боргу або про закриття процедури.

III.2.3.4. Відкликання схвалення гаранта або зобов'язання та скасування зобов'язання

*Стаття 23,
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 93 МК ЄС

Стаття 82 ДА

Митниця гарантії в будь-який час може відкликати схвалення гаранта або прийняття зобов'язання гаранта. Ця митниця повинна повідомити гаранта та суб'єкта процедури про відкликання. Відкликання набирає чинності на 16-й день після дати, коли рішення про відкликання було отримане або вважається отриманим гарантом.

За умови, що митні органи не вимагають, щоб обрана форма гарантії діяла протягом певного часу, гарант може скасувати своє зобов'язання у будь-який час. Гарант повинен повідомити митницю гарантії про скасування.

Скасування не впливає на товари, які на момент відмови вже були поміщені і все ще перебувають під процедурою спільного /Союзного транзиту на підставі скасованого зобов'язання.

Скасування зобов'язання гарантом набуває чинності на 16-й день після дати, коли гарант повідомив митниці гарантії про скасування.

Коли зобов'язання гаранта скасовується або відкликається, митниця гарантії зберігає зобов'язання гаранта не менше дев'яти місяців за винятком випадків, якщо (митний) борг був погашений або більше не може виникнути, або якщо гаранту було повідомлено про стягнення (митного) боргу або закриття процедури.

Якщо гаранту було повідомлено про те, що транзитна процедура не була закрита, митниця гарантії зберігає це зобов'язання на основі отриманої інформації до завершення сплати, або закриття, або, у відповідних випадках, звільнення гаранта від його відповідальності.

Митні органи країни, відповідальні за дану митницю гарантії, повинні внести в електронну систему інформацію про будь-яке відкликання або скасування гарантії та дату набрання чинності таким відкликанням або скасуванням.

III.3. Індивідуальна гарантія

III.3.1. Грошовий внесок

III.3.1.1. Вступ

Стаття 19

Доповнення I

Конвенція

Стаття 92(1)(a) МК

ЄС

Стаття 150 ІА

Гарантія у формі грошового внеску може бути надана в митниці відправлення відповідно до положень, чинних у країні відправлення, та повертається після закриття процедури.

III.3.1.2. Повернення оплати

Загалом за повернення внеску відповідає митниця відправлення. Ця митниця повинна повідомити суб'єкту процедури про повернення під час внесення грошового внеску або інших рівноцінних платіжних засобів та дізнатися у нього, якому способу повернення він надає перевагу. Якщо суб'єкт процедури прийме рішення про грошовий переказ, митниця відправлення зазначає реквізити банківського рахунку суб'єкта процедури та повідомляє його про те, що він сплачує витрати на переказ.

У разі надання гарантії у формі грошового внеску митні органи не сплачують відсотків.

III.3.2. Індивідуальна гарантія у формі зобов'язання, наданого гарантом

Стаття 20

Доповнення I до

Конвенції

Стаття 92 МК ЄС

Статті 152 та 154

ІА

Зобов'язання, що надаються гарантом в якості індивідуальної гарантії, подаються митниці гарантії та підлягають затвердженню. Ця митниця повинна зареєструвати їх у системі управління гарантіями (GMS). Система управління гарантіями пов'язана з NCTS.

Щодо кожного зобов'язання митниця гарантії повідомляє суб'єкту процедури наступну інформацію:

- довідковий номер гарантії (GRN),
- код доступу для GRN.

Суб'єкт процедури не може змінювати цей код доступу.

При поданні митна декларація повинна містити GRN та відповідний код доступу. Митниця відправлення перевіряє

наявність та дійсність гарантії в системі.

У разі процедури забезпечення безперервної роботи гарантійне зобов'язання повинно бути пред'явлене у митниці відправлення. Якщо митниця гарантії не є митницею відправлення і тому залишила копію зобов'язання гаранта, митниця відправлення повинна повідомити митницю гарантії, коли вона поверне оригінал зобов'язання суб'єкту процедури.

Зразок зобов'язання наведений у Додатку С1, Доповнення III до Конвенції/Додатку 32-01 до ІА. Але якщо це вимагається національним законодавством, підзаконним нормативно-правовим актом, адміністративним положенням або відповідно до загальноприйнятої практики, країна може дозволити іншу форму зобов'язання за умови, що воно має ту ж саму юридичну силу, що й зобов'язання, наведене у цій формі.

III.3.3. Індивідуальна гарантія у формі ваучера (ТС32)

III.3.3.1. Відповідальність та схвалення

*Стаття 21
Доповнення I
Конвенція*

Зобов'язання, надані гарантом в якості індивідуальної гарантії у формі ваучерів (ТС32), подаються митниці гарантії та підлягають схваленню. Вони зберігаються у цій митниці протягом терміну їхньої чинності. Крім того, зобов'язання та ваучери реєструються митницею у GMS.

*Статті 160 та 161
ІА*

Зобов'язання не містить максимальної суми відповідальності. Митниця гарантії повинна забезпечити, щоб гарант мав достатньо фінансових ресурсів для сплати будь-якого (митного) боргу, який виникне. Зокрема, митниця може розглянути можливість обмеження кількості ваучерів, виданих певним гарантом.

Зразок зобов'язання наведений у Додатку С2 до Доповнення III до Конвенції/Додатку 32-02 до ІА. Але якщо це вимагається національним законодавством, підзаконним нормативно-правовим актом, адміністративним положенням або відповідно до загальноприйнятої практики, країна може дозволити іншу форму зобов'язання за умови, що воно має ту ж саму юридичну силу, що й зобов'язання, наведене у цій формі.

III.3.3.2. Повідомлення

Кожна країна повинна повідомити Комісії імена (найменування) та адреси гарантів, які мають право видавати індивідуальні гарантії у формі ваучерів.

Перелік уповноважених гарантів наведений у Додатку III.7.1.

У разі відкликання дозволу країна, відповідальна за митницю гарантії, повинна негайно повідомити про це Комісію та зазначити дату, на яку відкликання набуває чинності.

Комісія проінформує інші країни.

III.3.3.3. Ваучер (ТС32)

Ваучери оформлюються гарантом та надаються особам, які мають намір стати суб'єктом процедури. Гарант може поєднати ваучер з талоном та, у відповідних випадках, з квитанцією.

Відсутність підпису суб'єкта процедури на ваучері не впливає на дійсність ваучера, а підпис гаранта на ваучері не обов'язково повинен бути власноручним підписом.

Кожен ваучер покриває суму 10 000 євро, за яку гарант несе відповідальність. Термін дії ваучера складає один рік з дати видачі.

Кожен ваучер повинен бути зареєстрований у GMS, і щодо кожного ваучера митниця гарантії повідомляє суб'єкту процедури наступну інформацію:

- довідковий номер гарантії (GRN),
- код доступу для GRN.

Суб'єкт процедури не може змінювати цей код доступу.

При поданні митна декларація повинна містити GRN та код доступу для кожного ваучера. Митниця відправлення перевіряє наявність та дійсність гарантії в системі.

Декларант подає до митниці відправлення кількість ваучерів на суму, кратну 10 000 євро, для покриття суми (митного) боргу, який може виникнути (наприклад, якщо сума (митного) боргу становить 8 000 євро, достатньо одного ваучера, а якщо вона

становить 33 000 євро, то потрібно 4 ваучери)

У разі процедури забезпечення безперервної роботи ваучер або ваучери пред'являються митниці відправлення та зберігаються у ній.

Зразок ваучера відповідає зразку, що міститься в Додатку С3, Доповнення III до Конвенції/Додатку 32-06 до ІА.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

До ваучеру ТС 32 гарант вносить дату, до якої ваучер є дійсним. Ця дата не може перевищувати одного року з дати видачі.

III.4. Загальна гарантія та звільнення від гарантії

III.4.1. Загальні положення

III.4.1.1. Вступ

Стаття 55(a)

Доповнення I

Конвенція

*Статті 89(5) та 95
МК ЄС*

Стаття 84 ДА

Використання загальної гарантії або загальної фінансової гарантії із зменшенням розміру забезпечення референтної суми, включаючи звільнення від гарантії, є спрощенням, яке надається на підставі дозволу. Для цього особа, яка подає заяву, повинна заповнити заяву та отримати дозвіл від уповноваженого органу.

III.4.1.2. Загальні умови

Особа, яка подає заяву, повинна відповідати умовам, встановленим у статтях 57 та 75, Доповнення I до Конвенції/статті 95 МК ЄС та статті 84 ДА (див. детальну інформацію у пунктах VI.2.1. та VI.3.1.).

III.4.1.3. Розрахунок референтної суми

*Стаття 74,
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 155 ІА

Використання загальної гарантії або загальної фінансової гарантії із зменшенням розміру забезпечення референтної суми, включаючи звільнення від гарантії, дозволяється на суму, що не перевищує референтну суму. Для захисту фінансових інтересів Договірних сторін та задоволення потреб суб'єкта процедури референтна сума повинна бути розрахована з максимально можливою точністю.

Референтна сума повинна відповідати сумі (митного) боргу, який може підлягати сплаті у зв'язку з кожною операцією спільного /Союзного транзиту, щодо якої надається гарантія, у період між поміщенням товарів під процедуру спільного/Союзного транзиту та моментом закриття цієї процедури. Цей період повинен відповідати звичайному періоду транзитної діяльності відповідного суб'єкта.

Обчислення референтної суми також повинно включати перевезення товарів у пікові періоди або тих товарів, які він не декларує для транзиту регулярно, щоб покрити усі можливі варіанти.

Для цілей цього обчислення (митного) боргу беруться найвищі ставки, що застосовуються до товарів того самого типу в країні митниці гарантії.

Митниця гарантії встановлює референтну суму у співпраці із суб'єктом процедури на підставі інформації про товари, поміщені під процедуру спільного /Союзного транзиту за попередні 12 місяців, та на прогнозі обсягу запланованих операцій у майбутньому. За погодженням із особою, яка подає заяву, митниця гарантії може розрахувати референтну суму, округливши в бік збільшення суми, необхідні для покриття відповідної суми. Якщо така інформація недоступна, ця сума встановлюється в розмірі 10 000 євро на кожну транзитну операцію.

Митниця гарантії переглядає референтну суму за власною ініціативою або за заявою суб'єкта процедури та за необхідності коригує її.

III.4.1.4. Розмір гарантії

Референтна сума загальної гарантії повинна дорівнювати максимальній сумі, зазначеній у зобов'язанні гаранта, яку особа, яка подає заяву, пред'являє митниці гарантії для схвалення.

III.4.1.5. Сертифікат гарантії

*Стаття 79,
Доповнення I до
Конвенції*

Компетентні органи видають суб'єкту процедури сертифікат (сертифікат загальної гарантії ТС31 та сертифікат звільнення від

Додаток 72-04 до ІА.

гарантії ТС33). Для запобігання зловживанням сертифікатами та гарантією, компетентні органи видають більшу кількість сертифікатів лише в обґрунтованих випадках та в кількості, що буде обґрунтована суб'єктом процедури (наприклад, коли суб'єкт процедури регулярно подає транзитні декларації до кількох митниць).

Сертифікат загальної гарантії та сертифікат звільнення від гарантії пред'являються лише у випадку процедури забезпечення безперервної роботи.

Зразки сертифікатів наведені у Додатках С5 та С6, Доповнення III до Конвенції/Главах VI та VII Додатку 72-04 ІА).

Термін дії сертифікатів становить 2 роки та може бути продовжений на наступні 2 роки (Додаток 72-04 ІА, 19.3)

III.4.1.6. Обов'язки суб'єкта процедури та перегляд референтної суми

*Статті 74(5) та (6)
Доповнення I
Конвенція*

Суб'єкт процедури повинен забезпечити, щоб сума, яка підлягає або може підлягати сплаті, не перевищувала референтної суми.

*Статті 156 та 157
ІА*

Контроль референтної суми забезпечується системами (GMS та NCTS) для кожної операції спільного/Союзного транзиту під час поміщення товарів під процедуру спільного/Союзного транзиту.

У разі процедури забезпечення безперервної роботи компетентні органи повинні описати засоби контролю у дозволі. Вони також можуть розглянути пропозиції суб'єкта процедури. У будь-якому випадку метод контролю повинен забезпечувати суб'єкту процедури можливість визначити, чи буде перевищена референтна сума в результаті транзитної операції, заява на яку подається.

Зокрема, у цьому відношенні компетентні органи можуть вимагати, щоб суб'єкт процедури принаймні вів облік кожної транзитної декларації, поданої в рамках процедури забезпечення

безперервної роботи, та сум обчислених або прогнозованих митних та інших зборів. Зокрема, він може контролювати, чи не перевищив він референту суму, вираховуючи суму за кожною транзитною операцією з референтної суми на час випуску товарів для транзиту. Потім він зараховує цю суму до референтної суми після отримання інформації про те, що транзитна операція була закінчена. Суб'єкт процедури може вважати, що операція закінчується на дату, коли товари повинні бути пред'явлені в митниці призначення. Він повинен вносити зміни до своїх попередніх записів, якщо отримує інформацію про те, що процедура не була закінчена або закрита після спливу терміну, встановленого митницею відправлення.

Якщо суб'єкт процедури встановить, що він міг перевищити референтну суму, він повинен вжити заходів для отримання дозволу та, за необхідності, майбутніх транзитних операцій.

Якщо суб'єкт процедури не повідомить митниці гарантії по перевищенню референтної суми в рамках процедури забезпечення безперервної роботи, дозвіл може бути відкликаний.

III.4.1.7. Використання загальної гарантії

*Стаття 76,
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 154 IA

Зобов'язання, що надаються гарантом як загальна гарантія, подаються митниці гарантії та мають бути прийняті нею. Ця митниця повинна зареєструвати їх у системі GMS.

Щодо кожного зобов'язання митниця гарантії повідомляє суб'єкту процедури наступну інформацію:

- довідковий номер гарантії (GRN),
- код доступу для GRN.

За заявою суб'єкта процедури митниця гарантії присвоює один або кілька додаткових кодів доступу до цієї гарантії, які будуть

використовуватися цим суб'єктом процедури або його представниками.

При поданні митна декларація повинна містити GRN та відповідний код доступу. Митниця відправлення перевіряє наявність та дійсність гарантії в системі.

У разі процедури забезпечення безперервної роботи пред'являється сертифікат загальної гарантії або сертифікат звільнення від гарантії (див. детальну інформацію у пункті Ш.4.1.5.).

Зразок зобов'язання гаранта наведений у Додатку С4 до Доповнення III до Конвенції/Додатку 32-03 до ІА. Але якщо це вимагається національним законодавством, підзаконним нормативно-правовим актом, адміністративним положенням або відповідно до загальноприйнятої практики, країна може дозволити іншу форму зобов'язання за умови, що воно має ту ж саму юридичну силу, що й зобов'язання, наведене у цій формі.

Ш.4.1.8. Тимчасова заборона на використання загальної гарантії

*Стаття 77,
Доповнення I до
Конвенції
Додаток I,
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 96 МК ЄС

Використання загальної гарантії або загальної фінансової гарантії із зменшенням розміру забезпечення референтної суми, включаючи звільнення від гарантії, може бути тимчасово заборонене у наступних випадках:

- за особливих обставин,
- для товарів, щодо яких було доведено широкомасштабне шахрайство з використанням гарантії.

Стосовно транзитної процедури ЄС рішення про заборону приймається Комісією, а щодо процедури спільного транзиту – Об'єднаним комітетом ЄС-сторонаю Конвенції про процедуру спільного транзиту.

Особливі обставини означають ситуацію, коли у значній кількості випадків, що стосуються більше одного суб'єкта процедури та ставлять під загрозу безперебійне функціонування процедури, буде встановлено, що загальна гарантія або загальна фінансова гарантія із зменшенням розміру забезпечення референтної суми, включаючи звільнення від гарантії, недостатні для забезпечення виплати у встановлений термін (митного) боргу, що виникає, коли деякі види товарів вилучаються з процедури спільного /Союзного транзиту.

Широкомасштабне шахрайство означає ситуацію, коли буде встановлено, що загальна гарантія або загальна фінансова гарантія із зменшенням розміру забезпечення референтної суми, включаючи звільнення від гарантії, недостатні для забезпечення виплати у встановлений термін (митного) боргу, що виникає, коли деякі види товарів вилучаються з процедури спільного /Союзного транзиту. У зв'язку з цим слід брати до уваги обсяг вилучених товарів та обставини їх вилучення, особливо якщо це відбулося в результаті міжнародної організованої злочинної діяльності.

III.4.1.8.1. Індивідуальні гарантії багаторазового використання – лише країни спільного транзиту

*Додаток I,
Доповнення I до
Конвенції
Додаток A2,
Доповнення III до
Конвенції*

У разі тимчасової заборони загальної гарантії (включаючи фінансові гарантії із зменшенням розміру забезпечення референтної суми та звільнення) власники дозволу на використання загальної гарантії за запитом можуть використовувати індивідуальну гарантію багаторазового використання, якщо виконуються наступні умови:

- індивідуальна гарантія повинна бути оформлена у формі спеціального гарантійного документа, який стосується лише тих видів товарів, про які йдеться у рішенні про

заборону;

- ця індивідуальна гарантія може бути використана лише в митниці відправлення, що зазначена у гарантійному документі;
- вона може бути використана для кількох одночасних або послідовних операцій за умови, що загальна сума у поточних операціях, щодо яких процедура ще не закрита, не перевищує референтної суми індивідуальної гарантії. У цьому випадку митниця гарантії призначає суб'єкту процедури один початковий код доступу для гарантії. Суб'єкт процедури може призначити один або кілька кодів доступу до цієї гарантії, які будуть використовуватися ним самим або його представниками;
- щоразу після закриття процедури для транзитної операції, на яку поширюється ця індивідуальна гарантія, сума, що відповідає цій операції, вивільняється і може бути повторно використана для покриття іншої операції на суму, що не перевищує максимального розміру гарантії.

Індивідуальна гарантія багаторазового використання застосовується лише до операцій спільного транзиту, які розпочинаються у країнах спільного транзиту в митниці відправлення або авторизованими вантажовідправниками. Вона не може використовуватися для операцій Союзного транзиту, які розпочинаються на території ЄС.

У транзитній декларації в якості коду гарантії зазначається код "9". Цього коду немає в законодавстві ЄС.

III.4.1.8.2. Відступ від рішення про тимчасову заборону використання загальної гарантії або загальної фінансової гарантії із зменшенням розміру забезпечення референтної суми (включаючи звільнення)

Незважаючи на рішення про тимчасову заборону використання

загальної гарантії або загальної фінансової гарантії із зменшенням розміру забезпечення референтної суми (включаючи звільнення від гарантії), використання загальної гарантії може, тим не менш, бути дозволеним, якщо суб'єкт процедури відповідає наступним критеріям:

- він може довести, що під час операцій спільного /Союзного, які він здійснив протягом двох років до рішення про заборону, щодо цих товарів не виникало ніяких (митних) боргів; або якщо (митний) борг виникав протягом цього періоду, він може довести, що ці борги були повністю сплачені боржником/боржниками або гарантом у встановлений термін;
- він демонструє високий рівень контролю над своїми операціями та потоком товарів за допомогою системи управління комерційними та транспортними документами, що дозволяє здійснювати відповідні заходи митного контролю;
- його фінансова платоспроможність вважатиметься доведеною, якщо він має гарний фінансовий стан, що дозволяє йому виконувати свої зобов'язання, враховуючи особливості відповідного виду господарської діяльності.

Таке використання загальної гарантії, у виняткових випадках, стосується як операцій спільного транзиту, так і операцій внаслідок Союзного транзиту.

У випадку процедури забезпечення безперервної роботи у графі 8 Сертифіката гарантії ТС31 ставиться напис "НЕОБМЕЖЕНЕ ВИКОРИСТАННЯ – 99209". У Додатку В6 до Доповнення III до Конвенції/Додатку D1 до Доповнення 9 TDA наведені версії цієї фрази усіма мовами.

III.4.1.9. Анулювання та відкликання дозволу

*Стаття 80,
Доповнення I до
Конвенції*

*Статті 27 та 28
МК ЄС*

У разі анулювання або відкликання дозволу, раніше видані сертифікати не можуть використовуватися для поміщення товарів під процедуру спільного/Союзного транзиту і вони повинні бути негайно повернуті митниці гарантії суб'єктом процедури.

Країна, відповідальна за митницю гарантії, передає Комісії засоби, за допомогою яких можуть бути ідентифіковані сертифікати, які залишаються чинними та ще не були повернуті.

Комісія проінформує інші країни.

Додаткова детальна інформація міститься у пункті VI.2.3.

III.4.2. Зменшення суми гарантії та звільнення від гарантії

III.4.2.1. Вступ

Максимальна сума гарантії, яка, в принципі, дорівнює референтній сумі, може бути зменшена, за умови дотримання суб'єктом процедури певних критеріїв надійності. Суму може бути зменшено до 50% або 30% референтної суми або може бути надано звільнення від гарантії.

III.4.2.2. Критерії зменшення суми

Детальна інформація міститься у пункті VI.3.1.

III.5. Особливі національні інструкції (зарезервовано)

III.6. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів

III.7. Додатки

III.7.1. Перелік гарантів, уповноважених видавати ваучери індивідуальної гарантії ТС32

Щоб отримати останню версію цього переліку, натисніть на одне з посилань нижче:

ЄВРОПА:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customstransit/common-union-transit_en

III.7.2. Перелік водних шляхів

Бельгія	(a) Канал Тернъозен (b) Р. Шельда до Антверпена (c) Канали, що сполучають Смеермаас або Петі-Лане та Льєж (d) Новий канал Шельда-Рейн з порту Антверпен до Краммера у Нідерландах через Східну Шельду, р. Ендрахт, р. Слаакдам та Принс-Хендрікпольдер (e) Альберт-канал (f) Канал Брюссель-Шельда
Німеччина	Усі судоходні русла, сполучені із Рейном, включаючи канал Рейн-Майн-Дунай, та не включаючи Дунай та судоходні русла Дунаю.
Франція	(a) Великий Ельзаський канал (b) Р. Мозель між Апаком та Нев-Мезон (c) Рівні Маркольсайм, Рино, Герстайм, Старсбург та Гамбсайм на французькому березі Рейну між Кембсом та Вогельгрюном
Люксембург	Та частина р. Мозель, що обладнана каналами, між шлюзами Апак-Шенген та Вассербілліг
Нідерланди	1. Судоходні русла Рейну у точному значенні слова: (a) Сполучення Лобіт-Амстердам: - Рейн, Валь, канал Амстердам – Рейн (b) Сполучення портової зони Лобіт-Роттердам:

	<ul style="list-style-type: none"> - Рейн, Валь, Мерведе, Ноорд, Ніве Маас, Ніве Ватервег - Рейн, Лек, Ніве Маас, Ніве Ватервег <p>(с) Сполучення Лобіт-Дордрехт-Хансверт-Антверпен: Рейн, Валь, Мерведе, Дордше Кіль або Ніве Мерведе, Холландс-Діп, Волкерак, Краммер, Зейпе, Мастгат, Кеетен, Східна Шельда (Східношельдський канал), через канал Зьойд-Бевеланд, Західна Шельда (Західношельдський канал), Шельда</p> <p>(d) Сполучення Лобіт-Дордрехт-Хансверт-Гент: Рейн, Валь, Мерведе, Дордше Кіль або Ніве Мерведе, Холландс-Діп, Волкерак, Краммер, Зейпе, Мастгат, Кеетен, Східна Шельда (Східношельдський канал), канал Зьойд-Бевеланд, Західна Шельда (Західношельдський канал), Канал Терньюзен</p> <p>(e) Сполучення Лобіт-ДеКемпен-Смеермаас або Сен-Петер: усі судоходні русла, що зазвичай використовуються між цими пунктами та сполучення із наступними шляхами; Рейн, Валь, Юліана-канал, Дізе, Зьойд-Віллемсварт, канал Вессем-Недерверт.</p> <p>2. Наступні судна вважаються такими, що використовують судоходні русла Рейну:</p> <ul style="list-style-type: none"> - судна, що слідують з Рейну на Антверпен або Гент, або - судна, що слідують з Антверпена або Гента та мають залишити Нідерланди Рейном при проходженні порту Роттердам для перевантажування товарів, що проходять за Рейнським маніфестом, або щоб забрати товари, які мають залишити Нідерланди судоходними каналами Рейну, що ведуть до Антверпена або Гента через Рейн. <p>3. На практиці судоходний канал, що існує з 1975 року, який веде до Антверпена через шлюзи Крескрак, також вважається судоходним каналом Рейну.</p>
Швейцарія	Рейн до Базеля

ЧАСТИНА IV – СТАНДАРТНА ТРАНЗИТНА ПРОЦЕДУРА NCTS (НОВА КОМП'ЮТЕРИЗОВАНА ТРАНЗИТНА СИСТЕМА)

У цій частині описується стандартна транзитна процедура за Новою комп'ютеризованою транзитною системою (NCTS).

Примітка: У Частині V описана процедуру забезпечення безперервної роботи на випадок неможливості використання NCTS.

У Главі 1 розглядається стандартна процедура декларування при транзиті.

У Главі 2 розглядаються формальності у митниці відправлення.

У Главі 3 розглядаються формальності та інциденти під час транспортування.

У Главі 4 розглядаються формальності у митниці призначення.

У Главі 5 розглядається Андорра, Сан-Марино та спеціальні фіскальні території.

Примітка:

Цей текст не замінює керівництва або технічні посібники з використання технічних додатків та програмного забезпечення NCTS (FTSS + DDNTA).

ГЛАВА 1 – СТАНДАРТНА ТРАНЗИТНА ДЕКЛАРАЦІЯ

IV.1.1. Вступ

У цій главі описується стандартна транзитна процедура з використанням NCTS.

У пункті 2 описується загальна теорія та законодавство, що стосуються стандартної транзитної процедури.

У пункті 3 описується використання NCTS.

У пункті 4 розповідається про навантаження товарів та заповнення транзитної декларації.

У пункті 5 описуються окремі ситуації.

У пункті 6 описуються винятки із загальних правил.

Пункт 7 зарезервовано для особливих національних правил.

Пункт 8 зарезервовано для використання митними органами.

У пункті 9 містяться Додатки до Глави 1.

IV.1.2. Загальна теорія та законодавство

Нормативно правова-база:

- Стаття 3(с),(d) та (е) Доповнення I до Конвенції;
- Розділ I Доповнення III до Конвенції;
- Додаток A1 та A2, Доповнення III до Конвенції;
- Статті 5 п.12, 6(1), 158, 162, 163 та 170-174 МК ЄС;
- Статті 143 та 148 ДА;
- Статті 294 та 296 ІА;

- Доповнення D1, D2, F1, F2, G1 та G2, до Додатку 9 до ТДА.

IV.1.3. NCTS

IV.1.3.1. Організація NCTS

NCTS – це комп'ютеризована транзитна система, заснована на обміні електронними повідомленнями. Такі повідомлення замінюють собою різноманітні паперові документи та певні формальності транзитної системи.

Обмін електронними повідомленнями відбувається на трьох рівнях:

- Між суб'єктами господарювання та митницею ("зовнішній домен");
- Між митницями однієї країни ("національний домен");
- Між самими національними митними органами та з Комісією ("спільний домен").

Основними елементами та повідомленнями в роботі NCTS є:

- Транзитна декларація, яка подається у електронній формі – повідомлення "Дані митної декларації окремого типу" (IE015)
- Основний довідковий номер (MRN), який є унікальним реєстраційним номером, що присвоюється декларації компетентним органом і друкується на ТСД/TSAD та ПТ/TSLoI для ідентифікації транзитної декларації.
- ТСД/TSAD, що друкується у митниці відправлення або у приміщеннях суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, після випуску товарів для транзиту, та супроводжує товари від пункту відправлення до пункту призначення.
- Повідомлення "Очікується відмітка про прибуття – (AAR)" (IE001), яке надсилається митницею відправлення до заявленої митниці призначення, зазначеної у декларації.

- Повідомлення "Очікується відмітка про транзит – ATR" (IE050) відправляється митницею відправлення до задекларованої митниці (митниць) транзиту для повідомлення про передбачуваний перетин товарами кордону.
- Повідомлення "Повідомлення про перетин кордону – (NCF)" (IE118), яке надсилається фактичною митницею транзиту до митниці відправлення, якій повідомляється про проходження товарів.
- Повідомлення "Повідомлення про доставку товарів – AA" (IE006) надсилається фактичною митницею призначення до митниці відправлення після прибуття товарів.
- Повідомлення "Результати контролю у місці призначення" (IE018) надсилається фактичною митницею призначення митниці відправлення (після перевірки товарів, коли це необхідно).

IV.1.3.2. Сфера застосування NCTS

NCTS застосовується до всіх операцій спільного / Союзного транзиту незалежно від виду транспорту, про який ідеться, за виключенням транзитних процедур, коли транзитною декларацією служить комерційний документ (наприклад, транзитні процедури перевезень повітряним, морським, залізничним транспортом, коли у якості транзитної декларації використовуються транспортні документи для повітряного/морського транспорту або залізнична накладна CIM, відповідно).

IV.1.3.3. Доступ операторів до NCTS

В цілому, для доступу до NCTS суб'єктам зовнішньоекономічної діяльності можуть пропонуватись наступні можливості:

- Безпосереднє введення даних суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності (у тому числі, введення даних через Інтернет-сторінку митниці);
- Електронний обмін даними (EDI);
- Введення даних у митниці.

За наданням додаткової інформації щодо доступу слід звертатися до національних митних органів.

IV.1.4. Процедура декларування

У цьому пункті міститься інформація про:

- навантаження товарів (пункт 2.1);
- транзитну декларацію (пункт 2.2);

IV.1.4.1. Навантаження

*Стаття 24
Доповнення I
Конвенція,*

Стаття 296 IA

Кожна транзитна декларація може включати тільки товари, поміщені під процедуру спільного / Союзного транзиту, які переміщуються або будуть переміщуватися з однієї митниці відправлення до однієї митниці призначення одним видом транспорту у контейнері або вантажному місці (наприклад, вісім вантажних місць, навантажених на один причіп).

Однак одна транзитна декларація може включати товари, які переміщуються або будуть переміщуватися з однієї митниці відправлення до однієї митниці призначення в більш ніж одному контейнері або на більш ніж одному вантажному місці, якщо контейнери або вантажні місця навантажуються на один транспортний засіб.

Наступні транспортні засоби вважаються одним транспортним засобом за умови, що товари, що перевозяться, відправляються

разом:

- автомобільний транспортний засіб разом з причепом (причепами) або напівприцепом (напівпричепами);
- ланцюг зчеплених залізничних вагонів;
- човни, що складають єдиний ланцюг.

Якщо партія товарів розділена між двома транспортними засобами, для кожного транспортного засобу вимагається окрема транзитна декларація, навіть якщо всі товари перевозяться між однією і тою самою митницею відправлення та призначення.

З іншого боку, один транспортний засіб може використовуватися для навантаження товарів у більш ніж одній митниці відправлення та для вивантаження у більш ніж одній митниці призначення.

Якщо товари навантажуються на один транспортний засіб більш ніж в одній митниці відправлення, для кожної партії товару в кожній митниці відправлення подаються окремі транзитні декларації на товари, навантажені у цій митниці.

Приклад 1:

У митниці відправлення А три вантажних місця, навантажені на вантажний автомобіль, покриваються однією транзитною декларацією, і ці вантажні місця повинні бути доставлені до митниці призначення С. Потім у наступній митниці відправлення В додалися ще п'ять вантажних місць, що були навантажені на той самий вантажний автомобіль та які також повинні бути доставлені до тієї самої митниці призначення С. На ці п'ять вантажних місць повинна бути оформлена нова транзитна декларація.

Без шкоди для положень статті 7 (3) Конвенції, декілька

транзитних декларацій можуть бути видані одному і тому ж суб'єкту процедури на товари, що перевозяться на одному транспортному засобі та прямують до одного пункту призначення або до кількох пунктів призначення. Гарантія надається на кожен таку декларацію.

Приклад 2:

У митниці відправлення А два вантажних місця, навантажені на вантажний автомобіль, покриваються однією транзитною декларацією з пунктом призначення – митниця С, а три вантажних місця покриваються іншою транзитною декларацією з пунктом призначення – митниця D. На митницях призначення (С і D) вантажні місця вивантажуються, а транзитні операції закінчуються.

IV.1.4.2. Транзитна декларація (IE015)

IV.1.4.2.1. Форма та заповнення транзитної декларації

*Додатки A1 та B1
до Доповнення III*

*Конвенція, пункт 12
Статті 5 МК ЄС*

Важливо зазначити, що термін "транзитна декларація" має два значення. По-перше, термін "транзитна декларація" означає декларацію, відповідно до якої особа в передбаченій формі і способом повідомляє про бажання помістити товари під транзитну процедуру, і по-друге, він означає дані транзитної декларації як дані, тобто повідомлення "Дані митної декларації окремого типу" (IE015) та роздруковку такої декларації у формі транзитного супровідного документа (ТСД). У наступних главах вираз транзитна декларація вживається у першому значенні.

Елементи даних подаються відповідно до Додатку A1 до Доповнення III до Конвенції/Доповненні C2, Додатку 9 до TDA

Для подання транзитної декларації необхідно заповнити усі обов'язкові елементи даних (IE015).

Транзитні декларації складаються однією з офіційних мов Договірних сторін, що є прийнятною для компетентних органів країни відправлення.

Важливо, щоб суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності правильно заповнювали транзитну декларацію, щоб вона не була відхилена NCTS.

Якщо транзитна декларація буде відхилена NCTS, декларанту повідомляється про причину відхилення, і він має право внести необхідні виправлення в декларацію або подати нову декларацію.

Транзитна операція може містити максимум 999 найменувань товарів. Кожне найменування товарів в декларації повинне бути

внесене до NCTS і надруковане на супровідному транзитному документі (СТД) або в Переліку товарів (ПТ). ПТ роздруковується, якщо в декларації більше одного найменування товарів. Він додається до ТСД, що містить посилання на ПТ у графі 31. Зразки та пояснювальні примітки щодо ТСД та ПТ містяться в Додатках А3-А3 до Доповнення III до Конвенції/Доповненні F1 та F2 до Додатку 9 до TDA.

*Додатки A1 та A2
до Доповнення III до
Конвенції*

*Доповнення C2, D1
та D2, Додаток 9 до
TDA*

IV.1.4.2.2. Змішані відправлення

*Стаття 28,
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 294 IA

*Доповнення D1 до
Додатку до TDA*

Додаток B-IA

Як правило, відправлення, що складаються з не союзних товарів, що переміщуються за транзитною процедурою T1, та товари ЄС, що переміщуються за транзитною процедурою T2/T2F, покриваються однією транзитною декларацією, яка додається до ПТ до ТСД. У ТСД надається інформація та короткий зміст ПТ, що використовується для товарів з різним статусом.

В якості альтернативи можуть бути оформлені окремі транзитні декларації (наприклад: транзитна декларація T1 для не союзних товарів та транзитна декларація T2 або T2F для товарів ЄС).

Примітка: можлива ситуація, коли товари ЄС, які не поміщені під транзитну процедуру (та переміщуються в межах митної території Європейського Союзу), перевозяться на тому ж транспортному засобі, що і товари, які поміщені під транзитну процедуру. У цьому випадку транзитна декларація покриває лише товари, поміщені під транзитну процедуру.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

У випадках змішаних відправлень на рівні декларації вводиться код "Т-" як тип декларації для покриття усієї декларації. Фактичний статус (Т1, Т2, Т2F) кожного найменування товарів вводиться в NCTS на рівні товару та роздруковується у Переліку товарів.

IV.1.4.2.3. Подання транзитної декларації

Подання транзитної декларації (IE015) за допомогою засобів електронного опрацювання даних передбачає відповідальність суб'єкта процедури за:

- (a) точність інформації, зазначеної в декларації;
- (b) справжність доданих документів;
- (c) дотримання всіх зобов'язань, пов'язаних із поміщенням товарів під процедуру Союзного/спільного транзиту.

Засвідчення декларації регулюється вимогами, діючими в країні відправлення.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Суб'єкт процедури повинен звернутися до митниці для з'ясування способу автентифікації транзитної декларації, що подається в електронній формі.

IV.1.4.2.4. Транзитна декларація/декларація безпеки

*Статті 127 та 128
МК ЄС,*

*Статті 104, 105-109
ДА*

Стаття 182 ІА

*Стаття 106(3) у
редакції TDA*

Перед прибуттям товарів на митну територію Європейського Союзу митниці першого в'їзду подається загальна декларація прибуття (ЗДП).

Ця митниця забезпечує проведення оцінки ризику операції на підставі цієї декларації шляхом оцінки даних за критеріями

ризик.

Терміни подання ЗДП безпосередньо пов'язані з видом транспорту та становлять:

(a) для автомобільного транспорту – не пізніше, ніж за годину до прибуття;

(b) для залізничного транспорту:

- якщо проїзд поїзда від останньої сортувальної станції, розташованої в третій країні, до митниці першого в'їзду займає менше двох годин – не пізніше, ніж за годину до прибуття,
- у всіх інших випадках – не пізніше, ніж за дві години до прибуття;

(c) для внутрішніх водних шляхів – не пізніше, ніж за дві години до прибуття;

(d) для морських контейнерних вантажів – не пізніше, ніж за 24 години до завантаження в порту відправлення,

(e) для морських вантажів, що переміщуються навалом/насіпом – не пізніше, ніж за чотири години до прибуття,

(f) у випадках, коли товари прибувають з будь-якого з наступних місць:

- Гренландія,
- Фарерські острови,
- Ісландія,
- Порти у Балтійському, Північному, Чорному та Середземному

морях,

- усі порти Марокко – не пізніше, ніж за дві години до прибуття;

(g) для переміщення між територією за межами митної території Європейського Союзу та французькими заморськими департаментами, Азорськими островами, Мадейрою або Канарськими островами, коли тривалість рейсу менша 24 годин – не пізніше, ніж за дві години до прибуття;

(h) для повітряного транспорту терміни складають:

- для рейсів тривалістю менше чотирьох годин – не пізніше часу фактичного вильоту повітряного судна;
- для інших рейсів – не пізніше, ніж за чотири години до прибуття.

ЗДП не вимагається:

(a) для товарів, перелічених у статті 104 ДА,

(b) якщо міжнародні угоди між Союзом та третіми країнами передбачають визнання перевірок безпеки, що проводяться в цих країнах як у країнах експорту відповідно до статті 127(2)(b) МК ЄС. Це стосується таких країн: Норвегія, Швейцарія, Ліхтенштейн, Андорра та Сан-Марино.

ЗДП подається перевізником або, незважаючи на зобов'язання перевізника, наступними особами:

(a) імпортером, вантажоодержувачем або іншою особою, від імені якої діє перевізник; або

*Стаття 130(1) МК
ЄС*

(b) будь-якою особою, яка має змогу пред'явити відповідні

товари або забезпечити їх пред'явлення на митниці в'їзду.

ЗДП оформлюється в електронному вигляді з використанням системи контролю імпорту (ICS).

В якості альтернативи можна використовувати NCTS за умови, що:

- (a) транзитна процедура починається на зовнішньому кордоні Європейського Союзу при в'їзді,
- (b) дані містять відомості, необхідні для ЗДП.

У цьому випадку в митниці в'їзду, яка також є митницею відправлення, подається транзитна декларація/декларація безпеки (IE015), що містить транзитні дані та дані щодо безпеки. Після оцінки ризику та випуску товарів для транзиту роздруковується транзитний супровідний документ, доповнений відомостями безпеки (TSAD) та перелік товарів, доповнений відомостями безпеки (TSLoI). Зразки TSAD та TSLoI містяться в Доповненнях G1 та G2 до Додатку 9 до TDA.

Усі посилання на ТСД та ПТ стосуються також TSAD та TSLoI.

IV.1.5. Окремі ситуації

IV.1.5.1. Угоди між Союзом та іншими країнами щодо даних про безпеку та захист

Країни спільного транзиту, крім Норвегії, Швейцарії та Ліхтенштейну, не уклали із ЄС спеціальних угод щодо визнання перевірок безпеки, що проводяться в цих країнах як країнах експорту.

Це означає, що коли товари в'їжджають на митну територію Європейського Союзу з країн, які не уклали з ЄС спеціальних угод, суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності зобов'язані подати ЗДП за митним законодавством ЄС, відповідно до якого

вони мають два варіанти:

- або подати ЗДП за допомогою системи контролю імпорту (ICS),
- або скористатися NCTS, де дані про безпеку можуть бути включені до транзитної декларації.

Другий варіант можливий, якщо виконуються наступні умови:

- NCTS у цих країнах приймає подану суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності декларацію, яка містить дані про транзит та дані ЗДП;
- TSAD та TSLoI роздруковуються як еквіваленти ТСД та ПТ;
- NCTS у цих країнах може отримувати та пересилати дані ЗДП разом із даними про транзит до країн ЄС та інших Договірних сторін, а також отримувати дані ЗДП, що передаються з країн ЄС та інших Договірних сторін до цих країн (які виступають у ролі транзитної країни та країни призначення);
- Країни ЄС визнають і приймають такі дані декларації спільного транзиту як для цілей процедури спільного транзиту, так і для даних ЗДП, без будь-яких юридичних змін або розширення сфери дії Конвенції на основі відповідних положень МК ЄС;
- Інші Договірні сторони визнають транзитні дані та дані ЗДП, а також TSAD та TSLoI, якщо вони подаються в одну зі їхніх митниць, як еквівалент ТСД та ПТ, за умови, що вони містять усі необхідні транзитні дані.

IV.1.5.2. Правила, що застосовуються до товарів в пакуванні

До товарів в пакуванні застосовуються наступні правила:

- а) Не союзні товари з пакуванням, яке не має Союзного статусу

Для товарів та їх пакування необхідно заповнити одну декларацію T1.

b) Не союзні товари з пакуванням, яке має Союзний статус

В усіх випадках для товарів та їх пакування необхідно заповнити одну декларацію T1.

c) Товари ЄС, зазначені у статті 189 ДА, з пакуванням, яке не має Союзного статусу

Для товарів та їх пакування необхідно заповнити одну декларацію T1.

Проте якщо такі товари замість вивезення з митної території випускаються у вільний обіг, митний статус товарів ЄС може застосовуватися до них лише на підставі документа T2L, виданого із зворотною силою.

Не беручи до уваги можливого повернення експортного відшкодування для сільськогосподарської продукції, такий документ T2L можна отримати лише після сплати митних зборів, що стягуються з пакування.

d) Товари ЄС в пакуванні, яке не має Союзного статусу, вивозяться з митної території Європейського Союзу до третьої країни, що не є країною спільного транзиту

Декларація T1 заповнюється для пакування для того, щоб воно не отримувало незаконних переваг митного статусу товарів ЄС, якщо воно буде випущене у вільний обіг. Цей документ повинен мати одну з наступних віз:

BG	Общности стоки
CS	zboží Unie
DA	fælleskabsvarer
DE	Unionswaren
EE	Ühenduse kaup
EL	κοινοτικά εμπόρευματα
ES	mercancías comunitarias

FR	marchandises communautaires
IT	merci unionali;
LV	Savienības preces
LT	Bendrijos prekės
HU	közösségi áruk
MT	Merkanzija Komunitarja
NL	communautaire goederen
PL	towary unijne
PT	mercadorias comunitárias
RO	Mărfuri unionale
SI	skupnostno blago
SK	Tovar Únie
FI	unionitavaroita
SV	gemenskapsvaror
EN	Товари ЄС
HR	Roba Unije

е) Товари ЄС в пакуванні, яке не має Союзного статусу, вивозяться з митної території Європейського Союзу до країни спільного транзиту

Для товарів та їх пакування необхідно заповнити одну декларацію T1. На ній повинна бути віза "Товари ЄС", зазначена вище, та віза "пакування T1", зазначена нижче.

Відправлення до іншої Держави-члена у випадку, передбаченому у статті 227 МК ЄС.

Одна декларація T2 заповнюється для товарів та їх пакування після сплати митного збору, що стягується з пакування.

Якщо зацікавлена особа не бажає сплачувати митний збір за пакування, декларація T2 повинна містити одну з наступних віз:

BG	T1 колети
CS	obal T1
DA	T1 emballager
DE	T1-Umschließungen
EE	T1-pakend
EL	συσκευασία T1

ES	envases T1
FR	emballages T1
IT	imballaggi T1
LV	T1 iepakojums
LT	T1 pakuotė
HU	T1 göngyölegek
MT	Ippakkjar T1
NL	T1-verpakkingsmiddelen
PL	opakowania T1
PT	embalagens T1
RO	Ambalaje T1
SI	pakiranje T1
SK	obal T1
FI	T1-pakkaus
SV	T1-förpackning
EN	T1 packaging (пакування T1)
HR	T1 pakiranje

3) Відправлення до іншої Держави-члена у випадках, не передбачених у пункті 2) вище.

Після сплати митного збору, що стягується з пакування, Союзу транзитну декларацію заповнювати не потрібно.

Якщо зацікавлена особа не бажає сплачувати митний збір, що стягується з пакування, воно повинне бути поміщене під процедуру T1.

f) Змішані відправлення

1) Вантажі, що містять товари в одному пакуванні під процедурою T1 та товари під процедурою T2.

Окремі декларації оформлюються відповідно до статусу товарів. У графі 31 зазначається кількість у змішаному відправленні, а також у верхній частині цієї графі зазначається опис та номери інших документів, що були оформлені для відповідних змішаних відправлень. Декларації повинні містити одну з наступних віз:

BG	Общности колети
CS	obal Unie
DA	fælleskabsemballager

DE	gemeinschaftliche Umschließungen
EE	Ühenduse pakend
EL	κοινοτική συσκευασία
ES	envases comunitarios
FR	emballages communautaires
IT	imballaggi unionali
LV	Savienības iepakojums
LT	Bendrijos pakuotė
HU	közösségi göngyölegek
MT	Ippakkjar Komunitarju
NL	communautaire verpakkingsmiddelen
PL	opakowania unijne
PT	embalagens comunitárias
RO	Ambalaje unionale
SI	skupnostno pakiranje
SK	Obal Únie
FI	yhteisöpakkaus
SV	gemenskapsförpackning
EN	Union packaging
HR	Pakiranje Unije

Якщо змішане відправлення міститься у пакуванні T1, для товарів та їх пакування заповнюється одна декларація T1.

2) Змішані відправлення, що містять в одному пакуванні товари під процедурою T1 та товари, що переміщуються поза транзитною процедурою

Використовується одна декларація. У графі 31 зазначається кількість та типи товарів у подрібнених партіях під процедурою T1, а також одна з наступних віз:

BG	Стоки не обхванати от транзитен режим
CS	zboží není v režimu tranzitu
DA	varer ikke omfattet af forsendelsesprocedure
DE	nicht im Versandverfahren befindliche Waren
EE	Kaubad ei ole transiidi protseduuril
EL	Εμπoreύματα εκτός διαδικασίας διαμετακόμισης
ES	mercancías fuera del procedimiento de tránsito
FR	marchandises hors procédure de transit
IT	merci non vincolate ad una procedura di transito
LV	Precēm nav piemērota tranzīta procedūra

LT	Prekės, kurioms neišforminta tranzito procedūra
HU	nem továbbítási eljárás alá tartozó áruk
MT	Merkanzija mhux koperta bi proċedura ta' transitu
NL	geen douanevervoer
PL	towary nieprzewożone w procedurze tranzytu
PT	mercadorias não cobertas por um procedimento de trânsito
RO	Mărfuri neplasate în regim de tranzit
SI	blago, ki ni krito s tranzitnim postopkom
SK	Tovar nie je v tranzitnom režime
FI	tavaroita, jotka eivät sisälly passitusmenettelyyn
SV	varor ej under transitering
EN	goods not covered by a transit procedure
HR	Roba koja nije u postupku provoza

IV.1.5.3. Товари у супроводжуваному багажу

Стаття 210 ІА

Адміністрації повинні застосовувати положення Статті 210 ІА (що регулює митний статус товарів ЄС) щодо товарів, які перевозяться у багажі пасажирів і не призначені для комерційного використання.

Однак при в'їзді на митну територію Європейського Союзу пасажирів, що прибувають з третіх країн, можуть помістити товари під транзитну процедуру ЄС.

IV.1.5.4. Перевезення товарів ЄС до країни спільного транзиту, з неї або через неї

Якщо товари ЄС ввозяться на територію однієї або декількох країн спільного транзиту або через неї, рекомендується дотримуватися таких правил, щоб забезпечити швидкий перетин кордону:

- a) Якщо товари перевозяться між двома пунктами, розташованими в межах митної території Європейського Союзу, через територію однієї або декількох країн спільного транзиту або з митної території Європейського Союзу на територію країни спільного транзиту, ці товари рекомендується помістити під

процедуру Союзного/спільного транзиту в уповноваженій митниці за місцем реєстрації суб'єкта процедури, за місцем навантаження товарів для переміщення під процедурою Союзного/спільного транзиту, або в останній прикордонній зоні перед країною Союзного/спільного транзиту, щоб уникнути затримок при перетині кордону. Так само рекомендується завершити переміщення під процедурою Союзного/спільного транзиту за межами прикордонної зони країн Союзного/спільного транзиту, якщо це можливо.

- б) Компетентні органи Держав-членів та країн спільного транзиту забезпечують, щоб зацікавлені суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності були офіційно та належним чином проінформовані про положення та переваги застосування положень пункту а), щоб уникнути практичних труднощів на кордонах країн ЄС/країн спільного транзиту, наскільки це можливо.

Транзит через територію країни спільного транзиту

Переміщення товарів ЄС з однієї точки в іншу точку в межах Європейського Союзу через країну спільного транзиту може здійснюватися за транзитною процедурою T2, T2F або T1 (див. пункт 4.1.2.1. Частина I).

Переміщення товарів ЄС до країни спільного транзиту

Стаття 189 ДА

Якщо товари ЄС вивозяться з митної території Європейського Союзу до країни спільного транзиту, а транзитна процедура після початку вивезення розпочинається в Європейському Союзі, до товарів застосовується процедура внутрішнього транзиту ЄС (T2) в межах Європейського Союзу, а потім ця процедура продовжується як процедура спільного транзиту у країнах спільного транзиту.

Однак у виняткових випадках застосовується зовнішня транзитна

процедура ЄС (Т1), якщо транзитна процедура здійснюється після вивезення і продовжується як процедура спільного транзиту в країнах спільного транзиту. Це такі випадки:

- a) товари ЄС пройшли експортні митні формальності з метою отримання відшкодувань при експорті до третіх країн відповідно до спільної аграрної політики;
- b) товари ЄС походять з інтервенційних запасів, вони підлягають заходам контролю щодо їх використання або місця призначення і вони пройшли митні формальності при експорті до третіх країн відповідно до спільної аграрної політики;
- c) ввізні мита на товари ЄС підлягають відшкодуванню або вони звільнені від мит за умови, що вони поміщуються для зовнішнього транзиту відповідно до Статті 118 (4) МК ЄС;
- d) експорт товарів ЄС, зазначених у статті 1 Директиви 2008/118/ЄС (див. виноску 9);

Товари ЄС з країни спільного транзиту

- a) Товари ЄС, що були ввезені на територію країни спільного транзиту під процедурою Т2, можуть бути переадресовані під цією процедурою за умови, що:
 - вони залишалися під контролем митних органів цієї країни для забезпечення їх ідентифікації та незмінності,
 - вони не були поміщені під будь-яку митну процедуру, крім транзиту або митного складу*, за винятком випадків, коли товари були тимчасово ввезені до показу на виставці або для подібної публічної демонстрації;

*У випадку поміщення товарів під процедуру митного складу переадресація повинна відбутися протягом п'яти років (або якщо товари підпадають під дію глав 1-24 Гармонізованої системи та

знаходилися на митному складі менше шести місяців) за умови, що товари зберігалися в спеціальних приміщеннях та не піддавалися жодній обробці окрім обробки, необхідної для їх збереження у вихідному стані або для поділу відправлень без заміни пакування, та будь-яка обробка здійснювалася під митним наглядом.

- декларація T2 або T2F або будь-який документ, що містить докази митного статусу товарів ЄС, виданий країною спільного транзиту, повинні містити посилання на довідковий номер MRN декларації або підтвердження митного статусу товарів ЄС, з використанням якого товари були ввезені до цієї країни спільного транзиту.

b) У разі вивезення без застосування транзитної процедури країни спільного транзиту не можуть видавати документи T2 або T2F, оскільки не було попередньої транзитної декларації. Відповідно, переадресація повинна здійснюватися з використанням процедури T1. При зворотному ввезенні до ЄС відправлення повинно вважатися ввезенням не союзних товарів, якщо не може бути застосоване положення про повернені товари.

Заходи при повторному ввезенні переадресованих товарів на митну територію Європейського Союзу

- a) Якщо товари ЄС переадресовуються з країни спільного транзиту до пункту призначення в межах Європейського Союзу, застосовується декларація T2 або T2F або їх еквівалентний документ (наприклад, залізнична накладна CIM-T2).
- b) Для того, щоб визначити в Державі-члені призначення, чи є це переміщення товарів між двома пунктами в межах Європейського Союзу, яке було перерване в країні спільного транзиту, чи це повторне ввезення товарів на митну територію Європейського Союзу після остаточного або тимчасового вивезення з

Європейського Союзу, застосовуються такі правила:

- товари та декларація T2 або T2F або їх еквівалентний документ повинні бути пред'явлені митниці призначення для оформлення транзитної операції;
- рішення про те, чи можна товари негайно випускати у вільний обіг, чи вони повинні бути поміщені під іншу митну процедуру, приймається цією митницею;
- товари повинні бути негайно випущені у вільний обіг у тому випадку, якщо декларація T2 або T2F або еквівалентний документ не містить посилання на попереднє вивезення з митної території Європейського Союзу.

У разі виникнення сумнівів митниця призначення може вимагати від вантажоодержувача підтвердження (наприклад, подати рахунок з реєстраційними номерами платника ПДВ вантажовідправника та вантажоодержувача відповідно до положень Директиви 2006/112/ЄС зі змінами, або подати електронний адміністративний документ (е-АД) відповідно до положень Директиви 2008/118/ЄС).

*Стаття 9(4)
Конвенції*

- до товарів повинна бути застосована наступна транзитна процедура або вони повинні бути поміщені на тимчасове зберігання з усіма відповідними наслідками (сплата ввізного ПДВ та внутрішніх податків, якщо це вимагається):
 - якщо товари були вивезені з митної території Європейського Союзу, або
 - якщо вантажоодержувач або його представник не можуть переконливо довести митним органам, що це переміщення товарів між двома пунктами в межах митної території Європейського Союзу.

IV.1.6. Винятки (для відміток)

IV.1.7. Особливі національні інструкції (зарезервовано)

IV.1.8. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів

IV.1.9. Додатки

ГЛАВА 2 – ФОРМАЛЬНОСТІ НА МИТНИЦІ ВІДПРАВЛЕННЯ

IV.2.1. Вступ

У пункті 2 містить загальну теорію та законодавство, що стосуються формальностей при відправленні.

У пункті 3 описується процедура на митниці відправлення.

У пункті 4 описуються окремі ситуації.

Пункт 5 розповідає про винятки із загальних правил.

Пункт 6 зарезервовано для особливих національних правил.

Пункт 7 зарезервовано для використання митними органами.

У пункті 8 містяться Додатки до Глави 2.

IV.2.2. Загальна теорія та законодавство

Нормативно правова-база:

- Стаття 11 Конвенції;
- Статті 30-41 та 81-83 Доповнення I до Конвенції;
- Статті 162, 163 та 170-174 МК ЄС;
- Статті 222, 226, 227 та 297-303 ІА.

IV.2.3. Опис процедури на митниці відправлення

У цьому пункті міститься інформація про:

- прийняття та реєстрація транзитної декларації (пункт 3.1.);
- внесення змін до транзитної декларації (пункт 3.2.);
- визнання транзитної декларації недійсною (пункт 3.3.);
- перевірку транзитної декларації та контроль товарів (пункт 3.4.);
- маршрут переміщення товарів (пункт 3.5.);
- строк (пункт 3.6.);

- Засоби ідентифікації (пункт 3.7);
- випуск товарів (пункт 3.8.);
- закриття транзитної процедури (пункт 3.9.);

IV.2.3.1. Прийняття та реєстрація транзитної декларації

*Статті 27, 30 та 35
Доповнення I до
Конвенції*

Митниця відправлення приймає транзитну декларацію – повідомлення "Дані митної декларації окремого типу" (IE015) – за умови, що:

*Статті 171-172 МК
ЄС, Стаття 143 ДА*

- в ній міститься вся необхідна інформація для процедури спільного транзиту/ транзитної процедури ЄС;
- до неї додаються усі необхідні документи;
- товари, яких стосується транзитна декларація, були пред'явлені митниці протягом її офіційного робочого часу.

NCTS автоматично перевіряє декларацію. Неправильна або неповна декларація відхиляється повідомленням "Відмова у прийнятті митної декларації" (IE016). Декларація також відхиляється, якщо вказані дані не відповідають даним, що зареєстровані в національній довідковій базі даних.

Якщо транзитна декларація приймається, NCTS генерує основний довідковий номер (MRN) (повідомлення IE028).

Потім декларація отримує статус "Митна декларація прийнята", і митниця відправлення вирішує, чи проводити перевірку товару перед випуском.

Митні органи можуть дозволити не подавати з декларацією додаткові документи, необхідні для виконання положень, що регулюють митну процедуру, для якої декларуються товари. У цьому випадку документи зберігаються у розпорядженні митних органів. Графа 44 транзитної декларації заповнюється таким чином:

- в графі "тип документа" зазначається код, що відповідає відповідному документу (коди наведені у Додатку А2 до Доповнення III до Конвенції/Доповнення D1 до Додатку 9 до TDA)
- в графі "довідковий номер документу" зазначається опис та довідковий номер документу.

Національні митні органи дозволяють подорожуючим подавати до митниці відправлення транзитну декларацію в паперовому вигляді в одному примірнику (використовуючи Єдиний адміністративний документ або, у відповідних випадках, форму Транзитного Супровідного Документу) для її обробки NCTS.

Митниця відправлення повинна мати повноваження для опрацювання транзитних операцій та відповідного типу руху. Перелік митниць, уповноважених займатися операціями транзиту, розміщений на веб-сайті:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds/csrdhome_en.htm.

IV.2.3.2. Внесення змін до транзитної декларації

*Стаття 31
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 173 МК ЄС

Внесення змін до митної декларації, передбачених статтею 173 МК ЄС, може бути дозволене за заявою декларанта. До того, як митна декларація буде прийнята декларант може коригувати її без попередньої заяви.

Суб'єкт процедури може попросити дозволу на внесення змін до транзитної декларації після її прийняття митницею. Внесення змін не може мати наслідком поширення дії декларації на товари, які вона не охоплювала на момент її подання.

Суб'єкт процедури подає зміни до даних декларації за допомогою повідомлення "Внесення змін до декларації" (IE013), що передається митниці відправлення, яка приймає рішення про прийняття заяви про внесення змін (повідомлення "Зміни прийняті" (IE004) або про її відхилення (повідомлення "Зміни відхилені" (IE005).

Не дозволяється внесення жодних змін, якщо уповноважені органи після отримання транзитної декларації повідомлять, що вони мають намір перевірити товари, або встановили, що дані невірні, або якщо вони вже випустили товари для транзиту.

*Стаття 29a
Доповнення I до
Конвенції*

*Статті 130, 171 МК
ЄС*

На зміни до транзитної декларації до її прийняття митницею не поширюються положення статті 173 МК ЄС, а також для них не вимагається попередня заява від декларанта.

Наприклад, якщо транзитна декларація ще не була подана або була попередньо подана, але ще не була прийнята, вона може бути відкоригована без попереднього дозволу, оскільки це не

вважається внесенням змін у розумінні статті 173 МК ЄС.

Відповідними специфікаціями NCTS (T-TRA-DEP-A-002-Correction) визначається, що коригування попередньо поданої декларації обробляється з використанням того ж повідомленням, що і для внесення змін.

IV.2.3.3. Визнання транзитної декларації недійсною

*Стаття 32
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 174 МК ЄС

Стаття 148 ДА

Транзитна декларація може бути визнана недійсною митницею відправлення шляхом надсилання декларанту повідомлення "Дозвіл на відкликання митної декларації" (IE010) на підставі його запиту, що подається за допомогою повідомлення "Запит на відкликання митної декларації" (IE014), який передається митниці відправлення лише до того, як товари будуть випущені для транзиту. Митниця відправлення повідомляє декларанту про результат розгляду його запиту за допомогою повідомлення "Відмова у відкликанні митної декларації" (IE009).

Проте якщо митниця відправлення повідомила декларанту про свій намір провести перевірку товарів, запит про визнання митної декларації недійсною не приймається до проведення перевірки.

Транзитна декларація не може бути визнана недійсною після випуску товарів для транзиту, окрім як у виняткових випадках:

- якщо товари ЄС були помилково задекларовані для митної процедури, що застосовується до не союзних товарів, і їх митний статус товарів ЄС згодом підтверджується документами "T2L", "T2LF" або вантажним маніфестом,
- якщо товари були помилково задекларовані за більш ніж однією митною декларацією,

У випадку процедури забезпечення безперервної роботи для транзиту важливо забезпечити, щоб будь-яка декларація, яка була внесена до NCTS, але не була оброблена далі через збої системи, була визнана недійсною.

Суб'єкт господарювання зобов'язаний надавати інформацію компетентним органам завжди, коли декларація подається до NCTS, а потім повертається до процедури забезпечення безперервної роботи.

У деяких випадках митні органи можуть вимагати подання нової декларації. У цьому випадку попередня декларація визнається недійсною, а новій декларації присвоюється новий довідковий номер MRN.

IV.2.3.4. Перевірка транзитної декларації та контроль товарів

*Стаття 35
Доповнення I до
Конвенції*

З метою перевірки точності даних у прийнятій транзитній декларації, після прийняття декларації митниця відправлення:

*Стаття 188 МК ЄС,
Статті 238 та 239
ІА*

- вивчає декларацію та підтверджуючі документи;
- вимагає, щоб декларант надав інші документи за їх наявності;
- за необхідності оглядає товари;
- за потреби відбирає зразки для аналізу або для більш детального вивчення товарів
- перевіряє наявність та дійсність гарантії.

Наявність та дійсність гарантії перевіряється за допомогою довідкового номеру GRN та коду доступу (див. детальну інформацію у Частині III).

Перед випуском товарів для транзиту NCTS перевіряє в системі управління гарантіями (GMS) повноту та дійсність гарантії з урахуванням наступної інформації, залежно від рівня контролю:

- достатність суми гарантії (у випадку загальної гарантії – чи є достатньою доступна сума гарантії);
- чи чинна гарантія для всіх Договірних сторін, які беруть участь в операції транзиту;
- чи зареєстрована гарантія на ім'я суб'єкта процедури.

Потім система управління гарантіями реєструє використання та інформує NCTS.

Огляд товарів, у разі його здійснення, проводиться у місцях, визначених митницею відправлення, та у призначений для цього час. Місце та час повідомляються суб'єкту процедури. Однак на прохання суб'єкта процедури митні органи можуть провести огляд товарів в інших місцях або поза офіційним робочим часом,

установленими для цього.

Якщо за результатами контролю будуть виявлені незначні невідповідності, митниця відправлення повідомляє про це суб'єкту процедури. Для усунення цих невідповідностей митниця відправлення зробить незначні зміни (за погодженням із суб'єктом процедури) у даних декларації, щоб товари могли бути випущені для транзиту.

Якщо за результатами контролю будуть виявлені серйозні порушення, митниця відправлення повідомить суб'єкту процедури про те, що товари не випускаються за допомогою повідомлення "Неможливість випуску товарів у режим спільного транзиту" (IE051), та реєструє незадовільний результат.

Митниця відправлення вносить такий код результату контролю у повідомленні IE001:

- "A1" (Задовільно): якщо товари випускаються для транзиту після фізичного контролю (повного або часткового) та не було виявлено ніяких невідповідностей;
- "A2" (Вважається задовільним): якщо товари випускаються для транзиту лише після документального контролю (фізичний контроль не проводиться), за результатами якого не було виявлено невідповідностей, або без будь-якого контролю;
- "A3" (Спрощена процедура): якщо товари випускаються для транзиту авторизованим вантажовідправником.

IV.2.3.5. Маршрут переміщення товарів

*Стаття 33
Доповнення I до
Конвенції*

Загальне правило передбачає, що товари, які заходять в транзитну процедуру, повинні переміщуватися до митниці призначення економічно обґрунтованим маршрутом.

Стаття 298 ІА

Проте, якщо митниця відправлення або суб'єкт процедури вважають за необхідне, ця митниця визначає маршрут переміщення товарів під час транзитної процедури з урахуванням будь-якої відповідної інформації, повідомленої суб'єктом процедури.

МИТНИЦЯ

Беручи до уваги будь-яку відповідну інформацію, повідомлену суб'єктом процедури, митниця відправлення вкаже маршрут шляхом внесення інформації про країни, через які здійснюватиметься транзит (кодів країн достатньо), до даних декларації у NCTS.

Примітка 1: для ЄС зазначаються коди країн відповідних Держав-членів.

Примітка 2: зазначаються коди будь-яких країн, що входять до встановленого маршруту.

Встановлений маршрут може бути змінений під час операції транзиту. У цьому випадку перевізник зобов'язаний зробити необхідні записи у графу 56 ТСД і подати його разом з товарам без необґрунтованих затримок після зміни маршруту до найближчого митного органу країни, на території якої знаходиться транспортний засіб. Компетентний орган розглядає, чи може транзитна операція бути продовжена, та вживає будь-яких заходів, які можуть знадобитися, та візує ТСД у графі G.

Більш детальна інформація про процедури, які повинні бути здійснені у випадку інцидентів, що трапляються під час перевезень, наведена у пункті IV.3.3.1.

IV.2.3.6. Термін пред'явлення товарів

Статті 34 та 45(2)

Доповнення I до

Конвенції

Митниця відправлення встановлює термін, протягом якого товари повинні бути пред'явлені на митниці призначення.

Статті 297 та

306(3) IA

Термін, встановлений цією митницею, є обов'язковим для уповноважених органів країн, на територію яких в'їжджають товари під час транзитної операції. Вони не можуть змінити цей термін.

Якщо товари пред'являються митниці призначення після закінчення терміну, встановленого митницею відправлення, вважається, що суб'єкт процедури дотримався терміну, якщо він

або перевізник доведуть митниці призначення, що затримка виникла не з його вини.

МИТНИЦЯ

При встановленні терміну митниця відправлення бере до уваги:

- транспортні засоби, які будуть використовуватися;
- маршрут;
- будь-яке транспортне або інше законодавство, яке може вплинути на встановлення терміну (наприклад: соціальне чи екологічне законодавство, яке стосується виду транспорту, транспортних правил щодо робочого часу та обов'язкового відпочинку для водіїв);
- інформацію, повідомлену суб'єктом процедури, коли це доречно.

Митниця відправлення вносить термін в дані декларації (у форматі РРРР-ММ-ДД) та/або візує узгоджений термін, внесений суб'єктом процедури. Це дата, до якої товари та ТСД повинні бути пред'явлені на митниці призначення.

IV.2.3.7. Засоби ідентифікації

Цей пункт розділений таким чином:

- вступ (пункт IV.2.3.7.1.);
- методи пломбування (пункт IV.2.3.7.2.);
- характеристики пломб (пункт IV.2.3.7.3.);
- використання пломб спеціального виду (пункт IV.2.3.7.4.).

IV.2.3.7.1. Вступ

*Стаття 11(2)
Конвенції*

Забезпечення ідентифікації товарів, що перевозяться під процедурою транзиту, має дуже велике значення. Як правило, ідентифікація цих товарів забезпечується пломбуванням.

*Статті 36 – 39
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 192 МК ЄС

Стаття 299 ІА

*Стаття 39
Доповнення I до
Конвенції, Стаття
302 ІА*

Однак митниця відправлення може звільнити від вимоги щодо пломбування, якщо опис товарів у даних декларації або в додаткових документах є достатньо точним, щоб забезпечити легку ідентифікацію товарів, та містить їхню якість, характер та особливі характеристики (наприклад, при перевезенні автомобіля під транзитною процедурою зазначається номер двигуна та шасі або зазначаються серійні номери товарів).

Як виняток, пломби не вимагаються (якщо митниця відправлення не вирішить інакше), якщо:

- товари перевозяться повітряним транспортом і на кожне відправлення наклеєні ярлики з номером супровідної авіанакладної, або відправлення є одиницею вантажу, на якій вказано номер супровідної авіанакладної;
- товари перевозяться залізничним транспортом і залізничними підприємствами застосовуються засоби ідентифікації.

МИТНИЦЯ

Після опломбування митниця відправлення фіксує номер пломб та ідентифікаційні дані пломб у даних декларації.

Якщо для ідентифікації пломби не вимагаються, митниця відправлення залишає графу незаповненою. У цьому випадку у графі D ТСД NCTS автоматично друкує "- -".

Якщо на одному транспортному засобі або в одному контейнері перевозяться товари, на які не поширюється транзитна процедура, та товари під процедурою транзиту, вантажне відділення або місце, у якому знаходяться товари, зазвичай не пломбуються, якщо ідентифікація товарів забезпечується пломбуванням окремих вантажних місць або за допомогою достатньо точного опису товарів.

Примітка: товари повинні бути чітко відокремлені та промарковані, щоб можна було легко визначити, які саме товари перевозяться під транзитом, а які – ні.

Якщо ідентифікацію відправлення не можна забезпечити пломбуванням або наданням точного опису товарів, митниця відправлення відмовляє в поміщенні товарів під транзитну процедуру.

*Стаття 38(5)
Додатку I до
Конвенції*

Пломби не повинні зніматися без дозволу компетентних митних органів.

Стаття 301(5) ІА

Якщо транспортний засіб був опломбований на митниці відправлення і він перевозить товари до різних митниць призначення у супроводі кількох ТСД, а розвантаження відбувається послідовно в кількох митницях призначення у різних країнах, митні органи у проміжних митницях призначення, у яких пломби знімаються для вивантаження частини вантажу, ставлять нові пломби та зазначають це у графі F ТСД. У цьому випадку, за необхідності, митні органи намагатимуться накласти нову митну пломбу, яка матиме принаймні еквівалентні

характеристики захисту.

Митниця призначення зазначає цю нову пломбу (пломби) у ТСД для митниці відправлення у повідомленні ІЕ018 "Інформація про нові пломби" та "Ідентифікатори нових пломб".

IV.2.3.7.2. Методи пломбування

Стаття 11(2)
Конвенції, Стаття
299 ІА

Існує два методи пломбування:

- пломбується простір, у якому розміщуються товари, якщо транспортний засіб або контейнер визнані митницею відправлення придатними для пломбування;
- в інших випадках кожне вантажне місце пломбується окремо.

Якщо використовується пломбування простору, що містить товари, транспортний засіб повинен бути придатним для пломбування.

МИТНИЦЯ

Митниця відправлення вважає транспортні засоби придатними для пломбування, якщо:

- пломби можна просто та ефективно встановити на транспортний засіб або контейнер;
- транспортний засіб або контейнер не має прихованих місць, де можна сховати товари;
- місця, відведені для товарів, легко можуть бути перевірені митним органом.

(Стаття 11(3) Конвенції, Стаття 300 ІА)

Примітка: Транспортні засоби або контейнери вважаються придатними для пломбування, якщо вони схвалені для перевезення товарів під митними пломбами відповідно до міжнародної угоди, до якої приєдналися Договірні сторони (наприклад, Митна конвенція про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП від 14 грудня 1975)

IV.2.3.7.3. Характеристики пломб

Усі пломби, що використовуються у якості засобу ідентифікації, повинні відповідати зазначеним характеристикам та технічним вимогам.

*Стаття 38 Додатку
I до Конвенції*

Стаття 301 ІА

Пломби повинні мати такі основні характеристики:

- залишатися неушкодженими та надійно закріпленими при звичайних умовах використання;
- бути легкими для перевірки та впізнання;
- бути виготовленими таким чином, щоб будь-яка поломка, втручання або знімання залишали сліди, видимі неозброєним оком;
- бути розробленими для одноразового використання або, якщо призначені для багаторазового використання, розроблені таким чином, що при кожному повторному використанні мають чітку індивідуальну ідентифікаційну позначку;
- мати постійні та легко зчитувані індивідуальні ідентифікатори пломб з унікальними номерами.

Крім того, пломби повинні відповідати наступним технічним вимогам:

- форма та розміри пломб можуть відрізнятися, залежно від використовуваного методу пломбування, але розміри повинні бути такими, щоб забезпечувати легке зчитування ідентифікаційних позначок;
- ідентифікаційні маркування пломб неможливо підробити та важко відтворити;
- використаний матеріал повинен бути стійким до випадкової поломки та таким, що запобігає непомітній підробці чи

повторному використанню.

Вважається, що пломби відповідають зазначеним вище вимогам, якщо вони були сертифіковані уповноваженим органом відповідно до Міжнародного стандарту ISO 17712: 2013 "Вантажні контейнери – механічні пломби".

Для контейнерних перевезень якнайширше повинні використовуватися пломби з високим ступенем захисту.

На митній пломбі повинно бути зазначено таке:

- слово "митниця" однією з офіційних мов ЄС або країни спільного транзиту або відповідне скорочення;
- код країни, у формі коду країни ISO-alpha-2, що зазначає країну, в якій була нанесена пломба.

Крім того, Договірні сторони можуть за взаємною згодою ухвалити рішення про використання спільних захисних елементів і технологій.

Кожна країна повинна повідомити Комісію про види митних пломб, які вона використовує. Комісія надає цю інформацію усім країнам.

IV.2.3.7.4. Використання пломб спеціального типу

*Статті 81-83
Доповнення I до
Конвенції*

Для використання суб'єктом процедури пломб спеціального типу вимагається дозвіл компетентних органів.

Статті 317-318 ІА

Використання пломб спеціального виду є спрощенням, що дозволяється за певних умов (див. детальну інформацію у пункті 3.3 Частині VI).

Якщо використовуються ці пломби спеціального типу, суб'єкт процедури вносить марку, вид та номер пломб у дані декларації

(графа D). Пломби накладаються перед випуском товарів.

IV.2.3.8. Випуск товарів

Стаття 40
Доповнення I до
Конвенції

Після виконання таких формальностей у митниці відправлення:

Стаття 303 IA

- подання даних декларації митниці відправлення;
- перевірка даних декларації;
- прийняття транзитної декларації;
- завершення можливих заходів контролю;
- надання гарантії, якщо вона вимагається (див. Частину III);
- встановлення терміну;
- визначення маршруту, якщо це вимагається;
- накладення пломб, якщо це вимагається;

випуск товарів для транзиту. Передаються відповідні повідомлення:

- повідомлення декларанту "Випуск для транзиту" (IE029);
- повідомлення IE001 митниці призначення;
- повідомлення IE050 митниці транзиту у відповідних випадках.

Зміст цих повідомлень залежить від транзитної декларації (із відповідними змінами).

МИТНИЦЯ

Якщо формальності були виконані, митниця відправлення:

- перевіряє транзитну декларацію;
- фіксує результати контролю;
- реєструє гарантію;
- надсилає вказаній митниці призначення та митницям транзиту (за наявності) повідомлення ІЕ001 та, за необхідності, повідомлення ІЕ050; та
- роздруковує ТСД (включаючи ПТ у відповідних випадках).

IV.2.3.8.1. Документація при випуску

Стаття 41

Доповнення I до

Конвенції

Стаття 303(4) ІА

Митниця відправлення надає ТСД з довідковим номером MRN суб'єкту процедури або особі, яка пред'явила товар на митниці відправлення. ТСД з ПТ, що додається у відповідних випадках, супроводжує товари під час транзитної операції.

Стаття 184 (2) ДА у редакції ТДА

ТСД також може роздруковуватися декларантом після попереднього схвалення митницею відправлення.

IV.2.3.9. Закриття транзитної процедури

Стаття 48(2)

Доповнення I до

Конвенції

Стаття 215(2) МК

ЄС

Процедура транзиту закривається митними органами, якщо в результаті порівняння даних, доступних митниці відправлення, та даних, доступних митниці призначення, вони встановлюють, що процедура закінчена належним чином.

IV.2.4. Окремі ситуації

В окремих випадках, коли велика кількість різних найменувань товарів у невеликих кількостях (наприклад, судові припаси, предмети домашнього вжитку при міжнародних перевезеннях), які відправляються одному кінцевому вантажоодержувачу,

повинна бути поміщена для Союзного/спільного транзиту, загального опису товарів буде достатньо, щоб уникнути додаткових витрат на введення транзитних даних. До такого механізму застосовується додаткова умова, щоб повний детальний опис товарів був доступний для митних цілей та супроводжував відправлення.

У будь-якому випадку, спочатку слід перевірити, що всі товари дійсно повинні бути поміщені для Союзного/спільного транзиту.

IV.2.5. Винятки (для відміток)

IV.2.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)

IV.2.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів

IV.2.7.1 Інформаційна система для боротьби з шахрайством (ATIS)

МИТНИЦЯ

Для отримання доступу до цієї частини документу перейдіть до CIRCABC за посиланням:

<https://circabc.europa.eu/ui/group/fac511f0-681d-41af-b678-7d743f529c8f/library/d9bfedcd-976c-4e10-836b-5158b27518f7>

IV.2.7.2 SMS

МИТНИЦЯ

Для отримання доступу до цієї частини документу перейдіть до CIRCABC за посиланням:

<https://circabc.europa.eu/ui/group/fac511f0-681d-41af-b678-7d743f529c8f/library/d9bfedcd-976c-4e10-836b-5158b27518f7>

IV.2.8. Додатки

Глава 3 – Формальності та інциденти під час переміщення товарів під операцією спільного /Союзного транзиту

IV.3.1. Вступ

У цій главі описуються формальності та інциденти під час переміщення вантажів під операцією спільного/Союзного транзиту.

У пункті 2 надається загальна теорія та законодавство.

У пункті 3 описуються формальності у випадку інцидентів під час переміщення товарів під час операцій під операцією спільного /Союзного транзиту та на митниці транзиту.

У пункті 4 описуються окремі ситуації.

Пункт 5 розповідає про винятки із загальних правил.

Пункт 6 зарезервовано для особливих національних правил.

Пункт 7 зарезервовано для використання митними органами.

Пункті 8 містить Додатки до Глави 3.

IV.3.2. Загальна теорія та законодавство

Нормативно правова-база:

- Статті 43 та 44 Доповнення I до Конвенції;
- Статті 304 та 305 IA;
- Доповнення F1 до Додатку 9 до TDA.

IV.3.3. Формальності у випадку виникнення інцидентів та митниця транзиту

У цьому пункті міститься інформація про:

- формальності, які необхідно виконати у випадку інциденту,

що стався під час переміщення товарів під операцією спільного /Союзного транзиту (пункт 3.1);

- Формальності у митниці транзиту (пункт 3.2.)

IV.3.3.1. Формальності у випадку виникнення інцидентів

Найчастіші приклади того, що можна вважати інцидентами під час переміщення товарів під операцією спільного /Союзного транзиту:

- перевізнику доводиться відхилитися від маршруту через незалежні від нього обставини;
- пломби зламані, або порушена їх цілісність у ході транспортної операції, з незалежних від перевізника причин;
- перевантаження товарів з одного транспортного засобу на інший транспортний засіб;
- негайне часткове або повне вивантаження транспортних засобів внаслідок безпосередньої небезпеки;
- випадок, який може вплинути на можливість суб'єкта процедури або перевізника виконувати свої зобов'язання;
- змінено будь-який з елементів, що становлять один транспортний засіб (наприклад, було вилучено вагон).

*Стаття 44
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 305 IA

У кожному з цих випадків перевізник повинен негайно повідомити найближчу уповноважену митницю країни, на території якої знаходиться транспортний засіб. Також негайно після інциденту він повинен внести необхідні записи у графу 56 ТСД та пред'явити товари разом з ТСД на цій митниці. Компетентні органи цієї митниці вирішують, чи можна продовжувати відповідну операцію транзиту. Якщо операція

може бути продовжена, відповідна митниця ставить візу у графі G, зазначаючи вжиті заходи.

Якщо пломби були зламані поза контролем перевізника, компетентний орган здійснює перевірку товарів та транспортного засобу. Якщо прийнято рішення про продовження транзитної операції, накладаються нові пломби, а ТСД візується відповідним митним органом.

Перевантаження вантажу з одного транспортного засобу на інший транспортний засіб може здійснюватися лише за умови дозволу та під наглядом компетентних органів у місці, де повинно здійснюватися перевантаження. У цьому випадку перевізник повинен заповнити графу 55 "Перевантаження" ТСД. Це можна зробити розбірливо від руки, чорнилом та друкованими літерами. У відповідних випадках митниця повинна поставити візу у графі F ТСД. Якщо буде здійснено більше двох перевантажень і графа F буде повністю заповнена, необхідна інформація повинна бути внесена перевізником у графу 56 ТСД.

Але, якщо товари перевантажують з неопломбованого транспортного засобу, незважаючи на зроблені перевізником записи, товари та ТСД не потрібно пред'являти в найближчій митниці, а митниця не ставить візу.

У випадку зміни одного або кількох елементів, що становлять один транспортний засіб, товари та транспортні засоби можна не пред'являти в найближчій митниці і візування цієї митниці не потрібне в наступних випадках:

- якщо один або кілька вагонів видаляються із складу зчеплених разом залізничних вагонів через технічні проблеми. У цьому випадку після внесення необхідних записів до ТСД

перевізник може продовжити транзитну операцію.

- якщо під час рейсу змінюється лише тягач дорожнього транспортного засобу без зміни причепів або напівпричепів (без обробки або перевантаження вантажів), – реєстраційний номер та країна реєстрації нового тягача вносяться перевізником у графу 56 ТСД, і транзитна операція може продовжуватись.

Якщо у зазначених вище випадках перевізник не зобов'язаний пред'являти товари та ТСД митному органу, на території якого знаходиться транспортний засіб, він не повинен інформувати цей орган про такі інциденти.

В усіх зазначених вище випадках відповідні записи, зроблені перевізником, та візи, поставлені митними органами, реєструються в NCTS митницею транзиту (за наявності) або митницею призначення.

Будь-яке подрібнення партій повинен відбуватися під митним контролем, а процедура спільного /Союзного транзиту повинна бути закінчена. Для кожної частини відправлення оформляється нова транзитна декларація.

IV.3.3.2. Формальності у митниці транзиту

У цьому пункті міститься інформація про:

- митниця транзиту (пункт 3.2.1);
- формальності у митниці транзиту (пункт 3.2.2.);
- зміна митниці транзиту (пункт 3.2.3.);
- дії у разі виявлення порушень (пункт 3.2.4).

IV.3.3.2.1. Митниця транзиту

Стаття 3(h)
Доповнення I до
Конвенції, Стаття
1(13) IA

Митниця транзиту – це митниця, розташована у пункті в'їзду на територію або виїзду з території Договірної сторони. У наступній таблиці наведені різні можливості спільного та Союзного транзиту.

	Спільний транзит	Союзний транзит
Пункт в'їзду	- до Договірної сторони	- на митну територію Європейського Союзу, коли товари перетнули територію третьої країни у ході операції транзиту,
Пункт виїзду	- з Договірної сторони, коли товари залишають митну територію цієї Договірної сторони під час транзитної операції через кордон між цією Договірною стороною та третьою країною.	- з митної території Європейського Союзу, коли товари залишають цю територію під час транзитної операції через кордон, Держави-члена та третьою країною, що не є країною спільного транзиту.

З метою сприяння руху товарів ЄС між різними частинами митної території Європейського Союзу, коли їм доводиться перетинати територію третьої країни, яка не є країною спільного транзиту, Держави-члени зобов'язуються встановити, наскільки це можливо з огляду на місцеві правила, спеціальні смуги вздовж їх митниць, розташованих на зовнішніх кордонах ЄС, які будуть зарезервовані для контролю товарів ЄС, що переміщуються у супроводі транзитної декларації, виданої в іншій Державі-члені.

Контроль за такими товарами обмежується вивченням підтвердження митного статусу товарів ЄС і, якщо необхідно, завершенням транспортної операції, за умови, що обставини цієї

операції не вимагають більш детальної перевірки.

У випадках, якщо зазначений вище контроль не виявить будь-яких порушень, транспорту дозволяється рухатися до місця призначення.

IV.3.3.2.2. Формальності на митниці транзиту

Стаття 43 ТСД, включаючи довідковий номер MRN, та товари
Доповнення I пред'являються на кожній митниці транзиту.
Конвенція

Стаття 304 IA Митниця(і) транзиту можуть перевіряти товари, якщо вважають це за необхідне. Будь-яка перевірка повинна проводитись переважно на основі даних транзитної операції, отриманих від митниці відправлення у формі повідомлення IE050.

МИТНИЦЯ

Митниця транзиту:

- реєструє довідковий номер MRN;
- реєструє перетин кордону та
- надсилає повідомлення IE118 митниці відправлення

Якщо на товари поширюються експортні обмеження, в ТСД ставиться одна з наступних відміток:

- у випадку спільного транзиту:

DG0 ("Експорт з країни з обмеженнями") або,

DG1 ("Експорт з країни з нарахуванням митних платежів")

- у випадку Союзного транзиту:

DG0 ("Експорт з ЄС з обмеженнями") або

DG1 ("Експорт з ЄС з нарахуванням митних платежів").

IV.3.3.2.3. Зміна митниці транзиту

Товари можуть перевозитися через митницю транзиту, що не є митницею транзиту, заявленою в ТСД.

Якщо товари та ТСД пред'являються на митниці транзиту, що не є заявленою митницею транзиту, а довідковий номер MRN,

внесений фактичною митницею транзиту, відноситься до транзитної операції, щодо якої ця митниця не має відповідного повідомлення IE050, NCTS автоматично вимагатиме, щоб митниця відправлення відправила фактичній митниці транзиту повідомлення "Запит ATR" (IE114).

NCTS у митниці відправлення автоматично відповість повідомленням "Відповідь ATR" (IE115). Після отримання повідомлення IE115 NCTS оновлюється, а запис про транзитну операцію буде доступний у статусі "ATR створений", готовий до обробки митницею.

Заявлені митниці транзиту, захід у які не здійснювався, будуть автоматично повідомлені після закінчення транзитної операції у митниці призначення.

Якщо дані відповідної транзитної операції не можуть бути доставлені з різних причин, до фактичної митниці транзиту надсилається повідомлення IE115 з "Кодом причини відхилення ATR" та вказівкою причини відхилення (обов'язково для коду 4), і ця митниця здійснює відповідні заходи.

МИТНИЦЯ

У фактичній митниці транзиту:

- Довідковий номер MRN реєструється в NCTS.
- Повідомлення (IE114) передається митниці відправлення.
- NCTS у митниці відправлення відповідає повідомленням (IE115), включаючи інформацію з повідомлення IE050.
- NCTS у митниці транзиту оновлюється, а запис про транзитну операцію стає доступним у статусі "ATR створено", готовий до оброблення митницею.
- Митниця транзиту реєструє перетин кордону та надсилає повідомлення IE118 митниці відправлення.

IV.3.3.2.4. Дії у разі суттєвих порушень

Якщо митниця транзиту виявляє суттєві порушення, пов'язані з відповідною транзитною операцією, вона закінчує процедуру транзиту та розпочинає необхідні розслідування.

IV.3.4. Окремі ситуації (для відміток)

IV.3.5. Винятки (для відміток)

IV.3.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)

IV.3.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів

IV.3.8. Додатки

ГЛАВА 4 – ФОРМАЛЬНОСТІ НА МИТНИЦІ ПРИЗНАЧЕННЯ

IV.4.1. Вступ

У Главі 4 описуються формальності у митниці призначення.

У пункті 2 надається загальна теорія та законодавство.

У пункті 3 описуються формальності у митниці призначення, включаючи закінчення та контроль процедури.

У пункті 4 описуються окремі ситуації.

Пункт 5 розповідає про винятки із загальних правил.

Пункт 6 зарезервовано для особливих національних правил.

Пункт 7 зарезервовано для використання митними органами.

У пункті 8 містяться Додатки до Глави 4.

IV.4.2. Загальна теорія та законодавство

При закінченні транзитної операції товари разом із ТСД та інформацією, що вимагається митницею призначення (наприклад, квитанція, видана поліцією у випадку дорожньо-транспортної пригоди, квитанція від служби аварійного обслуговування автомобілів, міжнародна автомобільна накладна (CMR) тощо), пред'являються на цій митниці. На цьому транзитна операція закінчується. Митниця призначення негайно надсилає митниці відправлення повідомлення "Повідомлення про доставку товарів" (IE006).

Митниця призначення перевіряє товари на основі інформації, отриманої з NCTS та доповненої ТСД, у відповідних випадках, реєструє результати перевірки та надсилає митниці відправлення повідомлення "Результати контролю" (IE018).

За відсутності невідповідностей транзитна операція закривається митницею відправлення.

У разі невідповідностей необхідні подальші заходи.

Нормативно-правова база у:

- Статті 8 та 45-51 Доповнення I до Конвенції;
- Додатку В10 Доповнення III до Конвенції;
- Статтях 215, 233(1),(2) та (3) МК ЄС;
- Статті 306-312 ІА;
- Додатку 72-03 до ІА.

IV.4.3. Формальності у митниці призначення

У цьому пункті міститься інформація про:

- пред'явлення товарів разом із документами на митниці призначення (пункт 3.1);
- контроль завершення процедури (пункт 3.2).

У цьому пункті ми будемо вважати, що невідповідностей не було. Заходи, яких слід вжити у разі невідповідностей, описані у пункті 4.4 цієї глави.

Примітка: **закінчення** транзитної процедури у митниці призначення – це не те ж саме, що **закриття** транзитної процедури.

Саме митниця відправлення на підставі інформації, наданої митницею призначення, вирішує, чи може бути закрита транзитна процедура.

IV.4.3.1. Пред'явлення товарів

*Стаття 8
Доповнення I до
Конвенції

Стаття 233(1) та
(2) МК ЄС,*

Процедура транзиту закінчується, а зобов'язання суб'єкта процедури виконуються, коли товари, поміщені під процедуру, ТСД та інша необхідна інформація будуть доступні на митниці призначення відповідно до митного законодавства.

На практиці закінчення процедури означає пред'явлення товарів, ТСД та іншої необхідної інформації митниці призначення, а в юридичному плані воно означає, що таке пред'явлення здійснюється згідно із законодавчими положеннями відповідно до типу використовуваної процедури, тобто звичайної або спрощеної⁷. Обидва заходи є відповідальністю та основним обов'язком суб'єкта процедури.

При закінченні процедури припиняються і зобов'язання суб'єкта процедури за процедурою. У випадку події або невиконання зобов'язань після цієї дати, застосовуються інші пункти призначення та інші митні правила, а не правила, пов'язані з транзитом. Однак це не означає, що відповідальність (фінансова чи інша) суб'єкта процедури не може бути поставлена під сумнів після закінчення процедури, але лише в тій мірі, в якій вона стосується попередньої транзитної операції.

Стаття 8
Доповнення I до
Конвенції
Стаття 233(3) МК
ЄС

Крім суб'єкта процедури, зобов'язання за процедурою транзиту мають також і інші особи. Перевізник та будь-яка особа, яка отримує товари та якій відомо, що вони були поміщені під транзитну процедуру, також несуть відповідальність за пред'явлення товарів неушкодженими на митниці призначення в установленій термін та з дотриманням заходів, що вживаються митними органами для їх ідентифікації.

Товари разом з ТСД та іншою необхідною інформацією повинні бути пред'явлені у митниці призначення. Це робиться протягом офіційного робочого часу цієї митниці.

(для спрощених процедур див. Частину VI.)

Пред'явлення повинно бути здійснене протягом терміну,

⁷ На додаток до загального визначення закінчення процедури, існує ряд конкретних положень, що встановлюють спеціальні умови, за яких процедура закінчується або вважається закінченою в рамках спеціальних процедур, таких як процедури за участю авторизованого вантажоодержувача, транзиту повітряним і морським транспортом та транзитної процедури для переміщення вантажів стаціонарною транспортною установкою (див. додаткову інформацію у частині V).

встановленого митницею відправлення. Термін зазначається у графі D ТСД.

Термін, встановлений митницею відправлення, є обов'язковим для компетентних органів країн, через території яких проходить транзитна операція. Компетентні органи, включаючи митницю призначення, не повинні його змінювати (див. детальну інформацію у пункті IV.2.3.6).

Митниця призначення використовує довідковий номер MRN для отримання даних з NCTS, що передаються повідомленням IE001. Повідомлення IE006 надсилається митниці відправлення, коли митниця призначення зареєструє довідковий номер MRN у NCTS, щоб повідомити митниці призначення про прибуття товарів. Повідомлення надсилається в день пред'явлення товарів та ТСД у митниці призначення.

Якщо товари були випущені для транзиту в NCTS при відправленні, але у пункті призначення NCTS недоступна після прибуття товарів, митниця призначення закінчує процедуру на підставі ТСД та вносить необхідні записи до NCTS тоді, коли вона знову стане доступною для закриття транзитної процедури.

IV.4.3.2. Контроль закінчення транзитної процедури

Стаття 47

*Доповнення I до
Конвенції*

Після пред'явлення товарів, ТСД та іншої необхідної інформації **митниця призначення** реєструє прибуття та вносить наступну інформацію в NCTS:

Стаття 188 МК ЄС

Стаття 308-309 ІА

1. довідковий номер MRN (реєстраційний номер транзитної операції);
2. дату прибуття;
3. у разі виникнення інцидентів під час переміщення товарів (наприклад: нові пломби, перевантаження) усю необхідну інформація, отриману з ТСД (якщо вона не була зафіксована

попередньою митницею).

Митниця призначення вирішує, чи проводити перевірку товарів, та зберігає ТСД. Перевірка проводиться з використанням інформації повідомлення ІЕ001, отриманого від митниці відправлення.

Митниця призначення вносить відповідний код результатів контролю у повідомлення ІЕ018 та надсилає його митниці відправлення. Митниця призначення фіксує наступний код результатів контролю:

1. Код "A1" (Задовільно) вноситься у тому випадку, якщо митниця призначення здійснювала фізичний контроль товарів (повний або частковий) та не було виявлено ніяких невідповідностей. Крім фізичного контролю товарів, слід перевірити принаймні таке:

- реєстраційний номер транспортного засобу у пункті відправлення та у пункті призначення шляхом порівняння даних декларації з даними, доступними у пункті призначення;
- стан накладених пломб;

2. Код "A2" (Вважається задовільним) вноситься у таких випадках:

- якщо митниця призначення здійснювала лише документальний контроль (фізичний контроль товарів не проводився) та не було виявлено невідповідностей, або якщо вона не проводила жодних заходів контролю. Перевірка стану накладених пломб без фізичного контролю товару також фіксується за допомогою коду "A2" за умови, що пломби не пошкоджені.
- якщо товари були доставлені авторизованому вантажоодержувачу, митниця призначення вирішила не проводити жодних заходів контролю товарів та/або документів, а у повідомленні "Результати вивантаження "

(IE044) не відображені жодні порушення.

Рекомендується, щоб у випадку коду "A2" митниця призначення надсилала повідомлення IE018 у день пред'явлення товарів на митниці призначення або не пізніше наступного робочого дня.

3. Код "A5" (Невідповідності) вноситься у таких випадках:

(а) якщо були виявлені незначні невідповідності, але вони не призвели до виникнення боргу.

Приклади:

- Відсутні, зламані або пошкоджені пломби;
- Товари були доставлені після закінчення терміну;
- Неправильна ідентифікація/країна транспортного засобу;
- Не були внесені необхідні записи у разі інцидентів під час переміщення товарів;
- Невідповідність ваги без видимого пошкодження товарів (невелика різниця у вазі в результаті округлення ваги).

(b) якщо у випадках незначних невідповідностей на підставі національних норм вимагається сплата адміністративного штрафу.

(c) якщо був виявлений надлишок товарів (тих самих чи іншого типу) як незадекларованих товарів, статус яких як товарів ЄС/товарів Договірної сторони не може бути визначений.

Якщо товари, задекларовані в транзитній декларації, були доставлені до митниці призначення, факт виявлення надлишку товарів не заважає митниці відправлення закрити процедуру та списати переміщення. Тоді товари, задекларовані для транзиту, можуть бути випущені. Митниця призначення повинна з'ясувати ситуацію стосовно надлишку товарів.

Митниця призначення повинна надати детальний опис невідповідностей у повідомленні IE018. Якщо це можливо, будь-

яка інформація, введена у вільному текстовому полі цього повідомлення, повинна бути викладена мовою, зрозумілою для митниці відправлення.

4. Код "B1" (Незадовільно) означає значні невідповідності, що не дозволяють завершити транзитну процедуру. Транзитна операція не списується в NCTS, а відповідальність суб'єкта процедури та гаранта залишається дійсною до вирішення справи. Тому цей код слід застосовувати лише у належним чином обґрунтованих випадках, коли товари відсутні (повністю або частково), або у випадках коли товари, пред'явлені в пункті призначення, суттєво відрізняються від опису в декларації (щодо типу та кількості).

Розрізняють два типи коду B1:

(а) Код "B1" (Незадовільно) із позначкою "Очікування рішення щодо невідповідностей" вноситься у випадках, коли під час фізичного або документального митного контролю було виявлено недостачу товарів або були пред'явлені товари, що не відповідають задекларованим товарам, а митниця призначення підозрює, що така ситуація могла бути викликана помилкою або недбалістю у пункті відправлення.

Митниця призначення:

- просить митницю відправлення провести розслідування, зокрема, перевіривши будь-які документи, подані суб'єктом процедури/декларантом, та порівнявши їх із даними декларації, та
- не випускає товари з транзиту.

Транзитна операція ставиться у режим "Очікування рішення щодо невідповідностей". Процес на митниці відправлення призупиняється, доки причини невідповідностей не будуть з'ясовані.

Після вирішення справи митниця відправлення інформує митницю призначення, надсилаючи повідомлення "Повідомлення

про причини невідповідностей" (IE020) з кодом "1".

Потім товари випускаються з транзиту, операція остаточно закривається, а митниця відправлення списує її в NCTS.

Якщо питання не буде вирішене, митниця відправлення повідомляє митницю призначення, надіславши повідомлення "Повідомлення про причини невідповідностей" (IE020) з кодом "0". Після отримання цього повідомлення або якщо повідомлення не надійде протягом 6 календарних днів з дня надсилання повідомлення IE018 із позначкою, митниця призначення розпочне власне розслідування з метою вирішення справи.⁸

Статті 112 та 114(1) Доповнення I до Конвенції

Статті 79, 87(1 та 4), та 124 (1)(g) та (h) МК ЄС

Стаття 103(c) ДА

(b) Код "B1" (Незадовільно) без позначки "Очікування рішення щодо невідповідностей" вноситься, якщо під час фізичного або документального митного контролю виявляється недостача товарів або пред'явлені інші товари, а митниця призначення не вважає, що це може бути спричинено помилкою або недбалістю у пункті відправлення.

Митниця призначення розпочинає власне розслідування з метою врегулювання справи.

Що стосується боргу, зазначеного в пунктах 3 (надлишковий товар), 4 (a) та (b), є два варіанти:

- Борг виникає відповідно до статті 79 Кодексу/статті 112(1)(b) Доповнення I до Конвенції (невиконання умови, що регулює поміщення товарів під процедуру Союзного або спільного транзиту; вилучення товарів з-під митного нагляду) та повинен бути оплачений;
- Борг виник, але він був погашений відповідно до статті

⁸ Якщо митниця відправлення знаходиться у таких країнах: BG, CH, CZ, ES, MK і RS, використовуйте цей код, як передбачено. В інших країнах процедура інша, і операція автоматично списується в системі незалежно від коду, зазначеного у повідомленні IE020. Це означає, що подальша обробка здійснюється поза NCTS. Тому у випадку з цими іншими країнами, рекомендується використовувати код "B1" із позначкою лише тоді, коли митниця призначення буде повністю впевнена, що недостача товарів або пред'явлення інших товарів, ніж задекларовані, виникли внаслідок помилки або недбалості у пункті відправлення і цим питанням доведеться займатися митниці відправлення.

124(1)(g) та (h) Кодексу та статті 103(с) ДА/статті 112(2) Доповнення I до Конвенції.

Погашення боргу відбувається, якщо:

- ✓ вилучення товарів з транзитної процедури або невиконання умови, яка регулює поміщення товарів під транзитну процедуру або використання транзитної процедури, здійснюється внаслідок повного знищення або невідновної втрати таких товарів, що спричинені фактичним характером товарів, або непередбачуваними обставинами, або форс-мажорними обставинами, або розпорядженням митних органів;
- ✓ порушення, яке призвело до виникнення цього боргу, не має суттєвого впливу на належне виконання транзитної процедури та не було спробою шахрайства, а всі формальності, необхідні для врегулювання ситуації з товарами, виконуються згодом.

Стаття 103 (с) ДА передбачає, що один із випадків, коли відбувається порушення, – це коли митний нагляд згодом відновлюється щодо товарів, на які не поширюється транзитна декларація, але які раніше були на тимчасовому зберіганні або були поміщені під спеціальну процедуру разом із товарами, які були офіційно поміщені під цю транзитну процедуру.⁹

Див. детальну інформацію у пункті VIII.2.3.2.

В обох випадках (тобто був погашений борг або ні) митниця призначення продовжує розслідування та виконує положення статті 87 (1) Кодексу/ Статті 114 (1) Доповнення I до Конвенції з метою визначення митного органу, уповноваженого на стягнення боргу, або прийняття рішення про погашення боргу. Див.

⁹ Лише Союзна процедура транзиту

детальну інформацію у пунктах VIII.2.1, VIII.2.2, VIII.2.3 та VIII.3.2.

Якщо митниця призначена вважається уповноваженою здійснити стягнення, вона просить митницю відправлення передати повноваження, надіславши повідомлення IE150 (Запит про стягнення). Див. детальну інформацію у пунктах VIII.3.3.3, VIII.3.3.4. та VIII.3.3.5.

Після стягнення боргу, якщо митниця, відповідальна за стягнення, не є митницею відправлення, вона повинна повідомити митницю відправлення про таке стягнення, надіславши повідомлення IE152 (Повідомлення про здійснення стягнення).

Якщо сума митного боргу менша за 10 000 євро, вважається, що він виник у Державі-члені, де він був виявлений, і тому повноваження на стягнення має митниця призначення (Стаття 87(4) Кодексу).¹⁰ Однак обмін повідомленнями IE150/151 все ж необхідний, щоб митниця призначення могла розпочати процедуру стягнення. Якщо стягнення завершено, митниця призначення надсилає повідомлення IE152 митниці відправлення. Див. детальну інформацію у пунктах VIII.3.3.5.

У випадках, зазначених у пунктах 1, 3 та 4 вище, митниця призначення надсилає повідомлення IE018 не пізніше, ніж:

- на третій день після пред'явлення товарів на митниці призначення або в іншому місці (у виняткових випадках, наприклад, кілька державних свят, цей термін може бути продовжений до шести днів).
- на шостий день після отримання товару авторизованим вантажоодержувачем.

¹⁰ Лише Союзна процедура транзиту

IV.4.4. Окремі ситуації

Цей пункт містить інформацію про окремі ситуації в транзитній процедурі на митниці призначення. Ці окремі ситуації включають:

- видачу розписки (пункт 4.1);
- видачу альтернативних підтверджень (пункт 4.2);
- пред'явлення товарів та документів поза межами встановлених для цього робочих днів та годин, а також у іншому, ніж митниця призначення, місці (пункт 4.3);
- порушення (пункт 4.4);
- зміну митниці призначення (пункт 4.5).

IV.4.4.1. Видача розписки

На запит особи, яка пред'являє товари та ТСД у митниці призначення, ця митниця видає розписку (ТС11). Однак розписка не може використовуватися у якості альтернативних підтверджень закінчення процедури.

*Стаття 46
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 306(5) ІА

Розписка має дві важливі функції. По-перше, вона повідомляє суб'єкту процедури, що перевізник доставив товари та документи на митницю призначення. По-друге, розписка відіграє важливу роль у разі ініціювання запиту, якщо митниця відправлення не отримає повідомлення (IE006). У таких випадках суб'єкт процедури може подати розписку митниці відправлення із зазначенням митниці, якій були пред'явлені товари та документи. Це робить процедуру запиту інформації набагато ефективнішою.

*Додаток В2,
Доповнення III до
Конвенції*

Форма розписки повинна відповідати зразку ТС11 у Доповненні III, Додаток В10 до Конвенції/Додатку 72-03 ІА.

Особа, яка просить розписку, повинна заповнити її перед

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Особа, яка просить розписку у митниці призначення, розбірливо заповнює форму ТС 11 та вносить:

- місце, найменування та номер митниці призначення;
- статус товару, зазначений у відповідних ТСД (Т1, Т2, Т2F);
- довідковий номер MRN;
- місце, найменування та номеру митниці відправлення;
- місце.

Крім того, розписка може містити іншу інформацію, що стосується товарів. Суб'єкт процедури може, наприклад, вказати адресу, на яку перевізник товару поверне розписку після візування митницею. Митниця призначення не зобов'язана повертати розписку поштою; однак може це зробити, якщо необхідно. Зазвичай суб'єкт процедури вимагає, щоб перевізник повернув йому розписку.

Адреса для повернення може бути зазначена на звороті розписки.

МИТНИЦЯ

Коли просять видати розписку, митниця призначення:

- перевіряє, чи використана належна форма, тобто ТС11;
- перевіряє, чи вона заповнена розбірливо;
- перевіряє, чи правильно вона заповнена;
- перевіряє, чи існують якісь обставини, що забороняють видачу розписки;
- якщо все в порядку, видає розписку особі, яка її запитує.

IV.4.4.2. Видача альтернативних підтверджень

Стаття 45(4)
Доповнення I до
Конвенції

Стаття 308(2) IA

Суб'єкт процедури може попросити митницю надати йому альтернативні підтвердження на копії ТСД про те, що транзитна процедура була закінчена належним чином та не було виявлено ніяких порушень. Це може бути зроблено одночасно з пред'явленням на митниці призначення ТСД та товарів.

Примітка: Детальна інформація про прийняття альтернативного підтвердження митницею відправлення міститься у пункті 3.3.1 Частини VII.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Для отримання альтернативних підтверджень відповідно до статті 45(4) Доповнення I до Конвенції/Статті 308 IA, копія ТСД та ПТ (за необхідності) може бути подана митниці призначення для візування.

Копія, яка може бути ксерокопією, повинна:

- містити позначку "копія",
- містити штамп митниці призначення, підпис посадової особи, дату та наступну помітку: "Альтернативний доказ – 99202".

У Додатку 8.3. наведений напис "альтернативний доказ" усіма мовами.

МИТНИЦЯ

ТСД та ПТ (у відповідних випадках) повинні бути завізовані митницею призначення. Це може бути віза, що проставляється комп'ютерною системою, але митниці країни відправлення повинно бути зрозуміло, що віза є справжньою.

Митниця призначення візує альтернативні підтвердження, якщо жодних порушень не виявлено. Штамп, підпис посадової особи та дата вносяться в ТСД.

Особа, яка пред'являє альтернативні підтвердження разом із товарами та ТСД, вважається представником суб'єкта процедури. Митниця призначення передає

завізовану копію ТСД цій особі.

IV.4.4.3. Пред'явлення товарів та документів поза межами встановлених для цього робочих днів та годин, а також у іншому, ніж митниця призначення, місці

*Стаття 45(1)
Доповнення I до
Конвенції*

Як правило, товари, ТСД та необхідна інформація пред'являються:

Стаття 306(1) IA

- на митниці призначення та
- у встановлені робочі дні та час.

Проте на прохання суб'єкта процедури або іншої особи, яка пред'являє товари, митниця може дозволити їх пред'явлення поза офіційним робочим часом або в іншому місці.

IV.4.4.4. Порушення

IV.4.4.4.1. Порушення, що стосуються пломб

Тільки опломбовані товари випускаються для процедури спільного /Союзного транзиту. Митниця призначення перевіряє цілісність пломб. Якщо цілісність пломб була порушена, митниця призначення повинна вказати цю інформацію у повідомленні IE018, яке вона надсилає митниці відправлення.

МИТНИЦЯ

Митниця призначення перевіряє стан пломб та реєструє результати в NCTS. Якщо пломби відсутні, перебувають у неналежному стані або якщо є ознаки, що вони були порушені, митниці рекомендується перевірити товари та внести фактичні дані до NCTS.

IV.4.4.2. Інші порушення

Митниця призначення повинна зазначити порушення, які вона виявила, в NCTS, щоб проінформувати митницю відправлення. Ця митниця оцінить повідомлені факти та визначить відповідні заходи, які необхідно вжити.

Митниця призначення може виявити невідповідності між товарами, задекларованими в NCTS, та товарами, що були фактично пред'явлені на цій митниці. Кожен випадок слід розглядати індивідуально, оскільки може трапитися, що помилка сталася під час відправлення.

МИТНИЦЯ

Митниця призначення:

- реєструє довідковий номер MRN та
- зазначає будь-які наявні порушення у повідомленні (IE018).

IV.4.4.5. Зміна митниці призначення/відхилення від маршруту

*Стаття 47(2)
Доповнення I до
Конвенції*

Транзитна операція може закінчитись у митниці, що не є митницею, вказаною в транзитній декларації. Тоді ця митниця вважатиметься митницею призначення.

*Статті 306(4) та
307(2) ІА*

Оскільки у NCTS буде показано, що фактична митниця призначення не отримала повідомлення IE001 за пред'явленим довідковим номером MRN, ця митниця надішле повідомлення "Запит про реєстрацію очікуваного прибуття" (IE002).

Якщо митниця відправлення знайде операцію за довідковим номером MRN, вона надсилає повідомлення "Відповідь про реєстрацію очікуваного прибуття" (IE003). Митниця призначення приймає зміну митниці та надсилає повідомлення IE006 митниці

відправлення.

Якщо митниця відправлення не знайде операцію за довідковим номером MRN, вона повинна включити в повідомлення IE003 причини (з кодом від 1 до 4), чому не може бути відправлене повідомлення IE001. NCTS відхиляє прибуття та надсилає суб'єкту господарювання у місці призначення повідомлення "Повідомлення про відхилення очікуваного прибуття" (IE021).

Причини відхилення можуть бути такими:

1. товари та ТСД вже прибули до іншої митниці призначення;
2. операція була скасована митницею відправлення;
3. довідковий номер MRN не визначається (через технічні причини або через порушення); або
4. інші причини.

Можна виділити три ситуації:

1. Нова митниця призначення знаходиться в тій самій Договірній стороні/Державі-члені, що і митниця, зазначена в транзитній декларації:

МИТНИЦЯ

Митниця призначення:

- реєструє довідковий номер MRN;
- надсилає митниці відправлення запит про інформацію щодо декларації на основі довідкового номеру MRN, відправивши повідомлення IE002;
- надсилає повідомлення IE118 митниці відправлення;
- перевіряє термін, стан пломб (якщо вони нанесені) та маршрут (якщо він вказаний);

- визначає рівень необхідної перевірки;
- отримавши позитивний результат перевірки, реєструє результат контролю в NCTS;
- надсилає повідомлення IE018 митниці відправлення.

Після отримання повідомлення IE006 митниця відправлення надсилає заявленій митниці призначення та заявленій (але не використаній) митниці транзиту повідомлення "Повідомлення про переадресоване прибуття" (IE024), що транзитна операція завершилась.

2. Нова митниця призначення знаходиться в іншій Договірній стороні/Державі-члені, ніж митниця, зазначена в транзитній декларації:

МИТНИЦЯ

Митниця призначення:

- реєструє довідковий номер MRN;
- надсилає митниці відправлення запит про інформацію щодо декларації на основі довідкового номеру MRN, відправивши повідомлення IE002;
- надсилає повідомлення IE118 митниці відправлення;
- перевіряє термін, стан пломб (якщо вони нанесені) та маршрут (якщо він вказаний);
- визначає рівень необхідної перевірки;
- отримавши позитивний результат перевірки, реєструє результат контролю в NCTS;
- надсилає повідомлення IE018 митниці відправлення.

Після отримання повідомлення IE006 митниця відправлення надсилає заявленій митниці призначення та заявленій (але не використаній) митниці транзиту повідомлення "Повідомлення про переадресоване прибуття" (IE024) про закінчення транзитної операції.

2. Нова митниця призначення знаходиться в іншій Договірній стороні/Державі-члені, ніж митниця, зазначена в ТСД, в якому міститься наступна помітка:

- у випадку спільного транзиту:

- DG0 ("Експорт з країни з обмеженнями")

або

- DG1 ("Експорт з країни з нарахуванням митних платежів")

- у випадку Союзного транзиту:

- DG0 ("Експорт з ЄС з обмеженнями")

або

- DG1 ("Експорт з ЄС з нарахуванням митних платежів")

МИТНИЦЯ

Митниця призначення:

- реєструє довідковий номер MRN;
- надсилає митниці відправлення запит про інформацію щодо декларації на основі довідкового номеру MRN, відправивши повідомлення IE002;
- тримає товари під митним контролем та вирішує, чи:
 - дозволити їх вивезення до Договірної сторони/Держави-члена, що має юрисдикцію над митницею відправлення; або
 - заборонити їх вивезення, доки від митниці відправлення не буде отримано спеціальний письмовий дозвіл на їх випуск.

IV.4.5. Пред'явлення товарів та ТСД після спливу терміну

*Стаття 45(2)
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 306(3) IA

Якщо товари та ТСД були пред'явлені після закінчення терміну, встановленого митницею відправлення, вважається, що суб'єкт процедури або перевізник дотрималися терміну, якщо вони переконливо доведуть, що затримка виникла не з їх вини.

Нижче наведені приклади підтвердження непередбачених обставин, які мають наслідком недотримання терміну, але за які не можуть нести відповідальність суб'єкт процедури або перевізник:

- довідка, видана поліцією (наприклад, у випадку нещасного випадку або крадіжки);
- довідка, видана медичною службою (наприклад, щодо надання медичної допомоги);
- квитанція від служби аварійного обслуговування автомобілів (наприклад, щодо ремонту транспортного засобу);
- будь-які докази затримки через страйк, погодні умови або будь-які інші непередбачені обставини.

Проте рішення щодо дійсності підтвердження приймається

митницею призначення.

IV.4.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)

IV.4.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів

IV.4.8. Додатки

IV.4.8.1. Структуровані повідомлення та зміст даних для ОІ (Обміну Інформацією)

Цей Додаток був видалений, оскільки він більше не актуальний!

IV.4.8.2. Коди країн

IV.4.8.3. Коди вантажних місць

ГЛАВА 5 – АНДОРРА, САН-МАРИНО І НЕФІСКАЛЬНІ ТЕРИТОРІЇ

IV.5.1. Вступ

Стандартна транзитна процедура описана в попередніх розділах.

У цій главі 5 описані конкретні транзитні домовленості, які існують між:

- Європейським Союзом та Андоррою (пункт 2);
- Європейським Союзом та Сан-Марино (пункт 3);
- Європейським Союзом та його спеціальними фіскальними територіями (пункт 4).

У пункті 5 описані винятки.

Пункт 6 зарезервовано для особливих національних інструкцій.

Пункт 7 зарезервовано для використання митними органами.

Додатки наведені у пункті 8.

IV.5.2. Андорра

У цьому пункті міститься інформація про:

- попередню історію та законодавство (2.1);
- формальності (2.2);

IV.5.2.1. Попередня історія та законодавство

У 1990 році ЄС та Андорра створили митний союз шляхом укладення Угоди у формі обміну листами¹¹. Митний союз застосовується до торгівлі товарами, на які розповсюджуються глави 25-97 Гармонізованої системи (ГС).

Рішенням № 1/96 Об'єднаного Комітету ЄС та Андорри¹², процедура транзиту Співтовариства, як встановлено у Митному кодексі Співтовариства (МКС) та Положеннях щодо його впровадження (ІРС), була поширена на торгівлю, що підпадає під юрисдикцію митного союзу. Рішення було згодом замінено рішенням № 1/2003 Спільного Комітету ЄС та Андорри¹³. З 1 травня 2016 року транзитна процедура ЄС замінила процедуру транзиту Співтовариства, оскільки Митний кодекс ЄС та його делеговані та імплементаційні акти є замінили МКС та ІРС.

IV.5.2.2. Формальності

IV.5.2.2.1. Товари, що підпадають під дію глав з 1 – 24 ГС

Експорт та імпорт товарів, на які розповсюджуються ці глави та для яких пунктом призначення або країною походження є Андорра, вважається імпортом з третіх країн та експортом в треті країни.

Тому митна декларація подається з аббревіатурою EX для

¹¹ Угода у формі обміну листами між Європейським економічним співтовариством та Князівством Андорра, підписана 28 червня 1990 р., О.Ж. L 374, 31.12.1990, с. 14.

¹² Рішення № 1/96 Об'єднаного Комітету ЄС та Андорри від 1 липня 1996 року стосовно певних методів адміністративної співпраці для впровадження Угоди у формі Обміну листами між ЄЕС та Князівством Андорра та транзиту товарів між цими двома сторонами, О.Ж. L 184, 24.7.1996, С. 39.

¹³ Рішення № 1/2003 Об'єднаного Комітету ЄС та Андорри від 3 вересня 2003 року про закони, підзаконні акти та адміністративні положення, необхідні для належного функціонування Митного Союзу, О.Ж. L 253, 7.10.2003, С. 3.

експорту та ІМ для імпорту в графі 1.

Приклади¹⁴:

a) Експорт товарів ЄС з місцем призначення в Андоррі

- *сільськогосподарська продукція з експортним відшкодуванням*

Пред'явлення експортної декларації EX1 (у митниці експорту в Державі-члені). Експортний супровідний документ (ЕСД) повинен бути пред'явлений до митниці вибуття з ЄС (французька або іспанська митниця).

- *сільськогосподарська продукція без експортного відшкодування*

Пред'явлення експортної декларації EX1 (у митниці експорту в Державі-члені). Експортний супровідний документ (ЕСД) повинен бути пред'явлений до митниці вибуття з ЄС (французька або іспанська митниця).

- *підакцизні товари, для яких видано електронний адміністративний документ (e-AD), який супроводжує товари до кордону*

Пред'явлення експортної декларації EX1 (у митниці експорту в Державі-члені). Експортний супровідний документ (ЕСД) та e-AD пред'являються на митниці вибуття з ЄС (французька або іспанська митниця).

- *сільськогосподарська продукція з експортним відшкодуванням, яка обкладається акцизом та на яку видано електронний адміністративний документ (e-AD), що супроводжує товари до кордону*

Пред'явлення експортної декларації EX1 (у митниці експорту в Державі-члені). Експортний супровідний документ (ЕСД) та e-

¹⁴ Приклади наведені для автомобільного транспорту.

АД пред'являються на митниці вибуття з ЄС (французька або іспанська митниця).

b) Імпорт на митну територію Європейського Союзу сільськогосподарських товарів, що походять з Андорри

У митниці в'їзду до ЄС товари поміщуються під митну процедуру, таку як випуск у вільний обіг, або під транзитну процедуру (вивезення з ЄС) (Т1), якщо митниця призначення знаходиться на території ЄС.

Слід зазначити, що товари, які походять з Андорри, як це визначено угодою про митний союз, звільняються від митних зборів за умови, що товари ввозяться у супроводі сертифікату переміщення EUR.1 або рахунку-декларації експортера (Розділ II угоди про митний союз).

c) Транзит через митну територію Європейського Союзу з місцем призначення в Андоррі

Транзитна декларація для транзитної процедури (вивезення з ЄС) (Т1) подається у пункті в'їзду до ЄС (наприклад, у Бельгії) для переадресації товарів третіх країн до Андорри.

d) Транзит між двома пунктами на території ЄС через Андорру

Транзитна процедура ЄС не поширюється на проїзд через Андорру, для якого вимагається окрема процедура (встановлена Андоррою).

Транзитна процедура ЄС вважається призупиненою на території Андорри за умови, що проїзд через Андорру здійснюється у супроводі єдиного транспортного документа.

Якщо немає єдиного транспортного документа, який супроводжував би проїзд через Андорру, транзитна процедура ЄС закінчується у пункті вибуття з Європейського Союзу перед

вїздом в Андорру.

IV.5.2.2.2. Товари, що підпадають під дію глав з 25 – 97 ГС

Рішення 1/2003 складає нормативно-правову базу для застосування транзитної процедури Співтовариства з відповідними змінами, встановленими МКС та ІРС для торгівлі між Співтовариством та Андоррою товарами, на які розповсюджуються глави 25-97 ГС. З 1 травня 2016 року процедура транзиту Співтовариства була замінена транзитною процедурою ЄС, передбаченою Митним кодексом ЄС та його делегованими та імплементаційними актами, які замінили МКС та ІРС.

При торгових операціях між Державами-членами ЄС та Андоррою повинні виконуватися митні формальності аналогічно ситуації, яка існувала до створення внутрішнього ринку в 1993 році. Тому подається митна декларація з аббревіатурою EX в графі 1 для експорту та IM для імпорту.

У цьому контексті слід розрізняти такі випадки:

- товари, що перебувають у вільному обігу відповідно до угоди про митний союз, переміщуються під процедурою внутрішнього транзиту ЄС (T2) або перевозяться з доказом митного статусу товарів ЄС;
- товари, що не перебувають у вільному обігу, переміщуються під транзитною процедурою (вивезення з ЄС) (T1), див. приклад b) у пункті 2.2.1;

- конкретний випадок, коли товари, передбачені у Регламенті 3448/93¹⁵, переміщуються під транзитною процедурою (вивезення з ЄС) (T1), див. приклад с.

Гарантія, передбачена транзитною процедурою ЄС, буде чинною як в ЄС, так і в Андоррі. У зобов'язаннях гаранта та сертифікатах гарантії слова "Князівство Андорра" не видаляються.

Приклади:

a) Відправлення товарів, що перебувають у вільному обігу (крім тих, до яких застосовується Регламент 3448/93), з ЄС до Андорри та навпаки

- формальності щодо відправлення виконуються у митниці, що знаходиться в Державі-члені/Андоррі: видача експортної декларації EX1 та декларації для процедури внутрішнього транзиту ЄС (T2);

або

- формальності щодо відправлення виконуються на кордоні між ЄС та Андоррою: товари перебувають у вільному обігу до кордону, де оформляється експортна декларація EX1, за умови пред'явлення підтвердження митного статусу товарів ЄС.

Проте слід зазначити, що митниця на кордоні, яка служить митницею вибуття, може відмовити в розміщенні товарів під транзитну процедуру, якщо ця процедура повинна закінчитись у сусідній митниці на кордоні.

b) Відправлення товарів, що не перебувають у вільному обігу

¹⁵ Регламент Ради (ЄС) No 3448/93 від 6 грудня 1993 року, що встановлює торговельні угоди, що застосовуються до певних товарів, отриманих в результаті переробки сільськогосподарської продукції, О.Ж. L 318, 20.12.1993 с. 18. Прикладами відповідних продуктів є: маніт, сорбіт, казеїн, казеїнати та інші похідні казеїну, декстрини та декстринові клеї, крохмалі або крохмальні клеї, готові глазурування та соуси на основі амідатних речовин.

(крім тих, до яких застосовується Регламент 3448/93), з ЄС до Андорри та навпаки

Товари, що не перебувають у вільному обігу, перевозяться під транзитною процедурою (вивезення з ЄС) (Т1) до митниці призначення в Андоррі чи в ЄС.

с) Конкретний випадок з товарами, що передбачений у Регламенті 3448/93

Описані вище процедури застосовуються за таких умов:

- Перероблені сільськогосподарські товари ЄС, відправлені з ЄС до Андорри, до яких застосовується експортне відшкодування

Видача експортної декларації EX1 та декларації для транзитної процедури (вивезення з ЄС) (Т1).

- *Перероблена сільськогосподарська продукція, що знаходиться у вільному обігу в Андоррі та відправляється до ЄС*

Ці товари переміщуються під транзитною процедурою (вивезення з ЄС) (Т1).

Оскільки митні органи Союзу зобов'язані обкладати змінну складову, ТСД декларації для транзитної процедури (вивезення з ЄС) (Т1) візується фразою, підкресленою червоним кольором: *"Обкладенню підлягає лише сільськогосподарська складова – Угода ЄЕС-Андорра"*.

Інші транзитні процедури

Процедура спільного транзиту не застосовується до торгових операцій з Андоррою.

Андорра не є Договірною стороною Конвенції МДП.

Зведена таблиця вибраних процедур (тобто транзит, вивезення, ввезення) Товари 1-24 ГС		
	Товари, що походять з ЄС	Товари, що походять з Андорри
З вивізним відшкодуванням	EX1	
Без вивізного відшкодування	EX1 або T1 ¹⁶	
Підакцизні товари	EX1 + e-АД	
Підакцизні товари з вивізним відшкодуванням	EX1 + e-АД	
Усі товари		IM4' ¹⁷ (+ EUR.1) (для випуску у вільний обіг) або T1

Товари 25-97 ГС (крім продуктів, зазначених у регламенті 3448/93)		
	Товари, що походять з ЄС	Товари, що походять з Андорри
Товари у вільному обігу	EX1 + T2 (T2F) (у внутрішній митниці) або T2L, T2LF або подібний документ + EX1 (на кордоні)	EX1 + T2 (T2F) (у внутрішній митниці) або T2L, T2LF або подібний документ + EX1 (на кордоні)
Товари, що не є у вільному обігу	T1	T1 (транзит) або 'IM4' (випуск у вільний обіг)

Сільськогосподарська продукція, зазначена у регламенті 3448/93		
	Товари, що походять з ЄС	Товари, що походять з Андорри
З вивізним відшкодуванням	EX1 + T1	
У вільному обігу		T1 + віза "Стягненню підлягає лише сільськогосподарська складова – Угода ЄЕС-Андорра".

¹⁶ Ситуація транзиту не союзних товарів через митну територію Європейського Союзу.

¹⁷ Випуск у вільний обіг здійснюється митницею в'їзду до ЄС.

IV.5.3. Сан-Маріно

У цьому пункті міститься інформація про:

- інформація та законодавство (3.1);
- формальності (3.2).

IV.5.3.1. Попередня історія та законодавство

У 1992 році ЄС та Сан-Маріно уклали Тимчасову угоду про торговельно-митний союз¹⁸. Угода була замінена Угодою про співпрацю та митний союз¹⁹, яка набрала чинності 1 квітня 2002 року. Митний союз розповсюджується на товари, що підпадають під дію глав 1-97 Єдиного митного тарифу (ЄМТ).

Рішенням № 4/92 Комітету з питань співробітництва ЄЕС-Сан-Маріно²⁰ визначаються положення щодо руху товарів між Співтовариством та Сан-Маріно. Рішення застосовувалося з 1 квітня 1993 року та було змінено Рішенням № 1/2002²¹, яке набрало чинності 23 березня 2002 року.

Рішення № 1/2010²² Комітету співпраці між ЄС та Сан-Маріно містить оновлений перелік митниць Італії, які можуть виконувати митні формальності щодо товарів, призначених для Сан-Маріно.

¹⁸ Тимчасова угода про торговельно-митний союз між Європейським економічним співтовариством та Республікою Сан-Маріно, О.Ж. L 359, 9.12.1992, с. 14.

¹⁹ Угода про співпрацю та митний союз між Європейським економічним співтовариством та Республікою Сан-Маріно, О.Ж. L 84, 28.3.2002, с. 43.

²⁰ Рішення № 4/92 Комітету з питань співробітництва ЄЕС-Сан-Маріно від 22 грудня 1992 року щодо деяких методів адміністративного співробітництва для імплементації Тимчасової угоди та процедури переадресації товарів до Республіки Сан-Маріно, О.Ж. L 42, 19.2.1993, с. 34.

²¹ Рішення № 1/2002 про внесення змін до Рішення № 4/92 Комітету з питань співробітництва ЄЕС-Сан-Маріно від 22 грудня 1992 року щодо деяких методів адміністративного співробітництва для імплементації Тимчасової угоди та процедури переадресації товарів до Республіки Сан-Маріно, О.Ж. L 99, 16.4.2002, с. 23.

²² Рішення № 1/2010 Комітету співпраці між ЄС та Сан-Маріно від 29 березня 2010 року, що встановлює різні заходи для імплементації Угоди про співробітництво та митний союз між Європейським економічним співтовариством та Республікою Сан-Маріно, О.Ж. L156, 23.06.2010. с. 13.

IV.5.3.2. Формальності

Рішення № 4/92, із змінами та доповненнями, координує методи адміністративного співробітництва між Сан-Марино та ЄС у сфері застосування правил транзитної процедури Співтовариства, яка з 1 травня 2016 року була замінена процедурою транзиту ЄС (МК ЄС та пов'язані з ним акти є правонаступниками МКС та ІРС).

До переміщення товарів, на які розповсюджується митний союз ЄС-Сан-Марино (розділи 1-97 ЄМТ, за винятком "продуктів ЄОВС") застосовуються наступні правила:

1. Товари, що переміщуються з уповноважених митниць ЄС в Італії до Сан-Марино

Товари, що переміщуються за транзитною процедурою (вивезення з ЄС) транзиту (Т1) з пунктом призначення у Сан-Марино, випускаються у вільний обіг в одній із уповноважених митниць ЄС в Італії²³.

В уповноваженій митниці розпочинається процедура T2-SM (процедура внутрішнього транзиту ЄС) або видається документ T2L-SM²⁴ (митний статус товарів ЄС) для супроводження їх подальшого переміщення до Сан-Марино. Уповноважені органи Сан-Марино або припиняють процедуру внутрішнього транзиту ЄС T2-SM в NCTS, або проштамповують копію документа T2L-SM і повертають його митниці відправлення в Італії (тобто одній з уповноважених митниць ЄС, які зазначені у Рішенні № 1/2010).

²³ Митниці, перелічені у Рішенні № 1/2010, О.Ж. L 156, 23.06.2010. Це: Анкона, Болонья, Форлі, Генуя, Джоя Тауро, Ла Спеція, Ліворно, Мілан, Равенна, Ріміні, Рома, Оріо Аль Серіо, Мілан, Таранто, Трієст та Венеція.

²⁴ Документ T2L-SM видається у трьох примірниках із підтвердженням на кожному примірнику однією з таких фраз: Rilasciato in tre esemplari – Délivré en trois exemples. Оригінал та копія документа T2L-SM передаються особі, якої він стосується, а друга копія зберігається у митниці відправлення.

2. Товари, що переміщуються з ЄС²⁵ до Сан-Марино

Підтвердження, що товари перебувають у вільному обігу в межах ЄС, повинно бути надане до компетентних органів Сан-Марино. Цей доказ може мати форму ТСД (Т2 або Т2F) або оригіналу доказу митного статусу товарів ЄС (Т2L або Т2LF) або еквівалентного документа (зокрема, документа e-AD, передбаченого Регламентом Комісії (ЄС) № 684/2009.

3. Товари, що переміщуються із Сан-Марино до ЄС (крім Італії²⁶):

Товари, що перевозяться з Сан-Марино до ЄС, переміщуються або за процедурою внутрішнього транзиту ЄС (Т2 або Т2F), розпочатою уповноваженими органами Сан-Марино (митниця призначення знаходиться в ЄС), або з підтвердженням митного статусу товарів ЄС (Т2L або Т2LF), або з еквівалентним документом. ТСД, Т2L або Т2LF, або еквівалентний документ повинен бути поданий митниці ввезення в ЄС, щоб довести, що товари перебувають у вільному обігу в Сан-Марино.

Якщо товари, що підлягають переадресації до ЄС, раніше були ввезені до Сан-Марино у супроводі Т2F, Т2LF або еквівалентного документа (зокрема, e-AD, передбаченого у Регламенті Комісії (ЄС) № 684/2009), уповноважені органи Сан-Марино включають посилання на документ, який супроводжував товари під час їх прибуття до Сан-Марино.

Слова "Республіка Сан-Марино" не повинні видалятися із зобов'язань гаранта та гарантійних сертифікатів.

Примітка: митний союз не розповсюджується на "Продукцію

²⁵ Обмін між Італією та Сан-Марино здійснюється у фіскальному режимі (ПДВ).

²⁶ Те ж саме.

ЄОВС".

Як наслідок, вони потрапляють до ЄС як товари, що не перебувають у вільному обігу.

4. Інші транзитні процедури

Процедура спільного транзиту не застосовується до торгових операцій з Сан-Марино.

Сан-Марино не є Договірною стороною Конвенції МДП.

IV.5.4. Спеціальні фіскальні території

У цьому пункті міститься інформація про:

- інформацію та нормативно-правову базу (4.1);
- процедуру внутрішнього транзиту ЄС (4.2);
- документи про митний статус (4.3).

IV.5.4.1. Попередня історія та законодавство

*Пункт 35 Статті 1
ІА*

*Директива
2006/112/ЄС,*

*Директива
2008/118/ЄС*

Спеціальні фіскальні території – це частина митної території Європейського Союзу, на якій не застосовуються положення Директиви Ради 2006/112/ЄС від 28 листопада 2006 року про спільну систему податку на додану вартість або Директиви Ради 2008/118/ЄС від 16 грудня 2008 року про загальні методи акцизних зборів та скасувальної Директиви 92/12/ЄЕС.

- До спеціальних фіскальних територій відносяться наступні території:
- Нормандські острови;

- Канарські острови;
- Наступні французькі зарубіжні департаменти: Гваделупа,

Мартініка, Майотта, Французька Гвіана та Реюньон;

- Гора Афон;
- Аландські острови.

Стаття 188 ДА

Для забезпечення контролю та обліку фіскальних зборів (ПДВ та акцизного збору), товари ЄС, які переміщуються до, з нефіскальних територій або між ними, підлягають наступним формальностям:

- Якщо товари ЄС переміщуються зі спеціальної фіскальної території в іншу частину митної території Європейського Союзу, яка не є спеціальною фіскальною територією, і таке переміщення закінчується у місці, розташованому поза межами Держави-члена, у якій вони в'їхали на цю частину митної території Європейського Союзу, ці товари ЄС переміщуються за процедурою внутрішнього транзиту ЄС.

Приклади:

1) Товари потрапили до ЄС у Франції, їх перевезли з Франції на Канарські острови, а згодом завезли до Іспанії. До переміщення між Канарськими островами та Іспанією застосовується процедура внутрішнього транзиту ЄС.

2. До товарів ЄС, які переміщуються з Аландських островів до Швеції судном, не вимагається застосування процедури внутрішнього транзиту ЄС (T2F), оскільки товари переміщуються із спеціальної фіскальної території безпосередньо до Держави-члена, де вони залишаються. Проте, якщо ці ж самі товари транспортуються далі

автомобільним транспортом до Данії, яка є іншою частиною митної території Європейського Союзу, застосовується процедура транзиту ЄС (T2F).

- Проте в інших ситуаціях (наприклад, товари потрапили до Союзу у Франції, де вони були випущені у вільний обіг, пізніше вони були переміщені на Канарські острови і, нарешті, знову доставлені до Франції, або товари ЄС переміщуються зі Швеції безпосередньо на Аландські острови) як варіант може застосовуватися процедура внутрішнього транзиту ЄС (T2F). Товари також можуть переміщуватися на підставі підтвердження митного статусу товарів ЄС.

IV.5.4.2. Процедура внутрішнього транзиту ЄС

Статті 47, 50, 52 та 53 TDA

Процедура внутрішнього транзиту ЄС, передбачена статтею 188 DA, називається процедурою T2F і застосовується таким чином:

- Транзитна декларація:

Код T2F вноситься у графі № 1 транзитної декларації

- Авіаційна або судноплавна компанія (транзитна декларація у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним та морським транспортом):

Код T2F вноситься у відповідному вантажному маніфесті.

- Авіаційна або судноплавна компанія (ЕТД в якості транзитної декларації для використання транзитної процедури для товарів, що перевозяться повітряним та морським транспортом):

Код T2F вноситься стосовно відповідних товарів ЄС.

IV.5.5. Винятки (для відміток)

IV.5.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)

IV.5.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів

IV.5.8. Додатки (для відміток)

РОЗДІЛ 5 – ПРОЦЕДУРА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОЇ РОБОТИ ДЛЯ СПІЛЬНОГО /СОЮЗНОГО ТРАНЗИТУ

ГЛАВА 1 – ВСТУП

Процедура забезпечення безперервної роботи, описана в цій частині, регулює ситуації, коли недоступна або система митниці або система суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності.

Використання процедури забезпечення безперервної роботи регулюється низкою **важливих загальних правил**:

- Транзитні операції в NCTS та в рамках процедури забезпечення безперервної роботи слід чітко розрізняти як різні процедури. Це означає, що усі переміщення, які були розпочаті та про які успішно повідомлено в NCTS, також повинні бути завершені в NCTS, а усі переміщення, які були розпочаті в рамках процедури забезпечення безперервної роботи, повинні бути закінчені відповідно до положень, що регулюють використання цієї процедури.
- У випадку рішення звернутися до процедури забезпечення безперервної роботи, важливо забезпечити, щоб будь-яка декларація, яка була внесена до NCTS, але не була оброблена далі через збої системи, була скасована.

V.1.1. Загальна теорія та законодавство

Нормативно-правова база у:

- Стаття 26 Доповнення I до Конвенції;
- Стаття 6(3)(b) МК ЄС;
- Стаття 291 ІА;

- Додаток II, Доповнення I до Конвенції
- Додаток 72-04 до ІА.

V.1.1. Транзитна декларація у разі процедури забезпечення безперервної роботи:

Процедура забезпечення безперервної роботи базується на паперових документах у якості транзитних декларацій.

V.1.2. Штамп у разі процедури забезпечення безперервної роботи

Транзитна декларація у паперовій формі, що використовується для процедури забезпечення безперервної роботи, повинна визнаватися усіма сторонами, які беруть участь у операції транзиту, щоб уникнути проблем на митниці(ях) транзиту та на митниці призначення.

З цією метою процедура забезпечення безперервної роботи повинна бути зазначена на примірниках транзитної декларації в паперовій формі за допомогою штамп (розміри: 26 x 59 мм) у графі А ЄАД або у графі довідкового номера МРН на ТСД. Штамп може бути попередньо надрукований на ЄАД або ТСД.

- Штамп на документі проставляється або митницею відправлення у випадку стандартної процедури або авторизованим вантажовідправником у випадку використання спрощеної процедури.
- Штамп про процедуру забезпечення безперервної роботи різними мовами наведений у Додатку 8.1.

Зверніть увагу, що прийнятні обидва типи штампів – старий штамп, запроваджений Регламентом Ради (ЄЕС) № 2913/92 про запровадження Митного кодексу Співтовариства, та новий штамп, запроваджений МК ЄС. Старі штампи можуть використовуватися до закінчення їх запасів.

V.1.3. Тимчасовий збір NCTS на митниці відправлення

Конкретні умови, за яких компетентний орган звертається до процедури забезпечення безперервної роботи, визначаються кожною національною адміністрацією. Однак ці умови повинні бути заздалегідь зафіксовані та доведені до відома/надані суб'єктам господарювання.

V.1.4. Тимчасовий збій комп'ютеризованої системи, що використовується суб'єктом процедури

У цьому пункті розглядаються такі випадки:

- комп'ютеризована система суб'єкта процедури недоступна,
- відсутній електронний зв'язок між комп'ютеризованою системою, що використовується суб'єктом процедури, та NCTS.

Будь-яке звернення до процедури забезпечення безперервної роботи повинно бути попередньо затверджене митними органами. Для отримання цього затвердження суб'єкт процедури, незалежно від використання стандартної чи спрощеної процедури, повинен повідомити митницю факсом, електронною поштою або іншими засобами про причину та час початку процедури забезпечення безперервної роботи.

Коли митні органи перевіряють наявну недоступність, вони повідомляють про затвердження використання процедури забезпечення безперервної роботи суб'єкту процедури. Крім того, вони можуть вимагати надання доказів або розпочати заходи контролю. Проте митні органи відмовляють у погодженні у випадках систематичних повідомлень про недоступність від одного й того ж суб'єкта процедури.

Митний орган контролює використання процедури забезпечення безперервної роботи для попередження зловживань.

Якщо авторизований вантажовідправник подає більше 2% декларацій за процедурою забезпечення безперервної роботи за рік в результаті збоїв його комп'ютеризованої системи або електронного зв'язку між його системою та NCTS, дозвіл переглядається для оцінки виконання умов його використання.

V.1.5. Процедури

V.1.5.1. Відправлення – стандартна процедура

При стандартній процедурі суб'єкт процедури повинен заповнити транзитну декларацію у паперовій формі та пред'явити її разом із товарами на митниці відправлення.

Див. додаткову інформацію у пунктах V.2 та V.3.

Транзитну операцію закінчується та закривається на підставі паперової декларації.

МИТНИЦЯ

Коли приймається рішення про звернення до процедури забезпечення безперервної роботи, важливо забезпечити **визнання недійсною** будь-якої декларації, яка була внесена до NCTS, але в подальшому необроблена через несправність системи. Суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності зобов'язаний надавати інформацію компетентним органам завжди, коли декларація подається до системи, але згодом застосовується процедура забезпечення безперервної роботи.

Будь-які транзитні дані з LRN або довідковим номером MRN, присвоєним операції транзиту, повинні бути вилучені з NCTS.

V.1.5.2. Відправлення – авторизований вантажовідправник

Дозвіл митних органів на звернення до процедури забезпечення безперервної роботи може бути наданий способом, узгодженим

між авторизованим вантажовідправником та цими органами.

Суб'єкт процедури повинен заповнити транзитну декларацію у паперовій формі.

Див. додаткову інформацію у пункті VI.3.5.3.2.

Коли комп'ютеризована система авторизованого вантажовідправника знову стане доступною, ця особа інформує митні органи та, за необхідності, повідомляє відомості паперових документів, які використовуються.

V.1.5.3. Призначення – стандартна процедура

Якщо товари були випущені для транзиту в NCTS у митниці відправлення, а система у митниці призначення недоступна після прибуття товарів, митниця призначення закінчує процедуру на підставі ТСД та вносить необхідні записи в NCTS, коли вона знову буде доступною, щоб надати можливість митниці відправлення закрити процедуру.

За умови, що не було виявлено жодних порушень, митниця призначення надає суб'єкту процедури або перевізнику альтернативні докази закінчення процедури. Див. детальну інформацію у пункті V.6.4.2.

V.1.5.4. Призначення – авторизований вантажоодержувач

У разі збою NCTS у пункті призначення авторизований вантажоодержувач виконує процедури для авторизованого вантажоодержувача, передбачені у частині VI.

V.1.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)

V.1.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів

V.1.8. Додатки

V.1.8.1. Штaмп, що використовується для процедури забезпечення безперервної роботи

A) Штaмп, який використовувався до і після 1 травня 2016 року (до закінчення запасів)

- BG:** **NCTS АВАРИЙНА ПРОЦЕДУРА**
НЯМА НАЛИЧНИ ДАННИ В СИСТЕМАТА
ЗАПОЧНАТА НА _____
(Дата/час)
- CH:** **NCTS FALLBACK PROCEDURE**
NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM
INITIATED ON _____
(Date/hour)
- CS:** **NCTS HAVARIJNÍ POSTUP**
DATA NEJSOU V SYSTÉMU
ZAHÁJEN DNE _____
(Datum/hodina)
- DA:** **NCTS NØDPROCEDURE**
INGEN DATA TILGÆNGELIGE I SYSTEMET
PÅBEGYNDT DEN _____
(Dato/klokkeslæt)
- DE:** **NCTS NOTFALLVERFAHREN**
KEINE DATEN IM SYSTEM VERFÜGBAR
Begonnen am _____
(Datum/Uhrzeit)
Ticket-Nr: _____
- EE:** **NCTS ASENDUSTOIMING**
Süsteemi andmed ei ole kättesaadavad
Algatatud _____
(Kuup/kellaeg).
- EL:** **ΕΚΤΑΚΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ NCTS**
ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΕΝ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟ
ΑΡΧΙΣΕ ΣΤΙΣ _____
(Ημερομηνία/ώρα)
- EN:** **АВАРИЙНА ПРОЦЕДУРА NCTS**
У СИСТЕМІ ВІДСУТНІ ДАНІ
ІНІЦІЙОВАНО _____

(Дата/час)

ES: PROCEDIMIENTO DE EMERGENCIA PARA CASOS DE FALLO DEL NCTS

DATOS NO DISPONIBLES EN EL SISTEMA

INICIADO EL _____

(Fecha/hora)

FI: NCTS-VARAMENETTELY

JÄRJESTELMÄ EI KÄYTETTÄVISSÄ

ALOITETTU _____

(pvm/kellonaika)

FR: PROCÉDURE DE SECOURS NSTI

AUCUNE DONNÉE DISPONIBLE DANS LE SYSTÈME

ENGAGÉE LE _____

(Date/heure)

HU: NCTS TARTALÉK ELJÁRÁS

NINCS ELÉRHETŐ ADAT A RENDSZERBEN

INDÍTVÁ _____

(Dátum/óra)

IS:

IT: PROCEDURA DI RISERVA DEL NCTS

DATI NON DISPONIBILI NEL SISTEMA

AVVIATA IL _____

(Data/ora)

LV: DTKS ALTERNATĪVĀ PROCEDŪRA

DATI SISTĒMĀ NAV PIEEJAMI

UZSĀKTS _____

(Datums/stunda)

- LT: **NCTS ATSARGINĖ PROCEDŪRA**
SISTEMOJE DUOMENŲ NĖRA
PRADĖTA _____
(data/valanda)
- MK: **НКТС РЕЗЕРВНА ПОСТАПКА**
 ТРАНЗИТ ВО УНИЈАТА/ЗАЕДНИЧКИ ТРАНЗИТ
 НЕМА ДОСТАПНИ ПОДАТОЦИ ВО СИСТЕМОТ
 ЗАПОЧНАТО НА _____
(датум/час)
- MT: **PROCĒDURA TA' RIŻERVA NCTS**
L-EBDA DEJTA DISPONIBBLI FIS-SISTEMA
MIBDIJA FI _____
(Data/ħin)
- NL: **NOODPROCEDURE NCTS**
GEGEVENS NIET BESCHIKBAAR IN HET SYSTEEM
BEGONNEN OP _____
(Datum/uur)
- NO: **NCTS FALLBACK PROCEDURE**
NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM
INITIATED ON _____
(Date/hour)
- PL: **PROCEDURA AWARYJNA NCTS**
DANE NIE SĄ DOSTĘPNE W SYSTEMIE
OTWARTO W DNIU _____
(data/godzina)
- PT: **PROCEDIMENTO DE CONTINGÊNCIA EM CASO DE FALHA DO NSIT**
DADOS NÃO DISPONÍVEIS NO SISTEMA
INICIADO A _____
(Data/hora)
- RO: **PROCEDURA DE REZERVĂ NCTS**
NICIO DATĂ DISPONIBILĂ ÎN SISTEM
INIȚIATĂ LA _____
(Data/ora)

RS: **NCTS REZERVNI POSTUPAK**
ТРАНЗИТ УНИЈЕ/ЗАЈЕДНИЧКИ ТРАНЗИТ
У СИСТЕМУ НЕМА ДОСТУПНИХ ПОДАТАКА
ПОКРЕНУТО ДАНА _____
(датум/час)

SI: **ALTERNATIVNI POSTOPEK NCTS**
PODATKI V SISTEMU NISO NA VOLJO
ZAČETO DNE _____
(Datum/ura)

SK: **NCTS HAVARIJNÝ STAV**
V SYSTÉME NIE SÚ K DISPOZÍCII ŽIADNE ÚDAJE
SPUSTENÝ _____
(dátum/hodina)

SV: **RESERVROUTIN NÄR NCTS INTE FUNGERAR**
INGA DATA TILLGÄNGLIGA I SYSTEMET
INLEDD DEN _____
(Datum/klockslag)

HR: **Штамп**

TR: **NCTS KAĞIT USULÜ**
BİRLİK TRANSİTİ/ORTAK TRANSİT
SİSTEMDE VERİ BULUNMAMAKTADIR
.....DE BAŞLATILMIŞTIR
(Tarih/Saat)

B) Новий штамп, що використовується після 1 травня 2016 року

BG: **TALITLUSPIDEVUSE PROTSEDUUR**
LIIDU TRANSIIDIPROTSEDUUR/ÜHIS
TRANSIIDIPROTSEDUUR
SÜSTEEMI ANDMED EI OLE KÄTTESAADAVAD
ALGATATUD _____
(Kuupäev/kellaeg)

CS:

ZÁLOŽNÍ POSTUP
TRANZITNÍ REŽIM UNIE/SPOLEČNÝ TRANZITNÍ
REŽIM
DATA NEJSOU V SYSTÉMU
ZAHÁJEN DNE _____
(datum/hodina)

DA:

BEREDSKABSPROCEDURE
EU-FORSENDELSE/FÆLLES FORSENDELSE
INGEN TILGÆNGELIGE DATA I SYSTEMET
INDLEDT DEN _____
(Dato/tidspunkt)

DE:

BETRIEBSKONTINUITÄTSVERFAHREN
UNIONSVERSANDVERFAHREN/GEMEINSAMES
VERSANDVERFAHREN
KEINE DATEN IM SYSTEM VERFÜGBAR
EINGELEITET AM _____
(Datum/Uhrzeit)

EE:

TALITLUSPIDEVUSE PROTSEDUUR
LIIDU TRANSIIDIPROTSEDUUR/ÜHIS
TRANSIIDIPROTSEDUUR
SÜSTEEMI ANDMED EI OLE KÄTTESAADAVAD
ALGATATUD _____
(Kuupäev/kellaeg)

EL:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ ΤΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ
ΕΝΩΣΙΑΚΗ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗ/ΚΟΙΝΗ
ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗ
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΤΟ
ΣΥΣΤΗΜΑ
ΕΝΑΡΞΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΣΤΙΣ _____
(Ημερομηνία/ώρα)

EN: **ПРОЦЕДУРА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОЇ РОБОТИ**
СОЮЗНИЙ/СПІЛЬНИЙ ТРАНЗИТ
У СИСТЕМІ ВІДСУТНІ ДАНІ
ІНІЦІЙОВАНО _____
(Дата/час)

ES: **PROCEDIMIENTO DE CONTINUIDAD DE LAS**
ACTIVIDADES
TRÁNSITO DE LA UNIÓN/TRÁNSITO COMÚN
DATOS NO DISPONIBLES EN EL SISTEMA
INICIADO EL _____
(Fecha/hora)

FI: **TOIMINNAN JATKUVUUTTA KOSKEVA**
MENETTELY
UNIONIN PASSITUS / YHTEINEN PASSITUS
JÄRJESTELMÄSSÄ EI OLE TIETOJA
ALOITETTU _____
(Pvm/kellonaika)

FR: **PLAN DE CONTINUITÉ DES OPÉRATIONS**
TRANSIT DE L'UNION/TRANSIT COMMUN
AUCUNE DONNÉE DISPONIBLE DANS LE
SYSTÈME
ENGAGÉE LE _____
(Date/heure)

HU: **ÜZLETMENET-FOLYTONOSSÁGI ELJÁRÁS**
UNIÓS/EGYSÉGES ÁRUTOVÁBBÍTÁS
A RENDSZERBEN NEM ÁLL RENDELKEZÉSRE
ADAT
KEZDŐIDŐPONT _____
(Nap/óra)

IS:

IT:

<p>PROCEDURA DI CONTINUITÀ OPERATIVA TRANSITO UNIONALE/TRANSITO COMUNE NESSUN DATO DISPONIBILE NEL SISTEMA AVVIATA IL _____ (Data/ora)</p>

LV:

<p>DARBĪBAS NEPĀRTRAUKTĪBAS PROCEDŪRA SAVIENĪBAS TRANZĪTS /KOPĒJAIS TRANZĪTS DATI SISTĒMĀ NAV PIEEJAMI SĀKUMA DATUMS _____ (Datums/laiks)</p>
--

LT:

<p>VEIKLOS TĚŠTINUMO PROCEDŪRA SAJUNGOS TRANZITAS/BENDRĀSIS TRANZITAS SISTEMOJE DUOMENŲ NĖRA PRADĖTA _____ (Data ir laikas)</p>
--

MK:

**ПОСТАПКА ЗА ОБЕЗБЕДУВАЊЕ НА
КОНТИНУИТЕТ ВО РАБОТЕЊЕТО
ТРАНЗИТ НА УНИЈАТА/ЗАЕДНИЧКИ ТРАНЗИТ
НЕМА ДОСТАПНИ ПОДАТОЦИ ВО СИСТЕМОТ
ЗАПОЧНАТО НА _____
(датум/час)**

MT:

<p>IL-PROCĊDURA TAL-KONTINWITÀ TAL-OPERAT IT-TRANŻITU TAL-UNJONI/IT-TRANŻITU KOMUNI L-EBDA DEJTA DISPONIBBLI FIS-SISTEMA INBDIET NHAR _____ (Id-data/il-ħin)</p>
--

NL:

<p>BEDRIJFSCONTINUÏTEITSPROCEDURE UNIEDOUANEVERVOER/GEMEENSCHAPPELIJK DOUANEVERVOER GEEN GEGEVENS BESCHIKBAAR IN HET SYSTEEM BEGONNEN OP _____ (Datum/uur)</p>

NO:

<p>BUSINESS CONTINUITY PROCEDURE UNION TRANSIT/COMMON TRANSIT NO DATA AVAILABLE IN THE SYSTEM INITIATED ON _____ (Date/hour)</p>

PL:

<p>PROCEDURA CIĄGŁOŚCI DZIAŁANIA PROCEDURA TRANZYTU UNIJNEGO/WSPÓLNA PROCEDURA TRANZYTOWA DANE NIE SĄ DOSTĘPNE W SYSTEMIE OTWARTO W DNIU _____ (data/godzina)</p>
--

PT:

<p>PROCEDIMENTO DE CONTINUIDADE DAS ATIVIDADES TRÂNSITO DA UNIÃO/TRÂNSITO COMUM DADOS NÃO DISPONÍVEIS NO SISTEMA INICIADO EM _____ (Data/hora)</p>

RO:

<p>PLANUL DE ASIGURARE A CONTINUITĂȚII ACTIVITĂȚII TRANZIT UNIONAL/TRANZIT COMUN NU EXISTĂ DATE DISPONIBILE ÎN SISTEM INIȚIAT LA DATADE _____ (Data/ora)</p>

SI:

<p>POSTOPEK NEPREKINJENEGA POSLOVANJA TRANZIT UNIJE / SKUPNI TRANZIT PODATKI V SISTEMU NISO NA VOLJO SPROŽEN DNE _____ (Datum/ura)</p>

SK:

<p>PLÁN NA ZABEZPEČENIE KONTINUITY ČINNOSTÍ COLNÝ REŽIM TRANZITU ÚNIE/SPOLOČNÝ TRANZITNÝ REŽIM V SYSTÉME NIE SÚ DOSTUPNÉ ŽIADNE ÚDAJE ZAČATÝ _____ (dátum/hodina)</p>
--

SV:

KONTINUITETSPLAN
UNIONSTRANSITERING/GEMENSAM
TRANSITERING
INGA DATA ÄR TILLGÄNGLIGA I SYSTEMET
INLEDD DEN _____
(Datum/klockslag)

HR:

**POSTUPAK OSIGURAVANJA KONTINUITETA
POSLOVANJA**
PROVOZ UNIJE / ZAJEDNIČKI PROVOZ
PODACI NISU RASPOLOŽIVI U SUSTAVU
POKRENUT DANA _____
(Datum/sat)

TR:

İŞ SÜREKLİLİĞİ USULÜ
BİRLİK TRANSİT/ORTAK TRANSİT
SİSTEMDE VERİ BULUNMAMAKTADIR
.....'DE BAŞLATILMIŞTIR
(Tarih/Saat)

RS:

**ОСИГУРАЊЕ КОНТИНУИТЕТА ПОСТУПКА
ТРАНЗИТ УНИЈЕ/ЗАЈЕДНИЧКИ ТРАНЗИТ
У СИСТЕМУ НЕМА ДОСТУПНИХ ПОДАКА
ПОКРЕНУТО ДАНА _____
(datum/час)**

ГЛАВА 2 – ЗАГАЛЬНІ ІНСТРУКЦІ СТОСОВНО ЄАД ТА ТСД

*Стаття 3 (c), (d) та
(v) Доповнення I до
Конвенції*

*Статті 5 (12) та
6(3)(b) МК ЄС*

Частина V стосується процедури забезпечення безперервної роботи на основі використання Єдиного адміністративного документа (ЄАД) або Транзитного супровідного документа (ТСД) в якості транзитних декларацій у паперовій формі. Вона розділена на шість глав.

Глава 3 стосується стандартної процедури декларування при транзиті.

Глава 4 стосується формальностей у митниці відправлення.

Глава 5 стосується інцидентів під час транспортування.

Глава 6 стосується формальностей у митниці призначення.

Примітка:

Важливо зазначити, що термін "**транзитна декларація**" має два значення. По-перше, термін "**транзитна декларація**" означає декларацію, за допомогою якої особа в установленій формі та установленим способом повідомляє про бажання помістити товари під процедуру транзиту, а, по-друге, – це документ, що використовується в якості транзитної декларації, тобто необхідних "**примірників ЄАД або ТСД**". У наступних главах термін "транзитна декларація" вживається в першому значенні, а встановлена форма – це ЄАД або ТСД.

ГЛАВА 3 – СТАНДАРТНА ТРАНЗИТНА ДЕКЛАРАЦІЯ

V.3.1. Вступ

Ця глава описує процедуру забезпечення безперервної роботи на основі використання ЄАД або ТСД як транзитну декларацію в паперовій формі.

Пункт 2 надає загальну теорію та законодавство, що стосуються стандартної транзитної декларації.

Пункт 3 описує стандартну процедуру декларування при транзиті від навантаження товарів до заповнення та підписання декларації.

Пункт 4 розглядає окремі ситуації щодо процедури декларування при транзиті.

Пункт 5 розповідає про винятки із загальних правил.

Пункт 6 зарезервовано для особливих національних інструкцій.

Пункт 7 зарезервовано для використання митними органами.

Пункті 8 містить Додатки до Глави 3.

V.3.2. Загальна теорія та законодавство

Транзитна декларація в паперовій формі – це митна декларація для поміщення товарів під процедуру транзиту. Вона може подаватися у таких формах:

- Єдиний адміністративний документ (ЄАД), або
- ЄАД друкується на звичайному папері комп'ютеризованою системою суб'єкта господарювання, або
- Транзитний супровідний документ (ТСД), доповнений, за необхідності, Переліком товарів (ПТ).

У цьому випадку ТСД не містить довідкового номеру MRN.

Нормативно-правова база для транзитної декларації у формі ЄАД та ТСД:

- Конвенція про спрощення формальностей у торгівлі товарами;
- Статті 3(с), (v) та 26 Доповнення I до Конвенції;
- Доповнення III до Конвенції;
 - ✓ Титул II, Статті 5 та 6,
 - ✓ Додатки A3, A4, A5 та A6
 - ✓ Додатки B1, B4, B5 та B6
- Статті 5(12) та 6(3)(b) МК ЄС
- ;

- Доповнення B1-B6, C1, D1, F1 та F2, Додаток 9 до TDA
- Глави III та IV Додатку 72-04 до IA

V.3.3. Процедура декларування

У цьому пункті міститься інформація про:

- транзитна декларація у паперовій формі у вигляді ЄАД та ЄАД-BIS (пункт 3.1.1.);
- відвантажувальні специфікації, форма та використання (пункт 3.1.2.);
- транзитна декларація у паперовій формі у вигляді ТСД (пункт 3.1.3);
- змішані відправлення (пункт 3.1.4.);
- підписання транзитної декларації (пункт 3.1.5.).

V.3.3.1. Транзитна декларація у паперовій формі

V.3.3.1.1. Форми та заповнення транзитної декларації у паперовій формі для ЄАД

ЄАД складається з пронумерованих примірників таким чином:

- комплект примірників на 8 сторінках, що складається з послідовно пронумерованих примірників (примірник 1 – примірник 8), або
- комплект примірників на 4 сторінках, що складається з послідовно пронумерованих примірників (примірники 1/6, 2/7, 3/8 та 4/5).

За необхідності ЄАД може бути доповнений шляхом використання форм ЄАД-BIS або відвантажувальних

специфікацій. Форми ЄАД-BIS нумеруються як звичайні комплекти примірників:

- комплект примірників на 8 сторінках, що складається з примірників від 1 BIS до 8 BIS;
- комплект примірників на 4 сторінках, що складається з примірників 1/6 BIS, 2/7 BIS, 3/8 BIS та 4/5 BIS.

Додаткова інформація стосовно відвантажувальних специфікацій наведена у пункті V.3.3.1.2.

Для транзитної декларації у паперовій формі потрібні три примірники ЄАД – примірники 1, 4 та 5.

- примірник 1 зберігається на митниці відправлення після реєстрації декларації;
- примірник 4 супроводжує товари до митниці призначення і зберігається там;
- примірник 5 супроводжує товари до митниці призначення, яка повертає його до країни відправлення після закінчення транзитної процедури.

Якщо для транзитної декларації у паперовій формі використовується комплект примірників на 4 сторінках, потрібно використовувати два комплекти: примірники 1 та 4 одного комплекту та примірник 5 іншого комплекту. У кожному комплекті номери примірників, які не використовуються, необхідно вказувати, викреслюючи на полі номер примірника, який не використовується, наприклад якщо у примірнику 1/6 викреслена цифра 6, це означає, що використовується примірник 1.

*та 6 Конвенції,
Додаток II до
Конвенції про
спрощення
формальностей у
торгівлі товарами*

винятком випадків, коли декларація подається за допомогою комп'ютеризованої системи суб'єкта господарювання.

*Доповнення В1-В6
С1 та D1, Додаток 9
до TDA*

Загальне правило передбачає, що транзитні декларації у паперовій формі складаються у вигляді ЄАД або в письмово від руки (проте, вони повинні заповнюватися розбірливо, чорнилом та друкованими літерами), або роздруковуються за допомогою комп'ютеризованої системи суб'єкта господарювання. Проте за необхідності за певних умов ЄАД може бути роздрукований за допомогою офіційних або приватних систем обробки даних на звичайному папері (див. детальну інформацію у Доповненні С1 до Додатку 9 до TDA/Додатку В6 до Доповнення III до Конвенції).

*Доповнення 3
Додатку II до
Конвенції про
спрощення
формальностей у
торгівлі товарами*

При заповненні транзитної декларації у паперовій формі заповнюються всі обов'язкові поля у примірниках ЄАД, а інші поля необов'язкові

*Додаток В6 до
Доповнення III до
Конвенції*

Необхідно заповнити лише перший (верхній) примірник ЄАД. Оскільки використовуваний документ повинен мати копіювальний папір, інформація буде скопійована на інших примірниках.

*Доповнення С1
Додатку 9 до TDA*

Транзитні декларації складаються однією з офіційних мов Договірних сторін, яка буде прийнятною для компетентних органів країни відправлення.

Для того, щоб уникнути затримок на митниці відправлення

/призначення (або на митниці транзиту) важливо, щоб суб'єкти господарювання правильно заповнювали ЄАД.

Митниця відправлення повинна забезпечити, щоб ЄАД був заповнений правильно та розбірливо та щоб на декларації було нанесено чіткий відбиток штампа митниці відправлення.

МИТНИЦЯ

Графи в ЄАД, позначені великими літерами В, С, D (/ J), Е (/ J), F, G та I, повинні заповнюватися митними органами. Проте ліва частина граfi I також може використовуватися для записів авторизованого вантажоодержувача.

*Доповнення 3 до
Додатку II до
Конвенції про
спрощення
формальностей у
торгівлі товарами*

Видалення або виправлення не допускаються. Усі зміни вносяться шляхом викреслювання неправильних відомостей та, у відповідних випадках, шляхом додавання необхідних даних, які парафуються особою, яка вносить зміни. Такі зміни візуються митними органами. У деяких випадках митні органи можуть вимагати подання нової декларації.

*Доповнення C1 до
Додатку 9 до ТСД*

Проте не дозволяється внесення жодних змін, якщо компетентні органи після отримання транзитної декларації повідомлять, що вони мають намір перевірити товари, або встановили, що відомості невірні, або якщо вони вже випустили товари для транзиту.

*Стаття 173 МК ЄС,
Стаття 31
Доповнення I до
Конвенції*

За необхідності, ЄАД може бути доповнений одним або кількома додатковими сторінками, які називаються формами ЄАД-BIS.

*Доповнення 3 до
Додатку I до
Конвенції про
спрощення
формальностей у
торгівлі товарами*

Форми ЄАД-BIS можна використовувати за таких обставин:

- якщо транзитна декларація стосується більш ніж одного найменування товарів

або

- якщо відправлення містить як товари T1, T2, так і товари T2F;

Форми ЄАД-BIS в такому випадку використовуються (наприклад, відвантажувальні специфікації) для фіксування даних про товари з кожним митним статусом (T1, T2 або T2F). ЄАД повинен додатково містити резюме форм ЄАД-BIS, що використовуються для товарів кожного митного статусу.

Форми ЄАД-BIS є частиною транзитної декларації та повинні відповідати тим самим технічним вимогам.

Вони повинні заповнюватися відповідно до інструкцій щодо

заповнення форми ЄАД.

- Примітка: використання поєднання форм ЄАД-BIS та відвантажувальних специфікацій не допускається.

V.3.3.1.2. Відвантажувальні специфікації, форма та заповнення

*Додатки В4 та В5
до Доповнення III до
Конвенції*

Відвантажувальні специфікації можуть використовуватися як описова частина ЄАД в якості транзитної декларації.

Додаток 11 до TDA

Використання відвантажувальних специфікацій не впливає на зобов'язання щодо процедури відправлення/вивезення або будь-якої процедури в країні призначення або щодо форм, що використовуються для таких формальностей.

Глави III та IV

Додатку 72-04 до IA

В якості відвантажувальної специфікації може використовуватися лише лицьова сторона форм.

Відвантажувальні специфікації складаються в тій же кількості примірників, що і транзитна декларація, до якої вони відносяться.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

1. Перед кожною товарною позицією, позначеною у відвантажувальних специфікаціях, ставиться серійний номер.
2. За необхідності, кожна товарна позиція повинна супроводжуватися посиланнями, передбаченими законодавством, зокрема, посиланнями на представлені документи, сертифікати та дозволи.
3. Після останнього запису підводиться горизонтальна лінія, а залишок невикористаного місця перекреслюється, щоб унеможливити внесення додаткових записів.
4. 5. Якщо відвантажувальна специфікація використовується для відправлення, яке складається з двох або більше видів товарів, графа 31 "Вантажні місця та опис товарів" у ЄАД не використовується для відображення маркування, номерів, кількості та виду упаковки або опису товарів. Однак за необхідності у цій графі необхідно зазначити посилання на серійний номер та код (T1, T2, T2F) відвантажувальних

специфікацій, що додаються.

МИТНИЦЯ

Митниця відправлення вносить реєстраційний номер у відвантажувальну специфікацію. Цей номер однаковий із реєстраційним номером ЄАД, до якого вона відноситься. Номер вноситься або за допомогою штампа, що включає назву митниці відправлення, або від руки. Якщо номер вноситься вручну, штамп митниці відправлення повинен супроводжувати номер. Однак, підпис митника не є обов'язковим.

Компетентні органи можуть дозволити суб'єктам процедури використовувати спеціальні відвантажувальні специфікації, які не відповідають зазначеним вище вимогам до відвантажувальних специфікацій.

Такі описи можуть використовуватися лише коли:

- вони подаються компаніями, які використовують електронну систему обробки даних для ведення своєї документації;
- вони складені та заповнюються таким чином, що компетентні органи можуть без труднощів їх використовувати;
- вони містять інформацію для кожної товарної позиції, яка вимагається у стандартних відвантажувальних специфікаціях.

Якщо один ЄАД супроводжується двома або більше відвантажувальними специфікаціями, кожна з них повинна мати серійний номер, присвоєний суб'єктом процедури. Загальна кількість супровідних відвантажувальних специфікацій зазначається у Графі 4 "Описи вантажу" ЄАД.

V.3.3.1.3. Форма та заповнення транзитної декларації у паперовій формі у вигляді ТСД

Додатки А3, А4, А5 та А6, Доповнення III до Конвенції

Доповнення F1 та F2, Додаток 9 до TDA.

Форма транзитного супровідного документа (ТСД) може використовуватися транзитна декларація у паперовій формі, за необхідності доповнена Переліком товарів (ПТ).

ТСД заповнюється або в письмовій формі від руки (проте, він повинен заповнюватися розбірливо, чорнилом та друкованими літерами), або роздруковується за допомогою комп'ютеризованої системи суб'єкта господарювання. Усі обов'язкові графи для транзитної декларації заповнюються відповідно до Додатку В6, Доповнення III до Конвенції/Доповнення С1 до Додатку 9 до TDA.

Якщо ТСД використовується як транзитна декларація у паперовій формі, довідковий номер MRN операції транзиту не призначається. Натомість використовується національний довідковий номер для процедури забезпечення безперервної роботи, який зазначається в ТСД у правому верхньому куті.

Якщо транзитна операція стосується більше ніж однієї товарної позиції, до ТСД додається один або декілька Переліків товарів. СТП повинен мати той самий довідковий номер транзитної декларації, що й номер, зазначений на ТСД, до якого він додається. СТП заповнюється відповідно до Додатку А5, Доповнення III до Конвенції/Доповнення F2 до Додатку 9 до TDA.

:

Один СТП може містити кілька товарних позицій (графи можна розширювати по вертикалі).

Максимальна кількість товарних позицій для однієї транзитної

декларації – 99.

V.3.3.1.4. Змішані відправлення

*Стаття 28
Доповнення I до
Конвенції*

*Стаття 294 до IA
Доповнення D1,*

Додаток 9 до TDA

Додаток B до IA

У випадку відправлень, що містять не союзні товари, що переміщуються за транзитною процедурою T1, та товари ЄС, які переміщуються за транзитною процедурою T2/T2F, які супроводжуються однією транзитною декларацією, до ЄАД додаються або окремі форми ЄАД-BIS (див. пункт V.3.3.2.2), або відвантажувальні специфікації (див. пункт V.3.3.2.3). У ЄАД надається загальна інформація та короткий опис форм ЄАД-BIS або відвантажувальних специфікацій, що використовуються для товарів з різним статусом. У кожній формі ЄАД-BIS або відвантажувальній специфікації містяться товари з однаковим митним статусом. Код 'Т-' зазначається у третьому розділі графі 1 ЄАД, у відповідних випадках код "T1bis", "T2bis" або "T2Fbis" зазначається у третьому розділі графі 1 "Декларація" форми ЄАД-BIS.

Якщо ТСД використовується як транзитна декларація в паперовій формі, ~~він може стосуватися як не союзних товарів, так і товарів ЄС.~~ У правому розділі графі 1 зазначається код "Т-", а для кожного найменування товарів у графі 1/3 ПТ, – зазначається відповідний код (T1, T2 або T2F).

Якщо відправлення не змішане, будь-які графи 31 для опису товарів, які не використовувались, повинні бути закреслені для запобігання їх подальшого використання.

В якості альтернативи можуть бути оформлені окремі ЄАД або ТСД (наприклад: ЄАД/ТСД T1 для не союзних товарів та ЄАД / ТСД T2 або T2F для товарів ЄС).

Примітка: можлива ситуація, коли товари ЄС, які не поміщені під транзитну процедуру (та переміщуються в межах митної

території Європейського Союзу), перевозяться на тому ж транспортному засобі, що і товари, які поміщені під транзитну процедуру. У цьому випадку транзитна декларація покриває лише товари, поміщені під транзитну процедуру.

V.3.3.1.5. Підписання транзитної декларації

*Додаток II,
Доповнення I до
Конвенції,
Додаток 72-04 до ІА.*

Підписуючи транзитну декларацію, суб'єкт процедури бере на себе відповідальність за достовірність інформації, поданої в декларації, автентичність поданих документів та дотримання всіх зобов'язань, пов'язаних із ввозом товарів за транзитною процедурою.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Суб'єкт процедури або його представник підписують транзитну декларацію у графі 50 ЄАД або ТСД.

*Додаток II,
Доповнення I до
Конвенції,
Додатки В6 та В9
до Доповнення III до
Конвенції
Додаток 72-04 до ІА.*

Авторизованим вантажовідправникам може бути дозволено не підписувати транзитні декларації, на яких стоїть спеціальний штамп. Це звільнення надається за умови, що авторизований вантажовідправник попередньо надав митному органу письмове зобов'язання, яким визнав, що він є суб'єктом процедури усіх транзитних операцій, що здійснюються за транзитними деклараціями, на яких стоїть спеціальний штамп митного органу.

У непідписаній транзитній декларації у графі, зарезервованій для підпису суб'єкта процедури, міститься фраза: "Звільнення від підпису – 99207".

Додаткова інформація про цю процедуру, яка вважається спрощенням стандартної процедури транзиту, міститься у

Частині VI.

V.3.4. Окремі ситуації (для відміток)

V.3.4.1. Правила, що застосовуються до товарів з вантажними місцями

Додаткова детальна інформація міститься у пункті IV.I.5.1.

V.3.4.2. Товари у супроводжуваному багажу

Додаткова детальна інформація міститься у пункті IV.I.5.2.

V.3.4.3. Перевезення товарів ЄС до країни спільного транзиту, з неї або через неї

Додаткова детальна інформація міститься у пункті IV.I.5.3.

V.3.4.4. Дублікати

У разі крадіжки, втрати або знищення транзитної декларації або документа T2L/T2LF митниця, яка видала оригінал документа, може видати дублікат.

Зацікавлена сторона, яка запитує видачу дубліката, повинна належним чином обґрунтувати запит та письмово підтвердити повернення оригіналу, якщо він буде знайдений.

Авторизовані вантажовідправники та уповноважені емітенти також можуть видавати дублікат транзитних декларацій або документів T2L/T2LF, за умови, що;

- вони видали оригінал документа;
- вони подали належним чином обґрунтований запит до компетентного органу про надання повноважень на видачу дубліката оригіналу;

та

- компетентний орган прийняв запит.

Митниця повинна оцінити ризик зловживань і, зокрема, розслідувати повторні запити.

На дублікаті повинно бути слово "ДУБЛІКАТ" жирним шрифтом, штамп митниці, авторизованого вантажовідправника або уповноваженого емітента, який видав дублікат, та підпис уповноваженої особи.

V.3.5. Винятки (для відміток)

V.3.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)

V.3.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів

V.3.8. Додатки

ГЛАВА 4 – ФОРМАЛЬНОСТІ НА МИТНИЦІ ВІДПРАВЛЕННЯ

V.4.1. Вступ

У параграфі 2 надається загальна теорія щодо формальностей на митниці відправлення, а також загальна інформація про нормативно-правову базу.

У пункті 3 описується процедура на митниці відправлення.

У пункті 4 описуються окремі ситуації.

Пункт 5 розповідає про винятки із загальних правил.

Пункт 6 зарезервовано для особливих національних правил.

Пункт 7 зарезервовано для використання митними органами.

У пункті 8 містяться Додатки до Глави 2.

V.4.2. Загальна теорія та законодавство

Транзитна процедура розпочинається у митниці відправлення з пред'явлення транзитної декларації у паперовій формі (у вигляді ЄАД або ТСД) разом із товарами.

Нормативно-правова база:

- Стаття 26 Доповнення I до Конвенції;
- Стаття 6(3)(b) МК ЄС;
- Стаття 291 ІА;
- Додаток II, Доповнення I до Конвенції
- Додаток 72-04 до ІА.

V.4.3. Опис процедури на митниці відправлення

У цьому пункті міститься інформація про:

- пред'явлення транзитної декларації у паперовій формі (пункт 3.1);
- подання гарантії (пункт 3.2);
- прийняття, реєстрація та візування транзитної декларації у паперовій формі (пункт 3.3);
- внесення змін до транзитної декларації у паперовій формі (пункт 3.4);
- визнання транзитної декларації у паперовій формі недійсною (пункт 3.5);
- перевірка транзитної декларації у паперовій формі (пункт 3.6);
- маршрут (пункт 3.7);
- термін (пункт 3.8);
- заходи ідентифікації (пункт 3.9);
- випуск товарів для транзиту (пункт 3.10).

V.4.3.1. Подача транзитної декларації у паперовій формі

Транзитна декларація у паперовій формі та всі супровідні документи подаються разом із товарами до митниці відправлення протягом визначених робочих днів та робочого часу. Проте, на прохання суб'єкта процедури вони можуть бути пред'явлені в інший час або в іншому місці, схваленому митницею відправлення.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Митниці відправлення подаються наступні документи:

- належним чином заповнені примірники 1, 4 та 5 ЄАД. Якщо використовуються форми ЄАД-BIS або відвантажувальні специфікації, вони додаються до ЄАД;
- два примірники ТСД, за необхідності доповнені ПТ;
- гарантія (якщо вимагається: див. Частина ІІІ);
- інші необхідні документи, якщо вимагаються.

МИТНИЦЯ

Митниця відправлення:

- перевіряє, чи правильно заповнені примірники 1, 4 та 5 ЄАД та чи додаються до ЄАД форми ЄАД-BIS або відвантажувальні специфікації, якщо вони використовуються;
- перевіряє, чи правильно заповнені два примірники ТСД та чи додається до них ПТ, якщо він використовується;
- перевіряє чинність та розмір гарантії;
- перевіряє інші необхідні документи.

V.4.3.2. Подання гарантії

Стаття 9 Додатку I до Конвенції Для початку транзитної процедури потрібна гарантія (за винятком випадків звільнення від неї, передбачених

Стаття 89 (2) МК законодавством або дозволом).

ЄС

Додаткова інформація про гарантії міститься в Чащині ІІІ.

МИТНИЦЯ

Митниця відправлення перевіряє:

- чи відповідають дані гарантії, зазначені у графі 52 ЄАД або ТСД, оригіналам поданих гарантійних документів;
- чи достатня сума гарантії;
- чи чинна гарантія для всіх Договірних сторін, які беруть участь в операції транзиту;
- чи видана гарантія на ім'я суб'єкта процедури, зазначеного у графі 50 ЄАД або ТСД;
- чи не закінчився термін чинності гарантії (сертифікати ТС 31 та ТС33);
- чи не сплинув однорічний період з дати видачі (ваучер ТС32);
- чи відповідає підпис на декларації у графі 50 ЄАД або ТСД підпису на звороті сертифіката загальної гарантії ТС 31 або сертифіката звільнення від гарантії ТС 33.

Зверніть увагу, що необхідно пред'явити оригінали гарантійних документів.

У разі надання індивідуальної гарантії у формі ваучерів, гарантійний ваучер ТС 32 зберігається та додається до примірника 1 ЄАД або першого примірника ТСД.

У випадку індивідуальної гарантії у формі зобов'язання, зобов'язання зберігається та додається до примірника 1 ЄАД або першого примірника ТСД.

У разі загальної гарантії або звільнення від гарантії оригінал гарантійного сертифіката (ТС 31 або ТС 33) повертається декларанту.

V.4.3.3. Прийняття та реєстрація транзитної декларації

*Статті 30 та 35
Доповнення I до*

Митниця відправлення приймає транзитну декларацію за умови,

Конвенції

що:

Статті 171-172 МК
ЄС

- в ній міститься вся необхідна інформація для процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС;

Стаття 143 ДА

- до неї додаються усі необхідні документи;
- товари, зазначені у транзитній декларації, були пред'явлені митниці протягом її офіційного робочого часу.

Очевидно неправильний (або неповний) ЄАД або ТСД не приймається.

Митниця відправлення реєструє транзитну декларацію, вводячи реєстраційний номер у графу С "Митниця відправлення" ЄАД або ТСД, а також вносячи в графу D (/J) ЄАД або ТСД "Контроль митниці відправлення" дані проведених оглядів, накладені пломби та відведений термін, додавши свій підпис та штамп.

Система реєстрації декларацій, яка використовується в рамках процедури забезпечення безперервної роботи, повинна відрізнятися від NCTS.

Митниця відправлення повинна мати повноваження для опрацювання транзитних операцій та відповідного типу руху. Перелік митниць, уповноважених займатися операціями транзиту, розміщений на веб-сайті:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds/csrdhome_en.htm

V.4.3.4. Внесення змін до транзитної декларації

Стаття 31
Доповнення I до
Конвенції

Суб'єкт процедури може попросити дозволу на внесення змін до транзитної декларації після її прийняття митницею. Унаслідок внесення змін сфера дії декларації не може поширюватися на товари, на які вона не поширювалася в момент її подання.

Стаття 173 МК ЄС

Зміни вносяться шляхом викреслювання неправильних відомостей та, у відповідних випадках, шляхом додавання необхідних даних, які парафуються декларантом. Зміни візуються митними органами. У деяких випадках митні органи можуть вимагати подання нової декларації. Видалення або виправлення не допускаються.

Не дозволяється внесення жодних змін, якщо уповноважені органи після отримання транзитної декларації повідомлять, що вони мають намір перевірити товари, або що вони встановили, що дані невірні, або якщо вони вже випустили товари для транзиту, за винятком випадків, передбачених у статті 173(3) МК ЄС.

Стаття 29а
Доповнення I до
Конвенції/Стаття
171 МК ЄС

Якщо транзитна декларація була попередньо подана, але ще не була прийнята, вона не може бути змінена.

V.4.3.5. Визнання транзитної декларації недійсною

Стаття 32
Доповнення I до
Конвенції

Стаття 174 МК ЄС

Стаття 148 ДА

Транзитна декларація може бути визнана недійсною митницею відправлення на підставі поданого декларантом запиту лише перед тим, як товари будуть випущені для транзиту. Митниця відправлення повідомляє декларанту про результат розгляду його запиту.

Проте якщо митниця відправлення повідомила декларанту про свій намір провести перевірку товарів, запит про визнання митної декларації недійсною не приймається до проведення перевірки.

Транзитна декларація не може бути визнана недійсною після випуску товарів для транзиту, окрім як у виняткових випадках:

- якщо товари ЄС були помилково задекларовані для митної процедури, що застосовується до не союзних товарів, і їх

митний статус товарів ЄС згодом підтверджується документами "T2L", "T2LF" або вантажним маніфестом;

- якщо товари були помилково задекларовані за більш ніж однією митною декларацією;

У випадку процедури забезпечення безперервної роботи для транзиту важливо забезпечити, щоб будь-яка декларація, яка була внесена до NCTS, але не була оброблена далі через збої системи, була визнана недійсною.

Суб'єкт господарювання зобов'язаний надавати інформацію компетентним органам кожного разу, коли декларація подається до NCTS, а потім повертається до процедури забезпечення безперервної роботи.

У деяких випадках митні органи можуть вимагати подання нової декларації. У цьому випадку попередня декларація визнається недійсною та подається нова декларація.

V.4.3.6. Перевірка транзитної декларації та контроль товарів

*Стаття 35 Додатку
I до Конвенції*

Стаття 188 МК ЄС

*Статті 238 та 239
ІА*

Після прийняття декларації з метою забезпечення точності відомостей, що містяться в транзитній декларації, митниця відправлення може провести огляд на основі аналізу ризиків або вибіркочну перевірку таким чином:

- вивчити декларацію та підтверджуючі документи;
- вимагати, щоб декларант надав інші документи;
- вивчити товари і взяти зразки для аналізу або для детальної перевірки товарів.

Перевірка товарів проводиться у місцях, визначених митницею відправлення, та у призначений для цього час.

Місце та час повідомляються суб'єкту процедури. Однак на прохання суб'єкта процедури митниця може провести перевірку товарів в інших місцях поза офіційним робочим часом.

Якщо за результатами контролю будуть виявлені незначні невідповідності, митниця відправлення повідомляє про це суб'єкту процедури. Для усунення цих розбіжностей митниця відправлення зробить незначні зміни (за погодженням із суб'єктом процедури) у декларації, щоб товари могли бути випущені для транзиту.

Якщо за результатами контролю будуть виявлені значні невідповідності, митниця відправлення повідомляє суб'єкту процедури, що товари не випускаються.

Митниця відправлення або авторизований вантажовідправник вносять в ЄАД або ТСД наступний код результатів контролю:

- "A1" (Задовільно): якщо товари випускаються для транзиту після фізичного контролю (повного або часткового) та не було виявлено ніяких невідповідностей;
- "A2" (Вважається задовільним): якщо товари випускаються для транзиту лише після документального контролю (фізичний контроль не проводиться), за результатами якого не було виявлено невідповідностей, або без будь-якого контролю;
- "A3" (Спрощена процедура): якщо товари випускаються для транзиту авторизованим вантажовідправником

V.4.3.7. Маршрут переміщення товарів

Стаття 33

Доповнення I до

Загальне правило передбачає, що товари, які представляються для транзитної процедури, повинні транспортуватися до митниці

Конвенції

призначення економічно обґрунтованим маршрутом.

Стаття 298 ІА

Проте, якщо митниця відправлення або суб'єкт процедури вважають за необхідне, ця митниця визначає маршрут переміщення товарів під час транзитної процедури, беручи до уваги будь-яку відповідну інформацію, повідомлену суб'єктом процедури.

Якщо маршрут передбачено, митниця відправлення вносить у графу 44 ЄАД або ТСД, принаймні, позначення Держав-членів або інших Договірних сторін, на території яких здійснюється процедура транзиту.

МИТНИЦЯ

Беручи до уваги будь-яку відповідну інформацію, передану суб'єктом процедури, митниця відправлення визначить встановлений маршрут:

- зазначивши у графі 44 ЄАД або ТСД слова "встановлений маршрут", а потім деталі країн, через які проходитиме транзит (кодів країн буде достатньо).

Примітка 1: для Союзу зазначаються коди країн відповідних Держав-членів.

Примітка 2: зазначаються коди будь-яких країн, що входять до встановленого маршруту.

Стаття 44

*Доповнення І до
Конвенції*

Стаття 305 ІА

Додаток 72-04 до ІА.

Встановлений маршрут може бути змінений під час операції транзиту. У цьому випадку перевізник зобов'язаний зробити необхідні записи у графу 56 примірників 4 і 5 ЄСД або на другому примірнику ТСД і подати їх разом з товарами без необґрунтованих затримок після зміни маршруту до найближчого митного органу країни, на території якої знаходиться транспортний засіб. Компетентний орган вирішить, чи може транзитну операцію бути продовжена, вживе будь-яких заходів,

які можуть знадобитися, та завізує примірники 4 та 5 ЄАД або другий примірник ТСД у графі G.

Більш детальна інформація про процедури, яким необхідно слідувати у випадку інцидентів під час транспортування, наведена у пункті V.5.3.1.

V.4.3.8. Термін пред'явлення товарів

*Статті 34 та 45(2)
Доповнення I до
Конвенції*

Митниця відправлення встановлює термін, протягом якого товари повинні бути пред'явлені на митниці призначення.

*Статті 297 та
306(3) ІА*

Строк, встановлений цією митницею, є обов'язковим для компетентних органів країн, на територію яких в'їжджають товари під час операції транзиту та не може ними змінюватися.

Якщо товари пред'являються митниці призначення після закінчення строку, встановленого митницею відправлення, вважається, що суб'єкт процедури дотримався строку, якщо він або перевізник доведуть митниці призначення, що затримка виникла не з його вини.

МИТНИЦЯ

При встановленні терміну митниця відправлення бере до уваги:

- транспортні засоби, які будуть використовуватися;
- маршрут;
- будь-яке транспортне або інше законодавство, яке може вплинути на встановлення строку (наприклад: соціальне чи екологічне законодавство, яке стосується виду транспорту, транспортних правил щодо робочого часу та обов'язкового відпочинку для водіїв);
- інформація, повідомлена суб'єктом процедури, коли це доречно.

Митниця відправлення або вносить та/або візує термін, в разі погодження із терміном,

внесеним суб'єктом процедури, у графу D(/J) ЄАД або ТСД (у форматі РРРР-ММ-ДД). Це дата, до якої товари, транзитна декларація та будь-які супровідні документи повинні бути пред'явлені на митниці призначення.

V.4.3.9. Засоби ідентифікації

Цей пункт розділений таким чином:

- вступ (пункт V.4.3.9.1.);
- методи пломбування (пункт V.4.3.9.2.);
- характеристики пломб (пункт V.4.3.9.3.);
- використання пломб спеціального типу (пункт V.4.3.9.4.).

V.4.3.9.1. Вступ

*Стаття 11(2)
Конвенції*

Забезпечення ідентифікації товарів, що перевозяться під процедурою транзиту, має дуже велике значення. Як правило, ідентифікація цих товарів забезпечується пломбуванням.

*Статті 36-39
Доповнення I до
Конвенції*

Будь-які документи, які використовуються для ідентифікації товарів, повинні бути прикріплені до ЄАД або ТСД та завірені печаткою таким чином, щоб забезпечити неможливість їх заміни.

Стаття 299 IA

*Стаття 39
Доповнення I до
Конвенції*

Однак митниця відправлення може відмовитись від вимоги щодо пломбування, якщо опис товарів у декларації або в додаткових документах є достатньо точним, щоб забезпечити легку ідентифікацію товарів, та описує їхню якість, характер та особливі характеристики (наприклад, при перевезенні автомобіля за процедурою транзиту зазначається номер двигуна та шасі або зазначаються серійні номери товарів). Цей опис вноситься до графи 31 ЄАД або ТСД.

Стаття 302 IA

Як виняток, пломби не вимагаються (якщо митниця відправлення

не вирішить інакше), якщо:

- товари перевозяться повітряним транспортом і на кожне відправлення наклеєні ярлики з номером супровідної авіанакладної, або відправлення є одиницею вантажу, на якій вказано номер супровідної авіанакладної;
- товари перевозяться залізничним транспортом і залізничні підприємства застосовують заходи ідентифікації

МИТНИЦЯ

Наклавши пломби митниця відправлення зазначає навпроти заголовка "Накладені пломби" у графі D (/J) ЄАД або ТСД номер цифрами та ідентифікаційні знаки накладених пломб.

Якщо для ідентифікації пломби не потрібні, митниця відправлення повинна внести фразу "ЗВІЛЬНЕННЯ – 99201" у графі D(/J) ЄАД або ТСД навпроти заголовка "Накладені пломби".

Додаток 8.1 містить візування "звільнення" усіма мовами.

Якщо на одному транспортному засобі перевозяться товари, на які не поширюється процедура транзиту, та товари, на які поширюється процедура транзиту, транспортний засіб зазвичай не пломбується, якщо ідентифікація товарів забезпечується шляхом пломбування окремих вантажних місць або за допомогою точного опису товарів.

Примітка: товари повинні бути чітко відокремлені та промарковані, щоб можна було легко визначити, які саме товари перевозяться під транзитом, а які – ні.

*Стаття 38(5)
Додатку I до
Конвенції*

Якщо ідентифікацію відправлення неможливо забезпечити пломбуванням або наданням точного опису товарів, митниця відправлення відмовляє в поміщенні товарів під процедуру

Стаття 301(5) ІА

транзиту.

Пломби не повинні зніматися без дозволу компетентних митних органів.

Якщо транспортний засіб або контейнер був опломбований на митниці відправлення і він перевозить товари до різних митниць призначення у супроводі транзитних декларацій, а вивантаження відбувається послідовно в кількох митницях призначення у різних країнах, митні органи у проміжних митницях призначення, у яких пломби знімаються для розвантаження частини вантажу, повинні накласти нові пломби та зазначити це у графі F примірників 4 та 5 ЄАД або на двох примірниках ТСД.

У цьому випадку, за необхідності, митні органи намагатимуться накласти нову митну пломбу, яка матиме принаймні еквівалентні характеристики захисту.

V.4.3.9.2. Методи пломбування

*Стаття 11(2)
Конвенції,*

Якщо використовується пломбування простору, що містить товари, транспортний засіб повинен бути придатним для пломбування.

Стаття 299 ІА

Існує два методи пломбування:

- простір, у якому розміщуються товари, якщо транспортний засіб або контейнер будуть визнані митницею відправлення придатним для пломбування;
- кожен пакет окремо в інших випадках.

Якщо використовується пломбування простору, що містить товари, транспортний засіб повинен бути придатним для пломбування.

МИТНИЦЯ

Митниця відправлення вважає транспортні засоби придатними для пломбування, якщо:

- пломби можна просто та ефективно встановити на транспортний засіб або контейнер;
- транспортний засіб або контейнер не має прихованих місць, де можна сховати товари;
- призначений для вантажу простір є легкодоступним для огляду компетентними органами. *(Стаття 11 Конвенції/Стаття 300 ІА)*

Примітка: Транспортні засоби або контейнери вважаються придатними для пломбування, якщо вони схвалені для перевезення товарів під митними пломбами відповідно до міжнародної угоди, до якої приєдналися Договірні сторони (наприклад, Митна конвенція про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП від 14 грудня 1975)

V.4.3.9.3. Характеристики пломб

Усі пломби, що використовуються у якості засобу ідентифікації, повинні відповідати зазначеним характеристикам та технічним вимогам.

*Стаття 38 Додатку
І до Конвенції*

Пломби повинні мати такі основні характеристики:

Стаття 301 ІА

- залишатися неушкодженими та надійно закріпленими при звичайних умовах використання;
- бути легкими для перевірки та впізнання;
- бути виготовленими таким чином, що будь-яка спроба зламування, підробки або видалення залишали сліди, видимі неозброєним оком;
- бути розробленими для одноразового використання або, якщо призначені для багаторазового використання, розроблені

таким чином, що при кожному повторному використанні мають чітку індивідуальну ідентифікаційну позначку;

- мати постійні та легко зчитувані індивідуальні ідентифікатори пломб з унікальними номерами.

Крім того, пломби повинні відповідати наступним технічним вимогам:

- форма та розміри пломб можуть змінюватися залежно від використовуваного методу пломбування, але розміри повинні забезпечувати легке читання ідентифікаційних знаків;
- ідентифікаційні маркування пломб неможливо підробити та важко відтворити;
- використовуваний матеріал повинен бути стійким до випадкової поломки та унеможливлювати підробку або повторне використання, які не можна виявити.

Вважається, що пломби відповідають зазначеним вище вимогам, якщо вони були сертифіковані уповноваженим органом відповідно до Міжнародного стандарту ISO 17712: 2013 "Вантажні контейнери – механічні пломби".

Для контейнерних перевезень якнайширше повинні використовуватися пломби з високим ступенем захисту.

На митній пломбі повинно бути зазначено таке:

- слово "митниця" однією з офіційних мов ЄС або країни спільного транзиту або відповідне скорочення;
- код країни, у формі коду країни ISO-alpha-2, що означає країну, в якій була нанесена пломба.

Крім того, Договірні Сторони можуть за взаємною згодою ухвалити рішення про використання спільних захисних елементів

і технологій.

Кожна країна повинна повідомити Комісію про види митних пломб, які вона використовує. Комісія надає цю інформацію усім країнам.

V.4.3.9.4. Використання пломб спеціального типу

*Статті 81-83
Доповнення I до
Конвенції*

Для використання суб'єктом процедури пломб спеціального типу вимагається дозвіл компетентних органів.

Статті 317-318 ІА

Використання пломб спеціального типу є спрощенням, що дозволяється за певних умов (див. детальну інформацію у пункті VI.3.3).

Якщо використовуються ці пломби спеціального типу, суб'єкт процедури зазначає марку, тип та номер накладених пломб навпроти заголовка "Накладені пломби" у графі D(/J) ЄАД або ТСД. Пломби накладаються перед випуском товарів.

V.4.3.10. Випуск товарів

Після виконання усіх формальностей у митниці відправлення, тобто

*Стаття 40
Доповнення I до
Конвенції*

- належне заповнення відповідних примірників ЄАД або ТСД;
- завершення можливих заходів контролю;

Стаття 303 ІА

- надання гарантії, якщо вона вимагається (див. Частину III);
- встановлення терміну;
- визначення встановленого маршруту, якщо це вимагається;
- прийняття та реєстрація декларації
- перевірка декларації; та
- накладення пломб, якщо це вимагається;

товари випускаються, а дата випуску вноситься у графу D(/J) примірників ЄАД або ТСД.

МИТНИЦЯ

Якщо формальності були виконані:

- митниця відправлення зазначає наступний код результатів контролю у графі D(/J) примірника 1 ЄАД або ТСД;
- "A1" (Задовільно): якщо товари випускаються для транзиту після фізичного контролю (повного або часткового) та не було виявлено ніяких невідповідностей;
- "A2" (Вважається задовільним): якщо товари випускаються для транзиту лише після документального контролю (фізичний контроль не проводиться), за результатами якого не було виявлено невідповідностей, або без будь-якого контролю;
- авторизований вантажовідправник зазначає код "A3" (спрощена процедура), якщо

товари випускаються для транзиту;

- митниця відправлення та авторизований вантажовідправник повинні забезпечити, щоб підтвердження у графі D(J) були підтвержені підписом митника/авторизованого вантажовідправника та містили чіткий відбиток штампа та дату;
- митниця відправлення і авторизований вантажовідправник проставляють штамп про процедуру забезпечення безперервної роботи (розміри: 26 x 59 мм,) на примірниках транзитної декларації у графі А ЄАД або ТСД.

У Додатку V.1.8.1 наведений "штамп про процедуру забезпечення безперервної роботи" усіма мовами.

ТОРГІВЛЯ – Важлива примітка

Повідомте митницю, що декларація була подана до NCTS, але до того, як товари були випущені, була розпочата процедура забезпечення безперервної роботи.

МИТНИЦЯ – Важлива примітка

Митниця відправлення повинна визнати недійсною будь-яку декларацію, яка була внесена до NCTS, але не була оброблена через тимчасовий збій системи.

*Стаття 40
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 303 ІА

Примірник 1 ЄАД або перший примірник ТСД зберігаються у митниці відправлення. Товари, поміщені під процедуру транзиту, перевозяться до митниці призначення у супроводі примірників 4 та 5 ЄАД або другого примірника ТСД.

V.4.4. Окремі ситуації (для відміток)

У особливих випадках, коли велика кількість різних найменувань товарів у невеликих партіях (наприклад, судові припаси, предмети домашнього вжитку при міжнародних перевезеннях), які відправляються одному кінцевому одержувачу, повинна бути

розміщена під процедуру транзиту ЄС/спільного транзиту, загального опису товарів буде достатньо, щоб уникнути додаткових витрат на внесення відомостей у транзитну декларацію. До такого механізму застосовується додаткова умова, щоб повний детальний опис товарів був доступний для митних цілей та супроводжував відправлення.

У будь-якому випадку, спочатку слід перевірити, що всі товари дійсно повинні бути поміщені під процедуру транзиту ЄС/спільного транзиту.

V.4.5. Винятки (для відміток)

V.4.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)

V.4.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів

V.4.8. Додатки

V.4.8.1. Засвідчення "звільнення"

BG	Освободено
CS	Osvobození
DA	Fritaget
DE	Befreiung
EE	Loobumine
EL	Απαλλαγή
ES	Dispensa
FR	Dispense
HR	Oslobodeno
IT	Dispensa
LV	Atbrīvojums
LT	Leista neplombuoti
HU	Mentesség
MK	Изземање
MT	Tneħħija
NL	Vrijstelling
PL	Zwolnienie
PT	Dispensa
RO	Dispensă
RS	Ослобођено
SI	Opustitev
SK	Oslobodenie
FI	Vapautettu

SV	Befrielse
EN	Waiver (Звільнення)
IS	Undanþegið
NO	Fritak
TR	Vazgeçme

V.4.8.2. ЗАСВІДЧЕННЯ "ЗАДОВЛІЛЬНО"

ГЛАВА 5 – ФОРМАЛЬНОСТІ ТА ІНЦИДЕНТИ ПІД ЧАС ПЕРЕМІЩЕННЯ ТОВАРІВ ПІД ПРОЦЕДУРОЮ СПІЛЬНОГО ТРАНЗИТУ/ОПЕРАЦІЇ ТРАНЗИТУ В МЕЖАХ СОЮЗУ

V.5.1. Вступ

У цій главі описуються формальності та інциденти під час переміщення товарів транзитом в рамках процедури забезпечення безперервної роботи.

У пункті 2 надається загальна теорія та законодавство.

У пункті 3 описуються формальності у випадку інцидентів під час переміщення товарів та на митниці транзиту.

У пункті 4 описуються Окремі ситуації.

Пункт 5 розповідає про винятки із загальних правил.

Пункт 6 зарезервовано для особливих національних правил.

Пункт 7 зарезервовано для використання митними органами.

У пункті 8 містяться Додатки до Глави 5.

V.5.2. Загальна теорія та законодавство

Нормативно-правова база у:

- Статті 43 та 44 Доповнення I до Конвенції;
- Додаток B6 до Титулу II, пункт II, Доповнення III до Конвенції;
- Статті 304 та 305 IA;
- Додаток C1 та F1 до Доповнення 9 до TDA.

V.5.3. Формальності у випадку виникнення інцидентів та на митниці транзиту

У цьому пункті міститься інформація про:

- формальності, які необхідно виконати у випадку інциденту, що стався під час переміщення товарів під процедурою спільного транзиту/операції транзиту Союзу (пункт 3.1);
- Формальності у митниці транзиту (пункт 3.2.)

V.5.3.1. Формальності у випадку виникнення інцидентів під час переміщення товарів

Найбільш часті приклади того, що можна вважати інцидентами під час переміщення товарів в рамках операцій спільного транзиту/транзиту ЄС:

- перевізнику доводиться відхилитися від маршруту через незалежні від нього обставини;
- пломби зламані, або порушена їх цілісність у ході транспортної операції, з незалежних від перевізника причин;
- перевантаження товарів з одного транспортного засобу на інший транспортний засіб;
- негайне часткове або повне розвантаження транспортних засобів внаслідок безпосередньої небезпеки;
- випадок, який може вплинути на можливість суб'єкта процедури або перевізника виконувати свої зобов'язання;
- змінено будь-який з елементів, що становлять один транспортний засіб (наприклад, було вилучено вагон).

*Стаття 44
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 305 ІА

У кожному з цих випадків перевізник повинен негайно повідомити найближчу уповноважену митницю країни, на території якої знаходиться транспортний засіб. Також негайно після інциденту він повинен внести необхідні записи у графу 56 ЄАД або ТСД та пред'явити товари разом з ЄАД або ТСД цій митниці. Компетентні органи цієї митниці вирішують, чи можна продовжувати відповідну операцію транзиту.

Якщо операція може бути продовжена, відповідна митниця ставить візу у графі G ЄАД або ТСД, зазначаючи вжиті заходи.

Якщо пломби були зламані поза контролем перевізника, компетентний орган здійснює перевірку товарів та транспортного засобу. Якщо прийнято рішення про продовження транзитної операції, накладаються нові пломби, а ЄАТ або ТСД візується відповідним чином.

Перевантаження вантажу з одного транспортного засобу на інший транспортний засіб може здійснюватися лише за умови дозволу та під наглядом уповноважених органів у місці, де повинно здійснюватися перевантаження. У цьому випадку перевізник повинен заповнити графу 55 'Перевантаження' ЄАД або ТСД. Це можна зробити розбірливо від руки, чорнилом та друкованими літерами. У відповідних випадках митниця повинна поставити візу у графі F ЄАД або ТСД. Якщо буде здійснено більше двох перевантажень і графа F буде таким чином повністю заповнена, необхідна інформація повинна бути внесена перевізником у графу 56 ЄАД або ТСД.

Але, якщо товари перевантажують з неопломбованого транспортного засобу, незважаючи на зроблені перевізником записи, товари та ЄАД або ТСД не потрібно пред'являти в найближчій митниці, а митниця не ставить візування.

У випадку зміни одного або кількох елементів, що становлять один транспортний засіб, товари та транспортні засоби можна не пред'являти в найближчій митниці і візування цієї митниці не потрібне в наступних випадках:

- якщо один або кілька вагонів видаляються із складу зчеплених разом залізничних вагонів через технічні проблеми.
У цьому випадку після внесення необхідних записів в ЄАД

або ТСД перевізник продовжує транзитну операцію.

- якщо під час рейсу змінюється лише тягач автомобільного транспортного засобу без заміни причепів або напівпричепів (без обробки та перевантаження товарів), реєстраційний номер та країна нового тягача вносяться перевізником у графу 56 ЄАД або ТСД, і транзитна операція може бути продовжена.

В усіх зазначених вище випадках інформація щодо інциденту, включаючи інформацію про нові пломби, зазначається відповідним чином шляхом візування графи F ЄАД або ТСД компетентним органом.

Будь-яке подрібнення партії повинно відбуватися під митним контролем, а транзитна процедура повинна закінчитися. Для кожної частини відправлення оформляється нова транзитна декларація.

V.5.3.2. Формальності у митниці транзиту

У цьому пункті міститься інформація про:

- митниця транзиту (пункт 3.2.1);
- формальності у митниці транзиту (пункт 3.2.2.);
- зміна митниці транзиту (пункт 3.2.3.);
- дії у разі виявлення порушень (пункт 3.2.4).

V.5.3.2.1. Митниця транзиту

*Стаття 3(4)
Доповнення I до
Конвенції*

Митниця транзиту – це митниця, розташована у пункті в'їзду на територію або виїзду з території. У наступній таблиці наведені різні можливості спільного транзиту та внутрішнього транзиту Союзу.

	Спільний транзит	Союзний транзит
--	------------------	-----------------

Пункт в'їзду	- до Договірної сторони	- на митну територію Європейського Союзу, коли товари перетнули територію третьої країни у ході операції транзиту,
Пункт виїзду	- з Договірної сторони, коли відправлення залишає митну територію цієї Договірної сторони під час транзитної операції через кордон між цією Договірною стороною та третьою країною.	- з митної території Європейського Союзу, коли відправлення залишає цю територію під час транзитної операції через кордон між Державою-членом та третьою країною, що не є країною спільного транзиту

З метою сприяння переміщення товарів ЄС між різними частинами митної території Європейського Союзу, коли їм доводиться перетинати територію третьої країни, яка не є країною спільного транзиту, Держави-члени зобов'язуються встановити, наскільки це можливо з огляду на місцеві правила, спеціальні смуги вздовж їх митниць, розташованих на зовнішніх кордонах ЄС, які будуть зарезервовані для контролю товарів ЄС, що переміщуються у супроводі митної декларації, виданої в іншій Державі-члені.

Контроль за такими товарами обмежується вивченням доказів митного статусу товарів ЄС і, якщо необхідно, завершенням транспортної операції, за умови, що обставини цієї операції не вимагають більш детальної перевірки.

У випадках, якщо зазначений вище контроль не виявить будь-яких порушень, дозволяється переміщення до місця призначення.

V.5.3.2.2. Формальності у митниці транзиту

Стаття 43
Доповнення I до

ЄАД або ТСД пред'являється разом із товарами кожній митниці транзиту. Митниця(і) транзиту можуть перевіряти товари, якщо

<i>Конвенції</i>	вважають це за необхідне.
<i>Стаття 304 ІА</i>	Перевізник повинен надати повідомлення про транзит до кожної митниці транзиту, які повинні його зберігати. Замість повідомлення про транзит, митниці транзиту може бути подана ксерокопія примірника 4 ЄАД або ксерокопія другого примірника ТСД, а митниця транзиту повинна зберігати ці копії.
<i>Додаток В8, Доповнення III до Конвенції</i>	Якщо товари перевозяться через митницю, яка не є заявленою митницею, фактична митниця транзиту повідомляє митницю відправлення.
<i>Глава V Додатку 72-04 до ІА.</i>	Митниця(і) транзиту можуть перевіряти товари, якщо вважають це за необхідне. Зразок повідомлення про транзит (ТС10) міститься у Додатку В8 до Доповнення III до Конвенції/Главі V Додатку 72-04 до ІА.

МИТНИЦЯ

Митниця транзиту:

- перевіряє штамп про процедуру забезпечення безперервної роботи на ЄАД або на ТСД,
- перевіряє штамп митниці відправлення або, у випадку спрощеної процедури, штамп авторизованого вантажовідправника на ЄАД або на ТСД,
- зберігає повідомлення про транзит або еквівалентний документ;
- виконує необхідні заходи; та
- проставляє штамп митниці на ЄАД або ТСД.

V.5.3.2.3. Дії у разі суттєвих порушень

Якщо митниця транзиту виявляє суттєві порушення, пов'язані з відповідною транзитною операцією, вона припиняє процедуру транзиту та розпочинає необхідні розслідування.

V.5.4. Окремі ситуації (для відміток)

V.5.5. Винятки (для відміток)

V.5.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)

V.5.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів

V.5.8. Додатки

ГЛАВА 6 – ФОРМАЛЬНОСТІ НА МИТНИЦІ ПРИЗНАЧЕННЯ

V.6.1. Вступ

У Главі 6 описуються формальності у митниці призначення.

У пункті 2 надається загальна теорія та законодавство.

У пункті 3 описуються формальності у митниці призначення, включаючи завершення та контроль процедури.

У пункті 4 описуються Окремі ситуації.

Пункт 5 розповідає про винятки із загальних правил.

Пункт 6 зарезервовано для особливих національних правил.

Пункт 7 зарезервовано для використання митними органами.

У пункті 8 містяться Додатки до Глави 6.

V.6.2. Загальна теорія та законодавство

Після закінчення транзитної операції митниці призначення пред'являються товари разом з ЄАД або ТСД та інформація, що вимагається митницею призначення.

На цьому транзитне переміщення закінчується.

Митниця призначення перевіряє товари на основі інформації, що міститься у ЄАД або ТСД, реєструє результати огляду в ЄАД або ТСД та повертає документ митниці відправлення.

Якщо не було ніяких порушень, процедура транзиту закривається митницею відправлення після отримання результатів контролю у паперовій формі.

У разі порушення необхідні подальші заходи.

Нормативно-правова база у:

- Статтях 8, 45-46, 48 та 51 Доповнення I до Конвенції;
- Додаток II, Доповнення I до Конвенції
- Додатку В10 Доповнення III до Конвенції;
- Статтях 215, 233(1),(2) та (3) МК ЄС;
- Статтях 306, 308, 310 та 312 ІА;
- Додатках 72-03 та 72-04 ІА.

V.6.3. Формальності у митниці призначення

У цьому пункті міститься інформація про:

- пред'явлення товарів разом із документами на митниці призначення (пункт 3.1);
- контроль закінчення процедури (пункт 3.2).

У цьому пункті ми будемо вважати, що порушень не було. Заходи, яких слід вжити у разі порушення, описані у пункті V.6.4.4.

Примітка: **закінчення** транзитної процедури у митниці призначення – це не те ж саме, що **закриття** транзитної процедури.

Саме митниця відправлення на підставі інформації, наданої митницею призначення, вирішує, чи може бути закрита процедура транзиту.

V.6.3.1. Представлення товарів разом з документами

Процедура транзиту закінчується, а зобов'язання суб'єкта

процедури виконуються, коли товари, поміщені під процедуру, а ЄАД або ТСД та інша необхідні документи подаються митниці призначення відповідно до положень законодавства, що регулюють процедуру.

На практиці закінчення процедури означає пред'явлення товарів, ЄАД або ТСД та інших необхідних документів митниці призначення, а в юридичному плані воно означає, що таке пред'явлення здійснюється згідно із законодавчими положеннями відповідно до типу використовуваної процедури, тобто стандартної або спрощеної²⁷. Обидва заходи є відповідальністю та основним обов'язком суб'єкта процедури.

При завершенні процедури припиняються і зобов'язання суб'єкта процедури за процедурою. У випадку події або невиконання зобов'язань після цієї дати, застосовуються інші пункти призначення та інші митні правила, а не правила, пов'язані з транзитом. Однак це не означає, що відповідальність (фінансова чи інша) суб'єкта процедури не може бути поставлена під сумнів після завершення процедури, але лише в тій мірі, в якій вона стосується попередньої транзитної операції.

Крім суб'єкта процедури, зобов'язання за процедурою транзиту мають також і інші особи. Перевізник та будь-яка особа, яка отримує товари та якій відомо, що вони були поміщені під процедуру транзиту, також несуть відповідальність за пред'явлення товарів неушкодженими на митниці призначення в установлений термін та з дотриманням заходів, що вживаються митними органами для їх ідентифікації.

Товари разом із ЄАД або ТСД та необхідними документами

²⁷ На додаток до загального визначення закінчення процедури, існує ряд конкретних положень, що встановлюють спеціальні умови, за яких процедура закінчується або вважається закінченою в рамках процедур, таких як процедури щодо авторизованого вантажоодержувача, транзиту повітряним і морським транспортом та стаціонарних засобах транспортування (див. Частина VI).

повинні бути пред'явлені митниці призначення протягом робочих днів та в робочий час митниці призначення. Для спрощення див. Частина VI.

Пред'явлення повинно бути здійснене протягом терміну, встановленого митницею відправлення. Термін зазначається у графі D ЄАД або ТСД.

Термін, встановлений митницею відправлення, є обов'язковим для компетентних органів країн, на території яких здійснюється процедура транзиту. Компетентні органи, включаючи митницю призначення, не повинні його змінювати. Додаткова інформація міститься у пункті 3.7. Глави 3 Частини IV.

V.6.3.2. Контроль закінчення процедури

Додаток II (13) та (15), Доповнення I до Конвенції

Стаття 188 МК ЄС

Додаток 72-04(13) та (15) ІА

Після пред'явлення товарів, ЄАД або ТСД та необхідних документів митниця призначення повинна виконати такі дії:

- зареєструвати примірники транзитної декларації та зафіксувати в них дату прибуття;
- перевірити штамп про процедуру забезпечення безперервної роботи на ЄАД або ТСД;
- перевірити штамп митниці відправлення або, у разі спрощеної процедури, штамп авторизованого вантажовідправника на ЄАД або ТСД;
- провести звіряння, якщо це необхідно;
- проставити штамп митниці на ЄАД або ТСД.

Митниця призначення визначає, чи проводити перевірку товарів. Перевірка товарів здійснюється з використанням інформації з ЄАД або ТСД, пред'явлених митниці призначення.

Митниця призначення зберігає у себе примірник 4 ЄАД або перший примірник ТСД.

Митниця призначення повинна внести відповідний код результатів контролю у графу I ЄАД або ТСД перед тим, як надіслати примірник 5 ЄАД або другий примірник ТСД митниці відправлення.

1. Код "A1" (Задовільно) зазначається, якщо митниця призначення здійснювала фізичний контроль товарів (повний або частковий) і не виявила розбіжностей. Крім фізичного контролю товарів, слід перевірити принаймні таке:

- реєстраційний номер транспортного засобу у пункті відправлення та у пункті призначення шляхом порівняння записів в декларації з даними, доступними у пункті призначення;
- стан будь-яких накладених пломб;

2. Код "A2" (Вважається задовільним) фіксується у таких випадках:

- якщо митниця призначення здійснювала лише документальний контроль без фізичного контролю товарів та не було виявлено розбіжностей, або якщо вона не проводила жодних заходів контролю.
- якщо товари були доставлені авторизованому вантажоодержувачу, а митниця призначення вирішила не проводити жодних заходів контролю товарів та/або документів, а інформація, отримана від авторизованого вантажоодержувача, не відображує жодних невідповідностей.

Перевірка стану накладених пломб без проведення фізичного контролю товарів також фіксується за допомогою коду "A2" за умови, що пломби не пошкоджені.

3. Код "A5" (Невідповідності) зазначається у таких випадках:

(а) якщо були виявлені незначні невідповідності, але вони не призвели до виникнення боргу.

Приклади:

- Відсутні, зламані або пошкоджені пломби;
- Товари були доставлені після закінчення строку;
- Неправильна ідентифікація/країна транспортного засобу;
- Не були внесені необхідні записи у разі інцидентів під час переміщення товарів;
- Невідповідність ваги без видимих маніпуляцій з товарами (мала вага або невелика різниця у вазі в результаті округлення ваги).

(б) якщо у випадках незначних невідповідностей на підставі національних норм вимагається сплата адміністративного штрафу.

(с) якщо був виявлений надлишок товарів (тих самих чи іншого типу) як незадекларованих товарів, статус яких як товарів ЄС/товарів Договірної сторони не може бути визначений.

Оскільки товари, задекларовані в транзитній декларації, були доставлені до митниці призначення, факт виявлення надлишку товарів не заважає митниці відправлення закрити процедуру. Тоді товари, задекларовані для транзиту, можуть бути випущені. Митниця призначення повинна з'ясувати ситуацію стосовно надлишку товарів.

4. Код "В1" (Не задовільно) означає суттєві розбіжності, що не дозволяють закрити процедуру транзиту, а відповідальність суб'єкта процедури та гаранта залишається чинною до вирішення справи. Тому цей код слід застосовувати лише у належним чином обґрунтованих випадках, коли товари відсутні (усі або частина),

або у подібних випадках, коли, наприклад, товари, пред'явлені в пункті призначення суттєво відрізняються від опису в декларації (щодо типу та кількості).

Якщо митниця призначення підозрює, що недостача товарів або пред'явлення інших товарів, що відрізняються від задекларованих, могли бути спричинені помилкою або недбалістю у місці відправлення, вона повинна негайно та перед надсиланням примірника 5 ЄАД або другого примірника ТСД зв'язатися з митницею відправлення (електронною поштою, телефоном або через національного координатора транзиту чи національну службу допомоги) для вирішення справи. Відразу після вирішення справи митниця призначення замість коду "В1" вносить код "А1" у примірник 5 ЄАД або другий примірник ТСД і надсилає його до митниці відправлення.

Але якщо справа не буде вирішена або коли митниця призначення не припускає, що недостача товарів або пред'явлення інших товарів можуть бути спричинені помилкою або недбалістю у місці відправлення, вона вносить код "В1" у примірнику 5 ЄАД або другому примірнику ТСД та надсилає його митниці відправлення.

Митниця призначення розпочинає власне розслідування з метою врегулювання справи.

*Статті 112 та
114(1) Доповнення I
до Конвенції*

*Статті 79, 87(1) та
(4), та 124 (1)(g) та
(h) МК ЄС*

Стаття 103(c) ДА

Що стосується боргу, зазначеного в пунктах 3 (надлишковий товар) та 4, є два варіанти:

- Борг виникає відповідно до статті 79 Кодексу/статті 112(1)(b) Доповнення I до Конвенції (наприклад, невиконання умови, що регулює розміщення товарів під процедуру транзиту ЄС або процедуру спільного транзиту; вилучення товарів з-під митного нагляду) та повинен бути оплачений;
- Борг виник, але він був погашений відповідно до статті 124(1)(g) та (h) Кодексу та статті 103(c) ДА/статті 112(2)

Доповнення I до Конвенції.

Погашення боргу відбувається, якщо:

- ✓ вилучення товарів з-під транзитної процедури, або недотримання умов, що регулюють розміщення товарів під процедуру транзиту, або використання транзитної процедури є результатом повного знищення або безповоротної втрати цих товарів внаслідок фактичної природи товарів або непередбачуваних обставин, або обставин форс-мажору, або внаслідок вказівки митного органу;
- ✓ порушення, яке призвело до виникнення цього боргу, не має суттєвого впливу на належне виконання транзитної процедури та не було спробою шахрайства, а всі формальності, необхідні для врегулювання ситуації з товарами, виконуються згодом.

Стаття 103 (с) ДА передбачає, що один із випадків, коли відбувається невиконання зобов'язань, – це коли митний нагляд згодом відновлюється щодо товарів, на які не поширюється транзитна декларація, але які раніше були на тимчасовому зберіганні або були поміщені під спеціальну процедуру разом із товарами, які були офіційно поміщені під цю процедуру транзиту.²⁸

Див. детальну інформацію у пункті VIII.2.3.2.

В обох випадках (тобто був погашений борг або ні) митниця призначення продовжує розслідування та виконує положення статті 87 (1) Кодексу/ Статті 114 (1) Доповнення I до Конвенції з метою визначення митного органу, уповноваженого на стягнення боргу, або прийняття рішення про погашення боргу. Див. детальну інформацію у пунктах VIII.2.1, VIII.2.2, VIII.2.3 та VIII.3.2.

²⁸ Лише процедура внутрішнього транзиту ЄС

Якщо митниця призначення вважається уповноваженою на стягнення, вона просить митницю відправлення передати повноваження, надіславши документ "ТС24 – Визначення органу, відповідального за стягнення". Див. детальну інформацію у пункті VIII.3.3.4.

Якщо митний борг нижче за 10 000 євро, вважається, що він виник у Державі-члені, де він був виявлений, і тому повноваження на стягнення має митниця призначення (Стаття 87(4) Кодексу)²⁹.

Проте ця митниця також надсилає документ "ТС24" митниці відправлення перед початком процедури стягнення, хоча лише в інформаційних цілях.

У випадках, зазначених у пунктах 1-4 вище, примірник 5 ЄАД або другий примірник ТСД повертаються митному органу в Державі-члені або Договірній стороні відправлення негайно та не більше ніж через 8 днів з дня закінчення транзитної операції.

V.6.4. Окремі ситуації

Цей пункт містить інформацію про Окремі ситуації при процедурі транзиту на митниці призначення. Ці Окремі ситуації включають:

- видачу розписки (пункт 4.1);
- видачу альтернативних доказів (пункт 4.2);
- пред'явлення товарів та документів поза межами призначених для цього робочих днів та годин, а також у іншому, ніж митниця призначення, місці (пункт 4.3);

²⁹ Лише процедура внутрішнього транзиту ЄС

- порушення (пункт 4.4);
- Зміна митниці призначення (пункт 4.5).

V.6.4.1. Видача розписки

На запит особи, яка пред'являє товари, ЄАД або ТСД митниці призначення, ця митниця видає квитанцію. Однак розписка не може використовуватися у якості альтернативних доказів завершення процедури.

*Стаття 46
Доповнення I до
Конвенції*

Розписка має дві важливі функції. По-перше, вона повідомляє суб'єкту процедури, що перевізник доставив транзитні документи на митницю призначення. По-друге, квитанція відіграє важливу роль у разі ініціювання запиту, якщо митниця відправлення не отримає повідомлення про прибуття відправлення. У таких випадках суб'єкт процедури зможе подати квитанцію митниці відправлення із зазначенням, якій митниці були пред'явлені товари та документи. Це робить процедуру запиту інформації набагато ефективнішою.

Стаття 306(5) ІА

*Додаток В10,
Доповнення III до
Конвенції*

Форма квитанції повинна відповідати зразку ТС11 у Додатку В10 Доповнення III до Конвенція/Додатку 72-03 до ІА.

Додаток 72-03

У якості альтернативи квитанція може бути оформлена на звороті примірника 5 ЄАД у відведеному для цього місці.

*Додаток I до
Конвенції про
спрощення
формальностей у
торгівлі товарами,*

Якщо зворотна сторона примірника 5 використовується як квитанція, митниця призначення вносить таке:

- довідкового реєстраційного номеру операції транзиту;
- місця, найменування та номеру митниці відправлення;
- дату та підпис.

*Доповнення В1 до
Додатку 9 до ТДА*

Особа, яка вимагає квитанцію у формі ТС11, повинна заповнити квитанцію перед врученням її митнику на митниці призначення для візування.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Особа, яка вимагає квитанцію у митниці призначення, розбірливо заповнює форму ТС11 від руки шляхом зазначення:

- місце, найменування та номер митниці призначення;
- статусу товарів, зазначеного у відповідному ЄАД або ТСД;
- довідкового реєстраційного номеру операції транзиту;
- місця, найменування та номеру митниці відправлення;

Окрім того, квитанція може містити іншу інформацію, пов'язану з товарами. Суб'єкт процедури може, наприклад, забажати вказати адресу, на яку перевізник товарів поверне квитанцію після візування митним органом. Митниця призначення не зобов'язана повертати розписку поштою; однак може це зробити, якщо необхідно. Зазвичай суб'єкт процедури вимагає, щоб перевізник повернув йому розписку.

Адреса для повернення може бути зазначена на звороті розписки.

МИТНИЦЯ

Коли просять видати розписку, митниця призначення робить наступне:

- перевіряє, чи використана належна форма, тобто ТС11;
- перевіряє, чи вона заповнена розбірливо;
- перевіряє, чи правильно вона заповнена;
- перевіряє, чи існують якісь обставини, що забороняють видачу розписки;
- якщо все в порядку, видає розписку особі, яка її запитує.

V.6.4.2. Видача альтернативних доказів

Стаття 51

Доповнення I до

Суб'єкт процедури може попросити митницю надати йому альтернативні докази про те, що процедура транзиту була

Конвенції

Стаття 312 ІА

закінчена належним чином та не було виявлено ніяких порушень. Це може бути зроблено одночасно з пред'явленням на митниці призначення транзитної декларації та товарів.

Суб'єкт процедури може попросити митницю надати йому альтернативні докази на ксерокопії другого примірника ТСД про те, що процедура транзиту була закінчена належним чином та не було виявлено ніяких порушень. Це може бути зроблено одночасно з пред'явленням на митниці призначення транзитної декларації та товарів.

Примітка: Детальна інформація про прийняття альтернативних доказів митницею відправлення міститься у пункті VII.3.3.1.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Для отримання альтернативних доказів відповідно до статті 45(4) Додатку І до Конвенції/Статті 308 ІА, ксерокопія другого примірника ТСД та ПТ (за необхідності) може бути подана митниці призначення для візування.

Ксерокопія повинна:

- містити позначку "копія";
- містити штамп митниці призначення, підпис посадової особи, дату та наступну помітку: "Альтернативні докази – 99202";
- містити довідковий номер та реквізити транзитної декларації.

У Додатку IV.8.3. наведена віза "альтернативні докази" усіма мовами.

МИТНИЦЯ

ТСД та ПТ (у відповідних випадках), на яких є довідковий номер, повинні бути завізовані митницею призначення. Це може бути засвідчення, що проставляється комп'ютерною системою, але митниці відправлення повинно бути зрозуміло, що

засвідчення є справжнім.

Митниця призначення візує альтернативні докази, якщо жодних порушень не виявлено. Штамп, підпис посадової особи та дата вносяться в документ.

Особа, яка пред'являє альтернативні докази разом із товарами та ТСД, вважається представником суб'єкта процедури. Митниця призначення передає завізовану копію ТСД цій особі.

V.6.4.3. Пред'явлення товарів та документів поза межами призначених для цього робочих днів та годин, а також у іншому, ніж митниця призначення, місці

*Стаття 45(1)
Доповнення I до
Конвенції*

Зазвичай, товари та відповідні пов'язані із ними транзитні документи повинні бути пред'явлені:

Стаття 306(1) ІА

- на митниці призначення та
- у встановлені робочі дні та час.

Проте на прохання суб'єкта процедури або іншої особи, яка пред'являє товари, митниця призначення може дозволити пред'явлення товарів та транзитних документів поза офіційним робочим часом або в будь-якому іншому місці.

V.6.4.4. Порушення

V.6.4.4.1. Порушення, що стосуються пломб

Тільки товари, які були опломбовані, випускаються для процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС У митниці призначення перевіряють збереження цілісності пломб. Якщо пломби були підроблені, митниця призначення повинна вказати цю інформацію у ЄАД або ТСД, які вона надсилає митниці відправлення.

МИТНИЦЯ

Митниця призначення перевіряє стан пломб та зазначає результати в ЄАД або ТСД. Якщо пломби перебувають у неналежному стані або якщо є докази, що вони були підроблені, митниці рекомендується перевірити товари та зазначити результати в ЄАД або ТСД.

V.6.4.4.2. Інші порушення

Митниця призначення зазначає виявлене нею порушення у ЄАД або ТСД для того, щоб проінформувати митницю відправлення та вжити належних заходів.

У митниці призначення може бути виявлено відмінність між товарами, задекларованими на папері, та товарами, що фактично пред'являються у митниці призначення. Кожен випадок слід розглядати індивідуально, оскільки може трапитися, що помилка сталася під час відправлення.

Перевищення кількості та недостача повинні стосуватися або кількості вантажних місць, або маси бруто чи обох випадків.

Розбіжності в тарифній класифікації повинні вказуватися лише тоді, коли цього вимагає законодавство про спільний транзит/транзит ЄС.

За необхідності про ці розбіжності необхідно повідомляти листом або на ксерокопії відповідного документа (T1, T2, T2F, T2L, T2LF, CIM).

Зазначені перевищення кількості та недостачі також повинні вказувати на чисту, валову або іншу відповідну одиницю кількості.

Додаток V.6.8.4 містить візування "розбіжності" усіма мовами.

МИТНИЦЯ

Митниця призначення повинна:

- зазначити будь-які порушення в ЄАД або ТСД

V.6.4.5. Зміна митниці призначення

*Стаття 47(2)
Доповнення I до
Конвенції*

Транзитна операція може закінчитися у митниці, що не є митницею, задекларованою в транзитній декларації. Така митниця стає митницею призначення.

Стаття 306(4) ІА

Якщо відбувається зміна митниці призначення, суб'єкт процедури не виконав всі свої зобов'язання, якщо він пред'являє товари на останній митниці транзиту, яка була митницею призначення, запланованою спочатку. Він несе відповідальність за коректне виконання операції стосовно нової митниці призначення.

Можна виділити три ситуації:

1. Нова митниця призначення знаходиться в тій самій Договірній стороні/Державі-члені, що і митниця, зазначена в транзитній декларації:

МИТНИЦЯ

Митниця призначення повинна:

- зареєструвати транзитну декларацію;
- перевірити, чи відповідає інформація у примірнику 4 ЄАД або у першому примірнику ТСД інформації у примірнику 5 ЄАД або у другому примірнику ТСД;
- перевірити термін, стан пломб (якщо накладені) та маршрут (якщо призначений);
- визначити рівень необхідної перевірки;
- після отримання позитивного результату перевірки, зазначити у графі I примірника

5 ЄАД або другого примірника ТСД після слова "примітки": "A1", "A2" або "A5";

- після отримання негативного результату перевірки, зазначити у графі I примірника 5 ЄАД або другого примірника ТСД після слова "примітки" код "B1"
- повернути примірник 5 ЄАД або другий примірник ТСД до країни відправлення за допомогою звичайних каналів.

2. Нова митниця призначення знаходиться в іншій Договірній стороні/Державі-члені, ніж митниця, зазначена в транзитній декларації:

МИТНИЦЯ

Митниця призначення повинна:

- зареєструвати транзитну декларацію;
- перевірити графу 52 ЄАД або ТСД, щоб упевнитись у тому, що гарантія є дійсною у країні, про яку ідеться;
- перевірити, чи відповідає інформація у примірнику 4 ЄАД або у першому примірнику ТСД інформації у примірнику 5 ЄАД або у другому примірнику ТСД;
- перевірити термін, стан пломб (якщо накладені) та маршрут (якщо призначений);
- визначити рівень необхідної перевірки;
- після внесення коду результатів контролю ("A1", "A2", "A5" або "B1"), зазначає у графі I примірника 5 ЄАД або другого примірника ТСД після слова "примітки" наступну фразу: "ВІДМІННОСТІ: МИТНИЦЯ, ЯКІЙ БУЛО ПРЕД'ЯВЛЕНО ТОВАРИ.....(НАЗВА ТА КРАЇНА)";
- повернути примірник 5 ЄАД або другий примірник ТСД до країни відправлення за допомогою звичайних каналів.

Додаток V.6.8.9 містить примітку "розбіжності: ..." усіма мовами.

3. Нова митниця призначення знаходиться у іншій Державі-члені або Договірній стороні, ніж тій, яка була внесена до ЄАД або ТСД, на якому зазначено наступну фразу:

"ВІЇЗД З ПІДЛЯГАЄ ОБМЕЖЕННЯМ АБО ОБКЛАДАЄТЬСЯ МИТОМ ВІДПОВІДНО ДО РЕГЛАМЕНТУ/ДИРЕКТИВИ/РІШЕННЯ №"

Додаток 8.10 містить заяву усіма мовами.

МИТНИЦЯ

Митниця призначення повинна:

- зареєструвати транзитну декларацію;
- перевірити графу 52 ЄАД або ТСД, щоб упевнитись у тому, що гарантія є дійсною для країни, про яку ідеться;
- перевірити, чи відповідає інформація у примірнику 4 ЄАД або у першому примірнику ТСД інформації у примірнику 5 ЄАД або у другому примірнику ТСД;
- перевірити термін, стан пломб (якщо накладені) та маршрут (якщо призначений);
- визначити рівень необхідної перевірки;
- після отримання позитивного результату перевірки, зазначити у графі I примірника 5 ЄАД або другого примірника ТСД після слова "примітки" наступну фразу: "ВІДМІННОСТІ: МИТНИЦЯ, НА ЯКІЙ БУЛО ПРЕД'ЯВЛЕНО ТОВАРИ..... (НАЗВА ТА КРАЇНА)";
- надіслати до країни відправлення за допомогою звичайних каналів:
 - сповіщення про те, що товари, які підлягають обмеженню на вивезення або обкладаються вивізним митом, були доставлені до відповідної митниці;
 - примірник 5 ЄАД або другий примірник ТСД;
 - тримати товари під митним контролем та вирішити, чи:
- дозволити їх переміщення до Договірної сторони, якій підпорядковується митниця

відправлення, або не дозволяти їх переміщення до отримання спеціального письмового дозволу, що дозволяє їх випуск, від митниці відправлення.

V.6.5. Пред'явлення товарів та подача транзитної декларації після спливу терміну

Нижче наведені приклади доказу непередбачених обставин, які спричиняють закінчення терміну, але через які не можна обвинувачувати перевізника або суб'єкта процедури:

- квитанція, видана поліцією (наприклад, у випадку нещасного випадку, крадіжки);
- довідка, видана медичною службою (наприклад, щодо надання медичної допомоги);
- квитанція від служби аварійного обслуговування автомобілів (наприклад, щодо ремонту транспортного засобу);
- будь-які докази затримки через страйк або будь-які інші непередбачувані обставини.

Проте рішення щодо дійсності доказу приймається митницею призначення.

V.6.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)

V.6.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів

V.6.8. Додатки

V.6.8.1. Стандартне візування "задовільно"

Цей Додаток був видалений, оскільки він більше не актуальний!

V.6.8.2. Фраза "альтернативні докази"

BG	Алтернативно доказателство
CS	Alternativní důkaz
DE	Alternativnachweis
EE	Alternatiivsed tõendid
EL	Εναλλακτική απόδειξη
ES	Prueba alternativa
FR	Preuve alternative
IT	Prova alternativa
LV	Alternatīvs pierādījums
LT	Alternatyvusis įrodymas
HU	Alternatív igazolás
MK	Алтернативен доказ
MT	Prova alternattiva
NL	Alternatief bewijs
PL	Alternatywny dowód
PT	Prova alternativa
RO	Probă alternativă
SI	Alternativno dokazilo
SK	Alternatívny dôkaz
RS	Алтернативни доказ
FI	Vaihtoehtoinen todiste
SV	Alternativt bevis
EN	Alternative proof (Альтернативні докази)
IS	Önnur sönnun
NO	Alternativt bevis
HR	Alternativni dokaz

V.6.8.3. Перелік центральних установ для повернення примірників 5 ЄСД або других примірників ТСД

Щоб отримати останню версію цього переліку, натисніть на одне з посилань нижче:

ЄВРОПА:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

V.6.8.4. Фраза "розбіжність"

Візування в разі виявлення розбіжностей митницею призначення:

У графі I після слова "Примітки":

BG: Разлики:	В повече Липси Описание на стоките Тарифна позиция
CS: Odlišnosti:	přebytečné množství chybějící množství název zboží sazební zařazení
DA: Uoverensstemmelse:	overtallig : manko : varebeskrivelse : tarifering :
DE: Unstimmigkeiten:	Mehrmenge : Fehlmenge : Art der Waren : Unterposition HS :
EE: Erinevused:	ülejääk : puudujääk : kauba kirjeldus : tariifne klassifitseerimine :
EL: Διαφορές	Pleónasma: Elleimma: Fósh twn emporeumátwn: Dasmologikḗ katátaxh:
ES: Diferencias:	sobra : falta : clase de mercancía : clasificación arancelaria :
FR: Différences:	excédent : manquant : nature des marchandises : classement tarifaire :
IT: Differenze:	Eccedenza : Deficienza : Natura della merci : Classificazione tariffaria :

LV:	Atšķirības: vairāk : Mazāk : Preču apraksts : Tarifu klasifikācija :
LT:	Neatitikimai: perteklius : trūkumas : prekių aprašimas : tarifinis klasifikavimas :
HU: Eltérések:	többlet hiány az áruk fajtája tarifaszáma
MT:	
MK: Разлики:	вишок: кусок: опис на стока: тарифно распоредување:
NL: Verschillen:	teveel : tekort : soort goederen : tariefpostonderverdeling :
PL: Niezgodności:	nadwyżki braki opis towarów klasyfikacja taryfowa
PT: Diferenças:	para mais : para menos : natureza das mercadorias: classificação pautal :
RO: Diferențe:	excedent : lipsa : descrierea mărfurilor: încadrare tarifară :
SI: Razlike:	višek : manko : opis blaga : tarifna oznaka :
SK: Nezrovnalosti:	nadbytočné množstvo chýbajúce množstvo druh tovaru sadzobné zaradenie

RS: Razlike:	Višak: Maňak: Opis robe: Tarifna oznaka:
FI: Eroavuudet:	ylilukuinen tavara : puuttuu : tavaralaji : tariffiointi :
SV: Avvikelser:	övertaligt gods : manko : varuslag : klassificering :
EN: Differences: (Розбіжності:)	excess : (надлишок:) shortage : (недостача:) description of goods : (опис товарів:) tariff classification : (тарифна класифікація:)
IS: Osamræmi:	Umframmagn: Vöntun: Vörulysing: Tollflokkun :
NO: Uoverensstemmelser:	overtallig: manko: varebeskrivelse: tariffering:
HR: Razlike:	višak: maňjak: opis robe: * razvrstavanje u tarifu
TR: Farklılıklar:	fazlalık: eksiklik: eşya tanımı: *tarife sınıflandırması

V.6.8.5. Фраза: "невідповідність" Цей Додаток був видалений, оскільки він більше не актуальний!

V.6.8.6. Фраза "зроблено запит"

Цей Додаток був видалений, оскільки він більше не актуальний!

V.6.8.7. Фраза "збори стягнуто"

Цей Додаток був видалений, оскільки він більше не актуальний!

V.6.8.8. Фраза "розбіжності: митний орган, в якому було пред'явлено товари...(назва та країна)"

BG	Различия: митническо учреждение, където стоките са представени (наименование и страна)
CS	Nesrovnalosti: úřad, kterému bylo zboží předloženo..... (název a země)
DA	Forskelle: det sted, hvor varerne blev frembudt (navn og land)
DE	Unstimmigkeiten: Stelle, bei der die Gestellung erfolgte (Name und Land)
EE	Erinevused: asutus, kuhu kaup esitati(nimi ja riik)
EL	Διαφορές: εμπορεύματα προσκομισθέντα στο τελωνείο.....('Όνομα και χώρα)
ES	Diferencias: mercancías presentadas en la oficina (nombre y país)
FR	Différences: marchandises présentées au bureau (nom et pays)
IT	Differenze: ufficio al quale sono state presentate le merci (nome e paese)
LV	Atšķirības: muitas iestāde, kurā preces tika uzrādītas (nosaukums un valsts)
LT	Skirtumai: įstaiga, kuriai pateiktos prekės (pavadinimas ir valstybė)
HU	Eltérések: hivatal, ahol az áruk bemutatása megtörtént (név és ország)
MK	Разлики: испостава каде стоките се ставени на увид (назив и земја)
MT	Differenzi: ufficcju fejn l-oġġetti kienu pprezentati (isem u pajjiż)
NL	Verschillen: kantoor waar de goederen zijn aangebracht (naam en land)
PL	Nie zgodności: urząd w którym przedstawiono towar (nazwa i kraj)
PT	Diferenças: mercadorias apresentadas na estância (nome e país)
RO	Diferențe: mărfuri prezentate la biroul vamal (numebiroul unde au fost prezentate mărfurile (denumire și țara)
SI	Razlike: urad, pri katerem je bilo blago predloženo ... (naziv in država)
SK	Nezrovnalosti: úřad, kterému bol tovar dodaný (název a krajina).
FI	Muutos: toimipaikka, jossa tavarat esitetty (nimi ja maa)
RS	Разлике: царинарница којој је роба предата (назив и земља)
SV	Avvikelse: tullkontor där varorna anmäldes (namn och land)
EN	Розбіжності: митний орган, в якому було представлено товари...(назва та країна)
IS	Breying: tollstjórnaskrifstofa þar sem vörum var framvísað (nafn og land)
NO	Forskjell: det tollsted hvor varene ble fremlagt (navn og land)
HR	Razlike: carinski ured kojem je roba podnesena...(naziv i zemlja)
TR	Farklılıklar: Eşyanın sunulduğu idare... (adı/ülkesi)

V.6.8.9. Фраза "виїзд з... підлягає обмеженням або стягненню зборів відповідно до регламенту/директиви/рішення №..."

BG	Напускането на подлежи на ограничения или такси съгласно Регламент/Директива/Решение № ...
CS	Výstup ze podléhá omezením nebo dávkám podle nařízení/směrnice/rozhodnutí č ...
DA	Udpassage fra undergivet restriktioner eller afgifter i henhold til forordning/direktiv/afgørelse nr. ...
DE	Ausgang aus- gemäß Verordnung/Richtlinie/Beschluss Nr. ... Beschränkungen oder Abgaben unterworfen.
EE	Väljumine ... on aluseks piirangutele ja maksudele vastavalt määrusele/direktiivile/otsusele nr....
EL	Η έξοδος από υποβάλλεται σε περιορισμούς ή σε επιβαρύνσεις από τον Κανονισμό/την Οδηγία/την Απόφαση αριθ. ...
ES	Salida de..... sometida a restricciones o imposiciones en virtud del (de la) Reglamento/Directiva/Decisión no ...
FR	Sortie de soumise à des restrictions ou à des impositions par le règlement ou la directive/décision no ...
IT	Uscita dalla soggetta a restrizioni o ad imposizioni a norma del(la) regolamento/direttiva/decisione n. ...
LV	Izvešana no, piemērojot ierobežojumus vai maksājumus saskaņā ar Regulu/Direktīvu/Lēmumu No....,
LT	Išvežimui iš taikomi apribojimai arba mokesčiai, nustatyti Reglamentu/Direktyva/Sprendimu Nr....,
HU	A kilépés..... területéről a rendelet/irányelv/határozat szerinti korlátozás vagy teher megfizetésének kötelezettsége alá esik
MK	Излезот од предмет на ограничувања или давачки согласно Уредба/Директива/Решение Бр. ...
MT	Frug mill-suggett għall-restrizzjonijiet jew hlasijiet taht Regola/Direttiva/Deċiżjoni Nru...
NL	Bij uitgang uit de zijn de beperkingen of heffingen van Verordening/Richtlijn/Besluit nr. ... van toepassing.
PL	Wyprowadzenie z..... podlega ograniczeniom lub opłatom zgodnie z

	rozporządzeniem/dyrektywą/decyzją nr ...
PT	Saída da sujeita a restrições ou a imposições pelo(a) Regulamento/Directiva/Decisão n.º ...
RO	Ieşire din ... supusă restricțiilor sau impozitelor prin Regulamentul/Directiva/Decizia Nr ...
SI	Iznos iz zavezan omejitvam ali obveznim dajatvam na podlagi uredbe/direktive/odločbe št ...
SK	Výstup z..... podlieha obmedzeniam alebo platbám podľa nariadenia/smernice/rozhodnutia č
RS	Излаз из..... подлеже ограничењима или трошковима на основу Уредбе/Директиве/ Одлуке бр.....
FI vientiin sovelletaan asetuksen/direktiivin/päätöksen N:o ... mukaisia rajoituksia tai maksuja
SV	Utförelse från underkastad restriktioner eller avgifter i enlighet med förordning/direktiv/beslut nr ...
EN	Exit from subject to restrictions or charges under Regulation/Directive/Decision No ... (Виїзд з підлягає обмеженням або стягненню зборів відповідно до регламенту/директиви/рішення №...)
IS	Útflutningur fráháð takmörkunum eða gjöldum samkvæmt reglugerð/fyrirmælum/ákvörðun nr.
NO	Utførsel fra underlagt restriksjoner eller avgifter i henhold til forordning/direktiv/vedtak nr. ...
HR	Izlaz iz ... podliježe ograničenjima ili pristojbama na temelju Uredbe/Direktive/Odluke br...
TR	Eşyanın’dan çıkışı ... No.lu Tüzük/ Direktif / Karar kapsamında kısıtlamalara veya mali yükümlülöklere tabidir

РОЗДІЛ VI – СПРОЩЕННЯ

VI.1. Вступ

У Частині VI розглядаються транзитні спрощення.

У пункті 2 викладено загальну теорію та законодавство про спрощення транзиту.

У пункті 3 описується кожне спрощення транзиту.

У пункті 4 описуються Окремі ситуації.

У пункті 5 описані винятки.

Пункт 6 зарезервовано для особливих національних інструкцій.

Пункт 7 зарезервовано для використання митними органами.

Пункт 8 містить Додатки.

VI.2. Загальна теорія та законодавство

Нормативно-правова база у:

- Статті 55-111b Додатку I до Конвенції
- Стаття 233(4) МК ЄС;
- Статті 191-200 ДА;
- Статті 313-320 ІА,
- Статті 25-26 ТДА

В цілому спрощення транзиту розподіляються на дві великі категорії:

1. спрощення, що стосуються суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності;
2. спрощення, що залежать від виду транспорту.

Мета спрощень транзиту, які залежать від надійності суб'єкта господарювання і надаються за умови отримання дозволу, полягає у тому, щоб знайти баланс між митним контролем та сприянням торгівлі. Різні спрощення транзиту викладені у частині 3.

У цьому пункті описується процедура, необхідна для отримання дозволу на спрощення транзиту. Тут описуються:

- загальні умови, які повинен виконати суб'єкт господарювання для того, щоб отримати дозвіл на використання спрощення (пункт 2.1);
- процедура отримання дозволу (пункт 2.2);
- моніторинг дозволу (пункт 2.3);
- процедура для скасування, відкликання або внесення змін до дозволу (пункт 2.4);
- процедура призупинення дозволу (пункт 2.5);
- повторна оцінка дозволу (пункт 2.6);

VI.2.1. Види спрощень транзиту та умови

Стаття 6 Конвенції

*Стаття 55 Додатку
I до Конвенції*

*Статті 89(5) та
233(4) МК ЄС*

*Статті 24(1) та (b)
і 25-28 TDA*

За заявою митні органи можуть дозволити будь-яке з наступних спрощень щодо поміщення товарів під процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС або закінчення такої процедури:

(a) використання загальної гарантії та загальної гарантії зі зменшенням розміру забезпечення референтної суми (включаючи звільнення від гарантії);

(b) використання пломб спеціального типу, якщо пломбування потрібно для забезпечення ідентифікації товарів, поміщених під процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС;

(c) статус авторизованого вантажовідправника, що дозволяє власнику дозволу поміщати товари під процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС без пред'явлення їх митниці;

(d) статус авторизованого вантажоодержувача, що дозволяє власнику дозволу отримувати товари, переміщені за процедурою спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС, в дозволеному

місці для закінчення процедури;

(e) використання процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом (застосовується виключно до дати оновлення NCTS);

(f) використання процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом (застосовується виключно до дати оновлення NCTS);

(g) використання електронного перевізного документа (ЕТД) в якості митної декларації для поміщення товарів, що перевозяться повітряним транспортом, під процедуру спільного транзиту або процедуру внутрішнього транзиту ЄС, а товарів, що перевозяться морем, – під процедуру внутрішнього транзиту ЄС;

(h) використання процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться залізничним транспортом (застосовується виключно до оновлення NCTS);

(i) використання інших спрощених процедур на основі статті 6 Конвенції;

*Статті 57 та 75
Доповнення I до
Конвенції*

*Стаття 95(1) МК
ЄС*

Стаття 84 ДА

1) Для спрощення – використання загальної гарантії повинні бути дотримані такі умови:

- особа, яка подає заяву, зареєстрована на території Договірної сторони;
- особа, яка подає заяву, не вчиняла серйозних або неодноразових порушень митного законодавства або податкових правил, включаючи відсутність серйозних кримінальних правопорушень, пов'язаних з її господарською діяльністю;

- особа, яка подає заяву, регулярно використовує процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС, або має практичні стандарти компетенції або професійні кваліфікації, безпосередньо пов'язані з діяльністю, яка нею здійснюється.

Референтна сума загальної гарантії може бути зменшена до 50%, 30% або 0% (звільнення) за умови виконання додаткових критеріїв:

- 50% референтної суми:
 - особа, яка подає заяву, підтримує систему бухгалтерського обліку, яка відповідає загальноприйнятим принципам бухгалтерського обліку, що застосовуються в Договірній стороні, де ведеться бухгалтерський облік, дозволяє проводити митний контроль на основі аудиту та веде хронологічний облік даних, який дозволяє забезпечити аудиторське відслідковування з моменту внесення даних у файл;
 - особа, яка подає заяву, має адміністративну організацію, яка відповідає виду та розміру господарської діяльності та яка підходить для управління потоком товарів, та має засоби внутрішнього контролю, здатні запобігати, виявляти та виправляти помилки, а також запобігати та виявляти незаконні або незвичайні операції;
 - проти особи, яка подає заяву, не розпочата процедура банкрутства;
 - протягом останніх трьох років, що передували подачі заяви, особа, яка подає заяву, виконувала свої фінансові зобов'язання щодо сплати (митного) боргу, що стягувався за ввезення або вивезення товарів або у зв'язку з ними;
 - на основі наявних записів та інформації за останні три роки,

що передували подачі заявки, особа, яка подає заяву, доводить, що вона має достатню фінансову стабільність для прийняття на себе та виконання своїх зобов'язань з урахуванням виду та обсягу господарської діяльності, включаючи відсутність негативного сальдо чистих активів, за винятком випадків, коли воно може бути покритим;

- 30% референтної суми:

- особа, яка подає заяву, підтримує систему бухгалтерського обліку, яка відповідає загальноприйнятим принципам бухгалтерського обліку, що застосовуються в Договірній стороні, де ведеться бухгалтерський облік, дозволяє проводити митний контроль на основі аудиту та веде хронологічний облік даних, який дозволяє забезпечити аудиторське відслідковування з моменту внесення даних у файл;
- особа, яка подає заяву, має адміністративну організацію, яка відповідає виду та розміру господарської діяльності та яка підходить для управління потоком товарів, а також має внутрішній контроль, здатний запобігати, виявляти та виправляти помилки, а також запобігати і виявляти незаконні або незвичайні операції;
- особа, яка подає заяву, гарантує, що відповідні працівники отримують вказівки щодо повідомлення митним органам у разі виявлення труднощів із дотримання нормативно-правових вимог, та встановлює процедури для повідомлення митних органів про такі труднощі;
- проти особи, яка подає заяву, не розпочата процедура банкрутства;

- протягом останніх трьох років, що передували подачі заяви, особа, яка подає заяву, виконувала свої фінансові зобов'язання щодо сплати (митного) боргу, що стягувався за ввезення або вивезення товарів або у зв'язку з ними;
- на основі наявних записів та інформації за останні три роки, що передували подачі заявки, особа, яка подає заяву, доводить, що вона має достатню фінансову стабільність для прийняття на себе та виконання своїх зобов'язань з урахуванням виду та обсягу господарської діяльності, включаючи відсутність негативного сальдо чистих активів, за винятком випадків, коли воно може бути покритим;
- 0% референтної суми (звільнення від гарантії):
 - особа, яка подає заяву, підтримує систему бухгалтерського обліку, яка відповідає загальноприйнятим принципам бухгалтерського обліку, що застосовуються в Договірній стороні, де ведеться бухгалтерський облік, дозволяє проводити митний контроль на основі аудиту та веде хронологічний облік даних, який дозволяє забезпечити аудиторське відслідковування з моменту внесення даних у файл;
 - особа, яка подає заяву, надає митному органу фізичний доступ до її систем бухгалтерського обліку та, якщо це можливо, до її комерційної та транспортної документації;
 - особа, яка подає заяву, має систему логістики, яка визначає товари як товари, що перебувають у вільному обігу в Договірній стороні, або як товари третіх країн та, у відповідних випадках, вказує їх місцезнаходження;
 - особа, яка подає заяву, має адміністративну організацію, яка

відповідає виду та розміру господарської діяльності та яка підходить для управління потоком товарів, а також має внутрішній контроль, здатний запобігати, виявляти та виправляти помилки, а також запобігати і виявляти незаконні або незвичайні операції;

- у відповідних випадках особа, яка подає заяву, має задовільні процедури підтримки ліцензій та дозволів, наданих відповідно до заходів торговельної політики або щодо торгівлі сільськогосподарською продукцією;
- особа, яка подає заяву, має задовільні процедури архівування своєї документації та інформації і для захисту від втрати інформації;
- особа, яка подає заяву, гарантує, що відповідні працівники отримують вказівки щодо повідомлення митним органам у разі виявлення труднощів із дотримання нормативно-правових вимог, та встановлює процедури для повідомлення митних органів про такі труднощі;
- особа, яка подає заяву, має відповідні засоби безпеки для захисту комп'ютерної системи заявника від несанкціонованого проникнення та для захисту документації особи, яка подає заяву;
- проти особи, яка подає заяву, не розпочата процедура банкрутства;
- протягом останніх трьох років, що передували подачі заяви, особа, яка подає заяву, виконувала свої фінансові зобов'язання щодо сплати (митного) боргу, що стягувався за ввезення або вивезення товарів або у зв'язку з ними;
- на основі наявних записів та інформації за останні три роки,

що передували подачі заявки, особа, яка подає заяву, доводить, що вона має достатню фінансову стабільність для прийняття на себе та виконання своїх зобов'язань з урахуванням виду та обсягу господарської діяльності, включаючи відсутність негативного сальдо чистих активів, за винятком випадків, коли воно може бути покритим;

Стаття 57

*Доповнення I до
Конвенції*

*Статті 191, 193,
195, 199 та 200 ДА*

Статті 25-28 TDA

2) Для наступних дозволів – використання пломб спеціального типу, статусу авторизованого вантажовідправника та статусу авторизованого вантажоодержувача повинні дотримуватися наступні умови:

- особа, яка подає заяву, зареєстрована на митній території Договірної сторони,
- особа, яка подає заяву, заявляє, що буде регулярно користуватися механізмами спільного транзиту/транзиту ЄС;
- особа, яка подає заяву, не вчиняла серйозних або неодноразових порушень митного законодавства або податкових правил, включаючи відсутність серйозних кримінальних правопорушень, пов'язаних з її господарською діяльністю;
- особа, яка подає заяву, демонструє високий рівень контролю за своїми операціями та потоком товарів за допомогою системи управління комерційними та, у відповідних випадках, транспортними документами, що дозволяє здійснювати відповідні заходи митного контролю;
- особа, яка подає заяву, має практичні стандарти компетенції або професійні кваліфікації, що безпосередньо пов'язані з діяльністю, яка нею здійснюється.

3) Для дозволу – застосування процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій

формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом:

- особа, яка подає заяву, є авіакомпанією та зареєстрована на митній території Договірної сторони;
- особа, яка подає заяву, регулярно використовує механізми спільного транзиту/транзиту ЄС, або уповноваженому митному органу відомо, що вона може виконати зобов'язання за цими механізмами;
- особа, яка подає заяву, не вчиняла серйозних або повторних порушень митного або податкового законодавства.

4) Для дозволу – застосування процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом:

- особа, яка подає заяву, є судноплавною компанією та зареєстрована на митній території Європейського Союзу;
- особа, яка подає заяву, регулярно використовує механізми транзиту ЄС, або уповноваженому митному органу відомо, що вона може виконати зобов'язання за цими механізмами;
- особа, яка подає заяву, не вчиняла серйозних або повторних порушень митного або податкового законодавства.

5) Для дозволу – застосування електронного перевізного документу (ЕТД) у якості транзитної декларації для поміщення товарів під процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС:

- стосовно повітряного транспорту (застосовується до спільного транзиту/транзиту ЄС):

*Статті 111a-111b
Додатку I до
Конвенції*

- ✓ особа, яка подає заяву, здійснює значну кількість рейсів між аеропортами країн ЄС/країн спільного транзиту;

*Стаття 233(4)(e)
МК ЄС*

- ✓ особа, яка подає заяву, демонструє, що вона зможе забезпечити, щоб відомості ЄТД були доступні митниці відправлення в аеропорту відправлення та митниці

призначення в аеропорту призначення, і що ці відомості однакові для митниці відправлення та для митниці призначення;

- ✓ особа, яка подає заяву, зареєстрована на території Договірної сторони;
- ✓ особа, яка подає заяву, заявляє, що буде регулярно користуватися механізмами транзиту ЄС/спільного транзиту;
- ✓ особа, яка подає заяву, не вчиняла серйозних або неодноразових порушень митного законодавства або податкових правил, включаючи відсутність серйозних кримінальних правопорушень, пов'язаних з її господарською діяльністю;
- ✓ особа, яка подає заяву, демонструє високий рівень контролю за своїми операціями та потоком товарів за допомогою системи управління комерційними та, у відповідних випадках, транспортними документами, що дозволяє здійснювати відповідні заходи митного контролю;
- ✓ особа, яка подає заяву, може продемонструвати практичні стандарти компетенції або професійної кваліфікації, що безпосередньо пов'язані з діяльністю, яка нею здійснюється.
- стосовно перевезень морським транспортом (застосовується лише для транзиту ЄС):
 - ✓ особа, яка подає заяву, здійснює значну кількість рейсів між портами ЄС;
 - ✓ особа, яка подає заяву, демонструє, що вона зможе забезпечити, щоб відомості ЄТД були доступні митниці відправлення в порту відправлення та митниці призначення в

порту призначення, і що ці відомості однакові для митниці відправлення та для митниці призначення;

- ✓ особа, яка подає заяву, зареєстрована на території ЄС;
- ✓ особа, яка подає заяву, заявляє, що буде регулярно користуватися механізмами транзиту ЄС;
- ✓ особа, яка подає заяву, не вчиняла серйозних або неодноразових порушень митного законодавства або податкових правил, включаючи відсутність серйозних кримінальних правопорушень, пов'язаних з її господарською діяльністю;
- ✓ особа, яка подає заяву, демонструє високий рівень контролю за своїми операціями та потоком товарів за допомогою системи управління комерційними та, у відповідних випадках, транспортними документами, що дозволяє здійснювати відповідні заходи митного контролю;
- ✓ особа, яка подає заяву, може продемонструвати практичні стандарти компетенції або професійної кваліфікації, що безпосередньо пов'язані з діяльністю, яка нею здійснюється.

б) Для дозволу – застосування процедури спільного транзиту з оформленням у паперовій формі спеціально для товарів, що перевозяться залізничним транспортом:

- особа, яка подає заяву, є підприємством залізничного транспорту;
- особа, яка подає заяву, зареєстрована на території Договірної сторони;
- особа, яка подає заяву, регулярно використовує процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС, або уповноваженому митному органу відомо, що вона може

виконати зобов'язання за процедурою;

- особа, яка подає заяву, не вчиняла серйозних або повторних порушень митного або податкового законодавства.

Митні органи надають дозвіл тільки, якщо вони в змозі контролювати процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС і здійснювати необхідні заходи управління без залучення адміністративних зусиль, що не є пропорційними відносно вимог відповідної особи, про яку йдеться.

VI.2.2. Процедура отримання дозволу

*Стаття 61
Доповнення I до
Конвенції*

Кожне спрощення надається за умови наявності дозволу. Заяви подається у електронному вигляді або письмово, підтверджується, та на ній проставляється дата.³⁰ Особа, яка подає заяву, надає компетентним органам всі факти, необхідні для надання дозволу.

*Стаття 22(1) МК
ЄС*

*Статті 192 та 194
ДА*

Місце подання заяви залежить від типу спрощення. Як правило, заява подається до митних органів, що мають юрисдикцію у місці, де ведуться або доступні основні рахунки особи, яка подає заяву, для митних цілей, та де має бути здійснена принаймні частина видів діяльності, на які поширюється дозвіл. Але в окремих випадках місце подання заяви буде інше. У разі авторизованого вантажовідправника заява подається до компетентних органів країни, в якій має розпочатися операція спільного транзиту/транзиту ЄС, а у разі авторизованого вантажоодержувача, – до компетентних органів країни, в якій операція спільного транзиту/транзиту ЄС повинна бути закінчена. Для отримання дозволу на використання пломб спеціального типу особа, яка подає заяву, може обрати уповноважені митні органи. Якщо особа, яка подає заяву, є авторизованим вантажовідправником, вона може подати заяву на

³⁰ Якщо Система управління митними рішеннями Союзу (CDMS) застосовується для заяв та дозволів.

використання пломб спеціального типу або до митних органів, уповноважених видавати дозвіл авторизованому вантажовідправнику, або відповідно до загальних правил вище.

Процедури прийняття дозволів та відмови у їх наданні здійснюються відповідно до загальних положень Договірних сторін.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Для того, щоб отримати дозвіл:

1. Подається підтверджена та з проставленою датою заява в електронній або письмовій формі із зазначенням типу спрощення, щодо якого подається заява.
2. Для підтримки заяви надаються всі необхідні відомості, як, наприклад:
 - відомості про особу, яка подає заяву;
 - місце його реєстрації;
 - вся інформація, яка дозволяє компетентним органам вирішити, чи виконуються умови;
3. Повідомляється про те, як ведеться документація про господарську діяльність.

Примітка: особи, які подають заяву, несуть відповідальність за точність інформації, що надається, та за автентичність представлених документів.

Перед тим, як надати дозвіл, компетентні органи оцінюють відповідність умовам.

Основними умовами для всіх спрощень транзиту є критерії АЕО, визначені у статті 39 (a), (b) та (d) МК ЄС, за винятком таких спрощень:

- застосування процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом;
- застосування процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом;
- застосування процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС у паперовій формі для товарів, що перевозяться

*Стаття 64
Доповнення I до
Конвенції*

*Стаття 22(4) і (5)
та 39 МК ЄС*

Стаття 14 ДА

залізничним транспортом

якщо застосовуються лише критерії АЕО, визначені у статті 39 (а) МК ЄС.

Для перевірки цих критеріїв настійно рекомендується використовувати документ "Рекомендації для уповноважених суб'єктів господарювання".

У документі міститься детальний опис, як і яким чином конкретні критерії та субкритерії повинні перевірятися уповноваженими митними органами з урахуванням розміру та типу особи, яка подає заяву (наприклад, транснаціональні компанії та велике підприємство, мале та середнє підприємство, транспортні компанії, оператори експрес-доставки, вантажовідправники/одержувачі).

*Стаття 62
Доповнення I до
Конвенції*

Під час перевірки умов може братися до уваги будь-яка інформація, надана іншими державними органами або установами.

*Стаття 58
Доповнення I до
Конвенції*

Дозвіл повинен містити всю інформацію, необхідну для правильного застосування відповідного спрощення суб'єктом господарювання, а також для здійснення нагляду компетентними органами.

*Стаття 23(5) МК
ЄС*

Зазвичай дозвіл діє без обмеження в часі.

Дозвіл набирає чинності з дати, коли він був отриманий особою, яка подає заяву, або коли вважається, що він був отриманий, і застосовується митними органами з цієї дати. Лише у виняткових випадках дата буде іншою:

- якщо особа, яка подає заяву, просила про іншу дату набуття чинності;
- якщо попередній дозвіл видано з обмеженням дії в часі, і єдиною метою поточного дозволу є продовження терміну

його дії (у цьому випадку дозвіл набирає чинності в день закінчення терміну дії попереднього дозволу);

- якщо чинність дозволу має умовою виконання певних формальностей особою, яка подає заяву, у цьому випадку дозвіл набирає чинності з дня, коли особа, яка подає заяву, отримує повідомлення від уповноваженого митного органу, в якому зазначається, що формальності були виконані задовільно.

Власник дозволу інформує митні органи про будь-які чинники, що виникають після надання дозволу, які можуть вплинути на продовження його чинності або зміст.

Рішення, що відхиляє заяву, повинно містити підстави відхилення та повинно бути повідомленим особі, яка подає заяву, згідно з встановленими строками та чинними положеннями у відповідній Договірній стороні.

Митні органи контролюють умови, які повинен виконувати власник дозволу, та дотримання зобов'язань, що випливають з цього дозволу.

МИТНИЦЯ

Уповноважена митниця:

- надає особі, яка подає заяву, підтверджений дозвіл із проставленою датою (та однією або кількома копіями, якщо видається письмовий дозвіл);
- зберігає у себе заяву та всі супровідні документи;
- зберігає у себе копію виданого дозволу.

Якщо у задоволенні заяви буде відмовлено або дозвіл буде анульовано, скасовано, змінено або призупинено, заява та рішення про відмову у задоволенні заяви, анулювання, скасування, внесення змін або призупинення дозволу, залежно від ситуації, а також уся супровідна документація зберігаються принаймні три роки з кінця календарного року, в якому було відмовлено у задоволенні заяви або прийнято рішення про анулювання, скасування, зміну або призупинення дозволу

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Якщо дозвіл було видано, довідковий номер дозволу вказується у транзитній

декларації кожного разу, коли цього вимагає митниця відправлення у разі наступних спрощень:

- використання пломб спеціального типу;
- застосування процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом;
- застосування процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом;
- застосування електронного транспортного документу (ЕТД) у якості митної декларації для поміщення товарів під процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС.

Цю інформацію потрібно надавати, якщо вона не може бути отримана з інших елементів даних, таких як номер EORI власника дозволу або з Системи управління митними рішеннями (CDMS).

VI.2.3. Контроль дозволу

Стаття 58

Доповнення I до

Конвенції

Стаття 23(5) МК

ЄС

Кожен наданий дозвіл контролюється уповноваженими митними органами на постійній та регулярній основі.

Мета полягає у встановленні на ранній стадії будь-яких ознак невиконання зобов'язань, що випливають з дозволу.

Якщо власник дозволу був зареєстрований менше трьох років, митні органи пильно контролюють його протягом першого року після надання дозволу.

Для цілей контролю уповноважений митний орган може скласти план контролю, що описує окремі заходи контролю, включаючи їх періодичність та терміни (наприклад, перевірка відповідності критеріям та дотримання правил, включаючи повсякденну діяльність суб'єкта, відвідування, перевірка різних баз даних, звітів, поданих суб'єктами).

План контролю повинен базуватися на аналізі ризиків, що проводиться на різних етапах (перевірка перед наданням дозволу, управління наданим дозволом тощо), враховуючи, зокрема:

- тип дозволу;
- стабільність суб'єкта господарювання;
- розмір підприємства та кількість місць здійснення діяльності;

- співпраця із суб'єктами господарювання;
- інформація, отримана від суб'єкта господарювання про виявлені розбіжності або будь-які зміни, які можуть вплинути на умови дозволу;
- чи має суб'єкт господарської діяльності статус АЕО.

Рекомендується відвідувати суб'єктів господарської діяльності принаймні раз на рік.

Розробка плану контролю та будь-які відвідування приміщень суб'єкта повинні координуватися митними органами (з урахуванням будь-яких інших заходів аудиту/контролю, передбачених для суб'єкта, наприклад, аудитів та контролю АЕО) для уникнення дублювання перевірки.

VI.2.4. Анулювання, відкликання та внесення змін до дозволу

*Стаття 65(2) і (3)
Доповнення I до
Конвенції*

*Статті 27 та 28
МК ЄС*

Митні органи анулюють дозвіл, якщо він був наданий на підставі неправильної або неповної інформації, а його власник знав або повинен був знати, що ця інформація була неправильною або неповною (наприклад, неправильна кількість транзитних операцій, що виправдовує використання спрощення, неправильне місцезнаходження товарів).

Відкликання дозволу здійснюється на прохання його власника.

Так само компетентні органи можуть відкликати або змінити дозвіл, якщо, на основі наданої інформації або на свій розсуд, вони приходять до висновку, що дозвіл більше не відповідає встановленим умовам, наприклад:

- одна або кілька умов, встановлених для видачі дозволу, більше не виконуються;
- чинник, що виникає після надання дозволу, впливає на його зміст або продовження його чинності;
- власник не в змозі виконати зобов'язання, покладене на нього відповідно до дозволу;

Стаття 65(4), (5) і

Компетентні органи інформують власника про анулювання,

*(б) Доповнення I до
Конвенції*

скасування або зміну дозволу відповідно до строків та положень, що діють в Договірній стороні.

*Статті 27 та 28
МК ЄС*

Скасування дозволу набуває чинності з дати набуття чинності початковим дозволом.

Відкликання або зміна дозволу набуває чинності з дати, коли повідомлення про це було отримане, або вважається, що воно було отримане особою, яка подає заяву. Однак у виняткових випадках, коли цього вимагають законні інтереси власника дозволу, митні органи можуть відкласти дату набуття чинності рішення про відкликання або зміни відповідно до строків, що діють у Договірних сторонах. Дата набуття чинності рішенням зазначається у рішенні про відкликання або зміну дозволу.

Якщо дозвіл діє в інших країнах, уповноважені митні органи негайно повідомляють ці країни про відкликання, скасування чи зміну дозволу способом, визначеним для кожного виду спрощення.

VI.2.5. Призупинення дії дозволу

*Статті 67-69
Доповнення I до
Конвенції*

Призупинення дії дозволу означає, що наданий дозвіл не діє протягом певного періоду.

Статті 16-18 ДА

Дозвіл також може бути призупинений, замість відкликання, скасування або внесення змін до нього, у наступних випадках:

- є достатньо причин для скасування, відкликання або внесення змін до дозволу, але уповноважені органи ще не мають усіх необхідних елементів для прийняття рішення про скасування, відкликання або внесення змін;
- власник дозволу більше не виконує одну або декілька умов або не забезпечує дотримання свого зобов'язання, але митні органи дозволяють йому вжити відповідних заходів для виправлення ситуації;
- власник дозволу просить про таке призупинення, оскільки він

тимчасово не в змозі виконати умови або дотримуватися зобов'язань, покладених на нього за цим дозволом.

Коли власник покращив свою ситуацію, він повідомляє митні органи про заходи, які він зобов'язується вжити для забезпечення виконання умов або дотримання зобов'язань, а також про період часу, який йому потрібен для вжиття цих заходів.

Митні органи повинні встановити термін призупинення. Як правило, він повинен відповідати періоду часу, необхідного цим органам для встановлення, чи виконуються умови відкликання, скасування чи внесення змін.

Період призупинення може бути продовжений на прохання власника дозволу. Також митні органи можуть продовжити цей період, якщо їм потрібно більше часу для перевірки заходів, вжитих власником для забезпечення виконання умов або дотримання зобов'язань, при цьому таке продовження не повинно перевищувати 30 днів.

Продовження періоду призупинення також потрібне, коли після нього митні органи мають намір відкликати, скасувати або змінити такий дозвіл. У цьому випадку такий період продовжується до набуття чинності рішенням про відкликання, скасування або внесення змін.

Призупинення закінчується після сплину періоду призупинення, якщо до сплину цього періоду не трапиться одна з таких ситуацій:

- призупинення відкликається на основі того, що немає підстав для відкликання, скасування чи внесення змін до дозволу, і в цьому випадку призупинення закінчується в день відкликання;
- призупинення відкликається на основі того, що власник дозволу вжив необхідних заходів для забезпечення виконання умов, встановлених для дозволу, або для дотримання накладених відповідно до цього дозволу зобов'язань, які

будуть задовільними для митного органу, уповноваженого надати дозвіл, і в цьому випадку призупинення закінчується в день відкликання;

- призупинений дозвіл відкликається, скасовується або змінюється, і в цьому випадку призупинення закінчується в день скасування, відкликання або внесення змін.

Митні органи повідомляють власнику дозволу про закінчення призупинення.

Якщо дозвіл діє в інших країнах, компетентні митні органи негайно повідомляють ці країни про призупинення та кінець призупинення дії дозволу способом, визначеним для кожного виду спрощення.

VI.2.6. Повторне оцінювання дозволу

*Стаття 66
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 15 ДА

Митні органи, уповноважені надати дозвіл, зобов'язані періодично проводити його повторну оцінку у таких випадках:

- зміни до законодавства, що впливають на дозвіл;
- якщо це необхідно в результаті проведеного контролю;
- через інформацію, надану власником дозволу або іншими органами.

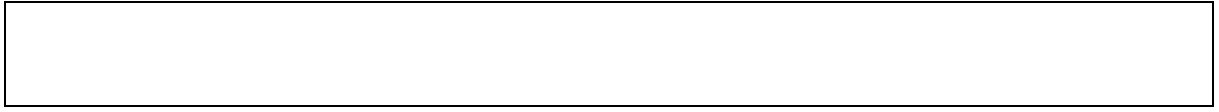
Залежно від причин повторної оцінки, вона може призвести до повного або часткового перегляду конкретних умов.

Власнику дозволу повідомляється про результат повторної оцінки.

Для отримання додаткової інформації щодо повторної оцінки дозволів рекомендується використовувати документ "Рекомендації для уповноважених суб'єктів господарювання".

Результат повторної оцінки може включати наступне:

- збереження наданого дозволу без внесення змін;
- внесення змін до дозволу;
- відкликання дозволу;
- призупинення дії дозволу.

VI.3. Опис спрощень

У цьому пункті описуються наступні спрощення:

- загальна гарантія та звільнення від надання гарантії (пункт 3.1);
- використання пломб спеціального типу (пункт VI.3.2);
- авторизований вантажовідправник (пункт VI.3.3);
- авторизований вантажоодержувач (пункт VI.3.4);
- застосування процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться залізничним транспортом (пункт VI.3.5);
- застосування процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом (пункт VI.3.6);
- застосування транзитної процедури ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом (пункт VI.3.7);
- спрощені процедури на основі статті 6 Конвенції/статті 97(2) МКС (пункт VI.3.8).
- застосування електронного перевізного документу (ЕТД) у якості транзитної декларації для поміщення товарів, що перевозяться повітряним транспортом, під процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС (пункт VI.3.9);
- застосування електронного перевізного документу (ЕТД) у якості транзитної декларації для поміщення товарів, що

первозяться морським транспортом, під процедуру
внутрішнього транзиту ЄС (пункт VI.3.10);

Географічна чинність транзитних спрощень	
УСІ КРАЇНИ:	<ul style="list-style-type: none"> - загальна гарантія* - зменшена загальна гарантія* - звільнення від гарантії* - застосування процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться залізничним транспортом; <p>*окрім країн спільного транзиту, виключених гарантом. Чинність у Андоррі та/або Сан-Марино можлива тільки для транзиту ЄС.</p>
УСІ КРАЇНИ за умови, що транзитна операція розпочинається у країні, в якій було видано дозвіл:	<ul style="list-style-type: none"> - використання пломб спеціального типу - авторизований вантажовідправник
КРАЇНА, в якій було видано дозвіл:	<ul style="list-style-type: none"> - авторизований вантажоодержувач
КРАЇНА/КРАЇНИ, про які ідеться:	<ul style="list-style-type: none"> - застосування процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом - застосування процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом; - використання електронного перевізного документа (ЕТД) в якості транзитної декларації; - використання спрощених процедур транзиту на основі статті 6 Конвенції

VI.3.1. Загальна гарантія та звільнення від гарантії

*Стаття 74-80
Доповнення I до
Конвенції*

У випадку необхідності суб'єкт процедури надає гарантію для того, щоб розмістити товари під процедуру транзиту.

*Статті 89(5) та 95
МК ЄС*

Стандартна гарантія для транзиту – це індивідуальна гарантія, що покриває одне транзитне переміщення.

Стаття 84 ДА

Однак, суб'єкт господарювання, за дотримання певних умов, передбачених у пункті 2.1, може бути уповноважений використовувати загальну гарантію або звільнення від гарантії для покриття кількох транзитних переміщень. Більш детальну інформацію про загальну гарантію та звільнення від гарантії наведено у Частині III.

Процедура надання дозволу здійснюється у відповідності до пункту VI.2.2.

Інформацію щодо відкликання або внесення змін до дозволу наведено у пункті VI.2.3.

VI.3.2. Використання пломб спеціального типу

*Статті 81-83
Доповнення I до
Конвенції*

Компетентні органи можуть уповноважити суб'єкта процедури на використання пломб спеціального типу на своїх транспортних засобах, контейнерах або вантажних місцях.

Статті 317-318 ІА

Так само, як і в контексті надання дозволу, митний орган приймає пломби спеціального типу, які були затвержені митними органами іншої країни, якщо він не має інформації про те, що конкретна пломба не підходить для митних цілей.

Пломби спеціального типу відповідають характеристикам пломб, описаним у пункті IV.2.3.8.4.

Якщо пломби були сертифіковані уповноваженим органом відповідно до Міжнародного стандарту ISO 17712:2013 'Вантажні

контейнери – механічні пломби', вважається, що ці пломби відповідають цим вимогам.

Для контейнерних перевезень якнайширше повинні використовуватися пломби з високим ступенем захисту.

Пломба спеціального типу повинна мати одне з наступних позначень:

- ім'я (найменування) власника дозволу;
- відповідне скорочення або код, на підставі якого митний орган країни відправлення може ідентифікувати особу;

Процедура надання дозволу здійснюється у відповідності до пункту VI.2.2.

Інформацію щодо відкликання або внесення змін до дозволу наведено у пункті VI.2.3.

МИТНИЦЯ

Митний орган повинен:

- повідомляти Комісії та митним органам інших Договірних сторін про пломби спеціального типу, що використовуються, та про пломби спеціального типу, які він вирішив не затверджувати з причин порушень або технічних недоліків;
- переглядати пломби спеціального типу, які були ним затверджені та які використовуються, якщо він отримує інформацію про те, що інший орган вирішив не затверджувати конкретну пломбу спеціального типу;
- проводити взаємні консультації з метою досягнення спільної оцінки;
- контролювати використання пломб спеціального типу уповноваженими особами

У разі необхідності Держави-члени та інші Договірні сторони за взаємною згодою можуть створити загальну систему нумерації та визначити використання загальних засобів захисту та технологій.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Суб'єкт процедури (головним чином авторизований вантажовідправник) вносить номер та індивідуальні ідентифікатори пломб спеціального типу у транзитну декларацію і накладає пломби не пізніше часу, коли товари випускаються для процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС.

VI.3.3. Авторизований вантажовідправник

Цей розділ розділений таким чином:

- вступ (пункт 3.3.1);
- дозвіл (пункт 3.3.2);
- процедури (пункт 3.3.3).

VI.3.3.1. Вступ

*Статті 84 та 86
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 314 ІА

Авторизований вантажовідправник – це особа, уповноважена компетентними органами на виконання транзитних операцій без пред'явлення товарів митниці відправлення. Авторизований вантажовідправник є суб'єктом процедури. На момент подання декларації товари повинні знаходитись під його контролем у його приміщеннях, зазначених у дозволі

Авторизований вантажовідправник має право подати транзитну декларацію в NCTS та вносити в систему наступну інформацію:

- номер та індивідуальні ідентифікатори пломби (якщо пломби були накладені);
- термін, протягом якого товари повинні бути пред'явлені на митниці призначення;
- призначити маршрут, якщо необхідно

Авторизований вантажовідправник накладає пломби спеціального типу, тому йому потрібен окремий дозвіл (див. пункт 3.2).

VI.3.3.2. Дозвіл

*Стаття 84
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 193 ДА

Процедура надання дозволу здійснюється у відповідності до пункту 2.2.

Для того, щоб отримати статус авторизованого вантажовідправника, суб'єкт господарської діяльності повинен виконати умови (див. пункт VI.2.1) та, окрім того, повинен:

- бути власником дозволу на використання загальної гарантії або загальної гарантії зі зменшенням розміру забезпечення

референтної суми (включаючи звільнення від гарантії) (див. пункт 4 Частини III).

- використовувати методи обробки даних для комунікації з митними органами.

*Стаття 85
Доповнення I до
Конвенції*

Для забезпечення компетентного органу можливістю здійснити початкове оцінювання, у заяві, наскільки це можливо, зазначаються:

Додаток А до ДА

- оцінка того, як часто протягом місяця особа, яка подає заяву, надсилатиме товари за процедурою спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС;
- місцезнаходження товарів,
- місце, де зберігатиметься документація.

Компетентний орган може вимагати від особи, яка подає заяву, надання всіх додаткових даних або супровідних документів, необхідних для обробки заяви.

Адміністрація власника дозволу повинна бути організована таким чином, щоб це забезпечувало можливість без зусиль сполучити інформацію щодо товарів у транзитній декларації із інформацією про товари у накладних, рахунках тощо. Особливо важливе значення має інформація про кількість та тип вантажних місць, тип і обсяг товарів, а також їхній митний статус.

Стосовно скасування, відкликання або внесення змін до дозволу див. пункт VI.2.3.

МИТНИЦЯ

У дозволі зазначається наступне:

1. митниця або митниці відправлення, які будуть відповідати за майбутні операції спільного транзиту;
2. термін в хвилинах, доступний митниці відправлення після подання транзитної декларації, протягом якого ці органи можуть здійснювати будь-який необхідний контроль перед випуском та відправленням товарів;

3. у випадку процедури забезпечення безперервної роботи, яким чином авторизований вантажовідправник повинен повідомити митницю відправлення про транзитні операції, щоб вона могла здійснити будь-які необхідні заходи контролю перед відправленням товарів;
4. категорії або переміщення товарів, які виключаються з дозволу (за наявності);
5. оперативні та контрольні заходи, яких повинен дотримуватися авторизований вантажовідправник;
6. будь-які особливі умови, пов'язані з транзитними механізмами, що здійснюються поза звичайним робочим часом митниці (митниць) відправлення (у відповідних випадках).

VI.3.3.3. Процедури

VI.3.3.3.1. Стандартна процедура транзиту – зобов'язання авторизованого вантажовідправника

Стаття 86

*Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 314 IA

Авторизований вантажовідправник не може розпочати операцію спільного транзиту/транзиту ЄС до закінчення терміну, зазначеного в дозволі (див. пункт VI.3.3.2.). Він дотримується тієї самої процедури, що описана у IV.1.3, за винятком того, що він не повинен пред'являти товари у митниці відправлення.

У разі контролю він повинен забезпечити, щоб товари були надані у розпорядження митниці.

Якщо застосовується це спрощення, авторизований вантажовідправник повинен виконувати всі зобов'язання та умови, узгоджені в його дозволі.

Після випуску товару для процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС авторизований вантажовідправник друкує ТСД і, у відповідних випадках, перелік товарів та передає його перевізнику.

Увесь обмін повідомленнями між авторизованим вантажовідправником та митницею відправлення здійснюється за допомогою засобів опрацювання даних.

Зазвичай, час, протягом якого авторизований вантажовідправник

може розпочати процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС, повинен збігатися із звичайним робочим часом митниці відправлення.

Проте, беручи до уваги індивідуальну діяльність певних суб'єктів господарювання, компетентні органи можуть включити у дозвіл положення про те, що процедура спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС може розпочинатися поза робочим часом відповідної митниці.

У дозволі повинно бути визначено, які заходи ідентифікації слід вживати та ким вони будуть застосовуватися – авторизованим вантажовідправником чи митницею відправлення.

Якщо авторизований вантажовідправник повинен опломбувати транспортні засоби або вантажні місця, він використовує пломби спеціального типу на підставі наданого йому дозволу.

Пломби спеціального типу повинні відповідати характеристикам пломб, описаним у пунктах IV.2.3.8.2 та IV.2.3.2.

Митниця може відмовитись від вимоги використовувати пломби, якщо авторизований вантажовідправник надає достатньо точний опис товару, щоб забезпечити легку ідентифікацію товарів та вказує їх кількість та характер, а також будь-які специфічні ознаки, такі як серійний номер товарів.

Дозвіл повинен визначати обставини, за яких слід використовувати пломби або інші заходи ідентифікації.

VI.3.3.3.2. Процедура забезпечення безперервної роботи – зобов'язання авторизованого вантажовідправника

*Додаток II,
Доповнення I до
Конвенції*

Додаток 72-04 до IA.

У разі недоступності NCTS або електронної системи авторизованого вантажовідправника він повинен зв'язатися з компетентними органами та попросити дозволу на використання процедури забезпечення безперервної роботи.

Після надання дозволу авторизований вантажовідправник може використовувати ЄАД, роздруківку ЄАД або ТСД в якості транзитної декларації.

Транзитну декларацію слід заповнити, внісши:

- у графу 44 встановлений маршрут; за необхідності
- у графу D термін доставки товару до митниці призначення та інформацію про накладені пломби (за наявності);
- візування "Авторизований вантажовідправник – 99206";
- дату відправлення товарів;
- код "А3";
- номер транзитної декларації (згідно з правилами, узгодженими з митницею відправлення або правилами, встановленими в дозволі).

ЄАД або ТСД можуть бути подані одним із наступних способів:

- попередньо завірені штампом митниці відправлення та підписом посадової особою цієї митниці у графі С. Попередньо підтверджені ЄАД або ТСД послідовно нумеруються і реєструються митницею. Будь-які форми ЄАД-VIS, відвантажувальні специфікації або Переліки товарів, що супроводжують попередньо підтверджені ЄАД або ТСД, також повинні бути попередньо підтверджені.
- завірені спеціальним штампом авторизованого вантажовідправника, затвердженого компетентним органом, та з використанням форми, встановленої у Додатку В9 Доповнення III до Конвенції/Додатку 72-04 ІА. Штамп може бути попередньо надрукований на формах, якщо використовується затверджений для цієї мети принтер.

Авторизований вантажовідправник заповнює графу, внісши дату відправлення товарів, та присвоює номер транзитній

декларації відповідно до правил, встановлених у дозволі.

Штамп проставляється на примірниках 1, 4 та 5 ЄАД або на двох примірниках ТСД, а також на всіх примірниках форм ЄАД-BIS, відвантажувальних специфікаціях або переліках товарів.

Номер ЄАД або ТСД зазначається у графі 3 спеціального штамп. Він може бути надрукований заздалегідь у той же час, коли проставляється відбиток штамп, та бути у самому відбитку такого штамп. У дозволі передбачається, що нумерація повинна складати частину неперервної серії.

Штамп може бути попередньо надрукований на ЄАД або ТСД. Суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності, які бажають використовувати метод попереднього друку, повинні користуватись послугами типографій, затверджених митними органами країни, в якій засновано авторизованого вантажовідправника.

Митні органи можуть надати дозвіл авторизованим вантажовідправникам на заповнення ЄАД або ТСД з використанням методів обробки даних. У таких випадках відбиток спеціального штамп, надрукований комп'ютером, може дещо відрізнитись.

Примітка: спеціальний штамп використовується митними органами Італії. Зразок відбитку такого штамп наведено у Додатку VI.8.1.

Авторизовані вантажовідправники вживають всіх необхідних заходів для забезпечення схоронності спеціального штамп або документів ЄАД або ТСД, які було попередньо підтверджено або які були попередньо надруковані, з тим, щоб запобігти їх неналежному використанню, втраті або викраденню, та пред'являють їх митним органам за потребою.

Митні органи можуть здійснювати перевірки після надання дозволу, щоб встановити, чи вжив авторизований

вантажовідправник всіх заходів для забезпечення схоронності спеціального штампуга форм зі штампом митниці відправлення, або самого спеціального штампуга.

Якщо ЄАД або ТСД із спеціальним штампом, складаються за допомогою методів обробки даних, компетентний орган може надати авторизованому вантажовідправнику дозвіл не підписувати їх.

Авторизовані вантажовідправники, що одержали такий дозвіл, заносять у графу 50 ЄАД або ТСД слова "Звільнення від підпису – 99207".

Звільнення надається за умови, що авторизований вантажовідправник раніше надав митним органам письмове зобов'язання, яким визнав, що він є суб'єктом процедури для всіх транзитних операцій, виконуваних з використанням документів ЄАД або ТСД зі спеціальним штампом.

Коли приймається рішення про звернення до процедури забезпечення безперервної роботи, важливо забезпечити визнання недійсною будь-якої декларації, яка була внесена до NCTS, але в подальшому необроблена через несправність системи.

VI.3.3.3.2.1. Заходи ідентифікації

Див. пункт VI.3.3.3.1.2.

Якщо пломби не вимагаються, авторизований вантажовідправник вводить слово "Відмова – 99201" у графу D ЄАД або ТСД після слів "накладені пломби".

VI.3.3.3.2.2. Відправлення товарів

Авторизований вантажовідправник повинен заповнити ЄАД або ТСД.

Авторизований вантажовідправник інформує митницю

відправлення факсом, електронною поштою, або іншим способом, погодженим у дозволі, про всі майбутні транзитні операції з тим, щоб компетентні органи могли, якщо необхідно, виконати необхідні перевірки до випуску товарів.

Інформація, направлена до митного органу, включає у себе наступне:

- деталі транзитної декларації,
- дату та час відправки товарів та докладну інформацію про пломби, що будуть накладатися, за необхідності,
- звичайний торговий опис товарів,
- номери документів, що додаються, якщо доречно.

Зазвичай, час, протягом якого авторизований вантажовідправник може розпочати процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС, повинен збігатися із звичайним робочим часом місцевої митниці.

Проте, беручи до уваги індивідуальну діяльність певних суб'єктів господарювання, компетентні органи можуть включити у дозвіл положення про те, що процедура спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС може розпочинатися поза робочим часом відповідної митниці.

Окрім того, митні органи можуть дозволити авторизованим вантажовідправникам, які відправляють товари відповідно до регулярного розкладу (фіксовані дні та години), повідомляти докладну інформацію про розклад до відповідної митниці. Митниці можуть звільнити вантажовідправника від надання інформації при кожній відправці партії товарів та виключити втручання митниці відправлення.

Якщо митні органи не перевіряють товари до їх відправлення, авторизований вантажовідправник, не пізніше, ніж під час

відправлення, вносить:

- у графу 44 примірника 1 ЄАД або першого примірника ТСД докладну інформацію про призначений маршрут (якщо застосовується);
- у графу 50 примірника 1 ЄАД або першого примірника ТСД слова "звільнення від підпису", якщо застосовується; та
- у графу D примірника 1 ЄАД або першого примірника ТСД:
 - термін, до якого товари мають бути пред'явлені на митниці призначення (має бути зазначена дата, а не кількість днів);
 - докладну інформацію про використувані пломби (або слово "звільнення" у відповідних випадках);
 - слова "авторизований вантажовідправник";
 - код "АЗ"; та
 - штамп, що зазначає використання процедури забезпечення безперервної роботи.

У Додатку V.1.8.1 наведений штамп процедури забезпечення безперервної роботи різними мовами.

Якщо митні органи митниці відправлення перевіряють товари, вони фіксують цей факт у графі D ЄАД або ТСД.

Примірники 4 та 5 ЄАД або друга копія ТСД видаються перевізнику. Авторизований вантажовідправник зберігає у себе примірник 1 ЄАД або перший примірник ТСД.

Після відправлення товарів авторизований вантажовідправник без затримки надсилає примірник 1 ЄАД або перший примірник ТСД до митниці відправлення впродовж терміну, визначеного у дозволі.

МИТНИЦЯ Митниця відправлення

- зберігає у себе примірник 1 ЄАД або перший примірник ТСД;- перевіряє послідовну нумерацію ЄАД або ТСД (попередньо завірені ЄАД або ТСД, що не були використані, повертаються митному органу).

VI.3.4. Авторизований вантажоодержувач

Цей розділ розділений таким чином:

- вступ (пункт 3.4.1);
- дозвіл (пункт 3.4.2);
- процедури (пункт 3.4.3).

VI.3.4.1. Вступ

Загальним правилом є те, що товари, поміщені під процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС, повинні бути пред'явлені на митниці призначення разом із відповідними документами.

Однак дозвіл діяти як авторизований вантажоодержувач дозволяє суб'єкту господарювання одержувати товари у власних приміщеннях, або у будь-якому іншому визначеному місці, без пред'явлення їх на митниці призначення.

VI.3.4.2. Дозвіл

Процедура видачі дозволу здійснюється відповідно до частини VI.2.2 якщо цим документом не передбачено інше.

Для того, щоб отримати статус авторизованого вантажоодержувача, суб'єкт господарювання повинен виконати умови (див. пункт VI.2.1).

Дозвіл діяти як авторизований вантажоодержувач може надаватись тільки якщо суб'єкт господарювання, окрім інших умов, використовує метод обробки даних для підтримання зв'язку із митними органами.

*Стаття 89
Доповнення I до*

Для забезпечення компетентного органу можливістю здійснити початкове оцінювання, у заяві, наскільки це можливо, зазначаються:

Конвенції

Додаток А до ДА

- оцінка того, як часто протягом місяця особа, яка подає заяву, отримуватиме товари за процедурою спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС;
- місцезнаходження товарів;
- місце, де зберігатиметься документація.

Авторизований вантажоодержувач повинен бути організований таким чином, щоб забезпечити можливість без зусиль сполучити інформацію щодо товарів у транзитній декларації із інформацією в документації авторизованого вантажоодержувача з тим, щоб надати митному органу можливість контролювати переміщення товарів. Особливо важливою є інформація про обсяги та тип товарів, а також обсяги товарів та їх митний статус.

Стосовно скасування, відкликання або внесення змін до дозволу див. пункт VI.2.3.

МИТНИЦЯ

У дозволі зазначається наступне:

1. митниця або митниці призначення відповідальні за нагляд за авторизованим вантажоодержувачем;
2. строк у хвиликах, доступний митниці призначення після закінчення транзитної процедури, протягом якого ці органи можуть здійснювати будь-який необхідний контроль перед випуском товарів;
3. у випадку процедури забезпечення безперервної роботи, яким чином авторизований вантажоодержувач повинен інформувати митницю призначення про транзитні операції, щоб вона могла здійснити будь-який необхідний контроль перед випуском товарів;
4. категорії або переміщення товарів, які виключаються з дозволу (за наявності);
5. оперативні та контрольні заходи, яких повинен дотримуватися авторизований вантажоодержувач;
6. будь-які особливі умови, пов'язані з транзитними механізмами, що здійснюються поза звичайним робочим часом митниці (митниць) призначення (в разі застосування).

VI.3.4.3. Тимчасове зберігання

Статті 144,

145(1),(3) і (11), 147

Цей пункт стосується лише ЄС.

Коли товари пред'являються у приміщеннях авторизованого

*та 148 МК ЄС,
Стаття 115 ДА*

вантажоодержувача і процедура внутрішнього транзиту ЄС закінчується, товари перебувають на тимчасовому зберіганні.

Товари, що перебувають на тимчасовому зберіганні, можуть зберігатися як у приміщеннях для тимчасового зберігання, так і в інших місцях, визначених або затверджених митними органами. Проте якщо товари зберігаються в інших місцях, їх слід задекларувати для подальшої митної процедури або реекспортувати не пізніше 6 днів після їх пред'явлення (якщо митні органи не вимагають перевірки товарів).

Для використання приміщень тимчасового зберігання вимагається дозвіл від уповноважених митних органів.

Незалежно від місця тимчасового зберігання (приміщень для тимчасового зберігання або місця, визначеного або затвердженого митними органами), повинна надаватися гарантія (якщо не застосовується звільнення від гарантії).

VI.3.4.4. Процедури

VI.3.4.4.1. Стандартна процедура транзиту

*Стаття 88
Доповнення I до
Конвенції*

Авторизований вантажоодержувач дотримується тієї ж процедури, як вона описана у пункті IV.4.3, за винятком таких зобов'язань, які він повинен виконати (послідовність дій):

Статті 315-316 ІА

- товари повинні бути пред'явлені на митниці призначення,
- після прибуття товарів до приміщень, визначених у дозволі, він має негайно надіслати сповіщення про прибуття "Повідомлення про доставку товарів" (IE007) до митниці призначення, зазначаючи всі порушення або інциденти, що сталися під час транспортування (наприклад, зняття пломб);
- він має дочекатись закінчення строку та одержання сповіщення "Дозвіл на вивантаження" (IE043) і надати митним органам можливість перевірити товари до початку вивантаження товарів,

- він повинен перевірити та розвантажити товари,
- він надсилає сповіщення "Примітки про вивантаження" (IE044) до митниці призначення, із зазначенням будь-яких порушень не пізніше третього дня, наступного за днем, коли він отримав дозвіл на вивантаження товарів.

На прохання перевізника авторизований вантажоодержувач видає квитанцію, яка засвідчує прибуття товарів у місце, зазначене у дозволі, та містить посилання на довідковий номер MRN операції спільного транзиту/транзиту ЄС. Квитанція надається за формою, встановленою у Додатку В10 Доповнення III до Конвенції/Додатку 72-03 до ІА.

VI.3.4.4.2. Процедура забезпечення безперервної роботи

У випадку використання процедури забезпечення безперервної роботи авторизований вантажоодержувач має сповістити компетентний орган за допомогою засобів, які вони узгодили у дозволі (факсом, електронною поштою або іншим способом), про прибуття товарів. Після надання митницею призначення дозволу на вивантаження, він може розвантажувати товари у місці або місцях, зазначених у дозволі.

Авторизований вантажоодержувач повинен зазначити дату прибуття, фактичний стан пломби (пломб), код результатів контролю та свій штамп дозволу на примірниках 4 та 5 ЄАД або на другому примірнику ТСД, які супроводжували товари, і доставити їх до митниці призначення якомога скоріше, не пізніше, ніж наступного робочого дня.

Авторизований вантажоодержувач інформує митницю призначення про прибуття товарів у відповідності до умов, встановлених у дозволі, щоб компетентні органи могли здійснити контроль, якщо необхідно, до випуску товарів.

Інформація, що передається до митниці призначення, включає у себе наступне:

- номер транзитної декларації,
- дату та час прибуття товарів, а також стан пломб, якщо застосовуються,
- звичайний торговий опис товарів (у тому числі, код за ГС, якщо він є частиною декларації),
- докладну інформацію про надлишкові кількості, недостачу, заміни або інші порушення, такі як зламані пломби.

Загалом, час, протягом якого авторизовані вантажоодержувачі можуть одержувати товари, співпадає із звичайним робочим часом митниці призначення.

Проте, враховуючи окремі види діяльності певних суб'єктів господарювання, компетентні органи можуть включити до дозволу положення, що товари, які прибувають поза межами робочого часу відповідної митниці, можуть бути випущені авторизованим вантажоодержувачем.

Окрім того, митні органи можуть дозволити авторизованим вантажоодержувачам, які одержують відправлення за регулярним розкладом (фіксовані дні та години), повідомляти докладну інформацію про розклад до відповідній митниці. Вони можуть звільнити авторизованого вантажоодержувача від необхідності надавати інформацію при кожному прибутті відправлень та дозволити їм розпоряджатися товарами в час прибуття без втручання митниці призначення.

Примітка: в усіх випадках, коли виявлено надлишкові кількості, недостачу, заміни або інші порушення, такі як зламані пломби, необхідно негайно повідомити про це митницю призначення.

Якщо митні органи вирішать оглянути товари, авторизований вантажоодержувач не здійснює їх вивантаження. Якщо митні органи не бажають оглядати товари, авторизованому

вантажоодержувачу надається дозвіл на їх вивантаження.

Якщо митні органи не перевіряють партію вантажів по прибутті, авторизований вантажоодержувач зазначає у лівій секції графі I примірників 4 та 5 ЄАД або другого примірника ТСД, якщо застосовується, у своїх документах:

- дату прибуття; та
- стан будь-яких накладених пломб;

Примітка: друга секція графі I зарезервована для відміток митниці призначення.

Примірники 4 та 5 ЄАД або другого примірника ТСД без затримки направляються авторизованим вантажоодержувачем до митниці призначення.

МИТНИЦЯ

Що стосується:

- записів до, контролю або анотацій в ЄАД або ТСД;
- повернення примірника 5 ЄАД або другого примірника ТСД до митниці відправлення,
- розгляду порушень, можливих перевірок тощо;
- положення Частини IV застосовуються *mutatis mutandis*.

VI.3.5. Товари, що перевозяться залізничним транспортом

VI.3.5.1. Спрощення, що застосовуються до процедур транзиту, здійснюваного залізничним транспортом

Залізничні вантажні перевезення були лібералізовані в ЄС з початку 2007 року як для національних, так і міжнародних перевезень. Щодо вантажів, які перевозяться залізничним транспортом у лібералізованих умовах, необхідно дотримуватися тієї ж стандартної транзитної процедури, що і для будь-яких інших транзитних переміщень. Вони повинні відбуватися у супроводі стандартної транзитної декларації з використанням NCTS, як це докладно описано в Частині IV, або з використанням

іншої транзитної процедури, описаної в I.4.2, як і для будь-яких інших транзитних переміщень.

Нижче в Розділі VI.3.5.2 наводяться, однак, деякі особливості, що стосуються залізничного транспорту, коли використовується стандартна процедура.

Незважаючи на лібералізацію залізничних вантажних перевезень, протягом перехідного періоду може застосовуватися спеціальна процедура транзиту з оформленням у паперовій формі для залізничного транспорту, допоки NCTS не буде оновлена відповідно до Робочої програми МК ЄС. Однак цю процедуру з оформленням у паперовій формі можна застосовувати лише тоді, коли щонайменше два підприємства залізничного транспорту працюють в рамках транспортної системи в режимі співпраці, яка все ще існує на лібералізованому ринку, хоча її використання зменшується. Див. розділ VI.3.5.3.

Поки NCTS не буде оновлено відповідно до Робочої програми МК ЄС, держави-члени також мають можливість продовжувати застосовувати інші процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі. Застосування цього перехідного положення детально описане у Розділі VI.3.5.4.

Крім того, товари ЄС можна переміщувати залізничним транспортом з одного пункту в інший в межах митної території Європейського Союзу через територію країни спільного транзиту без зміни їх митного статусу та без поміщення їх під митну процедуру, як описано у Розділі VI.3.5.5.

VI.3.5.2. Стандартна процедура для перевезень залізничним транспортом та її особливості

Якщо товари переміщуються у супроводі стандартної транзитної декларації з використанням NCTS, як це докладно описано в Частині IV, застосовуються певні зміни, призначені для

залізничного транспорту.

Митниця, відповідальна за станцію відправлення, є митницею відправлення. Митниця, відповідальна за станцію призначення, є митницею призначення. Якщо переміщення залізничним транспортом розпочалося до в'їзду на митну територію Європейського Союзу або країни спільного транзиту, станцією митниці першого в'їзду вважається станція відправлення. Якщо транспортування залізничним транспортом продовжується після виїзду з митної території Європейського Союзу або країни спільного транзиту без повторного в'їзду, станцією митниці виїзду вважається станція призначення.

Статті 302(2)(b) ІА

Статті 39 (2)(b)

Доповнення І до

Конвенції

У якості відступу від загального обов'язку пломбувати відправлення з метою ідентифікації, ні транспортні засоби, ні окремі вантажні місця, що містять товари, не повинні пломбуватися, якщо підприємства залізничного транспорту здійснили заходи ідентифікації.

Незважаючи на цей відступ, митниця відправлення все ж може вирішити опломбувати відправлення з метою ідентифікації.

Стаття 304(6) ІА

Стаття 43(5)

Доповнення І до

Конвенції

Товари, що переміщуються залізничним транспортом за процедурою транзиту ЄС або процедурою спільного транзиту, не повинні пред'являтися до митниці транзиту за умови, що митниця транзиту може перевірити перетин кордону товарами іншими способами.

Така перевірка проводиться лише за потреби. Перевірка може відбуватися минулою датою.

Наступні спрощення також застосовуються до товарів, що перевозяться залізничним транспортом з дозволу:

- статусу авторизованого вантажовідправника (див. частину VI) та
- статусу авторизованого вантажоодержувача (див. частину VI).

VI.3.5.3. Процедура транзиту з оформленням у паперовій формі для залізничного транспорту (перехідні положення)

VI.3.5.3.1. Вступ

Стаття 24 TDA

Стаття 55(f)

Доповнення I до

Конвенції

Процедура транзиту з оформленням у паперовій формі для перевезень товарів залізничним транспортом є перехідною процедурою, яка передбачає використання залізничної накладної СІМ у паперовій формі у якості транзитної декларації для товарів, що перевозяться авторизованими підприємствами залізничного транспорту. Вона може використовуватися до впровадження оновленої NCTS (фаза 5)³¹.

Оновлення фази 5 NCTS включає функції, які полегшують подання митної транзитної декларації для залізничних перевезень.

Отже, як тільки оновлення фази 5 NCTS будуть впроваджені на митниці відправлення, застосовується стандартна процедура транзиту на основі NCTS, описана в Частині IV.

Можливість використання залізничної накладної СІМ у паперовій формі у якості транзитної декларації не є обов'язковою. Підприємство залізничного транспорту може вибрати стандартну процедуру транзиту з використанням NCTS. У цьому випадку залізнична накладна СІМ служить лише транспортним документом, і застосовуються всі стандартні положення щодо транзиту, описані у Частині IV та в розділі 3.5.2 вище.

Стандартна процедура транзиту також застосовується, якщо замість залізничної накладної СІМ у паперовій формі буде використовуватися залізнична накладна СІМ в електронній формі. Дані електронного перевізного документа, що використовується залізницями в якості транзитної декларації, будуть оброблятися в

³¹ Відповідно до робочої програми МК ЄС

NCTS.

VI.3.5.3.2. Умови використання залізничної накладної СІМ у паперовій формі у якості транзитної декларації

Стаття 30 TDA
Стаття 91
Доповнення I до
Конвенції

Для того, щоб використовувати залізничну накладну СІМ в якості транзитної декларації для транзиту ЄС або спільного транзиту, мають бути виконані наступні умови.

1. Товари перевозяться підприємством залізничного транспорту відповідно до Конвенції про міжнародні залізничні перевезення (COTIF) від 9 травня 1980 року у редакції Протоколу про внесення змін від 3 червня 1999 року.
2. Підприємства залізничного транспорту, що здійснюють перевезення на митній території Європейського Союзу або країн спільного транзиту, є авторизованими підприємствами залізничного транспорту, або деякі з них мають національний дозвіл діяти як так зване "підприємство залізничного транспорту-посередник"
3. Товари послідовно приймаються та перевозяться різними авторизованими підприємствами залізничного транспорту національного масштабу, завдяки чому транспортування вагонів між найближчими станціями на сусідній території можливе за домовленістю між перевізниками.
4. Залучені підприємства залізничного транспорту беруть на себе спільну відповідальність перед митним органом за будь-який потенційний митний борг (ввізні мита та інші збори).
5. Підприємства залізничного транспорту через свої бухгалтерії у співпраці один з одним використовують спільно погоджену систему для перевірки та розслідування порушень під час переміщення товарів. (див. також розділ VI.3.5.3.5.1. **Функціонування бухгалтерій**)

Стаття 32(1) TDA
Стаття 94(1)
Доповнення I до
Конвенції

Статті 29 та 32(3),
41(1)(2) TDA
Статті 92(2) та
94(3) Доповнення I
до Конвенції

6. Підприємства залізничного транспорту відповідають за:
- (a) окреме врегулювання транспортних витрат,
 - (b) розподіл транспортних витрат по країнах,
 - (c) сплату відповідної частки витрат, та
 - (d) систему перевірки та розслідування порушень.

Компетентний митний орган має доступ до даних бухгалтерії відповідного підприємства залізничного транспорту.

Процедуру з оформленням у паперовій формі не можна використовувати, якщо:

- у перевезенні бере участь **лише один перевізник**, або
- **перевізник перевозить товари за межами національної території**, за винятком вагонів між станціями на сусідній території відповідно до домовленості між перевізниками (див. пункт 3 вище), або
- **перевізник не відповідає вимогам спрощеної процедури**, якщо тільки він не отримав дозвіл як так зване підприємство залізничного транспорту-посередник³² (див. пункт 2 вище).

У всіх цих випадках застосовується стандартна процедура транзиту, а залізнична накладна СІМ служить лише транспортним документом.

Див. більш конкретні випадки та приклади використання цієї спрощеної процедури у Розділі VI.3.5.3.7.

VI.3.5.3.3. Авторизовані підприємства залізничного транспорту

Дозвіл на використання процедури з оформленням у паперовій

³² Підприємство залізничного транспорту-посередник може бути авторизованим, хоча воно не відповідає всім умовам процедури з оформленням у паперовій формі, якщо підприємство залізничного транспорту, яке має право використовувати процедуру з оформленням у паперовій формі діє як суб'єкт процедури, та якщо підприємство залізничного транспорту-посередник не є першим або останнім перевізником на митній території Європейського Союзу чи країн спільного транзиту.

формі для залізничного транспорту є митним рішенням за заявою.

Це означає, що якщо не передбачено інше, застосовуються загальні правила щодо митних рішень, описані у частині VI. Однак слід зауважити, що електронна система CDMS не використовується для подання заяв, надання та управління рішеннями цього типу. Митним органам доведеться інформувати один одного іншими способами, а Комісія може сприяти цьому процесу. Тому адміністрації інформуватимуть Комісію про свої рішення стосовно авторизованих підприємств залізничного транспорту. Комісія публікуватиме та оновлюватиме інформацію у Додатку 2 до робочого документа TAXUD/A2/TRA/02/2019 щодо цільової групи CIRCABC Transit³³.

Заява подається до митного органу за місцем, де ведуться або доступні основні рахунки особи, яка подає заяву, для митних цілей та де повинна здійснюватися принаймні частина видів діяльності, що передбачені дозволом.

Підприємство залізничного транспорту повинно виконувати загальні та конкретні умови, включаючи підписання відповідної декларації. (*)

Загальні умови	<i>Стаття 11 DA Стаття 29(1)(a) TDA Стаття 57(4) та (6) Доповнення I до Конвенції</i>
- Особа, яка подає заяву, зареєстрована та має номер EORI, якщо вона зареєстрований в ЄС.	
- Особа, яка подає заяву, зареєстрована в ЄС або країні спільного транзиту.	
- Митниця вважає, що вона зможе контролювати процедуру транзиту та здійснювати контроль без надмірних зусиль.	
Спеціальні умови	

³³ Доступ до групи CIRCABC Transit обмежений національною митною адміністрацією, що займається транзитом та митним статусом товарів. Щоб отримати доступ до групи, зв'яжіться зі своїм національним координатором з питань транзиту. Обмежений доступ також надається підприємствам залізничного транспорту через CER.

<i>Статті 25 (1), 29(1)(b), 32(1) TDA Статті 57(4), 92(1) та 94(1) Доповнення I до Конвенції</i>	
-	Особа, яка подає заяву, є підприємством залізничного транспорту.
-	Особа, яка подає заяву, регулярно використовує процедуру транзиту ЄС або спільного транзиту, або митному органу відомо, що вона може виконати зобов'язання за цими процедурами.
-	Особа, яка подає заяву, не вчиняла серйозних або повторних порушень митного або податкового законодавства.
-	Особа, яка подає заяву, веде документацію, яка дозволить митному органу здійснювати ефективний контроль.
-	Підприємство залізничного транспорту бере солідарну відповідальність перед митним органом при залученні до перевезення товарів за процедурою транзиту з оформленням у паперовій формі для залізничного транспорту. (*)

(*) У декларації викладено прийнятий принцип, згідно з яким порушення, виявлені під час застосування транзитної процедури з оформленням у паперовій формі, можуть бути усунені між компетентним митним органом та відповідальним підприємством залізничного транспорту країни, в якій порушення вважається таким, що сталося. Відповідальне підприємство залізничного транспорту погоджується нести відповідальність та бути першим, від кого вимагатиметься сплатити будь-який митний борг (ввізні мита та інші збори). Зразок декларації наводиться в Додатку 1 до робочого документа TAXUD/A2/TRA/02/2019.

*Статті 39 та 41(3)
TDA
Статті 92(3 та
97(3)) Доповнення I
до Конвенції*

У відповідних випадках митниця визначає:

- механізми переміщення товарів ЄС (див. "Примітку" у розділі VI.3.5.3.4.4);
- порядок використання гарантій;
- процедури, яких слід дотримуватись в бухгалтеріях з метою нагляду за використанням залізничної накладної СІМ в якості транзитної декларації.

*Стаття 25(2) TDA
Статті 56(4)
Доповнення I до
Конвенції*

Дозвіл застосовується у всіх Державах-членах та в усіх країнах спільного транзиту, якщо авторизовані підприємства

залізничного транспорту або підприємства залізничного транспорту-посередники зареєстровані у відповідній країні.

Тим не менше, авторизоване підприємство залізничного транспорту може здійснювати діяльність лише на відповідному національному рівні, за винятком вагонів між станціями на сусідній території за погодженням між перевізниками (див. також пункт VI.3.5.3.2).

*Стаття 22(4) МК
ЄС*

Дозвіл набирає чинності негайно.

Стаття 64

Доповнення I до

Конвенції

*Статті 22(5) та 28
МК ЄС*

Загалом, дозвіл може бути дійсним без обмеження часу та до тих пір, поки підприємство залізничного транспорту відповідає всім критеріям та умовам. Проте слід брати до уваги такі особливості:

Стаття 64

Доповнення I до

Конвенції

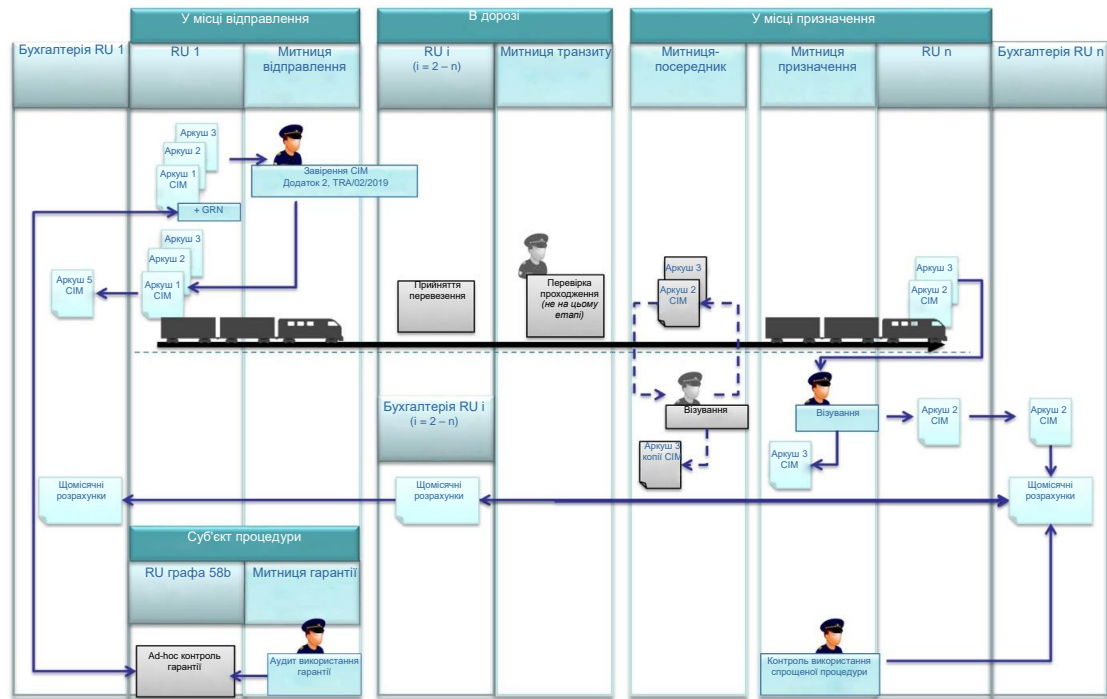
- Процедура більше не може бути розпочата в Державі-члені ЄС або країні спільного транзиту, як тільки фаза 5 NCTS буде впроваджена у цій Державі-члені ЄС або країні спільного транзиту (див. також пункт 3.5.3.1 – Вступ).
- Авторизовані підприємства залізничного транспорту цих країн можуть продовжувати брати участь як підприємства залізничного транспорту-посередники або вантажоодержувачі.
- Усі дозволи перестануть бути чинними з моменту впровадження фази 5 NCTS у всіх Державах-членах ЄС та країнах спільного транзиту.

VI.3.5.3.4. Порядок застосування транзитної процедури з оформленням у паперовій формі

Діаграма 1 ілюструє процедуру транзиту, коли залізнична

накладна СІМ використовується як транзитна декларація для товарів, які переміщуються з однієї точки в ЄС або у країні спільного транзиту до іншої точки в ЄС або у країні спільного транзиту.

Для повного розуміння застосовних правил та можливих відхилень слід ознайомитися з повним текстом усіх підрозділів.

Діаграма 1: Ілюстрація транзитної процедури з оформленням у паперовій формі для залізничного транспорту

VI.3.5.3.4.1. Залізнична накладна СІМ в якості транзитної декларації

*Статті 6 та 7
Доповнення В до
СОТІФ*

Міжнародний комітет залізничного транспорту (СІТ) за погодженням з митними адміністраціями та Європейською комісією³⁴ встановив зразок залізничної накладної СІМ, зразок накладної СІМ/SMGS та зразок накладної СІМ для комбінованих перевезень. Ці форми доступні за адресою <http://www.citrail.org>

Залізнична накладна СІМ може також використовуватися як вагонна накладна СUV³⁵. У такому випадку слід поставити відмітку у графі 30 графі "Вагонна накладна СUV". Це використання стосується транспортування порожніх вагонів, які перевозяться як транспортний засіб. Порожні вагони не розміщуються під процедуру спільного транзиту/транзиту ЄС, якщо вони ще не пройшли митного оформлення. Тому використання зразка вагонної накладної СUV не є актуальним для митного транзиту.

Так само залізнична накладна СІМ для комбінованих перевезень та комбінована накладна СІМ/SMGS не є актуальними для митного транзиту, і з цією метою повинні вважатися залізничною накладною СІМ. У наступних пунктах усі посилання на залізничну накладну СІМ також стосуються комбінованої накладної СІМ/SMGS та залізничної накладної СІМ для комбінованих перевезень. Всі посилання на графі форми у цьому розділі стосуються залізничної накладної СІМ. Відповідні посилання в графі на інші накладні, перелічені в таблиці переведення в Додатку 8.11.

Хоча митні органи та Комісія не відповідають за форми, вони можуть служити митною транзитною декларацією. Тому ці

³⁴ Див. робочі документи TAXUD/1862/2003, TAXUD/1950/2003 та TAXUD/1960/2003, останній з яких був затверджений на 102-му засіданні Робочої групи ЄС-ЄАВТ 10 грудня 2003 року.

³⁵ СUV – Єдині правила міжнародних перевезень вагонів.

форми не можна змінювати без попередньої згоди митних органів та Комісії.

VI.3.5.3.4.2. Суб'єкт процедури

*Стаття 5(15),(35)
МК ЄС, та Стаття
31 (1) TDA та*

*Стаття 170(2) МК
ЄС*

*Статті 3(e) та 93
Доповнення I до
Конвенції*

- **Суб'єктом процедури** є декларант як зазначено у графі 58b залізничної накладної СІМ.
- Беручи до уваги особливе місце в організації перевезення вантажів і, отже, його контакти та знання про інших перевізників, саме договірний перевізник (графі 58a), як правило, повинен подати заяву на використання транзитної процедури з оформленням у паперовій формі для залізничного транспорту відповідно до статей 5 (35) та 170 МК ЄС. Отже, як правило, договірний перевізник є суб'єктом процедури.
- Однак суб'єкт процедури **повинен бути зареєстрований в ЄС або в країні спільного транзиту**. Коли транспортна операція розпочинається за межами митної території Європейського Союзу або країни спільного транзиту, а договірний перевізник не зареєстрований в ЄС або країні спільного транзиту, тоді будь-яке інше авторизоване підприємство залізничного транспорту, що бере участь у перевезенні та зареєстроване в ЄС або в країні спільного транзиту, може бути вказане за його згодою у графі 58b як суб'єкт процедури. Враховуючи вимогу пред'явити товари на митниці відправлення на митній території Європейського Союзу або в країні спільного транзиту, як правило, суб'єкт процедури буде першим перевізником при в'їзді на митну територію Європейського Союзу або країну спільного транзиту.

Таким чином, у цьому випадку договірний перевізник (графі 58a)

подаватиме заяву на "процедуру транзиту з оформленням у паперовій формі для залізничного транспорту" від імені суб'єкта процедури (графа 58b).

VI.3.5.3.4.3. Заповнення залізничної накладної СІМ в якості транзитної декларації.

*Стаття 12(2)
Доповнення В до
СОТІФ*

Підприємство залізничного транспорту, яке погоджується на перевезення товарів відповідно до СОТІФ (договірний перевізник, зазначений у графі 58a), повинне заповнити залізничну накладну СІМ та надати всі дані, які зазначені у статті 7 Доповнення В до СОТІФ. Залізнична накладна СІМ видається для кожного відправлення.

Використання залізничної накладної СІМ не означає автоматично, що підприємство залізничного транспорту використовує процедуру транзиту для залізничного транспорту у паперовій формі. Отже, обов'язковим є підтвердження використання залізничної накладної СІМ у якості транзитної декларації у графі 58b.

Якщо договірний перевізник не є суб'єктом процедури, це означає, що договірний перевізник заповнює залізничну накладну СІМ в якості транзитної декларації від імені суб'єкта процедури.

Хоча залізнична накладна СІМ не містить конкретної графи, у якій міг би бути зазначений код ГС, у випадках, коли це вимагається в рамках транзиту ЄС/спільного транзиту, власний 6-значний код ННМ залізниці зазначається у графі 24, і цей код у переважній більшості випадків відповідає коду ГС.

Крім того, Посібник СІТ щодо залізничної накладної СІМ передбачає вказівку, що код ГС зазначається у графі 21, якщо це вимагається митним законодавством.

Якщо використовується індивідуальна гарантія або загальна

гарантія доповнюється додатковою гарантією, ця інформація повинна бути зазначена у залізничній накладній СІМ із зазначенням типу гарантії та номера GRN, у відповідних випадках. (Див. також Розділ VI.3.5.3.6 нижче.)

*Стаття 34 та
Додаток 11 до TDA
Стаття 105
Доповнення I та
Додаток B
Доповнення III до
Конвенції*

Якщо залізнична накладна СІМ стосується більше ніж одного вагона, може бути використана відвантажувальна специфікація.

У відвантажувальній специфікації зазначається номер вагона або номер контейнера.

Переміщення T1 та T2/T2F повинні оформлятися в окремих відвантажувальних специфікаціях. У цьому випадку серійний номер відвантажувальної специфікації зазначається у графі, зарезервованій для опису товарів у залізничній накладній СІМ. Детальніше про ці коди див. у Частині I.

Оригінал відвантажувальної специфікації повинен бути підтверджений печаткою станції відбутті.

VI.3.5.3.4.4. Формальності при відправленні

*Стаття 31 (2) TDA
Стаття 93(2)
Доповнення I до
Конвенції
Статті 32(2) та
33(1) TDA і Статті
233(1) та (2), МК ЄС
Стаття 8
Доповнення I до
Конвенції*

- **Суб'єкт процедури** несе відповідальність за те, щоб усі залучені підприємства залізничного транспорту виконували умови щодо використання цієї спрощеної процедури.

- **Суб'єкт процедури повинен:**

(a) пред'явити залізничну накладну СІМ та товари на митниці відправлення, якщо не передбачено інше (див. примітку нижче);

(b) пред'явити відвантажувальну специфікацію у відповідних випадках (див. розділ VI.3.5.3.4.3.);

(c) дотримуватися митних положень стосовно процедури;

(d) надавати відповідну гарантію на весь маршрут (див. також розділ VI.3.5.3.6. нижче).

- **Митниця відправлення** повинна перевірити, чи є суб'єкт процедури авторизованим підприємством залізничного транспорту та наявність гарантії. Для цього митниця відправлення може використовувати Додаток 2 до робочого документа TAXUD/A2/TRA/02/2019 в якості джерела для перевірки.

Додаток 2 містить лише підтвердження того, що авторизоване підприємство залізничного транспорту також має право використовувати загальну гарантію для транзитної процедури з оформленням у паперовій формі. Див. Розділ VI.3.5.3.6.2 щодо процедур, яких слід дотримуватися у разі використання індивідуальної гарантії.

*Стаття 33 TDA
Стаття 97(2)
Доповнення I до
Конвенції*

- **Митниця відправлення** чітко вказує на аркушах 1, 2 та 3 у графі 99 залізничної накладної CIM, зарезервованої для митниці, зазначений нижче код, якщо не передбачено інше (див. примітку нижче):

(a) T1: для зовнішнього транзиту

(b) T2: для внутрішнього транзиту

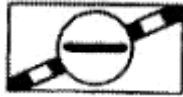
(c) T2F: для внутрішнього транзиту (спеціальна фіскальна територія)

Коди T2 і T2F повинні бути підтвержені митним штампом. Див. детальну інформацію про використання кодів T1, T2 і T2F у Частині I.

Усі аркуші повертаються підприємству залізничного транспорту.

*Стаття 33 (4) та
Додаток 10 до TDA
Стаття 95
Доповнення I та
Додаток B11
Доповнення III до
Конвенції*

Якщо необхідно, **суб'єкт процедури**, забезпечує, щоб усі товари, що перевозяться за цією спрощеною процедурою, були ідентифіковані ярликом або штампом із відповідною піктограмою, якщо не передбачено інше (див. примітку нижче):

Ярлики/штампи необхідно прикріпити або надрукувати на залізничній накладній СІМ.

Ярлики/штампи потрібно прикріплювати на відповідний вагон у разі повного завантаження або на окреме(і) вантажне(і) місце(місця).

*Стаття 302(2)(b) IA
Стаття 98
Доповнення I до
Конвенції*

Якщо митниця відправлення не вирішить інакше, ні транспортні засоби, ні окремі вантажні місця, у яких розташовані товари, не повинні опломбовуватися митницею, оскільки заходи ідентифікації, що застосовуються залізницями, зазвичай вважаються достатніми.

Примітка

Примітка щодо вимоги пред'явлення товарів, зазначення кодів T1/T2/T2F та прикріплення ярлика/штампів.

Як правило, вважається, що коди країн виконують функцію кодів T1, T2 або T2F у графі 62. Наприклад, код країни 80 для Німеччини передбачає використання процедури T2. Якщо процедура та країна відправлення (у залізничній накладній СІМ) не збігаються, тоді код процедури повинен бути чітко зазначений. У випадку коду T2/T2F, вони повинні бути підтвержені, щоб вважатися дійсними.

Звідки	Через	Куди	Товари	Код (аркуші 1-3)	Піктограма	Наявний
<i>Стаття 33(1)(2) та (4) TDA Стаття 97(1) та (2) Доповнення I до Конвенції</i>						
ЄС	Будь-який	ЄС	Не союзні	Зазначити T1	Вимагається	Вимагається
<i>Стаття 39(1) та (2) TDA Стаття 97(3) Доповнення I до Конвенції</i>						
ЄС	КСТ (Країна спільного транзиту) ⁽¹⁾	ЄС	Союз	Передбачуваний T2/T2F	Не вимагається	Не вимагається
	Третя країна ⁽²⁾					
<i>Стаття 36(5) TDA</i>						
ЄС	Будь-який	КСТ (Країна спільного транзиту)	Товари ЄС або не союзні товари	Зазначити T1 Візування T2/T2F	Вимагається	Вимагається
		Третя країна				
<i>Стаття 97(4) та (6) Доповнення I до Конвенції</i>						
КСТ (Країна спільного транзиту)	Будь-який	Будь-який	Не союзні	Передбачуваний T1	Вимагається	Не вимагається
			Союз	Візування T2/T2F (аркуш 3)	Вимагається	Вимагається
<i>Статті 38 та 40 TDA</i>						
Третя країна	Будь-який	Третя країна	Не союзні	Передбачуваний T1	Вимагається	Не вимагається
			Союз	Передбачуваний T1, якщо не PoUS	Вимагається	Не вимагається
<i>Статті 33(5) та 40 TDA</i>						
Третя країна	Будь-який	ЄС	Не союзні	Передбачуваний T1	Вимагається	Не вимагається
			Союз	Передбачуваний T1, якщо не PoUS	Вимагається	Не вимагається

*Стаття 39(1) TDA
Стаття 97(3)
Доповнення I до
Конвенції*

(3) Кожна Держава-член повинна визначити умови та механізми щодо ситуацій, коли товари ЄС переміщуються з одного пункту в інший пункт на території ЄС через країну спільного транзиту. (Див. також пункт VI.3.5.3.3.)

*Стаття 39 (2) TDA
Стаття 97(3)
Доповнення I до
Конвенції*

(2) Кожна Держава-член повинна визначити засоби для ситуацій, коли товари ЄС переміщуються з однієї точки до іншої точки на території ЄС через третю країну. Незважаючи на те, що таке переміщення, як правило, можливе лише для процедур T1, залізничний транспорт є винятком і до нього також можуть застосовуватися процедури T2 за цією процедурою транзиту з оформленням у паперовій формі для залізничного транспорту. Процедура митного транзиту зупиняється за межами митної території ЄС (див. також пункт VI.3.5.3.3.). В якості альтернативи може бути використаний доказ статусу товарів ЄС.

VI.3.5.3.4.5. Окремі ситуації при відправленні

*Статті 33(5) та 38
TDA
Стаття 102
Доповнення I до
Конвенції*

Переміщення починається з третьої країни

Якщо переміщення починається поза митною територією Європейського Союзу або країни спільного транзиту, митниця відповідальна за прикордонну станцію, через яку товари потрапляють на митну територію Європейського Союзу або країни спільного транзиту, повинна діяти в якості митниці відправлення.

Положення, що регулюють в'їзд товарів на митну територію Європейського Союзу або країни спільного транзиту, є обов'язковими для перевізника, а митний орган зберігає право контролю цих товарів.

*Стаття 37 TDA
Стаття 96
Доповнення I до
Конвенції*

Зміна договірних перевезень

Якщо договір змінюється таким чином, що транспортування закінчується за межами ЄС, а не всередині ЄС або початково призначеної країни спільного транзиту, або навпаки, таке переміщення не повинно здійснюватися без попередньої згоди митниці відправлення.

У всіх інших випадках змінений договір може бути виконаний

звичним шляхом негайного повідомлення митниці відправлення.

*Стаття 43 TDA
Стаття 107(11)
Доповнення I до
Конвенції*

Авторизований вантажовідправник

Якщо перше підприємство залізничного транспорту є авторизованим вантажовідправником, тоді товари та залізнична накладна СІМ не повинні пред'являтися митниці відправлення.

Тим не менше, ця митниця повинна вжити необхідних заходів для забезпечення того, щоб аркуші 1, 2 і 3 мали код T1, T2 і T2F, залежно від обставин.

Див. детальну інформацію про "авторизованого вантажовідправника" у Частині VI.

VI.3.5.3.4.6. В дорозі

*Стаття 32 (2) TDA
Стаття 94(2)
Доповнення I до
Конвенції*

Зобов'язання всіх залучених підприємств залізничного транспорту (граф 58b + 57)

Усі залучені підприємства залізничного транспорту несуть відповідальність за належне застосування цієї процедури з оформленням у паперовій формі.

*Стаття 35 TDA
Стаття 99
Доповнення I до
Конвенції*

У митницях транзиту

У митниці транзиту не потрібно виконувати ніяких формальностей.

Однак проходження кордону буде перевірятися шляхом контролю бухгалтерії, який детально описаний в розділі 3.5.3.5.2, або за допомогою інших засобів або іншої системи (наприклад, системи управління залізничної інфраструктурою).

Коли товари перевозяться через третю країну, процедура вважається призупиненою у цій третій країні.

Тим не менше, митні формальності, пов'язані з вїздом або виїздом товарів на митну територію Європейського Союзу або країни спільного транзиту, залишаються застосовними, а митний орган зберігає право контролю цих товарів. Ці

формальності стосуються так званих правил захисту та безпеки, що базуються на Рамкових стандартах WCO SAFE, передбачених у статті 46 МК ЄС.

*Стаття 305 ІА
Стаття 44
Доповнення І до
Конвенції*

Формальності у випадку інцидентів

У випадку інцидентів під час переміщення товарів в рамках транзитних операцій ЄС/спільного транзиту, описаних в розділі 3.1 глави 3 частини ІV, застосовуються ті самі процедури. Проте, приймаючи до уваги особливості цієї транзитної процедури з оформленням у паперовій формі для вантажів, що перевозяться залізничним транспортом, слід дотримуватися процедури звітності, що описана в Посібнику СІТ (Стаття 42 СІМ – Визначення часткової втрати або збитків, форма 20 СІТ).

Положення статті 305 ІА МК ЄС та статті 44 Доповнення І до Конвенції про спільний транзит застосовуються *mutatis mutandis* до транспортування за процедурою транзиту з оформленням у паперовій формі для залізничного транспорту.

VI.3.5.3.4.7. У місці призначення

*Стаття 36 (2) TDA
Стаття 100(2)
Доповнення І до
Конвенції*

Митниця відповідальна за станцію призначення, зазначену у залізничній накладній СІМ, буде діяти як митниця призначення.

*Стаття 36 (1) TDA
Стаття 100(1)
Доповнення І до
Конвенції*

Підприємство залізничного транспорту, що здійснює перевезення товарів, у пункті призначення пред'являє митниці призначення наступне:

- товари та
- аркуші 2 і 3 залізничної накладної СІМ.

Митниця призначення:

- проставить штамп і поверне аркуш 2 підприємству залізничного транспорту та
- залишить у себе аркуш 3.

*Стаття 41(3) TDA
Стаття 92(3)
Доповнення І до*

Підприємство залізничного транспорту повинно надавати митному органу в країні призначення всі наявні у своїй

Конвенції

бухгалтерії залізничні накладні СІМ (аркуш 2) відповідно до положень, визначених за взаємною згодою з цією митницею.

VI.3.5.3.4.8. Окремі ситуації у місці призначення

Статті 36(5) та 38

TDA

Стаття 101

Доповнення I до

Конвенції

Переміщення закінчується в третій країні

Якщо переміщення закінчується в третій країні, митниця, відповідальна за прикордонну станцію, через яку товари залишають митну територію Європейського Союзу або країни спільного транзиту, діятиме як митниця призначення.

Положення, що регулюють виїзд товарів з митної території Європейського Союзу, є обов'язковими для перевізника, а митний орган зберігає право контролю цих товарів.

Стаття 36 (2) TDA

Стаття 100(2)

Доповнення I до

Конвенції

Товари, вивантажені на проміжній станції, за винятком підакцизних товарів

Якщо транспортування товарів або процедура транзиту були закінчені на проміжній станції або на маршруті, митниця, відповідальна за ці проміжні станції або місця на маршруті, діятиме як митниця призначення.

Підприємство залізничного транспорту, що перевозить товари до цієї проміжної станції, подає митниці призначення:

- товари та
- аркуші 2, 3 та додатковий примірник аркуша 3 залізничної накладної СІМ

Митниця проміжної станції (фактична митниця призначення):

- проставить штамп на цих аркушах,
- завізує аркуші приміткою "оформлено",
- поверне аркуші 2 та 3 підприємству залізничного транспорту та
- залишить у себе додатковий примірник аркуша 3.

Заявлена митниця призначення може вимагати перевірки апостеріорі візування, здійсненого "проміжною митницею" на аркуші 2 та 3.

Стаття 36(3) TDA

Переміщення підакцизних товарів не підлягає перенаправленню. Необхідно дотримуватися заявлених місць відправлення та призначення. Отже, підакцизні товари не можуть бути вивантажені на проміжній станції.

Стаття 44 TDA

Авторизований вантажоодержувач

Якщо авторизований вантажоодержувач отримує товари на станції призначення, товари та залізнична накладна СІМ не повинні пред'являтися митниці призначення.

Аркуші 2 та 3 залізничної накладної СІМ можуть бути доставлені авторизованим підприємством залізничного транспорту або транспортним підприємством безпосередньо до митниці призначення.

Див. детальну інформацію про авторизованого вантажоодержувача у частині VI.

VI.3.5.3.5. Контроль за переміщеннями за процедурою транзиту з оформленням у паперовій формі для залізничного транспорту.

VI.3.5.3.5.1. Функціонування бухгалтерії

Міжнародний союз залізниць (МСЗ) встановив правила бухгалтерського обліку та розподілу, які застосовуються до міжнародних вантажних перевезень³⁶. Ці правила, які є обов'язковими для підприємств-членів, застосовуються до врегулювання розрахунків, розподілу та сплати сум, що підлягають сплаті за переміщення товарів у супроводі залізничної накладної СІМ.

Положення про бухгалтерський облік передбачають стандартизовану

³⁶ Пам'ятка МСЗ 304

процедуру, яка повинна застосовуватись у бухгалтеріях підприємств залізничного транспорту, що беруть участь у перевезенні товарів. Ця процедура передбачає збір та обмін даними, пов'язаними з транспортуванням, порівняння таких даних та, у відповідних випадках, обмін інформацією про виявлені розбіжності.

Підприємство залізничного транспорту в країні призначення матиме право врегульовувати розрахунки на основі даних, наведених у аркуші 2 залізничної накладної СІМ. Тому аркуші 2, що стосуються всіх вагонів, можна отримати у відповідній бухгалтерії. Розрахунок передбачає збір відповідних даних, визначених в правилах бухгалтерського обліку. Такі бухгалтерії зобов'язані проводити розрахунки щомісяця для кожного залізничного сполучення та кожного залученого підприємства залізничного транспорту. Дані надсилатимуться кожному із залучених підприємств залізничного транспорту.

Підприємство залізничного транспорту у країні відправлення зобов'язане перевірити, чи відповідають ці дані його власним даним. У разі виявлення розбіжностей, що перевищують 30 євро за відправлення, інформація надсилається до бухгалтерії в країні призначення за узгодженою формою.

Якщо бухгалтерія кожної країни транзиту вважає це доцільним, вона перевіряє правильність розрахунку. Необхідно використовувати узгоджену форму, коли розбіжність перевищує 30 євро за відправлення.

Після здійснення розрахунку бухгалтерія в країні призначення³⁷ ділить суми і остаточно переказує відповідні суми залученим підприємствам залізничного транспорту.

Слід зазначити, що ця процедура також може бути узгоджена з

³⁷ МСЗ має намір змінити цей принцип. Підприємство залізничного транспорту, уповноважене стягувати плату з клієнта, повинно мати повноваження щодо розподілу та переказу сум. Оскільки це не вплине на збір даних, що стосуються транспортування, та на обмін цими даними, ця зміна не впливає на процедуру транзиту з оформленням у паперовій формі для залізничного транспорту.

підприємствами, що не є членами МСЗ, згідно з правилами бухгалтерського обліку.

Застосування процедури МСЗ не є умовою для використання спрощеної транзитної процедури для залізничного транспорту. Проте будь-яка прийнятна процедура бухгалтерського обліку повинна бути такою ж обов'язковою для залучених підприємств залізничного транспорту, вона повинна бути такою ж надійною, як і процедура МСЗ, та включати стандартизоване порівняння даних щодо кожного відправлення у відповідних бухгалтеріях та використання узгодженої форми інформації про розбіжності. Будь-яка процедура бухгалтерського обліку повинна забезпечувати взаємний контроль підприємств залізничного транспорту, які беруть участь у перевезенні товарів. Таким чином, процедура вимагає участі принаймні двох підприємств залізничного транспорту.

Підприємство залізничного транспорту, яке не отримало частку винагороди за транспортну операцію через певний час, проводить розслідування з метою виявлення "втрачених" товарів або документів або визначає останню країну, в яку був ввезений товар. Це компенсує відсутність процедури митного розслідування та повідомлень про закінчення та закриття.

VI.3.5.3.5.2. Огляди компетентними органами

Вимагається ведення документації для перевірок митницею в бухгалтерії, яка повинна бути створена в кожній країні, оскільки немає зворотної копії, яка б дозволяла митниці впевнитися в тому, що прибули товари. Повідомлення про закінчення та контроль замінюються перевітками документації, зокрема щодо розподілу транспортних витрат та процедури запиту інформації залізниць.

Стаття 41(3) TDA
Стаття 92(3)

Митний контроль за належним використанням процедури з оформленням у паперовій формі в основному здійснюватиметься

митним органом у країні призначення.

У разі виявлення порушень та виникнення будь-яких вимог щодо боргу кожна митна адміністрація має можливість взаємодіяти безпосередньо з відповідним підприємством залізничного транспорту (див. Додаток 1 до робочого документа TAXUD/A2/TRA/02/2019).

Необхідно мати на увазі, що існуюча система митного оформлення та запитів підприємств залізничного транспорту є важливим елементом транзитної процедури з оформленням у паперовій формі для залізничного транспорту. Ця система вважається надійною і дозволяє контролювати рахунки підприємств залізничного транспорту та звільнення від повернення копії залізничної накладної СІМ, що використовується як транзитна декларація³⁸.

Тому для належного та ефективного контролю за спрощеною процедурою необхідно використовувати основні елементи процедури бухгалтерського обліку підприємств залізничного транспорту.

Найважливішим свідченням того, що товари, розміщені під процедуру транзиту з оформленням у паперовій формі для залізничного транспорту, не дісталися до пункту призначення, є інформація про розбіжності, хоча ця інформація може також стосуватися розбіжностей, пов'язаних із залізничними вантажними перевезеннями, які не вимагають подальшого контролю з боку митниці. Для здійснення належного та ефективного контролю інформація про розбіжності, надіслана або отримана відповідними бухгалтеріями, повинна надаватися компетентним органам та перевірятися ними. Будь-які подальші заходи, наприклад, запити інформації до митниці призначення, необхідні лише тоді, коли невідповідність впливає на процедуру транзиту.

³⁸ Див. преамбулу Регламенту (ЄЕС) № 304/1971 Комісії

Належне застосування спрощеної процедури повинно контролюватися на підставі аркушів 2 залізничної накладної СІМ. Ці аркуші, на яких повинні стояти візування, передбачені законодавством про транзит, мають бути доступні в бухгалтерії в країні призначення (див. пункт 3.5.3.4.7 вище). Контроль належного застосування повинен включати вибіркові перевірки аркушів 2 залізничної накладної СІМ. Крім того, слід розглянути можливість використання процедури перевірки після митного оформлення³⁹.

VI.3.5.3.6. Гарантія у контексті спрощеної транзитної процедури для залізничного транспорту

Статті 215(2), 98(1), 89(4) та 233(1)(с) ДА МК ЄС, Стаття 16(1) МК ЄС, Стаття 28(1) Стаття 10(1) Доповнення I до Конвенції

Суб'єкт процедури повинен надати відповідну гарантію – дійсну, достатню та охоплюючу весь маршрут на митній території Європейського Союзу та країн спільного транзиту.

Беручи до уваги характер процедури з оформленням у паперовій формі, "загальна гарантія" є найбільш прийнятною формою гарантії. Не існує ефективної процедури, яка б дозволяла митниці відправлення випустити відправлення з індивідуальною гарантією.

VI.3.5.3.6.1. Застосування загальної гарантії

Статті 156 та 157(3) ІА, Стаття 74(4) Доповнення I до Конвенції

У разі надання загальної гарантії в контексті спрощеної транзитної процедури для залізничного транспорту:

- суб'єкт процедури несе відповідальність за те, щоб рівень референтної суми був достатнім постійно та охоплював весь маршрут на митній території Європейського Союзу та країн спільного транзиту;

Примітка:

- (а) Якщо рівень референтної суми є недостатнім, суб'єкт процедури повинен збільшити референтну суму або

³⁹ Див. детальну інформацію у пункті 5 глави 5 розділу IV Посібника з транзиту

доповнити додаткову гарантію. Ця інформація повинна бути зазначена у залізничній накладній CIM із типом гарантії та, у відповідних випадках, номером GRN.

(b) Референтна сума може бути повторно використана для майбутньої транзитної операції після закінчення транзитної процедури 39 Див. детальну інформацію у пункті 5 глави 5 розділу IV Посібника з транзиту.

- митниця відправлення повинна перевірити, чи присутня загальна гарантія. Митниця може використовувати Додаток 2 до робочого документа TAXUD/A2/TRA/02/2019 як джерело для перевірки та на основі цієї інформації припустити, що умова виконана. (див. також пункт 3.5.3.4.4);
- уповноважений митний орган (митниця гарантії) повинен проводити регулярні та відповідні перевірки для контролю використання референтної суми.

Оскільки контроль використання загальної гарантії для цієї процедури з оформленням у паперовій формі відрізняється від контролю, що застосовується при стандартній процедурі транзиту, загальна гарантія повинна виділяти референтну суму для використання цієї процедури з оформленням у паперовій формі, що буде відрізнятися від референтної суми, виділеної для стандартної транзитної процедури.

Статті 23, 28(1)(2)

та 42 МК ЄС

Стаття 17, 65(3), 66

ті 67 Доповнення I

до Конвенції

Якщо аудит виявить, що умови використання загальної гарантії не були виконані, уповноважений митний орган може вжити таких заходів:

- переглянути референтну суму загальної гарантії;
- призупинити/відкликати відповідні дозволи, тобто використання загальної гарантії та використання процедури з оформленням у паперовій формі для залізничного транспорту;
- накласти адміністративний штраф за невиконання умов

використання загальної гарантії;

- накласти адміністративний штраф за невиконання зобов'язань, пов'язаних з процедурою транзиту;
- встановити виникнення митного боргу та пов'язаного з ним стягнення, у разі застосування.

Для отримання додаткової інформації щодо дозволу на використання загальної гарантії див. Частина III та Частина VI.

VI.3.5.3.6.2. Індивідуальна гарантія

Хоча використання загальної гарантії є правилом, не може бути виключено і використання індивідуальних гарантій. Інколи може бути доречною індивідуальна гарантія, якщо:

- авторизоване підприємство залізничного транспорту виступає головним чином в якості учасника ланцюжка, але повинно діяти виключно в якості суб'єкта процедури, і тому не має загальної гарантії;
- референтна сума загальної гарантії є недостатньою і її необхідно доповнити шляхом додаткової гарантії.

У разі надання індивідуальної гарантії в контексті цієї спрощеної транзитної процедури для залізничного транспорту:

- суб'єкт процедури повинен надати митниці відправлення відповідну гарантію та вказати тип гарантії та, коли доречно, номер GRN у залізничній накладній CIM;
- митниця відправлення повинна перевірити відповідність індивідуальної гарантії, тобто чи гарантія є дійсною, достатньою для покриття будь-якого потенційного митного боргу та чи охоплює вона весь маршрут на митній території Європейського Союзу та країн спільного транзиту;
- митниця відправлення може відмінити індивідуальну гарантію лише після того, коли вона отримає необхідний доказ, що процедура транзиту закінчилася належним чином.

Незважаючи на те, що в певних ситуаціях товари та залізнична накладна CIM не повинні пред'являтися на митниці відправлення (див. примітку до розділу 3.5.3.4.4), індивідуальну гарантію необхідно пред'явити в митницю відправлення.

VI.3.5.3.7. Сценарії можливих випадків

VI.3.5.3.7.1. Приклади

1. Не союзні товари перевозяться з Роттердама/Нідерланди до Відня/Австрія

Договірний перевізник: DB Cargo Nederland

Інші перевізники: DB Cargo AG, Rail Cargo Austria

Дані DB Cargo Nederland наведені у графі 58a. Інші перевізники зазначені у графі 57. Договірний перевізник та інші перевізники відповідають вимогам процедури з оформленням у паперовій формі. DB Cargo Nederland може подати заяву на процедуру з оформленням у паперовій формі для залізничного транзиту, заповнивши графу 58b, тобто позначивши графу "так" та ввівши свій код UIC 2184.

2. Не союзні товари перевозяться з Роттердама/Нідерланди до Відня/Австрія

Договірний перевізник: DB Cargo Nederland

Інші перевізники: Rail Express, Rail Cargo Austria

Процедура з оформленням у паперовій формі не застосовується, оскільки Rail Express не має права використовувати спрощення. Застосовується стандартна процедура транзиту. Залізнична накладна CIM служить лише транспортним документом. За умови, що Rail Express отримала дозвіл як підприємство залізничного транспорту-посередник, застосовується процедура з оформленням у паперовій формі.

3. Не союзні товари перевозяться з Роттердама/Нідерланди до Відня/Австрія

Договірний перевізник: DB Cargo Nederland

Інші перевізники: DB Cargo Nederland

Процедура з оформленням у паперовій формі не застосовується, оскільки в перевезеннях бере участь лише одне підприємство залізничного транспорту. Застосовується стандартна процедура транзиту. Залізнична накладна CIM слугить лише транспортним документом.

4. Не союзні товари перевозяться з Роттердама/Нідерланди до Баня-Луки/Боснія і Герцеговина

Договірний перевізник: SBB Cargo

Інші перевізники: DB Cargo Nederland, DB Cargo AG, Rail Cargo Austria, SŽ – Tovorni Promet D.O.O., HŽ Cargo, ZFBH (BA)

Дані SBB Cargo наведені у графі 58a. Договірний перевізник та інші перевізники в ЄС відповідають вимогам процедури з оформленням у паперовій формі. SBB Cargo може подати заяву на процедуру з оформленням у паперовій формі, заповнивши графу 58b залізничної накладної CIM. Транзитна операція автоматично закінчується відповідно до статті 36 (5), TDA/статті 101 Доповнення I до Конвенції, коли товари залишають митну територію Європейського Союзу.

5. Не союзні товари перевозяться з Роттердама/Нідерланди до Баня-Луки/Боснія і Герцеговина

Договірний перевізник: ZFBH (BA)

Інші перевізники: DB Cargo Nederland, DB Cargo AG, Rail Cargo Austria, SŽ – Tovorni Promet D.O.O., HŽ Cargo, ZFBH (BA)

Договірний перевізник зареєстрований за межами ЄС. Усі інші підприємства залізничного транспорту відповідають вимогам процедури з оформленням у паперовій формі і можуть подати заяву на процедуру з оформленням у паперовій формі, заповнивши графу 58b залізничної накладної CIM відповідно до статті 31 (1) (a), TDA/Статті

93(1)(a) Доповнення I до Конвенції. Транзитна операція автоматично закінчується відповідно до статті 36 (5), TDA/статті 101 Доповнення I до Конвенції, коли товари залишають митну територію Європейського Союзу.

6. Не союзні товари перевозяться з Баня-Луки/Боснія і Герцоговина до Братислави/Словаччина

Договірний перевізник: ZFBH (BA)

Інші перевізники: HŽ Cargo, SŽ – Tovorni Promet D.O.O., Rail Cargo Austria, ZSSK CARGO

Договірний перевізник зареєстрований за межами ЄС. Усі інші підприємства залізничного транспорту дотримуються вимог процедури з оформленням у паперовій формі. ZFBH може подати заяву від імені одного з інших підприємств залізничного транспорту за його згоди на використання процедури з оформленням у паперовій формі, позначивши графу "так" у графі 58b відповідно до статті 31(1)(b) TDA/статті 93(1)(b) Доповнення I до Конвенції. У графі 58a зазначаються дані про ZFBH, а код UIC іншого підприємства залізничного транспорту, яке дало свою згоду, необхідно зазначити у графі 58b. Згідно зі статтею 33 (5) TDA/статтею 102 Доповнення I до Конвенції, починається спрощена процедура, а одне з інших підприємств залізничного транспорту виступає суб'єктом процедури, коли поїзд в'їжджає на територію ЄС.

7. Не союзні товари перевозяться з Роттердама/Нідерланди до Алессандрії/Італія.

Договірний перевізник: DB Cargo Nederland.

Інші перевізники: DB Cargo AG, BLS Cargo, Mercitalia, DB Cargo Italia.

Примітка: це стосується 5 перевізників у мережі, які у 4 країнах відповідають вимогам процедури з оформленням у паперовій формі.

Дані DB Cargo Nederland наведені у графі 58a. Інші перевізники зазначені у графі 57. Договірний перевізник та інші перевізники відповідають вимогам процедури з оформленням у паперовій формі у своїх відповідних країнах. DB Cargo Nederland може подати заяву на процедуру транзиту з оформленням у паперовій формі для залізничного транспорту, заповнивши графу 58b, тобто позначивши графу "так" та ввівши свій код UIC 2184.

8. Не союзні товари перевозяться з Берна/Швейцарія до Роттердама/Нідерланди

Договірний перевізник: DB Cargo Schweiz.

Інші перевізники: DB Cargo Nederland, DB Cargo AG

Дані DB Cargo Schweiz наведені у графі 58a. Інші перевізники зазначені у графі 57. Договірний перевізник та інші перевізники відповідають вимогам процедури з оформленням у паперовій формі. Однак договірний перевізник та суб'єкт процедури відрізняються, а суб'єктом процедури є DB Cargo AG. Оскільки DB Cargo Schweiz не є суб'єктом процедури, вона може подати заяву на процедуру транзиту з оформленням у паперовій формі від імені DB Cargo AG за згодою DB Cargo AG, заповнивши графу 58b, тобто позначивши графу "так" та зазначивши свій UIC код 2180.

9. Не союзні товари перевозяться з Белграда/Сербія до Роттердама/Нідерланди

Договірний перевізник: "Srbija Kargo" AD

Інші перевізники: Rail Cargo Hungaria, Rail Cargo Austria, DB Cargo AG, DB Cargo Nederland NV

"Srbija Kargo" AD може подати заяву від імені Rail Cargo Hungaria на використання процедури з оформленням у паперовій формі, позначивши графу "так" у графі 58b. У графі 58a зазначаються дані про "Srbija Kargo" AD, а код UIC 2155 Rail Cargo Hungaria необхідно зазначити у графі 58b. Згідно зі

статтею 33 (5) ТДА/статтею 102 Доповнення I до Конвенції, починається процедура з оформленням у паперовій формі, а Rail Cargo Hungaria виступає суб'єктом процедури, коли поїзд в'їжджає на територію ЄС.

VI.3.5.3.7.2. Особливі ситуації договірних перевізників.

Умова послідовної передачі та перевезення вантажів різними авторизованими підприємствами залізничного транспорту більше не виконуватиметься, якщо відбувається повне злиття підприємств залізничного транспорту кількох країн в одне підприємство. Проте факт членства в одному фінансовому холдингу в принципі не повинен ставити під сумнів цю умову, якщо різні служби вантажних перевезень продовжують працювати окремо.

Умова також не виконується, коли одне підприємство залізничного транспорту здійснює міжнародну транспортну операцію в лібералізованій рамочній програмі, наприклад, як єдиний перевізник з країни відправлення до країни призначення.

Крім того, слід зазначити, що крім звичайних, договірний перевізник може також мати інші характеристики відповідно до міжнародних правил залізничних вантажних перевезень. Ці різні характеристики повинні братися до уваги при прийнятті рішення про використання транзитної процедури з оформленням у паперовій формі для залізничного транспорту.

- Договірним перевізником є експедиторське або транзитне підприємство залізничного транспорту або підприємство залізничного транспорту в країні призначення:

Особа може виступати суб'єктом процедури в процедурі з оформленням у паперовій формі, якщо вона відповідає умовам процедури з оформленням у паперовій формі.

- Договірний перевізник фізично не бере участь у перевезенні вантажів:

Особа може виступати суб'єктом процедури в процедурі з оформленням у паперовій формі та бути представленою в митниці відправлення першим перевізником у ланцюжку на території ЄС або країни спільного транзитну.

- Договірний перевізник відповідає вимогам процедури з оформленням у паперовій формі, але не надає гарантії:

Особа не може виступати суб'єктом процедури. Інше авторизоване підприємство залізничного транспорту може подати заяву на використання процедури з оформленням у паперовій формі як представник договірного перевізника.

- Договірний перевізник не є підприємством залізничного транспорту:

Особа не може виступати суб'єктом процедури з оформленням у паперовій формі, оскільки відповідно до статті 25(1) TDA/статті 93 Доповнення I до Конвенції вимагається, щоб підприємство залізничного транспорту було суб'єктом процедури.

- Договірний перевізник не відповідає вимогам процедури з оформленням у паперовій формі:

Особа не може виступати суб'єктом процедури у процедурі з оформленням у паперовій формі. Суб'єкт процедури – єдина особа, якій може бути надано право використання спрощення. Як правило, суб'єкт процедури повинен відповідати вимогам для спрощення. Проте договірний перевізник може подати заяву на використання спрощеної процедури як представник іншого перевізника, який відповідає вимогам і може виступати в ролі суб'єкта процедури.

VI.3.5.4. Інша транзитна процедура з оформленням у паперовій формі для перевезень залізничним транспортом (перехідні положення)

Стаття 45 TDA

Стаття 6 Конвенції

Доки NCTS не буде оновлена відповідно до Робочої програми МК ЄС, держави-члени та країни спільного транзиту мають право продовжувати застосовування інших транзитних процедур ЄС з оформленням у паперовій формі, за умови дотримання заходів, що застосовуються до товарів, розміщених під процедуру внутрішнього транзиту ЄС або спільного транзиту.

Механізми на національному, двосторонньому або багатосторонньому рівні щодо використання такої процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі повинні бути встановлені до набрання чинності МК ЄС.

Наприклад, це стосується випадку, коли товари переміщуються залізничним транспортом за залізничною накладною CIM/SMGS або накладною SMGS і їм потрібно в'їхати на митну територію Європейського Союзу до певного пункту в межах тієї самої країни в'їзду.

VI.3.5.5. Коридор T2

Стаття 119(2)(c) ДА

Стаття 2a

Доповнення II до

Конвенції

Хоча використання коридору T2 не є митною транзитною процедурою, варто зауважити, що такий тип спрощення існує для товарів ЄС, що перевозяться залізничним транспортом. Незважаючи на те, що коридор T2 не є процедурою спільного транзиту, він може розглядатися як спрощення національного транзиту в країнах спільного транзиту, тоді як технічно на митній території Європейського Союзу і, відповідно до Конвенції, застосовується концепція презумпції митного статусу товарів ЄС.

За допомогою коридору T2 товари ЄС, що перевозяться залізничним транспортом, можуть переміщуватися без

застосування митної процедури до їх переміщення з однієї точки в іншу в межах митної території Європейського Союзу та транспортуватися через територію країни спільного транзитну без зміни їх митного статусу, за таких умов:

1. перевезення товарів здійснюється у супроводі єдиного транспортного документу, виданого в Державі-члені;
2. єдиний транспортний документ містить наступне візування: "T2-Коридор" та номер дозволу підприємства залізничного транспорту у Швейцарії;
3. транзит через країну спільного транзитну контролюється за допомогою електронної системи в цій країні спільного транзиту; та
4. зацікавлене підприємство залізничного транспорту має дозвіл країни спільного транзиту, через територію якої здійснюється транзит, на використання процедури "T2-Коридор".

Країна спільного транзитну інформує Об'єднаний комітет або відповідну робочу групу, створену цим Комітетом, про порядок роботи електронної системи контролю та про підприємства залізничного транспорту, яким дозволено використовувати T2-Коридор.

Наразі така система існує лише у Швейцарії. T2-Коридор у Швейцарії має статус національної транзитної процедури. Список підприємств залізничного транспорту, яким дозволено використовувати цей T2-Коридор, та інформація про процедуру, якої слід дотримуватися, можна знайти за посиланням: <http://www.ezv.admin.ch/zollanmeldung/05042/05049/index.html?lang=en>.

VI.3.6. Товари, що перевозяться повітряним транспортом – використання вантажних маніфестів у паперовій формі для поміщення товарів у процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС

Цей розділ розділений таким чином:

- вступ (пункт 3.6.1.);
- застосування процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом (пункт 3.6.2);
- окремі випадки (пункт 3.6.4).

VI.3.6.1. Вступ

*Статті 108-111b
Доповнення I до
Конвенції*

*Стаття 233(4)(d)
та (e) МК ЄС*

Статті 46-48 TDA

Для використання процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом, суб'єкт процедури повинен надати гарантію.

Це спрощення може використовуватися лише до дати оновлення NCTS. Після цієї дати суб'єкти господарювання повинні використовувати NCTS і можуть замінити таке спрощення:

- або стандартною процедурою транзиту (Частина IV), або
- шляхом використання митної декларації зі зменшеними вимогами до даних для поміщення товарів під процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС.

Процедура спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом, може використовуватися авіакомпаніям, які відповідають умовам, встановленим у пункті VI.2.1.

Авіакомпанія, що користується процедурами транзиту для повітряних перевезень, стає суб'єктом процедури та може здійснювати транзитні формальності з використанням вантажного маніфесту у якості транзитної декларації.

Аеропорти ЄС та/або країн спільного транзиту зазначені у

дозволі.

Концептуально вантажний маніфест, що використовується як транзитна декларація, слід відрізнити від комерційного маніфесту або маніфесту дрібних та збірних вантажів.

Зверніть увагу, що транзит повітряним транспортом також завжди може здійснюватися у супроводі стандартної транзитної декларації з використанням NCTS.

Аеропорт навантаження – аеропорт відправлення, аеропорт вивантаження – аеропорт призначення.

VI.3.6.2. Застосування процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом

*Статті 108-110
Доповнення I до
Конвенції*

Авіакомпанія уповноважена використовувати вантажний маніфест у паперовій формі в якості транзитної декларації.

Статті 47-48 TDA

Вантажний маніфест, що використовується, повинен по суті відповідати зразку, що міститься в Доповненні 3 Додатку 9 до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію, прийнятої в Чикаго 7 грудня 1944 року.

Характерним для цієї процедури є те, що товари, поміщені під різні транзитні процедури, повинні бути перераховані в окремих вантажних маніфестах, які слугуватимуть транзитною декларацією для кожної відповідної процедури.

Так, наприклад, для одного рейсу можуть застосовуватися три вантажні маніфести:

1. звичайний вантажний маніфест для комерційних товарів (який стосується всіх товарів на борту літака); та
2. вантажний маніфест для товарів, що слугує транзитною декларацією та містить перелік тих товарів, які розміщені під транзитну процедуру T1; та
3. вантажний маніфест для товарів, що слугує транзитною

декларацією та містить перелік тих товарів, які поміщені під процедуру транзиту T2 або T2F.

VI.3.6.2.1. Дозвіл на застосування процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом

Стаття 108

Доповнення I до

Конвенції

Процедура надання дозволу здійснюється у відповідності до пункту VI.2.2.

Стаття 22(1) МК

ЄС

Заява подається до уповноважених митних органів за місцем, де ведуться або доступні основні рахунки для митних цілей особи, що подає заяву, та де повинна здійснюватися принаймні частина видів діяльності, що передбачені дозволом.

Стаття 26 TDA

Інформацію щодо скасування, відкликання або внесення змін до дозволу див. у пункті VI.2.3.

Якщо авіакомпанія бажає змінити один або декілька аеропортів, вона подає запит про внесення змін до чинного дозволу.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

У заяві авіакомпанія надає таку інформацію:

1. форма вантажного маніфесту;
2. найменування аеропортів відправлення, що беруть участь у процедурі;
3. найменування аеропортів призначення, що беруть участь у процедурі;

МИТНИЦЯ

Зміст дозволу включає:

- форма вантажного маніфесту;
- найменування аеропортів відправлення та призначення, що беруть участь у процедурі;
- умови використання процедури, включаючи вимогу щодо використання окремих вантажних маніфестів для товарів для процедури T1, T2 та T2F.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Авіакомпанія повинна надіслати підтверджену копію дозволу митному органу кожного зазначеного аеропорту.

Дозвіл пред'являється на вимогу митниці відправлення.

VI.3.6.2.2. Застосування процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом

Стаття 109

Доповнення I до

Конвенції

Стаття 47 TDA

Вантажний маніфест для товарів повинен містити таку інформацію:

- митний статус товарів (T1, T2 або T2F, відповідно);
- найменування авіакомпанії, що перевозить вантаж;
- номер рейсу;
- дата рейсу;
- найменування аеропорту відправлення (навантаження) та аеропорту призначення (вивантаження);
- дата видачі та підпис;

а для кожного відправлення, що вноситься у вантажний маніфест, зазначається така інформація:

- номер авіаційної вантажної накладної;
- кількість вантажних місць;
- торговий опис товарів, що включає усі деталі, необхідні для їх ідентифікації, або, у відповідних випадках, запис "Консолідація", який може бути скороченим (еквівалентно до групування). У таких випадках авіаційні вантажні накладні для відправлень у супроводі вантажного маніфесту повинні містити торговий опис товарів, включаючи всі деталі, необхідні для їх ідентифікації. Ці авіаційні вантажні накладні додаються до вантажного маніфесту.
- маса брутто.

Якщо авіакомпанія не є авторизованим вантажовідправником, щонайменше дві копії вантажного маніфесту (маніфестів) пред'являються на затвердження митним органам в аеропорту

відправлення.

МИТНИЦЯ в аеропорту відправлення

Візує вантажний маніфест (маніфести), зазначивши найменування та проставивши печатку митниці, дату візування та підпис митника.

Залишає у себе один примірник кожного вантажного маніфесту.

В аеропорту призначення авіакомпанія, яка не має статусу авторизованого вантажоодержувача, пред'являє митниці товари та копію вантажного маніфесту (маніфестів), що використовуються як транзитна декларація.

Для цілей контролю митниця призначення може вимагати оформлення вантажних маніфестів (або авіаційних вантажних накладних) на всі вивантажені товари.

Примітка для ЄС: Товари ЄС, які не підлягають процедурі внутрішнього транзиту ЄС (T2, T2F), мають право на вільне подальше переміщення до місця призначення в ЄС за умови відсутності обґрунтованих підозр або сумнівів щодо статусу товарів на момент прибуття в аеропорт призначення.

МИТНИЦЯ в аеропорту призначення

Залишає у себе один примірник кожного пред'явленого вантажного маніфесту.

*Стаття 110
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 48 TDA

Митним органам аеропорту призначення не потрібно повертати копії вантажного маніфесту митним органам аеропорту відправлення. Транзитна процедура закривається на основі щомісячного переліку, що складається авіакомпанією.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Авіакомпанія або її представник в аеропорту призначення на початку кожного місяця

складає перелік вантажних маніфестів, які були пред'явлені митниці в аеропорту призначення протягом попереднього місяця. Він повинен містити таку інформацію:

- довідковий номер кожного вантажного маніфесту
- відповідний код T1, T2 або T2F;
- найменування (може бути скороченим) авіакомпанії, яка перевозила товари;
- номер рейсу;
- дата рейсу.

Примітка: для кожного аеропорту відправлення складається окремий перелік.

МИТНИЦЯ

Митниця призначення візує копію переліку вантажних маніфестів, складеного авіакомпанією, і надсилає його митниці відправлення.

За згодою митниці призначення авіакомпанія може бути уповноважена передавати щомісячний перелік вантажних маніфестів митниці відправлення.

Митниця відправлення повинна забезпечити отримання нею переліків.

У разі виявлення порушень щодо інформації про вантажні маніфести, зазначені у переліку, митниця призначення інформує митницю відправлення та орган, який видав дозвіл, посилаючись, зокрема, на авіаційні вантажні накладні для відповідних товарів.

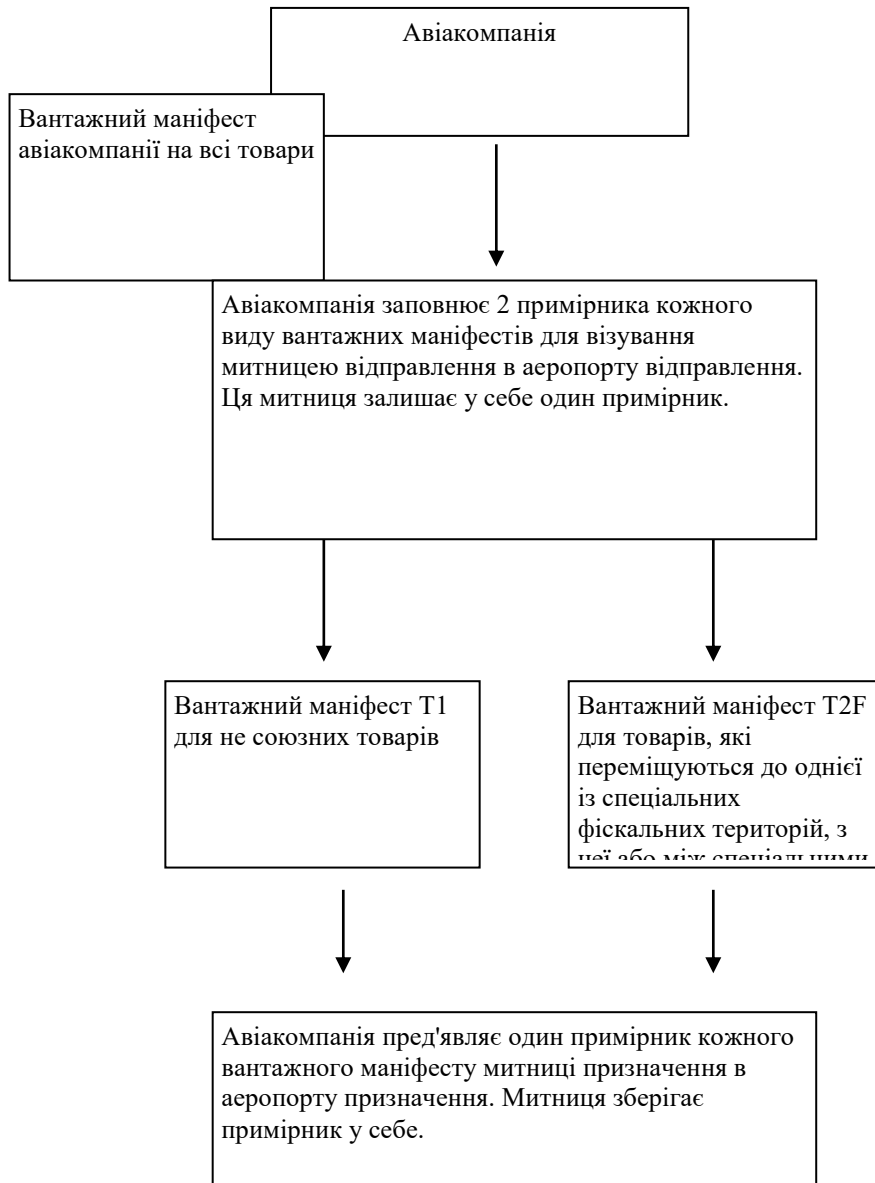
VI.3.6.2.3. Застосування процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом

Авіаційні вантажні накладні на товари, що вже перебувають під процедурою транзиту (документ про внутрішній транзит ЄС/спільний транзит, книжка АТА, форма НАТО 302 тощо), включаються до вантажного маніфесту для комерційних товарів, але не зазначаються у вантажному маніфесті, що використовується у якості транзитної декларації. Авіаційна вантажна накладна на такі товари повинна містити посилання на процедуру транзиту (номер документа, дату та митницю відправлення), що використовується.

Наведена нижче принципова схема ілюструє використання процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з

оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом.

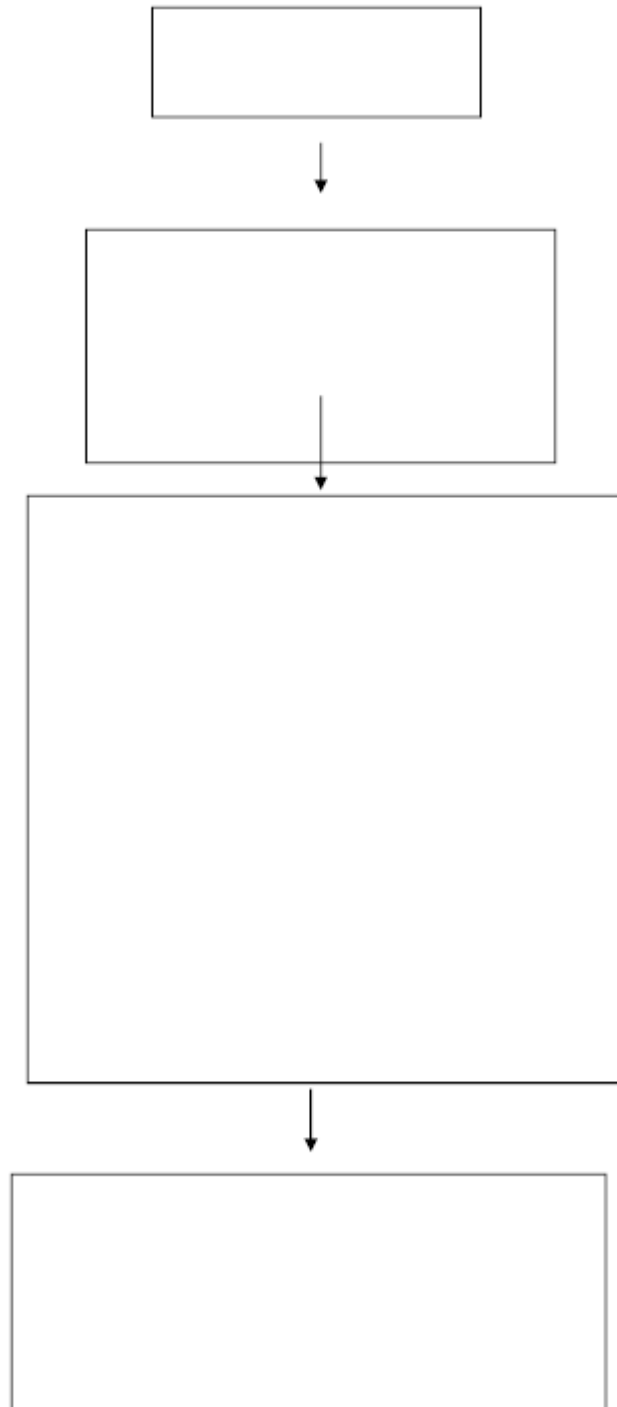
Застосування процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом

--

•
•

*

VI.3.6.4. Конкретні випадки (застосування процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом)

Групування ("консолідація")

Існують два типи групування при перевезеннях повітряним транспортом:

1. Групування, що здійснюється авіакомпанією:

У цьому випадку авіакомпанія сама зазначає статус товарів у кожному рядку вантажного маніфесту;

2. Групування на умовах договору між вантажовідправником та консолідатором:

Цей договір називається Експедиторська авіаційна товарна накладна (HAWB).

Перевезення консолідації повітряним транспортом у повному обсязі здійснюється на підставі договору між консолідатором та авіакомпанією. Цей договір називається Основна авіаційна товарна накладна. До консолідації також застосовується маніфест про консолідацію, який є аналітичним підсумком усіх вантажних місць, що знаходяться в консолідації, з посиланнями на Експедиторську авіаційно вантажну накладну для кожного відправлення. Тому необхідно розрізняти маніфест про консолідацію та вантажний маніфест авіакомпанії, який служить транзитною декларацією.

Якщо згідно з використанням процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій для вантажів, що перевозяться повітряним транспортом, авіакомпанія транспортує консолідацію на підставі Основної

авіаційної вантажної накладної, прийнято вважати, що їй не відомий зміст Експедиторських авіаційних вантажних накладних, які були оформлені консолідатором. У таких випадках авіакомпанія може прийняти консолідацію для відправлення на підставі процедур транзиту обох типів за умови, що:

- консолідатор зобов'язується зберігати статус окремих відправлень на рівні Експедиторської авіаційної вантажної накладної.
- маніфести про консолідацію містять інформацію, зазначену в Доповненні 3 Додатку 9 до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію,
- Експедиторські авіаційні вантажні накладні повинні бути доступні для митного нагляду у пункті відправлення та у пункті призначення,
- маніфести про консолідацію мають відмітку про відповідний статус, див. нижче,
- найвищий статус у маніфесті консолідації повідомляється авіакомпанії. Порядок статусів T1, T2, T2F, TD, C, X.

Коди T1, T2, T2F, TD, C або X використовуються для позначення відповідних товарних найменувань у маніфесті про консолідацію таким чином:

Код	Спільний транзит	Внутрішній транзит ЄС
T1	Товари, поміщені під процедуру зовнішнього транзиту ЄС T1	Товари, поміщені під процедуру зовнішнього транзиту ЄС T1
T2	Товари, поміщені під процедуру внутрішнього транзиту ЄС T2	Товари, поміщені під процедуру внутрішнього транзиту ЄС T2
T2F	Товари, поміщені під процедуру внутрішнього транзиту ЄС T2	Товари, поміщені під процедуру внутрішнього транзиту ЄС, переміщуються зі спеціальних фіскальних територій до іншої частини митної території Європейського Союзу, яка не є спеціальною фіскальною територією, як передбачено у статті 188 (1) ДА. Цей код може використовуватися для товарів ЄС, що переміщуються між спеціальною фіскальною територією та іншою частиною митної території Європейського Союзу, як передбачено у статті 188 (2) ДА
TD	Товари, вже поміщені під іншу процедуру транзиту*	Товари, які вже переміщуються за процедурою внутрішнього транзиту ЄС або перевозяться за процедурами переробки на митній території, митного складу або тимчасового ввезення. У таких випадках судноплавна компанія також повинна внести код "TD" у відповідний коносамент або інший відповідний комерційний документ, а також посилання на використовувану процедуру, номер та дату транзитної декларації або документа про перевезення, найменування уповноваженого органу*
C	Товари ЄС, не поміщені під	Товари ЄС, не поміщені під

(еквівалент T2L)	процедуру транзиту	процедуру транзиту, статус яких може бути підтверджений
X	Товари ЄС, для яких процедура експорту була закінчена, а вибуття підтверджене, і які не поміщені під процедуру транзиту	Товари ЄС, для яких процедура експорту була закінчена, а вибуття підтверджене, і які не поміщені під процедуру транзиту

*Якщо у консолідацію включаються товари, які вже знаходяться під процедурою транзиту (наприклад, внутрішній транзит ЄС, книжка МДП, книжка АТА, форма НАТО 302 тощо), товарна позиція маркується кодом "TD"; крім того, Експедиторська авіаційна вантажна декларація повинна містити код "TD" та посилання на фактичну процедуру, плюс довідковий номер, дату та митницю відправлення з транзитної декларації.

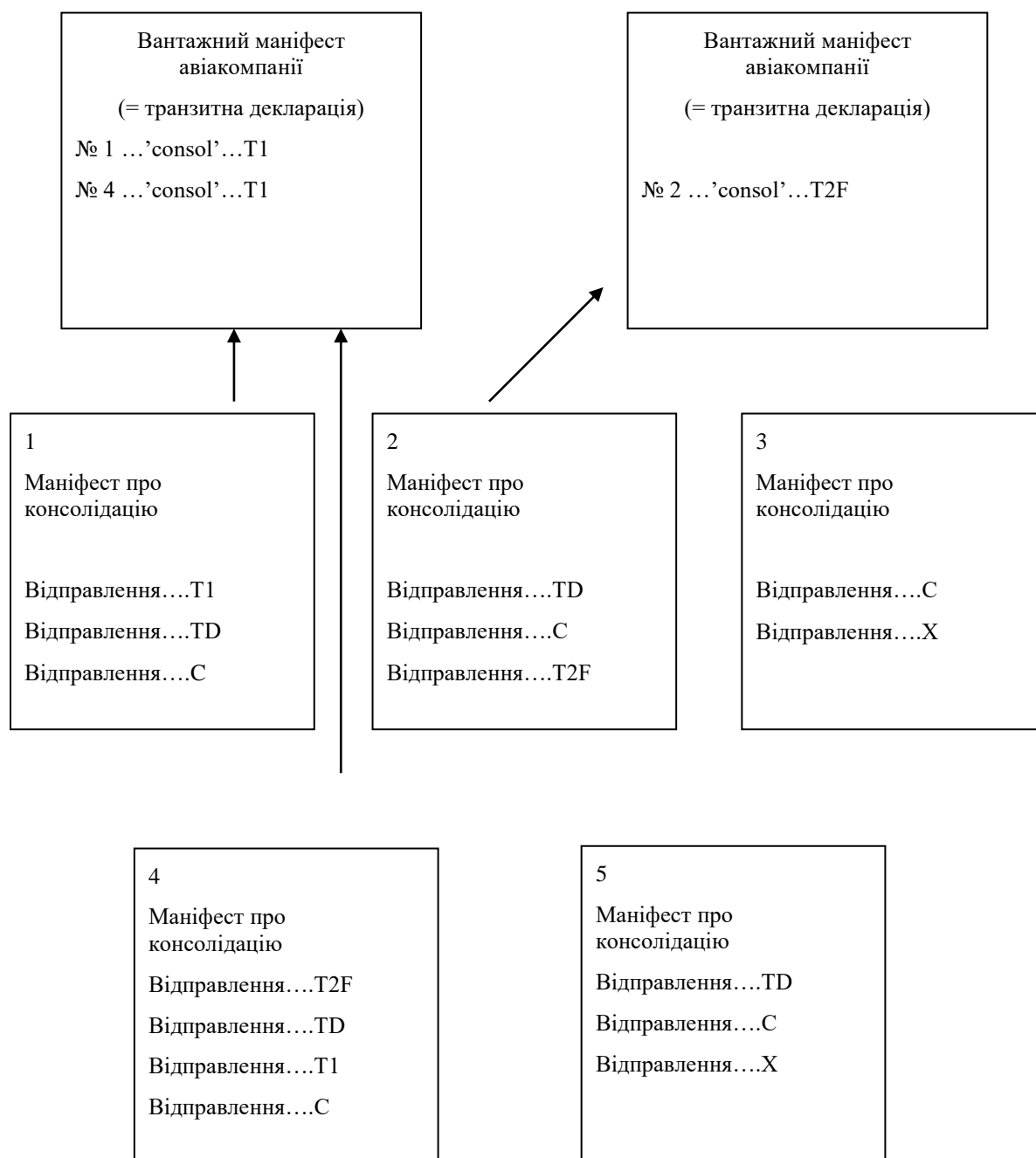
Якщо авіакомпанія використовує процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для вантажів, що перевозяться повітряним транспортом, вона повинна зазначити консолідацію у авіаційному вантажному маніфесті під кодом "Консолідація" або під прийнятою в авіакомпанії аббревіатурою, яка відповідає вищому статусу, зазначеному у маніфесті про консолідацію (порядок статусів "T1", "T2", "T2F").

Приклад:

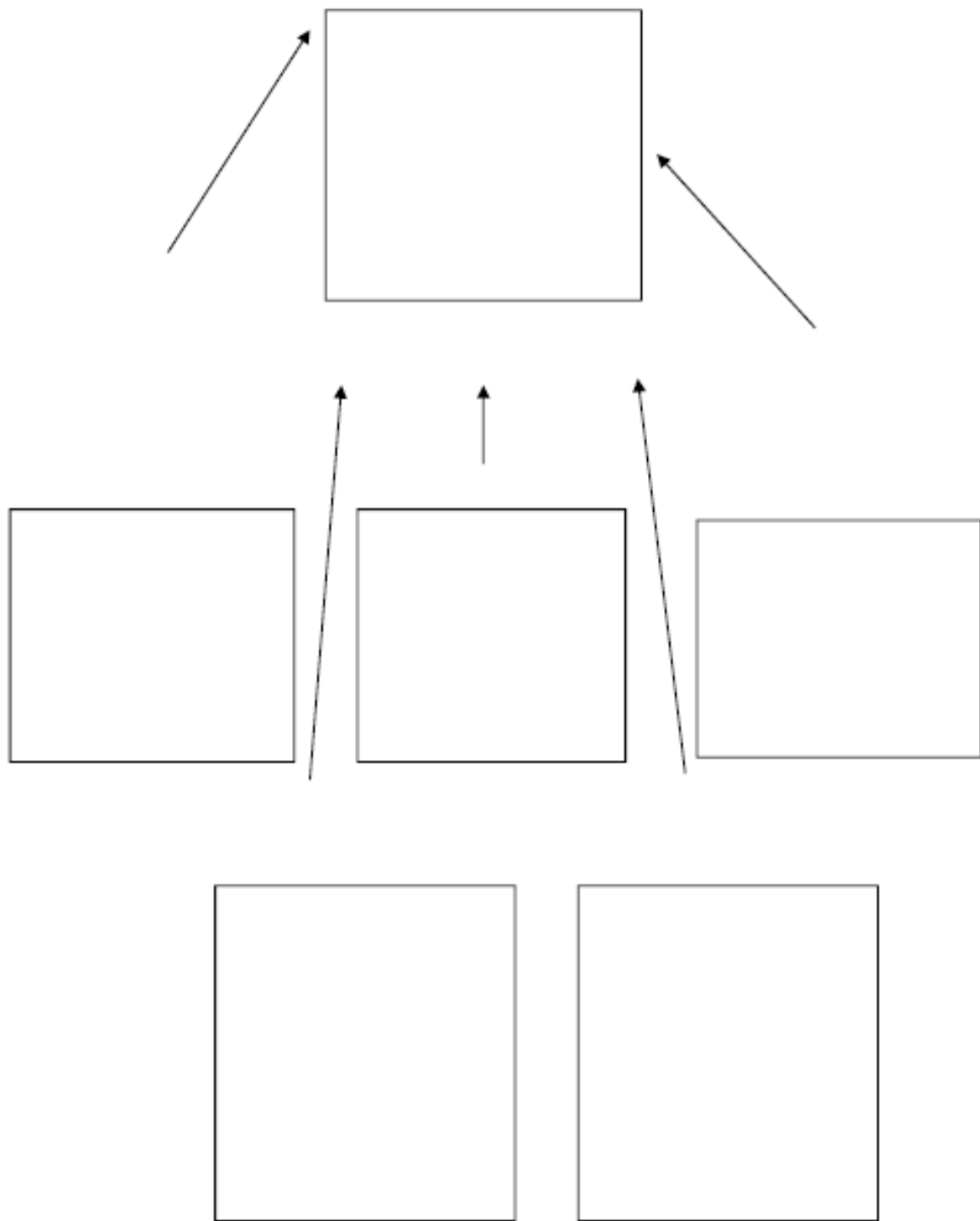
Якщо маніфест про консолідацію включає товари T1, T2 та T2F, цей маніфест повинен бути включений до авіаційного вантажного маніфесту T1.

Далі наведені приклади групування за обома видами процедур транзиту для товарів, що перевозяться повітряним транспортом.

Застосування процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом

Примітка: вантажні маніфести №№ 3 і 5 не стосуються процедур транзиту (№ 3) або процедур транзиту, де суб'єктом процедури є декларант (№ 5).

Усі маніфести про консолідацію, Експедиторські авіаційні товарні накладні та авіаційні вантажні маніфести повинні надаватися компетентним органам в аеропорту відправлення за запитом.

Усі маніфести про консолідацію, Експедиторські авіаційні товарні накладні та авіаційні вантажні маніфести за запитом передаються компетентним органам в аеропорту призначення, які здійснюватимуть належні заходи контролю на основі інформації, що міститься в маніфестах про консолідацію.

За винятком випадків з кодами "TD" та "X", авіакомпанія виступає суб'єктом процедури щодо товарів, поміщених під процедуру транзиту, а, отже, несе повну відповідальність за переміщення у разі виявлення порушень. Відносини між авіакомпанією та Консолідатором є питанням приватного комерційного договору.

Блок-схема для повітряного групування наведена в додатку 8.5.

VI.3.6.4.1. Транспортування кур'єрськими експрес-службами

Якщо оператор експрес-доставки діє як авіакомпанія, він може запитати дозвіл на використання процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом, як описано у пункті VI. 3.6.2.

Для транспортування лише товарів ЄС зацікавлений оператор експрес-доставки не повинен ні оформлювати вантажний маніфест для митних цілей, ні ідентифікувати митний статус товарів.

З іншого боку, для перевезення товарів, на які розповсюджується

процедура транзиту, до відповідного оператора експрес-доставки застосовуються положення, що регулюють такі типи процедур транзиту для авіакомпаній.

Якщо оператор експрес-доставки діє в ролі авіакомпанії та має дозвіл застосовувати процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом, він оформлює окремі вантажні маніфести для товарів, де це необхідно, відповідно до їх митного статусу.

У випадках, коли дві або більше кур'єрських служб/операторів експрес-доставки здійснюють часткове фрахтування повітряного судна, кожна компанія може виступати в ролі авіакомпанії.

Якщо оператор експрес-доставки не виступає в ролі авіакомпанії та укладає договір перевезення з іншою авіакомпанією, існує два можливі сценарії:

- якщо авіаційна вантажна накладна стосується одного відправлення, оператор експрес-доставки зазначає митний статус відправлення на авіаційній вантажній накладній;
- якщо авіаційна вантажна накладна стосується кількох відправлень, застосовуються правила, що регулюють групування повітряних відправлень, як передбачено у пункті VI.3.6.4.

У випадках, коли експрес-відправлення транспортуються у супроводі авіакур'єра на борту, слід мати на увазі такі принципи:

- a) кур'єр подорожує в якості звичайного пасажера;
- b) експрес-відправлення зазначаються у вантажному маніфесті кур'єрської служби/оператора експрес-доставки;

- c) авіакомпанія перевозить посилки як надлишковий багаж, як правило, у вантажному відділенні повітряного судна;
- d) надлишковий багаж не відображається у вантажному маніфесті авіакомпанії; та
- e) до таких відправлень не застосовується стаття 210 ІА.

VI.3.7. Товари, що перевозяться морським транспортом.

Цей розділ розділений таким чином:

- вступ (VI.3.7.1);
- застосування процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом (VI.3.7.2);
- окремі випадки (пункт VI.3.7.4).

VI.3.7.1. Вступ

Стаття 24(2) TDA

Для використання процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом, суб'єкт процедури повинен надати гарантію.

Це спрощення може використовуватися лише до дати оновлення NCTS. Після цієї дати суб'єкти господарювання повинні використовувати NCTS і можуть замінити таке спрощення:

- або стандартною процедурою транзиту (Частина IV), або
- шляхом використання митної декларації зі зменшеними вимогами до даних для поміщення товарів під процедуру внутрішнього транзиту ЄС.

Коли доречено, застосування процедури внутрішнього транзиту ЄС є обов'язковим для транспортування не союзних товарів морським транспортом авторизованими регулярними каботажними службами ЄС (RSS) (для отримання детальної інформації про регулярні каботажні служби ЄС див. Частина II).

Ця процедура доступна судноплавним компаніям, які експлуатують авторизовані регулярні каботажні служби ЄС, та які відповідають умовам, викладеним у пункті VI.3.7.2 (на додаток до загальних умов, передбачених у пункті VI.2.1). Вона передбачає використання вантажного маніфесту у якості транзитної декларації окремо для кожної категорії товарів.

Концептуально вантажний маніфест, що використовується як митна транзитна декларація, слід відрізнити від комерційного маніфесту або вантажного маніфесту про групування.

Судноплавна компанія стає суб'єктом процедури щодо відповідних перевезень, до неї застосовуються правила транзиту, та вона зобов'язана використовувати вантажний маніфест у якості транзитного документу.

Порт відправлення є портом навантаження, а порт призначення є портом вивантаження.

VI.3.7.2. Застосування процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом

В рамках використання процедур транзиту ЄС для вантажів, що перевозяться морським транспортом, судноплавна компанія має право використовувати вантажний маніфест в якості транзитної декларації.

Характерним для цієї процедури є те, що коли транспортна операція включає як товари, поміщені під процедуру зовнішнього

транзиту ЄС (T1), так і товари, поміщені під процедуру внутрішнього транзиту ЄС (T2F), для кожної категорії товарів використовується окремий вантажний маніфест.

Крім того, також буде використовуватися комерційний маніфест, який стосується усіх товарів на борту судна.

VI.3.7.2.1. Дозвіл на застосування процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом

Стаття 22(1) МК ЄС Процедура надання дозволу здійснюється у відповідності до пункту VI.2.2.

Стаття 25 TDA Судноплавна компанія, яка бажає використовувати транзитної процедури ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом, звертається з заявою про надання дозволу до митних органів, що мають повноваження за місцем, де ведуться або доступні основні рахунки особи, що подає заяву, для митних цілей і де здійснюватиметься принаймні частина господарської діяльності, якої стосується дозвіл

Митні органи видають дозвіл відповідно до зразка, наведеного в Додатку VI.8.8.

Стосовно скасування, відкликання або внесення змін до дозволу див. пункт VI.2.3.

Якщо судноплавна компанія бажає змінити один або декілька портів, вона подає заяву про внесення змін до чинного дозволу.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

У заяві судноплавна компанія надає таку інформацію:

1. Форма вантажного маніфесту,
2. Найменування портів відправлення, що беруть участь у процедурі,

3. Найменування портів призначення, що беруть участь у процедурі.

МИТНИЦЯ

Зміст дозволу (відповідно до Додатку VI.8.6.):

- форма вантажного маніфесту;
- найменування портів відправлення та призначення, що беруть участь у процедурі;
- умови використання процедури, включаючи вимогу щодо використання окремих вантажних маніфестів для процедури T1 та процедури T2F.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Судноплавна компанія повинна надіслати завірену копію дозволу митному органу кожного зазначеного порту.

Дозвіл на використання процедур транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом, пред'являється на вимогу митниці відправлення.

VI.3.7.2.2. Застосування процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом

Стаття 50 TDA

Вантажний маніфест для товарів повинен містити таку інформацію:

- митний статус товарів (T1 або T2F, відповідно);
- підпис уповноваженого представника судноплавної компанії та дата;
- найменування та повну адресу судноплавної компанії;
- ідентифікаційні дані судна, на якому перевозяться товари;
- порт відправлення (навантаження);
- порт призначення (вивантаження);

та для кожного відправлення:

- посилання на коносамент;
- кількість, вид, маркування та ідентифікаційні номери вантажних місць,
- звичайний комерційний опис товарів, що включає всю детальну інформацію, необхідну для їх ідентифікації,
- вага брутто в кілограмах, та
- за необхідності, ідентифікаційні номери контейнерів;

Якщо транспортна компанія не є авторизованим вантажовідправником, принаймні два примірники вантажного маніфесту, що використовується у якості транзитної декларації, пред'являються для візування митним органам у порту відправлення (навантаження).

МИТНИЦЯ в порту відправлення

Візує вантажний маніфест, зазначивши найменування та проставивши печатку митниці, дату підтвердження та підпис митника.

Залишає у себе один примірник кожного пред'явленого вантажного маніфесту.

В порту призначення (вивантаження) судноплавна компанія, яка не має статусу авторизованого вантажоодержувача, пред'являє митниці товари та примірник вантажного маніфесту (маніфестів), що використовуються як транзитна декларація.

Для цілей контролю митниця призначення може вимагати пред'явлення вантажного маніфесту (або коносаментів) на всі вивантажені товари.

Товари ЄС, які не підлягають процедурі внутрішнього транзиту

ЄС (T2F), мають право на вільне подальше переміщення до місця їх призначення в ЄС за умови відсутності обґрунтованих підозр або сумнівів щодо статусу товарів на момент прибуття в порт призначення.

МИТНИЦЯ в порту призначення

Залишає у себе один примірник кожного пред'явленого вантажного маніфесту.

Стаття 51 TDA

Від митниці призначення не вимагається повертати примірники вантажного маніфесту митниці відправлення. Транзитна операція закривається на основі щомісячного переліку, що складається судноплавною компанією.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Судноплавна компанія або її представник в порту призначення на початку кожного місяця складає перелік вантажних маніфестів, які були пред'явлені митниці призначення протягом попереднього місяця. Він повинен містити таку інформацію:

- довідковий номер кожного вантажного маніфесту
- відповідний код T1 або T2F;
- найменування (може бути скорочене) судноплавної компанії, яка перевозила товари;
- дата транспортної операції морським транспортом.

Примітка: для кожного порту відправлення складається окремий перелік.

МИТНИЦЯ

Митниця призначення візує примірник переліку вантажних маніфестів, складеного судноплавною компанією, і надсилає його митниці відправлення.

Дозвіл може також передбачати, що судноплавні компанії самі передають цей перелік митниці відправлення.

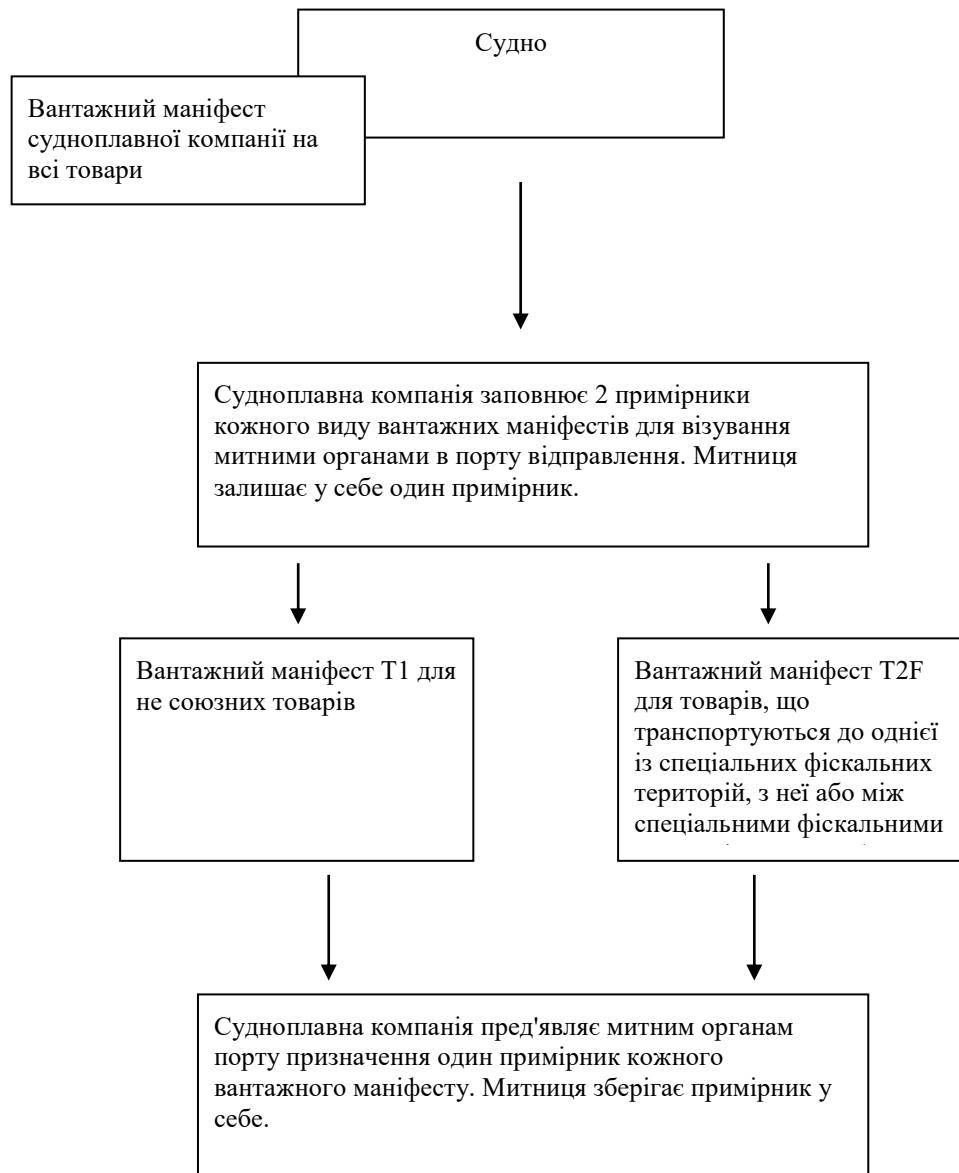
Митниця відправлення повинна забезпечити отримання нею переліків.

У разі виявлення порушень щодо інформації про вантажні маніфести, зазначені у

переліку, митниця призначення інформує митницю відправлення та орган, який видав дозвіл, посилаючись, зокрема, на коносаменти на товари, яких це стосується.

Наведена нижче принципова схема ілюструє використання процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом.

Застосування процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом

VI.3.7.2.3. Приклади

Приклад 1

Дюнкерк/Роттердам регулярною каботажною службою ЄС

- Стандартна процедура транзиту (NCTS): гарантія обов'язкова

Процедура внутрішнього транзиту ЄС є обов'язковою для не союзних товарів. Подається транзитна декларація Т1 та надається гарантія.

Для товарів ЄС, з яких стягується акцизний збір, використовується спеціальний супровідний документ (e-АД).

Примітка: Товари ЄС перебувають у вільному обігу, тому застосування процедури внутрішнього транзиту ЄС не вимагається. Товари зазначаються в комерційному вантажному маніфесті.

- Застосування процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом, гарантія обов'язкова

Процедура внутрішнього транзиту ЄС є обов'язковою для не союзних товарів. (Окремий) вантажний маніфест із кодом Т1 оформлюється для виконання ролі транзитної декларації.

Для товарів ЄС, з яких стягується акцизний збір, використовується спеціальний супровідний документ (e-АД).

Примітка: Товари ЄС перебувають у вільному обігу, тому застосування процедури внутрішнього транзиту ЄС не вимагається. Товари зазначаються в комерційному вантажному

маніфесті.

Приклад 2

Гавр/Форт-де-Франс регулярною каботажною службою ЄС

- ***Стандартна процедура транзиту (NCTS): гарантія обов'язкова***

Внутрішній транзит ЄС обов'язковий для:

- не союзних товарів: подається транзитна декларація T1 та надається гарантія.
 - товарів, які переміщуються на спеціальні фіскальні території, з них або між ними (зазначені у статті 188 ДА): подається транзитна декларація T2F та надається гарантія.
- ***Застосування процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом: гарантія обов'язкова***

Внутрішній транзит ЄС обов'язковий для:

- не союзних товарів: (окремий) вантажний маніфест із кодом "T1" оформлюється для виконання ролі транзитної декларації для не союзних товарів.
- певних товарів ЄС (включаючи товари, з яких стягується акцизний збір): (окремий) вантажний маніфест із кодом "T2" оформлюється для виконання ролі транзитної декларації для товарів ЄС.

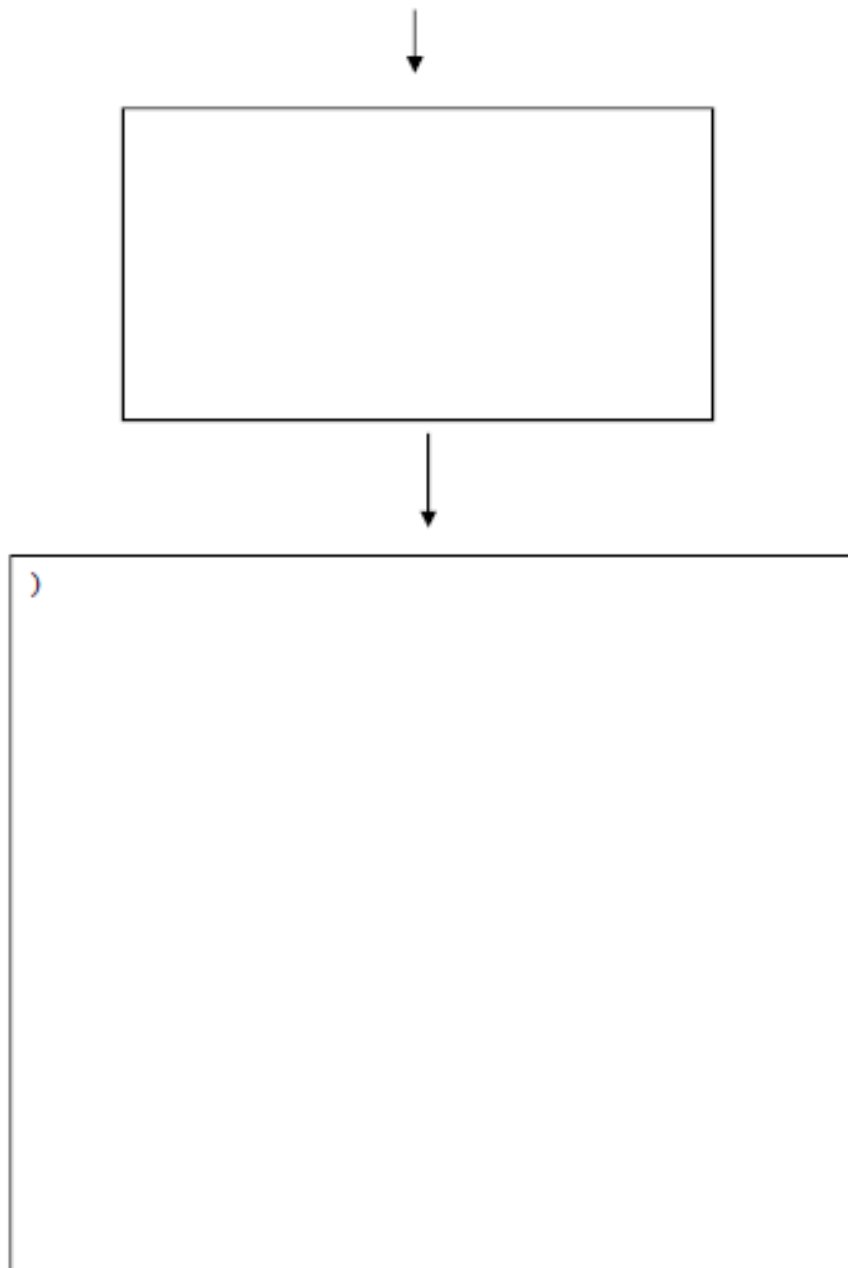
Стаття 53 TDA

*Стаття 22(1) МК
ЄС*

Стаття 28 TDA

*

VI.3.7.4. Конкретні випадки (застосування процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом)

VI.3.7.4.1. Групування

Якщо кілька відправлень, що перевозяться морем, консолідується у згруповане відправлення, кожне найменування товару у згрупованому відправленні підлягає договору між вантажовідправником та консолідатором. Цей договір підтверджується видачею накладної (CN), експедиторським коносаментом, наприклад, коносаментом, схваленим Міжнародною федерацією експедиторів (FIATA), або іншого комерційного документу, що узгоджується між вантажовідправником та консолідатором.

Перевезення згрупованого відправлення морським транспортом у повному обсязі здійснюється на підставі договору між консолідатором та судноплавною компанією. Цей договір підтверджується коносаментом перевізника, морською накладною або іншим комерційним документом, узгодженим та прийнятим для судноплавної компанії та консолідатора.

Крім того, до згрупованого відправлення застосовується маніфест про групування, який оформлюється консолідатором та який є аналітичним резюме усіх вантажних місць, що знаходяться у згрупованому відправленні, та містить посилання на кожну накладну, коносамент або інший комерційний документ, якщо це необхідно. Тому необхідно розрізняти маніфест про групування та вантажний маніфест судна, який служить транзитною декларацією.

Якщо, відповідно до обох видів транзитної процедури для вантажів, що перевозяться морським транспортом, судноплавна компанія перевозить згруповане відправлення згідно з умовами

накладної, морської накладної або іншого комерційного документа перевізника, вважається, що судноплавна компанія не зобов'язана знати вміст згрупованого відправлення, якщо тільки таке відправлення не містить в собі небезпечні товари, які повинні декларуватися окремо.

Судноплавна компанія може приймати згруповані відправлення до перевезення за обома видами транзитної процедури для перевезення товарів морським транспортом, за умови, що:

- консолідатор зобов'язується фіксувати статус вантажів у своїй комерційній документації;
- маніфест про групування містить інформацію, зазначену у статті 53 TDA);
- накладні повинні бути доступні для митного нагляду у пункті відправлення та в пункті призначення;
- маніфест про групування має маркування про відповідний статус, див. нижче;
- найвищий статус у маніфесті про групування повідомляється судноплавній компанії. Порядок статусів T1, T2F, TD, C, X.

Коди T1, T2F, TD, C або X використовуються для позначення відповідних товарних найменувань у маніфесті про групування таким чином:

Код	Внутрішній транзит ЄС
T1	Товари, поміщені під процедуру зовнішнього транзиту ЄС T1
T2F	Товари, поміщені під процедуру внутрішнього транзиту ЄС, переміщуються зі спеціальних фіскальних територій до іншої частини митної території Європейського Союзу, яка не є спеціальною фіскальною територією, як передбачено у статті 188

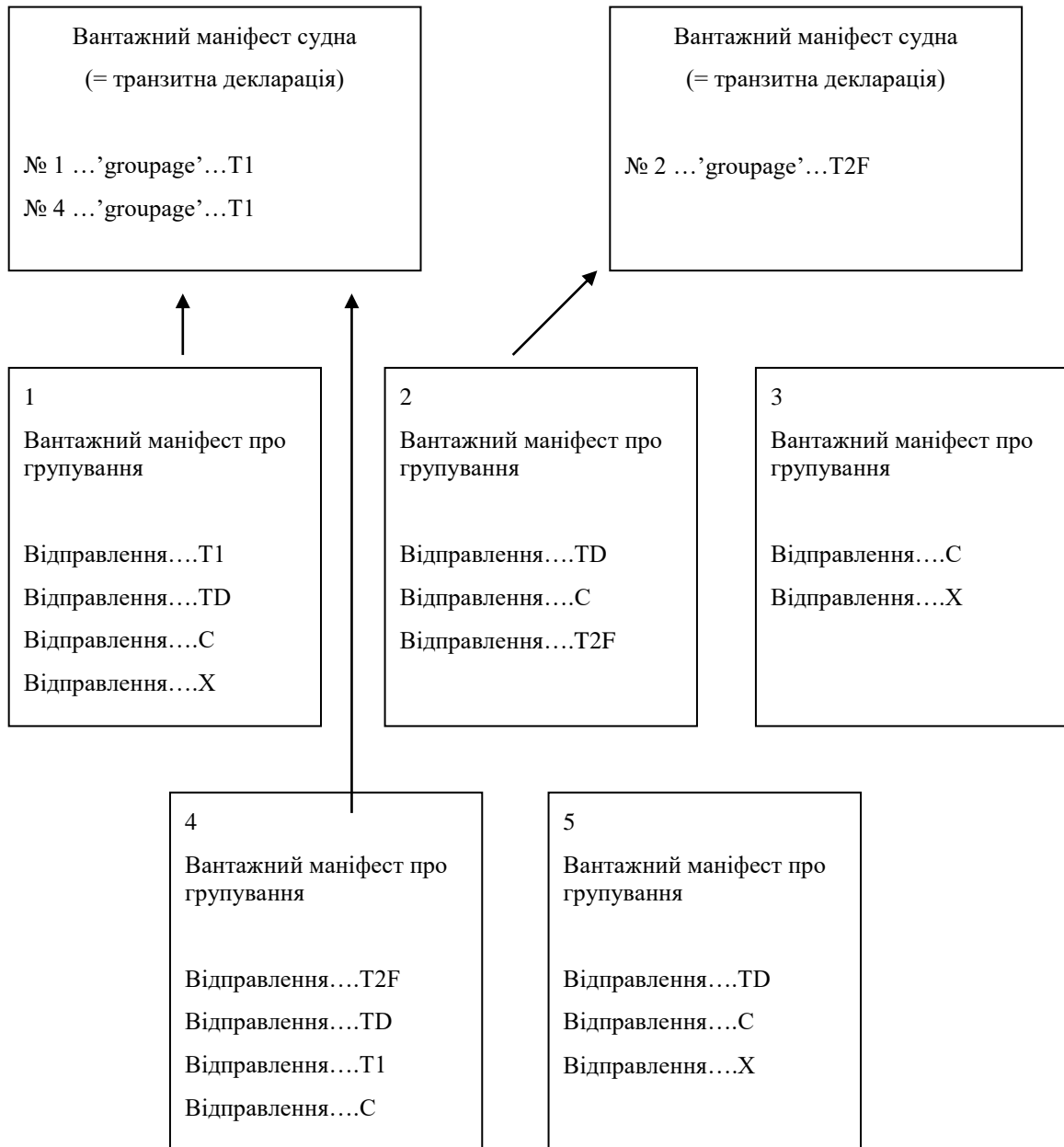
TF	(1) ДА. Цей код може використовуватися для товарів ЄС, що переміщуються між спеціальною фіскальною територією та іншою частиною митної території Європейського Союзу, як передбачено у статті 188 (2) ДА
TD	Товари, які вже переміщуються за процедурою внутрішнього транзиту ЄС або перевозяться за процедурами переробки на митній території, митного складу або тимчасового ввезення. У таких випадках авіакомпанія також повинна внести код "TD" у відповідну авіаційну вантажну накладну, а також посилання на використовувану процедуру, номер та дату транзитної декларації або документа про перевезення, найменування уповноваженого органу*
C (еквівалент T2L)	Товари ЄС, не поміщені під процедуру транзиту, статус яких може бути підтверджений
X	Товари ЄС, для яких процедура експорту була закінчена, а вибуття підтверджене, і які не поміщені під процедуру транзиту

*Якщо товари, які вже перебувають під офіційною процедурою транзиту (наприклад, процедура внутрішнього транзиту ЄС, книжка МДП, книжка А.Т.А., форма НАТО 302 тощо), будуть включені до згрупованого відправлення, товар повинен бути позначений кодом "TD". Крім того, окремі накладні або інші комерційні докази договору перевезення повинні бути позначені кодом "TD" та містити посилання на фактичні процедури, а також довідковий номер, дату та найменування митниці відправлення з транзитного документу.

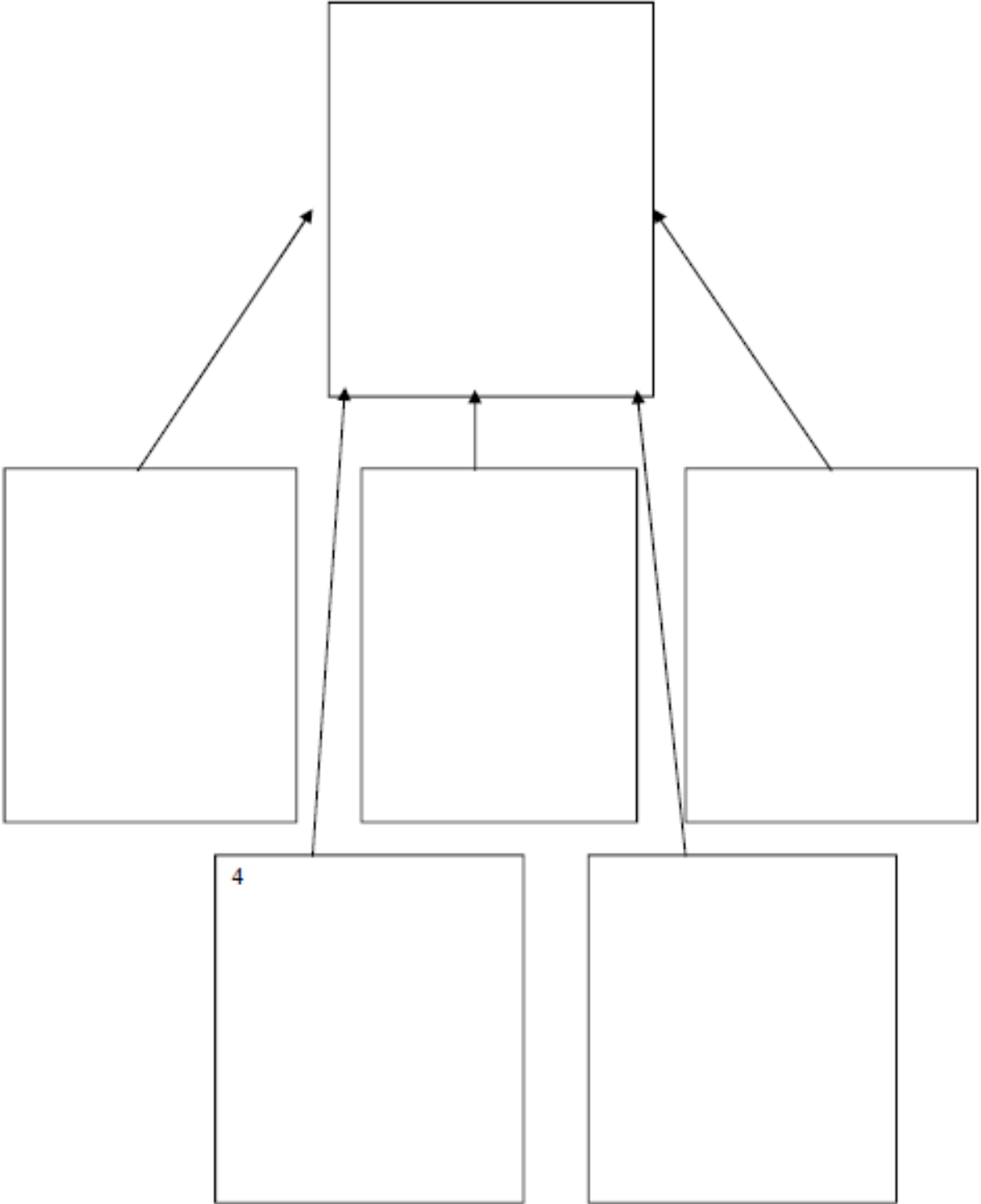
Якщо судноплавна компанія використовує процедуру внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для вантажів, що перевозяться морським транспортом, вона включає згруповане відправлення, позначене словом "групування", у вантажний маніфест, що відповідає найвищому статусу (порядок статусів – "T1", "T2F"), зазначеному в маніфесті про групування; наприклад, якщо згруповане відправлення містить "T1", "T2F", це повинно бути задекларовано у вантажному маніфесті T1.

Далі наведені приклади групування за обома видами процедур транзиту для товарів, що перевозяться морським транспортом.

застосування процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі
для товарів, що перевозяться морським транспортом;

Примітка: маніфести №№ 3 та 5 не стосуються процедур транзиту (№ 3) або процедур транзиту, де суб'єктом процедури є декларант (№ 5).

VI.3.7.4.2. Переміщення товарів морським транспортом на судах, що надають послуги, відмінні від послуг регулярних каботажних служб ЄС

Статті 49, 50 та 51 TDA не застосовуються до вантажів, що перевозяться на судах, які надають інші послуги, ніж регулярні каботажні служби ЄС, якщо перевізник вирішить використовувати процедуру внутрішнього транзиту ЄС.

Наступні невичерпні приклади застосовуються виключно щодо товарів, які перевозяться на судах, що надають інші послуги, ніж регулярні каботажні служби ЄС, за процедурою внутрішнього транзиту ЄС або в інший спосіб, залежно від обставин.

- **Не союзні товари**

- Переміщення, що починається до порту завантаження ЄС і закінчується в порту вивантаження ЄС.

Приклад: Брюссель-Гавр (автомобільне перевезення з Брюсселя до Антверпена)

Процедура T1 є обов'язковою для перевезень автомобільним транспортом та необов'язковою для перевезень морським транспортом.

Рекомендована практика: процедура внутрішнього транзиту ЄС повинна застосовуватися лише для тієї частини переміщення, що здійснюється автомобільним транспортом.

- Переміщення, що починається у порту завантаження ЄС і закінчується поза портом вивантаження ЄС.

Приклад: Гавр-Брюссель (перевезення автомобільним транспортом з Антверпена до Брюсселя)

Процедура T1 є обов'язковою для перевезень автомобільним транспортом та необов'язковою для перевезень морським транспортом.

Рекомендована практика: необхідно оформити декларацію T1 для всього переміщення від Гавра до Брюсселя.

- Переміщення, що починається до порту завантаження ЄС і закінчується поза портом вивантаження ЄС.

Приклад: Мадрид-Мілан (перевезення морським транспортом від Барселони до Генуї)

Рекомендована практика: необхідно оформити транзитну декларацію для всього переміщення (автомобільним та морським транспортом) з Мадрида до Мілана.

VI.3.8. Спрощені процедури на основі статті 6 Конвенції

За умови забезпечення реалізації будь-яких заходів щодо товарів, країни спільного транзиту можуть запровадити між собою спрощені процедури за допомогою двосторонніх або багатосторонніх угод, які застосовуватимуться до певних видів перевезень товарів або конкретних підприємств.

Країни повинні повідомити про ці спрощені процедури Європейську комісію, використовуючи форму, наведену у Додатку VI.8.8.

Процедура надання дозволу здійснюється у відповідності до пункту VI.2.2.

Інформація щодо скасування, відкликання або внесення змін до дозвілу наведена у пункті VI.2.3.

VI.3.9. Товари, що перевозяться повітряним транспортом – застосування електронного транспортного документу (ЕТД) у якості транзитної декларації для поміщення товарів у процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС

Цей розділ розділений таким чином:

- Вступ (VI. 3.9.1.)
- Загальна інформація (VI. 3.9.2.)
- Отримання дозволу на використання ЕТД (VI. 3.9.3.)
- Регламент використання ЕТД (VI. 3.9.4)

VI.3.9.1. Вступ

*Стаття 55(1)(h)
Доповнення I до
Конвенції*

Авіакомпанія може отримати дозвіл на використання електронного транспортного документа (ЕТД) в якості транзитної декларації для супроводу товарів, поміщених під процедуру спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС.

*Стаття 233(4)(e)
МК ЄС*

Дозвіл на використання ЕТД надається авіакомпаніям, які відповідають критеріям для цього спрощення. Важливим критерієм є забезпечення того, щоб ЕТД містив елементи даних, що вимагаються у транзитній декларації, та щоб ці елементи даних були доступні митним органам у місці відправлення та у місці призначення для здійснення ними митного нагляду за товарами та закриття процедури. Ці елементи даних містяться в Додатках Вба та А1а Доповнення III до Конвенції/Додатку В-DA та В-IA.

*Статті 319 та 320
IA Додатки Вба та
A1a Доповнення III
до Конвенції*

*Додатки В-DA та В-
IA*

VI.3.9.2. Загальна інформація

*Стаття 89(7)(d) МК
ЄС*

Гарантія не вимагається, оскільки визнається, що повітряний транспорт є безпечним та що умови перевезення будуть виконуватися з аеропорту відправлення до аеропорту призначення, якщо не станеться аварії.

*Стаття 13(1)(a)
Доповнення I до
Конвенції*

Кур'єрами експрес-доставки є або авіакомпанії (якщо застосовуються загальні правила для авіакомпаній), або клієнти цих компаній.

До кур'єрів експрес-доставки не встановлено жодних спеціальних вимог стосовно ЕТД.

Суб'єктом процедури є авіакомпанія.

У дозволі зазначаються митниці, розташовані в аеропортах навантаження та вивантаження в ЄС та/або країнах спільного транзиту, у яких застосовується дозвіл.

Аеропорт навантаження – аеропорт відправлення, аеропорт вивантаження – аеропорт призначення.

Зверніть увагу, що транзит повітряним транспортом також може здійснюватися у супроводі стандартної транзитної декларації з використанням NCTS (Частина IV).⁴⁰

VI.3.9.3. Дозвіл на використання ЕТД

*Статті 5(31) та 22
МК ЄС*

Процедура видачі дозволу описана у пунктах VI. 2.2.-VI.2.5.

*Стаття 319 ІА
Додаток А до ДА*

Заява подається до уповноважених митних органів за місцем, де ведуться або доступні основні рахунки для митних цілей особи,

*Статті 59 та 111а
Доповнення І до
Конвенції*

що подає заяву, та де повинна здійснюватися принаймні частина видів діяльності, що передбачені дозволом.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Зокрема, у заяві авіакомпанія надає таку інформацію:

1. Особа, яка подає заяву, або її номер EORI⁴¹;
2. Ім'я та контактні дані особи, відповідальної за митні питання та за заяву, а також особи, що здійснює управління компанією-заявником або здійснює контроль за її керівництвом;
3. Місце, де ведуться чи наявні основні рахунки для митних цілей;
4. Тип основних рахунків для митних цілей;
5. Місце, де зберігається документація.
6. Тип записів;
7. Митниця (митниці) відправлення та призначення;
8. Кількість рейсів між аеропортами ЄС/країн спільного транзиту;

⁴⁰ У відповідних випадках на території ЄС можуть використовуватися інші способи переміщення товарів, визначені у статтях 226 та 227 МК ЄС

⁴¹ Номер EORI стосується лише ЄС.

9. Способи надання елементів даних митним органам у порту відправлення та в порту призначення. Якщо спосіб відрізняється залежно від митниці або країни, кожен спосіб зазначається у заяві.

Зазначена вище інформація є обов'язковою для ЄС (Додаток А-ДА, колонка 9f), але її можуть вимагати і країни спільного транзиту.

Критерії перевіряються уповноваженими митними органами (пункт VI. 2.2.). Одночасно проводиться процедура консультацій із митницями, зазначеними у заяві у якості митниць відправлення та призначення. Процедура консультацій починається відразу після прийняття заяви і може тривати не більше 45 днів.

Процедура консультацій є частиною Системи управління митними рішеннями (CDMS), що застосовується лише стосовно Держав-членів. У разі недоступності CDMS або у разі участі країн спільного транзиту, консультаційний лист у паперовій формі надсилається електронною поштою разом із примірником заяви. Перелік адрес електронної пошти в кожній країні та зразок консультаційного листа містяться у Додатках VI.8.9 та VI.8.10, відповідно.

Під час процедури консультацій орган, який отримує запит, повинен перевірити наступне:

- чи відповідає особа, яка подає заяву, умовам надання дозволу, а головне
- чи можуть елементи даних, що вимагаються для ЕТД в якості транзитної декларації, бути надані митним органам, які отримують запит, і яким чином.

Після отримання запиту про консультацію орган, який отримує запит, перевіряє, зокрема, інформацію про особу, яка подає заяву, у власних документах або у співпраці з іншими органами, систему обміну даними, місце для контролю товарів, рівень контролю авіакомпанією своїх операцій, а також, хто є

представником авіакомпанії, за необхідності.

У разі відмови органи, які подають запит, повинні бути проінформовані протягом 45 днів після отримання запиту або через систему CDMS, або, у випадку її недоступності або участі країни спільного транзитну, електронною поштою з тим самим листом (додаток VI.8.10.). Якщо орган, який отримує запит, виявить, що особа, яка подає заяву, не виконує регулярні рейси до аеропортів цієї країни, дозвіл не може включати аеропорти цієї країни. Проте, якщо заява стосується більшої кількості аеропортів, дозвіл може бути виданий з видаленням аеропортів, стосовно яких орган, який отримує запит, вважає, що умови не виконуються.

Якщо орган, який отримує запит, відмовляє у задоволенні заяви про надання дозволу через невиконання умови, зокрема через серйозне або неодноразове порушення митного законодавства та податкових правил, він повинен зазначити підстави відмови та основні законодавчі положення. Тоді владні органи країни, у якій було подано заяву, не надають дозволу та зазначають причини відмови авіакомпанії.

Якщо відмова не надходить у встановлений термін, орган, що подає запит, може припустити виконання критеріїв, щодо яких запитується консультація.

Після завершення процесу консультацій без заперечень уповноважені митні органи затверджують та надають дозвіл, який застосовується як до зовнішніх, так і до внутрішніх рейсів.

Дозвіл застосовується лише до транзитних операцій між митницями відправлення та призначення, зазначеними в дозволі, та є чинним в країнах, де розташовані ці митниці.

Посилання на дозвіл зазначається в ЕТД кожного разу, коли розпочинається транзитна операція. Цю інформацію необхідно

надавати, якщо тільки вона не може бути отримана з інших елементів даних, наприклад, Номеру EORI власника дозволу або CDMS.

Інформацію щодо контролю дозволу див. у пункті VI. 2.3.

Інформацію щодо скасування, відкликання або внесення змін до дозволу наведено у пункті VI.2.4. Коли авіакомпанія бажає додати або видалити один або кілька аеропортів у своєму чинному дозволі, вона подає заяву про внесення змін.

Інформацію щодо призупинення чинності дозволу див. у пункті VI.2.5.

Про скасування, відкликання, внесення змін, призупинення та закінчення призупинення дозволу негайно повідомляються компетентні органи країн, зазначених у дозволі, використовуючи перелік органів у Додатку VI.8.9.

Оскільки дозвіл на використання ЕТД в якості транзитної декларації чинний в більш ніж одній країні, для контролю дозволу або його повторної оцінки може знадобитися процедура консультацій з митними органами інших країн. Ця консультація проводиться в рамках системи CDMS.

Якщо система CDMS недоступна або задіяні країни спільного транзиту, запити на консультації у формі типового листа, що наведений у Додатку VI.8.10., передаються електронною поштою органам, відповідальним за процедуру консультацій, зазначеним у Додатку VI. 8.9.

МИТНИЦЯ

Зокрема, дозвіл містить таку інформацію:

1. Номер та дата;
2. Власник дозволу або його номер EORI;
3. Митниця (митниці) відправлення та призначення;
4. Способи надання елементів даних митним органам у порту відправлення та у порту призначення. Якщо спосіб відрізняється залежно від митниці або країни,

кожен спосіб зазначається у дозволі.

5. Обов'язок авіакомпанії повідомляти митниці відправлення та митниці призначення про будь-які виявлені розбіжності, зокрема щодо виду та кількості товарів, поміщених під процедуру транзиту, та про будь-які зміни, які можуть вплинути на дозвіл;
6. Спосіб зв'язку між митницями відправлення та призначення, відповідно, та авіакомпанією.

Зазначена вище інформація є обов'язковою для ЄС (Додаток А-DA, колонка 9f), але її можуть вимагати і країни спільного транзиту.

Хоча терміни надання даних ЕТД митниці відправлення перед тим, як товари можуть бути випущені для транзиту, не є обов'язковими, рекомендується зазначити їх у дозволі.

На території ЄС

Міжнародні авіакомпанії, які зареєстровані або мають постійне комерційне представництво в ЄС, можуть отримати дозвіл на використання цієї процедури за умови, що вони відповідають необхідним умовам.⁴²

VI.3.9.4. Регламент використання ЕТД

VI.3.9.4.1. Дані, що вимагаються для ЕТД

Стаття 320 ІА

Додаток В-ІА

Стаття 111b

Додатку I до

Конвенції

Додатки А1а та Вба

Доповнення III до

Конвенції

Електронний транспортний документ (ЕТД) – це документ, що оформлюється авіакомпанією при відправленні повітряного судна (на основі транспортного документа, такого як авіаційна транспортна накладна, вантажний маніфест тощо), що підтверджує товари, фактично навантажені на літак. Таким чином, для цілей транзиту цей документ служить в якості транзитної декларації за умови, що він містить елементи даних, передбачені в Додатках Вба та А1а Доповнення IIIа до Конвенції/Додатках В-DA та В-ІА.

Для забезпечення можливості митним органам визначити статус товарів, на рівні товару в ЕТД повинен бути зазначений один із наступних кодів:

⁴² Стаття 5 (31) та (32) МК ЄС

Код	Спільний транзит	Внутрішній транзит ЄС
T1	Товари, поміщені під процедуру зовнішнього транзиту ЄС T1	Товари, поміщені під процедуру зовнішнього транзиту ЄС T1
T2	Товари, поміщені під процедуру внутрішнього транзиту ЄС T2	Товари, поміщені під процедуру внутрішнього транзиту ЄС T2
T2F	Товари, поміщені під процедуру внутрішнього транзиту ЄС T2	Товари, поміщені під процедуру внутрішнього транзиту ЄС, переміщуються зі спеціальних фіскальних територій до іншої частини митної території Європейського Союзу, яка не є спеціальною фіскальною територією, як передбачено у статті 188 (1) ДА. Цей код може використовуватися для товарів ЄС, що переміщуються між спеціальною фіскальною територією та іншою частиною митної території Європейського Союзу, як передбачено у статті 188 (2) ДА
C	Товари ЄС, не поміщені під процедуру транзиту (еквівалент T2L)	Товари ЄС, не поміщені під процедуру транзиту (еквівалент T2L)
TD	Товари, вже поміщені під процедуру транзиту* ⁴³	Товари, які вже переміщуються відповідно до процедури внутрішнього транзиту ЄС або перевозяться за процедурами переробки на митній території ЄС, митного складу або тимчасового ввезення ⁴⁴
X	Товари ЄС, для яких процедура експорту була закінчена, а вибуття	Товари ЄС, для яких процедура експорту була закінчена, а вибуття підтверджене, і які не поміщені під процедуру

⁴³ У такому випадку авіакомпанія також повинна внести код "TD" у відповідну авіаційну вантажну накладну або інший відповідний комерційний документ, а також довідковий номер транзитної декларації.

⁴⁴ У таких випадках авіакомпанія також повинна внести код "TD" у відповідну авіаційну вантажну накладну або інший відповідний комерційний документ, а також довідковий номер та дату транзитної декларації або документа про перевезення, найменування уповноваженого орган.

	підтверджене, і які не поміщені під процедуру транзиту	транзиту
--	--	----------

ЕТД вважається транзитною декларацією лише тоді, коли в ній зазначений принаймні один із кодів "Т1", "Т2" або "Т2F". Якщо жоден із цих кодів не зазначений в ЕТД, незалежно від інших кодів, зазначених вище, цей ЕТД не може використовуватися в якості транзитної декларації.

Приклади використання кодів:

Приклад 1

Товари ЄС переміщуються повітряним транспортом між Францією та Німеччиною

Франція – Німеччина → код "С" в ЕТД.

Приклад 2

Товари ЄС експортуються з Ірландії до третьої країни (Китай). В Ірландії товари поміщаються під експортну процедуру, яка завершена, а їх відбуття підтверджене. Товари переміщуються повітряним транспортом до Нідерландів, де вони вивозяться з території ЄС.

Ірландія – Нідерланди – Китай → код "Х" в ЕТД між Ірландією та Нідерландами

Приклад 3

Не союзні товари прибувають з третьої країни (Канада) до Чеської Республіки та переміщуються повітряним транспортом до Греції.

Канада – Чеська Республіка – Греція → код "Т1" в ЕТД в якості транзитної декларації між Чеською Республікою та Грецією.

Приклад 4:

Товари ЄС відправляються повітряним транспортом з Іспанії до спеціальної фіскальної території (СФТ) (Канарські острови)

Варіанти:

1. Іспанія – СФТ Канарські острови → код "Т2F" в ЕТД в якості транзитної декларації⁴⁵

⁴⁵ Відповідно до Статті 188(2) ДА

2. Іспанія – СФТ Канарські острови → код "С" в ЕТД

Приклад 5

Товари ЄС переміщуються між двома СФТ в одній і тій же Державі-члені (Франція: Гваделупа та Майотта).

Варіанти:

1. Гваделупа – Майотта → код "Т2F" в ЕТД в якості транзитної декларації⁴⁶
2. Гваделупа – Майотта → код "С" в ЕТД⁴⁷

Приклад 6:

Товари ЄС переміщуються повітряним транспортом з СФТ (Канарські острови) до Іспанії, а потім до Португалії автомобільним транспортом.

Варіанти:

1. СФТ (Канарські острови) – Іспанія – Португалія → код "С" або "Т2F" в ЕТД між СФТ та Іспанією та стандартна процедура транзиту ("Т2F"-NCTS, включаючи гарантію) між Іспанією та Португалією.⁴⁸
2. СФТ (Канарські острови) – Іспанія – Португалія →: код "Т2F" в ЕТД в якості транзитної декларації між Канарськими островами та Іспанією та стандартна процедура транзиту ("Т2F"-NCTS, включаючи гарантію) між Іспанією та Португалією⁴⁹.

Приклад 7:

Товари ЄС переміщуються повітряним транспортом з СФТ (Канарські острови) до Іспанії, а потім до Італії повітряним транспортом.

Варіанти:

1. СФТ (Канарські острови) – Іспанія – Італія → код "С" в ЕТД між СФТ та Іспанією та код "Т2F" в ЕТД в якості транзитної декларації між Іспанією та Італією.⁵⁰
2. СФТ (Канарські острови) – Іспанія – Італія → код "Т2F" в ЕТД в якості транзитної декларації між Канарськими островами та Іспанією та код "Т2F" в ЕТД в якості транзитної

⁴⁶ Відповідно до Статті 188(1) ДА

⁴⁷ Відповідно до Статті 188(2) ДА

⁴⁸ Відповідно до Статті 188(2) ДА

⁴⁹ Відповідно до Статті 188(1) ДА

⁵⁰ Відповідно до Статті 188(2) ДА

декларації між Іспанією та Італією.⁵¹

Приклад 8:

Підакцизні товари ЄС⁵² експортуються з ЄС до країни спільного транзиту (Швейцарія). В Португалії товари поміщаються під експортну процедуру, яка завершена, а їх відбуття підтверджене. Товари поміщаються під процедуру зовнішнього транзиту та переміщуються повітряним транспортом до Австрії, де починається частина маршруту до країни спільного транзиту автомобільним транспортом.

Португалія – Австрія – Швейцарія → код "T1" в ЕТД в якості транзитної декларації між Португалією та Австрією. Далі починається стандартна процедура транзиту (T1-NCTS, включаючи гарантію) з пунктом призначення у Швейцарії.

Приклад 9:

Підакцизні товари ЄС⁵³ експортуються з Італії до третьої країни (Індія). У Римі (Італія) товари поміщаються під експортну процедуру, яка оформлюється, а відбуття підтверджене. Товари переміщуються повітряним транспортом до Мальпенси (Італія), де вони вивозяться з території ЄС.

Рим – Мальпенса – Індія → код "X" в ЕТД між Римом та Мальпенсою.

Приклад 10:

Підакцизні товари ЄС⁵⁴ переміщуються повітряним транспортом з Румунії до Бельгії. Товари залишаються в режимі призупинення стягнення акцизного збору в EMCS.

Румунія – Бельгія → код "C" в ЕТД

Приклад 11:

Товари ЄС експортуються до третьої країни (Білорусь). У Данії товари поміщаються під експортну процедуру, яка оформлюється, а відбуття підтверджене, і починається процедура МДП. Товари переміщуються повітряним транспортом до Польщі. У Польщі товари продовжують свій шлях до Білорусі автомобільним транспортом за процедурою МДП.

Данія – Польща – Білорусь → код "TD" в ЕТД між Данією та

⁵¹ Відповідно до Статті 188(1) ДА

⁵² У значенні статті 1(1) Директиви Ради 2008/118/ЄС від 16 грудня 2008 року про загальний режим акцизних зборів, якою скасовується Директива 92/12/ЄЕС (ОJ L 9/12, 14.-1.2009).

⁵³ У значенні статті 1(1) Директиви Ради 2008/118/ЄС від 16 грудня 2008 року про загальний режим акцизних зборів, якою скасовується Директива 92/12/ЄЕС (ОJ L 9/12, 14.-1.2009).

⁵⁴ У значенні статті 1(1) Директиви Ради 2008/118/ЄС від 16 грудня 2008 року про загальний режим акцизних зборів, якою скасовується Директива 92/12/ЄЕС (ОJ L 9/12, 14.-1.2009).

Польщею. Процедура МДП виконується до пункту призначення в Білорусі.

Приклад 12:

Товари ЄС експортуються до третьої країни (Росія). В Іспанії товари поміщаються під експортну процедуру та переміщуються повітряним транспортом до Фінляндії, де вони вивозяться з території ЄС автомобільним транспортом.

Іспанія – Фінляндія – Росія → код "С" в ЕТД між Іспанією та Фінляндією, а далі товари переміщуються за експортною процедурою до зовнішнього кордону ЄС.

Приклад 13

Товари ЄС експортуються до країни спільного транзиту (Сербія). В Угорщині товари поміщаються під експортну процедуру, яка завершена, а їх відбуття підтвержене. Товари переміщуються повітряним транспортом до Сербії.

Варіанти:

- 1) Угорщина – Сербія → код "Х" в ЕТД,
- 2) Угорщина – Сербія → код "Т2F" в ЕТД в якості транзитної декларації.

Приклад 14

Не союзні товари переміщуються між Швецією та країною спільного транзиту (Норвегія)

Швеція – Норвегія → код "Т1" в ЕТД в якості транзитної декларації.

Приклад 15

Товари ЄС переміщуються між Італією та Францією і проходять через країну спільного транзиту (Швейцарію) у супроводі того ж самого ЕТД без перевантаження Італія – Швейцарія – Франція → код "С⁵⁵" в ЕТД

Приклад 16

Товари ЄС переміщуються між Литвою та Італією та проходять через країну спільного транзиту (Норвегію) у супроводі того ж самого вантажного маніфесту з перевантаженням у Норвегії⁵⁶.

Литва – Норвегія – Італія → код "С" в ЕТД

⁵⁵ Стаття 119(3)(b) ДА та Стаття 109(1)(b) Конвенції

⁵⁶ Одна й та ж сама авіаційна товарна накладна супроводжує товари від місця відправлення до кінцевого пункту призначення, однак видається два вантажні маніфести: перший в аеропорту відправлення, а другий – в аеропорту перевантаження.

Приклад 17

Товари ЄС переміщуються повітряним транспортом між Словенією та Грецією та проходять через країну спільного транзитну (Республіку Північна Македонія), де вони перевантажуються на інший вид транспортного засобу (вантажівка аеропорту) під наглядом авіакомпанії Словенія (повітряним транспортом) – Республіка Північна Македонія (вантажівкою аеропорту) – Греція:

Варіанти:

1. Словенія – Республіка Північна Македонія → код "С"⁵⁷ в ЕТД та Республіка Північна Македонія – Греція → стандартна процедура транзиту (Т2-NCTS, включаючи гарантію),
2. Словенія – Республіка Північна Македонія → код "Т2" в ЕТД в якості транзитної декларації та Республіка Північна Македонія – Греція → стандартна процедура транзиту (Т2-NCTS, включаючи гарантію),
3. Словенія – Республіка Північна Македонія → розпочато стандартну процедуру транзиту в Словенії (Т2-NCTS, включаючи гарантію), код "ТD" в ЕТД та Республіка Північна Македонія – Греція → продовження стандартної транзитної процедури.

Примітка для ЄС: З метою сприяння максимально вільному і безперешкодному переміщенню товарів ЄС код "С" в ЕТД надає право на вільне подальше переміщення товарів до місця призначення в ЄС за умови, що докази їх статусу зберігаються в діловій документації операторів в аеропорту відправлення та немає обґрунтованих підозр чи сумнівів щодо статусу товарів при прибутті до аеропорту призначення. Однак митні органи призначення мають можливість перевірити задекларований митний статус товарів ЄС шляхом застосування відповідних перевірок апостеріорі на основі оціненого ризику з посиланнями на митні органи в аеропорту відправлення, якщо це необхідно.

Якщо національними правилами не передбачено більш тривалий період, авіакомпанія повинна вести облік статусу всіх товарів у

⁵⁷ Код "С" еквівалентний коду "Т2L" відповідно до статті 111b Доповнення I до Конвенції

своїй комерційній документації протягом трьох років, плюс періоду з початку поточного року. Ця документація може зберігатися в електронній формі.

VI.3.9.4.2. Процедура на митниці відправлення

*Статті 6(1), 46(1)
та 172-174 МК ЄС*

*Статті 302 та 320
ІА*

*Статті 301-32, 39
та 111a-111b*

*Доповнення I до
Конвенції*

Відповідно до статті 6(1) МК ЄС увесь обмін інформацією, наприклад деклараціями, між митними органами та між суб'єктами господарювання та митними органами, здійснюється з використанням методів електронної обробки даних. Це правило стосується також використання ЕТД в якості транзитної декларації.

Товари випускаються для транзиту, коли елементи даних ЕТД будуть доступні митниці відправлення перед відправленням повітряного судна. Беручи до уваги законодавчі вимоги, єдиними застосовними способами надання даних митниці є такі шляхи:

- дані передаються в митну ІТ-систему – рекомендований спосіб. Наявність митної ІТ-системи не є обов'язковою, але країнам було б вигідно розглянути можливість створення відповідної системи в майбутньому, за умови, що такої системи ще немає на даний час; або
- митниця має доступ до системи авіакомпанії з приміщень митниці.

Як тимчасове рішення, працівники митниці можуть отримати доступ до даних з комп'ютера оператора в офісі оператора, але цей метод може застосовуватися лише доти, доки не буде впроваджений один із двох зазначених вище варіантів. Використовуючи цю можливість, митні органи можуть не мати безперервного та постійного доступу до даних без додаткового навантаження та необхідності додаткової роботи. Тим не менше, митні органи вирішують, як довго можна застосовувати цей підхід, враховуючи, зокрема, спосіб співпраці з авіакомпанією,

розмір порту та обсяг вантажних перевезень.

Надання даних за допомогою електронних листів з доданими файлами Excel або PDF не відповідає законодавчим вимогам.

Спрощення для ЕТД повністю залежить від того, яким чином надається транзитна декларація у формі ЕТД. В усіх інших аспектах ЕТД слід розглядати як будь-яку іншу митну декларацію. Необхідно дотримуватися детальної законодавчої бази щодо митних декларацій, передбаченої у Конвенції/МК ЄС та відповідних актах, оскільки законодавство не передбачає жодних спеціальних правил для спрощеної транзитної процедури ЕТД.

ЕТД, що використовується в якості транзитної декларації, надається митниці відправлення, щоб дати можливість митним органам здійснити оцінку ризику або провести перевірку товарів, коли необхідно, перед тим, як товари будуть випущені для транзиту.

Уся інформація у транзитній декларації повинна проходити аналіз ризиків із використанням методів електронної обробки даних з метою виявлення та оцінки потенційних ризиків та вжиття відповідних контрзаходів. Тому вважається, що митна система буде дуже корисною для забезпечення електронної передачі даних ЕТД із системи оператора, а згодом, і для автоматизованого аналізу ризиків щодо даних ЕТД.

Проте внаслідок того, що залучення митної системи не є обов'язковим, автоматизований аналіз ризиків може бути неможливим. Тому, як мінімум, надійний попередній аудит, пильний контроль дозволу та регулярний нагляд за транзитними операціями можуть компенсувати відсутність автоматизації. Це не виключає проведення перевірки товарів в ручному режимі вибірково або, у разі потреби, до їх випуску для транзиту.

Ці методи контролю не можуть бути замінені контролем апостеріорі (після відправлення товару), який може проводитися лише в окремих випадках або вибірково.

Що стосується місця навантаження (необов'язкові дані), можна використовувати код країни, за яким йде 3-значний буквенний код аеропорту IATA.

Вантажоодержувач визначається як особа, якій фактично передаються товари. Для цілей використання ЕТД – це отримувач в аеропорту призначення.

Декларація приймається митними органами за умови пред'явлення товарів, на які вона посилається. Це не означає, що митниця завжди перевіряє, чи перебувають товари фізично в аеропорту, але митниця, принаймні, повинна знати, що товари зберігаються в узгодженому з оператором місці.

За заявою декларанту дозволяється вносити зміни до одного або декількох елементів даних у декларації.

Кожна декларація повинна мати власний унікальний номер, присвоєний авіакомпанією (номер LRN⁵⁸). Це може бути номер рейсу разом із датою та будь-які додаткові цифри, щоб номер був унікальним для відповідного оператора.

Товари, що перевозяться повітряним транспортом, звільняються від опломбовування, якщо до кожного відправлення прикріплюються ярлики з номером супровідної авіаційної вантажної накладної, або відправлення становить одиницю завантаження, на якій зазначається номер супровідної авіаційної вантажної накладної.

Стосовно ЕТД не існує жодної конкретної дії, яка б підтверджувала жодне з двох: що ЕТД був прийнятий митними органами або що товари були випущені для транзиту. Тому час

⁵⁸ Номер LRN в ЕТД не є тим самим, що і номер LRN, присвоєний стандартній транзитній декларації (NCTS).

відправлення літака з товарами можна вважати часом прийняття ЕТД в якості транзитної декларації, а також часом випуску товару для транзиту. У разі відхилення декларації митниця відправлення негайно інформує авіакомпанію, зазначаючи причини відхилення (наприклад, недостатність даних, помилки).

Якщо транспортування не союзних товарів розпочинається без подання та прийняття транзитної декларації, митний борг виникає через недотримання вимог відповідно до статті 79(1) МК ЄС.⁵⁹

Важливо, щоб митниці відправлення мала в своєму розпорядженні історичні дані, тобто дані попередніх прийнятих або відхилених декларацій, для здійснення подальших перевірок або для з'ясування питань, порушених митницею призначення.

VI.3.9.4.3. Процедура на митниці призначення

Статті 6(1) та 46(1) МК ЄС

Дані ЕТД в якості транзитної декларації повинні бути однаковими в митниці відправлення та в митниці призначення.

Стаття 199(b) ДА

Митниці призначення не перевіряє відповідність даних кожного разу, а припускає, що дані однакові, за винятком випадків, коли вона отримує повідомлення від авіакомпанії про розбіжності або виявляє порушення під час перевірки.

Стаття 320 ІА

Стаття 111b

Додатку I до

Конвенції

Елементи даних ЕТД повинні надаватися митниці призначення. Беручи до уваги законодавчі вимоги, єдиними застосовними способами надання даних митниці є такі шляхи:

- дані передаються в митну систему – рекомендований спосіб. Наявність митної ІТ-системи не є обов'язковою, але країнам було б вигідно розглянути можливість створення відповідної системи в майбутньому, за умови, що такої системи ще немає на даний час; або

⁵⁹ Лише для ЄС

- митниця має доступ до системи авіакомпанії з приміщень митниці.

Як тимчасове рішення, працівники митниці можуть отримати доступ до даних з комп'ютера оператора в офісі оператора, але цей метод може застосовуватися лише доти, доки не буде впроваджений один із двох зазначених вище варіантів. Використовуючи цю можливість, митні органи можуть не мати безперервного та постійного доступу до даних без додаткового навантаження та необхідності додаткової роботи. Тим не менше, митні органи вирішують, як довго можна застосовувати цей підхід, враховуючи, зокрема, спосіб співпраці з авіакомпанією, розмір порту та обсяг вантажних перевезень.

Надання даних за допомогою електронних листів з доданими файлами Excel або PDF не відповідає законодавчим вимогам.

Дані транзитної декларації повинні надаватися митниці призначення не пізніше часу прибуття товарів в аеропорт. Однак митниці призначення було б добре мати ці дані вже під час випуску товарів для транзиту в аеропорту відправлення, щоб дати цій митниці можливість заздалегідь провести попередню оцінку ризиків.

Транзитна декларація ідентифікується за номером LRN.

Законодавство не передбачає будь-яких термінів закінчення та закриття транзитної процедури, а також не визначає необхідні для цього заходи.

Отже, можна припустити, що процедура транзиту закінчується, коли авіакомпанія повідомляє митниці призначення, що всі товари, на які поширюється ЕТД в якості транзитної декларації, перебувають на тимчасовому зберіганні або в будь-якому іншому місці, де товари можуть зберігатися під митним наглядом. Номер LRN в ЕТД, що використовується в якості транзитної декларації,

зазначається у декларації про тимчасове зберігання або у будь-якій іншій відповідній декларації.

Процедура транзиту вважається закритою відразу після її закінчення, якщо митні органи у місці призначення не отримали інформацію або не встановили, що процедура не закінчилася належним чином (наприклад, повідомлення від авіакомпанії, перевірка товарів, отримана інформація від митниці відправлення). У цих випадках починається слідство для з'ясування питання.

Авіакомпанія компанія несе відповідальність за виявлення та повідомлення митним органам про всі правопорушення, розбіжності або порушення, виявлені в аеропорту призначення, зокрема, в результаті перевірок, проведених цією компанією або на підставі відомостей про вивантажені товари (надлишок або недостача), з посиланням, зокрема, на ЕТД для відповідних товарів.

Усі дані кожної транзитної декларації у місці призначення повинні проходити аналіз ризиків із використанням методів електронної обробки даних з метою виявлення та оцінки потенційних ризиків та вжиття відповідних контрзаходів. Тому вважається, що митна ІТ-система буде дуже корисною для забезпечення електронної передачі даних ЕТД із системи оператора, а, згодом, і для автоматизованого аналізу ризиків щодо даних ЕТД.

Проте внаслідок того, що впровадження митної системи не є обов'язковим, автоматизований аналіз ризиків може бути не завжди можливим. Тому, як мінімум, надійний попередній аудит, пильний контроль дозволу та регулярний нагляд за транзитними операціями можуть компенсувати відсутність автоматизації. Це не виключає перевірки товарів в ручному режимі вибірково або у разі потреби після їх прибуття або при розміщенні їх на тимчасове

зберігання.

Ці методи контролю не можуть бути замінені контролем апостеріорі (після випуску товарів з транзиту), який може проводитися лише в окремих випадках або вибірково.

Консультації з митницею відправлення повинні проводитися за наявності обґрунтованої підозри щодо виду або кількості товару. Перевірка даних ЕТД проводиться з використанням документа ТС21А (Додаток VII.8.6) та надсилається електронною поштою органам, зазначеним у Додатку VI. 8.9.

Що стосується документа ТС21А, за можливості рекомендується використовувати одну з загальноприйнятних мов.

Митні органи в аеропорту призначення невідкладно повідомляють митні органи в аеропорту відправлення та орган, який видав дозвіл, про будь-яке правопорушення або порушення, посилаючись, зокрема, на ЕТД для відповідних товарів.

Митниця відправлення та митниця призначення у відповідних випадках повинні співпрацювати та, в разі необхідності, обмінюються відповідною інформацією та документами, що стосуються транзитних операцій.

Важливо, щоб митниця призначення мала в своєму розпорядженні історичні дані, тобто дані про попередні закінчені та закриті операції, для здійснення подальших перевірок або для з'ясування питань, порушених митницею відправлення.

VI.3.10. Товари, що перевозяться морським транспортом – використання електронного транспортного документу (ЕТД) у якості транзитної декларації для поміщення товарів у процедуру транзиту ЄС

	<p>Цей розділ розділений таким чином:</p> <ul style="list-style-type: none">• Вступ (VI 3.10.1.)• Загальна інформація (VI 3.10.2.)• Дозвіл на використання ЕТД (VI. 3.10.3.)
--	--

	• Регламент використання ЕТД (VI. 3.10.4)

VI.3.10.1. Вступ

*Стаття 233(4)(e)
МК ЄС*

Це спрощення стосується лише процедури внутрішнього транзиту ЄС.

*Статті 319 та 320
ІА*

Судноплавна компанія може отримати дозвіл на використання електронного транспортного документа (ЕТД) в якості транзитної декларації для супроводу товарів, розміщених під процедуру внутрішнього транзиту ЄС.

Дозвіл на використання ЕТД надається судноплавним компаніям, які відповідають критеріям для цього спрощення. Важливим критерієм є забезпечення того, щоб ЕТД містив елементи даних, що вимагаються у транзитній декларації, та щоб ці елементи даних були доступні митним органам у місці відправлення та у місці призначення для здійснення ними митного нагляду за товарами та закриття процедури. Ці елементи даних містяться в додатках В-DA та В-ІА.

VI.3.10.2. Загальна інформація

*Стаття 89(7)(d) МК
ЄС*

Гарантія не вимагається, оскільки визнається, що морський транспорт є безпечним та що умови перевезення будуть виконуватися з порту відправлення до порту призначення, якщо не станеться аварії.

Суб'єктом процедури є судноплавна компанія.

У дозволі зазначаються митниці в портах навантаження та вивантаження, де застосовується дозвіл.

Порт навантаження є портом відправлення, а порт вивантаження є портом призначення.

Використання процедури внутрішнього транзиту ЄС є обов'язковим для перевезення не союзних товарів на судах

регулярних каботажних служб ЄС (див. Частину II).

Зверніть увагу, що транзит морським транспортом також може здійснюватися у супроводі стандартної транзитної декларації з використанням NCTS (Частина IV), однак, коли це можливо, можуть використовуватися інші способи переміщення товарів, визначені у статтях 226 та 227 МК ЄС.

VI.3.10.3. Дозвіл на використання ЕТД

Стаття 22 МК ЄС

Процедура видачі дозволу описана у пунктах VI. 2.2.-VI.2.5

Стаття 319 ІА

Заява подається до уповноважених митних органів за місцем, де ведуться або доступні основні рахунки для митних цілей особи, що подає заяву, та де повинна здійснюватися принаймні частина видів діяльності, що передбачені дозволом.

Додаток А до ДА

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Зокрема, у заяві судноплавна компанія надає таку інформацію:

1. Особа, яка подає заяву, або її номер EORI;
2. Ім'я та контактні дані особи, відповідальної за митні питання та за заяву, а також особи, що здійснює управління компанією-заявником або здійснює контроль за її керівництвом;
3. Місце, де ведуться чи наявні основні рахунки для митних цілей;
4. Тип основних рахунків для митних цілей;
5. Місце, де зберігається документація.
6. Тип записів;
7. Митниця (митниці) відправлення та призначення;
8. Кількість рейсів між портами ЄС;
9. Способи надання елементів даних митним органам у кожному порту відправлення та порту призначення. Якщо спосіб відрізняється залежно від митниці або країни, кожен спосіб зазначається у заяві.

Зазначена вище інформація є обов'язковою для ЄС (Додаток А до ДА, колонка 9f)

Критерії перевіряються уповноваженими митними органами

(пункт VI. 2.2.). Одночасно проводиться процедура консультацій із митницями, зазначеними у заяві у якості митниць відправлення та призначення. Процедура консультацій починається відразу після прийняття заяви і може тривати не більше 45 днів.

Процедура консультацій є частиною Системи управління митними рішеннями (CDMS), що застосовується в ЄС. У разі недоступності CDMS консультаційний лист у паперовій формі надсилається електронною поштою разом з примірником заяви. Перелік адрес електронної пошти в кожній країні та зразок консультаційного листа містяться у Додатках VI.8.11 та VI.8.10, відповідно.

Під час процедури консультацій орган, який отримує запит, повинен перевірити наступне:

- чи відповідає особа, яка подає заяву, умовам надання дозволу, а головне
- чи можуть елементи даних, що вимагаються для ЕТД в якості транзитної декларації, бути надані митним органам, які отримують запит, і яким чином.

Після отримання запиту про консультацію орган, який отримує запит, перевіряє, зокрема, інформацію про заявника у власних документах або у співпраці з іншими органами, систему обміну даними, місце для контролю товарів, рівень контролю судноплавною компанією своїх операцій, хто є представником судноплавної компанії, у відповідних випадках.

У разі відмови органи, які подають запит, повинні бути проінформовані протягом 45 днів після отримання запиту або через систему CDMS, або, у випадку її недоступності, електронною поштою з тим самим листом (Додаток VI.8.10.). Якщо орган, який отримує запит, виявить, що особа, яка подає заяву, не виконує регулярні рейси до портів цієї країни, дозвіл не

може включати порти цієї країни. Проте, якщо заява стосується більшої кількості портів, дозвіл може бути виданий з видаленням портів, стосовно яких орган, який отримує запит, вважає, що умови не виконуються.

Якщо орган, який отримує запит, відмовляє у задоволенні заяви про надання дозволу, відмовляється через невиконання умови, зокрема, через серйозне або неодноразове порушення митного законодавства та податкових правил, він повинен зазначити підстави відмови та основні законодавчі положення. Тоді органи країни, у якій було подано заяву, не надають дозволу та зазначають причини відмови судноплавній компанії.

Якщо відмова не надходить у встановлений термін, орган, що подає запит, може припустити виконання критеріїв, щодо яких запитується консультація.

Після завершення процесу консультацій без заперечень уповноважені митні органи затверджують та надають дозвіл, який застосовується як до зовнішніх, так і до внутрішніх рейсів.

Дозвіл застосовується лише до транзитних операцій між митницями відправлення та призначення, зазначеними в дозволі, та є чинним в країнах, де розташовані ці митниці.

Посилання на дозвіл зазначається в ЕТД кожного разу, коли розпочинається транзитна операція. Цю інформацію потрібно надавати, якщо вона не може бути отримана з інших елементів даних, наприклад номеру EORI власника дозволу або системи CDMS.

Інформацію щодо контролю дозволу див. у пункті VI. 2.3.

Інформацію щодо скасування, відкликання або внесення змін до дозволу наведено у пункті VI.2.4. Коли судноплавна компанія бажає додати або видалити один або кілька портів у своєму чинному дозволі, вона подає заяву про внесення змін до дозволу.

Інформацію про призупинення чинності дозволу див. у пункті VI.2.5.

У разі відкликання, скасування, внесення змін, призупинення та закінчення призупинення чинності дозволу негайно повідомляються компетентні органи країн, зазначених у дозволі.

Оскільки дозвіл на використання ЕТД в якості транзитної декларації чинний в кількох країнах, для контролю дозволу або його повторної оцінки може знадобитися процедура консультацій з митними органами інших країн. Ця консультація проводиться в рамках системи CDMS.

Якщо система CDMS недоступна, запити на консультації у формі типового листа, що наведений у Додатку VI.8.10., передається електронною поштою органам, відповідальним за процедуру консультацій, що зазначені в Додатку VI. 8.11.

МИТНИЦЯ

Зокрема, дозвіл містить таку інформацію:

1. Номер та дата;
2. Власник дозволу або його номер EORI;
3. Митниця (митниці) відправлення та призначення;
4. Способи надання елементів даних митним органам у кожному порту відправлення та в кожному порту призначення. Якщо спосіб відрізняється залежно від митниці або країни, кожен спосіб необхідно зазначити у дозволі.
5. Обов'язок судноплавної компанії повідомляти митниці відправлення та митниці призначення про будь-які виявлені розбіжності, зокрема, щодо виду та кількості товарів, поміщених під процедуру транзиту, та про будь-які зміни, які можуть вплинути на дозвіл;
6. Спосіб зв'язку між митницями відправлення і призначення, відповідно, та судноплавною компанією.

Зазначена вище інформація є обов'язковою для ЄС (Додаток А до ДА, колонка 9f).

Хоча терміни надання даних ЕТД митниці відправлення перед тим, як товари можуть бути випущені для транзиту, не є обов'язковими, рекомендується зазначити їх у дозволі.

Міжнародні судноплавні компанії, які зареєстровані або мають постійне комерційне представництво в ЄС, можуть отримати дозвіл на використання цієї процедури за умови, що вони відповідають необхідним умовам.⁶⁰

VI.3.10.4. Регламент використання ЕТД

VI.3.10.4.1. Дані, що вимагаються для ЕТД

Стаття 320 ІА

Додаток В-ІА

Електронний транспортний документ (ЕТД) (наприклад, електронний вантажний маніфест або інший документ) – це документ, що оформлюється судноплавною компанією при відправленні судна, який підтверджує фактичні товари, навантажені на судно. Таким чином, для цілей транзиту цей документ служить в якості транзитної декларації за умови, що він містить елементи даних, передбачені в Додатках В-ДА та В-ІА.

Для забезпечення можливості митним органам визначити статус товарів, на рівні товару в ЕТД повинен бути зазначений один із наступних кодів:

Код	Внутрішній транзит ЄС
T1	Товари, поміщені під процедуру зовнішнього транзиту ЄС T1
T2F	Товари, поміщені під процедуру внутрішнього транзиту ЄС, переміщуються зі спеціальних фіскальних територій до іншої частини митної території Європейського Союзу, яка не є спеціальною фіскальною територією, як передбачено у статті 188 (1) ДА. Цей код може використовуватися для товарів ЄС, що переміщуються між спеціальною фіскальною територією та іншою частиною митної території Європейського Союзу, як передбачено у статті 188 (2) ДА
C	Товари ЄС, не поміщені під процедуру транзиту
TD	Товари, які вже переміщуються відповідно до

⁶⁰ Стаття 5 (31) та (32) МК ЄС

	процедури внутрішнього транзиту ЄС або перевозяться за процедурами переробки на митній території ЄС, митного складу або тимчасового ввезення ⁶¹
X	Товари ЄС, для яких процедура експорту була закінчена, а вибуття підтверджене, і які не поміщені під процедуру транзиту

ЕТД вважається транзитною декларацією лише тоді, коли в ній зазначений принаймні один із кодів "T1" або "T2F". Якщо жоден із цих кодів не зазначений в ЕТД, незалежно від інших кодів, зазначених вище, цей ЕТД не може використовуватися в якості транзитної декларації.

Приклади використання кодів:

Приклад 1

Товари ЄС переміщуються регулярними каботажними службами ЄС між Францією та Німеччиною

Франція – Німеччина → код "C" в ЕТД

Приклад 2

Товари ЄС експортуються з Ірландії до третьої країни (Китай). В Ірландії товари поміщаються під експортну процедуру, яка завершена, а їх відбуття підтверджене. Товари переміщуються регулярними каботажними службами ЄС до Нідерландів, де вони вивозяться з території ЄС.

Ірландія – Нідерланди – Китай → код "X" в ЕТД між Ірландією та Нідерландами

Приклад 3

Не союзні товари прибувають з третьої країни (Канада) до Португалії та переміщуються регулярними каботажними службами ЄС до Іспанії.

Канада – Португалія – Іспанія → код "T1" в ЕТД між Португалією та Іспанією.

⁶¹ У таких випадках судноплавна компанія також повинна внести код "TD" у відповідний коносамент або інший відповідний комерційний документ, а також довідковий номер та дату транзитної декларації або документа про перевезення, найменування уповноваженого органу.

Приклад 4:

Товари ЄС відправляються регулярними каботажними службами ЄС з Іспанії на СФТ (Канарські острови)

Варіанти:

1. Іспанія – Канарські острови → код "T2F" в ЕТД в якості транзитної декларації⁶²
2. Іспанія – Канарські острови → код "С" в ЕТД

Приклад 5:

Товари ЄС переміщуються регулярними каботажними службами ЄС між двома СФТ в одній Державі-члені (Франція: Гваделупа та Майотта).

Варіанти:

1. Гваделупа – Майотта → код "T2F" в ЕТД в якості транзитної декларації⁶³
2. Гваделупа – Майотта → код "С" в ЕТД⁶⁴

Приклад 6:

Підакцизні товари ЄС⁶⁵ експортуються з Хорватії до третьої країни (Японія). В Хорватії товари поміщаються під експортну процедуру, яка завершена, а їх відбуття підтвержене. Товари переміщуються регулярними каботажними службами ЄС до Греції, де вони вивозяться з території ЄС.

Хорватія – Греція – Японія → код "X" в ЕТД між Хорватією та Грецією.

Приклад 7:

Підакцизні товари ЄС⁶⁶ експортуються з Італії до третьої країни (Індія). У Трієсті (Італія) товари поміщаються під експортну процедуру, яка оформлюється, а відбуття підтвержене. Товари переміщуються регулярними каботажними службами ЄС до Генуї (Італія), де вони вивозяться з території ЄС.

Трієст – Генуя – Індія → код "X" в ЕТД між Трієстом і Генуєю.

⁶² Відповідно до Статті 188(2) ДА

⁶³ Відповідно до Статті 188(1) ДА

⁶⁴ Відповідно до Статті 188(2) ДА

⁶⁵ У значенні статті 1(1) Директиви Ради 2008/118/ЄС від 16 грудня 2008 року про загальний режим акцизних зборів, якою скасовується Директива 92/12/ЄЕС (ОJ L 9/12, 14.1.2009).

⁶⁶ У значенні статті 1(1) Директиви Ради 2008/118/ЄС від 16 грудня 2008 року про загальний режим акцизних зборів, якою скасовується Директива 92/12/ЄЕС (ОJ L 9/12, 14.-1.2009).

Приклад 8:

Підакцизні товари ЄС⁶⁷ переміщуються з Румунії до Болгарії регулярними каботажними службами ЄС. Товари залишаються в режимі призупинення стягнення акцизного збору в EMCS.

Румунія – Болгарія → код "С" в ЕТД

Приклад 9:

Товари ЄС експортуються до третьої країни (Білорусь). У Данії товари поміщаються під експортну процедуру, яка оформлюється, а відбуття підтверджене, і починається процедура МДП. Товари переміщуються регулярними каботажними службами ЄС до Польщі. У Польщі товари продовжують свій шлях до третьої країни автомобільним транспортом за процедурою МДП.

Данія – Польща – Білорусь → код "TD" в ЕТД між Данією та Польщею. Процедура МДП виконується до пункту призначення в Білорусі.

Приклад 10:

Товари ЄС експортуються до третьої країни (Росія). У Нідерландах товари поміщаються під експортну процедуру та переміщуються регулярними каботажними службами ЄС до Фінляндії, де вони вивозяться з території ЄС автомобільним транспортом.

Нідерланди – Фінляндія – Росія → код "С" в ЕТД між Нідерландами та Фінляндією, а далі товари переміщуються за експортною процедурою до зовнішнього кордону ЄС.

Приклад 11:

Товари ЄС переміщуються з СФТ (Канарські острови) до Іспанії регулярними каботажними службами ЄС, а потім до Португалії автомобільним транспортом.

Варіанти:

1. СФТ (Канарські острови) – Іспанія – Португалія → код "С" або "T2F" в ЕТД між СФТ та Іспанією та стандартна процедура транзиту ("T2F" – NCTS, включаючи гарантію) між

⁶⁷ У значенні статті 1(1) Директиви Ради 2008/118/ЄС від 16 грудня 2008 року про загальний режим акцизних зборів, якою скасовується Директива 92/12/ЄЕС (ОJ L 9/12, 14.-1.2009).

Іспанією та Португалією.⁶⁸

2. СФТ (Канарські острови) – Іспанія – Португалія →: код "T2F" в ЕТД в якості транзитної декларації між Канарськими островами та Іспанією та стандартна процедура транзиту ("T2F" – NCTS, включаючи гарантію) між Іспанією та Португалією.⁶⁹

Приклад 12:

Товари ЄС переміщуються з СФТ (Канарські острови) до Іспанії регулярними каботажними службами ЄС, а потім до Італії регулярними каботажними службами ЄС.

Варіанти:

1. СФТ (Канарські острови) – Іспанія – Італія → код "С" в ЕТД між СФТ та Іспанією та код "T2F" в ЕТД в якості транзитної декларації між Іспанією та Італією.⁷⁰
2. СФТ (Канарські острови) – Іспанія – Італія → код "T2F" в ЕТД в якості транзитної декларації між Канарськими островами та Іспанією та код "T2F" в ЕТД в якості транзитної декларації між Іспанією та Італією.⁷¹

Приклад 13

Товари ЄС переміщуються з СФТ (Канарські острови) до Іспанії регулярними каботажними службами ЄС.

Варіанти:

- 1) СФТ – Канарські острови – Іспанія → код "С" в ЕТД
- 2) СФТ (Канарські острови) – Іспанія → код "T2F" в ЕТД в якості транзитної декларації.⁷²

З метою сприяння максимально вільному і безперешкодному переміщенню товарів ЄС, код "С" в ЕТД надає право на вільне подальше переміщення товарів до місця призначення в ЄС за умови, що докази їх статусу зберігаються в діловій документації операторів в порту відправлення та немає обґрунтованих підозр

⁶⁸ Відповідно до Статті 188(2) ДА

⁶⁹ Відповідно до Статті 188(1) ДА

⁷⁰ Відповідно до Статті 188(2) ДА

⁷¹ Відповідно до Статті 188(1) ДА

⁷² Відповідно до Статті 188(2) ДА

чи сумнівів щодо статусу товару після прибуття до порту призначення. Однак митні органи в пункті призначення мають можливість перевірити задекларований митний статус товарів ЄС шляхом застосування відповідних перевірок апостеріорі на основі оціненого ризику з посиланням на митні органи в порту відправлення, якщо необхідно.

Якщо національними правилами не передбачено більш тривалий період, судноплавна компанія повинна вести облік статусу всіх товарів у своїй комерційній документації протягом трьох років, плюс період з початку поточного року. Ця документація може зберігатися в електронній формі.

VI.3.10.4.2. Процедура на митниці відправлення

<p><i>Статті 6(1), 46(1) та 172-174 МК ЄС</i></p> <p><i>Стаття 320 ІА</i></p>	<p>Відповідно до статті 6 (1) МК ЄС увесь обмін інформацією, наприклад, деклараціями, між митними органами та між суб'єктами господарювання та митними органами, здійснюється з використанням методів електронної обробки даних. Це правило стосується також використання ЕТД в якості транзитної декларації.</p> <p>Товари випускаються для транзиту, коли елементи даних ЕТД надані митниці відправлення перед відправленням судна. Беручи до уваги законодавчі вимоги, єдиними застосовними способами надання даних митниці є такі шляхи:</p> <ul style="list-style-type: none"> - дані передаються в митну ІТ-систему – рекомендований спосіб. Наявність митної ІТ-системи не є обов'язковою, але країнам було б вигідно розглянути можливість створення відповідної системи в майбутньому, за умови, що такої системи ще немає на даний час; або - митниця має доступ до системи судноплавної компанії або системи портового оператора з приміщень митниці.
---	--

	<p>Як тимчасове рішення, працівники митниці можуть отримати доступ до даних з комп'ютера оператора в офісі оператора, але цей метод може застосовуватися лише доти, доки не буде впроваджений один із двох зазначених вище варіантів. Використовуючи цю можливість, митні органи можуть не мати безперебійного та постійного доступу до даних без додаткового навантаження та необхідності додаткової роботи. Тим не менше, митні органи вирішують, як довго можна застосовувати цей підхід, враховуючи, зокрема, спосіб співпраці з авіакомпанією, розмір порту та обсяг вантажних перевезень.</p> <p>Надання даних за допомогою електронних листів з доданими файлами Excel або PDF не відповідає законодавчим вимогам.</p> <p>Спрощення для ЕТД повністю залежить від того, яким чином надається транзитна декларація у формі ЕТД. В усіх інших аспектах ЕТД слід розглядати як будь-яку іншу митну декларацію. Необхідно дотримуватися детальної законодавчої бази щодо митних декларацій, передбаченої у МК ЄС та відповідних актах, оскільки законодавство не передбачає жодних спеціальних правил для спрощеної транзитної процедури ЕТД.</p> <p>ЕТД, що використовується в якості транзитної декларації, надається митниці відправлення, щоб дати можливість митним органам здійснити оцінку ризику або провести перевірку товарів, коли необхідно, перед тим, як товари будуть випущені для транзиту.</p> <p>Інформація кожної транзитної декларації повинна проходити аналіз ризиків із використанням методів електронної обробки даних з метою виявлення та оцінки потенційних ризиків та вжиття відповідних контрзаходів. Тому вважається, що митна система буде дуже корисною для забезпечення електронної передачі даних ЕТД із системи оператора, а згодом, і для автоматизованого</p>
--	---

<p>аналізу ризиків щодо даних ЕТД.</p> <p>Проте внаслідок того, що залучення митної системи не є обов'язковим, автоматизований аналіз ризиків може бути неможливим. Тому, як мінімум, надійний попередній аудит, пильний контроль дозволу та регулярний нагляд за транзитними операціями можуть компенсувати відсутність автоматизації. Це не виключає проведення перевірки товарів в ручному режимі вибірково або, у разі потреби, до їх випуску для транзиту.</p> <p>Ці методи контролю не можуть бути замінені контролем апостеріорі (після відправлення товару), який може проводитися лише в окремих випадках або вибірково.</p> <p>Вантажоодержувач визначається як особа, якій фактично передаються товари. Для цілей використання ЕТД – це отримувач в порту призначення.</p> <p>Декларація приймається митними органами за умови пред'явлення товарів, на які вона посилається. Це не означає, що митниця завжди перевіряє, чи перебувають товари фізично в порту, але митниця, принаймні, повинна знати, що товари зберігаються в узгодженому з оператором місці.</p> <p>За заявою декларанту дозволяється вносити зміни до одного або декількох елементів даних у декларації.</p> <p>Кожна декларація повинна мати власний унікальний номер, присвоєний судноплавною компанією (номер LRN⁷³). Це може бути номер та дата рейсу та будь-які додаткові цифри, щоб номер був унікальним для відповідного оператора.</p> <p>Відповідно до статті 299 ІА пломби накладаються під час відправлення або на простір, у якому розміщуються товари, якщо транспортний засіб або контейнери визнані митницею відправлення придатними для пломбування, або на кожне окреме</p>
--

⁷³ Номер LRN в ЕТД не є тим самим, що і номер LRN, присвоєний стандартній транзитній декларації (NCTS)

	<p>вантажне місце. Проте митниця відправлення може прийняти рішення не пломбувати товари, якщо їх опис є достатньо точним, щоб забезпечити їх легку ідентифікацію.</p> <p>Стосовно ЕТД не існує жодної конкретної дії, яка б підтверджувала жодне з двох: що ЕТД був прийнятий митними органами або що товари були випущені для транзиту. Тому час відправлення судна з товарами може вважатися часом прийняття ЕТД в якості транзитної декларації, а також часом випуску товарів для транзиту. У разі відхилення декларації митниця відправлення негайно інформує судноплавну компанію, зазначаючи причини відхилення (наприклад, недостатність даних, помилки).</p> <p>Якщо транспортування не союзних товарів розпочинається без подання та прийняття транзитної декларації, митний борг виникає через недотримання вимог відповідно до статті 79(1) МК ЄС.</p> <p>Важливо, щоб митниця відправлення мала в своєму розпорядженні історичні дані, тобто дані попередніх прийнятих або відхилених декларацій, для здійснення подальших перевірок або для з'ясування питань, порушених митницею призначення.</p>
--	--

VI.3.10.4.3. Процедура на митниці призначення

<p><i>Статті 6(1) та 46(1) МК ЄС</i></p>	<p>Дані ЕТД в якості транзитної декларації повинні бути однаковими в митниці відправлення та в митниці призначення.</p>
<p><i>Стаття 199(b) ДА</i></p> <p><i>Стаття 320 ІА</i></p>	<p>Митниця призначення не перевіряє відповідність даних кожного разу, а припускає, що дані однакові, за винятком випадків, коли вона отримує повідомлення від судноплавної компанії про розбіжності або виявляє порушення під час перевірки.</p> <p>Елементи даних ЕТД повинні надаватися митниці призначення. Беручи до уваги законодавчі вимоги, єдиними застосовними способами надання даних митниці є такі шляхи:</p> <ul style="list-style-type: none"> - дані передаються в митну ІТ-систему – рекомендований спосіб.

	<p>Наявність митної ІТ-системи не є обов'язковою, але країнам було б вигідно розглянути можливість створення відповідної системи в майбутньому, за умови, що такої системи ще немає на даний час; або</p> <ul style="list-style-type: none"> - митниця має доступ до системи авіакомпанії з приміщень митниці. <p>Як тимчасове рішення, працівники митниці можуть отримати доступ до даних з комп'ютера оператора в офісі оператора, але цей метод може застосовуватися лише доти, доки не буде впроваджений один із двох зазначених вище варіантів. Використовуючи цю можливість, митні органи можуть не мати безперебійного та постійного доступу до даних без додаткового навантаження та необхідності додаткової роботи. Тим не менше, митні органи вирішують, як довго можна застосовувати цей підхід, враховуючи, зокрема, спосіб співпраці з авіакомпанією, розмір порту та обсяг вантажних перевезень.</p> <p>Надання даних за допомогою електронних листів з доданими файлами Excel або PDF не відповідає законодавчим вимогам.</p> <p>Дані транзитної декларації повинні надаватися митниці призначення не пізніше часу прибуття товарів в порт. Однак митниці призначення було б добре мати ці дані вже під час випуску товарів для транзиту в порту відправлення, щоб дати цій митниці можливість заздалегідь провести попередню оцінку ризиків.</p> <p>Транзитна декларація ідентифікується за номером LRN.</p> <p>Законодавство не передбачає будь-яких термінів закінчення та закриття транзитної процедури, а також не визначає необхідні для цього заходи.</p> <p>Отже, можна припустити, що процедура транзиту закінчується, коли судноплавна компанія повідомляє митниці призначення, що</p>
--	--

	<p>всі товари, на які поширюється ЕТД в якості транзитної декларації, поміщені на тимчасове зберігання або в будь-якому іншому місці, де товари можуть зберігатися під митним наглядом. Номер LRN в ЕТД, що використовується в якості транзитної декларації, зазначається у декларації про тимчасове зберігання або у будь-якій іншій відповідній декларації.</p> <p>Процедура транзиту вважається закритою відразу після її закінчення, якщо тільки митні органи у пункті призначення не отримали інформацію або не встановили, що процедура не закінчилася належним чином (наприклад, повідомлення від судноплавної компанії, перевірка товарів, отримання інформація від митниці відправлення). У цих випадках починається слідство для з'ясування питання.</p> <p>Судноплавна компанія несе відповідальність за виявлення та повідомлення митним органам про всі правопорушення, розбіжності або порушення, виявлені в порту призначення, зокрема, в результаті перевірок, проведених цією компанією або на підставі відомостей про вивантажені товари (надлишок або недостача), з посиланням, зокрема, на ЕТД для відповідних товарів.</p> <p>Усі дані кожної транзитної декларації у місці призначення повинні проходити аналіз ризиків із використанням методів електронної обробки даних з метою виявлення та оцінки потенційних ризиків та вжиття відповідних контрзаходів. Тому вважається, що митна ІТ-система буде дуже корисною для забезпечення електронної передачі даних ЕТД із системи оператора, а згодом, і для автоматизованого аналізу ризиків щодо даних ЕТД.</p> <p>Проте внаслідок того, що впровадження митної системи не є обов'язковим, автоматизований аналіз ризиків може бути не завжди можливим. Тому, як мінімум, надійний попередній аудит, пильний контроль дозволу та регулярний нагляд за транзитними</p>
--	---

	<p>операціями можуть компенсувати відсутність автоматизації. Це не виключає перевірки товарів в ручному режимі вибірково або у разі потреби після їх прибуття або при поміщенні їх на тимчасове зберігання.</p> <p>Ці методи контролю не можуть бути замінені контролем апостеріорі (після випуску товарів з транзиту), який може проводитися лише в окремих випадках або вибірково.</p> <p>Консультації з митницею відправлення повинні проводитися за наявності обґрунтованої підозри щодо виду або кількості товару. Перевірка даних ЕТД проводиться з використанням документа ТС21А (Додаток VII.8.6) та надсилається електронною поштою органам, зазначеним у Додатку VI.8.9.</p> <p>Що стосується документа ТС21А, за можливості рекомендується використовувати одну з загальноприйнятних мов.</p> <p>Митні органи в порту призначення невідкладно повідомляють митні органи в порту відправлення та орган, який видав дозвіл, про будь-яке правопорушення або порушення, посилаючись, зокрема, на ЕТД для відповідних товарів.</p> <p>Митниця відправлення та митниця призначення у відповідних випадках повинні співпрацювати та обмінюватися відповідною інформацією та документами, що стосуються транзитних операцій.</p> <p>Важливо, щоб митниця призначення мала в своєму розпорядженні історичні дані, тобто дані про попередні закінчені та закриті операції, для здійснення подальших перевірок або для з'ясування питань, порушених митницею відправлення.</p>
--	---

VI.4. Окремі ситуації (для відміток)

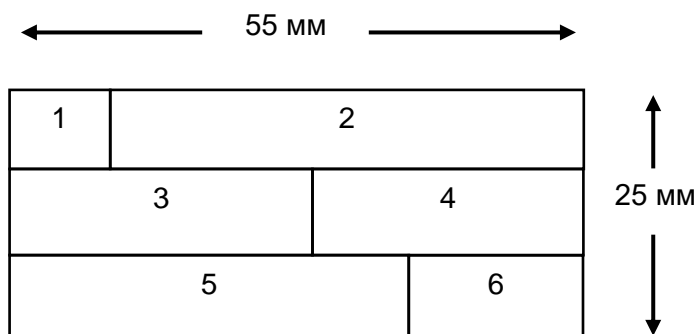
VI.5. Винятки (для відміток)

VI.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)

VI.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів

VI.8. Додатки

VI.8.1. Зразок спеціального штампу, що використовується авторизованим вантажовідправником

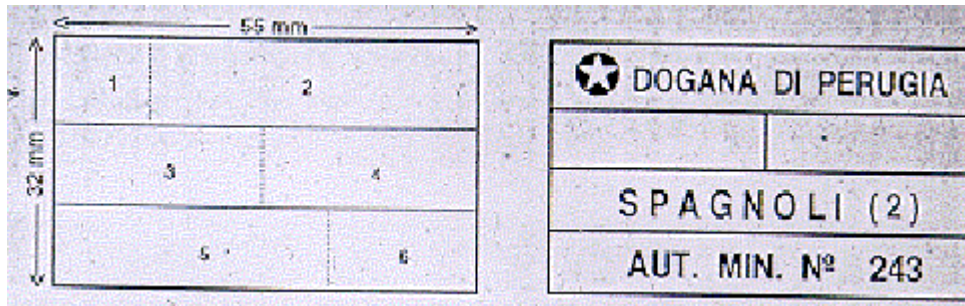

1. Герб або будь-які інші знаки або літери, що позначають країну
2. Довідковий номер митниці відправлення
3. Номер декларації
4. Дата
5. Авторизований вантажовідправник
6. Номер дозволу

VI.8.2. Відхилення – спеціальний штамп (ІТ)

Авторизовані вантажовідправники повинні використовувати спеціальний штамп, затверджений митними органами відповідно до пункту 22.1 Додатку II до Доповнення I до Конвенції/Пункту 22.1 Додатку 72-04 до ІА, зразок якого міститься у Додатку В9 до Доповнення III до Конвенції/Главі II Додатку 72-04 до ІА).

Італійські авторизовані вантажовідправники можуть використовувати спеціальні штампи, зразки яких зображені нижче:

[Приклад]

VI.8.3. Перелік аеропортів та контролюючих митних органів

Цей Додаток був видалений, оскільки він більше не актуальний!

VI.8.4. Зразок дозволу на використання процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС на основі електронного вантажного маніфесту для товарів, що перевозяться повітряним транспортом

Цей Додаток був видалений, оскільки він більше не актуальний!

VI.8.5. Схема групування для перевезень повітряним транспортом

Цей Додаток був видалений, оскільки він більше не актуальний!

VI.8.6. Зразок дозволу на використання процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом

Наступні положення стосуються дозволу судноплавним компаніям на використання спрощеної процедури внутрішнього транзиту ЄС для перевезень морським транспортом.

Застосування процедур внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом

Зразок дозволу згідно з положеннями статті 26 ТДА

Предмет дозволу

- 1.....С
удноплавній компанії
.....
надається дозвіл, який може бути відкликаний у будь-який час, на застосування процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом, відповідно до статті 26 ТДА, що надалі називається "спрощена процедура транзиту для морських перевезень (у паперовій формі)".

Обсяг і зміст

- 2.....С
прошена процедура транзиту для морських перевезень (у паперовій формі) застосовується до транспортування усіх товарів, які судноплавна компанія перевозить морським транспортом між портами держав-членів Союзу, зазначених у Додатку, що додається.

Документація, необхідна для відправлень

- 3.....Я
кщо процедура внутрішнього транзиту ЄС є обов'язковою, вантажний маніфест (зразок додається) вважається еквівалентом транзитної декларації для процедури внутрішнього транзиту ЄС за умови, що він містить дані, перелічені у статті 50 ТДА.

Процедура в порту навантаження (митниці відправлення)

- 4.....С
удноплавна компанія подає копії вантажних маніфестів із зазначенням відповідного коду (T1, T2F) жирним шрифтом на першій сторінці, датою та

підписом судноплавної компанії, з їх ідентифікацією як транзитних декларацій для процедури внутрішнього транзиту ЄС. Ці вантажні маніфести вважатимуться еквівалентними транзитній декларації для процедури внутрішнього транзиту ЄС.

Якщо транспортна операція одночасно стосується товарів, які повинні переміщуватися за процедурою зовнішнього транзиту ЄС (T1), та товарів, які повинні переміщуватися за процедурою внутрішнього транзиту ЄС (T2F), такі товари повинні бути перелічені в окремих вантажних маніфестах.

При перевезенні згрупованих відправлень, вони повинні бути позначені терміном "групування" та включені до вантажного маніфесту щодо транзиту ЄС, що відповідає найвищому статусу, зафіксованому у вантажному маніфесті про групування; наприклад якщо групування складається з товарів T1, T2F, TD та товарів ЄС, вони повинні бути заявлені у маніфесті T1.

Якщо транспортна компанія не є авторизованим вантажовідправником у значенні статті 233(4)(а) МК ЄС, вантажний маніфест повинен бути пред'явлений компетентним органам для автентифікації до відправлення судна.

Відповідно до статті 297 ІА, терміном пред'явлення товарів на митниці призначення є [...].

Судноплавна компанія, яка перевозить відправлення, зазначені у вантажному маніфесті, є суб'єктом процедури для цих транспортних операцій.

Процедура в порту вивантаження (митниці прибуття)

5.....В

вантажні маніфести та товари, до яких вони відносяться, повинні бути пред'явлені компетентним органам порту призначення для цілей митного контролю. Крім того, компетентні органи можуть вимагати пред'явлення усіх коносаментів, що супроводжують будь-які товари, що закриваються цим судном у порту.

Один раз на місяць після автентифікації відповідного переліку митні органи кожного порту призначення передають митним органам кожного порту відправлення перелік пред'явлених їм вантажних маніфестів, який складається судноплавними компаніями або їх представниками за попередній місяць.

Перелік повинен включати довідковий номер вантажного маніфесту, символ, що ідентифікує вантажний маніфест як транзитну декларацію, найменування судноплавної компанії, яка перевозила товари, найменування судна та дату операції перевезення морським транспортом.

Цей перелік складається у двох примірниках у наступному форматі:

ПЕРЕЛІК ПРОЦЕДУР ТРАНЗИТУ ЗА МІСЯЦЬ	
Порт відправлення:	Порт призначення:

.....		
Довідковий номер вантажного маніфесту, що використовується як транзитна декларація	Дата вантажного маніфесту, що використовується як транзитна декларація	Найменування судна	Для митниці Цілі

На останній сторінці переліку зазначається таке:

"(Судноплавна компанія) підтверджує, що цей перелік містить усі вантажні маніфести на товари, що перевозяться морським транспортом з (порту відправлення) в (порту призначення)."

Обидва примірники кожного переліку повинні бути підписані представником судноплавної компанії та надіслані до митниці призначення не пізніше п'ятнадцятого числа місяця, наступного за місяцем здійснення процедур транзиту.

Порушення/розбіжності

6.....М
итниця в порту призначення повідомляє компетентні органи в порту відправлення, а також орган, який видав дозвіл, про будь-які порушення або розбіжності, посилаючись, зокрема, на коносаменти на відповідні товари.

Обов'язки судноплавної компанії

7.....С
удноплавна компанія повинна:

- вести відповідну документацію, яка дає можливість митним органам перевірити операції у пунктах відправлення та призначення;
- надавати усі відповідні документи митним органам; та
- надавати допомогу у вирішенні всіх розбіжностей та порушень.

Прикінцеві положення

8.....Ц
ей дозвіл не впливає на виконання формальностей при відправленні та прибутті, що покладаються на судноплавну компанію в країнах відправлення та призначення.

Дозвіл набирає чинності

Від імені компетентного органу

Дата

Підпис

ДОДАТОК

ПОРТ ВІДПРАВЛЕННЯ

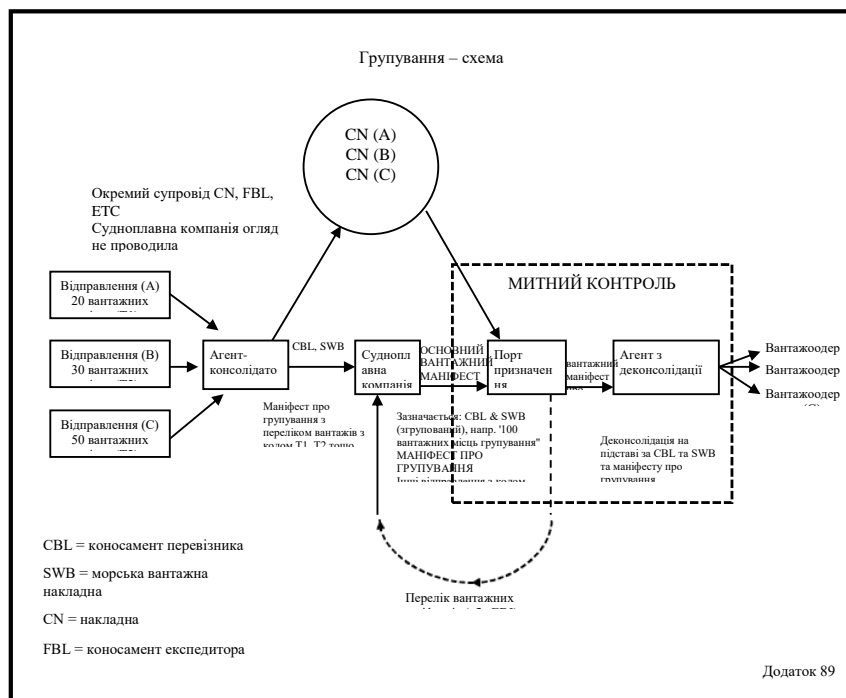
АДРЕСА УПОВНОВАЖЕНОЇ
МИТНИЦІ

ПОРТ ПРИЗНАЧЕННЯ

АДРЕСА УПОВНОВАЖЕНОЇ
МИТНИЦІ

4.

VI.8.7. Схема групування для перевезень морським транспортом

VI.8.8. Повідомлення щодо спрощених процедур

СПІЛЬНИЙ ТРАНЗИТ – ВНУТРІШНІЙ ТРАНЗИТ ЄС TAXUD/0925/2000 – EN

- ФОРМА ДЛЯ ПОВІДОМЛЕНЬ - Стаття 6 Конвенції про процедуру спільного транзиту	СПРОЩЕНІ ПРОЦЕДУРИ
КУДИ ЄВРОПЕЙСЬКА КОМІСІЯ Генеральний директорат з оподаткування та митного союзу Підрозділ "Митне законодавство" В-1049 БРЮССЕЛЬ – БЕЛЬГІЯ	<u>Правова підстава:</u> Конвенція про процедуру спільного транзиту ☐ Стаття 6 (дво/багатостороння) ☐ ☐
ЗВІДКИ <u>Країна, яка надає дозвіл на спрощену процедуру:</u>	<u>Обсяг процедури:</u> Індивідуальне спрощення ☐ <u>Ім'я (найменування) власника/довідковий номер дозволу:</u> Вкладення: примірник дозволу
Інші зацікавлені країни: <i>(якщо дво/багатостороння угода)</i>	Загальне спрощення ☐ <u>Назва процедури/Посилання на юридичний текст:</u> Вкладення: копія тексту (*)
<u>Короткий опис спрощень:</u>	

<u>Контактна особа:</u> <u>Посилання на передачу повідомлення</u> (CC/YYYY/NNN) N° .../.../...	<u>Дата і підпис:</u> <u>Штамп:</u>
---	--

(*) У цьому випадку передача кожного індивідуального дозволу не вимагається

VI.8.9. Перелік органів влади, відповідальних за процедуру консультацій у разі використання ЕТД в якості транзитної декларації для товарів, що перевозяться повітряним транспортом

Щоб отримати останню версію цього переліку, натисніть на одне з посилань нижче:

ЄВРОПА:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-iscustoms-transit/common-union-transit_en

VI.8.10. Зразок письмового запиту на консультацію щодо ЕТД

ТС26 ВНУТРІШНІЙ ТРАНЗИТ ЄС/СПІЛЬНИЙ ТРАНЗИТ ФОРМА ДЛЯ КОНСУЛЬТАЦІЙ	
1. Орган, який надсилає запит Найменування Адреса: Телефон: адреса електронної пошти: або Код митниці (COL) □□□□□□	2. Орган, який отримує запит Найменування Адреса: Телефон: адреса електронної пошти: або Код митниці (COL) □□□□□□
3. Особа, яка подає заяву/власник дозволу* Найменування Адреса: Телефон: адреса електронної пошти: № АЕО (за наявності)	
4. Номер заяви/дозволу	
5. Від імені органу, який подає запит Місце: Дата: Підпис: Штамп:	6. Від імені органу, який отримує запит Місце: Дата: Підпис: Штамп:
I. КОНСУЛЬТАЦІЇ В ПРОЦЕСІ НАДАННЯ ДОЗВОЛУ**	
Перелік портів та коди митниць (COL) (Заповнюється органом, який подає запит)	
1. Порт відправлення (a) COL □□□□□□ (b) COL □□□□□□ (c) COL □□□□□□ (d) COL □□□□□□	2. Порт призначення (a) COL □□□□□□ (b) COL □□□□□□ (c) COL □□□□□□ (d) COL □□□□□□
3. У разі невиконання умови (умов), вкажіть причини та відповідні порти (заповнюється органом, який отримує запит) Власник дозволу не може забезпечити митним органам доступ до даних ЕТД Порт(и): Власник дозволу не виконує значну кількість рейсів між портами ЄС/країн спільного транзиту; Порт(и): Власник дозволу вчинив серйозні або неодноразові порушення митного законодавства та податкових правил, включаючи серйозні кримінальні правопорушення, пов'язані з його	

господарською діяльністю;

Порт(и):

Власник дозволу не демонструє високий рівень контролю за своїми операціями та потоком товарів за допомогою системи управління комерційною та, у відповідних випадках, транспортною документацією, що дозволяє здійснювати відповідні заходи митного контролю;

Порт(и):

Власник дозволу не демонструє практичні стандарти компетенції або професійної кваліфікації, що безпосередньо пов'язані зі здійснюваною ним діяльністю.

Порт(и):

Примітки

II. КОНСУЛЬТАЦІЯ В ПРОЦЕСІ КОНТРОЛЮ ТА ПОВТОРНОЇ ОЦІНКИ ДОЗВОЛУ ***

1. Перевірте наступне (заповнюється органом, який отримує запит)

(a) Чи продовжує оператор забезпечувати митним органам доступ до даних ЕТД?

ТАК

NO

Коментарі.....

(b) Чи здійснює оператор значну кількість рейсів між портами ЄС/країн спільного транзиту?

ТАК

NO

Коментарі.....

(c) Чи вчиняв оператор серйозні або неодноразові порушення митного законодавства та податкових правил, включаючи серйозні кримінальні правопорушення, пов'язані з його господарською діяльністю?

ТАК

NO

Коментарі.....

(d) Чи демонструє оператор високий рівень контролю за своїми операціями та потоком товарів за допомогою системи управління комерційною та, у відповідних випадках, транспортною документацією, що дозволяє здійснювати відповідні заходи митного контролю?

ТАК

NO

Коментарі.....

(e) Чи може оператор продемонструвати практичні стандарти компетенції або професійної кваліфікації, що безпосередньо пов'язані зі здійснюваною ним діяльністю?

ТАК

NO

Коментарі.....

Інші примітки

* видалити не потрібно

** до цієї форми додається копія заяви, поданої оператором для використання ЕТД в якості транзитної декларації

*** До цієї форми додається копія дозволу на використання ЕТД в якості транзитної декларації

VI.8.11. Перелік органів влади, відповідальних за процедуру консультацій у разі використання ЕТД в якості транзитної декларації для товарів, що перевозяться морським транспортом

Щоб отримати останню версію цього переліку, натисніть на одне з посилань нижче:

ЄВРОПА:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

VI.8.12. Таблиця відповідності CIM – CIM/SMGS

Форми доступні за посиланням: <https://cit-rail.org/en/freight-traffic/forms/>

Графа	CIM	CIM/SMGS
Документи, що додаються – Додатки	9	9
Опис товарів	21	20
Код ННМ	24	23
Залізнична накладна CIM	30	37
Інші перевізники	57	65
Договірний перевізник	58a	66a
Спрощена транзитна процедура для залізничного транспорту та код принципала*	58b	66b
Номер відправлення	62	69
Візування митниці	99	26

* суб'єкт процедури

VI.8.13. Декларації підприємств залізничного транспорту

Витяг з робочого документа TAXUD/A2/TRA/02/2019

Декларація

підприємств залізничного транспорту про перевезення вантажів за процедурою транзиту з оформленням у паперовій формі для залізничного транспорту з використанням залізничної накладної CIM, залізничної накладної CIM для комбінованих перевезень та накладної CIM/SMGS

Підприємство залізничного транспорту, що підписалося нижче:

- Заявляє, що коли воно виступає в якості "суб'єкта процедури" у значенні статті 31 Делегованого регламенту Комісії (ЄС) № 2016/341 (Перехідні делеговані положення до Митного кодексу ЄС) та статті 93 Додатка 1 до Конвенції про процедуру спільного транзиту, воно надаватиме гарантійне забезпечення, яке покриватиме весь маршрут на митній території Європейського Союзу та країн спільного транзиту. Як "суб'єкт процедури" воно зобов'язане використовувати залізничну накладну CIM, залізничну накладну CIM для комбінованих перевезень або накладну CIM/SMGS, коли бере участь у якості договірного перевізника або погоджуючись стати суб'єктом процедури;
- Погоджується з тим, що порушення, виявлені під час застосування спрощеної процедури для залізничного транспорту, повинні вирішуватися між компетентним митним органом та відповідальним підприємством залізничного транспорту, тобто митним органом та підприємством залізничного транспорту у державі, де, як вважається, відбулося таке порушення. Відповідальне підприємство залізничного транспорту погоджується нести відповідальність та бути першим, від кого вимагатиметься сплатити будь-який митний борг. Ця декларація не стосується солідарної відповідальності підприємств залізничного транспорту, які беруть участь у транспортуванні, та відповідальності суб'єкта процедури за будь-який митний борг;
- Зобов'язується повідомити митну адміністрацію відповідної країни про перевезення товарів залізничним транспортом, яке воно має намір здійснити самостійно або в рамках міжнародної групи через зовнішній кордон території, де застосовується Конвенція про процедуру спільного транзиту від 20 травня 1987 року, або через кордон між її Договірними сторонами.
Наскільки це можливо, така інформація надаватиметься за 1 місяць до початку будь-якого нового транспортного маршруту. Вона включатиме дату початку нового транспортування; країни, які беруть участь у цьому сервісі, інформацію про початок,

станції перетину кордону та пункту призначення та, за можливості, розклад руху. Не потрібна інформація для перевезень, на які поширюється стандартна внутрішня або зовнішня процедура транзиту відповідно до статті 226(3)(а) або 227(2)(а) Регламенту (ЄС) № 952/2013 (Митний кодекс ЄС) та статті 2(2) та (3) Конвенції про процедуру спільного транзиту, з використанням електронної системи, створеної відповідно до статті 16(1) Регламенту (ЄС) № 952/2013 та статті 4 Доповнення 1 до Конвенції про процедуру спільного транзиту, тобто NCTS.

Компанія:

Місце і дата:

Адреса:

Підпис

Держава:

РОЗДІЛ VII – ЗАКРИТТЯ ТРАНЗИТНОЇ ПРОЦЕДУРИ ТА ПРОЦЕДУРА ЗАПИТУ ІНФОРМАЦІЇ

У цій частині описано закриття транзитної процедури та процедура запиту інформації.

Пункт 1 містить загальну теорію та законодавство щодо закриття транзитної процедури та процедури запиту інформації.

У пункті 2 розглядається закриття транзитної процедури та запит щодо статусу.

У пункті 3 розглядається процедура запиту інформації.

У пункті 4 розглядається процедура забезпечення безперервної роботи.

У пункті 5 розглядається процедура перевірки після оформлення.

Пункт 6 зарезервовано для спеціальних національних інструкцій.

Пункт 7 зарезервовано для використання митними органами.

Пункт 8 містить Додатки.

Використовуються наступні терміни:

- **"процедура транзиту"**: митна процедура, за якою товари транспортуються під митним наглядом з одного пункту до іншого у відповідності до правил законодавства ЄС та Конвенції про процедуру спільного транзиту.
- **"транзитна операція"**: переміщення товарів, що транспортуються за процедурою транзиту з митниці відправлення до митниці призначення.
- **"процедура забезпечення безперервної роботи"**: ситуації, коли NCTS, комп'ютеризована система, що використовується суб'єктами процедури, або електронний зв'язок між комп'ютеризованою системою, що використовується суб'єктами процедури, та NCTS, тимчасово недоступні на момент початку транзитної операції.
- **"спрощені процедури"**: спрощені транзитної процедури, характерні для певних видів транспорту.

VII.1. Вступ, законодавство та загальна теорія

VII.1.1. Вступ

У цьому пункті описується правова основа та дається загальний огляд.

VII.1.2. Законодавство та загальна теорія

VII.1.2.1. Правові джерела

Правовими джерелами для перевірки закінчення процедури та процедури запиту інформації є:

- Статті 48 та 49 Доповнення I до Конвенції;

- Стаття 215(2) МК ЄС;
- Стаття 310 ІА.

VII.1.2.2. Загальна теорія

Правове підґрунтя стосовно правомочності щодо процедури запиту інформації засновується на тому принципі, що компетентний орган країни відправлення несе відповідальність та відіграє ключову роль у ініціюванні та моніторингу процедури запиту інформації.

VII.1.2.2.1. Закінчення та закриття транзитної операції

*Стаття 48
Доповнення І до
Конвенції*

Правові джерела розрізняють закінчення та закриття процедури внутрішнього транзиту ЄС та процедури спільного транзиту.

*Стаття 215(2) МК
ЄС*

Закінчення транзитної процедури означає, що товари разом із документами були пред'явлені митниці призначення або авторизованому вантажоодержувачу.

Закриття транзитної процедури означає, що транзитна операція була коректно закінчена на підставі порівняння даних, наявних у митниці призначення, та даних, наявних у митниці відправлення.

Таке розрізнення та такі правові визначення є дійсними незалежно від транзитної операції (стандартної або спрощеної) або використовуваної системи (стандартна процедура транзиту або процедура забезпечення безперервної роботи).

Закриття процедури залежить від доказів її коректного закінчення.

Відсутність таких доказів (форма, характер та методи оцінювання можуть різнитися в залежності від процедури) вимагає від компетентних органів вжиття необхідних заходів для підтвердження, якщо це можливо за допомогою альтернативних

методів, закінчення процедури або, за відсутності такої можливості, для визначення, у відповідності до положень стосовно боргу та стягнення боргу, наступного:

- чи виник (митний) борг;
- особи (осіб), відповідальних за борг, у відповідних випадках;
- фактичного або ймовірного місця, де виник (митний) борг та, внаслідок цього;
- компетентний орган, що буде стягувати (митний) борг, у відповідних випадках;

а також накладати штрафи, у відповідних випадках.

VII.1.2.2.2. Процедура запиту інформації для перевірки закінчення процедури

*Стаття 49(2)
Доповнення I до
Конвенції;*

У випадку використання стандартної транзитної процедури, до початку процедури запиту інформації, необхідно видати запит щодо статусу (див. пункт VII.2.5.).

Стаття 310(2) IA

Якщо після цього необхідно ініціювати процедуру запиту інформації, компетентний орган у країні відправлення вирішує, чи розпочинати процедуру запиту інформації, надсилаючи спочатку:

- повідомлення суб'єкту процедури "Запит щодо обставин недоставки товарів " (IE140), або
- повідомлення "Запит інформації" (IE142), заявлене митниці призначення.

Компетентний орган країни відправлення може розпочати процедуру запиту інформації безпосередньо із заявленої митниці призначення, якщо у графі 8 є інформація достатня для визначення та конкретизації отримувача/вантажоодержувача.

Наявні дані декларації мають забезпечувати компетентний орган у заявленій митниці призначення необхідними даними для

зв'язку із відповідальною особою у пункті призначення (отримувачем/вантажоодержувачем).

Держави-члени та інші Договірні сторони інформують своїх суб'єктів процедури про переваги правильного заповнення граfi 8 транзитної декларації точною та повною інформацією про вантажоодержувача та наведення точних даних про адресу. У такий спосіб суб'єкт процедури може уникнути отримання непотрібного повідомлення (IE140).

З суб'єктом процедури зв'яжуться тільки тоді, коли немає підтвердження закінчення процедури у митниці відправлення після обміну повідомленнями "Запит щодо статусу" (IE904) та "Відповідь щодо статусу" (IE905) (більш детальну інформацію див. у пункті 2.5) та повідомлення "Запит інформації" (IE142) до заявленої митниці призначення (більш детальну інформацію див. у пункті 3.4.4).

Примітка: Залежно від тлумачення "достатньої інформації", рішення щодо того, як/де розпочати процедуру запити інформації, залишатиметься на розсуд компетентного органу країни відправлення.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Правильне заповнення граfi 8 транзитної декларації точною та повною інформацією про вантажоодержувача та наведення точних даних про адресу дозволить уникнути одержання непотрібних запитів інформації від уповноважених митних органів.

VII.1.2.2.3. Інформаційний обмін

Для того, щоб здійснювати обмін додатковою інформацією або ставити запитання про конкретну операцію, впродовж всього процесу запити інформації та процедури стягнення можуть надсилатись повідомлення "Запит інформації та стягнення" (IE144) та "Запит щодо запити інформації та стягнення" (IE145).

Такий обмін інформацією може розпочинатись митницею відправлення або митницею призначення; відповідь не є необхідною (не підкріплені повідомлення) для продовження процедури.

Повідомлення IE144 використовується митницею відправлення; повідомлення IE145 використовується митницею призначення.

Якщо необхідно включити певні додаткові документи у паперовій формі, їх можна надсилати за допомогою інших засобів зв'язку (факс, електронна пошта, звичайна пошта тощо) безпосередньо контактній особі, зазначеній у повідомленнях, із чітким посиланням на довідковий номер MRN транзитної операції, якої вони стосуються, якщо вони надсилаються за допомогою засобів обміну паперовими документами відповідно до форми ТС20А "Надсилання інформації/Документи, пов'язані із переміщеннями у NCTS" Зразок форми ТС20А наведено у Додатку 8.4.

VII.2. Закриття транзитної процедури та запит щодо статусу

VII.2.1. Вступ

У цьому пункті наведено інформацію про закриття транзитної процедури та запит щодо статусу.

У пункті VII.2.2 розглядаються умови закриття.

У пункті VII.2.3 розглядаються наслідки закриття.

У пункті VII.2.4 розглядається форма закриття.

VII.2.2. Умови закриття

*Стаття 48(2)
Додатку I до
Конвенції*

Транзитна процедура вважається закритою за умови, що її було закінчено коректно, як описано у Главі 4 Частини IV.

Стаття 215(2) МК

Органом, уповноваженим закривати процедуру, є країна

ЄС

відправлення.

Закриття може набувати різних форм в залежності від типу використовуваної процедури⁷⁴.

В цілому, закриття базується на порівнянні даних, пов'язаних із процедурою транзиту, у тому вигляді, в якому їх було внесено при відправленні, із тими даними, що були зареєстровані та засвідчені у пункті призначення.

VII.2.3. Наслідки закриття

Той факт, що процедура була шляхом припущення або формально закрита, не становить шкоди для прав та обов'язків компетентного органу наполягати на тому, що суб'єкт процедури та/або гарант, якщо він з'являється пізніше (відповідно до встановлених нормативних строків для стягнення або накладення штрафів), фактично не закінчив процедуру і, таким чином, така процедура не мала би бути закритою, або на більш пізньому етапі були виявлені порушення, пов'язані із певними транзитними операціями.

VII.2.4. Форма закриття

Кожна Держава-член/Договірна сторона може інформувати суб'єкта процедури про закриття за допомогою "Повідомлення про зняття з контролю" (IE045). Необхідно пам'ятати, що таке повідомлення вважається інформативним і не має юридичного значення.

Гарант може вважати операцію закритою за відсутності повідомлення про протилежне.

Компетентний орган зв'язується із суб'єктом процедури,

⁷⁴ Це може бути порівняння на основі електронних повідомлень ("Очікувана відмітка про прибуття" із повідомленням "Результати контролю" у NCTS) або співставлення документів (вантажних маніфестів із щомісячним переліком митниці призначення щодо транзиту з оформленням у паперовій формі для повітряного та морського транспорту).

гарантом та іншими компетентними органами, якщо немає доказів (або якщо існують сумніви щодо) того, що процедура транзиту закінчилася, і відтак митниця відправлення не може закрити процедури (див. пункти VII.1.2.2.1. та VII.3.2)

Для забезпечення однакового застосування, незалежно від виду використовуваного транспорту, необхідно дотримуватись, наскільки це можливо, аналогічного підходу щодо спрощених процедур, характерних для певних видів транспорту.

VII.2.5. Запит щодо статусу та відповідь

До того, як розпочати процедуру запиту інформації, необхідно здійснити запит щодо статусу. За допомогою цього методу можна уникнути непотрібних запитів інформації щодо транзитних операцій, що вже фактично закриті у митниці призначення, але щодо яких повідомлення про припинення були загублені у NCTS з технічних причин.

Повідомлення "Запит щодо статусу" (IE904) слід надсилати:

- до митниці призначення після закінчення терміну пред'явлення товарів на митниці призначення, якщо не було отримано сповіщення "Повідомлення про прибуття товарів" (IE006);
- до митниці призначення через 6 днів після отримання сповіщення "Повідомлення про прибуття товарів" (IE006), в разі неотримання повідомлення "Результати контролю" (IE018).

Система у країні призначення автоматично перевіряє, чи відповідає статус у пункті призначення статусу у країні відправлення, та надає відповідь за допомогою сповіщення "Відповідь щодо статусу" (IE905).

Обов'язком національних довідкових служб або інших

компетентних органів як у країні призначення, так і у країні відправлення, є негайне повідомлення про брак інформації усіма можливими засобами (наприклад, шляхом повторного надсилання відсутніх повідомлень ІЕ006 та ІЕ018) для забезпечення належних подальших заходів щодо транзитної операції у митниці відправлення.

У випадку технічних проблем, такі проблеми досліджуються та вирішуються якомога скоріше.

У рідкісних та виняткових випадках, коли такі технічні проблеми заважають надсиланню або повторному надсиланню відсутніх повідомлень (ІЕ006 та ІЕ018), компетентні органи у країні призначення можуть надсилати інші докази, прийнятні для компетентних органів у країні відправлення, для закриття процедури (наприклад, транзитний супровідний документ (ТСД), завізований митницею призначення, разом із формою ТС20А.

Без доказу закінчення процедури митниця відправлення не здійснює закриття процедури (більш детальну інформацію див. у пункті VII.3.3).

Примітка: Інформацію, що надсилається виключно електронною поштою із довідкової служби країни призначення, не слід приймати (без інших підтверджень) як доказ закінчення операції.

VII.3. Процедура запити інформації

VII.3.1. Вступ

У цьому пункті наведено інформацію про процедуру запити інформації:

У пункті 2 розглядається процедура запити інформації, розпочата з суб'єкта процедури I.

У пункті 3 розглядається альтернативний доказ.

У пункті 4 розглядається процедура запиту інформації у митниці призначення.

*Статті 49 та 51
Доповнення I до
Конвенції*

Процедура запиту інформації здебільшого має на меті отримання свідчення доказів закінчення процедури з метою закриття транзитної процедури.

*Статтях 310 та 312
IA*

За відсутності такого доказу або якщо представлений доказ пізніше визнають сфальсифікованим або недійсним, компетентні органи у країні відправлення:

- встановлюють обставини, за яких виник (митний) борг,
- ідентифікують боржника (боржників) та
- визначають компетентні органи для відшкодування (митного) боргу.

Процедура запиту інформації базується на адміністративній співпраці між компетентними органами із врахуванням будь-якої інформації, що надається суб'єктом процедури.

Її належне функціонування передбачає:

- повністю завершений "Запит інформації" (IE142) відповідно до технічних правил та умов;
- правильну обробку повідомлення "Очікувана відмітка про транзит" (IE050) у митниці (митницях) транзиту;
- правильну обробку повідомлення "Повідомлення про перетин кордону" (IE118) у митниці (митницях) транзиту;
- правильну обробку повідомлення "Повідомлення про прибуття товарів" (IE006) митницею призначення;
- швидку (вчасно та без затримки) та чітку відповідь від органів, на адресу яких надійшов запит;
- актуальний стан переліків компетентних органів та митниць для процедури запиту інформації.

Щоб уникнути початку процедури запиту інформації, коли митниця відправлення не отримала повідомлення ІЕ018 протягом шести днів після отримання повідомлення ІЕ006, ця митниця негайно просить повідомлення ІЕ018 від митниці призначення

У цьому випадку митниця призначення надсилає відсутнє повідомлення ІЕ018 негайно після отримання такого запиту.

Якщо митниця відправлення все ще не отримала повідомлень ІЕ006 та ІЕ018, або іншої інформації, яка дозволяє закрити процедуру транзиту або стягнути (митний) борг, або стає відомо, що ці повідомлення були надіслані помилково, ця митниця надсилає запит суб'єкту процедури або митниці призначення.

У разі відсутності повідомлень ІЕ006 або ІЕ018 митний орган, уповноважений подавати запит інформації у місці відправлення, повинен розпочати процедуру запиту інформації протягом семи днів після закінчення строків для надсилання цих повідомлень (термін не пізніше шести днів після пред'явлення товарів у пункті призначення). Це означає, що процедура запиту інформації повинна розпочатися на тринадцятий день після задекларованого пред'явлення товарів у пункті призначення.

Але якщо до цього терміну митний орган, уповноважений подавати запит інформації, отримує інформацію про те, що транзитна операція не була закінчена коректно, або так вважає, він повинен розпочати процедуру запиту інформації раніше.

VII.3.2. Запит інформації, що починається з суб'єкта процедури

У цьому пункті міститься інформація про обставини, за яких компетентний орган може запитати інформацію у суб'єкта процедури за відсутності доказів закінчення транзитної операції.

VII.3.2.1. Цілі запиту інформації

*Стаття 49(2, (4,)(5)
і (6) Доповнення I до
Конвенції;*

Запит інформації має на меті залучення суб'єкта процедури до надання доказів закінчення процедури.

*Стаття 310(2), (3),
(4) (5) та (6) IA*

VII.3.2.2. Загальна процедура запиту інформації до суб'єкта процедури

*Стаття 49(2), (3),
(4,) (5) і (6)
Доповнення I до
Конвенції*

*Стаття 310(2), (3),
(4) (5) та (6) IA*

Суб'єкт процедури повинен бути проінформований, коли

- закінчився термін пред'явлення товарів на митниці призначення (повідомлення IE006 не отримано з країни призначення), та
- були видані повідомлення IE904 та IE905, а статус перевезень був однаковим/еквівалентним в обох митницях, та
- інформація в графі 8 транзитної декларації вважається недостатньою для початку процедури запиту інформації в задекларованій митниці призначення, або
- не пізніше 28 днів після надсилання повідомлення "Запит інформації" (IE142), якщо немає відповіді або негативної відповіді з повідомленням "Відповідь на запит інформації" (IE143) з використанням коду 1 або 2 (див. пункт VII.3.4.4) від митниці призначення, яка отримує запит. Див. також пункт VII.3.4.5.

Компетентні органи у пункті відправлення надсилають повідомлення "Запит на отримання інформації щодо обставин недоставки товарів" (IE140) суб'єкту процедури, який відповідає повідомленням "Відповідь на запит інформації щодо обставин недоставки товарів" (IE141) протягом 28 днів.

*Стаття 49 (5)
Доповнення I до
Конвенції;*

Стаття 310 (5) IA

*Стаття 49 (6)
Доповнення I до
Конвенції;*

Якщо інформація, надана суб'єктом процедури, не вважається достатньою для закриття процедури, проте вважається достатньою для продовження процедури запиту інформації, компетентний орган країни відправлення надсилає повідомлення

Стаття 310 (6) ІАС

ІЕ142 до митниці призначення або продовжує процедуру запиту інформації у митниці призначення, до якого вже було відправлено повідомлення ІЕ142, за допомогою повідомлення "Запит інформації та щодо стягнення" (ІЕ144), щоб поінформувати митницю призначення про наявність додаткової інформації.

Стаття 114

Доповнення I до
Конвенції;

Стаття 77(b) ДА

Примітка: Якщо суб'єкт процедури:

- не надає жодної інформації протягом 28 днів, або
 - надана інформація обґрунтовує стягнення, або
 - надана інформація вважається недостатньою для початку процедури запиту інформації в митниці призначення;
- процедура стягнення повинна бути розпочата через один місяць після закінчення 28-денного строку (див. пункт VII.3.4.5 у випадку, якщо процедура запиту інформації розпочата з митницею призначення).

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

У залежності від способу, використовуюваного компетентними митними органами у пункті відправлення, суб'єкт процедури повинен надати інформацію протягом 28 днів за допомогою повідомлення Е141.

Примітка: Інформація, що надається, може не вважатися достатньою для закриття процедури, проте може бути достатньою для продовження процедури запиту інформації.

VII.3.2.3. Процедура запиту інформації у випадку спрощених процедур, специфічних для певних видів транспорту

Стаття 108

Доповнення I до
Конвенції

Статті 46, 48, 49
та 51 TDA)

Суб'єкт процедури повинен бути проінформований:

- коли в рамках використання процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться повітряним транспортом, та використання процедури внутрішнього транзиту ЄС з оформленням у паперовій формі для товарів, що перевозяться морським транспортом:

- місячний перелік вантажних маніфестів не було передано до компетентного органу аеропорту або порту відправлення до спливання кінцевого двомісячного терміну з останнього дня місяця, протягом якого вантажні маніфести бути пред'явлені митниці відправлення, або
- коли місячний перелік не включає всі відповідні вантажні маніфести (оскільки процедура не може вважатися закінченою для вантажних маніфестів, не зазначених у переліку).
- якщо в рамках використання електронного транспортного документа (ЕТД) в якості транзитної декларації для процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС для вантажів, що перевозяться повітряним транспортом, та використання електронного транспортного документа (ЕТД) в якості транзитної декларації для процедури внутрішнього транзиту ЄС для вантажів, що перевозяться морським транспортом:
 - аудит вантажних маніфестів та/або документації, проведений авіакомпанією або судноплавною компанією, або
 - сповіщення від органів аеропорту або порту призначення про порушення або відхилення виявить, що ЕТД недоступний або не був поданий у пункті призначення.

З цією метою може використовуватися зразок листа, наведений у Додатку VII.8.2.

Використання цього зразка не є обов'язковим, проте у зразку наведено мінімальні необхідні дані.

Якщо суб'єкт процедури підтримує електронний зв'язок із компетентними органами, лист та відповідь можуть бути замінені еквівалентними електронними повідомленнями.

Однак, запит інформації не є необхідним за визначеної відсутності закінчення процедури та сповіщенні про це самим

суб'єктом процедури (авіакомпанією або судноплавною компанією, залізничною або транспортною компанією) у відповідності до його обов'язків за спрощеною процедурою, специфічною для певного виду транспорту, якого це стосується.

Якщо суб'єкт процедури підтримує електронний зв'язок із уповноваженими органами, таке сповіщення може бути замінене еквівалентним електронним повідомленням.

VII.3.3. Альтернативний доказ закінчення процедури

*Стаття 51 Додатку
I до Конвенції*

Стаття 312 ІА

Якщо жодного доказу закінчення процедури немає, суб'єкту процедури пропонується представити доказ (наприклад, документ із еквівалентним значенням у якості альтернативного доказу) впродовж 28-денного терміну.

Законодавство передбачає чотири категорії документів, що можуть прийматися компетентними органами країни відправлення у якості альтернативного доказу того, що процедура транзиту закінчилася коректно або може вважатися такою, що закінчилася. Будь-який інший документ не є прийнятним у якості альтернативного доказу.

- a) документ, засвідчений митними органами Держав-членів або країни призначення при спільному транзиті, що ідентифікує товари та встановлює, що вони були пред'явлені на митниці призначення або авторизованому вантажоодержувачу;
- b) документ або документація митниці, засвідчена митним органом країни, який встановлює, що товари фізично залишили митну територію Договірної сторони;
- c) документ, виданий у третій країні, де товари поміщаються під митну процедуру;
- d) документ, що був виданий у третій країні, завірений печаткою або іншим чином засвідчений митним органом цієї країни, та встановлює, що товари вважаються такими, що перебувають у

вільному обігу в цій третій країні.

Такий альтернативний доказ є прийнятним тільки якщо його було засвідчено митним органом і він є прийнятним для компетентних органів країни відправлення, тобто якщо він фактично дозволяє їм перевірити, що він стосується відповідних товарів, і немає сумнівів щодо автентичності документа та його засвідчення.

У будь-якому випадку, тягар доказування лягає на суб'єкта процедури.

VII.3.3.1. Альтернативний доказ, що товари були пред'явлені на митниці призначення або авторизованому вантажоодержувачу

*Стаття 51 Додатку
I до Конвенції*

Стаття 312 ІА

Такий альтернативний доказ складається з будь-якого документа, засвідченого митними органами Держави-члена або країни призначення спільного транзиту, із основним довідковим номером, який ідентифікує відповідні товари, та встановлює, що вони були пред'явлені на митниці призначення або авторизованому вантажоодержувачу.

Зокрема, альтернативний доказ може складатися з наступних документів, засвідчених митними органами:

- примірника ТСД (з довідковим номером MRN); або
- копії митної декларації для поміщення товарів під іншу митну процедуру після їх пред'явлення на митниці призначення або авторизованому вантажоодержувачу;
- засвідчений документ від митниці призначення, складений на основі документів (наприклад, ТСД) та/або даних, наявних у цієї митниці, або в авторизованого вантажоодержувача; або
- копія комерційного або транспортного документа, або витяг з реєстру суб'єкта господарювання, залученого до транзитної операції, який встановлює, що відповідні товари були пред'явлені такому органу або авторизованому вантажоодержувачу (наприклад, звіт про вивантаження або

висновок експертизи; свідоцтва посадки; коносаменти, авіаційні вантажні накладні, підтвердження оплати; рахунки; транспортні замовлення).

Компетентний орган країни відправлення може розглядати альтернативний доказ закінчити процедуру лише, коли не зазначено жодного офіційного підтвердження впродовж визначеного строку.

Якщо офіційний доказ отримано пізніше, у випадку процедури забезпечення безперервної роботи, він отримує пріоритет над альтернативним доказом.

*Стаття 45 (4)
Додатку I до
Конвенції,*

Митниця призначення візує ТСД, що використовується в якості альтернативного доказу при пред'явленні товарів.

Стаття 308 (2) IA

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

У якості альтернативного доказу того, що товари були пред'явлені на митниці призначення, суб'єктом процедури можуть використовуватись наступні документи:

- примірника ТСД (з довідковим номером MRN); або
- копія декларації для поміщення товарів під іншу митну процедуру; або
- документ від митниці призначення, складений на основі транзитного документа та/або даних, наявних у цієї митниці, або в авторизованого вантажоодержувача; або
- копія комерційного або транспортного документа, або витяг з документів, які встановлюють, що товари були пред'явлені цій митниці або авторизованому вантажоодержувачу.

Примітка: Альтернативний доказ повинен бути засвідченим митними органами, ідентифікувати відповідні товари, встановлювати, що товари були пред'явлені, та включати довідковий номер транзитної декларації.

Якщо альтернативний доказ є "задовільним" для компетентних

органів країни відправлення, тобто якщо він фактично дозволяє їм перевірити, що він стосується відповідних товарів, і що немає сумнівів щодо достовірності документа та його засвідчення компетентними органами, вони здійснюють закриття транзитної процедури.

У будь-якому випадку, альтернативний доказ повинен подаватись за умови перевірки після митного оформлення з використанням форми ТС21 "Запит на перевірку"⁷⁵ (див. розділ 5 Частини VII), якщо компетентний орган має будь-які сумніви щодо його достовірності або ідентифікації товарів, яких він стосується. Альтернативний доказ не може бути прийнятий до моменту підтвердження достовірності та точності відповідних даних органом, якому був направлений запит на перевірку.

VII.3.3.2. Альтернативний доказ, що відповідні товари були поміщені до митної процедури у третій країні

*Стаття 51 (1)
Додатку I до
Конвенції*

Альтернативний доказ може підтверджуватися одним із наступних типів документів, кожен з яких дозволяє компетентним органам країни відправлення встановити, що він стосується саме цих товарів, та що ці товари фактично залишили територію Договірних сторін/ЄС:

Стаття 312 (1) IA

(i) оригінал митного документа, виданий у третій країні, де товари поміщаються під митну процедуру,

Якщо оригінал митного документа надається у формі електронного митного документа, митні органи країни відправлення можуть прийняти його як альтернативний доказ, якщо ці органи у разі сумніву:

- a) мають можливість доступу до електронного митного документа безпосередньо у відповідній митній системі відповідної третьої країни (див. приклади); або
- b) мають можливість зв'язатися з відповідним митним органом відповідної третьої країни за допомогою офіційної кореспонденції, яка підтверджує автентичність електронного митного документа або забезпечує доступ до

⁷⁵ Зразок наведений у Додатку VII.8.5.

електронного митного документа.

(ii) будь-який інший документ, який підтверджує, що товари перебувають у вільному обігу у відповідній третій країні; завірений печаткою, підписаний або засвідчений іншим способом (тобто електронним способом або іншими засобами засвідчення, що використовуються третіми країнами) її митними органами таким чином, що вони можуть бути прийняті митними органами країни відправлення.

ТОРГОВІ ОПЕРАЦІЇ

Суб'єкт процедури може надати зазначені вище документи, якщо вимагається альтернативний доказ того, що товари були поміщені під митну процедуру в третій країні.

Примітка: Такі альтернативні докази можуть бути замінені їх копіями, засвідченими як справжні копії органом, який засвідчував оригінал документів, органами відповідних третіх країн або органами однієї з Держав-членів або країн спільного транзиту.

Якщо альтернативний доказ є "задовільним" для компетентних органів країни відправлення, тобто якщо він фактично дозволяє їм перевірити, що він стосується відповідних товарів, і немає сумнівів щодо автентичності документа та його засвідчення компетентними органами, вони закривають транзитну операцію.

Приклад 1 – Прийнятний альтернативний доказ:

Документ з Перу, якщо роздруківка електронної вивізної декларації не завірена органом влади. Однак, зміст вивізної декларації можна перевірити в Інтернеті в митній системі Перу за посиланням:

- <http://www.sunat.gob.pe/aduanas/informli/ildua.htm>.

Приклад 1 – Неприйнятний альтернативний доказ:

Роздруківка електронної ввізної декларації із третьої країни, яка

не завірена органом влади. Немає можливості перевірити декларацію безпосередньо в митній системі цієї третьої країни, не отримано жодної задовільної відповіді на усі запити автентифікації, надіслані з використанням контактних даних (адреси електронної пошти або номери телефонів), які вже відомі митному органу або які зазначені на роздруківці ввізної електронної декларації з третьої країни.

VII.3.4. Запит інформації у митниці призначення

Цей розділ розділений таким чином:

У пункті 1 розглядається компетентний орган та часові рамки для подання запиту інформації;

У пункті 2 розглядається надсилання запиту інформації;

У пункті 3 розглядається анулювання запиту інформації;

У пункті 4 розглядається реакція країни призначення на запит інформації;

У пункті 5 розглядається запит до суб'єкта процедури після початку процедури запиту інформації в митниці призначення;

У пункті 6 розглядаються наслідки запиту інформації.

VII.3.4.1. Компетентний орган та період для подання запиту інформації

*Стаття 49 (2), (3) і
(6) Доповнення I до
Конвенції*

Повідомлення "Запит інформації" (IE142) надсилається компетентними органами країни відправлення:

- якщо повідомлення IE006 не було отримано впродовж терміну, встановленого для пред'явлення товарів у пункті призначення і зміст графі 8 транзитної декларації не вважається задовільним; або,
- якщо повідомлення IE018 не було отримано впродовж шести днів після отримання повідомлення IE006; або,

*Стаття 310(2), (5)
та (6) IA*

- як тільки компетентні органи проінформовані про такий факт, або вважають, що процедура транзитну не була закінчена; або
- як тільки компетентний орган апостеріорі виявив, що пред'явлений доказ було сфальсифіковано і що процедура не була закінчена. Однак, розслідування не будуть ініційовані, якщо вони не будуть корисними для підтвердження або визнання недійсними доказів, що були представлені раніше, та/або для визначення боргу, боржника та органу, уповноваженого для відшкодування такого (митного) боргу; або
- інформація, отримана від суб'єкта процедури, не вважається достатньою для закриття процедури, проте вважається достатньою для продовження процедури запиту інформації.

VII.3.4.2. Відправлення повідомлення "Запит інформації" (IE142)

*Стаття 49 (2)
Доповнення I до
Конвенції*

Компетентний орган країни відправлення надсилає повідомлення "Запит інформації" (IE142) до компетентного органу країни призначення. Повідомлення надсилається:

Стаття 310 (2) IA

- до задекларованої митниці призначення, якщо зміст графи 8 транзитної декларації вважається недостатнім; або
- до фактичної митниці призначення, яка надіслала повідомлення IE006; або
- до залученої митниці призначення, якщо інформація, надана суб'єктом процедури, не вважається достатньою для продовження процедури запиту інформації (дивіться частини VII.3.2.2. та VII.3.4.4.4.).

Для полегшення роботи митників необхідно вказувати контактну особу у пункті відправлення.

Митниця призначення відповідає повідомленням "Відповідь на запит інформації" (IE143).

VII.3.4.2.1. Використання повідомлень обміну інформацією

На додаток до процедури запиту інформації, може відбуватись обмін інформацією за допомогою повідомлень IE144 та IE145 з початку процедури запиту інформації (відправлених повідомлень IE140 або IE142) до відшкодування (митного) боргу (відправленого повідомлення IE152). Такі повідомлення обміну інформацією не закриватимуть процедуру запиту інформації, відкриту на митниці призначення (відправлене повідомлення IE142) або у суб'єкта процедури (відправлене повідомлення IE140).

Однак, якщо інформація, зазначена компетентним органом країни відправлення у повідомленні IE142, є недостатньою для виконання компетентним органом країни призначення необхідного пошуку, останній може запросити додаткову інформацію від компетентного органу країни відправлення шляхом направлення повідомлення "Запит щодо запиту інформації та стягнення" (IE145), використовуючи відповідні коди інформації, щодо якої надіслано запит.

Компетентний орган країни відправлення намагається надати запитувану додаткову інформацію для компетентного органу країни призначення, що надіслав запит, використовуючи повідомлення "Запит інформації та стягнення" (IE144) із відповідними кодами інформації.

Запитувані документи у паперовій формі надсилаються безпосередньо контактній особі, зазначеній у повідомленні. Це можна робити за допомогою альтернативних засобів (поштою, електронною поштою, факсом тощо), якщо можливо, проте такі документи чітко ідентифікуються за допомогою довідкового номера

MRN.

VII.3.4.3. Анулювання повідомлення "Запит інформації" (IE142)

Якщо, з будь-якої причини, компетентний орган країни відправлення приймає рішення анулювати повідомлення IE142, до митниці призначення, яка отримує запит, надсилається повідомлення "Анулювання запиту інформації" (IE059) для того, щоб припинити розслідування.

VII.3.4.4. Реакція країни призначення

VII.3.4.4.1. Пошук записів

Компетентний орган країни призначення спочатку здійснює пошук у своїх записах або, якщо це доречно, у записах авторизованого вантажоодержувача. Такий пошук може інколи виявляти належне закінчення транзитної процедури і свідчити про те, що відсутні тільки відповідні повідомлення (IE006 and IE018).

Якщо пошук у власних записах або записах уповноваженого вантажоодержувача не дав жодних результатів, компетентний орган країни призначення зв'язується або із

- вантажоодержувачем, який, можливо, отримав товари та документи безпосередньо без пред'явлення їх на задекларованій або іншій митниці призначення, або
- іншою відповідальною особою, яка може надати додаткову інформацію.

VII.3.4.4.2. Результат пошуку у записах

*Стаття 47 Додатку
I до Конвенції*

Після виконання кроків, описаних вище у частині 3.4.4.1., можливі наступні гіпотетичні випадки:

Статті 307 та 309

- Відповідні товари були фактично вчасно пред'явлені на

митниці призначення або авторизованому вантажоодержувачу, але

- доказ закінчення процедури (повідомлення ІЕ006 та/або ІЕ018) не був повернений протягом відведеного часу. У цьому випадку, компетентний орган країни призначення негайно надсилає відсутні повідомлення до компетентного органу країни відправлення, який надавав запит;
- Доказ закінчення процедури (повідомлення "Повідомлення про прибуття" (ІЕ007) та/або "Примітки про вивантаження" (ІЕ044) не були надіслані до митниці призначення авторизованим вантажоодержувачем, незважаючи на його обов'язок. У такому випадку, компетентний орган країни призначення негайно надсилає відсутні повідомлення ІЕ006 та/або ІЕ018 до компетентного органу країни відправлення, що надавав запит, після того, як спочатку подасть запит авторизованому вантажоодержувачу щодо надання необхідної відсутньої інформації. Компетентний орган країни призначення вживає необхідних заходів щодо дозволу авторизованого вантажоодержувача.

Примітка: Надсилання повідомлень ІЕ006 та ІЕ018 або ІЕ018 дозволяється тільки якщо транзитна операція закінчилася коректно в межах передбаченого строку і відсутнє зняття митного нагляду. Це має бути процедура, що закінчується у звичайний спосіб в межах строку (наприклад, у митниці призначення була відсутня тільки реєстрація транзитної процедури) або прийняття пред'явлення із запізненням у відповідності до правових норм.

- Товари, щодо яких здійснюється транзит, не були пред'явлені на митниці призначення, проте, вони були пред'явлені на

митниці транзиту:

Компетентний орган країни призначення, що здійснює пошук у своїх документах, встановлює відсутність пред'явлення на митниці призначення, але знайшов повідомлення ІЕ118, видане його країною.

Компетентний орган країни призначення надсилає

- повідомлення "Відповідь на запит інформації" ІЕ143 із кодом відповіді "4" – Запит про стягнення у пункті призначення", для того, щоб перебрати на себе відповідальність за процедуру стягнення.

- Товари були доставлені отримувачу, який не є авторизованим вантажоодержувачем:

Якщо компетентний орган країни призначення встановлює, що товари були доставлені безпосередньо не авторизованому вантажоодержувачу, який, незважаючи на свій обов'язок, не зв'язався із відповідною митницею призначення, компетентний орган країни призначення надсилає повідомлення "Відповідь на запит інформації" (ІЕ143), використовуючи код "4" – Запит на стягнення у пункті призначення» із запитом про переведення відповідальності за стягнення компетентному органу країни призначення.

- Митниця призначення не закінчила транзитну операцію у NCTS, проте товари були вивезені до третьої країни:

Якщо компетентний орган країни призначення встановлює, що товари були вивезені до третьої країни

- такий орган надсилає компетентному органу країни відправлення повідомлення ІЕ006 та ІЕ018 після підтвердження фактичного пред'явлення, або

- такий орган надсилає будь-які інші документи або дані, яких стосується форма ТС20А, що підтверджують, що товари були вивезені до третьої країни, у випадку, якщо немає ані альтернативного доказу, ані повідомлення, що підтверджує прибуття або пред'явлення товарів у пункті призначення, які могли б дозволити компетентним органам країни відправлення встановити, що документи фактично стосуються відповідних товарів, і що ці товари, таким чином, фактично залишили територію Договірної сторони/ЄС.

VII.3.4.4.3. Строк для надання відповіді у випадку, якщо процедура запиту інформації розпочалася з митниці призначення

*Стаття 49(4)
Доповнення I до
Конвенції*

*Стаття 310(4)та
(6) IA*

Компетентний орган країни призначення відповідає негайно, проте не пізніше ніж протягом 28 днів з моменту отримання запиту інформації, шляхом подання запиту додаткової інформації (використовуючи повідомлення "Запит щодо запиту інформації та стягнення" (IE145)), або використовуючи повідомлення "Відповідь на запит інформації" (IE143) (див. пункт 3.4.4.5. щодо кодів відповіді).

У випадку, якщо запит розпочався із суб'єкта процедури, який надав достатню інформацію для продовження процедури запиту інформації, компетентний орган країни призначення відповідає негайно, проте найпізніше протягом 40 днів з моменту одержання запиту інформації шляхом або подання запиту додаткової інформації (використовуючи повідомлення IE145, або використовуючи повідомлення IE143 (див. пункт VII.3.4.4.5. щодо кодів відповіді).

VII.3.4.4.4. Коди відповідей на запит інформації

Компетентний орган у країні призначення використовує наступні коди відповідей у повідомленні IE143:

Код "1" – переміщення невідоме у пункті призначення

- Товари не були пред'явлені на задекларованій митниці призначення. Компетентний орган країни відправлення має спробувати, якщо це можливо, визначити фактичну митницю призначення або перейти до направлення запиту суб'єкту процедури.

Код "2" – припускається дублювання

- Товари були пред'явлені на задекларованій митниці призначення і такі органи припускають, що було направлено два повідомлення "Дані митної декларації" (IE015) для одних і тих же товарів.

Код "3" – копія, що підлягає поверненню, повернулася (дата)

- Товари були пред'явлені на задекларованій митниці призначення, проте ця митниця не може закінчити процедуру, використовуючи повідомлення IE006 та IE018 і, замість цього, повернути альтернативне підтвердження (наприклад, копію ТСД), яке ще не було отримане у пункті відправлення.

Код "4" – запит на стягнення у пункті призначення

- Товари не були пред'явлені на митниці призначення, проте вона виявила їх пізніше у власній країні (наприклад, вилучення з процедури) і хоче перебрати на себе обов'язки щодо стягнення (повідомлення "Запит на стягнення" (IE150), направлений компетентному органу у пункті призначення у випадку доставляння товарів отримувачу або на підставі повідомлення IE118).

VII.3.4.5. Запит до суб'єкта процедури після початку процедури запиту інформації у митниці призначення

*Стаття 49 (5)
Доповнення I до*

Якщо процедура запиту інформації розпочалася з повідомлення IE142 до митниці призначення і відповіді на нього немає або

Конвенції

Стаття 310 (5) ІА

відповідь є негативною за допомогою повідомлення ІЕ143, компетентний орган країни відправлення зв'язується із суб'єктом процедури для надання інформації, необхідної для закриття процедури (більш детальну інформацію див. у пункті VII.3.2).

Якщо на цьому етапі процедури запиту інформації суб'єкт процедури:

- не надає будь-якої інформації протягом 28 днів, або
- надана інформація вважається недостатньою для продовження процедури запиту інформації;

Стаття 114 (2)

*Доповнення І до
Конвенції*

Стаття 87 МК ЄС)

Стаття 77 ДА

компетентний орган країни відправлення визначає, які подальші кроки вживати для закриття процедури. Компетентний орган країни відправлення визначає власні висновки не пізніше семи місяців після закінчення строку для пред'явлення товарів у пункті призначення (див. Примітку у пункті VII.3.2.2. для порівняння із цим строком).

VII.3.4.6. Наслідки результатів процедури запиту інформації

На основі отриманих відповідей, в тому числі інформації, отриманої від суб'єкта процедури, компетентний орган країни відправлення визначає, закінчилася чи ні процедура, та чи може вона бути закритою, або які подальші кроки необхідно вжити.

*Статті 49 (7) ат
117(5)) Доповнення І
до Конвенції*

Стаття 310(7) ІА

Якщо транзитна операція може бути належним чином закрита в межах процедури запиту інформації, компетентний орган країни відправлення негайно інформує суб'єкта процедури та гаранта, якщо вони були залучені до цього процесу.

Крім того, компетентному органу, можливо, доведеться інформувати інші компетентні органи, що наразі залучені до процедури запиту інформації та, зокрема, митницю гарантії.

Якщо компетентний орган у країні відправлення не може закрити

процедуру транзиту, але

- було відправлене повідомлення IE006;
- було відправлене повідомлення IE118; або
- доказ пред'явлення або доставки товарів у іншій Державі-члені або Договірній стороні був наданий суб'єктом процедури;

компетентний орган у пункті відправлення без затримки передає відповідальність до країни, що вважається уповноваженою для процедури стягнення, за допомогою повідомлення 'Запит на стягнення' (IE150).

Якщо повідомлення IE006 відправлене, орган, який отримує запит, має надіслати повідомлення IE018. Якщо існує повідомлення IE118 або наданий суб'єктом процедури доказ пред'явлення або доставки товарів у іншій Державі-члені або Договірній стороні, він має прийняти повноваження на стягнення та надіслати у відповідь повідомлення "Повідомлення про прийняття стягнення" (IE151) із словом "так" (код прийняття 1).

Якщо орган, який отримує запит, не реагує або надсиланням відсутніх повідомлень (незважаючи на юридичні зобов'язання) або прийняттям на себе відповідальності за стягнення впродовж встановленого строку у 28 днів (незважаючи на існуючі докази, зазначені вище), місцевий службовець зв'язку з питань транзиту (дивіться Адресну книгу Транзитної мережі на сайті Euroра) країни, яка отримала запит, має бути проінформований із необхідними доказами для вжиття заходів, оскільки повноваження мають бути прийнятими на себе органом, який отримав запит. Якщо це не має необхідного впливу, національна довідкова служба та національний координатор транзиту країни відправлення мають бути проінформовані для вжиття необхідних

заходів.

*Стаття 114 (2)
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 87 МК ЄС

Стаття 77 ДА

Компетентний орган країни відправлення визначає власні висновки найпізніше через сім місяців після закінчення строку для пред'явлення товарів у пункті призначення. Якщо це необхідно, він сам розпочинає процедуру стягнення (див. Частина VIII, для додаткової інформації).

Будь-яка отримана додаткова інформація або спостереження компетентного органу щодо відповідних товарів може мати вплив на результати процедури запиту інформації.

Зокрема, це відбувається, якщо порушення або шахрайство (вилучення, підміна тощо) було виявлено під час транзитної операції та/або якщо відповідні товари були знайдені, повністю або частково, за межами митного нагляду, а також якщо були виявлені особи, відповідальні за шахрайство або порушення.

Таким чином, уся відповідна інформація повинна бути негайно доведена до відома компетентного органу країни відправлення.

VII.4. Процедура забезпечення безперервної роботи

Цей пункт застосовується тільки у випадках, якщо транзитну операцію розпочалася з використанням процедури забезпечення безперервної роботи.

Цей розділ розділений таким чином:

У пункті 1 міститься вступ.

У пункті 2 розглядається компетентний орган та період для початку процедури запиту інформації;

У пункті 3 розглядається початок повідомлення про запит інформації;

У пункті 4 розглядається реакція країни призначення на

повідомлення про запит інформації;

У пункті 5 розглядаються наслідки результатів процедури запиту інформації.

VII.4.1. Повідомлення про запит інформації у випадку процедури забезпечення безперервної роботи або спрощеної процедури, специфічної для певного виду транспорту

Цей пункт базується на одному з наступних документів, що використовуються у якості транзитної декларації у випадку процедури забезпечення безперервної роботи:

- Єдиний адміністративний документ (ЄАД), або
- ЄАД, роздрукований системою суб'єкта господарювання на звичайному папері як передбачено у Додатку В6 Доповнення III до Конвенції/Доповненнях В1-В4 Додатку 9 до ТДА, або
- Транзитний супровідний документ (ТСД), доповнений, за необхідності, Переліком товарів. У цьому випадку ТСД не має основного довідкового номеру (MRN).

VII.4.1.1. Вступ

*Пункт 17 Додатку II
Доповнення I до
Конвенції / Пункт 17
Додатку 72-04 до IA*

У випадку відсутності доказу закінчення транзитної процедури або як тільки компетентні органи проінформовані про такий факт, або вони підозрюють, що процедура не була закінчена:

- з суб'єктом процедури зв'язуються з використанням зразка листа, наведеного у Додатку VII.8.2., для надання ним доказу, що процедуру закінчена після спливу строку для пред'явлення товарів на митниці призначення; та;
- процедура запиту інформації у митниці призначення повинна розпочатися наприкінці двомісячного періоду після спливу строку для пред'явлення товарів на митниці призначення.

Процедура запиту інформації здебільшого має на меті:

- отримання свідчення доказів закінчення процедури з огляду

на закриття процедури, або,

- за відсутності таких доказів або, якщо представлені докази пізніше виявляють сфальсифікованими або недійсними, встановлення умов, за яких виникає (митний) борг, ідентифікацію боржника (боржників) та визначення компетентних органів для відшкодування (митного) боргу.

Ця процедура базується на адміністративній співпраці між компетентними органами та із врахуванням будь-якої інформації, яку надає суб'єкт процедури (див. пункт VII.3.).

Перелік компетентних органів для здійснення процедури запиту інформації наведено у Додатку VII. 8.1.

Її належне функціонування передбачає:

- повністю завершені повідомлення про запит інформації;
- ефективну та правильну реєстрацію надходжень митницею призначення;
- надсилання митницею призначення примірника, що підлягає поверненню (примірник 5 ЄАД або другий примірник ТСД), без затримки та щонайбільше протягом восьми календарних днів;
- правильну обробку сповіщення (сповіщень) про відправлення вантажу транзитом (ТС10) митницею (митницями) транзиту;
- швидку та чітку відповідь органів, на адресу яких надійшов запит;
- актуальні переліки компетентних органів та митниць.

VII.4.1.2. Запит інформації, що починається з суб'єкта процедури

Компетентні органи країни відправлення повинні інформувати суб'єкта процедури та просити його надати докази того, що процедура була закінчена, якщо примірник 5 ЄАД або другий

примірник ТСД не був повернутий протягом двох місяців строку для пред'явлення товарів на митниці призначення.

Суб'єкту процедури надається можливість надати інформацію, необхідну для закриття процедури, протягом 28 днів.

VII.4.1.3. Компетентний орган та термін для подання повідомлення про запит інформації

Повідомлення про запит інформації негайно відправляється компетентними органами країни відправлення:

- найпізніше, коли наприкінці двомісячного строку після закінчення строку для пред'явлення товарів на митниці призначення, якщо доказ закінчення процедури не був отриманий від суб'єкта процедури;
- як тільки компетентні органи будуть проінформовані про такий факт, або вони підозрюють на ранньому етапі (навіть до закінчення строків, зазначених вище), що процедура не була закінчена відносно всіх або частини відповідних товарів, або якщо представлений доказ виявляє розбіжності, або якщо виявляється, що він був сфальсифікований. Якщо є підозри, компетентний орган країни відправлення вирішує в залежності від обставин, чи має процедура перевірки після митного оформлення передувати процедурі запиту інформації, або супроводжувати її, для перевірки дійсності доказів;
- як тільки компетентний орган виявить апостеріорі (після спливання строків, зазначених вище), що представлений доказ був сфальсифіковано і що процедура не була закінчена. Однак, розслідування не будуть ініціюватися, якщо тільки це не буде корисним для підтвердження або визнання недійсними представлених раніше доказів та/або для визначення (митного) боргу, боржника та органу,

уповноваженого для відшкодування такого боргу.

Повідомлення про запит інформації не може відправлятись, якщо до закінчення двомісячного строку для початку запиту інформації суб'єкт процедури зміг надати задовільні "альтернативні" докази закінчення процедури (див. пункт VII.3.2.1. для більш детальної інформації).

VII.4.1.4. Повідомлення про запит інформації ТС20

Процедура запиту інформації продовжується компетентним органом країни відправлення шляхом надсилання повідомлення про запит інформації на формі, що відповідає зразку ТС20, наведеному у Додатку VII. 8.3, до компетентного органу країни призначення.

Воно може надсилатись рекомендованою поштою (яка забезпечує квитанцію у якості доказу його доставки).

У будь-якому випадку, запис про надсилання ТС20 має зберігатись компетентним органом країни відправлення.

ТС20 має містити всю доступну інформацію, у тому числі додаткову інформацію, отриману від суб'єкта процедури, зокрема, стосовно зміни отримувача товарів. ТС20 супроводжується примірником документа (документів), що використовується для поміщення товарів під процедуру (примірник 1 ЄАД, перший примірник ТСД, відвантажувальні специфікації, повітряні або морські вантажні маніфести тощо).

ТС20 надсилається лише якщо відповіді суб'єкта процедури на запит інформації було недостатньо для закриття транзитної процедури.

VII.4.1.5. Реакція країни призначення на повідомлення про запит інформації

Компетентний орган країни призначення, що отримує повідомлення про запит інформації, реагує якомога скоріше та у

належний спосіб у відповідності до інформації, яку він має в наявності або може отримати.

Спочатку він здійснює пошук у своїй власній документації (реєстрація примірників 4 та 5 ЄАД; другого примірника ТСД або зареєстрованих вантажних маніфестів тощо) або у документації авторизованого вантажоодержувача. Такий пошук може інколи призводити до виявлення первинних доказів закінчення процедури, які ще не були повернуті або були неправильно зареєстровані.

Якщо такий пошук не дав жодних результатів, компетентний орган країни призначення зв'язується або із вантажоодержувачем (вказаним у транзитній декларації) або із особою, яка може бути зазначена у ТС20 компетентним органом країни відправлення, яка, за припущенням, напряду отримала товари та документи без їх пред'явлення на митниці призначення.

Проте, якщо інформації, вказаної компетентним органом країни відправлення у ТС20 або у документах, що додаються, недостатньо для того, щоб дозволити компетентному органу країни призначення здійснювати необхідні запити інформації, останній подає запит про надання додаткової інформації шляхом повернення ТС20 із заповненою графою II компетентному органу країни відправлення.

Компетентний орган країни відправлення заповнює графу III, додає запитувану додаткову інформацію (у паперовій формі) та повертає ТС20 компетентному органу країни призначення, який подавав запит.

При дотриманні описаних вище кроків в рамках процедури запиту інформації можливі наступні гіпотетичні випадки:

1. Відповідні товари були фактично пред'явлені на митниці призначення або авторизованому вантажоодержувачу, але

- доказ закінчення процедури (наприклад, примірник 5 ЄАД, що підлягає поверненню, другий примірник ТСД або повернення щомісячного переліку в рамках транзитної процедури з оформленням у паперовій формі для повітряних/морських перевезень) не був повернутий протягом відведеного для цього часу.

У такому випадку, компетентний орган країни призначення негайно повертає доказ компетентному органу країни відправлення, який надіслав ТС20, після належного заповнення графи IV у ТС20.

- доказ закінчення процедури не було повернуто до митниці призначення авторизованим вантажоодержувачем, незважаючи на його обов'язки.

У такому випадку, одразу після того, як цей доказ було знайдено, компетентний орган країни призначення негайно повертає його, разом із належним чином заповненою формою ТС20, компетентному органу країни відправлення, після того, як спочатку перевірить, що авторизований вантажоодержувач надав необхідну інформацію стосовно дати прибуття товарів та стану пломб, а також після реєстрації та візування доказу. Компетентний орган країни призначення вживає будь-яких необхідних заходів стосовно авторизованого вантажоодержувача.

- доказ закінчення процедури було надіслано, проте компетентний орган країни відправлення його не отримав.

У такому випадку, компетентний орган країни призначення повертає доказ компетентному органу країни відправлення із належним чином заповненою графою IV форми ТС20.

Цим доказом може бути або документ, отриманий від компетентного органу країни відправлення (примірник 1 ЄАД, перший примірник ТСД, вантажний маніфест у пункті відправлення тощо) або копія документа, що знаходиться у розпорядженні компетентного органу країни призначення (примірник 4 ЄАД, другий примірник ТСД, вантажний маніфест у пункті призначення або копія щомісячного переліку, що ним зберігається тощо). Цей орган проставляє на копії дату прибуття товарів, результати будь-яких апроведених заходів контролю та засвідчує її.

2. Товари не були пред'явлені на митниці призначення або доставлені авторизованому вантажоодержувачу:

- відбулася зміна митниці призначення: у такому випадку, саме фактична митниця призначення повинна повернути доказ закінчення процедури компетентному органу країни відправлення:
 - якщо компетентний орган країни задекларованої митниці призначення має можливість ідентифікувати фактичну митницю призначення, він переадресовує форму ТС20 до такого органу із зазначенням даних фактичної митниці призначення у графі IV та інформує компетентний орган країни відправлення шляхом надсилання йому копії форми ТС20.
 - якщо компетентний орган країни задекларованої митниці призначення не має можливості ідентифікувати фактичну митницю призначення, належним чином доповнена форма ТС20 направляється задекларованою митницею призначення до останньої запланованої митниці транзиту із зазначенням даних у графі IV. Однак, за відсутності митниці транзиту, форму ТС20 необхідно повернути

безпосередньо компетентному органу країни відправлення.

- зміни митниці призначення не було (або така зміна не була зафіксована):
 - у такому випадку, якщо компетентний орган країни призначення встановлює, що товари були доставлені безпосередньо до не авторизованого вантажоодержувача, зазначеного у формі ТС20, або до будь-якої іншої особи компетентний орган країни призначення повертає форму ТС20 та копію транзитної декларації компетентному органу країни відправлення. Він надає всю відповідну інформацію, за необхідності у додатковому документі, зазначаючи:
 - особу отримувача та інших осіб, що можуть бути залучені,
 - дату та умови безпосередньої доставки товарів, їх характер та кількість, а також
 - митну процедуру, під яку були поміщені товари, якщо це доречно.
 - якщо компетентний орган країни призначення не може знайти слідів відповідних товарів, належним чином помічену форму ТС20 направляють до останньої запланованої митниці транзиту, зазначеної у транзитній декларації. За відсутності митниці транзиту форму ТС20 необхідно повернути безпосередньо компетентному органу країни відправлення (так само, як і для другого пункту списку у пункті 2).

У випадках, якщо компетентний орган країни призначення надсилає форму ТС20 до останньої запланованої митниці

транзиту, він також надсилає копію компетентному органу країни відправлення для того, щоб надати інформацію щодо поточного стану справ у процедурі запиту інформації.

VII.4.1.6. Відповідь митниці транзиту на повідомлення про запит інформації

Остання запланована митниця транзиту, до якої передається форма ТС20, негайно здійснює пошук повідомлення ТС10 про відправлення вантажу транзитом, що відповідає відправленню, про яке йдеться.

Внаслідок такого пошуку можливе виникнення таких гіпотетичних ситуацій:

1. Відправлення було фактично пред'явлене у такій останній запланованій митниці транзиту, а повідомлення про відправлення транзитом було знайдено.

У такому випадку, митниця транзиту додає копію повідомлення про відправлення транзитом до форми ТС20 та повертає її безпосередньо компетентному органу країни відправлення.

2. Повідомлення про відправлення транзитом (або будь-яке інше свідчення такого транзиту) не було знайдено у останній запланованій митниці транзиту.

У такому випадку, остання запланована митниця транзиту повертає форму ТС20 доповнену такою інформацією до попередньої запланованої митниці транзиту, вказаної у транзитній декларації, або, якщо іншої запланованої митниці транзиту немає, – компетентному органу країни відправлення.

Кожен орган транзиту, що послідовно отримує повідомлення про запит інформації, діє аналогічним чином, забезпечуючи, щоб належним чином завізована форма ТС20 направлялася без затримки або до попередньої запланованої митниці транзиту, зазначеної у транзитній декларації, або, якщо іншої запланованої

митниці транзиту немає, – безпосередньо компетентному органу країни відправлення, який зробить необхідні висновки на основі отриманої інформації.

Якщо митниця транзиту надсилає форму ТС20 до попередньої запланованої митниці транзиту, вона також надсилає копію компетентному органу країни відправлення для того, щоб надати інформацію щодо поточного стану справ у процедурі запиту інформації.

Запланована митниця транзиту також інформує компетентний орган країни відправлення, якщо отримує повідомлення про відправлення транзитом від фактичної митниці транзиту, після відправлення повідомлення про запит інформації до попередньої запланованої митниці транзиту (ситуація, що описана у підпункті 1).

VII.4.1.7. Наслідки процедури запиту інформації

На основі отриманих відповідей в рамках процедури запиту інформації, в тому числі інформації, отриманої від суб'єкта процедури, компетентний орган країни відправлення визначає, закінчилася процедура чи ні, та чи може вона бути закрита.

Відповідно до положень щодо (митного) боргу та стягнення, компетентний орган країни відправлення визначає:

- чи виник (митний) борг,
- особу (осіб), відповідальних за (митний) борг, якщо доречно;
- фактичне або ймовірне місце, де виник (митний) борг та, внаслідок цього, компетентний орган, що буде стягувати (митний) борг, якщо доречно.

*Стаття 114(2)
Доповнення I до
Конвенції*

Компетентний орган країни відправлення визначає власні висновки найпізніше протягом семи місяців після спливу строку для пред'явлення товарів у пункті призначення.

Стаття 87 МК ЄС

Це також застосовується, якщо орган не отримав жодної відповіді в ході процедури запиту інформації.

Стаття 77 ДА

Будь-яка отримана додаткова інформація або висновки компетентного органу по відношенню до товарів може мати вплив на результати процедури запиту інформації. Зокрема, це відбувається, якщо порушення або шахрайство (вилучення, підміна тощо) було виявлено під час транзитної операції та/або якщо відповідні товари були знайдені, повністю або частково, за межами митного нагляду, а також якщо були виявлені особи, відповідальні за шахрайство або порушення. Відповідно, уся належна інформація повинна без затримки бути доведена до відома компетентного органу країни відправлення та, за необхідності, слід використовувати форму ТС24 для прохання про передачу повноважень щодо стягнення. Зразок ТС24 наведений у Додатку VIII.8.2.

*Статті 49 (7) ат
117(5)) Доповнення I
до Конвенції*

З іншого боку, якщо транзитна операція може бути закрита в межах процедури запиту інформації, компетентний орган країни відправлення негайно інформує суб'єкта процедури та гаранта, які могли бути залучені до процедури запиту інформації. Крім того, компетентному органу, можливо, доведеться інформувати інші компетентні органи, які наразі залучені до процедури запиту інформації та, зокрема, митницю гарантії.

Стаття 310(7) ІА

Додаткові приклади ситуацій в рамках процедури запиту інформації наведено у Додатку VII.8.5.

VII.5. Процедура перевірки після митного оформлення

У цьому пункті наводиться наступна інформація:

У пункті 1 розглядаються цілі та методи перевірки.

У пункті 2 розглядаються документи, що підлягають перевірці.

У пункті 3 розглядаються наслідки результатів

VII.5.1. Цілі та методи перевірки після митного оформлення

*Стаття 52 Додатку
I до Конвенції*

Стаття 292 ІА

Компетентний митний орган після розмитнення може здійснювати контроль поданої інформації та будь-яких документів, бланків, дозволів або даних, що стосуються операції спільного транзиту/транзиту ЄС, з метою перевірки автентичності та точності записів, обмінюваної інформації та штампів.

Перевірка після митного оформлення здійснюється на основі аналізу ризиків або довільного вибору. Однак, у випадку сумніву або підозри щодо наявності правопорушень або порушень, така перевірка виконується.

Компетентний митний орган, який отримує запит на проведення контролю після розмитнення, повинен відповісти без затримки.

Якщо компетентний митний орган країни відправлення подає запит до компетентного митного органу стосовно контролю після розмитнення інформації, пов'язаної із операцією спільного транзиту/транзиту ЄС, вважається, що умови для закриття транзитної процедури не виконуються до моменту підтвердження автентичності та точності даних.

VII.5.2. Документи, що підлягають перевірці

VII.5.2.1. Транзитна декларація (процедура забезпечення безперервної роботи)

З метою виявлення та запобігання шахрайству декларація та візування повинні бути перевірені компетентним органом у країні відправлення, транзиту та призначення, якщо буде виявлена помилка або буде причина сумніватися в їх дійсності.

Зразок ТС21 наведено у Додатку 8.5. Ця перевірка повинна проводитися за допомогою форми ТС21, що відповідає зразку, наведеному в Додатку VII.8.5. Компетентні органи, до яких звернулися, повертають форму компетентним органам, що

подали запит, впродовж двох місяців з дати заповнення форми. Підстави для перевірки зазначають у цій формі.

Окрім того, кожна митниця відправлення здійснює вибіркочу перевірку копій транзитних декларацій, що підлягають поверненню, повернутих із запитом на перевірку принаймні двох у кожній тисячі документів.

VII.5.2.2. Електронний транспортний документ у якості транзитної декларації

Коли товари транспортуються з використанням електронного транспортного документа (ЕТД) в якості транзитної декларації для використання процедури спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС для товарів, що перевозяться повітряним транспортом, або з використанням електронного транспортного документа (ЕТД) в якості транзитної декларації для використання процедури внутрішнього транзиту ЄС для товарів, що перевозяться морським транспортом, митний контроль здійснюється ретроспективно компетентними органами в аеропорту або порту призначення шляхом системних аудиторських перевірок на основі рівня сприйнятого ризику. За необхідності, компетентні органи у аеропорту або порту призначення можуть надсилати дані з ЕТД компетентним органам аеропорту або порту відправлення для перевірки.

Така перевірка здійснюється за допомогою форми ТС21(А), що відповідає зразку, наведеному у Додатку VII.8.6. Кожна форма має у стислому вигляді містити дані, зазначені в ЕТД та пов'язані тільки з одним повітряним судном або судном та одним уповноваженим оператором.

Частини 1, 2 та 3 форми ТС21(А) заповнюються компетентними органами у аеропорту або порту призначення. За необхідності, витяги з ЕТД повітряного судна або судна, пов'язані із відправленнями, обраними для перевірки, додаються до форми.

Форми для перевірки можуть надсилатися через центральні управління з питань операцій спільного транзиту/транзиту ЄС у відповідних країнах до компетентного органу у аеропорту або порту відправлення.

Компетентні органи для аеропорту або порту відправлення мають перевірити дані ЕТД, наведені у формі ТС21(А) з посиланням на комерційні документи, що зберігаються авторизованим оператором. Результати перевірки зазначаються у частинах 4 та 5 форми. Будь-які розбіжності позначаються у частині 4.

VII.5.2.3. Альтернативний доказ

У випадку сумнівів або підозр, компетентний орган у країні відправлення подає запит на перевірку представленого альтернативного доказу. Окрім того, орган подає запит на перевірку принаймні десяти з кожної тисячі документів.

VII.5.2.4. Документи T2L

Рекомендується, щоб запит на перевірку документа "T2L" подавався, якщо такий документ був виданий минулою датою, виключно для того, щоб скоригувати дію транзитної декларації "T1".

Запит має бути автоматичним, якщо "T2L" пред'являється після виконання серії транзитних операцій, яких стосуються транзитні декларації, видані у різних країнах.

Окрім того, два з кожної тисячі всіх документів "T2L", пред'явлених у цій митниці, повинні піддаватись випадковій вибірковій перевірці.

VII.5.2.5. Комерційні документи, еквівалентні документу T2L

Рекомендується здійснювати перевірку у випадку виникнення підозр щодо зловживань або порушень, що могли бути вчинені

через використання комерційного документа замість "T2L".

Підозри щодо зловживання або порушення можуть виникати, якщо ясно, що відповідна особа розділяє відправлення для того, щоб не перевищувати граничну суму 15 000 євро.

Окрім того, два з кожної тисячі комерційних документів, пред'явлених у цій митниці як "T2L", повинні піддаватись випадковій вибірковій перевірці.

VII.5.3. Наслідки перевірки

Компетентний орган, що подає запит на перевірку, вживає необхідних заходів на основі отриманої інформації.

Однак, що стосується виникнення (митного) боргу у процесі відповідної транзитної операції, обов'язком компетентного органу країни відправлення є ініціювання запиту інформації, за необхідності, та визначення суттєвих фактів стосовно (митного) боргу, боржника та компетентного органу для стягнення у відповідності до положень, що стосуються боргу та стягнення боргу (див. Частина VIII).

VII.6. Винятки (для відміток)

VII.7. Особливі національні інструкції (зарезервовано)

VII.8. Додатки

VII.8.1. Перелік компетентних органів

Щоб отримати останню версію цього переліку, натисніть на одне з посилань нижче:

ЄВРОПА:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

VII.8.2. Зразок інформаційного листа суб'єкту процедури

*[Найменування компетентного органу
країни відправлення]*

*[Місце і дата]
[Ім'я (найменування) та адреса
суб'єкта процедури]]*

**Тема: Спільний транзит/внутрішній транзит ЄС
Відсутність доказу закінчення транзитної процедури**

Шановний пане/пані,
Ви є суб'єктом процедури для наступних декларацій щодо спільного транзиту/
внутрішнього транзиту ЄС:

*[довідкові номери та дати транзитної декларації (декларацій)]
від митниці відправлення [найменування митниці відправлення]*

Відповідно до Статті 49(2) та (5) та Додатку II Доповнення I до Конвенції від 20 травня 1987 року про процедуру спільного транзиту/Статті 310 (2) та (5) та Додатку 72-04 Регламенту Комісії (ЄС) № 2015/2447 від 24 листопада 2015 року щодо детальних правил імплементації деяких положень Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 про встановлення Митного кодексу ЄС, повідомляємо Вам, що ми не отримали доказ закінчення транзитної процедури для зазначених вище декларацій.

Просимо Вас надіслати нам дані та документацію, що підтвердять, що процедуру закінчена. Вам також необхідно зазначити будь-які зміни митниці призначення та/або митниць транзиту. Просимо Вас надіслати інформацію протягом 28 днів з дати цього листа.

- [Митний борг виникне через один місяць після закінчення зазначеного 28-денного періоду, якщо Ви не надасте будь-якої інформації або інформації, яку Ви надасте, буде для нас недостатньою для здійснення запиту інформації у митниці призначення.]
- [Ми маємо ініціювати процедуру запиту інформації через два місяці після закінчення терміну для пред'явлення товарів у митниці призначення.]
- Це відповідає статті 114 (2) та Додатку II Доповнення I до Конвенції від 20 травня 1987 року про процедуру спільного транзиту/Статті 77 Делегованого регламенту Комісії (ЄС) 2015/2446 від 28 липня 2015 року, який доповнює Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 про встановлення Митного кодексу ЄС та Додатку 72-04 до Регламенту Комісії (ЄС) 2015/2447 від 24 листопада 2015 року щодо встановлення детальних правил імплементації деяких положень Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 про встановлення Митного кодексу ЄС.

Доказ може мати форму:

- документа, засвідченого митними органами Держав-членів або країни призначення при спільному транзиті, який ідентифікує товари та встановлює, що вони були пред'явлені на митниці призначення або авторизованому вантажоодержувачу;
- митного документа, засвідченого митним органом країни, який встановлює, що товари фізично залишили митну територію Договірної сторони;
- митний документ, виданий у третій країні, де товари поміщаються під митну процедуру;
- документа, виданого у третій країні, завіреного печаткою або іншим чином засвідченого митним органом цієї країни, який засвідчує, що товари вважаються такими, що перебувають у вільному обігу в цій країні.

Будь-який доказ, що надається Вами, повинен відповідати положенням статті 51 Доповнення I до Конвенції /статті 312 Імплементативного Регламенту Комісії (ЄС) 2015/2447 від 24 листопада 2015 року щодо детальних правил імплементування деяких положень Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 про встановлення Митного кодексу ЄС.

Відповідно до умов статей 114 та 115 Доповнення I Конвенції про процедуру спільного транзиту від 20 травня 1987 року/статті 79 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 від 9 жовтня 2013 року про встановлення Митного кодексу ЄС, якщо неможливо встановити, що процедура закінчена для декларації (деклараций), про яку ідеться, Ви несете відповідальність за борг стосовно товарів, що були предметом цієї декларації (деклараций) (ввізне або вивізне мито та інші збори).

Якщо Ви не можете довести, що процедура транзиту, про яку ідеться, закінчена, будь ласка, надайте будь-яку інформацію, яку ви маєте, разом із підтверджувальними документальними свідченнями, зокрема, щодо місця (країни), де, як Ви вважаєте, відбулися події, внаслідок яких утворився борг, у відповідності до статті 114 Додатку I до Конвенції про процедуру спільного транзиту від 20 травня 1987 року/статті 87 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 від 9 жовтня 2013 року про встановлення Митного кодексу ЄС.

З повагою

VII.8.3. Зразок повідомлення про запит інформації ТС20 та пояснювальні примітки

ТС20 – ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ЗАПИТ ІНФОРМАЦІЇ

I. ЗАПОВНЮЄТЬСЯ КОМПЕТЕНТНИМ ОРГАНОМ У ПУНКТІ ВІДПРАВЛЕННЯ		
A. Транзитна декларація № Копія (...) додається.	B. Митниця призначення (найменування та країна)	
C. Компетентний орган у пункті відправлення (найменування та адреса)	D. Заплановані митниці транзиту (найменування та країна) 1. 2. 3. 4.	
E. Розпізнавальні знаки транспортного засобу:		
F. Вантажодержувач (ім'я (найменування) та повна адреса)		
G. Відповідно до інформації, наданої суб'єктом процедури, відправлення було:		
☐ 1. Пред'явлено у вашій митниці	☐ 2. Доставлено вантажодержувачу	
_____ Д М Р	_____ Д М Р	
☐ 3. Доставлено(дата) (ім'я (найменування) та адреса особи або компанії)	_____ Д М Р	
H. Квитанцію для документа, видану вашим органом	_____ було пред'явлено мені. Д М Р	
I. Суб'єкт процедури не може надати ніякої інформації про місцезнаходження відправлення.		
Місце і дата:	Підпис:	Штамп:

II. ЗАПОВНЮЄТЬСЯ КОМПЕТЕНТНИМ ОРГАНОМ КРАЇНИ ПРИЗНАЧЕННЯ: ЗАПИТ		
З метою наведення подальших довідок митниця відправлення повинна надіслати або повідомити:		
☐ 1. точний опис товарів	☐ 2. копію рахунка	
☐ 3. копію вантажного маніфесту, коносаменту	☐ 4. Ім'я особи, відповідальної за виконання формальностей у митниці призначення	
☐ 5. наступні документи або інформацію (будь ласка, зазначте):		
Місце і дата:	Підпис:	Штамп:

III. ЗАПОВНЮЄТЬСЯ МИТНИЦЕЮ ВІДПРАВЛЕННЯ: ВІДПОВІДЬ НА ЗАПИТ	
☐ 1. Інформація, копії або документи додаються	1 2 3 4 5
☐ 2. Інформація, копії або документи, зазначені у п.	☐ Вашого запиту, наявні/не наявні.

Місце і дата:

Підпис:

Штамп:

IV. ЗАПОВНЮЄТЬСЯ КОМПЕТЕНТНИМ ОРГАНОМ КРАЇНИ ПРИЗНАЧЕННЯ

1. Доказ того, що процедура закінчена, було повернуто завізована копія
Д М Р
- (а) документа, що був повернутий, додається у якості підтвердження (b) повернутого документа
2. Завізований доказ того, що процедура закінчена, додається до цього повідомлення про запит інформації
3. Збори стягнуто.
4. Наводяться довідки, та доказ того, що процедура закінчена, буде повернутий якомога скоріше.
5. Відправлення було пред'явлено у цьому органі без відповідного документа.
6. Документи були пред'явлені у цьому органі без відправлення.
7. Ані відправлення, ані документи не були пред'явлені у цьому органі та
- (а) отримати інформацію щодо них неможливо.
- (b) Форму ТС20 передано до фактичної митниці призначення (найменування та країна)
- (c) Форму ТС20 передано до останньої запланованої митниці транзиту, зазначеної у графі I. пункт D

Місце і дата:

Підпис:

Штамп:

V. ЗАПОВНЮЄТЬСЯ ОСТАННЬОЮ ЗАПЛАНОВАНОЮ МИТНИЦЕЮ ТРАНЗИТУ

1. Повідомлення про відправлення транзитом було
подано до цього органу
Д М Р
2. Повідомлення про відправлення транзитом було надіслано мені фактичною митницею транзиту(найменування),
до якої його було подано
Д М Р
3. Повідомлення про відправлення транзитом до цієї митниці не подавалось. Форму ТС20 передано до попередньої запланованої митниці транзиту

Місце і дата:

Підпис:

Штамп:

VI. ЗАПОВНЮЄТЬСЯ ПОПЕРЕДНЬОЮ ЗАПЛАНОВАНОЮ МИТНИЦЕЮ ТРАНЗИТУ

1. Повідомлення про відправлення транзитом
було подано до цього органу
Д М Р
2. Повідомлення про відправлення транзитом було надіслано мені фактичною митницею транзиту(найменування),
до якої його було подано
Д М Р
3. Повідомлення про відправлення транзитом до цієї митниці не подавалось. Форму ТС20 передано до попередньої запланованої митниці транзиту

Місце і дата:

Підпис:

Штамп:

VII. ЗАПОВНЮЄТЬСЯ ПОПЕРЕДНЬОЮ ЗАПЛАНОВАНОЮ МИТНИЦЕЮ ТРАНЗИТУ

1. Повідомлення про відправлення транзитом
було подано до цього органу
Д М Р
2. Повідомлення про відправлення транзитом було надіслано мені фактичною митницею транзиту(найменування),
до якої його було подано
Д М Р
3. Повідомлення про відправлення транзитом до цієї митниці не подавалось. Форму ТС20 передано до попередньої запланованої митниці транзиту

Місце і дата:

Підпис:

Штамп:

VIII. ЗАПОВНЮЄТЬСЯ ПОПЕРЕДНЬОЮ ЗАПЛАНОВАНОЮ МИТНИЦЕЮ ТРАНЗИТУ

1. Повідомлення про відправлення транзитом _____
було подано до цього органу

Д М Р

2. Повідомлення про відправлення транзитом було надіслано мені фактичною митницею
транзиту(найменування),
до якої його було подано _____

Д М Р

3. Повідомлення про відправлення транзитом до цієї митниці не подавалось. Форму ТС20 передано до
попередньої запланованої митниці транзиту

Місце і дата:

Підпис:

Штамп:

ТС20 – Повідомлення про запит інформації – Пояснювальні примітки

1. Інформація та відповіді надаються шляхом проставлення хрестика у графі, призначений для цього.
2. Повідомлення про запит інформації використовується для будь-якої транзитної процедури, спрощеної чи ні, за якою необхідно надати до компетентного органу країни відправлення доказ закінчення процедури.
3. У графі I пункт А, компетентний орган, що подає запит, зазначає обліковий номер транзитної декларації (ЄАД, ТСД або транспортного документа, що використовується у якості декларації), для якої він не має жодного доказу закінчення процедури. Слід додати копію декларації.
4. У графі I пункт Е необхідно ідентифікувати транспортний засіб, що використовується, якщо ці дані необхідно було зазначити у декларації, або, якщо ні, – чи відома така інформація компетентному органу (зокрема, від суб'єкта процедури).
5. У графі I пункт F, компетентний орган, який подає запит, зазначає вантажоодержувача (вантажоодержувачів), авторизованих чи не авторизованих, як вони були задекларовані, коли такі дані необхідно було зазначити у декларації, або, у інших випадках, припустимого вантажоодержувача (вантажоодержувачів), який міг отримати товари, на основі інформації, яка є у розпорядженні органу.
6. У графі I пункт G-3 повинні бути зазначені фактичні вантажоодержувачі, як вони зазначені суб'єктом процедури.
7. У графі II пункт 3, компетентний орган, якому адресовано запит, просить здійснити передачу транспортних документів, якщо вони самі не є транзитною декларацією (у останньому випадку, їх слід вказати у графі I-A).
8. У графі IV, компетентний орган, якому адресовано запит, інформує компетентний орган країни відправлення про результати свого запиту інформації, що не є обов'язковими для виконання цією митницею.
9. У графі IV пункт 1, компетентний орган, якому адресовано запит, ставить позначку у графі (а), якщо він повертає завізовану копію примірника 1 ЄАД або першого примірника ТСД, отриману від компетентного органу, що подає запит. У інших випадках (копія примірника 4 ЄАД, другого примірника ТСД або копія будь-якого іншого документа – наприклад, щомісячний перелік у паперовій формі для транзитних повітряних/морських перевезень, – що підтверджує закінчення процедури), він ставить позначку у графі (б).
Якщо компетентний орган, якому адресовано запит, передає форму ТС20, він робить позначку у графі пункту 7 та вносить дані, за необхідності. Він інформує компетентний орган країни відправлення за допомогою копії сповіщення про запит інформації.
Кожна митниця транзиту діє у такий же спосіб, якщо не має у своєму розпорядженні повідомлення про відправлення транзитом.
10. Для кожної транзитної декларації має використовуватись окрема форма ТС20.

VII.8.4. Зразок відправлення інформації TC20A

TC20A СПІЛЬНИЙ ТРАНЗИТ/ВНУТРІШНІЙ ТРАНЗИТ ЄС НАДСИЛАННЯ ІНФОРМАЦІЇ/ДОКУМЕНТІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ РОБОТОЮ NCTS	
1. ДЕКЛАРАЦІЯ Довідковий номер MRN: Процедура запиту інформації (номер) Процедура стягнення (номер)	
2. КОМПЕТЕНТНИЙ ОРГАН У МІСЦІ ВІДПРАВЛЕННЯ Найменування та адреса: <u>Контактні дані</u> Найменування Тел.: Факс: Адреса електронної пошти:	3. КОМПЕТЕНТНИЙ ОРГАН У МІСЦІ ПРИЗНАЧЕННЯ Найменування та адреса: <u>Контактні дані</u> Найменування Тел.: Факс: Адреса електронної пошти:
4. ДОКУМЕНТИ, ЩО ДОДАЮТЬСЯ ☐ 1. ☐ 2. ☐ 3.:	
5. ДОДАТОК (ДОДАТКИ): (загальна кількість)	
6. КОМПЕТЕНТНИЙ ОРГАН ☐ У МІСЦІ ВІДПРАВЛЕННЯ ☐ У МІСЦІ ПРИЗНАЧЕННЯ Місце і дата: Підпис Штамп	

VII.8.5. Зразок запиту пост-митного контролю ТС21

ТС21 – ЗАПИТ НА ПЕРЕВІРКУ

I. ОРГАН, ЯКИЙ ПОДАЄ ЗАПИТ

(найменування та повна адреса)

III. ЗАПИТ НА ПЕРЕВІРКУ

вибіркова перевірка
Просимо перевірити

II. КОМПЕТЕНТНИЙ ОРГАН, ЯКОМУ АДРЕСОВАНО ЗАПИТ

(найменування та повна адреса)

з причини, зазначеної у графі С або графі D

A. Автентичність штампу і підпису

- 1. У графі під заголовком "Контроль митниці призначення (графі I)" на копії ЄАД або ТСД, що підлягає поверненню,, що додається
- 2. у графі F та/або G на копії ЄАД або ТСД, що підлягає поверненню,, що додається
- 3. у графі під заголовком "Митниця відправлення" (графі C) на примірнику 4 ЄАД або другому примірнику ТСД, що додається
- 4. у графі під заголовком "Контроль митницею відправлення" (графі D) на примірнику 4 ЄАД або другому примірнику ТСД, що додається
- 5. у графі під заголовком "Вантажні місця та опис товарів" (графі 31) на примірнику 4 ЄАД або другому примірнику ТСД, що додається
- 6. у рахунку № від/транспортному документі № від (додається)

B. Правильність зазначеного візування

- 1. У графі (графах) (1)
- 2. У комерційному документі № від (додається)

C. Автентичність та правильність альтернативного доказу, що вкладено.

D. Вимагається перевірка тому, що

- 1. відсутній штамп
- 2. відсутній підпис
- 3. штамп нерозбірливий
- 4. графа не повністю заповнена
- 5. були здійснені видалення без візування та завірення
- 6. у формі присутні стирання та/або перезапис
- 7. штамп не розпізнано
- 8. відсутня дата стосовно використання або призначення
- 9. з інших причин (необхідно зазначити)

Місце, Дата

Підпис (Штамп)

1) Зазначте кількість граф, що відповідають перевірці за запитом ____

IV. РЕЗУЛЬТАТ ПЕРЕВІРКИ

- A. Штамп та підпис є автентичними
- B. Форму не було пред'явлено компетентним органам та
 - 1. штамп здається підробленим або сфальсифікованим
 - 2. штамп здається проставленим неправильно
 - 3. підпис не є підписом особи, що є відповідальним службовцем компетентних органів
- C. Візування є правильними
- D. Візування є неправильними: вони повинні виглядати наступним чином:
- E. Примітки:
 - 1. штамп було проставлено розбірливо
 - 2. було проставлено підпис
 - 3. графу було заповнено
 - 4. видалення були підтвержені та автентифіковані
 - 5. стирання та/або перезаписування зумовлені:
 - 6. штамп є автентичним і може бути прийнятий
 - 7. було проставлено дату
 - 8. альтернативний доказ відповідає вимогам
 - 9. з інших причин (необхідно зазначити) і може бути прийнятий

Місце, Дата

Підпис (Штамп)

- Примітки:
1. Необхідно подавати окремий запит для кожної форми, яку необхідно перевірити
 2. Інформація та відповідь надаються шляхом проставлення хрестика у графах, призначених для цього
 3. Компетентний орган, якому адресовано запит, має гарантувати його пріоритетний розгляд

VII.8.6. Зразок запиту пост-митного контролю ТС21А

ТС21 (А)– ЗАПИТ НА ПЕРЕВІРКУ

1. Компетентний орган, який подає запит (найменування та повна адреса)		2. Компетентний орган, якому адресовано запит (найменування та повна адреса)				
3. ПОДАЄТЬСЯ ЗАПИТ НА ПЕРЕВІРКУ СТАТУСУ ДЛЯ НАСТУПНИХ ВІДПРАВЛЕНЬ, ДЛЯ ЯКИХ НИЖЧЕ НАВЕДЕНО/ДОДАЮТЬСЯ ВИТЯГИ З ЕЛЕКТРОННОГО ТРАНСПОРТНОГО ДОКУМЕНТА ПОВІТРЯНОГО СУДНА/СУДНА*:						
Найменування та адреса власника дозволу				Повітряне судно/Судно* та дата відправлення		
				Аеропорт/Порт відправлення:		
Товар	Транспортний документ для повітряних/морських перевезень в якості транзитної декларації на номер	Номери контейнерів (або маркування та номери)	Опис вантажу	Кількість вантажних місць	Маса (в кг) або об'єм	Заявлені статус (T1, T2, TF, TD, C, F, X)
(1)						
(2)						
(3)						
(4)						
(5)						
4. РЕЗУЛЬТАТ ПЕРЕВІРКИ Перевірка всіх відправлень пройшла задовільно окрім наступних найменувань: (Підтверджувальні документи додаються)						
5. ОРГАН, ЩО ВИКОНУЄ ПЕРЕВІРКУ:						
Найменування:			Підпис:			
...			...			
Дата:			Штамп:			
			...			

* видалити не потрібно

Цей запит слід використовувати тільки для однієї компанії, одного повітряного судна або судна.

Після заповнення поверніть запит до митниці, зазначеній у п. 1.

VII.8.7. Приклади ситуацій у процедурі запиту інформації

Якщо наприкінці процедури запиту інформації транзитна операція все ще не закрита, компетентний орган країни відправлення може знайти наступні приклади ситуацій корисними у контексті визначення органу, уповноваженого стягувати борг:

Транзитна операція, в ході якої не залучається жодної митниці транзиту (суто внутрішня операція, у якій бере участь Договірна сторона Конвенції).

В такій ситуації може використовуватись внутрішня транзитна операція ЄС в межах ЄС або транзитна операція, обмежена територією однієї з інших Договірних сторін (операція, що не передбачає спільний транзит)

Приклад:

[Данія – Німеччина – Франція – Іспанія]

Компетентний орган країни призначення (орган країни, що належить до цієї ж Договірної сторони або цієї ж країни) не може надати доказів пред'явлення у пункті призначення.

Відправлення "зникло" десь у Договірній стороні/країні, про яку ідеться.

Транзитна операція, в ході якої залучаються митниці транзиту при виїзді з, потім на в'їзді до тієї ж Договірної сторони (використання однієї або кількох третіх країн, що не є країнами спільного транзиту).

На практиці в такій ситуації може бути залучений тільки ЄС.

Приклад:

(Польща – Україна – Румунія)]

Компетентний орган країни призначення не може надати доказів пред'явлення у пункті призначення та

I. Повідомлення IE118 було надіслано митницею на в'їзді (повторному ввезенні) до відповідної Договірної сторони (Румунія):

відправлення було повторно ввезено на територію відповідної Договірної сторони, а потім воно десь "зникло".

II. Повідомлення IE118 було надіслано митницею виїзду з відповідної Договірної сторони (Польща), але не митницею в'їзду (повторного ввезення) до цієї ж Договірної сторони (Румунія):

Відправлення "зникло" між двома митницями транзиту у одній з третіх країн (Україна).

III. Повідомлення IE118 не було надіслано ані при виїзді з відповідної Договірної сторони (Польща), ані при в'їзді (повторному ввезенні) до цієї ж Договірної сторони (Румунія):

Відправлення не залишало територію відповідної Договірної сторони, і "зникло" між митницею відправлення та першою митницею транзиту при виїзді.

с) Транзитна операція, в якій беруть участь тільки митниці транзиту (при в'їзді) на кордонах між Договірними сторонами.

Приклад:

[Польща – Чеська Республіка – Німеччина – Швейцарія – Франція]

I. Повідомлення IE118 не було надіслано з останньої митниці транзиту (при в'їзді до Франції), проте його було подано з попередньої митниці транзиту (при в'їзді до Швейцарії):

відправлення прибуло до Швейцарії, проте "зникло" між митницею транзиту при в'їзді до Швейцарії та митницею транзиту при в'їзді до Франції;

II. Повідомлення IE118 не надсилались зовсім.

Відправлення не залишало територію Договірної сторони відправлення і десь "зникло".

d) Транзитна операція, в ході якої залучаються митниці транзиту на кордонах між Договірними сторонами та із третіми країнами

Приклад:

[Греція, Болгарія, Румунія – *Україна* – Словаччина – Польща]

Це ситуація, що описана у випадку (b). Тому, ситуація та рішення є аналогічними, *зважаючи на обставини.*

РОЗДІЛ VIII – БОРГ ТА СТЯГНЕННЯ

VIII.1. Сфера застосування положень

<i>Титул IV Доповнення I до Конвенції</i>	У цій главі розглядається сфера застосування положень щодо боргу та стягнення боргу у процедурах спільного транзиту та внутрішнього транзиту ЄС.
<i>Статті 79, 84 та 87 МК ЄС</i>	Метою цього Розділу VIII є встановлення узгодженої версії щодо тих ситуацій, в яких виникає борг під час операцій виключно спільного транзиту або виключно внутрішнього транзиту ЄС, визначення боржників та недвозначне визначення країн, відповідальних за відшкодування боргу з боржників та гарантів. Проте, наскільки це дозволяють дані положення. Вони залишають право кожній Договірній стороні Конвенції брати на себе відповідальність за фактичне стягнення у відповідності до власних норм Договірної сторони у таких питаннях, окрім строків для початку стягнення. Для цілей ЄС, гармонізовані правила щодо митного боргу встановлено у МК ЄС.
<i>Статті 77 ДА, 85(1) ДА, 165 ІА, 311 ІА</i>	

VIII.1.1. Визначення понять

Борг	Для цілей Конвенції про процедуру спільного транзиту, термін "борг" означає ввізне або вивізне мито та інші збори, що підлягають сплаті особою стосовно товарів при розміщенні їх під процедуру спільного транзиту.
<i>Стаття 3(1) Доповнення I до Конвенції</i>	
Митний борг	Для цілей ЄС, термін "митний борг" визначається як "зобов'язання особи щодо сплати суми ввізного або вивізного мита", зборів, встановлених у статті 56 МК ЄС. Оскільки правила внутрішнього транзиту ЄС також мають ефект призупинення "інших мит" (інших зборів), МК ЄС поширює сферу застосування певних положень МК ЄС для включення "інших зборів" для цілей гарантій, митного боргу та стягнення боргу (наприклад, стаття 89(2) МК ЄС).
<i>Стаття 5(18) МК ЄС</i>	

Для цілей цього документа слово "борг" використовується як таке, що включає у себе обидва визначення, наведені вище.

Стягнення Загальний термін "стягнення", що використовується у контексті "спільного" та внутрішнього транзиту ЄС, слід розуміти як такий, що означає усі заходи, що вживаються для збору будь-яких сум, належних до сплати

VIII.1.2. Різниця між положеннями про фінансові зобов'язання та штрафні санкції

*Стаття 112
Додатку I до
Конвенції*

Стаття 79 МК ЄС

У зв'язку із транзитною операцією "борг", призупинений на час, коли товари були під процедурою, має стягуватись, якщо процедура транзиту не була закрита згідно з вимогами, після встановлення, що "борг" утворився внаслідок незаконного вилучення з процедури, або невідповідності умові, що регулює поміщення товарів під процедуру або використання процедури.

Ситуації, що призводять до утворення боргу, часто схожі на "правопорушення" або "порушення", які призводять не до збору суми, що об'єктивно належить до сплати, а до накладання адміністративних та/або кримінальних санкцій. Ця Частина Посібника з транзиту охоплює тільки ті ситуації, в яких утворюється об'єктивний борг; він не охоплює кримінальний аспект, що залишається предметом відповідальності кожної окремої Держави-члена або країни спільного транзиту.

VIII.2. Виникнення/невиникнення боргу, невиконання вимог та визначення боржників і гарантів

У цій главі розглядаються такі питання:

- виникнення та невиникнення боргу,
- невиконня процедури,
- інші випадки недотримання вимог процедури,

- та визначення боржників та гарантів.

VIII.2.1. Виникнення/невиникнення боргу

VIII.2.1.1. Коли виникає борг

VIII.2.1.1.1. Незаконне вилучення товарів з процедури

*Стаття 112(1)(a)
Доповнення I до
Конвенції*

Борг виникає внаслідок невиконання зобов'язань щодо вилучення з-під митного нагляду або, у визначенні Конвенції, – "з процедури спільного транзиту". Якщо товари були вилучені без дотримання зобов'язань, борг виникає, як тільки товари вилучаються з процедури.

*Стаття 79(1)(a) та
(2)(a) МК ЄС*

*Статті 112(3)(a) та
114 Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 79 МК ЄС

За винятком випадків, коли товари грубо викрадають з їх транспортних засобів, точний момент часто настільки ж важко визначити, наскільки і місце, де сталося вилучення, звичайно, і те і інше пов'язані між собою. Незважаючи на це, момент вилучення є питанням, важливість якого є відносною, оскільки товари, зазвичай, залишаються під процедурою протягом відносно короткого періоду, отже, фактори, що входять у розрахунок суми боргу, не повинні радикально змінюватися протягом цього періоду. Якщо неможливо визначити точне місце та час, місцем буде країна, відповідальна за останню митницю транзиту, яка повідомляє митницю відправлення про проходження кордону, або, якщо це не зроблено, країна, відповідальна за митницю відправлення, а датою буде перший робочий день після закінчення строку для пред'явлення товарів на митниці призначення.

Подання повідомлення "Повідомлення про перетин кордону" (IE118) до останньої митниці транзиту спрощує завдання з визначення принаймні країни, в якій відбулося незаконне вилучення.

VIII.2.1.1.2. Невідповідність умовам

Стаття 122(1)
Доповнення I до
Конвенції

Борг виникає через недотримання умови, що регулює розміщення товарів під процедуру транзиту або використання цієї процедури.

Стаття 79(1) МК
ЄС

VIII.2.2. Невиконання процедури

VIII.2.2.1. Ситуації незаконного вилучення

У принципі, усі ситуації, в яких митні органи не в змозі забезпечити виконання митних правил та, де доречно, інших положень, застосованих до товарів, можуть охоплюватись поняттям "незаконне вилучення" (див. пункт VIII.2.1.1.1).

Ситуаціями, що спричиняють незаконне вилучення товарів з процедури транзиту/митного нагляду, зокрема, є:

1. Непред'явлення товарів на митниці призначення або авторизованому вантажоодержувачу, у тому числі, ситуації, коли:

- усі або частину товарів було вкрадено або вони зникли під час перевезення ("відсутні товари")⁷⁶;
- доказ пред'явлення товарів на митниці призначення сфальсифіковано;
- перевізник пред'являє товари безпосередньо вантажоодержувачу, який не є авторизованим вантажоодержувачем;
- усі або частину задекларованих товарів було замінено іншими товарами.

2. Заміна транзитної операції/митного статусу товарів (наприклад, шляхом заміни декларації спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС "T1" транзитною декларацією спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС "T2"

⁷⁶ У ЄС, відповідно до Статті 124 МК ЄС та Статті 103 ДА, вважається, що заборгованість погашена, коли не союзні товари, поміщені під процедуру транзиту, були вкрадені, за умови, що товари оперативним чином знайдені і знову поміщуються в їх первісному митному стані в тій державі, в якій вони перебували на момент викрадення.

або доказом статусу товарів ЄС "T2L" або "T2LF" – або еквівалентом, як то літера "С" або "T2F" у документах для повітряних або морських перевезень).

VIII.2.2.2. Ситуації, що не є незаконним вилученням

Ситуації, які описані під цим заголовком, не є незаконним вилученням. Прикладом такої ситуації є зламана пломба під час належного пред'явлення відправлення на митниці призначення. Інший приклад процедури внутрішнього транзиту ЄС: помилка щодо митного статусу не союзних товарів, перелічених в електронному транспортному документі, що використовується в якості транзитної декларації, для використання процедури внутрішнього транзиту ЄС для товарів, що перевозяться повітряним транспортом (коли код "С" використовується замість "T1"), не вважається незаконним вилученням за умови, що авіакомпанія впорядковує митний статус товарів шляхом їх митного оформлення при прибутті до пункту призначення.

Однак, той факт, що товари не були незаконно вилучені, не обов'язково означає ані те, що не було невідповідності іншим зобов'язанням в рамках транзитної процедури, ані те, що не виникло боргу (див. пункт VIII.2.3).

VIII.2.2.3. Ситуації невиконання однієї або кількох умов, що регулюють поміщення товарів під процедуру

*Стаття 122(1)
Доповнення I до
Конвенції*

*Стаття 79(1) МК
ЄС*

Така ситуація може статися під час поміщення товарів під процедуру транзиту або до такого поміщення, якщо факти не будуть виявлені до моменту вивільнення товарів для транзитної процедури (якщо вони будуть виявлені раніше, дозвіл на вивільнення товарів для транзиту надано не буде). Можливими прикладами такого невиконання є товари, що введені під процедуру:

- без чинної гарантії для транзитної процедури (через те, що вона була відкликана, анульована або строк її чинності

закінчився), або вона є недійсною на території, про яку йдеться (через те, що в ході операції здійснюється транзит через територію Держави-члена/Договірної сторони, на яку не поширюється гарантія), або через те, що референтну суму загальної гарантії або звільнення від гарантії було перевищено;

- авторизованим вантажовідправником, але якщо, всупереч правилам або вимогам дозволу,
 - ✓ вантаж не було опломбовано,
 - ✓ не було встановлено терміну для пред'явлення відправлення у пункті призначення;
- власником дозволу на використання спрощення, який був виданий на основі невірної або неповної інформації;
- після анулювання, відкликання або призупинення дії дозволу на використання спрощення;
- одна з умов, встановлених для використання спрощення, пізніше виявилась такою, що не виконується (наприклад: зміна власника під час процесу видачі дозволу, про яку не було повідомлено).

VIII.2.2.4. Борг, що виник у зв'язку з процедурою транзиту

Положення, що застосовуються до процедури спільного транзиту або внутрішнього транзиту ЄС, не розповсюджуються на події, внаслідок яких виникає борг, та стягнення, які не є частиною транзитної процедури, навіть якщо вони очевидно «пов'язані» з транзитною операцією. Цей вид боргу виникає, наприклад:

- відповідно до транзитної декларації, на підставі якої борг підлягає сплаті при ввезенні товарів або по закінченню

транзитної процедури (наприклад, "випуск у вільний обіг"), або

- внаслідок незаконного ввезення ("контрабанди") товарів, що обкладаються митом, до країни
- (а) без транзитної декларації ("недекларування"), або
- (б) за транзитною декларацією, що охоплює більшу кількість товарів, ніж були задекларовані, та які не поміщені під процедуру транзиту.

Ситуація, описана у пункті б), зазвичай не має впливу на закриття транзитної процедури, про яку ідеться.

Однак, якщо виникає одна з таких "пов'язаних із транзитом" ситуацій і якщо це зумовлює виникнення боргу, орган, що виявив таку ситуацію має повідомити компетентний орган країни відправлення про будь-який захід, який він вживає. Це робиться для того, щоб дозволити компетентному органу країни відправлення ідентифікувати можливі порушення стосовно товарів, які повинні були бути поміщені під процедуру транзиту.

VIII.2.3. Погашення боргу

*Стаття 112(2)
Доповнення I до
Конвенції*

*Стаття 124(1)(g)
та (h) МК ЄС*

Стаття 103(c) ДА

Погашення боргу відбувається, якщо:

- вилучення товарів з-під транзитної процедури, або недотримання умов, що регулюють поміщення товарів під процедуру транзиту, або використання транзитної процедури є результатом повного знищення або безповоротної втрати цих товарів (тобто вони стали непридатними для використання) внаслідок їхньої фактичної природи (тобто звичайне випаровування) або непередбачуваних обставин, або обставин форс-мажору, або внаслідок вказівки митного органу;
- невиконання, яке призвело до виникнення цього боргу, не має суттєвого впливу на коректне здійснення транзитної процедури та не становить спроби обману.

Це положення залишає за кожною Договірною Стороною право визначати ситуації, коли воно може застосовуватися, і, отже, обмежувати їх сферу застосування.

Під обманом розуміється вчинення діяння, яке може спричинити відкриття кримінального провадження, або замах на вчинення такого діяння.

- згодом виконуються всі формальності, необхідні для врегулювання ситуації з товарами.

Яким чином здійснюватиметься це "урегулювання", залежить від зобов'язання або умови, про яку йдеться. Стаття 103 (с) ДА передбачає, що один із випадків, коли відбувається невиконання, – це коли митний нагляд згодом відновлюється стосовно товарів, які не покриваються транзитною декларацією, але які раніше були на тимчасовому зберіганні або були поміщені під спеціальну процедуру разом із товарами, які офіційно були поміщені під цю процедуру транзиту.⁷⁷

Стаття 77 МК ЄС

*Стаття 112
Додатку I до
Конвенції*

Стаття 79 МК ЄС

VIII.2.4. Визначення боржників і гарантів

VIII.2.4.1. Хто є боржниками

*Стаття 113
Доповнення I до
Конвенції*

Відповідно до статті 113(2) Доповнення I до Конвенції (Стаття 79(3) та (4) МК ЄС):

- у разі невиконання одного із зобов'язань щодо вилучення товарів з-під митного нагляду, боржником є особа, від якої вимагається виконати зобов'язання.

*Стаття 79(3) та (4)
МК ЄС*

Це суб'єкт процедури відповідно до статті 8(1) Доповнення I

⁷⁷ Лише процедура внутрішнього транзиту ЄС

до Конвенції (стаття 233 МК ЄС). Він безумовно і повністю відповідає за борг.

Жоден елемент свідомих дій не береться до уваги при ідентифікації суб'єкта процедури як боржника. Однак, солідарно, боржником також може бути перевізник або отримувач товарів (стаття 8(2) Доповнення I до Конвенції (стаття 233(3) МК ЄС). У будь-якому випадку ідентифікація боржника буде залежати від конкретного зобов'язання, яке не було виконане, та від формулювання положення, на підставі якого виникло зобов'язання.

Більше того, будь-які особи, що брали участь у такому вилученні (співучасники) або набули чи утримували товари, про які йдеться (одержувачі або утримувачі), стають боржниками тільки якщо вони були поінформовані або мали б, з обґрунтованих причин, бути поінформованими про те, що товари було вилучено з-під митного нагляду. У такому випадку, елемент навмисного діяння впливає на визнання відповідних осіб боржниками.

- у разі невиконання умов, що регулюють поміщення товарів під процедуру, боржником є особа, яка зобов'язана виконувати умови, які регулюють таке поміщення.

У таких випадках боржником буде суб'єкт процедури, який є особою, зобов'язаною дотримуватись умов поміщення товарів під процедуру транзиту, включаючи спрощену процедуру. Однак, якщо акт поміщення товарів під процедуру передбачав, що третя сторона повинна була дотримуватись умов, ця сторона також вважається боржником разом із суб'єктом процедури.

*Стаття 113
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 79(3) та (4)

VIII.2.4.2. Вимоги до боржників

*Стаття 116(1)
Додатку I до
Конвенції*

Компетентні органи ініціюють провадження із стягнення, як тільки вони отримують можливість розрахувати суму боргу та визначити боржника (або боржників).

Стаття 101 МК ЄС

VIII.2.4.3. Різні боржники та їх солідарна відповідальність

*Стаття 113(4)
Доповнення I до
Конвенції*

Якщо було визначено більше ніж одного боржника, відповідального за один і той же борг, вони вважаються такими, що несуть солідарну відповідальність за сплату суми боргу. Це означає, що орган, відповідальний за стягнення, може вимагати від будь-якого з боржників сплатити суму і така сплата всього або частини боргу одним з боржників погашає борг, або сплачену його частину, для всіх боржників.

Стаття 84 МК ЄС

У конкретних ситуаціях застосовуються правила відповідних Договірних сторін⁷⁸

*Стаття 108 (3) МК
ЄС*

Держави-члени:

Стаття 91 ДА

Зобов'язання зі сплати митних зборів призупиняються митними органами у випадках, коли був визначений принаймні один інший боржник і йому була повідомлена також сума боргу. Таке призупинення обмежується одним роком і залежить від надання гарантом чинної гарантії, що покриває всю суму митних зборів, про які йдеться, (блокування референтної суми для транзитної операції не вважається такою гарантією). Коли особа стала боржником на підставі 79(3)(а) МК ЄС, таке призупинення не застосовується, якщо ця особа вважається боржником відповідно до статті 79(3)(b) або (c) МК ЄС або ця особа може бути

⁷⁸ Стосовно ЄС, стаття 108(3)(c) МК ЄС та стаття 91 ДА визначають випадки та умови, за яких зобов'язання боржника сплатити мито призупиняється, якщо митний борг виник відповідно до статті 79 МК ЄС та існує більше одного боржника, інші Договірні сторони вирішують самостійно, чи визнавати подібні положення щодо боргу, який виникає на їх власній території.

запідозрена в обмані або очевидній недбалості.

VIII.2.4.4. Повідомлення боржника

*Стаття 116(2) і (3)
Доповнення I до
Конвенції* Сума боргу повідомляється боржнику, який повинен його сплатити, використовуючи методи та протягом періоду, обов'язкових у відповідній Договірній стороні.

*Статті 102 та 108 -
112 МК ЄС* Зазвичай, таке сповіщення надсилається, коли всі заходи для початку провадження із стягнення виконано⁷⁹.

⁷⁹ У випадку Союзу це "як тільки митні органи зможуть визначити розмір ввізного або вивізного мита, що підлягає сплаті, та прийняти рішення щодо них (стаття 102(3) Кодексу).

VIII.2.4.5. Вимоги до гаранта

VIII.2.4.5.1. Відповідальність та звільнення від відповідальності гаранта

*Стаття 117(1)
Додатку I до
Конвенції*

*Стаття 98(1) МК
ЄС*

Солідарна відповідальність гаранта за будь-які борги, що утворилися для його клієнта, суб'єкта процедури, продовжується настільки довго, наскільки довго залишається вірогідність того, що такі борги все ще підлягають сплаті, у випадках, коли:

- суб'єкт процедури фактично є боржником щодо боргу, який виник у процесі транзитної операції, яку покриває гарантія, надана гарантом;
- борг ще не був погашений, наприклад, шляхом сплати, або він все ще може виникнути;
- сума боргу, що належить до сплати, не перевищує максимальної суми, яка гарантується гарантом⁸⁰;
- гарант не звільнений від його зобов'язань через те, що компетентний орган не надіслав сповіщення у встановлений термін.

*Стаття 117(3)
Додатку I до
Конвенції*

Стаття 98 МК ЄС

Стаття 85(3) ДА.

Таким чином, гарант не може бути звільнений від його зобов'язань, поки його зобов'язання все ще може бути витребуване у спосіб, описаний вище.

VIII.2.4.5.2. Обмеження відповідальності гарантом

*Пункт 2
Гарантійний
документ Додатку
С4 Доповнення III до*

Що стосується загальної гарантії, гарант може обмежити свою відповідальність максимальною сумою, яку він визначив, у випадку послідовних вимог про сплату. Однак, таке обмеження застосовується лише до транзитних операцій, розпочатих до

⁸⁰ Гарант несе солідарну відповідальність за сплату сум в межах максимальної суми, яка може становити 100% / 50% / 30% референтної суми. Див. додаткову інформацію у Частині III – Гарантії.

Конвенції

Додаток 32-03 до ДА

тридцятого дня після ранішої вимоги про сплату. Причиною для цього є стримування фінансових ризиків гаранта у допустимих межах. Проте, наслідком цього може бути недостатність покриття гарантією операцій, що розпочинаються впродовж місяця після пред'явлення вимоги про сплату.

Приклад:

У гарантійному документі вказано максимальну суму 50 000 євро. Гарант отримує першу вимогу про сплату суми 40 000 євро 15 січня і сплачує таку суму.

Гарант може обмежити свою відповідальність до залишку у 10 000 євро по відношенню до будь-якої транзитної операції, що розпочалася до 14 лютого. Не має жодного значення, до чи після 15 січня розпочалася така операція, та коли він отримає вимогу про сплату.

Стаття 2

Доповнення I до

Конвенції

Стаття 151 ІА

Стаття 82 ДА

Однак, гарант знову несе відповідальність за сплату суми до 50 000 євро за поданою вимогою, якщо друга вимога про сплату стосується операції, що розпочалася 14 лютого або після цієї дати. Однак, гарант може анулювати своє гарантійне зобов'язання у будь-який час, і таке анулювання набирає чинності на 16-й день після дати сповіщення про це митниці гарантії.

VIII.2.4.5.3. Повідомлення гаранта

Стаття 117(2)

Додатку I до

Конвенції

Стаття 85(1) ДА

Стаття 117(3)

Додатку I до

Конвенції

Стаття 85(2) ДА

Якщо операція не була закрита, гарант повинен бути повідомлений про незакриття наступним чином:

- компетентними органами країни відправлення за допомогою повідомлення "Повідомлення гаранта" (IE023) або еквівалентного листа протягом 9 місяців з дати, коли товари мали би бути пред'явлені на митниці призначення; а потім
- компетентними органами, відповідальними за стягнення,

протягом 3 років з дати прийняття транзитної декларації, відносно якої він все ще несе або може нести відповідальність за сплату будь-яких сум, гарантованих за відповідною операцією спільного транзиту/внутрішнього транзиту ЄС.

Перше повідомлення ⁸¹ повинне зазначати номер та дату прийняття транзитної декларації, найменування митниці відправлення та суб'єкта процедури, а також текст повідомлення. Якщо замість повідомлення ІЕ023 використовується еквівалентний лист, рекомендується використовувати таку ж структуру.

Друге повідомлення повинне зазначати номер та дату прийняття транзитної декларації, найменування митниці відправлення, найменування суб'єкта процедури та суму, про яку йдеться.

*Стаття 10(1)
Додатку I до
Конвенції*

Для спрощення подання претензій до гаранта, він повинен бути зареєстрований у Договірній стороні, в якій оформлюється гарантія для даної операції спільного транзиту, та надати адресу для обслуговування або призначити агента у кожній із Договірних сторін, залучених до операції.

Стаття 82(1) ДА

Якщо ЄС є однією з Договірних сторін, гарант зазначає адресу для вручення документів або призначає агента у кожній Державі-члені. Оскільки компетентний орган, відповідальний за стягнення, не завжди є органом країни, в якій було оформлено гарантію, інформація (найменування (ім'я) та адреса) про гаранта або його агента у такій країні не обов'язково доступна для органу, відповідального за стягнення.

У таких випадках слід використовувати повідомлення "Запит щодо гарантій" (ІЕ034), а відповідь надавати за допомогою повідомлення "Відповідь на Запит щодо гарантій" (ІЕ037)⁸².

⁸¹ Така інформація включається до повідомлення "Повідомлення гаранта" (ІЕ023).

⁸² Або, якщо йдеться про процедуру забезпечення безперервної роботи, лист ТС30 із запитом адреси (зразок наведено у Додатку 8.3) повинен використовуватись у таких ситуаціях.

Якщо повідомлення "Запит на стягнення" (IE150) було направлено митницею відправлення, вона може включити до нього інформацію про гаранта та його адресу для вручення документів у країні, в якій знаходиться орган, відповідальний за стягнення.

*Стаття 117(4)
Додатку I до
Конвенції*

Примітка:

Гарант звільняється від своїх зобов'язань, якщо йому не було направлено жодного з двох повідомлень до закінчення строку.

Стаття 85(3) ДА

МИТНИЦЯ

Якщо гарант не відповідає за допомогою своєї "адреси для вручення повідомлень", компетентний орган, відповідальний за стягнення, повинен безпосередньо зв'язатися із митницею гарантії.

VIII.2.4.6. Розрахунок суми боргу

Це залежить від того:

- які мита та інші збори складають борг, який, у свою чергу, залежить від використовуваної транзитної процедури; та
- які ще події, що зумовлюють оплату, слід враховувати.

Мита та/або інші збори відрізняються в залежності від використовуваних заходів організації транзиту та умов, що зумовлюють виникнення боргу (місця, де виникає борг). Нижче описані типові ситуації (без врахування ввізних преференцій):

Спільний транзит

Ситуація 1:

Операція спільного транзиту, що включає товари, які перебувають у вільному обігу у Договірній стороні⁸³

Приклад 1А:

⁸³ Товари вважаються такими, що перебувають у вільному обігу у Договірній стороні, починаючи з операції спільного транзиту та коли вони прибувають до іншої Договірної сторони, вони вважаються товарами "Т2" (тобто товари ЄС, що переміщуються за процедурою спільного транзиту "Т2").

Процедура "T2" у поєднанні із доставкою на території ЄС [ЄС – Швейцарія – ЄС]⁸⁴ (Стаття 2(3) Конвенції)

- якщо події, що зумовлюють виникнення боргу, сталися у ЄС: мита, що належать до сплати, відсутні (тому що це – товарами ЄС), інші збори можуть належати до сплати, в залежності від правил про національні податки, що застосовуються до товарів;
- якщо борг виник у Швейцарії: борг підлягає стягненню у Швейцарії (мита та інші збори).

Приклад 1В:

Процедура "T2" у поєднанні із експортом [ЄС – Норвегія]

- якщо події, що зумовлюють виникнення боргу, сталися у ЄС: мита, що належать до сплати, відсутні (тому що це – товари ЄС – зміни у статусі товарів немає), інші збори можуть належати до сплати, в залежності від правил про національні податки, що застосовуються до товарів; Попередня експортна процедура та пов'язані з нею заходи повинні бути визнані недійсними;
- якщо борг виник у Норвегії: борг підлягає стягненню у Норвегії (мита та інші збори).

Стаття 148(5) ДА

Приклад 1С:

Стаття 340 ІА

Процедура T1 у поєднанні з експортом товарів, до яких застосовуються певні експортні заходи⁸⁵ [ЄС – Швейцарія] (стаття 2(2) Конвенції)

- якщо події, що зумовлюють виникнення боргу, сталися у ЄС: мита, що належать до сплати, відсутні (тому що це – товари ЄС), інші збори можуть належати до сплати, в залежності від правил про національні податки, що застосовуються до товарів. Попередня експортна процедура та пов'язані з нею

⁸⁴ Це також процедура внутрішнього транзиту ЄС "T2" типу, на яку посилається Стаття 227 (2)(а) МК ЄС та Стаття 293 ІА.

⁸⁵ Ця ситуація стосується статті 226 (2) МК ЄС та статті 189 ДА, які розповсюджуються на товари, до яких застосовуються певні експортні заходи.

заходи повинні бути визнані недійсними;

- якщо борг виник у Швейцарії: борг підлягає стягненню у Швейцарії (мита та інші збори).

Ситуація 2:

Операція спільного транзиту, що включає товари з третіх країн або інших Договірних сторін⁸⁶

- мита та інші збори належать до сплати у країні, в якій виник борг.

Внутрішній транзит ЄС/або спільний транзит

Стаття 226(1) МК ЄС

Ситуація 1:

Операція зовнішнього транзиту ЄС "T1", що включає не союзні товари

- мита (митний борг) та інші збори підлягають сплаті у Державі-члені, в якій виник борг або вважається таким, що виник.

Стаття 227 МК ЄС

Ситуація 2:

Операція внутрішнього транзиту ЄС T2

Це операція внутрішнього транзиту ЄС T2 між двома пунктами в межах ЄС через третю країну, що не є країною спільного транзиту. Такий тип операції зберігає статус товарів як товарів ЄС без призупинення будь-яких мит або інших зборів для ЄС або його Держав-членів.

- жодного мита, що належить до сплати у ЄС, немає, однак може бути необхідність сплачувати інші збори в залежності від правил про національні податки, що застосовуються до товарів.

Стаття 227 МК ЄС

Ситуація 3:

Стаття 1(35) ДА

Операція внутрішнього транзиту ЄС T2F

- ніякі мита (митний борг) не сплачуються, однак інші збори належать до сплати у Державах-членах, в яких виник борг.

⁸⁶ Для ЄС: "не союзні товари", переміщені за процедурою спільного транзиту T1 (Стаття 226 (1) МК ЄС).

Елементи оподаткування, що необхідно враховувати, це ті, що пов'язані із товарами, переліченими у транзитній декларації. Вони повинні стягуватись відповідно до тарифів, чинних на момент виникнення боргу у країні, в якій виник такий борг. Вони розраховуються на основі даних, наведених у декларації, та іншої інформації, наданої, наприклад, залученими до операції органами, суб'єктом процедури або у документах, що були отримані пізніше.

VIII.3. Стягнення боргу

У цій главі розглядаються такі питання

- визначення органу, відповідального за стягнення боргу
- процедура стягнення та
- подальше визначення місця, де виник борг

VIII.3.1. Загальний аналіз

Правові основи стосовно компетенції для процедури стягнення ґрунтуються на тому принципі, що компетентний орган країни відправлення відповідає за і відіграє ключову роль у ініційованні процедури стягнення, у визначенні уповноваженої країни для цих завдань, або, у відповідних випадках, у прийнятті запиту на передання компетенції.

VIII.3.2. Визначення органу, відповідального за стягнення боргу

VIII.3.2.1. Орган, відповідальний за стягнення боргу

Стаття 114(3)

Додатку I до

Конвенції

Стаття 101(1) МК

ЄС

Для належного управління процедурою та фінансових наслідків такого управління дуже важливо визначити орган, відповідальний за стягнення. Відповідальний орган знаходиться у країні, в якій борг виник або вважається таким, що виник.

Цей орган відповідає за відшкодування боргу та інших зборів. Однак, якщо було зроблено припущення щодо місця, де виник

борг (компетентний орган країни відправлення є відповідальним, за замовчуванням), таким органом є орган, що є першим у черзі, а відповідальність може передаватися іншому орган, якщо фактичне місце виникнення боргу згодом визначається правильно. Якщо це стається, подальші кроки залежать від того, чи залучена більше ніж одна Договірна сторона, чи тільки Держави-члени Союзу (див. частину VIII.3.3.).

VIII.3.2.2. Місце виникнення боргу

Правилами не встановлено те, як визначати місце, де виникає борг. Тому, може використовуватись будь-який спосіб (документація митних органів, документі, пред'явлені суб'єктом процедури тощо) за умови, що він є задовільним для органу відповідної країни.

VIII.3.2.2.1. Місце, де відбуваються події, які спричиняють виникнення боргу

*Стаття 114(1)(a)
Доповнення I до
Конвенції*

У принципі це залежить від визначення місця, де фактично сталися події, які спричинили виникнення боргу.

*2-й параграф
Статті 87(1) МК
ЄС*

Залежно від події, яка спричинила виникнення боргу, місце, де виник борг, буде тим місцем, де товари були незаконно вилучені з процедури, де зобов'язання було не виконано або де одна з умов для поміщення товарів під процедур не була виконана.

*Стаття 114(1)(b)
Доповнення I до
Конвенції*

Однак, визначення не завжди є можливим. Тому, законодавство дозволяє робити припущення щодо місця, де виник борг, коли фактичне місце не може бути визначене. Можна припускати, що таким місцем є:

*3-й параграф
Статті 87(1)*

- місце, де компетентні органи дійшли висновку, що товари перебували у ситуації, яка спричинила виникнення боргу; або

*Стаття 114(2)
Додатку I до
Конвенції*

- в крайньому випадку, або у країні, відповідальній за останній орган в'їзду, яким, як виявляється, було подано повідомлення "Повідомлення про перетин кордону" (IE118) до митниці

*3-й параграф
Статті 87(1) МК*

ЄС транзиту, або, якщо визначити це неможливо, – у країні, відповідальній за митницю відправлення.

VIII.3.2.2.2. Місце, де компетентні органи доходять висновку, що товари перебували у ситуації, яка спричинила виникнення боргу

*Стаття 114(1)(b)
Доповнення I до
Конвенції*

Такий висновок припускає, що митні органи повинні були знати про місцезнаходження товарів. Простого висновку, що борг виник, без знання про місцезнаходження товарів, недостатньо для передачі відповідальності за стягнення. Це дозволяє уникнути можливості для кількох органів дійти висновку, що даний борг виник під їх юрисдикцією.

*3-й параграф
Статті 87(1) МК
ЄС*

VIII.3.2.2.3. Місце, що визначається за замовчуванням

*Стаття 114(2)
Додатку I до
Конвенції*

Починає діяти правило для визначення компетентним органом місця, де виник борг:

- протягом семи місяців з терміну прибуття товарів до митниці призначення, або
- протягом одного місяця з дати закінчення 28-денного терміну, встановленого суб'єкту процедури для надання інформації (після ініціювання процедури запиту інформації), якщо суб'єкт процедури надав недостатню інформацію або не надав її взагалі на запит компетентного органу країни відправлення;

якщо виявилось неможливим визначити місце або шляхом встановлення фактичного місця, де відбулися події, або за допомогою висновку органів про те, що товари перебували у ситуації, що спричинила виникнення боргу.

*Стаття 87(2) МК
ЄС*

Стаття 77 ДА

Застосування цього правила залежить безпосередньо від результату (або відсутності результату) процедури запиту інформації. Однак, в крайньому випадку, проте з урахуванням зауважень, наведених вище, щодо визначення фактичного місця або перебування товарів у ситуації, у більшості випадків

застосовується цей метод.

Якщо по закінченню семи місяців іншого місця визначено не було, борг вважається таким, що виник, як описано нижче:

у випадку спільного транзиту:

- або у країні, відповідальній за останню митницю транзиту в'їзду, у якій було надано "Повідомлення про перетин кордону" (IE118) (або при використанні процедури забезпечення безперервної роботи ТС10 Повідомлення про відправлення транзитом);
- або, якщо визначити це неможливо, – у країні, відповідальній за митницю відправлення.

Приклад:

- *Операція спільного транзиту (за участі країни спільного транзиту)*

[ЄС (Німеччина) – Швейцарія – ЄС (Франція)]

Ситуація I:

якщо останнє "Повідомлення про перетин кордону" (IE118) (або при використанні процедури забезпечення безперервної роботи ТС10 Повідомлення про відправлення транзитом) було подано у митниці транзиту при в'їзді до Швейцарії, Швейцарія стає місцем, де борг вважається таким, що виник.

Ситуація II:

якщо останнє "Повідомлення про перетин кордону" (IE118) (або при використанні процедури забезпечення безперервної роботи ТС10 Повідомлення про відправлення транзитом) було подано у митниці транзиту при в'їзді до ЄС у Франції, Франція стає місцем, де борг вважається таким, що виник.

Ситуація III:

якщо "Повідомлення про перетин кордону" (IE118) (або при використанні процедури забезпечення безперервної роботи

ТС10 Повідомлення про відправлення транзитом) не знайдено, Німеччина вважається місцем, де виник борг, тому що вона є країною відправлення.

у випадку внутрішнього транзиту ЄС:

- або у місці, де товари були поміщені під процедуру (Державачлен відправлення);
- або у місці, де товари були ввезені на митну територію ЄС в рамках процедури, яку було призупинено на території третьої країни.

Приклади:

- *Операція внутрішнього транзиту ЄС, що не проходить через територію третьої країни або країни спільного транзиту*

[Данія – Німеччина – Франція – Іспанія]

Жодна митниця транзиту не бере участі. Як країна відправлення, Данія буде вважатись місцем, де виник борг.

- *Операція внутрішнього транзиту ЄС, що проходить через територію однієї або кількох третіх країн або країн спільного транзиту, та у якій беруть митниці транзиту при відбутті з та при в'їзді до ЄС*

[ЄС (Румунія) – Україна – (ЄС)⁸⁷ Польща]

Ситуація I:

якщо "Повідомлення про перетин кордону" (IE118) (або при використанні процедури забезпечення безперервної роботи ТС10 Повідомлення про відправлення транзитом) було подано у митниці транзиту, де товари були ввезені на територію Польщі в рамках процедури, Польща вважається місцем, де виник борг.

Ситуація II:

якщо "Повідомлення про перетин кордону" (IE118) (або при

⁸⁷ Це також процедура зовнішнього спільного транзиту типу, зазначеного у статті 5 Конвенції.

використанні процедури забезпечення безперервної роботи ТС10 Повідомлення про відправлення вантажу транзитом) не знайдено, Румунія (як країна відправлення) вважається місцем, де виник борг.

Стаття 5 Конвенції

НВ: Якщо "Повідомлення про перетин кордону" (IE118) (або при використанні процедури забезпечення безперервної роботи ТС10 Повідомлення про відправлення вантажу транзитом) було подано у митниці транзиту при виїзді із ЄС (Греція), проте повідомлень при в'їзді до Туреччини подано не було, вважається, що ніякі борги не виникли, оскільки незаконне вилучення товарів відбулося не в рамках процедури внутрішнього транзиту ЄС, а у третій країні, на території якої процедуру (та митний нагляд компетентними органами залучених країн) призупинено. Така ситуація може відбуватися після завершення процедури запиту інформації (додатково щодо процедури запиту інформації див. у пункті Частині VII).

VIII.3.3. Процедура стягнення

*Стаття 114
Додатку I до
Конвенції*

Компетентний орган країни відправлення повинен визначити свої висновки у встановлений термін (див. пункт VIII. 3.2.2.3).

Стаття 87 МК ЄС

Держави-члени:

Стаття 77 ДА

Митний борг заноситься на рахунки протягом 14 днів після закінчення семи місяців.

Стаття 105 МК ЄС

VIII.3.3.1. Повідомлення інформаційного обміну

Для того, щоб здійснювати обмін додатковою інформацією або ставити запитання про конкретне переміщення, впродовж всього процесу запиту інформації та процедури стягнення можуть надсилатись повідомлення "Запит інформації та стягнення" (IE144) та "Запит щодо запиту інформації та стягнення" (IE145).

Такий обмін інформацією може розпочинатись митницею

відправлення або митницею призначення; відповідь не є необхідною (не підкріплені повідомлення) для продовження процедури.

Повідомлення IE144 використовується митницею відправлення; повідомлення IE145 використовується митницею призначення.

Якщо необхідно включити певні додаткові документи у паперовій формі, їх можна надсилати за допомогою інших засобів зв'язку (факс, електронна пошта, звичайна пошта тощо) безпосередньо контактній особі, зазначеній у повідомленнях, із чітким посиланням на основний довідковий номер MRN переміщення, до якого вони належать, та, якщо вони надсилаються за допомогою засобів обміну документами у паперовій формі, відповідно до форми ТС20А (зразок наведено у Додатку VII.8.4.).

VIII.3.3.2. Обмін інформацією та співпраця з метою стягнення боргу

*Стаття 13а
Конвенції,*

За винятком випадків, коли можливо негайно та однозначно визначити фактичне місце, де відбулася подія, яка спричинила виникнення боргу (незаконне вилучення, невиконання зобов'язання або невідповідність умові), компетентний орган визначається на підставі припущень.

*Доповнення IV до
Конвенції*

*Директива Ради
Євросоюзу 2010/24/EU*

Країни повинні надавати допомогу одна одній не тільки на етапі фактичного стягнення, а і до нього, на етапі визначення органу, відповідального за стягнення. Це означає ефективне застосування як правил щодо інформування суб'єкта процедури про незавершення процедури, так і процедури запиту інформації (див. Частина VII).

*Стаття 118,
перший параграф
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 165(2) ІА

*Стаття 118, 2-й
параграф
Доповнення I до
Конвенції*

Окрім того, така взаємна допомога повинна підтримуватись і після визначення органу, відповідального за стягнення. Такий орган повинен тримати митницю відправлення та митницю гарантії у курсі вжитих заходів для стягнення боргу шляхом використання "Повідомлення про завершення відшкодування"

(ІЕ152). Для забезпечення відповідності цій вимозі орган повинен повідомляти про будь-які вжиті ним юридично значущі кроки, що мають відношення до стягнення (карне переслідування, правозастосування, оплата).

Перелік органів, відповідальних за стягнення, у кожній країні наведено на веб-сторінці Europa 'Transit-COL Home Page' http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/col/col_home.jsp?Lang=en для переміщень за допомогою NCTS та у Додатку VIII.8.1. для переміщень, розпочатих в рамках процедури забезпечення безперервної роботи.

Такий обмін інформацією є особливо важливим, коли орган, що був визначений як відповідальний за стягнення, не є органом країни відправлення, що несе відповідальність за ініціювання та моніторинг процедури запиту інформації. Якщо до цього процесу залучені різні органи, важливо, щоб орган, який ініціює процедуру запиту інформації, міг бути впевнений, що будь-які результати, які він отримає, були дійсно враховані при визначенні органу, відповідального за стягнення. Такий підхід дозволить запобігти ініціюванню кількох проваджень зі стягнення одного й того ж боргу та затримок при повідомленні боржника і гаранта, а відтак, – марнуванню ресурсів. Це також стосується ситуацій, коли орган країни призначення або країни транзиту вважає, що – незалежно від отримання повідомлення про запит інформації або до цього, – він має інформацію (свідчення подій, що спричинили виникнення боргу, або щодо товарів що виявились у ситуації, що спричиняє виникнення боргу), на основі якої можна встановити, що така країна є країною, відповідальною за стягнення.

VIII.3.3.3. Запит на стягнення від компетентного органу місця відправлення

Для цілей однозначного визначення органу, відповідального за

Конвенції

Стаття 311 (1) ІА

Стаття 114

Додатку І до

Конвенції

Стаття 77 ДА

стягнення, компетентний орган країни відправлення повинен ініціювати процедуру запиту інформації, якщо неможливо встановити, що інші країни не були залучені до транзитної операції.

Якщо компетентний орган країни відправлення, незалежно від засобів, отримує свідчення місця, де виникає митний борг, до закінчення терміну, передбаченого для початку процедури стягнення у пункті відправлення, і виявляється, що це місце знаходиться у іншій Державі-члені або Договірній стороні, повідомлення "Запит на встягнення" (ІЕ150) надсилається негайно до такого органу для можливої передачі повноважень щодо стягнення (також див. пункт VIII.3.2.2.3.). Компетентні органи країни призначення можуть або прийняти такий запит або відмовити у ньому (дивіться частину VIII.3.3.5).

VIII.3.3.4. Запит на стягнення від іншого компетентного органу

Будь-який орган країни, залученої до транзитної операції, що виявляє ситуацію, яка, в рамках процедури, однозначно зумовлює виникнення боргу у його країні (наприклад, незаконне вилучення товарів під час перевезення, невиконання умови), повинен подати запит до компетентного органу країни відправлення для передачі повноважень щодо ініціювання процедури стягнення.

Висновок, що товари "зникли" у ході перевезення або були відсутні у пункті призначення, який не супроводжується будь-якою інформацією про місце, де їх було незаконно вилучено, або де їх можна знайти, не є достатнім для встановлення, що орган такої країни, який дійшов такого висновку, є органом відповідальним за стягнення. У цьому випадку, компетентний орган країни, в якій це було виявлено, повинен подати запит до компетентного органу країни відправлення шляхом надсилання

- повідомлення "Відповідь на запит інформації" (ІЕ143) із

кодом відповіді "4" (Запит про стягнення у пункті призначення), якщо він повідомив про свою відповідальність в рамках процедури запиту інформації, або

- повідомлення "Запит на стягнення" (IE150) із проханням передати повноваження, якщо він виявив товари у ситуації, що спричиняє виникнення боргу у власній країні. Таке повідомлення IE150 може надсилатися від будь-якого органу, що вважає себе уповноваженим для стягнення в будь-який момент під час процедури (після випуску для транзиту та до набрання переміщенням статусу "В процедурі стягнення").

*Процедура
забезпечення
безперервної роботи*

У випадку використання процедури забезпечення безперервної роботи будь-який залучений орган або країна, що виявить ситуацію, яка спричиняє виникнення боргу у своїй країні, повинні повідомити орган країни відправлення шляхом надсилання форми ТС24 "Інформаційне повідомлення", що відповідає зразку, наведеному у Додатку VIII.8.2. про те, що він хоче перебрати на себе відповідальність за стягнення. Ця інформація має бути доведена до відома компетентного органу країни відправлення до закінчення встановленого строку. Цей орган без затримки підтверджує отримання повідомлення та зазначає, чи несе орган, який подає запит, відповідальність за стягнення шляхом повернення заповненого повідомлення ТС24.

VIII.3.3.5. Прийняття стягнення органом, який отримав запит

*Стаття 115
Доповнення I до
Конвенції*

*Стаття 87(4) МК
ЄС*

Стаття 311 ІА

Компетентний орган, який отримав запит про відшкодування або прийняття повноважень щодо відшкодування, надає відповідь на запит шляхом надсилання "Повідомлення про прийняття стягнення" (IE151) із зазначенням відповіді "Так" або "Ні" щодо передання повноважень (якщо не було подано повідомлень IE118 або IE006). У випадку відповіді "Ні" повноваження залишаються у країні відправлення. У випадку відповіді "Так" повноваження

переходять до країни, що приймає запит, яка розпочне процедуру стягнення. Країна відправлення може відповідно поінформувати суб'єкта процедури.

"Повідомлення про прийняття стягнення" (IE151) надсилається протягом 28 днів.

Якщо митний борг нижчий ніж 10 000 євро, незалежно від того, що інша митниця, що не є митницею відправлення (тобто митниця призначення або митниця транзиту), має повноваження для стягнення, ця митниця спочатку надсилає повідомлення IE150 до митниці відправлення, яке завжди відповідає повідомленням IE151 з відповіддю "ТАК". Митниця, уповноважена здійснювати стягнення, вносить у повідомлення IE150 посилання на статтю 87(4) Кодексу.⁸⁸ Повноваження не можуть бути змінені митницею відправлення, але ця митниця повинна бути поінформована для належного нагляду за всією процедурою стягнення.

Примітка:

Операція спільного транзиту (приклад: Італія – Швейцарія – Німеччина):

Якщо виявляється, що "Повідомлення про перетин кордону" (IE118) було подано у митниці транзиту при в'їзді до іншої Договірної сторони (у Швейцарії; а при в'їзді до Німеччини не було подано повідомлення IE118), такий орган приймає запит щодо стягнення та без затримки надсилає "Повідомлення про прийняття стягнення" (IE151) із зазначенням відповіді "Так" щодо передачі повноважень (найпізніше, протягом 28 днів). Країна, яка приймає відповідальність, після цього розпочинає процедуру стягнення.

Транзитні операції ЄС, що здійснюються між двома пунктами на митній території ЄС через територію третьої країни (приклад: ЄС

⁸⁸ Лише процедура внутрішнього транзиту ЄС

(Польща) – Україна – ЄС (Румунія))

Якщо виявляється, що "Повідомлення про перетин кордону" (IE118) було подано у митниці транзиту у іншій Державі-члені (Румунія), а компетентний орган країни відправлення дійшов висновку, що така Держава-член відповідатиме за стягнення, орган, який отримує повідомлення "Запит на стягнення" (IE150), приймає запит щодо стягнення та без затримки надсилає "Повідомлення про прийняття стягнення" (IE151) із зазначенням відповіді "Так" щодо передачі повноважень (найпізніше, протягом 28 днів). Держава-член, що приймає відповідальність, після цього розпочинає процедуру стягнення.

Транзитні операції ЄС, що здійснюються між двома пунктами на митній території ЄС (приклад: Литва-Франція)

Якщо митний орган країни призначення встановив факт виникнення митного боргу, але цей борг нижчий за 10 000 євро, цей орган надсилає повідомлення "Запит на стягнення" (IE150) з посиланням на статтю 87(4) Кодексу до митного органу відправлення з проханням про передачу повноважень. Орган, який отримує це повідомлення, приймає запит та надсилає "Повідомлення про прийняття стягнення" (IE151) із зазначенням відповіді "Так" щодо передачі повноважень (найпізніше, протягом 28 днів). Держава-член, що приймає відповідальність, після цього розпочинає процедуру стягнення.

МИТНИЦЯ

Відсутність відповіді щодо запиту на стягнення

Якщо компетентний орган у пункті призначення, який отримав запит, не реагує ані шляхом надсилання повідомлення "Відповідь на запит інформації" (IE143), ані перебиранням на себе відповідальності за стягнення шляхом надсилання "Повідомлення про прийняття стягнення" (IE151) протягом встановленого строку (найпізніше, 28 днів), місцевий службовець зв'язку з питань транзиту (дивіться

Адресну книгу Транзитної мережі на сайті Еурога) країни, до якої подавався запит, має бути поінформований з поданням необхідних доказів для вжиття заходів, оскільки повноваження мають прийматися органом, до якого подавався запит. Якщо це не має необхідного впливу, національна довідкова служба та національний координатор транзиту країни відправлення мають бути поінформовані для вжиття необхідних заходів. У будь-якому випадку компетентний орган країни відправлення забезпечує прийняття повноважень до відкликання ним заходів із стягнення.

Та ж сама процедура застосовується у випадках, коли орган, уповноважений на стягнення, знаходиться в країні транзиту (тобто коли "Повідомлення про перетин кордону" (IE118) було надіслано до митниці відправлення, але товари не були доставлені до місця призначення).

Слід пам'ятати, що існує правове зобов'язання відповідати на такі повідомлення.

VIII.3.3.6. Повідомлення про початок процедури стягнення

Якщо повноваження для стягнення були визначені за допомогою обміну повідомленнями "Запит на стягнення" (IE150) та "Повідомлення про прийняття стягнення" (IE151), "Повідомлення про стягнення" (IE063) має надсилатись органом країни відправлення до всіх органів, що отримували повідомлення IE001, IE003, IE050 або IE115, що стосуються такого переміщення, інформуючи їх про те, що їм вже немає потреби очікувати переміщення із таким основним довідковим номером MRN. Таке повідомлення інформує відповідні митниці про те, що переміщення не прибуде і знаходиться "У процедурі стягнення", а використання повідомлень "Повідомлення про прибуття товарів" (IE006), "Результати контролю" (IE018), "Запит на стягнення" (IE150) та "Повідомлення про прийняття стягнення" (IE151) заблоковано. До завершення стягнення можна обмінюватись інформаційними повідомленнями IE144 та IE145 (див. пункт VIII.3.3.1).

Необхідно здійснити повідомлення:

- суб'єкту процедури шляхом надсилання йому "Повідомлення

про стягнення" (IE035) або еквівалентного листа, та

- гаранту шляхом надсилання йому "Повідомлення гаранта" (IE023) або еквівалентного листа (додаткову інформацію див. у пункті VIII.2.4.5.3).

У повідомленні "Повідомлення про стягнення" (IE035) до суб'єкта процедури вказується номер та дата прийняття транзитної декларації, найменування митниці відправлення, найменування (ім'я) суб'єкта процедури та сума і валюта, що вимагаються.

З іншого боку, компетентний орган країни відправлення, внаслідок свого розслідування або реагуючи на вхідні запити "Відповідь на запит інформації" (IE143) із кодом "4" або "Запит на стягнення" (IE150) або надання достатньої інформації, повинен передати відповідальність іншій Державі-члену або Договірній стороні, або прийняти відповідальність на себе.

Наприкінці процедури (коли усі митні платежі та податки зібрано) орган, відповідальний за стягнення (якщо це не країна відправлення) повинен проінформувати компетентний орган країни відправлення про стягнення боргу шляхом надсилання повідомлення "Повідомлення про завершення стягнення" (IE152). Компетентний орган країни відправлення переправляє або надсилає повідомлення "Повідомлення про завершення стягнення" (IE152) до всіх митниць, залучених до переміщення (окрім тієї, що сама надіслала це повідомлення).

VIII.3.4. Подальше визначення місця, де виник борг

*Стаття 114(1)
Доповнення I до
Конвенції*

Стаття 87 МК ЄС

Результат процесу визначення компетентного органу за замовчуванням може виявитись умовним, проте це не знецінює будь-яких заходів, що вже були вжиті для відшкодування відповідного боргу.

VIII.3.4.1. Нові дані після початку процедури стягнення боргу

Іноді місце залишається невизначеним, поки не пройде певний час, коли виявляється, що відповідальним за стягнення повинен був бути інший орган.

*Стаття 115
Додатку I до
Конвенції*

Можуть використовуватись будь-які засоби для забезпечення органу, що спочатку був визначений відповідальним за стягнення, доказами щодо місця, де фактично виник борг.

*Статті 311 та 167
(1) IA*

Якщо такі докази надаються, а повідомленнями "Запит на стягнення" (IE150) та "Повідомлення про прийняття стягнення" (IE151) вже обмінялись для передачі повноважень для стягнення, початковий компетентний орган залишається уповноваженим в межах NCTS (анулювання повідомлення IE151 є неможливим) та належним чином звітує про випадок у своїй NCTS на випадок, якщо пізніше виникнуть запитання/необхідність у доказах. З цією метою можуть використовуватись повідомлення "Запит інформації та стягнення" (IE144) та "Запит щодо запиту інформації та стягнення" (IE145).

Орган, що спочатку був визначений для стягнення, повинен негайно надати органу, відповідальному за стягнення, усі відповідні документи, у тому числі, копію перевірених фактів, шляхом надсилання форми TC25 повідомлення про стягнення, що відповідає зразку, наведеному у Додатку VIII.8.2. Новий орган повинен підтвердити отримання повідомлення та впродовж трьох місяців з дати надсилання TC25 зазначити, чи приймає він відповідальність за стягнення, шляхом повернення заповненої форми TC25 органу, що був визначений спочатку. Якщо така відповідь не буде отримана впродовж трьох місяців, орган, визначений спочатку як відповідальний, повинен продовжувати свої заходи із стягнення.

Після збирання всіх боргів такий новий орган інформує початковий компетентний орган про завершення процедури стягнення для того, щоб дозволити початковому компетентному органу надіслати

повідомлення "Повідомлення про завершення стягнення" (IE152) до митниці відправлення, яка перенаправить його всім іншим залученим митницям для закриття переміщення у всіх системах.

VIII.3.4.2. Новий компетентний орган та нові заходи зі стягнення боргу

*Стаття 115
Доповнення I до
Конвенції*

Якщо новий орган приймає передачу відповідальності, він повинен ініціювати свої власні заходи зі стягнення боргу.

*Статті 311 та 167
(1) та (3) IA*

Якщо новий орган є уповноваженим, він повинен негайно проінформувати початковий компетентний орган (навіть після спливання тримісячного періоду), який після цього призупинить свої заходи зі стягнення, якщо вони ще не призвели до сплати відповідних сум. З цією метою можуть використовуватись повідомлення "Запит інформації та стягнення" (IE144) та "Запит щодо запиту інформації та стягнення" (IE145).

Якщо початковий компетентний орган та новий орган є органами різних Держав-членів ЄС, новий захід із встягнення буде включати в себе тільки інші збори (оскільки йдеться про дві різні податкові території), без стягнення митного боргу, оскільки обидві Держави-члени входять до тієї самої митної території.

З іншого боку, якщо органи та місця належать до двох різних Договірних сторін, мають стягуватись і мито (оскільки йдеться про різні митні території), і інші збори (оскільки йдеться про різні податкові території).

VIII.3.4.3. Наслідки для первинного стягнення

*Стаття 118
Додатку I до
Конвенції*

Як тільки новий орган, відповідальний за стягнення, завершить провадження із стягнення і надішле повідомлення "Повідомлення про завершення стягнення" (IE152), початковий уповноважений орган для стягнення:

Стаття 165 IA

- або анулює заходи із стягнення, які він розпочав, але не завершив (а потім призупинив); або

- повертає суми, що вже були відшкодовані, боржнику (або гаранту).

Примітка:

Якщо органи та місця належать до однієї Договірної сторони, повертаються тільки стягнені збори, що не є митом.

VIII.3.4.4. Наслідки для стягнення

VIII.3.4.4.1. Повідомлення митниці відправлення та гарантія стягнення або закриття

Стаття 118

Додатку I до

Конвенції

Стаття 165 IA

Орган, відповідальний за стягнення, інформує митницю відправлення про стягнення мита та інших зборів за допомогою повідомлення "Повідомлення про завершення відшкодування" (IE152) для того, щоб дозволити митниці відправлення надіслати "Повідомлення про завершення стягнення" (IE152) до всіх митниць, залучених до переміщення. Надсилання повідомлення IE152 митницею відправлення закриває переміщення у системі.

Крім того, митниця відправлення інформує митницю гарантії за допомогою повідомлення "Референтна сума кредиту" (IE209) і, якщо вона ще не надсилала такого повідомлення, – суб'єкту процедури за допомогою повідомлення "Повідомлення про завершення стягнення" (IE035) та "Повідомлення про зняття з контролю" (IE045).

VIII.3.4.4.2. Повідомлення гаранта про стягнення або закриття

Стаття 117(4)

Додатку I до

Конвенції

Стаття 85 DA

Якщо гарант був сповіщений про те, що одне з переміщень його клієнта не було закрите, компетентний орган, відповідальний за стягнення, повинен пізніше поінформувати його про те, чи був борг згодом відшкодований (з боржника), або чи була процедура згодом закрита, за допомогою "Повідомлення про зняття з контролю" (IE045) або еквівалентного листа.

VIII.4. Окремі ситуації (для відміток)

VIII.5. Винятки (для відміток)

VIII.6. Особливі національні інструкції (зарезервовано)

VIII.7. Розділ з обмеженим доступом, тільки для співробітників митних органів

VIII.8.

Додатки

VIII.8.1. Перелік органів, відповідальних за стягнення при процедурі забезпечення безперервної роботи

Щоб отримати останню версію цього переліку, натисніть на одне з посилань нижче:

ЄВРОПА:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customs-procedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

VIII.8.2. Інформаційне повідомлення ТС24 та повідомлення про стягнення ТС25

ТС 24 ВНУТРІШНІЙ ТРАНЗИТ ЄС/СПІЛЬНИЙ ТРАНЗИТ ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ОРГАНУ, ВІДПОВІДАЛЬНОГО ЗА СТЯГНЕННЯ відповідно до статей 311 та 167 ІА/статті 115 Доповнення І до Конвенції	
1. Орган, який надсилає запит Найменування та повна адреса: Довідковий №: Факс: адреса електронної пошти:	2. Орган, який отримує запит Найменування та повна адреса:
3. Транзитна декларація №: Митниця відправлення: Дата: Процедура запиту інформації була ініційована: була Так Дата: Посилання: No	
4а. Запит ☐ Орган країни відправлення, який подає запит, цим сповіщає, що орган, який отримує запит, несе відповідальність за стягнення боргу у зв'язку із транзитною операцією, зазначеною вище. Це ґрунтується на наступних фактах: Додаються наступні документи: Інформація про гаранта:	
4б. Запит ☐ Орган країни, яка не є країною відправлення, який подає запит, цим сповіщає, що він несе відповідальність за стягнення боргу у зв'язку транзитною операцією, зазначеною вище. Це ґрунтується на наступних фактах: Додаються наступні документи:	

5. Від імені органу, який подає запит

Місце:

Дата:

Підпис:

Штамп

6а. Квитанція та відповідь на запит у графі 4а. (необхідно повернути органу, який подає запит)

Орган країни, яка не є країною відправлення, який отримує запит, підтверджує отримання повідомлення та:

підтверджує свою відповідальність за стягнення боргу у зв'язку із транзитною операцією, зазначеною вище.

повідомляє, що він не несе відповідальності за стягнення боргу у зв'язку із транзитною операцією, зазначеною вище. Це ґрунтується на наступних фактах:

6б. Квитанція та відповідь на запит у графі 4б. (необхідно повернути органу, який подає запит)

Орган країни відправлення, який отримав запит, підтверджує отримання повідомлення та:

підтверджує, що орган, який отримує запит, відповідальний за стягнення боргу у зв'язку із транзитною операцією, зазначеною вище.

повідомляє, що органи, які отримують запит, не несуть відповідальності за відшкодування боргу у зв'язку із транзитною операцією, зазначеною вище. Це ґрунтується на наступних фактах:

Інформація про гаранта:

7. Від імені органу, який отримує запит

Місце:

Дата:

Підпис:

Штамп

ТС 25
ВНУТРІШНІЙ ТРАНЗИТ ЄС/СПІЛЬНИЙ ТРАНЗИТ

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО СТЯГНЕННЯ

ВИЗНАЧЕННЯ ОРГАНУ, ВІДПОВІДАЛЬНОГО ЗА СТЯГНЕННЯ
відповідно до статей 311 та 167 ІА/статті 115 Доповнення І до Конвенції

1. Орган, який надсилає запит

Найменування та повна адреса:

Довідковий №:

Факс:

адреса електронної пошти:

2. Орган, який отримує запит

Найменування та повна адреса:

3. Транзитна декларація

№:

Митниця відправлення:

Дата:

Процедура запиту інформації була Так

ініційована:

Дата:

Посилання:

No

4а. Запит

Орган країни, який подає запит, цим сповіщає, що орган, який отримує запит, несе відповідальність за стягнення боргу у зв'язку із транзитною операцією, зазначеною вище. Це ґрунтується на наступних фактах:

.....

Додаються наступні документи:

.....

.....

5. Інформація про гаранта

6. Від імені органу, який надсилає запит

Місце:

Дата:

Підпис:

Штамп

7. Квитанція (повертається органу, який подав запит)

Орган, який отримує запит, підтверджує отримання повідомлення та повідомляє, що

він підтверджує свою відповідальність за стягнення боргу у зв'язку із транзитною операцією, зазначеною вище.

він не несе відповідальності за стягнення боргу у зв'язку із транзитною операцією, зазначеною вище. Це ґрунтується на наступних фактах:

.....
.....

8. Від імені органу, який отримує запит

Місце:

Дата:

Підпис:

Штамп

VIII.8.3. Запит про надання адреси (адрес) ТС30

ТС 30 Гарантія для внутрішнього транзиту ЄС/спільного транзиту: запит про надання адреси (адрес)	
1. Орган, який надсилає запит Найменування та повна адреса:	2. Орган, який отримує запит Найменування та повна адреса:
3. Сертифікат загальної гарантії № Ваучер індивідуальної гарантії № [м'я (найменування) та адреса суб'єкта процедури]	
4. Заповніть, будь ласка, пункти, наведені нижче, та поверніть форму мені. Ім'я (найменування) та адреса гаранта в) Ім'я (найменування) та адреса кореспондента гаранта у (країна органу, що запитує інформацію) с) Посилання (якщо є), що їх необхідно буде зазначити у листі до кореспондента гаранта:	
5. Від імені органу, який подає запит Місце: Дата: Підпис: <p style="text-align: center;">Штамп</p>	6. Від імені органу, який отримує запит Місце: Дата: Підпис: <p style="text-align: center;">Штамп</p>

ЧАСТИНА ІХ – ПРОЦЕДУРА МДП (ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ В МЕЖАХ ЄС)

У Частині ІХ розглядається переміщення товарів з використанням книжки МДП.

У пункті 2 розглядаються дозволи гарантуючої асоціації та власники книжки МДП.

У пункті 3 описується система гарантій МДП у контексті її застосування в межах ЄС.

У пункті 4 описуються заходи, що їх необхідно вживати у митниці відправлення або в'їзду та невідповідності.

У пункті 5 описуються заходи, що їх необхідно вживати у митниці призначення або виїзду, інциденти, порушення та закриття процедури МДП.

У пункті 6 описуються процедури запиту інформації та стягнення.

У пункті 7 описуються засоби авторизованого вантажоодержувача.

У пункті 8 містяться Додатки до Частини ІХ.

ІХ.1. Процедура МДП (Міжнародні дорожні перевезення)

У цьому пункті міститься інформація про:

- довідкову інформацію та законодавство (пункт 1.1.);
- принципи системи МДП (пункт 1.2.)

ІХ.1.1. Інформація та законодавство

Статті 226(3)(b) та 227(2)(b) МК ЄС

Основним законодавством, що регулює процедуру МДП, є Митна конвенція про міжнародні перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП (Конвенція МДП 1975 року), підготовлена під егідою Європейської економічної комісії ООН (ЄЕК ООН). Конвенція МДП була затверджена від імені Європейського Союзу Регламентом Ради (ЄЕС) № 2112/78 від 25 липня 1978 року і набрала чинності в ЄС 20 червня 1983 року. Зведена версія Конвенції МДП була опублікована як Додаток до Рішення Ради 2009/477/ЄС від 28 травня 2009 року. Конвенція регулярно доповнюється змінами, і Комісія публікує зміни до Конвенції в Офіційному віснику Європейського Союзу із зазначенням дати набуття ними чинності.

Внутрішні правила ЄС щодо переміщення товарів у межах ЄС відповідно до процедури МДП описані в МК ЄС та його імплементаційному акті (статті 163-164, 167-168, 274-282) та делегованому акті (статті 184, 186-187).

Станом на 17 липня 2020 року Конвенція МДП налічує 76 Договірних сторін, включаючи Європейський Союз та 27 Держав-членів. Однак операція МДП можлива лише в країнах, які авторизували гарантуючу асоціацію (63 країни станом на 23 січня 2020 року).

Відповідно до законодавства ЄС, процедура МДП може застосовуватися в ЄС лише для транзитного переміщення, яке

починається або закінчується за межами митної території ЄС, або здійснюється між двома пунктами на митній території ЄС через територію третьої країни.

ІХ.1.2. Принципи системи МДП

Система МДП ґрунтується на п'яти головних компонентах:

- товари переміщуються у затверджених транспортних засобах з відображеними номерами МДП або у контейнерах з митною пломбою;
- під час перевезення відповідно до МДП стягнення мит та зборів на товари призупиняється та забезпечується за допомогою низки гарантій, що дійсні на міжнародному рівні. Національна гарантуюча асоціація кожної Договірної країни гарантує сплату забезпеченої суми митного боргу та інших зборів, що можуть підлягати стягненню у випадку виникнення порушень у відповідній країні у ході операції МДП. Кожна Договірна сторона встановлює свій гарантійний ліміт, проте рекомендованою максимальною сумою, що може вимагатись від кожної національної асоціації у випадку порушення, є 100 000 євро (для ЄС: 100 000 євро або еквівалентна сума у національній валюті);
- книжка МДП – це митна декларація для транспортування товарів. Вона забезпечує доказ існування гарантії. Книжки МДП розповсюджуються Міжнародною Організацією (наразі це Міжнародний союз автомобільного транспорту (МСАТ (IRU)) серед національних гарантуючих асоціацій. Митна декларація у вигляді книжки МДП є дійсною тільки для одного перевезення МДП. Її використання починається у країні відправлення; вона забезпечує митний контроль у Договірних сторонах відправлення, транзиту та призначення;
- заходи митного контролю, що вживаються у країні

відправлення, приймаються країнами транзиту та призначення. Внаслідок цього товари, що перевозяться в рамках процедури МДП у опломбованих транспортних засобах або контейнерах, як правило, не будуть піддаватись огляду митних органів транзиту;

- у якості засобу контролю доступу до процедури МДП, національні асоціації, що бажають видавати книжки МДП, та особи, що бажають використовувати такі книжки, повинні відповідати мінімальним умовам та вимогам, а також повинні бути авторизовані компетентними органами (зазвичай, це митниці) країни, в якій їх зареєстровано.

ІХ.2. Дозволи

У цьому пункті міститься інформація про:

- дозвіл гарантуючих асоціацій (пункт 2.1.);
- дозвіл власникам книжки МДП (пункт 2.2.)

ІХ.2.1. Дозвіл гарантуючої асоціації

Стаття 228 МК ЄС

Стаття 6.1 та

Додаток 9, Частина

I Конвенції МДП

Для цілей Конвенції МДП Європейський Союз розглядається як єдина територія. Однією з передумов МДП є те, що кожна країна або територія, що використовує систему, має охоплюватись міжнародною системою гарантій і це вимагає авторизацію національних гарантуючих асоціацій у відповідності до Конвенції МДП.

Конвенція МДП впроваджує мінімальні умови та вимоги, які мають виконуватись до того, як гарантуюча асоціація зможе бути авторизована на використання книжок МДП.

ІХ.2.1.1. Процес надання дозволу

Додаток 9, Частина

I, пункт 1 Конвенції

Щодо дозволу існує два окремі елементи: основні критерії для надання дозволу та укладення письмової угоди або будь-якого

МДП іншого правового інструменту між гарантуючою асоціацією та митними органами.

ІХ.2.1.2. Критерії для надання дозволу

Додаток 9, Частина I, пункти 1(a) – (d) Конвенції МДП Критерії для надання дозволу охоплюють низку технічних та фактичних аспектів, у тому числі, підтвердження досвіду та знань, надійний фінансовий стан та хороша історія щодо дотримання нормативно-правових вимог. В цілому ці критерії аналогічні тим, що застосовуються по відношенню до процедур внутрішнього транзиту ЄС/спільного транзиту щодо дозволу на використання загальної гарантії. (Див. Розділ III щодо інформації про гарантії).

ІХ.2.1.3. Письмова угода

Додаток 9, Частина I, пункт 1(e) Конвенції МДП Письмова угода або будь-який інший правовий інструмент включає у себе низку зобов'язань, які повинні виконуватись гарантуючою асоціацією.

З метою забезпечення високого рівня гармонізації у Додатку 8.7 наведено зразок письмової угоди, що містить мінімальні умови та вимоги, яка може використовуватись між митними органами ЄС та відповідними національними гарантуючими асоціаціями.

ІХ.2.1.4. Моніторинг отримання дозволу

В інтересах ефективного управління необхідно безперервно здійснювати моніторинг дозволу для того, щоб перевіряти, чи залишається гарантуюча асоціація такою, що має право на дозвіл, та чи гарантує вона, що умови та вимоги дозволу залишаються доречними та необхідними із врахуванням, по мірі необхідності, будь-яких змін у обставинах, про які сповістила гарантуюча асоціація.

ІХ.2.2. Надання дозволу власникам книжки МДП

*Стаття 1(о)
Конвенції МДП* Контрольований доступ до використання системи МДП є одним з так званих компонентів системи МДП.

*Стаття 184 ДА
Статті 273, 276 ІА* Термін "Власник" (власник книжки МДП) означає особу, якій було надано дозвіл на експлуатацію системи МДП та від імені якої пред'являється книжка МДП. Власник несе відповідальність за пред'явлення транспортного засобу та товарів разом із книжкою МДП на митниці відправлення, на маршруті та призначення. В межах митної території ЄС власник книжки МДП також несе відповідальність за подання даних книжки МДП щодо операції МДП у митниці (митницях) відправлення або в'їзду.

*Стаття 6.4 та
Додаток 9, Частина
II Конвенції МДП* Правова концепція "Власника" (власника книжки МДП) у Конвенції МДП встановлює мінімальні умови та вимоги, що мають виконуватись до того, як власник може бути авторизований на використання системи МДП.

ІХ.2.2.1. Процес надання дозволу

*Додаток 9, Частина
II, пункт 3 Конвенції
МДП* На практиці оцінювання того, чи виконуються критерії, встановлені у Конвенції МДП, є завданням, що має виконуватись спільно авторизованою гарантуючою асоціацією та компетентними органами країни реєстрації особи, яка подає заяву. Крім того, Конвенція МДП не відносить окремі завдання ані до гарантуючої асоціації, ані до компетентних органів, і залишає процедуру для регулювання національними положеннями та практикою.

ІХ.2.2.2. Поділ повноважень щодо процесу надання дозволу

На рівні ЄС, Митний кодекс ЄС та його імплементаційні та делеговані акти нічого не передбачають з цього приводу, а отже процедури видачі дозволу, що мають застосовуватись, є предметом національної компетенції.

Як мінімум, гарантуюча асоціація в першій інстанції розглядає

заяви на дозвіл. Після перевірок гарантуючою асоціацією, якщо вони здійснюються гарантуючою асоціацією, заява повинна направлятися компетентним органам. Якщо вона є задовільною після власних перевірок митних органів та гарантуючої асоціації, митний орган може надати дозвіл особі, яка подає заяву.

Консультації між компетентним митним органом та гарантуючою асоціацією проводяться через ITDB.

IX.2.2.2.1. Перевірки митних органів

Не виключаючи перевірок, які могли б виконуватись гарантуючою асоціацією, другим критерій – "відсутність серйозних або повторних правопорушень митного або податкового законодавства" – залишається на розгляд компетентного органу.

Оскільки термін "серйозний" майже напевно міг би застосовуватись до порушень кримінального законодавства, це не має перешкоджати можливості вважати вчинення адміністративних та цивільних правопорушень такими, що також є "серйозними" відповідно до національної практики.

Додаток 9, Частина II, пункт 1 (d) Конвенції МДП

Аналогічним чином, тлумачення терміну "повторний" слід розглядати не тільки як кількість правопорушень, що були вчинені, а й тлумачити відносно періоду часу. Пропонується вважати "повторними" три або більше правопорушень вчинених впродовж періоду у п'ять років.

IX.2.2.2.2. Моніторинг отримання дозволу

Пояснювальні примітки 9.П.4 та 9.П.5 до Конвенції МДП

Враховуючи вирішальну роль власника книжки МДП у системі МДП та, зокрема, його роль декларанта, важливо, щоб перелік авторизованих власників книжки МДП, що ведеться у Міжнародній базі даних МДП (ITDB), підтримувався у актуальному стані. Від компетентних органів вимагається вчасно

повідомляти актуальну інформацію стосовно статусу власників книжки МДП, яких вони уповноважили, Виконавчій Раді МДП (TIRExB). Інформація про дозволи та відкликання дозволів на використання книжок МДП реєструється уповноваженими митними органами безпосередньо в ITDB.

Додаток 9, Частина II, пункти 4 та 5 Конвенції МДП

Це передбачає, що дозволи повинні підлягати постійному моніторингу для перевірки, чи залишається власник книжки МДП таким, що має право на дозвіл, та чи умови та вимоги, що додаються до дозволу залишаються відповідними та необхідними.

Крім того, рекомендується відкликати неактивні дозволи у всіх випадках, коли виявляється, що протягом даного періоду (наприклад, протягом 1 року) власнику книжки МДП не видавалось жодних книжок МДП. Припинення діяльності повинно бути без затримки зареєстровано компетентними органами в ITDB.

Моніторинг дозволу необхідно здійснювати у взаємодії із гарантуючою асоціацією. Якщо результати моніторингу виявляють будь-який випадок невиконання дозволу, то компетентні органи мають розглянути необхідність скасування дозволу.

Гарантуючі асоціації також повинні співпрацювати з уповноваженими митними органами та подавати заяви про внесення змін (оновлювати інформацію про авторизованих власників книжок МДП) через ITDB. Заяви про внесення змін повинні бути затверджені уповноваженими митними органами.

IX.2.2.3. Скасування дозволу

Додаток 9, Частина II, пункт 6 Конвенції МДП

Крім можливості для гарантуючої асоціації відмовити власнику книжки МДП у використанні гарантії МДП, існує два способи, за допомогою яких авторизованому власнику книжки МДП може

бути відмовлено у доступі до системи МДП:

- він може бути виключений із системи МДП відповідно до статті 38 Конвенції МДП, або
- його дозвіл на використання книжок МДП може бути відкликаний відповідно до статті 6.4 Конвенції МДП.

Дозвіл також буде відкликаний компетентним органом на підставі заяви власника книжки МДП.

Стаття 229 МК ЄС

Рішення, ухвалене митним органом Держави-члена, застосовується на всій митній території ЄС до всіх операцій МДП, представлених таким власником книжки МДП на митниці для прийняття.

ІХ.2.2.3.1. Застосування статті 38 проти статі 6.4

*Коментарі до
Статті 38 та
Додатку 9, Частина
II Конвенції МДП*

Стаття 6.4 передбачає альтернативну санкцію, якій, у кілька способів, має надаватись перевага перед статтею 38. За формальними ознаками, будь-яка обставина, яка спричиняє виключення за статтею 38, рівним чином призведе до відкликання дозволу відповідно до статті 6.4 та Додатка 9, Розділ II.

*Стаття 38
Конвенції МДП*

Для власників книжок МДП, зареєстрованих у ЄС, застосовується відкликання дозволу за статтею 6.4 та Додатком 9 Розділу II, за умови, що відкликання національного оператора є постійним. Для власників книжки МДП, тимчасово виключених або авторизованих іншими Договірними сторонами поза межами ЄС, може застосовуватись тільки стаття 38.

ІХ.2.2.3.2. Застосування статті 38 Конвенції МДП

Стаття 38 передбачає виключення на постійній або тимчасовій основі. Конвенція МДП не визначає такі умови. Що стосується тимчасового виключення, це має прирівнюватись до поняття, що дозвіл призупиняється на певний період часу. Це може створити

логістичні складнощі для Договірних сторін, яким доведеться здійснювати ретельний моніторинг протягом періоду призупинення дії дозволу.

Рішення про виключення оператора із системи МДП є дуже серйозним питанням і повинно завжди бути повністю обґрунтованим. Якщо правопорушення або порушення вважаються достатньо серйозними для того, щоб зумовити виключення, таке виключення має бути переважно постійним. З тих же міркувань можна припустити, що оператор, якого було виключено на постійній основі, може бути повторно авторизований у майбутньому, якщо обставини зміняться.

Однак, певні обставини можуть призводити до тимчасового виключення, коли, наприклад, для порушення, яке мотивує рішення, є спосіб можливого усунення впродовж короткого періоду часу (тобто затримані засвідчення дозволу, технічні проблеми у вантажних відділеннях).

ІХ.2.2.3.3. Застосування статті 6.4. Конвенції МДП

Додаток 9, Частина II Конвенції МДП та Пояснювальна примітка 9.II.4

Дозвіл будь-якого власника книжки МДП, який нездатний залишатися правомочним для дозволу (наприклад, через те, що він більше не відповідає основним критеріям дозволу), або який більше не є відповідним для дозволу (наприклад, через те, що він вчинив серйозні або повторні правопорушення), має бути відкликаний.

Окрім повідомлення власника книжки МДП, Держава-член, що відкликає дозвіл, повинна без затримки зареєструвати таку інформацію безпосередньо в ITDB.

ІХ.2.2.3.4. Повідомлення Європейській комісії та Державам-членам

Стаття 229 МК ЄС

Виключення, здійснені відповідно до статті 38 Конвенції МДП, повинні бути без затримки зареєстровані уповноваженими

митними органами в ITDB. Така реєстрація вважається повідомленням Європейській комісії та іншим Державам-членам відповідно до пункту 2 Статті 229 МК ЄС.

Точність цих даних знаходиться поза межами контролю Європейської комісії, а Державам-членам слід бути обережними при відмові у наданні оператору доступу до системи МДП. Якщо існують будь-які сумніви, необхідно зв'язатися із координаційним центром МДП для Держави-члена, яка повідомила про виключення, для підтвердження інформації.

IX.2.2.4 Повідомлення про рішення про відновлення доступу до системи МДП

Можуть траплятися випадки, коли Держава-член повинна відкликати своє рішення щодо виключення власника книжки МДП, або коли вона вирішує поновити дозвіл. Зрозуміло, що не менш важливим є інформування всіх Держав-членів про такі рішення. З цією метою, процедури повідомлення, зазначені у пункті 2.2.3 вище, також застосовуються до таких рішень.

IX.3. Гарантії

У цьому пункті міститься інформація про:

- вступ (пункт 3.1.);
- суму гарантії (пункт 3.2.);
- обсяг гарантійного покриття (пункт 3.3.)
- відповідальність гарантуючої асоціації ЄС (пункт 3.4.)

IX.3.1. Вступ

*Статті 3(b), 6.1,
8.3, 8.4 та 11
Конвенції МДП*

Міжнародна система гарантій є одним з так званих компонентів митної транзитної системи МДП. Гарантію розроблено для сприяння тому, що повсякчасно забезпечується сплата митних зборів та податків, які знаходяться в умовах ризику під час транспортних операцій МДП.

IX.3.2. Сума гарантії

IX.3.2.1. Максимальна сума гарантії

Стаття 8.3. та Примітка 0.8.3 Конвенції МДП Грошове обмеження гарантії на одну книжку МДП визначається кожною Договірною стороною.

Стаття 163 ІА На рівні ЄС було погоджено, що ця сума виражається в євро і, відповідним чином, ЄС ухвалив суму у розмірі 100 000 євро як максимальну.

IX.3.2.2. Правила, що стосуються курсу обміну валют

Для тих Держав-членів, які не прийняли євро у якості єдиної валюти, застосовуються наступні правила:

Стаття 53(2) МК ЄС (а) Для цілей Угоди/Зобов'язання, максимальна сума, що підлягає сплаті на одну книжку МДП, еквівалентна обмінній вартості 100

Стаття 48(2)(3) ІА 000 євро у національній валюті. Курси обміну валют, що використовуються для такого перерахування, встановлюються Європейським Центральним банком раз на рік та публікуються у Офіційному віснику ЄС у перший робочий день жовтня. Цей курс обміну набирає чинності з 1 січня наступного року.

Стаття 53(1)(b) МК ЄС (б) У випадку виявлення претензії за гарантією, курсом обміну валют, що буде використовуватись, є курс, чинний на день

Стаття 48(1)ІА прийняття книжки МДП у митниці відправлення або в'їзду. Такі курси встановлюються один раз на місяць та публікуються у Офіційному віснику ЄС.

IX.3.3. Обсяг гарантійного покриття

Стаття 2 Конвенції МДП Конвенція МДП не передбачає жодних відмінностей щодо відносно товари, які можуть транспортуватись з використанням книжки МДП. Однак, міжнародна мережа гарантій не забезпечує гарантійного покриття для наведеної нижче алкогольної та тютюнової продукції. Це обмеження застосовується незалежно

від кількості товарів, про які ідеться. Таким чином, максимальна сума гарантії, згадана у частині 3.2.1 вище, застосовується до транспортування всіх товарів, окрім переміщення наступних видів алкогольної та тютюнової продукції:

Код ГС	Опис продукції
2207.10	Неденатурований етиловий спирт міцністю 80%/об. або вище
2208	Зазначений вище, проте із міцністю менше 80%/об.
2402.10	Сигари, сигари з обрізаними кінцями та сигарили, що містять тютюн
2402.20	Сигарети, що містять тютюн
2403.11 та 2403.19	Тютюн для паління, що містить або не містить замітники тютюну

ІХ.3.4. Відповідальність гарантуючої асоціації ЄС

Стаття 228 МК ЄС Для цілей процедури МДП, вважається, що ЄС утворює єдину територію. Однак, кожна Держава-член має принаймні одну уповноважену національну гарантуючу асоціацію.

Стаття 164 ІА
Стаття 11.1
Конвенції МДП Чинне повідомлення про незакриття, що надається відповідним митним органом до його гарантуючої асоціації відповідно до Конвенції МДП, має таку ж юридичну силу, що і в ситуації, якщо повідомлення було б надано до іншої гарантуючої асоціації її власним митним органом.

ІХ.4. Формальності у митниці відправлення або в'їзду

У цьому пункті міститься інформація про:

- вступ (пункт 4.1.);
- Приймання даних книжки МДП (пункт 4.2.);
- безпека транспортного засобу/контейнера (пункт 4.3.);
- заходи у митниці відправлення або в'їзду (пункт 4.4.);

- проміжне навантаження (пункт 4.5.);
- розбіжності (пункт 4.6.).

IX.4.1. Вступ

*Стаття 1 (к)
Конвенції МДП*

*Довідник з МДП,
Розділ 1.2*

Митниця відправлення виконує дві окремі та важливі функції. Ці функції вважаються трьома з п'яти так званих компонентів системи МДП. Перша функція полягає у прийманні книжки МДП, що забезпечує фізичну безпеку автомобільного транспортного засобу/контейнера, та застосуванні засобів митного контролю.

Стаття 228 МК ЄС

Інша, не менш важлива функція, стосується закриття (див. пункт 5.2.) операції МДП та, за необхідності, стягнення митних зборів та податків, що підлягають сплаті (див. пункт 6.4.). Враховуючи той факт, що для цілей правил, які регулюють використання книжки МДП, ЄС вважається єдиною територією, роль та відповідальність митниці відправлення у ЄС є особливо значущою.

Стаття 273(1) ІА

Електронною транзитною системою ЄС, яка буде використовуватися для обміну повідомленнями для МДП, є Нова комп'ютеризована транзитна система (NCTS), яка вже використовується для внутрішнього транзиту ЄС.

Стаття 276 ІА

В межах митної території ЄС припинення/закриття операції МДП між митницями відправлення або в'їзду та митницями призначення та виїзду прискорюється шляхом заміни повернення відповідної частини Ваучера № 2 надсиланням повідомлень "Повідомлення про прибуття товарів" (IE006) та "Результати контролю" (IE018).

Примітка:

NCTS використовується лише для операцій МДП в межах ЄС (наприклад, не в країнах спільного транзиту). Для транспорту

МДП, що в'їжджає на територію ЄС з третьої країни та для якого частина рейсу відбувається у не союзній країні до повторного в'їзду до ЄС, власник книжки МДП (або його представник) відповідає за подання даних книжки МДП для початку операції МДП у кожній митниці в'їзду до ЄС.

Наприклад, див. Додаток 8.9. а).

ІХ.4.2. Приймання даних книжки МДП

Стаття 273 ІА

Обмін електронними повідомленнями про дані книжок МДП відбувається на трьох рівнях:

- Між власником книжки МДП та митницею (зовнішній домен);
- Між митницями однієї країни (національний домен); та
- Між самими національними митними адміністраціями та Європейською Комісією (спільний домен).

В цілому, власник книжки МДП може мати наступні можливості для подання електронних даних книжки МДП в залежності від Держави-члена, про яку ідеться:

- Безпосереднє введення даних суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності (у тому числі, введення даних через Інтернет-сторінку митниці);
- Електронний обмін даними (EDI);
- Введення даних у митниці (у терміналі, що надається у розпорядження операторів);
- Інтерфейс, розроблений Міжнародною організацією (наприклад додаток EPD IRU).

Стаття 274 ІА

Використання книжки МДП без обміну даними книжки МДП для операції МДП у разі тимчасового збою електронних систем описано в Додатку 8.4 (аварійна процедура).

Хоча для власника книжки МДП обов'язково подавати дані книжки МДП на митниці відправлення або в'їзду з використанням NCTS, для уникнення будь-яких правових наслідків, що виникають внаслідок розбіжностей між електронним повідомленням та даними книжки МДП, митні органи ЄС зобов'язані продовжувати заповнювати книжку МДП у відповідності до Конвенції МДП.

*Додаток 1 до
Конвенції МДП*

У ситуації, коли розбіжність між даними у NCTS та даними у книжці МДП, інформація у книжці МДП носить вирішальний характер, а електронні дані виправляються власником книжки МДП для забезпечення їх відповідності інформації у книжці МДП.

*Додаток 10 (4) до
Конвенції МДП*

Кожна книжка МДП має унікальний обліковий номер. Книжка МДП може мати 4, 6, 14, або 20 ваучерів. Одна пара ваучерів використовується на одну Договірну сторону; кількість ваучерів визначає кількість Договірних сторін, через які може здійснюватись транзит, включаючи Договірні сторони відправлення та призначення.

Важливо забезпечити приймання тільки дійсних книжок МДП.

Перелік книжок МДП, зареєстрованих міжнародною організацією недійсними, можна завантажити з її електронних ресурсів.

Міжнародна організація, відповідальна за друк та розповсюдження книжок МДП, впровадила певні заходи безпеки для того, щоб забезпечити можливість виявлення фальшивої або підробленої книжки МДП. Такі заходи включають у себе:

- Тиснений "логотип" вантажної машини на передній стороні обкладинки
- Використання чорнила для термохронічного друку

Штрих-код, що відповідає буквено-числовому номеру книжки

МДП.

*Стаття 12
Конвенції МДП*

Однак, навіть справжня книжка МДП може бути недійсною, якщо у ній не проставлено підпис та штамп асоціації, що її видала, або якщо закінчився термін дії, зазначений у графі 1 обкладинки книжки МДП.

Як і в ситуації із заходами митного контролю, ступінь та інтенсивність перевірок, що мають застосовуватись перед прийманням книжки МДП, будуть визначатись у відповідності до концепції аналізу ризиків. Такі перевірки будуть включати у себе забезпечення доступності гарантії для товарів, що навантажуються (див. пункт 3.3.).

ІХ.4.3. Безпека транспортного засобу/контейнера

*Додаток 2 до
Конвенції МДП*

Враховуючи взаємне визнання заходів митного контролю, важливо, щоб митниця відправлення забезпечувала, щоб транспортний засіб або контейнер для перевезення товарів з використанням книжки МДП був затвердженим. У більшості випадків, та у відповідності до аналізу ризиків, це буде обмежуватись перевіркою Сертифіката схвалення транспортного засобу. Однак, також слід пам'ятати, що такі сертифікати можуть бути легко сфальсифіковані або підроблені. Відсутній або недійсний Сертифікат схвалення означає, що жодна операція МДП не може бути розпочата.

ІХ.4.3.1 Рекомендації щодо використання системи кодів для повідомлення про зауваження щодо дефектів у Сертифікаті схвалення

*Додатки 2, 3, 4 до
Конвенції МДП*

11 червня 2015 року Адміністративний комітет Конвенції МДП вирішив рекомендувати, щоб митні органи, реєструючи зауваження щодо дефектів у пункті 10 Сертифікату схвалення, доповнювали опис дефектів від руки системою кодів із зазначенням місця та типу будь-якого дефекту. Єдина система кодів, зазначена у цій Рекомендації, повинна використовуватись

усіма митними органами ЄС. Проте відсутність будь-якого коду в пункті № 10 Сертифікату схвалення не буде перешкодою для прийняття Сертифікату схвалення, якщо виконуються положення Додатка 3 до Конвенції МДП.

ІХ.4.4. Заходи у митниці відправлення та в'їзду

Стаття 276 ІА

Крім пред'явлення книжки МДП, всіх необхідних документів, що мають її супроводжувати, транспортного засобу та товарів, власник книжки МДП або його представник несе відповідальність за подання даних книжки МДП у NCTS за допомогою повідомлення "Дані митної декларації" (IE015) з використанням правил та кодів, визначених для електронних транзитних декларацій.

*Доповнення С2 до
ТДА*

Елементи даних книжки МДП, що відповідають атрибутам даних NCTS, наведено у Додатку ІХ.8.2.

Додаток В-ДА

Митниці призначення або виїзду у ЄС, на яких пред'являються товари з метою припинення операції МДП, наведено у базі даних митниць ЄС. Адреса веб-сторінки:

Додаток В-ІА

http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/col/col_search_home.jsp?Lang=en.

NCTS автоматично перевіряє декларацію. Перевірка може включати перевірку власника книжки МДП через ITDB. Неправильна, неповна або невідповідна декларація відхиляється за допомогою повідомлення "Відмова у прийнятті митної декларації" (IE016).

Якщо декларацію приймається митними органами, система створює основний довідковий номер (MRN), який присвоюється операції МДП та повідомляється за допомогою повідомлення "Прийняття митної декларації окремого типу до митного

оформлення" (IE028) власнику книжки МДП або його представнику.

Стаття 276 ІА

Після цього декларація має статус "Прийнята", а митниця відправлення або в'їзду встановлює строк, протягом якого товари повинні бути пред'явлені в митниці призначення або виїзду (див. пункт 4.4.6) і приймає рішення щодо необхідності перевірки товарів/транспортного засобу, у тому числі опломбування транспортного засобу.

Митниця відправлення або в'їзду може перевірити дійсність ідентифікаційного номера власника МДП, використовуючи одну з таких форм:

- автоматично під час прийняття декларації, що з'єднує їхню національну транзитну систему з ITDB;
- вручну перед випуском операції МДП через ITDB;
- вручну через ITDB у випадку аварійної процедури відповідно до Додатку IX.8.4.

Інформацію щодо внесення змін, анулювання та перевірки електронної декларації наведено у Розділі IV, Глави 2 Посібника з транзиту.

IX.4.4.1. Належне використання книжки МДП

Використання книжки МДП має доповнювати приклад належним чином заповненої книжки МДП. Див. Додаток 8.3., в якому наведено покрокові інструкції щодо заповнення книжки МДП та поводження із ваучерами у різних митницях (відправлення, на маршруті та призначення).

Митниця відправлення також має приділяти пильну увагу належному заповненню обкладинки книжки МДП.

ІХ.4.4.2. Рекомендація щодо використання коду ГС

*Рішення та
рекомендації
Довідника з МДП*

Адміністративний Комітет з питань Конвенції МДП 1975 року вирішив рекомендувати, щоб з 31 січня 2008 року власники книжки МДП зазначали код ГС (6 символів) на додачу до опису творів, у графі 10 вантажного маніфесту на жовтому ваучері (не для використання митними органами) книжки МДП.

Митниці відправлення у ЄС будуть приймати включення коду ГС також і на ваучерах книжки МДП для використання митними органами та у якості частини електронних даних книжки МДП.

Слід зауважити, що власник книжки МДП не зобов'язаний вказувати код ГС.

У випадках, якщо код ГС наведено, митні органи у митниці відправлення або в'їзду мають перевірити, чи відповідає наведений код ГС коду ГС, зазначеному у інших митних, комерційних або транспортних документах.

ІХ.4.4.3. Доказ митного статусу товарів ЄС

*Статті 119 та 127
ДА Стаття 207 ІА*

Якщо книжка МДП, як єдиний транспортний документ, виданий у Державі-члені, супроводжує товари, привезені з іншої Держави-члена через територію третьої країни, власник книжки МДП може вказати код "T2L" (або "T2LF" для товарів ЄС, що перевозяться до, з або між спеціальними фіскальними територіями) разом зі своїм підписом (графа 10) на всіх відповідних ваучерах вантажного маніфесту книжки МДП для того, щоб надати підтвердження статусу товарів ЄС.

Якщо книжка МДП також супроводжує не союзні товари, код "T2L" або "T2LF" та підпис вказуються таким чином, щоб чітко відноситися тільки до товарів ЄС.

Код "T2L" або "T2LF" на всіх відповідних ваучерах книжки МДП

завіряється митницею відправлення за допомогою штампуга та підпису уповноваженого службовця.

ІХ.4.4.4. Пред'явлення гарантії

Для здійснення випуску товарів для операції МДП необхідна гарантія. Для операцій МДП гарантія подається у формі дійсної книжки МДП. У NCTS використовується тип гарантії В та номер книжки МДП. Додаткова інформація про гарантії міститься в пункті 3.

ІХ.4.4.5. Пломбування транспортних засобів/ контейнерів

*Стаття 19
Конвенції МДП*

*Додаток 2 до
Конвенції МДП*

Увагу також слід приділити опломбуванню транспортних засобів/контейнерів. Дуже важливо перевірити кількість митних пломб, що накладаються, та їх розташування відносно Сертифіката схвалення (пункт 5) та фотографій (або малюнків), що додаються до нього. Якщо митниця відправлення вважає це за необхідне, вона може прикріпити більше пломб для запобігання будь-якому несанкціонованому відкриттю вантажного відділення. Митні пломби, накладені митницею відправлення, мають застосовуватись у правильний спосіб, а пломби, що вже накладені, мають ретельно перевірятись митницею в'їзду з метою виявлення незаконного втручання. Використання пломб експортера або перевізника замість митних пломб у системі МДП не допускається.

ІХ.4.4.6 Термін

*Статті 276 та 278
ІА*

Митниця відправлення або в'їзду встановлює термін, протягом якого товари повинні бути пред'явлені на митниці призначення або вибуття.

Термін, встановлений цією митницею, є обов'язковим для митних органів Держав-членів, на територію яких в'їжджають товари під час операції МДП та не може ними змінюватися.

Якщо товари пред'являються митниці призначення або виїзду після закінчення терміну, встановленого митницею відправлення або в'їзду, вважається, що власник книжки МДП дотримався строку, якщо він або перевізник доведуть митниці призначення або виїзду, що затримка виникла не з його вини.

При встановленні терміну митниця відправлення або в'їзду бере до уваги:

- транспортні засоби, які будуть використовуватися;
- маршрут;
- будь-яке транспортне або інше законодавство, яке може вплинути на встановлення строку (наприклад: соціальне чи екологічне законодавство, яке стосується виду транспорту, транспортних правил щодо робочого часу та обов'язкового відпочинку для водіїв);
- будь-яку інформацію, надану власником книжки МДП, у відповідних випадках.

IX.4.4.7. Маршрут переміщення товарів за операцією МДП

Стаття 275 ІА

Якщо митниця відправлення або в'їзду вважає це за необхідне (наприклад для транспортування товарів, що становлять більший ризик), вона призначає план маршруту для перевезення з урахуванням інформації, наданої власником книжки МДП.

Було б недоцільним призначати точний план маршруту, але, як мінімум, у графі 22 книжки МДП та у NCTS мають бути зазначені Держави-члени, територією яких проходитиме транзит.

В цілому слід очікувати, що товари, що переміщуються в рамках операції МДП, а особливо, якщо такими товарами є живі тварини або швидкопсувні товари, будуть транспортуватися до відповідного пункту призначення найбільш економічно доцільним шляхом.

ІХ.4.4.8. Випуск товарів у вільний обіг в операції МДП

Стаття 276 ІА

Стаття 184 ДА

Операція МДП випускається після приймання даних книжки МДП та виконання необхідних заходів контролю. Митниця відправлення або в'їзду повідомляє власника книжки МДП про випуск товарів для операції МДП.

Митниця відправлення реєструє основний довідковий номер MRN операції МДП у графі 2 книжки МДП, корінець №1 (під №) та повертає її власнику МДП або його представнику.

Не обов'язково, щоб супровідний транзитний документ (ТСД) або транзитний супровідний документ, доповнений відомостями безпеки (TSAD) супроводжував товари із книжкою МДП, за умови, що основний довідковий номер MRN на книжці МДП легко читається або якщо основний довідковий номер MRN буде подано до митних органів будь-якими іншими способами (наприклад, у формі штрих-коду або відображатися на електронному або мобільному пристрої).

Однак власник книжки МДП може попросити митницю відправлення або в'їзду надати йому ТСД або TSAD у формі, встановленій цією митницею (у вигляді роздруківки або електронними засобами).

Ваучер № 1 книжки МДП відривається та зберігається митницею відправлення або в'їзду та візується основним довідковим номером MRN.

Стаття 276 ІА

При випуску товарів NCTS автоматично видає повідомлення "Очікується відмітка про прибуття" (ІЕ001) до митниці призначення або виїзду. Також може бути відправлене зовнішнє повідомлення "Випущено у транзит" (ІЕ029) власнику книжки МДП або його представнику.

ІХ.4.5. Проміжне навантаження

*Стаття 18
Конвенції МДП*

Транспортування МДП може включати щонайбільше чотири митниці відправлення та призначення.

У випадку, якщо додаткові товари навантажуються у проміжній митниці на маршруті, така митниця має діяти, в обох ролях, – і як митниця призначення, і як митниця відправлення щодо використання книжки МДП та даних книжки МДП.

Необхідно дотримуватись процедур, описаних у пункті 4.4 вище, і, зокрема, більш ранню операцію закривається у NCTS і відправляється повідомлення IE06 та IE018 (див. пункт 5.3).

Після навантаження додаткових товарів власник книжки МДП несе відповідальність за подання нової декларації до NCTS із врахуванням всіх даних щодо попередніх відправлень (наприклад, посилання на попередній документ (MRN)). Наприклад, див. Додаток 8.9. b).

IX.4.5.1. Тимчасове призупинення транспортування МДП

*Стаття 26
Конвенції МДП*

*Коментарі до
Статті 2 та 26
Конвенції МДП*

*Стаття 26 (2)
Конвенції МДП*

*Стаття 26 (3)
Конвенції МДП*

Призупинення, навіть тимчасове, транспортування МДП означає, що для такої призупиненої частини не надається гарантія на МДП. Транспортування МДП призупиняється, якщо воно відбувається у країні, що не є Договірною стороною Конвенції МДП. Якщо транспортування МДП включає у себе відрізок маршруту, що здійснюється не автомобільним транспортом (наприклад, морським транспортом з використанням простішої транзитної процедури або взагалі без неї), власник книжки МДП може попросити міні органи призупинити транспортування МДП для такої частини рейсу та відновити його наприкінці відрізка маршруту, що здійснюється не автомобільним транспортом.

У таких випадках заходи контролю та формальності митниці виїзду та в'їзду виконуються відповідним чином. Див. пункти 4.4. та 5.3.

*Коментарі до
Статті 2 та 26
Конвенції МДП*

Однак, в межах однієї Договірної сторони процедура МДП може застосовуватись до частини рейсу, що виконується не автомобільним транспортом (наприклад, залізницею) у випадках, коли митні органи мають можливість забезпечити виконання всіх заходів контролю та формальностей для належного початку та припинення процедури на митницях в'їзду та виїзду (а також призначення, у відповідних випадках).

IX.4.6. Розбіжності

IX.4.6.1. Робота з розбіжностями

По суті існує три типи розбіжностей або порушень стосовно товарів, які необхідно враховувати:

- Відсутні товари
- Надлишок товарів
- Неправильно описані товари

Спосіб, у який такі розбіжності розглядаються, буде залежати від того, чи виявлено порушення митницею відправлення або в'їзду, та чи ідеться тут також і про експортну декларацію.

IX.4.6.2. Розбіжності, виявлені митницею відправлення

*Стаття 40
Конвенції МДП*

Порушення, виявлене митницею відправлення до того, як книжку МДП та подані дані книжки МДП було прийнято, має розглядатись як порушення, пов'язане із попередньою митною процедурою, наприклад, митним складуванням, тимчасовим зберіганням або випуском товарів для процедури експорту. Таким може бути випадок, коли розбіжність стосується таких питань, як опис і кількість товарів, якщо інформацію, що відноситься до попередньої митної процедури, просто було перенесено до книжки МДП і її даних.

Однак, можуть бути обставини, за яких порушення було вчинено із наміром шахрайства та замислено для неправильного

використання або зловживання системами МДП та транзиту, як, наприклад, у випадку коли товари, що становлять більший ризик, описуються як інші товари. У таких випадках було б доречним вжити заходів із покарання проти відповідальних сторін відповідно до національних інструкцій.

ІХ.4.6.3. Розбіжності, виявлені митницею в'їзду

*Стаття 23
Конвенції МДП*

Митні органи митниці в'їзду здійснюють перевірку товарів на шляху прямування у опломбованому транспорті МДП тільки у особливих випадках. У випадку перевірки, нові накладені пломби та, за необхідності, результати контролю мають реєструватись у Ваучерах книжки МДП, що залишаються, та відповідних корінцях, а також у NCTS.

*Стаття 8.5
Конвенції МДП*

Порушення, виявлене митницею в'їзду, необхідно розглядати по суті. Якщо незадекларовані товари, про які ідеться, виявлені в опломбованому вантажному відділенні автомобільного транспортного засобу, то власник книжки МДП є основною безпосередньою відповідальною особою, боржником щодо митного боргу. З фіскальних причин, забезпечена сума покривається гарантією книжки МДП, а відповідальність несе гарантуюча асоціація.

*Стаття 8.7
Конвенції МДП*

Якщо, з будь-якої причини, продовження операції МДП дозволене бути не може, наприклад, через ввезення товарів, що є забороненими або їх ввезення обмежено, їх необхідно буде затримати на кордоні.

Стаття 79 МК ЄС

*Стаття 8.5
Конвенції МДП*

Якщо, з іншого боку, операцію МДП можна продовжувати, то дані щодо виявлених товарів мають бути завізовані на Ваучерах книжки МДП, що залишаються, (графи "Для службового використання"). Помітка у графі "Для службового використання" має виглядати як "Надлишок товарів: стаття 8.5 Конвенції МДП", після такої помітки вказуються опис та кількість виявлених

товарів.

У NCTS дані повинні бути відповідним чином виправлені власником книжки МДП до приймання на митниці в'їзду.

Виявлення надлишку товарів, що не знаходяться у опломбованому вантажному відділенні, слід розглядати як контрабанду товарів, що були незаконно ввезені на територію ЄС, та вжити необхідні заходи.

За таких обставин гарантуюча асоціація не несе відповідальності за будь-які митні збори та податки, що можуть виникнути, навіть незважаючи на те, що водій або власник книжки МДП можуть вважатися митними боржниками.

IX.5. Формальності у митниці призначення або виїзду

У цьому пункті міститься інформація про:

- вступ (пункт 5.1.);
- закриття операції МДП у пункті відправлення (пункт 5.2.);
- заходи у митниці призначення або виїзду (пункт 5.3.);
- зміна митниці призначення або виїзду (пункт 5.4.);
- інциденти на маршруті та використання завіреного протоколу (пункт 5.5.);
- порушення (пункт 5.6.);
- система контролю книжок МДП (пункт 5.7.);
- проміжне вивантаження (пункт 5.8.);
- використання книжки МДП для повернених товарів (пункт 5.9.)

IX.5.1. Вступ

Митниця призначення або виїзду несе основну відповідальність щодо забезпечення швидкого припинення операції МДП.

IX.5.2. Закриття операції МДП митницею відправлення або в'їзду

Закриття операції МДП є надзвичайно важливою дією, що виконується компетентними органами у пункті відправлення або в'їзду, оскільки вона фактично припиняє відповідальність гарантуючої асоціації.

*Стаття 10.2
Конвенції МДП*

Операція МДП може бути закрита тільки, якщо її було коректно припинено.

*Стаття 215(2) МК
ЄС*

Дія щодо закриття операції МДП фактично є умовною в тому сенсі, що немає жодного офіційного рішення або дії, що

*Стаття 1 (e)
Конвенції МДП*

ухвалюється або вживається митницею відправлення або в'їзду. Немає також жодного офіційного повідомлення, що надсилається до гарантуючої асоціації для підтвердження закриття. Власник книжки МДП та гарантуюча асоціація можуть вважати операції МДП закритою за відсутності повідомлення про протилежне.

ІХ.5.3. Заходи у митниці призначення або виїзду

Стаття 278-279 ІА

Під час пред'явлення товарів, транспортного засобу, книжки МДП та основного довідкового номеру MRN операції МДП впродовж терміну, встановленого митницею відправлення або в'їзду, митниця призначення або виїзду перевірить накладені пломби та використає основний довідковий номер MRN для отримання даних із NCTS та зареєструє його.

Повідомлення "Повідомлення про прибуття товарів" (IE006) надсилається до митниці відправлення або в'їзду, щоб проінформувати про прибуття відправлення.

Стаття 277 ІА

Після завершення будь-яких необхідних заходів контролю, які базуються на інформації з повідомлення "Очікується відмітка про прибуття" (IE001), митниця призначення або виїзду надсилає повідомлення "Результати контролю" (IE018) з використанням відповідних кодів до митниці відправлення або в'їзду. Таке повідомлення також має містити будь-яку інформацію, внесену до Завіреного протоколу та корінця № 1 книжки МДП під час

транспортування. Наприклад, це може бути інформація про перевантаження, нові пломби або інциденти (пункт 5.5.).

Митниця призначення відкріпляє та зберігає у себе обидві частини Ваучера № 2 книжки МДП та ставить позначки на корінці книжки МДП і повертає книжку МДП власнику книжки МДП.

Стаття 274 ІА

Якщо товари були випущені для операції МДП у NCTS у митниці відправлення або в'їзду, а система у митниці призначення або виїзду недоступна по прибутті товарів, митниця призначення або виїзду здійснює необхідні заходи контролю та припиняє процедуру на основі Ваучера № 2 книжки МДП.

Внесення даних до NCTS здійснюється апостеріорі митницею призначення або виїзду, коли система знову стане доступною, для того, щоб дозволити митниці відправлення або в'їзду закрити операцію у NCTS.

Стаття 274 ІА

Якщо товари випущено для операції МДП у митниці відправлення або в'їзду без обміну даними книжки МДП для операції МДП у разі тимчасової недоступності системи, а тільки на основі книжки МДП, митниця призначення або виїзду припиняє процедуру на основі Ваучера № 2 книжки МДП та повертає відповідну її частину до митниці відправлення або в'їзду.

Стаття 279(4) ІА

Митниця призначення візує книжку МДП, заповнивши корінець № 2 та залишаючи у себе Ваучер № 2. Після візування митниця призначення повинна повернути книжку МДП власнику книжки МДП. Якщо власник книжки МДП відсутній, книжка МДП повертається особі, яка її пред'явила та яка вважається представником власника книжки МДП.

ІХ.5.4. Зміна митниці призначення або виїзду

*Стаття 1 (l)
Конвенції МДП*

Стаття 278 (3) IA

Конвенція МДП дозволяє власнику книжки МДП пред'являти товари та книжку МДП до іншої митниці призначення або виїзду, ніж задекларована. Така митниця стає митницею призначення або виїзду.

Оскільки у NCTS буде відображено, що фактична митниця призначення або виїзду не отримала повідомлення "Очікується відмітка про прибуття" (IE001) за пред'явленим довідковим номером MRN, ця митниця надішле повідомлення "Запит про реєстрацію очікуваного прибуття" (IE002).

Митниця відправлення або в'їзду надасть відповідь за допомогою повідомлення "Відповідь про реєстрацію очікуваного прибуття" (IE003) і повідомить дані повідомлення "Очікується відмітка про прибуття" (IE001). Митниця призначення або виїзду після цього зможе надіслати повідомлення "Повідомлення про прибуття товарів" (IE006) та продовжити подальші заходи (пункт 5.3).

Після отримання повідомлення "Повідомлення про прибуття товарів" (IE006) митниця відправлення або в'їзду повідомляє задекларованій митниці призначення або виїзду повідомленням "Повідомлення про переадресоване прибуття" (IE024) про те, що товари надійшли в іншу митницю призначення або виїзду.

Якщо митниця відправлення або в'їзду не знайде операцію за довідковим номером MRN, вона повинна включити в повідомлення "Відповідь про реєстрацію очікуваного прибуття" (IE003) причини (з кодом від 1 до 4), чому не може бути відправлене повідомлення "Очікується відмітка про прибуття" (IE001).

Причини відхилення можуть бути такими:

Код 1. операція МДП вже була пред'явлена у іншій митниці призначення або виїзду;

Код 2. операція МДП була скасована митницею відправлення або

в'їзду;

Код 3. довідковий номер MRN не визначається (через технічні причини або через порушення); або

Код 4. з інших причин.

(Пояснення кодів наведено у Частині I, Глава 4, пункт 4.5)

Митниця призначення або виїзду перевіряє причину відмови та, якщо причина це дозволяє, припиняє операцію МДП, відриває та зберігає у себе обидві частини Ваучера № 2 книжки МДП та ставить позначки на корінці № 2 книжки МДП і повертає відповідну частину Ваучера № 2 до митниці відправлення або в'їзду, а книжку МДП, – власнику книжки МДП.

IX.5.5. Інциденти під час переміщення товарів та використання завіреного звіту

Стаття 25

Конвенції МДП

Стаття 277 ІА

Якщо митні пломби було зламано або якщо будь-які товари знищено чи пошкоджено внаслідок аварії, що сталася на маршруті, перевізник негайно зв'язується із митними органами, або, якщо це неможливо, будь-якими компетентними органами країни, в якій знаходиться відправлення.

Якщо перевізник був змушений відхилитися від маршруту, встановленого митницею відправлення або в'їзду через незалежні від нього обставини, або якщо інцидент або аварія у значенні статті 25 Конвенції МДП сталися на митній території ЄС, перевізник повинен пред'явити товари, транспортний засіб, книжку МДП та основний довідковий номер MRN найближчому митному органу Держави-члена, на території якої знаходиться транспортний засіб.

Відповідні органи із мінімальною затримкою складають завірений протокол, що міститься у книжці МДП.

У випадку аварії, що зумовлює необхідність перевантажування вантажу на інший транспортний засіб, таке перевантажування

*Примітка до
Статті 29 Конвенції
МДП*

може здійснюватися тільки у присутності відповідного органу. Такий орган складає завірений протокол.

Якщо у книжці МДП не зазначені слова "Великовагові або негабаритні вантажі", транспортний засіб або контейнер, на який відбувається заміна, також повинен бути затверджений для перевезення товарів під митними пломбами.

Крім того, він має бути опломбований, а дані щодо накладених пломб мають бути зазначені у завіреному протоколі.

Однак, якщо затвердженого транспортного засобу або контейнера у наявності немає, товари можуть бути перевантажені на незатверджений транспортний засіб або контейнер за умови, що він дозволяє вжиття адекватних застережних заходів. У останньому випадку митні органи приймають рішення щодо того, чи можуть вони дозволити подальше перевезення з використанням книжки МДП за допомогою такого транспортного засобу або контейнера.

У випадку, якщо неминуча небезпека вимагає безпосереднього вивантаження частини або всього вантажу, перевізник може вжити заходів з власної ініціативи без очікування дій з боку органів. Після цього він має представити до митних органів докази того, що він був змушений вдатися до таких дій в інтересах транспортного засобу чи контейнера або вантажу. Якщо запобіжні заходи були вжиті і небезпека зникла, перевізник негайно повідомляє про це митні органи для того, щоб ці факти могли бути перевірені, вантаж оглянутий, транспортний засіб або контейнер опломбований, а також складений завірений протокол.

Митниця призначення або виїзду надсилає повідомлення "Результати контролю" (IE018), що містить будь-яку інформацію про інцидент, внесено до Завіреного протоколу та книжки МДП.

Завірений протокол залишається прикріпленим до книжки МДП.

IX.5.6. Порушення, виявлені у митниці призначення або виїзду

IX.5.6.1. Порушення, що стосуються товарів

*Стаття 8.5
Конвенції МДП*

Порушення, виявлене митницею призначення або виїзду, необхідно розглянути по суті. Якщо незадекларовані товари, про які ідеться, виявлені в опломбованому вантажному відділенні автомобільного транспортного засобу, то з фіскальних причин, вони покриваються гарантією книжки МДП, а відповідальність несе гарантуюча асоціація. У книжці МДП необхідно буде поставити позначки у графі 27 Ваучера № 2 та графі 5 корінця № 2.

Помітка має виглядати як "Надлишок товарів: стаття 8.5 Конвенції МДП", після такої помітки вказуються опис та кількість товарів. У NCTS повідомлення "Результати контролю" (IE018) надсилається митницею призначення або виїзду із кодом "B" та поміткою "Очікування рішення щодо невідповідностей" із проханням до митниці відправлення або в'їзду провести розслідування.

Після цього операція набуває статусу "B очікуванні вирішення" у митниці відправлення або в'їзду.

Після вирішення питання митницею відправлення або в'їзду використовується повідомлення "Повідомлення про вирішення невідповідностей" (IE020) для інформування митниці призначення або виїзду. Після цього товари випускаються, а операції закривається митницею відправлення.

У випадку, якщо порушення стосується відсутності або неправильного опису товарів, вимагаються аналогічні заходи стосовно візування книжки МДП та надсилання повідомлень у NCTS.

IX.5.6.2. Порушення, що стосуються пломб

У митниці призначення або виїзду перевіряють збереження цілісності накладених пломб. Якщо пломби були зламані або зазнали якихось несанкціонованих маніпуляцій, митниця призначення або виїзду повинна вказати цю інформацію у повідомленні "Результати контролю" (IE018), яке вона надсилає митниці відправлення або в'їзду.

У таких випадках ця митниця приймає рішення на основі представлених фактів та визначає відповідні заходи, яких слід вжити (наприклад, товари можуть бути оглянуті) до того, як інформувати митницю відправлення або в'їзду.

IX.5.6.3. Інші порушення

Якщо порушення було вчинено із наміром шахрайства та замислено для неправильного використання або зловживання системою МДП, то було б доречним вжити правових заходів проти відповідальних сторін.

IX.5.7. Система контролю книжок МДП

*Стаття 6.2bis
Конвенції МДП*

*Додаток 10 до
Конвенції МДП*

Міжнародна організація, уповноважена Адміністративним комітетом, несе відповідальність за створення системи контролю для книжок МДП для ефективної організації та функціонування міжнародної системи гарантій. На даний час такою уповноваженою організацією є Міжнародний союз автомобільного транспорту (МСАТ), який використовує електронну систему контролю (яка називається SafeTIR).

Митниця призначення зобов'язана забезпечувати доступність інформації, пов'язаної із припиненням або частковим припиненням операції МДП, у NCTS.

Якщо це можливо, така інформація передається щоденно за допомогою найшвидших наявних засобів зв'язку. Надсилається, принаймні, наступна інформація з усіх книжок МДП,

пред'явлених на митниці призначення:

- a. Обліковий номер книжки МДП;
- b. Дата та номер запису у митному реєстрі (ведення обліку);
- c. Найменування або номер митниці призначення;
- d. Дата та обліковий номер, зазначені у свідоцтві припинення операції МДП (графи 24-28 Ваучера № 2) у митниці призначення (якщо вони відрізняються від зазначених відповідно до пункту (b));
- e. Часткове або остаточне припинення;
- f. Припинення, засвідчене із застереженнями або без них, без шкоди положенням статей 8 та 11 Конвенції МДП;
- g. Інша інформація або документи (необов'язково);

Номер сторінки книжки МДП, на якій засвідчено припинення.

ІХ.5.8. Проміжне вивантаження

*Стаття 18
Конвенції МДП*

Транспортування МДП може включати щонайбільше чотири митниці відправлення та призначення.

У випадку, якщо у проміжній митниці на шляху частина товарів вивантажується, така митниця має діяти і як митниця призначення, і як митниця відправлення щодо використання книжки МДП та даних книжки МДП.

Процедур, описаних у пункті 5.3 вище, необхідно дотримуватись, і, зокрема, більш рання операція у NCTS закривається і відправляються повідомлення IE006 та IE018.

Після вивантаження власник книжки МДП несе відповідальність за подання нової декларації щодо товарів, що залишилися, до NCTS. Наприклад, див. Додаток 8.9. с).

ІХ.5.9. Робота з повернутим транспортом МДП

*Роз'яснення до
Статті 2 (0.2-1)*

*Найкращий
практичний досвід,
Посібник з МДП*

Транспортування МДП може розпочинатися та закінчуватися у одній і тій же країні, якщо частина рейсу виконується у іншій Договірній стороні.

Це також може застосовуватись у випадках, коли інша Договірна сторона не дозволяє продовжувати транспортування МДП на своїй території (наприклад, через заборону певних товарів). У таких випадках існує два альтернативних сценарії:

- митниця в'їзду у такій Договірній стороні має розпочати та негайно засвідчити операцію МДП як припинену, зазначаючи у графі "Для службового використання" на всіх Ваучерах, що залишаються, точну причину відмови. Власник книжки МДП повертається до митниці виїзду попередньої країни та подає запит на зміну країни та митниці призначення для даного транспортування МДП. З цією метою, власник книжки МДП подає запит на засвідчення митними органами змін, внесених до графі 7 на сторінці 1 обкладинки та до граф 6 і 12 всіх Ваучерів, що залишаються.
- Митниця в'їзду у такій Договірній стороні відмовляється засвідчувати книжку МДП так, як описано вище. Власник книжки МДП повертається до митниці виїзду попередньої країни та подає запит на зміну країни та митниці призначення для даного транспортування МДП. З цією метою, власник книжки МДП подає запит на засвідчення митними органами змін, внесених до графі 7 на сторінці 1 обкладинки та до граф 6 і 12 всіх Ваучерів, що залишаються, та окрім цього, подає запит на зазначення митними органами у графі "Для службового використання" на всіх Ваучерах, що залишаються, посилання на відмову органів наступної країни для прийняття книжки МДП.

Та ж сама книжка МДП (сторінки, що залишилися) може бути

використана для продовження транспортування МДП.

IX.6. Процедура запиту інформації

У цьому пункті міститься інформація про:

- дії, що передують запиту інформації (пункт 6.1.);
- процедуру запиту інформації (пункт 6.2.)
- альтернативний доказ припинення (пункт 6.3.)
- борг та стягнення боргу (пункт 6.4.)
- претензії до гарантуючої асоціації (пункт 6.5.)
- застосування Статтей 163-164 ІА (пункт 6.6.)

IX.6.1. Дії, що передують запиту інформації

У випадках, якщо повідомлення "Повідомлення про прибуття товарів" (IE006) не повертається до митниці відправлення або в'їзду до закінчення терміну, впродовж якого товари повинні бути пред'явлені у митниці призначення або виїзду, такі митниці використовують повідомлення "Запит щодо статусу" (IE904) для того, щоб перевірити відповідність NCTS у Державі-члені призначення або виїзду такому статусу. Система у пункті призначення автоматично перевіряє статус та відповідає за допомогою повідомлення "Відповідь щодо статусу" (IE905). Детальніше див. у Частині VII, пункт 2.5.

IX.6.2. Процедура запиту інформації

Стаття 280 ІА

Якщо статус, описаний у пункті 6.1, співпадає у обох митницях і немає відсутніх повідомлень, компетентні органи Держави-члена відправлення або в'їзду або ініціюють процедуру запиту інформації для отримання інформацію, необхідної для закриття операції МДП, або, якщо це неможливо, встановлює, чи виник

митний борг, визначає боржника та Державу-члена, відповідальну за стягнення такого митного боргу.

Більш детальну інформацію щодо запиту інформації за допомогою електронних засобів та боргу і стягнення боргу наведено у Частинах VII та VIII.

Однак, для того, щоб ініціювати процедуру запиту інформації у фактичній митниці призначення або виїзду, рекомендується перевірити існування запису стосовно припинення операції з електронної системи контролю, що експлуатується Міжнародною організацією відповідно до Додатка 10 до Конвенції МДП.

У випадках, якщо операція МДП не може бути закрита найпізніше через 28 днів після надсилання запиту інформації до заявленої митниці призначення або виїзду, митні органи Держави-члена відправлення або в'їзду подають запит власнику книжки МДП, та інформують гарантуючу асоціацію, про надання доказу припинення операції МДП або інформації про фактичне місце, де сталося правопорушення або порушення. Повідомлення "Запит на отримання інформації від суб'єкта процедури щодо обставин недоставки товарів" (IE140) може використовуватись для подання запиту власнику книжки МДП або його представнику, а повідомлення "Інформація від суб'єкта процедури щодо обставин недоставки товарів" (IE141) може використовуватись для відповіді.

У обох випадках докази (припинення або щодо місця, де сталося порушення) мають бути надані власником книжки МДП впродовж 28 днів з дати подання запиту. Цей період може бути подовжений ще на 28 днів на його запит.

Якщо після закінчення такого періоду:

- Немає жодної відповіді від митниці призначення або виїзду,
- митницею призначення або виїзду не представлено

підтвердження того, що книжку МДП не було пред'явлено,

- Не було надано альтернативного підтвердження, що задовольняє митний орган,
- Не було надано доказу, що операцію МДП було припинено, або
- Жодна інша Держава-член не просила про передачу відповідальності щодо стягнення,

*Стаття 11 (1)
Конвенції МДП*

митні органи Держави-члена відправлення або в'їзду мають офіційно сповістити гарантуючу асоціацію та власника книжки МДП про незакриття операції МДП. Повідомлення, що можуть надсилатись одночасно, необхідно надсилати поштою, щоб використати всі можливі засоби зв'язку для того, щоб забезпечити отримання повідомлення адресатом.

У будь-якому випадку, повідомлення має бути здійснене впродовж одного року з дати прийняття книжки МДП.

Стаття 280 (8) ІА

Якщо на етапах процедури запиту інформації буде встановлено, що операція МДП була припинена правильно, митний орган Держави-члена відправлення або в'їзду закриває операцію МДП і негайно інформує гарантуючу асоціацію та власника книжки МДП, а, де доречно, будь-який митний орган, який, можливо, розпочав процедуру стягнення.

ІХ.6.3. Альтернативні докази припинення

Стаття 281 ІА

У якості альтернативного доказу припинення операції МДП митні органи можуть приймати будь-який документ, засвідчений митними органами Держави-члена призначення або виїзду, яким було пред'явлено товари.

Такі альтернативні докази повинні ідентифікувати товари та встановлювати, що їх було пред'явлено у митниці призначення

або виїзду або авторизованому вантажоодержувачу.

Власник книжки МДП або гарантуюча асоціація також можуть представити у якості альтернативного доказу, який задовольняє митні органи, один з наступних документів, що ідентифікує товари:

- Митний документ, засвідчений митним органом Держави-члена, який встановлює, що товари фізично залишили митну територію ЄС
- Митний документ, виданий у третій країні, де товари поміщаються під митну процедуру;
- Документ, виданий у третій країні, завізований митним органом цієї країни, та який засвідчує, що товари вважаються такими, що перебувають у вільному обігу в цій країні.

Як доказ можуть бути надані копії зазначених вище документів, засвідчені органами влади.

Стаття 280 (8) ІА

Митниця, що відповідає за запити інформації, має проінформувати власника книжки МДП та гарантуючу асоціацію про те, чи прийняла вона представлений альтернативний доказ як свідчення припинення процедури МДП. Очікується також, що митниця, що відповідає за запити інформації, повідомить власника книжки МДП про будь-які свідчення, що підтверджують закриття процедури, які були знайдені на митниці під час процедури запити інформації.

ІХ.6.4. Борг та стягнення

Митні органи Держави-члена відправлення або в'їзду в першу чергу відповідальні за ініціювання дій зі стягнення боргу у випадку існування порушення, що зумовлює виникнення необхідності сплати митного боргу та/або інших зборів.

ІХ.6.4.1. Визначення особи/осіб, які несуть безпосередню відповідальність

Стаття 78 ДА

За відсутності доказів того, що операція МДП була припинена, митні органи Держави-члена відправлення або в'їзду зобов'язані визначити місце, де виник митний борг, впродовж семи місяців після останньої дати, коли товари мали би бути пред'явлені на митниці призначення або виїзду, ідентифікувати боржника та визначити Державу-члена, уповноважену стягувати митний борг.

Стаття 105 МК ЄС

Митний борг заноситься на рахунки впродовж 14 днів після закінчення семи місяців.

З цією метою митні органи Держави-члена відправлення або в'їзду можуть діяти на підставі будь-якої інформації, що є в їх розпорядженні, у тому числі, будь-якої інформації, наданої гарантуючою асоціацією та власником книжки МДП.

*Стаття 11 (1)
Конвенції МДП*

*Статті 79, 84 та 87
МК ЄС*

*Статті 77 ДА, 78
ДА, 163 ІА, 311 ІА,*

Для того, щоб визначити особу або осіб, які несуть відповідальність, необхідно дотримуватися загальних положень МК ЄС, ІА та ДА. У більшості випадків слід очікувати, що митний борг виникає або тому, що товари було вилучено з-під "митного нагляду", або внаслідок невиконання зобов'язань, що виникають у зв'язку з використанням процедури МДП. Оскільки власник книжки МДП несе відповідальність за пред'явлення товарів та ін. нв митниці призначення або виїзду, передбачається, що він або його представник, *ймовірно за все*, буде особою (особами), які несуть безпосередню відповідальність.

Більш детальну інформацію про процедуру визначення боргу та стягнення боргу за допомогою електронних засобів наведено у Частині VIII.

ІХ.6.4.2. Стягнення боргу та/або інших зборів

*Стаття 11 (2)
Конвенції МДП*

Стягнення боргу з особи або осіб, які несуть відповідальність, здійснюється за стандартними процедурами – див. Частину VIII. Конвенція МДП передбачає, що компетентні органи вимагають

сплати від особи або осіб, які несуть відповідальність за сплату митних зборів та податків, що належать до сплати. Однак, у ситуаціях, коли власник книжки МДП є резидентом третьої країни, не завжди буває можливість успішно забезпечити сплату належних мит. Це підтверджується у Конвенції МДП за допомогою використання фрази "наскільки це можливо, вимагають сплати від особи, яка несе відповідальність".

Фраза "наскільки це можливо" має на увазі, що компетентні органи повинні докладати зусиль у вимаганні сплати. Як мінімум, такі зусилля включали б у себе видання офіційної вимоги про сплату. Вимога має бути адресована відповідній особі.

Якщо оплата не надійде після закінчення періоду в один місяць з дати повідомлення боржника про борг, сума, в межах граничної суми гарантії, вимагається з гарантуючої асоціації.

IX.6.5. Вимоги до гарантуючої асоціації

*Стаття 11(3)
Конвенції МДП*

Претензії до гарантуючої асоціації можуть висуватися не раніше одного місяця з дати повідомлення про незакриття та протягом двох років з дати повідомлення. Слід проявляти обережність, щоб уникнути передчасного відправлення претензії (тобто претензії, що висувається до закінчення терміну у один місяць), оскільки це може поставити під загрозу обґрунтованість претензії.

На практиці більш ранній з цих двох термінів використовується у випадках, коли немає реальної перспективи стягнення боргу з особи або осіб, які несуть відповідальність, і коли невідоме фактичне місце правопорушення або порушення. Пізніший з термінів використовується, коли є реальна перспектива стягнення боргу з особи або осіб, які несуть відповідальність.

Відомо, що всі претензії, висунуті проти національної гарантійної асоціації, направляються до міжнародної організації. Це дозволяє міжнародній організації "перевіряти" обґрунтованість претензій.

Тому важливо, щоб всі претензії були обґрунтовані підтверджуючою документацією, що свідчить, як мінімум, про те, що порушення зумовило необхідність сплати ввізних митних зборів і податків, що боржника було визначено, що у відношенні боржника були вжиті заходи з вимагою сплати належної суми, і що повідомлення були відправлені у належний і своєчасний спосіб.

ІХ.6.6. Застосування статей 163-164 ІА

Оскільки для цілей процедури МДП митна територія ЄС вважається єдиною територією, не завжди легко визначити яка Держава-член правомочна для розгляду порушень, тощо, які виникають в рамках процедури. Таким чином, повідомлення про незакриття, зазначені у пункті 6.2 також вважаються такими, що були надіслані всім гарантуючим асоціаціям в межах ЄС.

ІХ.6.6.1. Передача відповідальності за стягнення боргу

Стаття 167(1) ІА

*Стаття 1(о)
Конвенції МДП*

*Стаття 11(2)
Конвенції МДП*

*Стаття 11(1)
Конвенції МДП*

*Стаття 11(2)
Конвенції МДП*

*Стаття 11(3)
Конвенції МДП*

Якщо виявиться необхідним передавати відповідальність для стягнення іншій Державі-члену, Держава-член, що ініціювала процедуру або подає запит, має надіслати "усі необхідні документи" Державі-члену, до якої подається запит. Термін "необхідні документи" включає у себе будь-яке листування між Державою-членом, що ініціювала процедуру, та відповідною національною гарантуючою асоціацією.

Якщо таке листування стосується відповідної інформації, надісланої початковою гарантуючою організацією стосовно обґрунтованості повідомлення, Держава-член, до якої подається запит, має вирішити, чи може вона підтримати претензію відносно гарантуючої асоціації.

У випадку, якщо висувається заперечення проти претензії, гарантуюча асоціація Держави-члена, якій подається запит, може

використовувати таке листування на підтримку своїх доводів для оскарження претензії, висунутої Державою-членом, якій подається запит, у відповідності до цивільного законодавства такої країни.

ІХ.7. Авторизований вантажоодержувач

У цьому пункті міститься інформація про:

- вступ (пункт ІХ.7.1.);
- повноваження для порушення цілісності та зняття пломб (пункт ІХ.7.2.);
- прибуття товарів (пункт ІХ.7.3.);
- пред'явлення книжки МДП (пункт ІХ.7.4.);
- візування та повернення книжки МДП власнику книжки МДП (пункт ІХ.7.5.);

ІХ.7.1. Вступ

Загальним правилом є те, що товари, розміщені під процедуру МДП, мають бути пред'явлені на митниці призначення разом із транспортним засобом, книжкою МДП та основним довідковим номером MRN операції МДП.

Однак дозвіл діяти у якості авторизованого вантажоодержувача дозволяє отримувати товари у приміщеннях, або у будь-якому іншому затвердженому місці, без пред'явлення таких товарів, транспортного засобу, книжки МДП та основного довідкового номера MRN операції МДП на митниці призначення.

Стаття 230 МК ЄС

Статті 186-187 ДА

Стаття 282 ІА

Процедури для авторизованого вантажоодержувача в рамках МДП засновуються на чинних процедурах внутрішнього транзиту ЄС/спільного транзиту. Таким чином, необхідно дотримуватись процедур, встановлених у Розділі VI.

У порівнянні із стандартною операцією МДП, дозвіл діяти у якості авторизованого вантажоодержувача в операціях МДП застосовується тільки до операцій МДП, в яких кінцевим місцем вивантаження є приміщення, передбачені у такому дозволі.

ІХ.7.2. Повноваження на порушення цілісності та зняття пломб

Стаття 282 ІА

Взаємне визнання засобів митного контролю є одним із компонентів процедури МДП, а накладення та зняття митних пломб є важливими елементами цього конкретного компонента. З цієї ж причини повноваження власника книжки МДП або його представника щодо порушення цілісності або зняття митних пломб має бути чітко обумовлене в дозволі.

У будь-якому випадку, авторизований вантажоодержувач не може знімати митні пломби до отримання дозволу від митниці призначення за допомогою повідомлення "Дозвіл на вивантаження" (ІЕ043).

ІХ.7.3. Прибуття товарів

Стаття 282 ІА

Авторизований вантажоодержувач інформує митницю призначення про прибуття товарів повідомленням "Повідомлення про прибуття" (ІЕ007) у відповідності до умов, встановлених у дозволі, щоб компетентні органи могли здійснити контроль, якщо необхідно, до того, як вантажоодержувач вивантажить товари.

Повідомлення "Повідомлення про прибуття товарів" (ІЕ006) надсилається до митниці відправлення або в'їзду, щоб проінформувати про прибуття відправлення.

Митниця призначення дозволяє вивантаження за допомогою повідомлення "Дозвіл на вивантаження" (ІЕ043), якщо він не має наміру перевіряти вантаж до його вивантаження. Авторизований вантажоодержувач знімає пломби, перевіряє та вивантажує товари, порівнюючи їх із інформацією, наведеною у книжці МДП

та повідомленні "Дозвіл на вивантаження", вносить інформацію про вивантажені товари до своїх записів та надсилає, найпізніше на третій день після прибуття товарів, повідомлення "Примітки про вивантаження " (IE044) до митниці призначення. До цього повідомлення включається інформація стосовно будь-яких виявлених порушень.

IX.7.4. Пред'явлення книжки МДП

Стаття 282 IA Книжка МДП та основний довідковий номер MRN пред'являються на митниці призначення протягом терміну, встановленого в дозволі, з метою візування та припинення операції МДП.

IX.7.5. Візування та повернення книжки МДП власнику книжки МДП

Стаття 279(4) IA Митниця призначення візує книжку МДП, заповнивши корінець № 2 та залишаючи у себе Ваучер № 2. Після візування митниця призначення повинна повернути книжку МДП власнику книжки МДП або його представнику.

*Коментар до
Статті 28 Конвенції
МДП* Митниця призначення вносить повідомлення "Результати контролю" (IE018) до NCTS та передає дані у відповідності до пункту 5.7.

IX.8. Додатки до частини IX

IX.8.1. Координаційні центри у ЄС⁸⁹

Для отримання останньої версії цього переліку координаційних центрів, натисніть на одне з посилань нижче:

EUROPA: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/customsprocedures/what-is-customs-transit/common-union-transit_en

⁸⁹ Повний перелік координаційних центрів з питань МДП доступний за посиланням <http://www.unece.org/tir/focalpoints/login.html>

ІХ.8.2. Таблица відповідності

Зміст графи у книжці МДП	Назва поля у NCTS
Країна (країни) відправлення (Обкладинка, графа 6)	Країна відправлення (графа 15)
Країна (країни) призначення (Обкладинка, графа 7)	Країна призначення (графа 17)
Реєстраційний номер Транспортних засобів (Обкладинка, графа 8)	Ідентифікація під час відправлення (графа 18)
Сертифікат (сертифікати) схвалення транспортних засобів (Обкладинка, графа 9)	Представлені документи/Сертифікати (графа 44)
Номер (номери) контейнерів (Обкладинка, графа 10)	Контейнер (графа 19), Номер контейнера (графа 31)
Номер книжки МДП (Аркуш, графа 1)	Посилання на представлений документ (графа 44)
Власник книжки МДП (Аркуш, графа 4)	Суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності суб'єкт процедури (графа 50), номер EORI, номер власника ідентифікатора МДП, визначеного у графі 3 обкладинки книжки МДП (див. Додаток ІХ.8.3) Принципал суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності (графа 50), номер EORI
Країна (країни) відправлення (Аркуш, графа 5)	Країна відправлення (графа 15)
Країна (країни) призначення (Аркуш, графа 6)	Країна призначення (графа 17)
Реєстраційний номер транспортних засобів (Аркуш, графа 7)	Ідентифікація під час відправлення (графа 18)
Документи, що додаються (Аркуш, графа 8)	Представлені документи/Сертифікати (графа 44)
Маркування та номери контейнерів та вантажних місць. (Аркуш, графа 9)	Номер контейнера (графа 31), Маркування та номери вантажних місць (графа 31)
Кількість та тип вантажних місць та предметів, Опис товарів (Аркуш, графа 10)*	Тип вантажних місць (графа 31), Кількість вантажних місць (графа 31), Номер товарного найменування (графа 32), Текстовий опис (графа 31), Код ГС (графа 33)
Вага бруто (Аркуш, графа 11)	Загальна маса бруто (графа 35)
Місце та дата складання декларації (Аркуш, графа 14)	Дата складання декларації (графа С)
Кількість та розпізнавальні знаки пломб (Аркуш, графа 16)	Кількість пломб, Розпізнавальні знаки пломб (графа D)
Митниця відправлення або в'їзду (Аркуш, графа 18)	Обліковий номер у органі відправлення (графа С)
Термін для транзиту (Аркуш, графа 20)	Крайня дата (графа D)
Номер у Реєстрі митниці відправлення (Аркуш, графа 21)	Основний довідковий номер (MRN)
Митниця призначення (Аркуш, графа 22)	Митниця призначення (графа 53), адресат повідомлення IE01
Вантажоодержувач (Представлені документи)	Суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності вантажоодержувач (графа 8)

* У відповідності до Правил щодо використання книжки МДП, "великовагові або негабаритні вантажі", згідно частини (р) статті 1 Конвенції МДП, вказуються у цій графі. Те ж застосовується у випадках використання символу " T2L " відповідно до статті 319 ІРС.

IX.8.3. Заповнення книжки МДП

Заповнення граф книжки МДП

Частина 7.2 Найкраща практика використання книжки МДП, Додаток I до Посібника з МДП

Сторінка 1 обкладинки заповнюється асоціацією або власником книжки МДП

- Гр. 1* Кінцева дата чинності (у форматі дд/мм/рррр), після якої книжку МДП не можна пред'являти для приймання у митниці відправлення. За умови, що її було прийнято митницею відправлення у день або до кінцевої дати чинності, книжка МДП залишається чинною до припинення операції МДП у митниці призначення. [Примітка: виправлення у цій графі не дозволяються]
- Гр. 2* Найменування національної асоціації, що випустила книжку
- Гр. 3* Ідентифікаційний (ID) номер, найменування (ім'я), адреса та країна власника книжки МДП. Індивідуальний та унікальний ідентифікаційний (ID) номер призначається власнику гарантуючою асоціацією у відповідності до наступного узгодженого формату: "AAA/BBB/XX...X", де "AAA" представляє собою код країни з 3 літер, в якій було уповноважено особу, яка використовує книжки МДП, "BBB" представляє собою код національної асоціації з 3 літер, через яку було уповноважено власника книжки МДП, "XX...X" представляє собою порядкові номери (максимум 10 цифр), що ідентифікують особу, уповноважену використовувати книжки МДП.
- Гр. 4* Штамп та підпис асоціації, що випустила книжку.
- Гр. 5* Підпис (зі штампом) секретаря міжнародної організації.
- Гр. 6* Країна (країни), в якій розпочинається перевезення вантажу або

- частини вантажу товарів за допомогою МДП.
- Гр. 7* Країна (країни), в якій закінчується перевезення вантажу або частини вантажу товарів за допомогою МДП.
- Гр. 8* Реєстраційний номер або номери автомобільного транспортного засобу (засобів), не тільки транспортного засобу з приводом від двигуна автомобіля (наприклад, засіб забезпечення рушійної сили), але і реєстраційний номер причепа або напівпричепа, що буксирується таким транспортним засобом. Якщо національне законодавство не передбачає реєстрацію причепів та напівпричепів, ідентифікаційний номер або номер виробника вказується замість реєстраційного номера.
- Гр. 9.* Номер та дата видачі сертифіката (сертифікатів) схвалення для МДП.
- Гр. 10* Номер (номери) контейнера (контейнерів), у відповідних випадках.
- Гр. 11* Різні зауваження, наприклад, візування "Великовагові або негабаритні вантажі".
- Гр. 12* Підпис власника книжки МДП або його представника.

Ваучер № 1/№ 2 (жовтий) не для використання митними органами

Власник книжки МДП несе відповідальність за заповнення жовтого ваучера. Зміст аркуша повинен відповідати змісту ваучерів з 1 по 20, тобто білих та зелених аркушів. Як правило, митні органи не вносять свої помітки на цьому аркуші, окрім ситуацій, коли власник книжки МДП просить завізувати зміни.

*Рішення та
рекомендації
Довідника з МДП*

Адміністративний Комітет для Конвенції МДП 1975 року прийняв рішення рекомендувати, щоб з 31 січня 2008 року власники книжки МДП, окрім опису товарів у графі 10 вантажного маніфесту, зазначали код ГС (6 цифр) на жовтому ваучері (не для використання митними органами) книжки МДП.

Митниці відправлення у ЄС будуть приймати включення коду ГС також і на ваучерах книжки МДП для використання митними органами.

Слід зауважити, що власник книжки МДП не зобов'язаний вказувати код ГС.

У випадках, якщо код ГС наведено, митні органи у митниці відправлення або в'їзду (на маршруті) мають перевірити, чи відповідає наведений код ГС коду ГС, зазначеному у інших митних, комерційних або транспортних документах.

Ваучер № 1 (білий) заповнюється власником книжки МДП

- Гр. 1* Обліковий номер книжки МДП.
- Гр. 2* Митниця (митниці), в якій розпочинається перевезення вантажу або частини вантажу товарів за допомогою МДП. Кількість митниць відправлення може варіюватись від 1 до 3 в залежності від кількості митниць призначення (графа 12 нижче). Загальна кількість митниць відправлення або призначення не повинна перевищувати чотирьох.
- Гр. 3* Найменування та/або логотип міжнародної організації.
- Гр. 4* Ідентифікаційний (ID) номер, найменування (ім'я), адреса та країна власника книжки МДП. За більш детальною інформацією, будь ласка, звертайтеся до графи 3 обкладинки.
- Гр. 5* Країна (країни), в якій розпочинається перевезення вантажу або частини вантажу товарів за допомогою МДП.
- Гр. 6* Країна (країни), в якій закінчується перевезення вантажу або частини вантажу товарів за допомогою МДП.
- Гр. 7* Реєстраційний номер або номери автомобільного транспортного засобу (засобів), не тільки транспортного засобу з приводом від двигуна автомобіля, але і реєстраційний номер причепа або

напівпричепа, що буксирується таким транспортним засобом. Якщо національне законодавство не передбачає реєстрацію причепів та напівпричепів, ідентифікаційний номер або номер виробника вказується замість реєстраційного номера.

Гр. 8

Додаткові документи можуть додаватись до книжки МДП відповідно до № 10 (с) або № 11 Правил використання книжки МДП. У цьому випадку, митниця відправлення повинна прикріпити їх до книжки МДП за допомогою скоб або інших пристроїв та шляхом проставлення на них штампів, у такий спосіб, щоб їх вилучення залишало явні сліди у книжці МДП. Щоб уникнути заміни документів, митниця відправлення повинна поставити штамп на кожній сторінці доданих документів. Документи слід прикріпити до обкладинки (або жовтого аркуша) та до кожного ваучера книжки МДП. Дані таких документів мають бути зазначені у цій графі.

Гр. 9.

а) ідентифікаційний номер (номери) вантажного відділення (відділень) або контейнера (контейнерів) (у відповідних випадках)

б) ідентифікаційні позначки або номери вантажних місць або предметів.

Гр. 10

Кількість та тип вантажних місць або предметів, опис товарів. Опис товарів повинен включати їх торгове найменування (телевізори, відеотехніка, CD-програвачі тощо) та повинен дозволяти їх ідентифікацію. Загальні назви, такі як електроніка, побутова техніка, одяг, товари для дому, не можуть бути прийняті в якості опису товарів. Рекомендований код ГС (з жовтого аркуша) також може зазначатися у цій графі. Окрім того, у вантажному маніфесті має вказуватись кількість вантажних місць, пов'язаних із кожним описом товарів. У відношенні навалювальних вантажів, має бути оголошений об'єм товару.

- Гр. 11* Вага бруто у кілограмах (кг).
- Гр. 12* Номери вантажних місць, призначених для доставки до різних митниць призначення, загальна кількість вантажних місць та найменування (місця розташування) названих митниць. Кількість митниць призначення може варіюватись від 1 до 3 в залежності від кількості митниць відправлення (графу 2 вище). Загальна кількість митниць відправлення та призначення не повинна перевищувати чотирьох.
- Графи 13-15* Місце та дата, а також підпис власника книжки МДП або його представника. Заповнюючи цю графу, власник книжки МДП приймає на себе відповідальність за достовірність інформації, внесеної до книжки МДП. Такі записи необхідно робити на всіх ваучерах книжки МДП.

Ваучер № 1 (білий) заповнюється митними органами

- Для службового використання* Будь-яка інформація для полегшення здійснення митного контролю, наприклад, номер попереднього митного документа тощо.
- Гр. 16* Кількість та ідентифікаційні дані застосованих пломб або ідентифікаційних позначок. Остання митниця відправлення зазначає таку інформацію на всіх ваучерах, що залишилися.
- Гр. 17* Дата (у форматі дд/мм/рррр), штамп та підпис уповноваженого службовця у митниці відправлення. У останній митниці відправлення, службовець митного органу проставляє підпис, дату та штамп у графі 17 під вантажним маніфестом на всіх ваучерах, що залишилися.
- Гр. 18* Найменування митниці відправлення або в'їзду.
- Гр. 19* У відповідній графі необхідно вказати позначку "X", якщо пломби або інші ідентифікаційні маркування визнані непошкодженими на початку операції МДП. Перша митниця

відправлення не заповнює цю графу.

- Гр. 20* Термін (у форматі дд/мм/рррр та час, за відповідністю) для транзиту, до закінчення якого книжка МДП разом із автомобільним транспортним засобом, поєднанням транспортних засобів або контейнерами повинна бути пред'явлена на митниці виїзду або призначення.
- Гр. 21* Ідентифікаційні дані митниці відправлення або в'їзду, після яких вказується реєстраційний номер, присвоєний операції МДП в митній обліковій документації.
- Гр. 22* Різне, наприклад, митниця на маршруті або митниця призначення, в якій повинні бути пред'явлені товари. Якщо необхідно, тут може зазначатись приписаний маршрут.
- Гр. 23* Дата (у форматі дд/мм/рррр), штамп та підпис уповноваженого службовця у митниці відправлення або в'їзду.

Корінець № 1 (білий) заповнюється митними органами

- Гр. 1* Ідентифікаційні дані митниці відправлення або в'їзду.
- Гр. 2* Основний довідковий номер (MRN) або інший реєстраційний номер, присвоєний операції МДП.
- Гр. 3* У відповідних випадках, кількість та ідентифікаційні дані застосованих пломб або ідентифікаційних маркувань.
- Гр. 4* У відповідній графі необхідно вказати позначку "X", якщо пломби або інші ідентифікаційні маркування визнані непошкодженими на початку операції МДП. Перша митниця відправлення не заповнює цю графу.
- Гр. 5* Різне, наприклад, митниця на маршруті або митниця призначення, в якій повинні бути пред'явлені товари. Якщо необхідно, тут може зазначатись приписаний маршрут.
- Гр. 6* Дата (у форматі дд/мм/рррр), штамп та підпис уповноваженого

службовця у митниці відправлення або в'їзду.

Корінець 1

Якщо операція МДП розпочалась без обміну даними книжки МДП (аварійна процедура/процедура забезпечення безперервної роботи – пункт 8.4), на корінці № 1 проставляється штамп (зразок наведено у Додатку 8.6.) у місці, де його чітко видно.

Ваучер № 2 (зелений) заповнюється власником книжки МДП

Заповнення граф з 1 по 23 Ваучера № 2 є аналогічним до заповнення відповідних граф Ваучера № 1.

Ваучер № 2 (зелений) заповнюється митними органами

Гр. 24

Ідентифікаційні дані митниці призначення або виїзду.

Гр. 25

У відповідній графі необхідно внести позначку "X", якщо пломби або інші ідентифікаційні позначки визнані непошкодженими.

Гр. 26

Кількість не вивантажених вантажних місць Заповнюється тільки митницею призначення, а не митницею виїзду.

Гр. 27

Цю графу слід заповнювати тільки у випадках, якщо у зв'язку із перевезенням МДП було виявлено порушення, аварії або інциденти. У таких ситуаціях необхідно внести позначку "R", а після неї вказати чіткий опис будь-якого застереження. Митні органи не повинні засвідчувати припинення операцій МДП, щодо яких існують систематичні невизначені застереження, без наведення обґрунтування.

Гр. 28

Дата (у форматі дд/мм/рррр), штамп та підпис уповноваженого службовця у митниці призначення або виїзду. Для цілей повернення відповідної частини Ваучера № 2, якщо операція МДП розпочалась без обміну даними книжки МДП (аварійна процедура/процедура забезпечення безперервної роботи – пункт 8.4), на зворотній стороні Ваучера зазначається зворотна адреса митних органів Держави-члена відправлення або в'їзду (на

маршруті) та штамп "аварійна процедура NCTS" (зразок наведено у Додатку 8.6.) у графі "Для службового використання".

Корінець № 2 (зелений) заповнюється митними органами

- Гр. 1* Ідентифікаційні дані митниці призначення або виїзду.
- Гр. 2* У відповідній графі необхідно внести позначку "X", якщо пломби або інші ідентифікаційні позначки визнані непошкодженими.
- Гр. 3* Кількість не вивантажених вантажних місць Заповнюється тільки митницею призначення, а не митницею виїзду.
- Гр. 4* У відповідних випадках, кількість та ідентифікаційні дані застосованих нових пломб або нових ідентифікаційних маркувань.
- Гр. 5* Так само як і графу 27 ваучера № 2, цю графу слід заповнювати тільки у випадках, якщо у зв'язку із перевезенням МДП було виявлено порушення, аварії або інциденти. У таких ситуаціях необхідно внести позначку "R", а після неї вказати чіткий опис будь-якого застереження. Митні органи не повинні засвідчувати припинення операцій МДП, щодо яких існують систематичні невизначені застереження, без наведення обґрунтування.
- Гр. 6* Дата (у форматі дд/мм/рррр), штамп та підпис уповноваженого службовця у митниці призначення або виїзду.

Заповнення завіреного протоколу книжки МДП

- Гр. 1* Митниця (митниці) відправлення
- Гр. 2* Номер книжки МДП
- Гр. 3* Найменування міжнародної організації.
- Гр. 4* Реєстраційний номер (номери) автомобільного транспортного засобу (засобів).

- Гр. 5* Власник книжки МДП та його ідентифікаційний номер.
- Гр. 6* Стан митних пломб; позначка "X" у відповідній графі:
- ліва графа: пломби непошкоджені
- права графа: цілісність пломб порушено
- Гр. 7* Стан вантажного відділення (відділень) або контейнера (контейнерів):
- ліва графа: вантажне відділення непошкоджене
- права графа: вантажне відділення відкривалось
- Гр. 8* Помітки/зауваження
- Гр. 9.* Графа "Ознак відсутності товарів не виявлено" повинна заповнюватись за допомогою позначки "X":
- ліва графа: відсутніх товарів не виявлено
- права графа: товари відсутні У останньому випадку необхідно заповнювати графи з 10 по 13, вказуючи, які товари відсутні або знищені.
- Гр. 10* а) вантажне (вантажні) відділення або контейнер (контейнери):
внести ідентифікаційні дані
б) Маркування та номери вантажних місць або предметів, внести ідентифікаційні дані.
- Гр. 11* Кількість та тип вантажних місць або предметів, опис товарів
- Гр. 12* (M) якщо товари відсутні
(D) якщо товари знищені
- Гр. 13* Помітки, деталі щодо кількостей товарів, що відсутні або знищені
- Гр. 14* Дата (у форматі дд/мм/рррр) місце та час аварії
- Гр. 1.* Заходи, вжиті, для того, щоб забезпечити продовження операції МДП;
позначку "X" необхідно проставити у відповідній графі та, де

доречно, необхідно заповнити інші пункти:

- Верхня графа: прикріплення нових пломб: кількість та опис
- Середня графа: перевантажування вантажу, дивіться графу 16
- Нижня графа: інше

Гр. 16

Якщо товари було перевантажено: заповнюється пункт "Опис кожного автомобільного транспортного засобу/контейнера, на який було здійснено замінену":

а) Реєстраційний номер транспортного засобу; Якщо транспортний засіб було схвалено для перевезень МДП, ставиться позначка "X" у лівій графі. Якщо ні, – позначка "X" у правій графі.

б) Ідентифікаційний номер контейнера (контейнерів); Якщо затверджено для перевезень МДП, ставиться позначка "X" у лівій графі. Якщо ні, – позначка "X" у правій графі.

Номер свідоцтва схвалення, якщо це доречно, має вноситись справа у графі, а номер та дані накладених пломб мають вноситись у рядку справа від нього.

Гр. 17

Найменування/титул та дані органу, що склав цей завірений протокол; місце, дата (у форматі дд/мм/рррр), штамп та підпис.

Гр. 18

Засвідчення наступною митницею на маршруті перевезення МДП за допомогою штамп, дати (у форматі дд/мм/рррр) та підпису митниці.

Відривний аркуш

Відривний пронумерований кут на зворотній стороні книжки МДП відривається та повертається власнику книжки МДП у випадку, якщо книжку МДП було взято у володіння компетентними органами для проведення розслідування. Його візує орган, що взяв книжку МДП у володіння, за допомогою штамп та підпису із розшифровкою.

IX.8.4. Операції МДП за конкретних обставин (аварійна процедура/процедура забезпечення безперервної роботи)

Використання книжки МДП

Стаття 274 ІА

Якщо NCTS або комп'ютеризована системаі, що використовується власником книжки МДП для подання даних книжки МДП, недоступні у митниці відправлення або в'їзду, використовується аварійна процедура/процедура забезпечення безперервної роботи і операція МДП випускається на підставі книжки МДП. Використання аварійної процедури/процедури забезпечення безперервної роботи зазначається на корінці № 1 та у графі "Для службового використання" Ваучера № 2 за допомогою штамп, що відповідає зразку, наведеному у Додатку 8.6.

Для цілей повернення відповідної частини Ваучера № 2 в рамках процедури забезпечення безперервної роботи на зворотній стороні Ваучера зазначається зворотна адреса митних органів Держави-члена відправлення або в'їзду.

Стаття 279(5) ІА

У таких випадках NCTS не може використовуватись для припинення або закриття операції МДП в межах митної території ЄС.

Митниця призначення або виїзду припиняє процедуру МДП на основі Ваучера №2 книжки МДП та надсилає відповідну його частину до митних органів Держави-члена відправлення або в'їзду найпізніше впродовж восьми днів з дати припинення. Митниця відправлення або в'їзду порівнює інформацію, надану митницею призначення або виїздубуття для закриття процедури.

Дії, що передують запиту інформації у випадку недоступності системи

Найкращий

практичний досвід,

У випадку використання аварійної процедури/процедури

забезпечення безперервної роботи та якщо митні органи Держави-члена відправлення або в'їзду не отримали відповідної частини Ваучера №2 книжки МДП по закінченню терміну у вісім днів, вони можуть подати запит до системи контролю міжнародної організації для того, щоб встановити, чи було її повідомлено про пред'явлення книжки МДП у пункті призначення або виїзду. Це може допомогти їм надіслати повідомлення щодо запиту інформації стосовно книжки МДП до фактичної або останньої митниці призначення або виїзду у ЄС.

Якщо внаслідок консультацій виявилось, що книжку МДП не було пред'явлено до митниці призначення, митні органи Держави-члена відправлення або в'їзду можуть вирішити негайно розпочати процедуру запиту інформації у митниці призначення або виїзду у ЄС.

Процедура запиту інформації у випадку використання аварійної процедури/процедури забезпечення безперервної роботи

Стаття 280 (6) ІА

У всіх випадках, коли митні органи Держави-члена відправлення або в'їзду не отримали доказу того, що операцію МДП було припинено, впродовж двох місяців з дати приймання книжки МДП, або раніше, якщо вони підозрюють, що припинення не відбулося, вони надсилають повідомлення про запит інформації щодо книжки МДП (зразок наведено нижче) до митниці призначення або виїзду. Те ж застосовується також і у випадку, коли він згодом з'ясує, що доказ припинення операції МДП було сфальсифіковано.

Процедура, встановлена у Розділі VII, глава 4 (Процедура запиту інформації) застосовується *залежно від обставин*.

*Найкращий
практичний досвід,
Посібник з МДП*

Зразки інформаційного листа та повідомлення про запит інформації, що мають використовуватися у випадку аварійної процедури/процедури забезпечення безперервної роботи,

наведено нижче:

ІХ.8.5. Письмове повідомлення

Інформаційний лист, що надсилається до гарантуючої асоціації МДП та власнику книжки МДП

.....

(повне найменування відповідної митниці/адміністрації)

(місце і дата)

Тема: Інформація стосовно книжки МДП №

адресовано

(повне найменування та адреса власника книжки МДП)

.....

(повне найменування гарантуючої асоціації)

Шановний(а) пане/пані,

Цим повідомляємо, що наша митна адміністрація не отримала підтвердження належного припинення операції МДП в межах ЄС, що виконувалась із використаннями книжки МДП №

Крім того, ми перевіряли статус цієї книжки МДП у Системі контролю для книжок МДП та виявили, що:

- (2) немає інформації, що підтверджує припинення цієї операції МДП у ЄС,
- (3) є запис стосовно цієї операції МДП і ми вже зв'язалися із митницею призначення удля того, щоб підтвердити цю інформацію системи SafeTIR, проте ще не отримали підтвердження.⁹⁰¹

Таким чином, відповідно до статті 280 (7) Імплементативний Регламент Комісії (ЄС) 2015/2447 від 24 листопада 2015 року щодо детальних правил імплементативних деяких положень Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 про встановлення Митного кодексу ЄС, та без шкоди щодо повідомлення, яке має бути здійснено у відповідності до статті 11.1 Конвенції МДП, ми просимо Вас надати нам відповідні документи, що свідчать про коректне припинення цієї операції МДП у Європейському Союзі, впродовж 28 днів з дати, вказаної у цьому листі.

¹ Варіант 1 або 2 обирається відповідною митною адміністрацією.

Доказ має бути оформлений у вигляді одного з наступних документів, що ідентифікує товари:

- документ, засвідчений митними органами Держави-члена призначення або виїзду, що ідентифікує товари та встановлює, що їх було пред'явлено на митниці призначення або виїзду або вони були доставлені авторизованому вантажоодержувачу
- митний документ або запис, засвідчений митним органом Держави-члена, який встановлює, що товари фізично залишили митну територію ЄС
- митний документ, виданий у третій країні, де товари поміщаються під митну процедуру
- документ, виданий у третій країні, завірений печаткою або іншим чином засвідчений митним органом цієї країни, який встановлює, що товари вважаються такими, що перебувають у вільному обігу в цій країні.

Копія зазначених вище документів, засвідчена як справжня копія, органом, що засвідчував оригінали документів, органом третьої країни, про який ідеться, або органом однієї Держави-члена.

.....

(штамп митниці/підпис відповідальної особи)

Додатки: копія Ваучера № 1 книжки МДП

ІХ.8.6. Зразок запиту на інформацію

Книжка МДП – повідомлення про запит інформації

I. Заповнюється митницею відправлення або в'їзду до ЄС

А. Книжка МДП № _____ Митниця призначення або виїзду із ЄС

Копія Ваучера № 1 додається (найменування та Держава-член)

С. Митниця відправлення або D. Реєстраційний номер транспортного засобу в'їзду

в ЄС _____ або найменування судна, якщо відомо

(найменування, адреса, Держава-член)

Е. Відповідно до інформації, наявної у дії митниці, партію вантажів було

1. пред'явлено до...../...../.....

(митниця або авторизований вантажоодержувач) ДД/ММ/РР

2. доставлено/...../.....

(найменування (ім'я) та адреса особи або фірми) ДД/ММ/РР

3. Інформації щодо місцезнаходження товарів немає

Місце і дата:

Підпис

Штамп

II. Заповнюється митницею призначення або виїзду із ЄС:

Запит про надання додаткової інформації

Для того, щоб здійснювати запит інформації, митниця відправлення або в'їзду до ЄС повинна надіслати:

1. точний опис товарів

2. копію рахунка

3. копію CMR

4. наступні документи або інформацію:

Місце і дата:

Підпис

Штамп

III. Заповнюється митницею відправлення або в'їзду до ЄС

Відповідь на запит про надання додаткової інформації

1. Інформація, копії та документи, щодо яких було надіслано запит, додаються
2. Інформації, копій або документів, зазначених під номерами 1 2 3 4 в наявності немає

Місце і дата:

Підпис

Штамп

IV. Заповнюється митницею призначення або виїзду із ЄС

1. Відповідну частину Ваучера № 2 повернено (дата) .../.../....; належним чином завізована копія Ваучера № 1 додається
2. Відповідну частину Ваучера № 2 належним чином завізовано та прикріплено до цього повідомлення про запит інформації
3. Наводяться довідки, копію Ваучера № 2 або копію Ваучера № 1 буде повернено якомога скоріше
4. Відправлення було пред'явлено у цій митниці без відповідного документа
5. Ані партія вантажів, ані книжка МДП не були пред'явлені у цій митниці, інформацію щодо них отримати неможливо

Місце і дата:

Підпис

Штамп

ІХ.8.7. Модельна угода/зобов'язання ЄС

ЗРАЗОК СТАНДАРТНОЇ УГОДИ ЄС МІЖ МИТНИМИ АДМІНІСТРАЦІЯМИ ДЕРЖАВ-ЧЛЕНІВ ТА ЇХ НАЦІОНАЛЬНИМИ ГАРАНТУЮЧИМИ АСОЦІАЦІЯМИ ПРО ПРОЦЕДУРУ МДП⁹⁴

У відповідності до статей 6 та 8, а також Додатка 9, Розділ I, пункт (е) частини 1 Митної Конвенції про Міжнародні перевезення товарів з використанням книжок МДП, вчиненої у Женеві 14 листопада 1975 року з подальшими змінами (що тут і надалі іменується як Конвенція МДП), [найменування митної адміністрації] та [найменування національної гарантуючої асоціації], як асоціація, затверджена зазначеними митними органами діяти у якості поручителя для осіб, що використовують процедуру МДП,⁹⁵ уклали угоду про наступне:

Зобов'язання

У відповідності до статті 8 та Додатка 9, Розділ I, пункту 3 (iv) частини 1 Конвенції МДП, [найменування національної гарантуючої асоціації] зобов'язується сплатити [найменування митної адміністрації] забезпечену суму митного боргу та інших зборів, разом із будь-якими відсотками за прострочений платіж, що належить до сплати відповідно до правил Європейського Союзу та, де доречно, відповідно до національного законодавства [найменування Держави-члена] у разі виявлення порушення у зв'язку із операцією МДП.

Це зобов'язання застосовується до переміщення товарів з використанням будь-якої книжки МДП, виданої [найменування національної гарантуючої асоціації] або будь-якою іншою гарантуючою асоціацією, що є філією міжнародної організації, зазначеної у статті 6.2 Конвенції МДП.

У відповідності до положень статті 8 Конвенції МДП, [найменування національної гарантуючої асоціації] несе солідарну відповідальність разом із особами, яким належить сплатити зазначені вище суми, за сплату таких сум.

Відповідно до Статті 163 Імплементативного Регламенту Комісії (ЄС) 2015/2447 від 24 листопада 2015 року щодо детальних правил імплементації деяких положень Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 про встановлення Митного кодексу ЄС, максимальна сума, яка може бути витребувана [найменування митної адміністрації] від [найменування національної гарантуючої асоціації], обмежується до 100 000 євро (сто тисяч) або до суми, що дорівнює сумі, яку визначено відповідно до Статті 53(2) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 про встановлення Митного кодексу ЄС, для однієї книжки МДП.

[Найменування національної гарантуючої асоціації] зобов'язується сплатити суму на першу письмову вимогу від [найменування митної адміністрації] та впродовж строків, встановлених у Конвенції МДП, та у відповідності до національного законодавства.

⁹⁴ Адміністративна домовленість TAXUD/1958/2003 остаточна версія

⁹⁵ Мається на увазі частина (q) статті 1 Конвенції про МДП 1975 року. Ця Угода та Зобов'язання не застосовуються до перевезення алкогольних та тютюнових виробів, описаних у Пояснювальній записці 0.8.3 до Конвенції про МДП.

Це зобов'язання не застосовується до будь-яких штрафів або стягнень, що можуть накладатися відповідними Державами-членами.

Повідомлення та запити щодо сплати

Для того, щоб встановити, яка митна адміністрація Європейського Союзу є уповноваженою для стягнення сум, визначених вище, будуть застосовуватись положення Статті 87 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 про встановлення Митного кодексу ЄС. Відповідним чином, [найменування національної гарантуючої асоціації] також несе відповідальність за сплату сум, визначених вище, у випадку, якщо застосовуються умови, встановлені у Статті 167(1) Імплементативного Регламенту Комісії (ЄС) 2015/2447 від 24 листопада 2015 року щодо детальних правил імплементативної деяких положень Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 952/2013 про встановлення Митного кодексу ЄС.

Відповідальність [найменування національної гарантуючої асоціації] впливає з положень Конвенції МДП. Зокрема, відповідальність починається в строки, зазначені в статті 8, частина 4 Конвенції МДП.

Інші положення

[Найменування національної гарантуючої асоціації] також зобов'язується забезпечувати відповідність спеціальним положенням Додатка 9, пункти 3 з (i) по (iii) та з (v) по (x) частини I Конвенції МДП, а також виконувати зобов'язання щодо надання даних відповідно до положень Додатка 9 частини II Конвенції МДП.

Припинення дії Угоди

Ця угода не має кінцевого строку чинності. Будь-яка із сторін може в односторонньому порядку припинити дію Угоди за умови, що вона надасть письмове повідомлення іншій стороні не менше, ніж за 3 (три) місяці

Припинення дії цієї угоди здійснюється без шкоди для обов'язків і відповідальності [найменування національної гарантуючої асоціації] відповідно до Конвенції МДП. Це означає, що [найменування національної гарантуючої асоціації] залишається відповідальною за будь-яку обґрунтовану претензію щодо сплати забезпеченої суми, що виникає у зв'язку із операціями МДП, що охоплюються цією Угодою та розпочалися до дати, на яку припинення дії цієї Угоди набирає чинності, навіть якщо платіжна вимога направляється після цієї дати.

Юрисдикція

У контексті будь-яких спорів, що виникають у зв'язку зі застосуванням цієї Угоди, місцем юрисдикції і та країною застосовного національного законодавства є Держава-член, в якій зареєстрований [найменування національної гарантуючої асоціації].

Набрання чинності

Ця угода набирає чинності з ...

Підпис

Підпис

Від імені Національної гарантуючої асоціації

Від імені митної адміністрації

Дата

Дата

IX.8.8. Зразок штампу для аварійної процедури/процедури забезпечення безперервної роботи

<p>ПРОЦЕДУРА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОЇ РОБОТИ NCTS</p> <p><i>У СИСТЕМІ НЕМАЄ НАЯВНИХ ДАНИХ РОЗПОЧАТО _____</i></p> <p><i>(Дата/час)</i></p>
--

(розміри: 26 x 59 мм, червоним чорнилом)

Версії штампа різними мовами наведені у Частині V, Додаток 8.1

IX.8.9. Приклади ситуацій подання електронних даних книжки МДП

а) Перевезення МДП, що розпочинається у третій країні та під час рейсу проходить по території не союзної країни:

Приклад:

[Туреччина – Капітан-Андреєво (Болгарія) – Сірет (Румунія) – Україна – Медика та Краків (Польща)]

Власник книжки МДП несе відповідальність за подання даних книжки МДП на митниці в'їзду до Капітан-Андреєво (Болгарія). Митниця виїзду із ЄС у м. Сірет (Румунія) припиняє операцію МДП та надсилає повідомлення IE006 та IE018 митниці в'їзду у м. Капітан-Андреєво (Болгарія). Якщо операція МДП повторно в'їжджає до ЄС, власник книжки МДП знову несе відповідальність за подання даних книжки МДП на митниці в'їзду у м. Медика (Польща). Це нова операція NCTS/МДП із новим основним довідковим номером MRN. Митниця призначення (Краків) припиняє операцію МДП шляхом надсилання повідомлень IE006 та IE018 до м. Медика та відривання і зберігання у себе обох частини Ваучера №2 книжки МДП і проставлення поміток на корінці книжки МДП.

б) Перевезення МДП, що розпочинається із ЄС та включає у себе місце проміжного навантаження:

Приклад:

[Турку (Фінляндія) – Котка (Фінляндія) – Росія]

Власник книжки МДП несе відповідальність за подання даних книжки МДП та представлення книжки МДП на митниці відправлення (Турку). У місці проміжного навантаження (Котка) попередня операція МДП (з м. Турку) припиняється шляхом надсилання повідомлень ІЕ006 та ІЕ018 до м. Турку та відривання і зберігання обох частини Ваучера № 2 книжки МДП і проставлення поміток на корінці книжки МДП. Власник книжки МДП подає дані книжки МДП, у тому числі дані щодо попередньої операції з м. Турку, та товарів, навантажених у м. Котка, і представляє книжку МДП у м. Котка для початку нової операції МДП. Митниця виїзду із ЄС (Ваалімаа) припиняє операцію МДП шляхом надсилання повідомлень ІЕ006 та ІЕ018 до м. Котка та відривання і зберігання у себе обох частини Ваучера №2 книжки МДП і проставлення поміток на корінці книжки МДП.

с) Перевезення МДП, що розпочинається з третьої країни (Росія) та включає у себе два місця вивантаження у ЄС:

Приклад:

[Мурманськ (Росія) – Оулу (Фінляндія) – Турку (Фінляндія)]

Власник книжки МДП несе відповідальність за подання даних книжки МДП та пред'явлення книжки МДП на митниці в'їзду (Рая-Йоосеппі). У місці проміжного вивантаження (Оулу) попередня операція МДП (з Рая-Йоосеппі) припиняється шляхом надсилання повідомлень ІЕ006 та ІЕ018 до Рая-Йоосеппі та відривання і зберігання обох частини Ваучера №2 книжки МДП і проставлення поміток на корінці книжки МДП. Власник книжки МДП подає дані книжки МДП, у тому числі дані про операцію, що залишається, з Рая-Йоосеппі і представляє книжку МДП у м. Оулу для початку нової операції МДП. Митниця призначення (Турку) припиняє операцію МДП шляхом надсилання повідомлень ІЕ006 та ІЕ018 до м. Оулу та відривання і зберігання у себе обох частини Ваучера №2 книжки МДП і проставлення поміток на корінці книжки МДП.